

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.

بسمه الحکیم علی ما کان وما یکره
 ان اول ما کتب الله علی ابرهه عرفان شترق وجهه و مطلع امره الی
 کان مقام نفسه فی عالم الامر و الخلق من فایزیه قد فاز بکبر انجیر و الی
 منع انه من اهر و اضداد و لویاتک بصره و اعمال اذ انتم تمهیدا
 المقام اللدنی و اللدنی علی غیره نفس ان یتبع ما ارجو
 من کدر المقصود لانهما معالیه تصیر امره من حیث اللدنی بدار حکم
 به مطلع اللدنی ان الذی یزید و یقل البصائر من الله یرید صدق و الله
 استب و اعظم لنظم العالم و حفظ اللدم و الذی یزید عن الله من حج
 رعا انما امرنا کم بصر صدقات النفس و الهوس لدار تم من الله
 ان

AKDES KİTABININ BİRİNCİ SAYFASI
 Hz.Abdulbaha'nın el yazısı

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.

HZ.BAHAULLAH'IN ZUHURU

“BAHAİ DİNİ'NİN DOĞUŞU”

AKKA' DAKİ İLK YILLAR
1868-1877

CİLT : 3

Yazan
Adip Taherzadeh

Çeviren
Süreyya Güler

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.

ISBN-975-9853-09-3
BAHA BASIM DAĞITIM SANAYİ VE TİCARET A.Ş.
İstoç 8.Ada No 10 Bağcılar İSTANBUL
Tel: (0212) 659 27 80

İÇİNDEKİLER

NOTLAR ve TEŞEKKÜRLER.....	1
ÖNSÖZ.....	3
HZ.BAHAULLAH'IN AKKA'YA VARIŞI.....	7
İskenderiye Olayı	11
En Büyük Hapishane.....	18
Harap Şehir	28
Selman Levhi	32
Hayfa'nın Templeri	35
'ALLAH'IN EMRİ EZİYETLERLE GELİŞECEK '.....	45
Reis Levhi.....	47
Mucizeler	50
Testler ve İmtihanlar.....	61
MAHPUS	73
Arz-ı Akdes'deki İnananlar.....	74
İlk Ziyaretçilerden Bazıları	79
Akka Halkı.....	87
HAZRETİ BAHAULLAH'IN MUTEMEDLERİ	95
FUAD LEVHİ	111
Şeyh Kazım-ı Semender	112
Mirza Ebul Fazıl'ın Emri Kabul etmesi.....	116
DÜNYANIN EN GÜÇLÜ HÜKÜMDARLARI.....	139
Napolyon III'e Levih.....	141
Papa Pius IX 'a Yazılan Levih.....	147
Çar Alexander II'ye Levih.....	150
Kraliçe Viktorya'ya Levih.....	156
Dünya Birliği Hakkında.....	158
HEYKEL (BEDEN) SURESİ.....	167
KRALLAR VE DİN ADAMLARI	183
Akdes Kitabında Hitap edilen Krallar.....	183
Monarşi Hakkında	193
Akdes Kitabında hitap edilen Din Liderleri:	199
Yahudi Liderliğine Emrin İlanı	205
ŞEHİTLERİN GURURU	215
Sultan Levhi'nin gönderilmesi.....	215

Bedi'nin Hikayesi	217
Şehitlerin Metaneti	235
Bedi'nin Makamı	242
İlahi Mücazat (ceza)	244
GUSNULLAH UL ATHAR'IN ÖLÜMÜ	249
Kuzen'e Levhî (Levh-i Peser-i Ammi).....	262
DÜNYANIN MAZLUM KİŞİSİ	269
Hapishane Kapıları açılıyor.....	269
Rüya Levhi.....	271
Levh-i Kad İhtaraka'l Muhlisun (Ateş Levhi)	273
Allah'ın Mazharının İmtihanlara Teslimiyeti	279
Üç Ezeli'nin Katli	282
Tarihi Değerlendirmenin sorunları	287
Hz. Bahau'llah'ın Azameti	296
İSLAM TOPLUMU DIŞINDA İLK DİN DEĞİŞTİRENLER	307
İsmullah'ul Asdak'ın hikayesi.....	307
Levh-i Ahbab	312
İran'da Dini Azınlıklar.....	314
İlk Yahudi İnanan, Hekim Mesih'in Hikayesi	320
Zerdüştilerin Emre Girmeleri	322
Manikçi Sahip Levhi	324
Levh-i Heft Pursiş (Yedi Soru Levhi).....	326
AKDES KİTABI - 1. ALLAH'IN KANUNU	333
Allah'ın Yasalarına İtaat.....	344
Allah'ın İnsan ile Ahdi.....	347
Mükafat ve Mücazat.....	354
Hürriyet Hakkında Hz. Bahau'llah'ın Görüşü	357
Mazharların Yanılmazlıkları	359
AKDES KİTABI. 2. YENİ BİR DÜNYA NİZAMI	369
Bahai İdari Nizamı	377
AKDES KİTABI. 3. İLAHİ EĞİTİM.....	385
' Kendinizi Benim Kalam Okyanusuma Batırınız.'	385
Çocukların Eğitimi	389
Emrin Tebliği.....	394
AKDES KİTABI. 4. İBADET VE GÜNLÜK YAŞAM.....	407
Maşrik Ül Ezkar (Zikrlerin Doğduğu Yer).....	407

Namaz Duası.....	412
İş İbadet sayılır.....	415
On Dokuz Gün Ziyafeti	415
Manastır Sistemi ve Günah Çıkarmanın Kaldırılması	416
Sağlık ve Tıp : (Levh-i Tıp).....	421
Evlilik.....	430
Müzik: ' Kalplerin ve Canların Ruhani Gıdası. '.....	432
Hiç Kimse Kendisini bir Başkasından Üstün Tutmasın.....	434
AKDES KİTABI. 5. Hz.BAHAULLAH'IN SÖZLEŞMESİ.....	437
Sözleşmede Bizim Payımız.....	442
"Her zaman Sizinleyiz".....	448
KALE İÇİNDE SON GÜNLER	471
EK I	498
Hz.Bab'ın Naaşının Transferi.....	498
EK II.....	510
GULPAYEGAN'LI MİRZA EBUL FAZIL.....	510
Ek III.....	519
GUSNULLAH UL ATHAR VE Hz.ABDULBAHA' NIN ANNESİNİN DEFNİ.....	519
(Ruhiye Rabbani'nin bir makalesinden).....	519
BİBLİOGRAFİ	527
REFERANSLAR	533

RESİMLER

AKDES KİTABININ BİRİNCİ SAYFASI (Sayfa:III)

Hız.Abdulbaha'nın el yazısı

ONDOKUZUNCU ASIRDA AKKA (Sayfa: 5)

AKKA'NIN HAVADAN GÖRÜNÜŞÜ (Sayfa:39)

Kışla orta kısımda görülmektedir

AKKA'NIN DENİZE AÇILAN KAPISI (Sayfa: 40)

Hız.Bahaullah Hapishane şehrine bu kapıdan girdi

KIŞLA KAPISI (Sayfa: 41)

Merdivenlerin başında Kışlanın doğu tarafında. Hız.Bahaullah en Büyük hapishaneye bu kapıdan girdi.

Hız.BAHAULLAH'IN HÜCRESİ (Sayfa: 42)

'EFENDİ YAKINIZDADIR' (Sayfa: 43)

Templerlerden birinin evinin kapısının üstündeki yazı

KIŞLANIN AVLUSU (Sayfa: 44)

1920 de çekilen bir resim Ortada havuz. Büyük ihtimalle Gusnullah ul Athar'ın vücudunun yıkandığı çadır buraya kurulmuştu.

HENDEĞİN GERİSİNDEN KIŞLANIN GÖRÜNÜŞÜ (Sayfa: 67)

Ziyaretçiler bu uzak mesafeden Hız.Bahaullah'ın bir anlık bakışını yakalamaya çalışırlardı.

MİRZA ABDURRAHİM (Sayfa: 68)

Nöbetçilere rağmen kışlaya girerek Hız.Bahaullah'ın huzuruna çıktı

ALBAY AHMED-İ CERRAH (Sayfa: 69)

Hız.Bahaullah'ın mahkumiyeti dönemindeki kışladaki gardiyanların komutanı. Daha sonra iman etti.

HACI ABUL HASAN-İ EMİN (Sayfa: 70)

Hız.Bahaullah'ın Emini ve O'nun yardımcılarından biri

AKKA DA HALK HAMAMININ İÇTEN GÖRÜNÜŞÜ (Sf:71)

HACI AHUND (Soldaki) and HACI EMİN (Sağdaki) (Sayfa: 72)

Ayakları bağlı boyunlarından zincirlenmiş halde Kazvin zindamında gardiyanları ile birlikte

ŞEYH KAZIM SEMANDARİ (Sayfa: 134)

Hız.Bahaullah'ın yardımcılarından. Emrin kendini adanmış bir mübelliği

USTAT HÜSEYİN-İ NALBAND (Sayfa: 135)

Mirza Ebul Fazıl'ı ilk etkileyen nalbant

MİRZA EBUL FAZIL (Sayfa: 136)

Emrin başta gelen düşmanlarından iken iman eden Hız.Bahaullah'ın yardımcılığı ve O'nun Emrinin bilinliğine yükselen kişi

MANIKCHI SAHIP (Sayfa: 137)

Hz.Bahaullah'ın yanına gelerek bazı levihler alan Zerdüştü . Mirza Ebul Fazıl zaman zaman ona yardımcı oldu ve Hz.Bahaullah ile bağlantısını sağladı. (see p.269)

HACI ŞAH HALİLULLAH-I FARANİ (Sayfa:211)

Akka'da Hz.Bahaullah'ın huzuruna erişen seçkin bir bahai

CEZZABLI MİRZA AZİZULLAH (Sayfa: 212)

Hz.Bahaullah'ın Emri Baron Rothschild'e açıklamasını istediği yahudi asıllı bir bahai

BEDİ, ŞEHİTLERİN ÖVÜNCÜ (Sayfa: 213)

Önündeki mangalda kızgın demirler görünüyor.

AĞA RIZAY-İ SAADETİ (Sayfa: 214)

Akka'da Hz.Bahaullah'ın huzuruna çıkan kişi (see p. 302)

MİRZA MEHDİ, EN TEMİZ DAL (Sayfa: 267)

Akka kışlasındaki ölümü ile insan alemi birliği için muazzam enerjilerin açığa çıkmasına sebep olan, Hz.Bahaullah'ın değerli oğlu

EN TEMİZ DAL ve Hz.ABDÜLBAHA (Sayfa: 268)

Edime'de çekilen bir fotoğraf

AKKA'DA ABUD'UN EVİ 1920 (Sayfa: 302)

Hz.Bahaullah'ın daha sonra kaldığı odayı çevreleyen balkon. Arkada görünen ev ise ilk ikametgahı olan Udi Hammar'ın Evi

HAN-I AVAMİD (Sayfa: 303)

Hz.Bahaullah'ın inanlarının kışla ziyaretinden sonra kaldıkları Akka'daki kervansaray

İDARE BİNASI (Sayfa: 304)

Hz.Bahaullah'ın sorguya çekildiği yerin bu günkü görüntüsü. Bu bina şimdi okul olarak kullanılıyor.

SHAVIRDI HANI (Sayfa:305)

Sorgu sırasında Hz.Bahaullah'ın bir gece kaldığı Akka'daki kervansaray

HEKİM MESİH (Sayfa: 329)

İrandaki Yahudi toplumundan ilk iman eden kişi

KEY-HUSREV-İ HODADAD (Sayfa: 330)

Zerdüşt toplumunda ilk iman kişi

AKKA'DAKİ UDİ HAMMAR'IN EVİ (Sayfa: 331)

Kitabı Akdes'in nazil olduğu oda. (yukarıda solda)

KİTABI AKDES'İN NAZİL OLDUĞU ODANIN İÇTEN GÖRÜNÜŞÜ (Sayfa: 332)

Udi Hammar'ın evindeki Hz.Bahaullah'ın odası.Mobilyalar daha sonra yerleştirilmiştir..

BELUÇ'LU HACI MUHAMMED HAN (Sayfa: 469)

Hz.Bahaullah'a hizmetkarlık eden seçkin bir kişilik.

NAİM LAKABI İLE BİLİNEN MİRZA MUHAMMED (Sayfa: 470)

Büyük bahai şair ve mübelliği

HZ.BAHAULLAH'IN ABUD'UN EVİNDEKİ ÖZEL ODASI (Sy:496)

Hz.Bahaullah'ın Başlığı divandaki genellikle oturduğu köşede

SU KEMERİ (Sayfa: 497)

Akka'ya temiz su getirilmesi için Hz.Bahaullah'ın isteği ile onarılan su kemeri

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.

NOTLAR ve TEŞEKKÜRLER

Bu kitabın içinde bulunan Hz.Bab ve Hz.Bahaullah'ın Eserlerinden parçalar Bahai Dininin Velisi Şevki Efendi tarafından yapılan eşsiz tercümelemlerden ve Umumi Adalet Evinin nezareti altında uygulanan bu Eserlerden alınmıştır. Yayınlanmış kaynaklar referans ve bibliyografide bildirilmiştir. Farsça el yazısı ve neşriyatlardan daha pek çok alıntılar vardır. Ancak bunlar belirtilmemişlerse, onlar benim tercümelerimdir. Tercümelerin çoğu tercüme edilmeden önce yayınlanmak zorundaydılar. Ancak bu alıntıların dip notları çoğunlukla bana aittir. Karışıklık olmasın diye bu açıkça belirtilmiştir. Kur'an ayetleri Arapça metne göre numaralanmıştır, İngilizce tercümesinde numaralama farklı olabilir. Farsça ve Arapça isimler Bahai Dini kitapları için adapte olan sisteme göre tercüme edilmişlerdir, fakat alıntılar orijinal şekillerine göre kopya edilmişlerdir.

Hz.Bahaullah'a ilk inananlar nadiren fotoğraflarının çekilmesini isterlerdi. Bazen grup fotoğrafları çekilmişti. Bunlar soluk ve odaklanmamış olmasına rağmen tarihi ilginçliği ağır bastığı inancıyla benim buraya ilave ettiğim bir çok ferdi fotoğrafları bunlardan almam mümkün oldu. Bu fotoğrafların pek çoğunu bana temin eden Bahai Dünya Merkezi'nin Görsel ve İşitsel bölümüne derinden müteşekkirim. Bu kitapta basılan bazı fotoğrafların mükemmel baskıları için Bay Ruhi Şakibai'ye teşekkür ederim.

Londra ve Wilmette Bahai Publishing Trust'a yayınlarından alıntılar yapmama izin verdikleri ve bana yardımcı oldukları için, içten teşekkürlerimi bildirmek isterim.

Müsvetelerin hazırlanmasını çabuklaştırmakta ve ehil düzeltmeleri ile ve İçindekileri hazırlamakta yorulmak bilmeyen gayretleriyle bana yardım eden Dr. May Ballerio'ya en sıcak şükranlarımı belirtmek isterim. Pek çoğu okunması güç ve çoğu

zaman çözülmesi güç orijinal notlarımdan müsvettelerimi daktilo eden Bn. Eithne Earley ve Bn. Corrine Alexander'a daktiloda yardım ettiği için teşekkürlerimi sunarım.

Her ne kadar bu eserin Bahai bilgisinin muazzam zenginliğine çok cüzi bir katkısı olduğunu düşünüyorsam da bu cildi meydana getirmek çok zamanımı almış bulunmaktadır. Başlıca sebebi zamanımın az olmasıydı. Evde boş zamanlarımda, özellikle gece geç saatlerde çalışmak zorunda kaldım ve sonuçta tempom çok yavaş oldu. Belki 4. cilt için de aynı şey olacaktır. Fakat, bütün çalışmalarım bana sürekli destek ve cesaret veren eşim Lesley'e derinden borçluyum.

Adib Tahirzadeh

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.

ÖNSÖZ

Uzun zamandan beri Ordular Rabbinin Arz-ı Akdes'e gelmesi beklenen kehanetlerinin gerçekleşmesini mümtaz kılan Hz.Bahaullah'ın Akka'ya varması, Onun Zuhurunda ihtişamlı tamamlamanın yeni bir bölümünü açar. Bu dönemle ilgili önemli olaylar, Onun görevinin ilk dönemlerindeki kıyasla çok daha fazladır. Mesajının, Bireysel olarak krallara, hükümdarlara, din adamlarına ilan edilmesinin son resmi yazıları; dünya nizamının atkı ve çözümleri olarak kabul edilen devrinin kanunlarının vahyi; bedbahtlık ve yanlış tanıtım cereyanlarının, şeref ve umumi saygıya dönmesi; geçmişte bütün vahy olanları doruk noktasına ulaştıran ve beşer camiasını yeni hayata kavuşturan ve yeni bir insan nesli yaratmayı amaçlayan, muazzam ruhani enerjileri salıveren sayısız Levihlerin nazil olması; bütün bunlar, Hz.Bahaullah'ın Akka'da ve daha sonra Behji'deki dönemini karakterize eder.

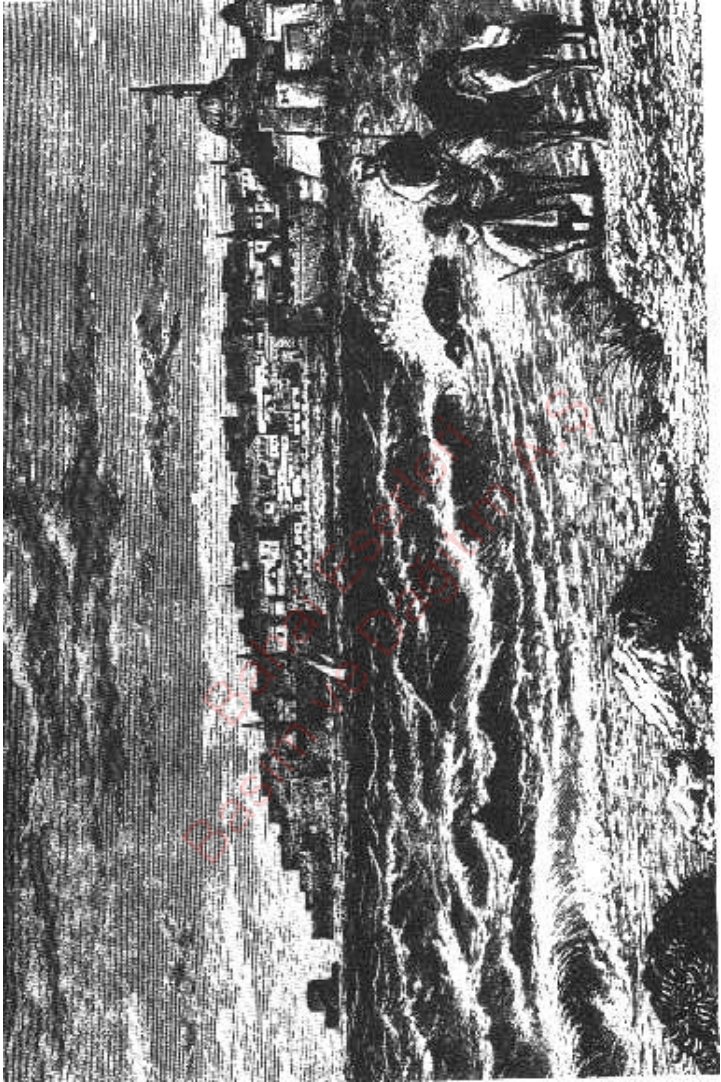
Hz.Bahaullah'ın Akka'daki görevinin ilk dokuz yılını içine alan bu cilt, bu ulu Zuhura kısa bir bakışı yakalamak için bir atılımdır. Fakat, insan aklı ve görüşü ne kadar zayıf ve aciz, idrakinin çok üstünde olan İlahi Zuhur'un arenasına girmek için, ne kadar zayıf bir şekilde donatılmıştır. Bu çağda, Tanrı Kelamı denizinin derinliklerini kavramaya muktedir olmadığımız çok açık. Biz sadece yüzeyinden atlayıp geçebiliriz.

Bu cildin amacı, Hz.Bahaullah'ın Levihlerinin bazılarının içindekilerini tarif etmektir. Bunu yapmak için yazar, bundan önceki iki ciltte kullandığı yöntemi kullanmaktadır. Bir Levhin ana konularının bazılarını özetlemiş ve kendi fikrince Emrin bazı temel gerçeklerinin anlaşılabilirliği için belli noktaları işlemiştir. Fakat amaç bir tarih kitabı yazmak

olmamıştır. Sadece, Tanrı Kelamının vahyine bir zemin oluşturmak için yazar, Hz.Bahaullah'ın hayatı, kışlada ve daha sonra Akka'da mahpusluğu sırasındaki şartlar üzerinde uzun uzun durmuş ve ilgili bazı inananların hayatlarından kısaca bahsetmiştir.

Hz.Bahaullah'ın eserlerinin incelenmesi, hiç sonu gelmeyen bir deneyimdir; ifadelerinin içinde bulunan pek çok anlamlar ve kelimelerinin gücü bitmez, tükenmez. Bu bakımdan, okuyucu, o deryadan sadece bir damla keşfedebilecek çünkü biz ancak Hz.Bahaullah'ın eserlerini daha derinden incelemekle, Allah'ın ilminin muazzamlığını görebiliriz. Bu devirde Hz.Bahaullah bize bunu bahsetmiş bulunmakta, öyle ki, zaman geçtikçe bu bilgi devamlı olarak genişleyecek ve zamanla kendisini açığa çıkaracaktır.

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.

ONDOKUZUNCU ASIRDA AKKA

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.

Hz.BAHAULLAH'IN AKKA'YA VARIŞI

Bir önceki cildin son bölümünde kısaca anlatılan Hz.Bahaullah'ın Edirne'den Akka'ya yolculuğu, büyük zorluklar ve sıkıntılar ile geçmişti. Hz.Bahaullah ve beraberindekilerin maruz kaldıkları onur kırıcılık ve düşmanlarının davranışlarıyla Onun üzerine yığılan saygısızlıklar, bir kere daha dikkati çekti. O, Akka hapisanesine vardığı zaman, bu eziyetler o kadar yoğunlaşmıştı ki, bu şehri "En Büyük Hapishane " diye belirtti. Akka'ya sürgün edilşinin ilk dokuz yılına değinerek, Kalem-i Ala, Kendi Levihlerinden birinde Şu dokunaklı kelimeleri yazmıştır:

Bil ki, bu noktaya varışımızda oraya 'En büyük Mahpes' (Sicn-i A'zam) adını verdik. Daha önce, başka bir diyarda (Tahran) zincirlere ve bukağılara vurulduğumuz halde oraya bu adı vermeyi reddettik.

Söyle: Bunun üzerinde düşünün, izan sahipleri !

Hz.Bahaullah'ın yaşamının çok enteresan yönlerinden birisi de Allah'tan olan izzet ve haşmeti ile düşmanları tarafından maruz bırakıldığı mahpusluk ve onur kırıcılık arasındaki tezattır. Yerin ve göğün gücünü avucunda tutan, kaleminin bir hareketiyle bütün insanların hayatlarını değiştirebilecek olan, düşmanlarını dize getirecek bir güçle donanmış kelimelere sahip Allah'ın Yüce Mazharı Hz.Bahaullah'ı, büyük bir Şaşkınlık içerisinde izleyebiliriz; O, Kendisini, büyük bir teslimiyetle, bütün güçleri ve yetkileriyle, Onun hayatına son vermek ve Emrinin ışığını söndürmek üzere ayağa kalkmış bu kimselerin eline bıraktı. Allah vergisi ruhani güçlerini, Kendisine eziyet eden düşmanlarının ellerini tutmak için kullanmadı. Levihlerinin birçoğunda bizzat Kendisinin

doğruladığı gibi, eğer isteseydi tek bir kelime ile düşmanlarının kalplerini fethederdi. Fakat bunun böyle olmaması gerekiyordu. Çünkü Allah, insanları yaratmış, onlara iyiyi kötüyü seçmesi ve Gerçeği izlemesi ya da hata yolunda yürütmesi için serbest irade vermiştir.

Tanrı Mazharları, güçlerinin işaret ve alametlerini tam olarak belirtmiş, Kendilerine eziyet edenleri, ruhani azamet gücüyle tamamen sarmış ve mahvetmiş olsaydılar, böyle bir söz, Allah'ın insanlara bahsettiği serbest irade prensibine ters düşerdi. Çünkü, iyi olsun, kötü olsun, hak etsin veya etmesin, hiç kimsenin, Tanrı Mazharlarının her şeyi kaplayan pek çok delilleriyle karşılaştıkları zaman, Onun otorite ve mesajının doğruluğunu kabul etmekten başka bir seçenekleri olmazdı. Bu durumda, davranışları üzerinde kontrolünü kaybeden insan, bir kukladan başka bir şey olamaz, ruhani vasıflara sahip olanlarla olmayanlar eşit olurlardı.

İşte bu nedenle, Tanrı Mazharları genelde, güçlerini insanlardan gizlerler ve ara sıra, (belli bir noktaya kadar) ruhani sıfatlarla donatılmış bir kaç kişiye söylerler.* Örneğin, Hz.İsa havarilerinden bazılarının izzetinin işaretlerine şahit olmalarını mümkün kılmıştı, fakat, Kutsal Arzdaki halkın çoğu, dini liderler ve onların hükümdarları bunlardan etkilenmemişlerdi. O, Kendisinin çarmıha gerilmesini önlemek için ruhani varlığını kullanmadı.

Allah'ın Mazharının güçleri Onun insan heykelinin örtüsü arkasında saklı kalır. O, diğer insanlar gibi yaşar ve bunun Ona empoze ettiği bütün sınırlamalara maruz kalır. Hayatta kalmak için yer, içer ve uyur. Eziyetlere maruz kaldığı zaman acı duyar. Arada hastalanır ve nihayet ölür. Gerçekten de

* CİLT 2 s. 22 'e bakınız ve aşağıda S. 359-360 e bakınız.

sanki fani bedeni ile kamufle edilmiş olarak gelir. Ve bu, pek çok çağdaşlarının Onun makamını tanımalarını engeller

Onun hareketlerinin de Onunla görüşenler için büyük engeller ve tökezleme taşı olduğunu 0 ispatlar. Yaşam tarzı yurttaşlarına benzer. Aynı lisanı konuşur, aynı yasalara uyar ve aynı örf ve adetleri uygular. Geleceği biliyormuş gibi görünmez, günün haberlerinden haberdar edilmek zorundadır ve hatta, Onun sözleri ve öğretileri, Onun izzetinden perdelenmiş kişilerin fikirlerinde şüphe uyandırır. Ruhen kör olan ve Onun sözlerini kendi standartları çerçevesinde ölçen entellektüeller ve bilim adamları çok zaman Onun sözlerinde hata bulur ve Onun mesajını açıkça reddederler.

Allah'ın Mazharlarının sergiledikleri bütün bu beşeri özellikler, Onun Zuhurunun güzelliklerini insanları gözlerinden gizleyen kalın bir bulut gibidir. Çünkü, O Kendisini, çıplak izzetiyle göstermez. Ancak ruhani gözü olanlar kalın buluta nüfuz ederler ve bulutun arkasındaki Hakikat Güneş'inin ışıklarına şahit olurlar. İnsanoğlu gerçeği bulmak için gayret etmek zorundadır. Bu, yaratılışın kaçınılmaz kanunudur ve bununla, insanın serbest iradesi korunur. Bu serbest irade, Allah'ın insanlara bir lütfudur. Bu dünyaya hükmetmek için Tanrı onlara yetki vermiştir. Yaşam ve ölüm gücü insanın elindedir. Barışçı bir yaşam sürdürebilir ve birlik dünyası kurabilir veya düşmanlık ateşini tutuşturabilir ve büyük kitlelere harabiyet ve ölüm getirir. Allah, her ne kadar, zaman zaman, insanlara yol göstermek için Elçiler göndermiş ve onların yoluna ışık tutmuş ise de, insanları kendi seçimlerini yapmaları için serbest bırakmıştır. Her Zuhurda, hatırı sayılır sayıda insanlar, kendi serbest iradeleri ile hakikat yolunu takip etmek için yönlendirilmişlerdir, fakat halkın çoğunluğu Tanrı çağrısını reddetmişler ve kendi burunları doğrultusunda gitmişlerdir.

Bu çağda beşer, hakikat yolundan çok uzaklara sapmış ve Hz.Bahauallah'ın yeryüzünde Kendisini Allah'ın vekili olarak tanımaları çağrısını işitmezlikten gelmişlerdir. Fakat Onun eserlerinin dikkatle incelediğimizde, bizi, geçmiş Zuhurların doruk noktası olan ve Allah'ın bizzat Kendi Gününü getiren Onun Zuhurunun, insanlık üzerinde bir bütün olarak öyle güçlü bir etki yaratacağına ve nihayet, dünyanın bütün insanların kendi serbest iradeleriyle Onun makamını tanıyacaklarına ve Onun Emrini kendi istekleriyle kabul edeceklerine inanıyoruz. Bu da, daha ileriki bir gelecekte sırası geldiğinde, şu anda hayal edemeyeceğimiz asil karakterli ve ruhani sıfatlara sahip yeni bir insan ırkını ortaya çıkaracaktır.

Allah'ın Mazharlarının azametlerini insanların gözlerinden sakladıkları temel prensibini akılda tutarak onların görünmüş olmalarını ve dünya insanları arasında hareket etmelerini daha açık bir şekilde anlayabiliriz. Kendilerini her zaman düşmanlarının iradesine bırakmış olduklarını ve buna rağmen Allah'ın gücüyle Emirlerinin temellerini insanlar arasında sağlam bir şekilde kurduklarını gözleriz. Kırk yıl, görevi süresince düşmanlarının Hz.Bahauallah'a yaptıkları eziyetler ve bunlara tevekkül ile dayanması bu prensibi sergiler. Bu özellik Akka'da açıktır. Burada, misyonu sırasında, hiç bir dönemde yapılmayan eziyetleri memurlar ona yapmışlardır.

Gerçi Hz.Bahauallah Kendisini bir mahpus yapan ve hayatı boyunca hücre mahpusiyetine çarptıran zalim düşmanına Kendisini teslim etmişti, ama hiç kimse, Ondan, haşmet ve azametini çalamadı. Hatta, ruhani gözü olmayan ve Onun ruhani otoritesine kör olanlar bile, Onun mümtaz ve kutsal kişiliğinin dış tezahürü ile ister istemez etkileniyorlardı.

Yaşamı içinde diğer olaylarda olduğu gibi, insanlar Onunla yüz yüze geldikleri zaman, Akka'ya yolculuğu sırasında Ona refakat eden yetkililerden ne bir tanesi ve ne de görevleri sırasında veya başka sebeplerle huzuruna gelen başkaları, Onun

büyükliğünü görmezlikten gelediler. Böyle biri, Mısır'ın İskenderiye limanında gemiye çıkan ve Onun huzuruna müşerref olan Konstantin adında genç bir Hıristiyan'dı. Bu genç adam, Hz.Bahauallah'ın Akka'ya yolculuğu sırasında önemli bir olaydaki kişilerden biridir.

İskenderiye Olayı

Hz.Bahauallah, Edirne'de kaldığı son günlerde, Nebil-i Azam'ı bir görevle Mısır'a gönderdi. İran'ın Kahire Başkonsolosu Hoy'lu Mirza Hasan Han, Emrin eski düşmanlarındandı. Nebil'in ziyaretini duyar duymaz, Mısır yetkililerine müracaat ederek yalan ithamlarda bulundu ve tutuklanmasını istedi. Bunun sonucu olarak Nebil Kahire'de hapse atıldı ve daha sonra İskenderiye'de bir hapishaneye nakledildi. Hz.Bahauallah'ın başına geleceklerden ve yakında Akka'ya sürgün edileceğinden tamamen habersiz olarak, gemilerin demir attıkları denize yakın olan bu hapishanede günlerini geçirdi.

Daha önceki bir ciltte de belirtmiş olduğumuz gibi,* mali nedenlerle aynı hapishaneye atılan Faris adında Suriyeli Hıristiyan bir doktor, Nebil'e karşı bir hayranlık duymuştu. Doktor önceleri Nebil'i Hıristiyan yapmaya çalıştı. Fakat bunun yerine Nebil, arkadaşına, Pederin geldiğini ve Tanrı Gününün yaklaştığı müjdesini verdi. Yeni doğan Emrin ışığını onun gözleri önüne serdi ve Onun vahyinin bilgisini onunla paylaştı.

Çok geçmeden, Nebil'in bu dünya bağlarından arınmış ruhuyla esinlenen tebliğ çalışmaları ve Hz.Bahauallah'ın mesajının derin ve çok yakın bilgisinin yardımı sonucu Faris, Emrin gerçekliğine kanaat getirdi. İman ateşi şiddetle yüreğinde yanmaya başladı ve Hz.Bahauallah'a olan sevgisi, bütün varlığını

* cilt 1, sayfa 207-8

sardı. Sevinç ve mutlulukla dolmuştu. Hapishane hayatının kasveti yok olmuş ve ilk defa kendini cennette hissetmişti.

Nebil, Kahire'deki hapishanede, bir gece, Hz.Bahaullah ona rüyasında göründü ve ona, seksen bir gün sonra hapishane hayatının zorlu günlerinin sona ereceğini söyledi. O tarih 27 Ağustos 1868 Perşembe gününe rastlıyordu ve işte o gün, Nebil'in rüyasının önemi gün ışığına çıktı. * Güneşin batmasına yakın Nebil hapishanenin damına çıktı ve gelen geçeni seyretmeğe başladı. Damın bir köşesine yerleştikten az sonra, hayretler içinde, Ağa Muhammed İbrahim-i Nazır'ı, (aşçı) bir gardiyanın eşliğinde yoldan geçenlerin arasında gördü. Ağa Muhammed İbrahim, Edirne'de Hz.Bahaullah ve dostlarının aşçılığını yapardı. Şimdi İskenderiye'de yolculuk için alış veriş yapmak üzere gemiden inmişti. Hz.Bahaullah'ın sürgün edildiğinden haberi olmayan, şaşkınlık içinde bulunan Nebil, Muhammed İbrahim'e haykırdı. Muhammed İbrahim arkadaşını hapishanede ziyaret etmesine izin vermesi için gardiyanı ikna etmeği başardı.Orada Muhammed İbrahim,Hz.Bahaullah ve arkadaşlarının kaderlerini anlattı ve hapishaneden görünebilen sürgünleri taşıyan gemiyi gösterdi.

Bu şaşırtıcı olay,Nebil'in yüreğinde büyük bir sızı yarattı.Çünkü,Mevlasına kendisini o kadar yakın bulduğu halde o kadar uzaktı. Faris Efendi'ye haber verildiği zaman o da son derece heyecanlandı fakat Rabbinin huzuruna müşerref olamamaktan dolayı düş kırıklığına uğradı. O gece ikisi de uyuyamadı. Her ikisi de

* Gemi kayıtlarına göre Avusturya Lloyd gemisi 21 Ağustos 1868 tarihinde Gelibolu'dan hareket edip, 26 Ağustos Çarşamba günü sabahın erken saatinde İskenderiye'ye varacaktı. Hz.Bahaullah ve beraberindekiler aynı şirketin İskenderiye'den Hayfa yoluyla Kıbrıs'a gidecek olan bir başka gemisine nakledildiler.Bu gemi 28 Ağustos Cuma günü hareket etti.

Hz.Bahaullah'a mektup yazmaya karar verdiler. Ertesi sabah, Faris Efendi, Şehirde saatçilik yapan Konstantin adında Hıristiyan bir gençle mektupları gemiye Hz.Bahaullah'a götürmesi işini ayarladı . Her ikisi de gemiyi izlemek üzere hapishanenin damında durdular, kalplerini Hz.Bahaullah'a çevirdiler ve büyük bir bağılılık ve sevgiyle Onun ruhuyla konuştular.

Kısa bir süre sonra Kostantin gemiye ulaŐamadan, geminin uzaklaŐtđđını görmek onları kederlendirdi. Fakat Şaşılacak Şekilde, bir kaç dakika sonra gemi durdu ve sandalla takip eden Kostantin gemiye yetişti ve güverteye çıktı. İlgili kişilerden birine zarfı verdi, o da Hz.Bahaullah'a götürdü. Nebil'in nerede olduğu haberi ve özellikle Faris'in mektubunu Hz.Bahaullah'ın huzurunda toplanan kimselere yüksek sesle okuması güvertede bir heyecan yarattı. Hz.Bahaullah Nebil'in onuruna bir Levih yazdı. Bu Levih'de Faris'e inayet ve takdislerini bahşetti ve yakında hapisten kurtulacağını söyledi. Sonra, haberciyi huzuruna çağırdı Levh'i Şefkat ve sevgiyle ona verdi. Gusnullah ul Athar ve Abdalbaha da Nebil'e hediyeler gönderdiler.

Bu kısa ziyaret Kostantin'in üzerinde kalıcı bir etki bıraktı. Tanrının Yüce Mazhariyla kısa bir süre yüz yüze gelmekle ve Onun azametinin bir nebzesini görerek kendinden geçmiş ve hayran olmuş bir halde gemiden ayrıldı. Faris Efendi'ye paketi vermek için geldiği zaman öyle bir heyecan içindeydi ki, yüksek sesle "Allah'a yemin olsun, İlahi Peder'in yüzünü gördüm" diye bađırdđđı duyuluyordu. Faris sevinç ve büyük bir mutlulukla Kostantin'i kucakladı ve Efendisinin cehresine bakan o gözlerini öptü.

Hz.Bahaullah'ın Levhi katiplerinden Mirza Aka Can'ın el yazısıyla "Vahiy Yazısı"* Şeklindeydi. Faris'e yeni bir sevgi

* cilt 1 s.22-3, 32-4

ve bağıllık ruhu verdi; o kasvetli hapishanede Nebil'in onun kalbinde yakmış olduğu ateşi alevlendirdi. Hz.Bahaullah'ın vaad ettiği gibi, Faris üç gün sonra hapisten kurtulmuştu. Serbest bırakıldıktan sonra halkı arasında Emri tebliğ etmek için ayağa kalktı. Nebil de ondan hemen sonra serbest bırakıldı. Fakat Mısır'dan çıkması emredildiği için Rabbı'nın arkasından Arz-ı Akdes'e doğru yola çıktı.

Hz.Bahaullah birden fazla Levhin'de İskenderiye'deki Faris'in hikayesini Allah'ın gücünün bir timsali olarak bizzat Kendileri anlattılar. Akka'ya vardktan hemen sonra nazil olan bir Levih'te² şehit olan Menşed'den Rad'ar-Ruh'a* hitabeden Hz.Bahaullah Edirne'den sürgün hikayesini ve yolculuğu sırasında Tanrı Kelamının izharının akışını anlatır, o dönemde izhar olan Kelimelerin Vahiy esintilerinin bütün gezegenin üstüne estiğini buyururlar. Kendisine 'En büyük Okyanus', diye işaret ederek, azametli bir lisanla gemiye binışini ve denizin üzerinde seyrini tarif ediyor. Denizin her damlası ise, neşeyle coşuyor ve hiç kimsenin işitmesi mümkün olmayan sesler duyulabiliyordu.

Belki de bu Levhin en önemli kısmı Faris'in hikayesini içerir. Gemi İskenderiye'ye demir attığı sırada kutsallık kokularını aldığı yüce bir mektubu Hıristiyan bir habercinin ellerinden aldığı anlatır. O, kendisini dünya bağlarından arındırılmış, Emrini kabul etmiş birisi tarafından yazılmıştı. Hz.Bahaullah geminin güvertesinde dostlarına yüksek sesle Rabbın ruhları etkileyen sesiyle tevazu ve imanını beyan eden mektubu okurken keşke Rad'ar- Ruh'da orada olsaydı diye buyurdular. Arapça yazılan bu mektup, Hz.Bahaullah'ın

* cilt 1 ve 2 Şahadet tarihi kesin olarak bilinmemekte fakat muhtemelen Hz.Bahaullah Akka'ya vardığı zaman ona yukarıdaki Levhi gönderdi.

Emrinde şiddetli bir imanın , Onun Zuhurunun derin anlayışı ve Onun makamının gerçek tanıyıcısının bir göstergesidir. Hz.Bahauallah bu duygusal mektubu alınca o kadar sevindi ki, onu inananlarla paylaşmak istedi. Bu sebepten, Onun buyruğu üzerine Faris'in mektubunun bir bölümü kopya edildi ve insan kalbini değiştiren ve onu ruh alemine yönlendirmeye muktedir olan Tanrı Kelamının yaratıcı gücü üzerinde okuyup düşünsünler diye İran'daki bazı kişilere gönderildi.

Bu, Faris'in mektubunun bir bölümünün özetidir:

"Ey İzzetliler İzzetlisi ve Yüceler Yücesi! Ben bu mektubu Hz.İsa'nın çektiklerinin aynısına maruz kalan Kişiye yazıyor ve takdim ediyorum.. Aziz ve hikmetli Tanrıya sena etmek ve şükretmek bizim vazifemizdir. Şu anda bana ve soydaşlarıma inayet okyanusundan bir parça ihsan etmen için yalvarıyorum, ey Sen ebedi, kendine yeter ve saflığın, kutsiyetin kaynağı.

Senin en sevindirici varlığının gizliliğine, Seninle mülakat eden Peygamberin (Musa), Oğlun (İsa) Dost'un (Muhammed) ve Senin sevgin uğruna, Senin yolunda canını feda eden Habercin (Bab) uğruna sana yalvarırım ki, zavallı kulların olan beni ve ailemi, Senin Cemalini görmekten alıkoyma. Ey bizim uğrumuza eza ve cefalara katlanan Sen, imanımızı güçlendir, hizmetin için bizi seç, Yolunda bizi şehit olarak kabul et ki, Senin sevgin için kanlarımız dökülsün. Biz zayıf ve cahiliz, İzzetini bizim üzerimize ihsan et ki, kaybedenlerden olmayalım. Bize sevgi ve iman payesini ihsan et, kalplerimizi Senin iyi niyetlerine ters düşen şeylerden temizle. Sizin müsaade ve emriniz dışında Size hizmette bir an geri kalmamamız için benliğimizi unutmamıza yardım edin.

Ey kalplerdeki sırları bilen! Sen tahtadan yapılmı bir Sefinede mi gidiyorsun? O geminin bir parçası olmanın ne kadar özlemini duyuyorum. Çünkü O Rabbini

taşımakla takdis olunmuş. Ey dalgalanan deniz! Huzursuzluğun Azametli Rabbinin korkusundan ötürü müdür? Ey İskenderiye! Ebedi, Hikmetli olan O, senin kıyılarından ayrılıyor diye mi kederlisin? Ey harap Akka şehri! Hararetili sevinç, vecd ve aşırı mutluluk içinde ellerini çırpıyorsun, çünkü Rab büyük haşmetli adımlarıyla senin topraklarını takdis edecek...

Hz.Bahaullah, Rad'ar-Ruh'a yazdığı daha önce adı geçen levihte, Tanrı Emrinin temel hakikatlerinden birini teyid eden önemli bir beyanda bulunur. Faris'in kendisinin makamını tanımasına değinerek Hz.Bahaullah Allah'ın onun kalbini değiştirdiğini ve onu yeniden yarattığını ve böyle bir yaradılışın Allah'ın nazarında yerin ve göğün yaradılışından daha büyük bir yaradılış olduğunu ifade eder. İnsan ruhunun bu yaradılıştaki Allah'ın bahşettiği en değerli bir hakikat olduğuna bakacak olursak bu ifadenin değerini anlarız. Ruhla yaradan* arasında gizemli bir çekim gücü vardır. Hz.Bahaullah'ın Saklı Sözler'de buyurdukları işte bu sevgi ilişkisidir:

Ey İnsan oğlu! Yaratılmanı sevdim; seni yarattım. İmdi, Beni sev ki, seni anıp hayat ruhunda berkiştireyim. 3

Fakat ruh bu dünyaya bağlanır. İşte bu bağlanma ruh ile yaradanı arasında bir engel teşkil eder. Ancak, engel ortadan kaldırılacak olursa, ruh Allah'a daha da yakın gelir, Onu tanır, iman ruhunu edinir† ve yeni bir yaradılış olur. Böylece ruh yaratılmanın maksadını yerine getirir ve Allah'ın nazarında bu en değerli bir olay ve bu cismani dünyada her şeyden daha

* Biz burada "yaradan"a Allah'ın cevheri olarak değil de insana zahir olan Allah olarak değinmekteyiz.

† cilt 1, S. 69-70 e bakınız.

önemlidir. İşte bunun ışığı altında, bir kimseyi Allah'ına yöneltmede Hz.Bahau'llah'ın Emrini tebliğ* etmek konusundaki öğütlerinin değerini anlarız.

Faris belki de, Hz.Bahau'llah'ın Emrini kabul eden ilk Hıristiyan'dır. Nebil'in yılmaz imanı ve onun kendi Arapça lisanı ve Mukaddes Kitap bilgisi yardımıyla Hz.Bahau'llah'ın makamının derin bir anlayışına sahip sadık bir inananı oldu. Faris ile Nebil'in hapishanede tanışmış olmaları tesadüfi değildi. Allah'ın akıl almaz yolları vardır. O insanlara açıklandığı zaman, bu dünyadan bağlarını kesip Kendisine dönen ruhları cezbeder. Hz.Bab ve Hz.Bahau'llah'ın dönemlerinde Allah'ın Vahyinin Pınarına anlaşılmaz yollarla yönelen çok sayıda kimseler oldu - rüya yoluyla, iç güdüyle ve hatta mucizevi koşullarla- Bu, Allah'ın Mazharının insanlar arasında bulunduğu ve temiz kalpli kimselerin Ona doğru cezbolduklarından dolayı idi.

Tanrı hakkı için Kaybolan bir mücevher zerreciği, bir taş kümesi altında gömülü kalsa, yedi denizin ötesinde gözlerden saklı olsa, Kudret Eli onu bu Günde muhakkak tertemiz ve cürufsuz açığa çıkarır.⁴

Faris vaktini kendi halkı arasında Emri tebliğ etmekle geçirdi. Batıda "Hıristiyanlar için yazılan Levih" diye bilinen Akdes Levhi† (En Kutsal Levih), onun adına nazil olmuştur diye bilinmektedir, ancak bunun gerçekliği ispat edilememiştir. Şu ana kadar, bu Levhin kimin için nazil olduğunun kesinliği mümkün olmamıştır.

* cilt 2, S. 105-108 ve bu kitabın sonuna doğru sayfa 394 bakınız.

† Bahau'llah'ın Levihlerinde neşredilmiştir. En kutsal Kitap Akdes Kitabı ile karıştırılmamalıdır.

İskenderiye'de, Hz.Bahaullah ile bu iki Bahai mahpus arasında yapılan bu olağan üstü görüşmeden sonra, gemi hedefine doğru yola çıktı * ve üç gün sonra, 31 Ağustos Pazartesi günü sabahın erken saatlerinde Hayfa limanına vardı.

En Büyük Hapishane

Hz.Bahaullah ve tamamı yetmiş kişi olan dostları, gemiden indirildiler ve yelkenlilerle karaya çıkarıldılar. Eşyaları da onlarla birlikte indirildi.Mahpusların tamamı sayıldılar ve hükümet memurlarına teslim edildiler.† Bir kaç saat sonra, aynı günün öğlenden sonrası kendilerini Akka'ya götüren küçük bir gemiye bindirildiler. Akka'da gemiden indirme kolaylıkları olmadığı için erkekler suyun içinden yürüyerek karaya yürüdüler ve kadınların erkeklerin sırtına binerek karaya çıkarılmaları emredildi. Fakat Hz.Abdulbaha'nın ısrarı üzerine bizzat kendisinin tedarik ettiği sandalyeye oturmak suretiyle teker teker kıyıya taşındılar.

Hz.Bahaullah Akka'ya vardığı zaman o şehir bir ceza kolonisiydi. 1880 yıllarında nüfuzunun yaklaşık dokuz bin olduğu tahmin ediliyordu. Türk hükümeti geniş imparatorluğundan pek çok suçluları, canileri, politik mahkumları ve her türlü olay yaratanları oraya gönderiyordu. Hz.Bahaullah'ın "Engerek yılanı nesli" diye damgaladığı sakinleri çok aşağı seviyelere gömülmüşlerdi. Onların

* Gemi kayıtlarına göre Avusturya Lloyd gemisi İskenderiye'den Cuma günü saat 11 de kalkıp Cumartesi günü saat 5 de Port Said'e ve Yafa'ya Pazar günü saat 18 de, Hayfa'ya Pazartesi sabah saat 8 de ve iki gün sonra öğleyin Kıbrıs'a varması gerekiyordu.

† Burada Hz.Bahaullah'ın dört inananı karaya çıkarılmayıp bunun yerine Kıbrıs'a götürüldüler. Onlardan biri olan Abdul Gaffar kendisini burada denize attı. cilt 2, S.411'e bakınız.

varmalarına yakın, bu insanlar arasında Hz.Bahauallah ve dostları için korkunç dedikodular dolaşıyordu. Bu en harap şehre Rablarına eşlik ederek gelen Allah'a meftun bu kahramanlar, sürgün grup, en zalimce davranışı hak eden en kötü suçlular, en kötü insanlar olarak biliniyorlardı. Tevekkeli değil, Akka halkının çok sayıda sakinleri iskeleye onlarla ve "İranlıların Allah'ı " diye atıfta buldukları Liderleriyle alay etmek için toplanmışlardı.

Bununla beraber kalabalığın arasında ruhani algı ölçüleriyle bezenmiş bazı kimseler de vardı. Bunlar, Hz.Bahauallah'ın cemaline baktıkları zaman Onun azametine vurulmuşlar ve daha önce hiç görmedikleri bir izzete şahit olmuşlardı. Bunların arasında Halil Ahmed Abdu adında saygı değer yaşlı bir kimse vardı. O Akka halkına Hz.Bahauallah'ın çehresinde ululuk ve azamet ve doğruluk işaretleri gördüğünü söylerdi. Çok zaman, Akka halkına bu büyük Zatın ülkelerine ayak basmasını sağladığı için Allah'a şükretmelerini söylerdi. Onun vasıtasıyla ora sakinlerinin kutsanacağı ve refaha kavuşacağı hakkında kehanette bulundu ve de bu kelimenin tam anlamıyla gerçekleşti.

Kalabalığın içinde sürgünlerin gelişini izleyen bir başkası da Abdullah Tuzih adında biriydi. O, Hz.Bahauallah'ın yüzündeki parlaklığı, kudreti ve azameti gördü ve Ona cezboldu. Daha sonra Bahailiği kabul etti ve (Hz.Bahauallah'ın Akka'ya vardığı gün doğan) onun kızı yıllar sonra Hz.Bahauallah'ın ailesinin aşçılığını yapan ve Onun sadık inananlarından biri olan Hüseyin-i Aşçı ile evlendi.*

Birkaç yıl önce, Hz.Bahauallah'ın Seyyah Levhinde†, ruhani iç görüş sahibi kimselere, Kendisinin Akka Şehrine

* cilt 2, S. 186,430

† cilt 2, S. 229.

varışı hakkında son derece değişik bir görüş ile haber verdiği açıklamaları ile Akka'nın deniz tarafındaki kapıda sürgünler grubu ve onların Liderleriyle alay etmek ve onlara düşmanlıklarını göstermek için toplanan halkın görüşü arasındaki fark ne kadar mukayese edilemez bir biçimdeydi:

Oraya vardığımız zaman nur sancaklarıyla karşıldık, Bunun üzerine Ruhun Sesi nida etti: 'Yakında yeryüzünde yaşayan herkes bu sancaklar altında toplanacak' 5

Hz.Bahauallah'ın her şeyi kapsayan vizyonundan uzak ve dünya ruhuna kr olan bu seyircilerin tavırları, her devirde Allah'ın Zuhuruna insanların tavırlarının bir özelliğidir. Hz.Bahauallah'ın bu sözleri söylemesinin üzerinden yüz yıldan fazla bir zaman geçti. İnsanların çoğu, idarecileri ve bilim adamları bunun gerçeğini Şu ana kadar göremediler. Ya, Rabbin gelişinden habersiz kalmışlar ya da Onun Sesine kulak vermiyorlar. Fakat Onun Emrini kabul edenler 'yakında yeryüzünde yaşayan herkesin bu sancaklar altında toplanacak'ları konusunda Rablarının görüşüne inanmaktadırlar.

Her dinin yükselişi benzer durum gösterir. Hz.İsa armıha gerildiği zaman Emrinin dünyanın ücra köşelerine yayıldığını gördü. Kutsal Arzda çağdaşlarını temsil eden kimseler böyle bir vizyona duyarsız idiler. Onlar sadece İsa'da çarmıha gerilmiş ölmekte olan tutsak ve çaresiz bir adam gördüler. Fakat milyonlarca insanı Hz.İsa'nın Dininin gölgesi altına getiren Kutsal Ruhun gücünü bilmiyorlardı.

Bir olayda Hz.Muhammed ve arkadaşları tamamen kendilerinden kök fazla sayıda düşman tarafından sarıldıkları ve dostları için hiç bir kurtuluş imkanı olmadığı bir zaman, Peygamberin bir kayanın üzerine çıkararak kuvvetle esasını yere vurup Şöyle dediği söylenir: 'Ben Roma imparatorluğunu fethettim.' aynı hareketi tekrarlayarak, 'Ben İnan İmparatorluğunu fethettim.'. Hatta ashabından bazıları bu

sözleri idrak etme vizyonuna sahip değillerdi fakat çok geçmeden bunların gerçekleştiğini gördüler.

Böylece, Onun Dinini ve Kendi İzharının kişiliğini ihya eden Allah'ın gücünü anlamaktan aciz, Onu hapsedmekle Onun nurunu söndüreceklerini ve Emrini yok edeceklerini sandılar. İşte bu sebeptendir ki, yetkililere Ona ve dostlarına en sert sınırlandırmaların uygulanması için emir verilmişti.

Bahai Dinin Velisi Şevki Efendi ilahi rehberlik özelliklerine sahip usta lisanıyla Hz.Bahauallah'ın Akka'ya varışının önemine özetle değinmiştir. Şöyle yazar:

HZ.Bahauallah'ın Akka'ya varışı ile, O'nun kırk yıl süren elçiliğinin nihai safhası, bu elçiliğin tamamı müddetince devam eden sürgünlüğünün son sahnesi, daha doğrusu, doruğu başlamış oluyordu. Bu sürgünlük Onu başlangıçta Ortodoks Şiiliğinin kalelerinin yanı başına ve seçkin savunucuları ile temasa getirmiş, daha sonraları Osmanlı İmparatorluğunun merkezine götürerek, Sultana, vezirlerine ve din liderlerine hitap eden çığır açıcı beyanlarına yol açmıştı. Şimdi de Onu Allah tarafından İbrahim Peygambere vaad edilen, Hz.Musa Dinince kutsal kılınan, İbrani hocalarının, hakimlerinin, krallarının ve peygamberlerinin hayatları ve emekleri ile şereflendirilen, Hıristiyanlığın beşiği olarak saygı gören ve Hz.Abdulbaha'nın şahadet ettiği gibi Zerdüş'tün **"İsrail Peygamberlerinin bazıları ile görüştüğü,"** yer olan ve İslamiyet'e göre Hz.Resulün yedi cennetten geçerek Rabbi'nin Arşına vardığı Miraca sahne olan Arzı-Akdes sahillerine çıkmasına vasıta olmuştu. Bağdat, İstanbul ve Edirne sürgünü, bu kutsal ve gıpta edilen memleketin, bu **"Allah'ın bütün Peygamberlerinin yuvasının"** bu **"Allah'ın sual olunmaz iradesinin Vadisinin, kar beyazı Nokta'nın, solmaz ihtişam ülkesinin"** sınırları içinde ömrünün üçte birini ve toplam

elçilik yıllarının yarısından fazlasını geçirmeğe mahkum edilmişti. Hz.Abdulbaha şöyle buyurur: **“Düşmanlarının zulmü, sürgünlüğü ve kovalanması olmasaydı, Hz.Bahaullah İran'ı nasıl terk etmek zorunda kalırdı ve bu kutsal Topraklarda nasıl otağ kurardı” ?**

Gerçekten, Onun bizi temin ettiği gibi böyle bir sonuçlanma, “iki üç bin yıl öncesi Peygamberlerin dillerinden haber verilmişti.” “Tanrı vaadini tutarak, Peygamberlerinden bazılarına, Ordular Rabbının bu kutsal topraklarda zahir olacağı müjdesini vermişti.”

Eşya Peygamber, bu konuda Kitabında şöyle yazar: “Ey müjdelere veren Zion, yüksek dağlara çık; ey iyi haberler getiren Orişelim, yüksek sesle bağır. Korkma, sesini yükselt ve Yahuda'nın şehirlerine de: ‘İşte bakın, Rabbiniz kudret eliyle gelecek ve kolu Onun adına hükmedecek.’ ” Davut Mezarımında şöyle haber verir: “Kaldırın başınızı, ey kapılar; kaldırın ey ebedi kapılar ki, Baha Sultanı içeri girsin. Kimdir bu Baha Sultanı ? Ordular Rabbi, işte odur Baha Sultanı.” Rabbin kusursuz cemali Zion'dan parladı. Rabbiniz geldi, O susmayacak.” Keza Amos da Onun gelişini önceden haber vermişti: “Rab Zion'dan kükreyecek ve Orişelimden sesini duyuracak; çobanların kulübeleri matemde kalacak ve Kermil'in tepesi kuruyacak.”

Bir tarafında **“Lübnan'ın ihtişamı”** uzanan, Kermil'in izzetinin karşısında, İsa Hristos'un vatanını çevreleyen tepelerin eteğinde yer alan Akka'yı ise Davut, **“Kudretli Şehir”** diye tarif etmiş; Hosea, **“bir ümit kapısı”** olarak anlatmış; Hizekiyal, **“Sesi bir çok akar suların sesi gibi olan”, “İsrail'in Tanrısının bahasının Doğu yönünden geleceği”, “Doğuya bakan Kapı”** sözleriyle ima etmiştir. Hz.Resul ise şöyle atıfta

bulunmuştur: **“İki dağ arasında.... bir ayırılığın ortasında.... .deniz kıyısında.....Tahtın altında asılı duran, beyaz ve beyazlığı Allah'a hoş gelen... Allah'ın hususi bir rahmet gösterdiği Suriye'de bir Şehir.”** Ayrıca, Hz.Bahauallah'ın da teyid ettiği gibi buyurmuştur: **“Akka'yı ziyaret eden ve Akka misafirini ziyaret eden ne mübarektir.”** Bundan başka, **“Orada bulunanları ibadete çağırının sesi Cennete yükselir.”** ve **“Akka'nın yoksulları Cennetin padişahları ve emirleridir. Akka'da bir ay başka yerde bir yıldan evladır.”** diye buyurmuştur. Şeyh İbnül Arabi'nin eseri 'Futuhât-ı Mekkiye' de yer alan, Hz.Muhammed'in gerçek sözü olarak kabul edilen ve Mirza Ebul Fazıl'ın 'Feraid' kitabında alıntı yaptığı kayda değer bir Hadiste Şu anlamlı kehanet bulunmaktadır: **“Onların hepsi (Kaim'in arkadaşları) katledilecek, yalnız biri kalacak ve O, Allah'ın ziyafet Konağı olan Akka ovasına varacak.”**⁶

Hz.Bahauallah ve grubu deniz kapısından hapisane Şehrine vardılar ve Akka'nın dar ve dolambaçlı yollarından Akka kışlasına geldiler. Yaz ortasının kavurucu sıcağında, gemideki yetersiz ve ilkel olanaklar içinde Edirne'den Akka'ya kadar uzun ve zorlu yolculuğun zorlukları herkesi bitkin bırakmıŐtı. Ve Şimdi bütün bunlara, kışlaya kapatılmalarının korkunç koşulları eklendi, özellikle oraya varışlarının ilk akşamı. Hz.Bahauallah tamamen boş, eŐyasız pis bir odaya konmuştu. Daha sonra, kışlanın st katındaki bir odaya nakledildi; Şimdi ii temiz tutulan ve Bahai ziyaretilerince ziyaret edilen bu oda , Hz.Bahauallah'ın zamanında oturulmaz durumdaydı. Kendileri bir Levihte 7tabanın toprakla kaplı olduğunu ve tavanda mevcut bir az boya da dklmekteydi diye anlatmışlardır.

HZ.Bahaullah'ın dostları tavanı çamur sıvalı bir başka odaya tıklmışlardı. Mahpusları gözetlemek için kapıya on asker yerleştirilmişti. Hapishanenin pis ve ağır kokusu ile yazın bunaltıcı sıcaklığı o kadar berbattı ki, Varaka-i Ulya lakabını taşıyan Hz.Bahaullah'ın kızı Behiye hanım bundan etkilendi ve geldiği zaman bayıldı. Küçük bir havuzda daha önce yıkanmak için kullanılmış olan sudan başka içmek için su yoktu. Bu havuzdaki su öyle pis idi ki, onu içme düşüncesi bile insanı hasta ediyordu. İlk akşam, mahpuslara içme suyu verilmedi. O sıcak ortamda herkes susuzdu ve kadınlar ve çocuklardan bazıları susuzluktan kendilerini kaybettiler. Emzikli kadınlar bebeklerini emziremediler ve çocuklar saatlerce yemek ve su diye ağladılar. Hz.Abdulbaha gardiyanlara çocuklara merhamet etmeleri için yalvardı ve hatta Akka valisine haber bile gönderdi, fakat hiç bir şey fayda etmedi. Nihayet, sabahleyin mahpuslara biraz su ve her kişiye günlük tayin olarak üç ekmek verildi. Ekmek yenecek gibi değildi fakat bir zaman sonra onları bakkala götürüp daha iyi cins iki ekmeğe karşı değiştirmelerine izin verildi.

Mahpusların gelmelerinden hemen sonra Vali kışlayı teftiş için ziyaret etti. Hz.Abdulbaha bir kaç arkadaş ile birlikte onu görmeğe gitti. Ancak Vali saygısızca davrandı ve onları kışkırtıcı bir tarzda konuştu. Eğer mahpuslardan biri kaçacak olursa, tayınlarını kesmekle onları tehdit etti ve sonra odalarına dönmelerini emretti. Abdulbaha'nın yanında bulunan Hüseyin-i Aşçı böyle hakaretvari muameleye daha fazla tahammül edemedi. Öfkeyle karşılık verdi ve Valiye birkaç savunucu söz söyledi.

Abdulbaha Valinin huzurunda Hüseyin'in yüzüne bir şamar indirerek derhal cezalandırdı ve hemen odasına dönmesini emretti. Hz.Abdulbaha'nın bu hareketi sadece tehlikeli bir durumu ortadan kaldırmadı, mahpuslar arasında

otorite ve adaletle hareket eden gerçek bir liderin varlığına Valinin gözlerini açtı.

Bu olayı hatıralarında yazan ve o münasebetle Hz.Abdulbaha tarafından cezalandırılmaktan gurur duyan Hüseyin AŐı, bu davranıŐtan dolayı Valinin Hz.Abdulbaha'ya karşı tavrının deđiŐtiđini anlatır. O zamanlar Akka'da dolaŐan korkunç dedikoduların tersine Hz.Abdulbaha ve ailesinin asil bir aileden geldiklerini ve onların kendisinin inandırıldığı gibi caniler olmadıklarının bilincine vardı. Bunun zerine Vali mahpuslara karşı daha insancıl davranmaya başladı. Nihayet, tahsis edilen tayın yerine onlara para verilmesine ve mahpuslardan kk bir grubun gardiyanlar eşliğinde Akka arŐısında dolaŐmalarına ve ihtiyaçları olan Şeyleri almalarına izin verildi.

HZ.Bahauallah ve arkadaşlarının varışlarından  gün sonra, Onu mr boyu hapse mahkum eden Sultanın fermanı camide alenen okundu. Mahpuslar halkın ahlakını bozmıŐ suçlular olarak tanıtıldılar. Onların hapis kalmaları ve hiç kimse ile grŐtrlmemeleri belirtiliyordu.

HZ.Abdulbaha Hayfa'da ahabaplarla yaptığı bir konuşma sırasında Akka Valisi tarafından fermanın içeriğini duyması için çağırıldığını anlatmıŐtı. Ebediyen* hapiste kalacakları kendisine okunduğu zaman Hz.Abdulbaha fermanın içeriğinin anlamsız ve temelsiz olduğunu söyleyerek cevap verdi. Bu mütalaayı duyan Vali hırslandı ve fermanın Sultandan geldiği karŐılıđını verdi ve nasıl olur da anlamsız olarak vasıflandırılabilceğini bilmek istedi. Hz.Abdulbaha mütalaasını tekrarladı ve onların mahpusiyetlerinin ebediyen devam edecek diye tarif etmenin manasız olduğunu çünkü,

* Arapça'da ömür boyu mahpusluk için 'ebedi mahpus' terimi kullanılır.

insanın bu dünyada kısa bir dönem yaşadığını , er veya geç mahpusların bu hapisshaneden ölü veya diri çıkacaklarını söyledi. Hz.Abdulbaha'nın bu görüşünden Vali ve memurlar etkilendiler ve Onun huzurunda kendilerini daha rahat hissetiler.

Bir zaman sonra Hz.Abdulbaha'nın Akka ve civar bölgelerde en mümtaz ve en çok sevilen bir kimse olarak belirdiği, aşağı yukarı Akka halkının yüksek veya alçak bütün halkı yardım için Ona yüzlerini çevirdikleri zaman ve Valiler ve yüksek makam sahibi kimseler Onun öğüdüne baş vurdukları ve aydınlanmak için Onun ayağının dibine oturdukları zaman, Hz.Bahaullah ve arkadaşlarıyla ilgili diğer evraklarla birlikte Sultanın fermanı da hükümet dosyalarından çıkarıldılar ve bir hükümet görevlisi tarafından Hz.Abdulbaha'ya teslim edildiler.

Bu arada, ilk zamanlarda, Akka hapisshanesinde hayat çok zor ve eziyetliydi. Yetkililer, üç ay Hz.Bahaullah'ın çarşı hamamına gitmesine izin vermediler. Eskiden halkın yıkanması için yegane yer orasıydı. Hiç kimsenin Onu ziyaret etmemesi için muhafızlara sıkı talimat verilmişti. Hatta, Hz.Bahaullah'ın saçını kesmek için berber geldiği zaman, beraberinde bir muhafız gelir ve Onunla konuşmasına izin verilmezdi. Hz.Abdulbaha daha önce morg olarak kullanılan zemin katta kalmak zorundaydı. Odanın rutubetli havası ömrünün sonuna kadar Onun sağlığını etkiledi. Mahpuslara gelince, yaşamakta oldukları pis koşullar, doğru dürüst gıda alamamaları ve hijyenin olmayışı ve kısıtlamaların şiddeti kendini gösterdi. Kışlaya varışlarından kısa bir zaman sonra iki kişinin dışında herkes hastalandı. On muhafızdan dokuzu da hastalığa yakalandılar. Buna bir de sıtma ve dizanteri eklendi. O etapta hastalanmayan iki kişi Abdulbaha ile Ağa Rızay-i Kennad,* idi. Gerçi her ikisi de daha sonra hastalandılar. Serkar Ağa bu

* cilt 1, S292-4 e bakınız.

inananın yardımıyla hastaların ihtiyaçlarını gördüler ve gece gündüz onlara baktılar. Yetkililer ilaç uygulanması için doktor çağırmadılar. Elindeki bir miktar erzakla Hz.Abdulbaha'nın bütün yapabileceği basit her gün bir çorba ve biraz pirinç pişirmektir. Fakat hijyenik koşullar korkunçtu. Gündüz çok sıcaktı ve yıkanmak için yeterli su yoktu.

Bu şartlar altında üç kişi öldü. İlk kurban Abul Kasım-ı Sultan Abadi isminde biriydi. Sonra mesleği terzi olan Ustad Muhammed Bekir ve Ustad Muhammed İsmail adında iki kardeş bir akşam bir biri ardından bir kaç saat arayla öldüler. Yerde birbirlerine sarılmış bir haldeydiler. Bu hazin sahneye Hz.Bahaullah özellikle kederini ifade etti. Ve buyurdular ki, daha önce hiç bir zaman bu karanlık dünyadan ayrılmamışlar ve böyle bir birlik içinde izzet alemlerine girmemişlerdi. Bir Levhinde 9 belirttiği gibi, O, onları övdü, onların üzerine ihسانlarını yağdırdı ve ailelerini kutsadı.

Bu üçünün gömülmesi sürgünler grubu için güç bir problem yarattı. Çünkü, hükümet mahpuslardan hiç birinin onları gömmelerine izin vermedi ve ne de onların gömülmesi için para vermediler. Gardiyanlar cenazeleri götürmeden önce gömülme işlemleri için gerekli masrafları istediler. Ahbabların satabilecekleri sadece bir iki şeyleri olduğundan para tedarik etmek için Hz.Bahaullah Kendisi için bir lüks olan namaz kıldığı halının satılmasını emretti. Öyle de yapıldı ve elde edilen para gardiyanlara verildi. Onlar da parayı ceplerine attılar ve cenazeleri tabuta koymadan ve Müslüman adetine göre yıkanması ve kefenlenmesi gerektiği halde bunu da yerine getirmeden onları üstlerindeki elbiselerle gömdüler.

Müslüman mezarlığının içine gömülmesine izin verilmediği için mezarlığın dışına gömüldüler. Bir kaç yıl sonra Hz.Abdulbaha, birbirine bitişik mezarlarını yaptırmak üzere bir kaç ahbabı görevlendirdi.

Bu üç adamın ölümünden sonra, özellikle kışladaki ahbaplar için Hz.Bahaullah kısa bir şifa münacatı yazdı ve bunu tam bir samimiyetle tekrar tekrar okumalarını istedi. Ahbaplar bunu yerine getirdiler ve çok geçmeden hepsi iyileştiler.

Harap Şehir

Hz.Bahaullah Edirne'den ayrılmazdan çok önce, ilerde sürgün edilecek olduğu Akka'da başına gelecek olan felaketler hakkında kehanette bulunmuştu. Edirne'de nazil olan bazı Levihlerinde, bu şehirden bahsetmişti, diğer Levihlerinde ise, bir sonraki sürgün yerinin Akka olduğunu ismen belirtmişti.Örneğin, İran Şah'ı Nasreddin Şah'a yazdığı Sultan Levhinde,* bir sonraki sürgün yerinin Akka olacağı hakkında açıkça kehanette bulunmuştu. Bu Levihte o şehirle ilgili şöyle yazmışlardır:

Söylenenlere göre orası dünyanın en harap, görünüş itibariyle en çirkin, iklimi en tiksindirici ve suyu en kötü bir yermiş.¹⁰

Edirne'den ayrılmasından hemen önce, bir başka Levihte 11, Akka kalesinde Kendisini saracak olan bir başka yeni felaket dalgasını önceden haber verir. Sultan Levhinde olduğu gibi aynı ifadelerle şehrin koşullarını tarif eder, fakat buyururlar ki, yakında oranın iklimi düzelecek, çünkü onun Müteahhidi oraya varacak ve İsm-i Azam'ının süsü ile orayı süsleyecek.

Akka'nın kötü havası çok zaman, “şehrin üzerinden uçan kuş düşer ölür” ata sözüyle özetlenmiştir.

Fakat, iklim Hz.Bahaullah'ın oraya varışından hemen sonra değişti. Buna Akka halkı tanık olmuştur ve pek çok kimse bunu Hz.Bahaullah'ın mevcudiyetine atfetmişlerdir. Bir örneğe

* cilt 2, bölüm 16'ya bakınız

bakalım: Meşhur Bahai alimi Mirza Ebul Fazıl * meşhur eseri Feraid'de, Akka'nın önde gelen kültürlü adamlarından birinin tanıklığını alıntılanmıştır. Bunlar onun sözleri:

"Hicri 1313 (1895-6) yılında yazar Suriye'de yaşarken, o bölgede bilgin ilahiyat doktoru ve liguistlerden ve Akka'nın Hıristiyan camiası içinde tanınmış Lübnanlı Yakup ibn Betros, Akka'da Hz.Bahaullah'ın kutsal Türbesini metheden aşağıdaki beyanı yazdı ve bu kompozisyonu Hz.Abdulbaha'ya sundu ve bana da bunun bir kopyasını hediye olarak takdim etti.

"Lübnan'ın ikiz dağları ile Kermil arasında Behci kurulmuş,

Burada, Feyiz ve Merhamet Rabbi Baha'nın istirahatgahı vardır,

Seçilen Efendi, yol göstericiliğin lambası, Baha Hakikat Güneşinin Işığı ve Nuru,

Bütün isimlerin ışık verenidir O,

Gerçek neşe orada, bütün kalplerin isteği, o kalpler ki onun ışıklarını arar,

Gözlerin tesellisi , her ümidin tahakkuku ve gerçekleşeni,

Onun koruyucu varlığı ile o bölgelerde kaynayan sular temizlendi (yani, Akka'nın)

Akka'nın havası ve iklimi ve çevresi değişti."

Yukarıdaki sözlerde, Hz.Bahaullah'ın mevcudiyeti sonucu Akka şehrinde bir değişiklik olduğuna dair kesin ve açık bir atıf olduğu görülmektedir. Bu memleket kirli suyu, kötü iklimi , çeşmelerinin ve kuyularının sularının acılığı ve tuzluluğu ile o derece meşhur idi ki, Osmanlı Hükümetini

* Aşağıda sayfa 116 e bakınız

derinden kızdıranların hapisane şehri ve ölüm mahkumları için bir ceza kolonisi idi. Genelde halkı hasta idi ve kötü havasından ve ikliminden ötürü dış görünüşleri soluk benizli idiler. Fakat bu bölge Hz.Bahaullah'ın sürgün yeri olunca, acı suları ve iklimi değişti.¹² Hz.Bahaullah Akka'ya vardığı zaman şehir surları içinde içmeğe elverişli taze su kaynağı yoktu. Şehirden yürüyerek on dakika uzakta bir kuyu vardı. Halkın çoğu evlerine suyu oradan taşırlardı. Fakat tadı pek nafoştı. Hz.Bahaullah ve arkadaşları ahabplar tarafından hapishaneye taşınan bu suyu kullanırlardı. Özellikle, Ağa Azim-i Tefrişi isminde bir inanan, Hz.Bahaullah ve arkadaşlarına saka olarak hizmet etti. Bu çok zor bir işti. Çünkü, günde müteaddit seferler yaparak sırtında su tulumuyla Akka'daki ahabplara su taşırdı. Daha sonra, o, Akka'dan yürüyerek yarım saat ötede, Behci yönünde Kabri'deki kaynaktan tadı daha iyi olan su almayı başardı.

İlk defa Bağdat'ta Hz.Bahaullah'ın huzuruna müşerref olan ve Onun inayetlerine mazhar olan Ağa Azim sadık bir inanandı. Bir süre sonra, İran'a dönüp, ahabplara hizmet etmekle meşgul oldu. Orada, Mirza Nesrullah-i Tefrişinin evinde hizmetkar olarak çalıştı. Mirza Nesrullah-i Tefrişi oğulları ve kardeşi Mirza Rıza Kuli ile birlikte Edirne'ye gittiği zaman Azim de onlarla beraber gitti. Mirza Yahya Ezel'in* hanımlarından Bedri Can'ın kardeşi olan Mirza Nesrullah, Edirne'de vefat etti. Fakat Azim Edirne'de Mirza Rıza Kuli ve yeğenlerinin yanında kaldı.

Onların Edirne'ye gitmelerinin esas maksadı, kız kardeşlerinin kocasını terk etmiş olması ve Hz.Bahaullah'ın sadık kardeşi Cenab-ı Kelim'in† evinde kalmakta olmasıydı. Bu

* cilt 1 ve 2 ye; aşağıda sayfa 282 e bakınız

† cilt 1 ve 2 ye bakınız

şartlar altında, kız kardeşlerini alıp İran'a dönmeleri için iki kardeş çağırılmışlardı. Fakat Mirza Nesrullah'ın vefatından hemen sonra, Hz.Bahaullah ve arkadaşları Akka'ya sürgüne gönderildiler; Bedri Can, kardeşi Rıza Kuli ve yeğenleri Ağa Azim, Hz.Bahaullah ile birlikte giden gruba dahil edildiler. Daha sonra göreceğimiz gibi, Rıza Kuli ve kız kardeşi Akka'da Hz.Bahaullah'ın Zuhuruna karşı gelen İsfahanlı Seyyid Muhammed* ile birlik oldular ve Hz.Bahaullah onları tart etti; daha sonra Rıza Kuli, Mirza Yahya'nın† diğer iki taraftarıyla birlikte öldürüldüler.

Ağa Azim'e gelince, efendisinin Hz.Bahaullah'a olan sadakatsizlik işaretlerini fark eder etmez, onunla ilişkisini kesti ve büyük bir özveri ve sadakatle Hz.Bahaullah ve dostlarına hizmet etti. Samimiyeti, imanı ve hizmetleri sayesinde Rabbının memnuniyetini kazandı. Ömrünün sonuna kadar Hz.Bahaullah onun üzerine takdislerini yağdırdı.

Azim'in Hz.Bahaullah ve arkadaşları için taşıdığı su, sadece kalitesi bakımından değil, daha önce şehre su getiren, ancak kullanılmayan su yolu kemeri tamiri vasıtasıyla kolayca elde edilme bakımından da oldukça gelişti. Bu da Hz.Bahaullah'ın sözünün etkisi ile oldu.

HZ.Bahaullah Abbud'un evindeyken, ona kullanılmayan su kemerini tamir ettirecek birini Allah'ın halk edeceği konusunda kehanette bulundu ve bu projeyi Abbud'un yapmasını arzuladığını ifade etti. Abbud Akka'da büyük nüfuz sahibi ve halk tarafında çok büyük saygı gören bir Hıristiyan tüccardı. Söylendiğine göre, şehirde yürürken insanlar ayağa kalkar ve ona saygı gösterirlermiş. Fakat Abbud, Hz.Bahaullah'ın önerisini yapmadı. Bu olaydan kısa bir zaman

* cilt 1 ve 2 ye bakınız

† aşağıda sayfa 282'e tekrar bakınız

sonra, Hz.Bahauallah'ın büyüklüğünün farkına varan, ve Hz.Abdulbaha'ya derin hayranlık gösteren ve çok zaman talimat ve feyiz almak için Onun dizinin dibinde oturan Akka valisi Ahmed Tefvik beyin Hz.Bahauallah ile görüşmesine izin verildi. Bu görüşme esnasında, Vali Hz.Bahauallah için bir hizmette bulunmak istediğini teklif ettiği zaman, Hz.Bahauallah, Akka halkının yararı için su kemerinin tamir edilmesini önerdi. Vali bu öneriyi derhal kabul etti ve yerine getirmek için kolları sıvadı.

Ancak, su kemerinin tamirâtı henüz tamamlanmadan, Feyzi paşa Akka Valisi olarak geldi. O İstanbul'da hükümet çevrelerinde büyük bir şahsiyet ve faal bir insandı. Görev süresinin çok kısa olmasına rağmen, bu projeyi o tamamladı. Su yolu kemeri ile ilgili aşağıdaki özet bilgiyi Hüseyin Aşçı anılarında bize bıraktı:

"Fevzi Paşa Akka'ya geldiği zaman Kapri memba suyuna Akka'dan kolayca ulaşılacağını gördü, fakat su yolu kemerinin inşası yerinde sayıyordu. O, sorumlu kişilere ihtarda bulundu ve işin derhal tamamlanmasını emretti. Bu projeyi tamamlamak için Belediyeden işçiler aldı. Onun muazzam dürtüsü ve şahsen denetimiyle altı ayda bitirilmesi gereken iş, altı günde bitti. Akka'ya temiz su geldi ve Akka halkı çok sevindi. Olayı kutlamak için yüz bir pare top atıldı" 13

Selman Levhi

Bu, hayat hikayesi daha önceki iki ciltte bahsedilen Şeyh Selman'ın adına nazil olan önemli bir Levihtir. O, her yıl Hz.Bahauallah'ın sürgün edildiği yerlerle İran arasında yolculuk eden, Onun Levihlerini İran'daki ahabplara ve onların mektuplarını ve mesajlarını geri getiren kimseydi. Selman'ın onuruna nazil olan bir kaç Levih vardır. İki tanesi Selman Levhi 1 ve 2 olarak bilinir. Birinci Levih cilt 2, bölüm 13 de anlatılmıştır. Bu, ikincisidir. Bu Levih, Hz.Bahauallah'ın kışlada

mahpusluğun ilk sıralarında, Akka'da nazil olmuştur, çünkü burada Hz.Bahauallah, Bağdat'tan Musul'a sürgün gönderilen* ahbaplara atıfta bulunmaktadır. Bu, 1868 Yazında vuku buldu. Hz.Bahauallah, Edirne'den ayrılmazdan kısa bir süre önce, İran Şahı Nasreddin Şah'a önce gönderdiği Levihte de bu olaya değinir.

Bu Levihte, Hz.Bahauallah, Selman'ın Allah'ın iradesine teslim olmasını ve Onun yolunda imtihanlara ve testlere boyun eğmesini öğütler. Kendi çektikleri çileleri anlatır, bütün kapıların yüzüne kapalı olmasına ve düşmanlarının her zaman Onun nurunu söndürmeğe çalışmalarına rağmen, nurunun güneş gibi parladığını ve ışıklarını yerde ve gökte olanların üzerine saçtığını ifade ederler. Selman'ın Onu örnek almasını ve hayatta aşağılanma veya kedere maruz kaldığı zaman asla şikayet etmemesini, aksine, bütün dikkatini Allah'a vermesini ve Ondan başkasını aramamasını söyler. Hz.Bahauallah bir Levhinde, Kendi meşhur sözlerini zikreder: '*O dilediği gibi yapar ve istediği gibi takdir eder.*' Buyururlar ki, her kim bu sözlerle tam olarak inanırsa, Onun Emrinde sabit kalır ve kendisine öyle bir güven ve eminlik gelir ki, dünyada hiç bir şey onu sarsamaz veya ona korku veremez, dehşete düşüremez.

Bu dünyada izzet arayanlar ve makamlarından gurur duyanların acı bir şekilde hataya düştüklerini Selman'a hatırlatır, çünkü yakında Azrail bütün dünya bağlarına bir son getirecektir. Nebil için nazil olan bir Levihte Hz.Bahauallah bu dünyanın geçici tabiatı hakkında şu sözleri buyururlar:

Hakka yemin olsun ki: dünya ve onun fani nimetleri, şeref ve izzeti, bütün zevku sefası Tanrı nazarında toz toprak ve hatta çerçöp kadar değersizdir. Keşke insan kalbi bu hakikati

* cilt 2 S. 351-353 e bakınız.

kavrayabilse! Ey ehli Baha ! Dünya kirinden ve dünya ile ilgili her şeyden arınız. Tanrı tanıktır ki, dünyevi şeyler size yaraşmaz. Dünya işlerini dünya hasreti çekenlere bırakıp gözlerinizi bu kutlular kutlusu Manzarı Ebhaya dkiniz.

Size yaraşan şey, Tanrıyı ve Tanrının Zatına Mazhar Olanı sevip Onun vereceğı emirleri tutmaktır, keşke bunu bileydiniz. 14

Hz.Bahauallah'ın Edirne'den sürgün edilme haberi İran halkına ulaştığı zaman, düşmanlar Ezelin taraftarlarıyla birlikte cesaretlendiler. Emrin ve onun Sahibinin düşeceği hakkında kehanette bulundular. Yalan hikayeler ürettiler ve ahbapların morallerini bozmak için bunları geniş çapta yaydılar. Bunlardan biri, Hz.Bahauallah ve arkadaşlarının Akka'ya giderlerken denizde boğuldukları söylentisiydi. Ahbapların çoğu panik oldular ve hatta, bazıları, İsfahan civarında Hıristiyan camiasının merkezi Culfa'da bulunan İngiliz Telgraf bürosu aracılığı ile Hz.Bahauallah'ın sürgün edilmesiyle ilgili durumu soruşturdular.

İşte bu sıradadır ki, Hz.Bahauallah'ın , 'Bahada alim olanlar', 'en Yüce okyanusun dalgaları', ' Baha'nın kubbесinin yıldızları', ve 'yerle gök arasında dalgalanan zafer bayrakları', diye değinmiş olduğu¹⁵ Emrin bazı mübelliğleri bu yalan söylentileri reddetmek üzere kararlılıkla ayağı kalktılar.

Bunların arasında, önde gelenlerden, çok büyük malumat sahibi Mirza Ahmed-i Azhandi ve Molla Muhammed-i Furughi vardı. Birincisine daha önceki bir ciltte* değinmiş ve ne kadar bilgi sahibi olduğunu anlatmıştık. Tebersi kalesinden kurtulan ikincinin, Hz.Bahauallah'ın makamını kabul etmeğe

* cilt 1, S. 199 a bakınız.

iten* koşullardan kısaca bahsetmiştik. Hz.Bahauallah birden fazla levhinde Horasan eyaletinden bu iki adamın makamını övmüş ve Emrinin müjdesini dünya halkına ilan etmeleri için onları Allah'ın bilhassa yarattığını ifade etmiştir.¹⁶ Dünya halkına Emri tebliğ eden, İslam'ın Geleceğini Vaad ettiği Zat ile ilgili eski kehanetlerin yerine geldiğini açıklayan bu iki kişinin , bu olayda ahabplara özellikle büyük yardımları oldu. Kehanetler hakkında geniş bilgileri ve derin idrakleri sayesinde, Hz.Bahauallah'ın denizde boğulduğu gibi söylentilerin yalan olduğunu ahabplara ilan ettiler. Eğer böyle bir şey olmuş olsaydı, geçmiş Dinlerde Allah tarafından nazil olanların - Hz.Bab'ın Zuhuru dahil - geçersiz olacağını onlara açıkladılar.

Hakikaten, Hz.Bahauallah'ın Akka'ya sürgün gitmesi ve Tahtının Arz-ı Akdes'de kurulması, geçmiş Zuhurların geçerliliğinin en büyük delillerindendir. Bir çok pasajlarda parlak ifadelerle Rabbin o arza geleceği önceden haber verilmişti.

Hayfa'nın Templerleri

Özellikle, On dokuzuncu asrın İncil bilginleri, Hz.İsa'nın ikinci gelişinin yakın olduğu ve bir çoklarına göre bunun 1844 † yılında gerçekleşeceğiydi. O halde, Templerler diye bilinen bir grup Almanın, Onun gelmesi gerektiği zamanda Onu karşılamak üzere, büyük bir hevesle evlerini terk edip Kutsal Arz'a gitmeleri şaşılacak şey değildi. Kehanetlerden aldıkları sonuçlara göre Mesih orada görünecekti, her ırktan insanlar Onu tanıyacaktı ve O Ruhani tahtını oraya kuracaktı. Hz.Bahauallah'ın uzakta, Bağdat'ta (1863), Emrini açıkladığı yıl, onlar Kermil dağının

* cilt 2, S. 130-131 e bakınız.

† Hz.Bahauallah'ın müjdecisi olan Hz.Bab'ın Emrini açıkladığı yıl

eteklerine gelmeğe başladılar ve o zamanlar bir köy olan Hayfa'nın bir mil kadar batısında bir koloni kurdular (1868) . Hala kapılarının üzerinde 'Der Herr ist Nahe' (Rab yakındadır) ibaresi yazılı durmaktadır.

Yıllar sonra Hz.Bahauallah'ın çadırını onların yanı başına kurmuş olması ne kadar ilginçtir. Tanrı yanlarından geçti fakat onlar Onu tanımadılar. Hayfa'da Templerlerin başkanı Georg David Hardegg'in mektubuna karşılık olarak bir Levih bile nazil oldu. Hirtık Levhi diye bilinen bu Levih Arapça olup Udi Hammer'in evinde nazil olduğu anlaşılmaktadır. (aşağıda bölüm 11 e bakınız)

Sırf Hz.İsa'nın dönüşüne şahit olmak için geldiklerini hatırlarsak, bu Levih özel bir anlam taşır. Bu Levhi okuduğunuz zaman, Levhi alan kişi Hardegg'in bu Levihte mevcut sır lisanına aşına olduğunu düşünürsünüz. Hz.Bahauallah, Hardegg'in mektubunda onun samimiyetine dair işaretler bulduğunu ve bu Levihte gizli hakikatleri anlamasına yardımcı olması ve İlahi Bülbül'ün nağmelerini duymasını sağlaması için Allah'a dua ettiğini buyururlar. Ona Allah'ın kelimesi, kudreti ve de letafeti üzerinde düşünmesini söyler. İsa'ya iman eden ilk kişiyi, Allah'ın kelamının kudretinin cezbedtiğini hatırlatır. Boş vehimler ve boş hayallerin halkın çoğunu Rablarını tanımaktan alıkoyduğunu ifade eder, karanın ve denizin bu günde Allah'ın hakikatini ilan ettiğini teyid eder, tayin edilen vakit geldiğinde, Kermil dağının Rabbının yönünden esen esintilerle sevindiğini söyler.

Hz.Bahauallah Hardegg'in dikkatini, zamanın din adamlarının, bilginlerinin ve filozoflarının inkar ettiklerine, bilgi ve öğrenimden yoksun balıkçıların ise Ona iman ettikleri İsa'nın gününe çeker. Eğer Allah'ı göz önünde tutarak samimi olarak geçmiş tarih üzerinde tefekkür edecek olursa, Allah'ın nurunun gözleri önüne serileceğinden Hardegg'i temin eder. Hz.Bahauallah yeryüzüne düşen karanlık konusunda Hardegg'in

görüşlerini teyid eder ve karanlığın insanları saran boş vehimler olduğunu ve onları bu günde izhar olan Allah'ın Melekutunu engellediğini açıklar.

Her ne kadar, Hz.Bahaullah bu Levihte bu devirde Allah'ın Vahyi, Bülbülün ötüŐü, Hayat Kevserinin akışı, Allah'ın nurunun ve Onun Melekutunun görünmesi hakkında genel olarak konuŐursa da , ne Kendi makamını açıkça belirtir ve ne de açık ifadelerle Kendi Őahsiyetine açık ifadelerle değinir. Gerçekten, buyururlar ki, sır içine örtülmüŐ O kimsenin iŐaretini açıklayacak olsa -Kendisini demek istiyor- insanların yürekleri korku ve dehŐetle dolardı. Bunun sebebi belki de, Hz.Bahaullah'ın, Osmanlı İmparatorluğu idaresi altındaki halka Emrini tebliğ etmelerini inananlarına yasakladığı gibi, Kendi makamını Hayfa'da yaşayan Hıristiyan kolonisinin üyelerine açıkça ilan etmeği hikmete uygun görmemesidir.

Dahası, bu Levhin bir bölümü sır lisanıyla nazil olmuştur. Örneğin, Hz.Bahaullah bir kaç Arapça harflerin ŐaŐırtması içinde, Kendisinin diğer Levihlerini veya Hz.Bab'ın ve hatta İslamiyet'in bazı anahtar kelimelerini zikrederek Kendi ismini inşa eder. Hz.Bahaullah'ın kullandığı bu sembolik sözlerin önemini kavramak için, bu Dinlerin Kutsal Kitaplarını iyi bilmek gerekir. Dahası, Arapça harflerin sayısal değerlerini kullanmanın tekniğini uygulamakla, İncilin terminolojisinde Kendi makamına atıf olan 'Ruhül Kudüs' kelimesini üretir. Bu Levhi alan kişinin Hz.Bahaullah'ın maksatlı olarak kullandığı bazı sembolik ve gizemli terimlerinin derinliklerine inebilmiŐ olmasına inanmak zordur. Belki de bu sebepten dolayıdır ki, bu Levhin başlangıcında Onun kelimelerinde gizli olanların önemini anlaması için Hardegg'e Allah'ın yardımcı olması için dua eder. Ona verdiği öğüt üzerinde tefekkür edecek olur ve Onun öğütlerine kulak verecek olursa, bu günde hakikati bulacağından onun emin olmasını ister.

Ne Hardegg'in ve ne de Hıristiyan kolonisi üyelerinden birinin, Hz.Bahaullah'ın Mesajını görmediklerini söylemeğe gerek yok. Bu, ilk günlerden beri koloninin bazı üyeleri , Hardegg'in kendisi dahil, ahbaplarla ve Hz.Abdulbaha ile görüşmelerine ve daha sonra Misyonunun sonuna doğru Hz.Bahaullah'ın Hayfa'yı ziyaret etmesine ve bir seferinde Templere ait birinin evinde kalmasına rağmenddi. Dinler tarihine yabancı bir kimseye, Onu tanımamaları acayip görünebilir -her seferinde Allah'ın yeni bir Mazharı insanlara zahir olduğu zaman tekrar eden bir tarih -. Alman Templerlerin Arz-ı Akdes'e gelmelerinden yaklaşık iki bin yıl önce, o aynı arzın sakinleri büyük bir iştiyakla Mesihlerinin gelmesini beklediler fakat, heyhat, O Kendisini İsa'nın zatında izhar ettiği ve aralarında görüldüğü zaman, onlar Onu reddettiler. Hz.Bahaullah'ın şu sözleri hakikaten onların durumlarına uyar:

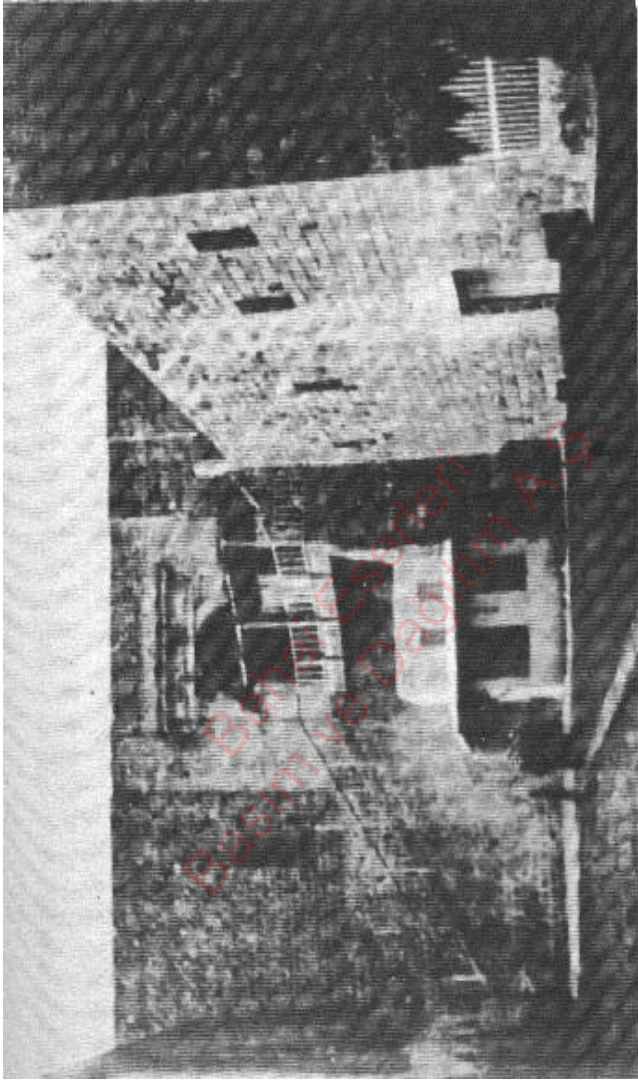
Geçmiş zamanları göz önüne getiriniz. Küçük büyük herkes, her zaman, mukaddes Allah Adamlarının şahıslarında İlahi zuhurların vukuunu özleyip dururlardı. Gözetleyip beklemedikleri bir an yoktu. İlahi rahmet nesimi artık essin, Vaad olunanın cemali görünmezlik perdesi arkasından artık çıkagelsin diye yalvarıp yakarırlardı. Nihayet, inayet kapıları açılıp kerem bulutları yükselince, Görünmeyenin Güneşi kudret semasının ufkundan doğunca, derhal Onu yalanlarlar, Onun aynı Tanrı likası demek olan likasından kaçınırlar, Ondan yüz çevirirlerdi... 17

AKKAYA HAVADAN GÖRÜNÜŞÜ
Kışla orta kısmında görülmektedir

AKKANIN DENİZE AÇILAN KAPISI
Hz. Bahauallah Hapishane şehrine bu kapıdan girdi

KIŞLA KAPISI

Merdivenlerin başında Kışlanın doğu tarafında. Hz. Bahaullah en Büyük hapisaneyeye bu kapıdan girdi.

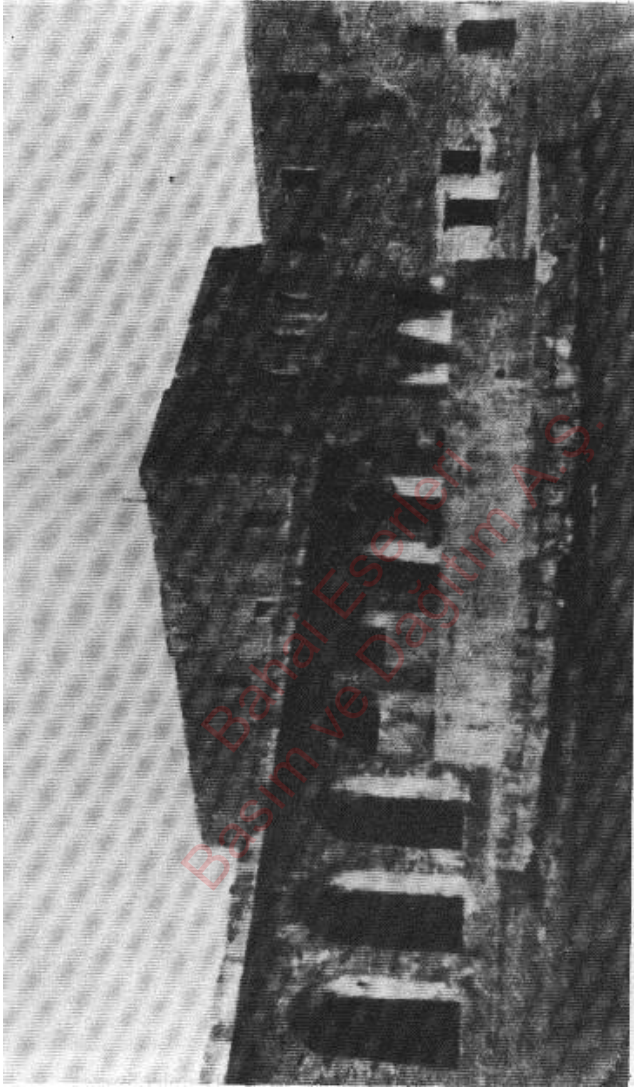

HZ. BAHAUULLAH'IN HÜCRESİ

'EFENDİ YAKINIZDADIR'

Templerlerden birinin evinin kapısının üstündeki yazı

KIŞLANIN AVLUSU

1920 de çekilen bir resim Ortada havuz. Büyük ihtimalle Gusnullah ul Athar'ın vücudunun yıkıldığı çadır buraya kurulmuştu.

'ALLAH'IN EMRİ EZİYETLERLE GELİŞECEK '

Allah'ın Mazharının insanoğlu tarafından reddi, beşer toplumunda en acı bir olaydır ve bu Ona büyük üzüntü ve ıstırap verir. İnsanlar, aksi ve kör oldukları içindir ki, Hz.Bahauallah Akka'da dayanılmaz zorluklar ve sıkıntılar çekti. Fakat Ona karşı birleştirilmiş bütün muhalif güçlerin, Onu veya Emrini tahrip etmekte etkisiz kaldığını ispat etti. Akka hapishanesine vardıktan hemen sonra nazil olan Levihlerinin₁ pek çoğunda, Hz.Bahauallah, Allah'ın Emrinin eziyetler yoluyla gelişeceğini ifade etti. O, Rablarının En büyük Hapishanede çektiği sıkıntıları duydukları zaman, rahatsız olmamalarını, ya da, üzülmemelerini inananlara öğütledi. Onun mahpusluğunun zorlukları ve eziyetleri üzerinde durmamalarını, fakat tam tersine sevinmelerini söyledi, çünkü, Cemal-i Mübarek gerçi şiddetle zulüm gördü ama son derece sevinç ve memnuniyet içindeydi. Bir başka levihte buyururlar:

Şunu da bil ki, Biz imandan nasibi olmayanların işleri yüzünden, elemli bir mahpese atılmış, istibdat ve zulüm askerleriyle çevrilmiş bulunuyoruz. Bununla beraber, bu gencin duyduğu sevince dünyanın hiç bir sevinci denk gelmez. Tanrıya and olsun! Zalimlerin zulmü Onu hiç müteessir etmez, hakkiyetini inkar etmiş olanların ceberutu Onu asla kederlendirmez.

Söyle: Bela Benim Zuhurumun ufkudur. İnayet güneşi o ufuktan parlıyor ve çevresine ne halkın evham bulutlarının ve ne zulümcülerin kuruntu sislerinin karartamayacağı bir ışık döküyor. 2

Akka'da ilk günlerde nazil olan levihlerde devamlı tekrarlanan bir başka tema da Allah'ın Emrinin yenilmezliği ve Onu mahvetmek isteyen düşmanlarının aciziydi. Hz.Bahauallah bu levihlerin birinde³ Allah'ın yolunda Kendisine yapılan bu musibetlerin Onu hiç bir zaman güçsüz kılmayacağı, ne de ışığı bütün dünyayı aydınlatan Emrinin lambasını bela rüzgarlarının söndürmeği başaramayacağı konusunda inananları temin eder. Düşmanlarının Ona yapabileceği eziyet ve sıkıntılar ne boyutta olursa olsun Onu saltanatından ve gücünden alıkoymağa muktedir olmadığını teyit eder ve azamet lisanı ile Emrinin hükmünü beyan eder. Bu hüküm öyle bir hükümdür ki, yeryüzünün bütün insanları Ona karşı ayağa kalksalar ve her yönden kılıçlarla Onun üzerine yürüseler de Onun Emrini mahvetmek hususunda aciz kalacaklardır. En hırpalayıcı zulümlerin ortasında bile, O, yerde ve göklerde bulunan herkes için vahy olunan Tanrı izzetinin Kendisi olduğunu ilan edecektir..

Aynı zamanda nazil olan bir başka Levihte⁴, Hz.Bahauallah Akka hapisanesinde düşmanlarının Kendisi ile dostları arasına, kendi boş vehimleri gibi, nasıl zayıf engeller koymuş olduklarını anlatır. Çünkü, onlar bütün yaratılış aleminin onların cehalet ve körlüklerine güldüklerinden habersiz, Güneşin azametini kendi benlik ve ihtiras bulutlarının arkasına saklayabileceklerini sandılar.

Ve nihayet, bu levihlerin çoğunda, çok geçmeden, Allah'ın kudretiyle hapisane kapılarının ardına kadar açılacağı ve Onun, oradan azamet ve haşmetle çıkacağı kehanetinde bulunan Hz.Bahauallah'ın güvence veren sözleri vardır.

Daha sonra göreceğimiz gibi, Emrinin yenilmezliği, Zuhurunun itibarı, kendisinin ve dostlarının Akka hapisanesinden serbest bırakılması ile ilgili bu kehanetlerin hepsi yerine geldi.

Reis Levhi

Kışlada mahpusluğunun ilk merhalelerinde ve üç müminin ölümünün hemen arkasından, Hz.Bahaullah, büyük düşmanı ve Akka'ya sürgün edilmesini gerçekleştiren Osmanlıların Vezir-i Azam'ı, Ali Paşa'ya hitaben, Farsça tarihi Reis Levhini yazdı.*

Hz.Bahaullah, bundan birkaç ay önce, Gelibolu'ya giderken, Surey-i Reis diye bilinen, Ali Paşaya hitaben Arapça bir Levih zaten yazmıştı.† Bu Levihte Vezir-i Azam'ı hapisane şehrine sürgün edilışinin başlıca kışkırtıcısı olarak onun hareketlerini şiddetle kınamıştır. Bu Levhin önemini Hz.Bahaullah şöyle ifade eder:

Reis Suresinin nazil olduğu tarihten bugüne kadar, dünya bir gün olsun rahat yüzü görmedi, insanların hayatı bir gün asude geçmedi.5

Şimdi de En Büyük hapisanenin duvarları arasından Ali Paşaya yazdığı ikinci Levihte Hz.Bahaullah onu zulüm ve insanlık dışı muamelelerinden dolayı bir kere daha paylar.

Bu Levhin tonu etkili ve yumuşaktır .Bu Levihte Hz.Bahaullah, Ali Paşanın kendisini, insanlar arasında en üstün biri ve Allah'ın yüce Mazharını ise hizmetkarlarının en seviyesizi olarak gördüğünü belirtir. Ali Paşayı geçmiş Mazharlara karşı gelenlerle ve eski dinlerde Allah'ın Mazharlarını yalan yere ayrılık ve nifak sebebi olarak

* Cilt 2.ye bak

† Cilt 2 sahife .432-39.'ye bak. Surey-i Reis (Arapça) ve Reis Levhi (Farsça) diye bilinen bu iki Levih aynı kişiye hitabedilmiştir. Her ne kadar bazen Levih yerine Sure ve Sure yerine Levih kullanılmış ise de, genelde Hz.Şevki Efendi eserlerinde bu levihlere bu sıraya göre baş vurmaktadır.

suçlayanlarla bir tutar. Onu cehalet ve toylukla suçlar ve bir kişi olarak bütün yaratılan şeylerin değersiz, yani benlik ve ihtirasla yönetilen olarak onun gerçek statüsünü söyler.

İnsan karakterinin en kötüsü olarak bencillik ve ihtirası ilan eden Hz.Bahauallah'ın bu düşündürücü beyanı bazı açıklamalar getirir: Diğer Levihlerde de benzer beyanlar görürüz.

İnsanın içinde faaliyette bulunan iki zıt güç vardır, hayvan tabiatı ve ruhani yönü. İnsan yaşamında bencillik ve ihtiras hayvani tabiatının ifadesi olarak tanımlanabilir. Onun maddi varlığın uçurumuna sürüklenmesine sebep olan o tabiattır. Diğer taraftan, Allah'ın ruhani alemlerinden çıkan ruh, iman ışığı ile aydınlanırsa, insanın ruh alemlerine yükselmesi için motive güç olur. Birisi, onun bu dünyaya telefine sebep olur. Diğer, Allah'ın alemlerinde ebedi hayatı ihsan eder.

İnsanın içindeki bu iki zıt güç, kuşu yere çeken yerçekimi kuvveti ve onu yukarı doğru kaldıran kanatlarının kuvvetine benzer. İnsan Allah'ın Mazharından yön çevirdiği sürece, - bugün için Hz.Bahauallah - ruhu karanlıklar içindedir ve bu ölümlü dünyanın zincirlerinden kendisini kurtarmak için gereken güçten yoksundur. Hayvan yönü muzaffer olur ve ruh da benlik ve ihtiras esiri.

Hz.Abdulbaha bir Levhinde 'cesur' kelimesinin kendi nefis ve ihtirasını fetheden kimseye atfedilebileceğini ifade eder. Çünkü, bütün ülkeleri fethetmek, insanın kendi nefisini yenmesinden daha kolaydır. Allah'ın Mazharının gelme nedeni insan ruhunu, ruhani sıfatlarla donatmak ve en büyük düşmanı olan kendi benliğini yenmeyi sağlamaktır.

Bir insanın nefsanîyet ve ihtirası kadar tehlikeli bir başka düşmanı da, insanın imanını körleten ve tahrip edecek olan Allahın Emirlerini tanımayanlarla muaşeret etmektir. Bu Hz.Bahauallah'ın menhus bir ihtarıdır.

Ey Toprak oğlu!

Sakın Allah'a karşı itaatsızlarla ülfet etme, onlarla düşüp kalkma.Çünkü, böyle bir arkadaşlık canın ışığını cehennem ateşine çevirir.7

"Dinsizlik" kelimesi yanlış anlaşılmalıdır. Dinsiz bir kimse Allah'a inancı olduğunu söyleyebilir. Kendilerini agnostik veya ateist olarak kabul eden pek çok kimse hakikatte dinsiz olmayabilirler. Dinsiz bir kimse dostluğu sayesinde, bilerek veya bilmeyerek, bir inananı inancının vecibelerini yerine getirmesini engeller ve onunla Allah'ı arasında bir engel teşkil eder.

Reis Levhine geri dönecek olursak, Hz.Bahaullah bu Levihte kadınlar ve çocuklar dahil bir sürü masum insanı korkunç hapishanenin çetin yaşamına teslim etmek suretiyle yaptığı zulmünden ötürü Ali Paşayı paylar, bu kalede Kendisinin ve arkadaşlarının çektikleri sıkıntıları uzun uzun anlatır. Kışlaya geldikleri ilk gece gardiyanların onlara su ya da yiyecek vermediği reddetmiş olduklarını, o nedenle, özellikle anneler ve memedeki çocuklar için dayanılmaz zorluklara sebebiyet verdiklerini, hapishanenin kötü koşullarından dolayı iki mümininin birbirini kucaklamış bir halde ölü bulduklarının hazin öyküsünü nakleder. Hz.Bahaullah'a eşlik etmek isteyen iki taraftarının* yetkililer tarafından engellendikleri zaman göstermiş oldukları sevgi ve bağlılık ruhunu anlatır, mahpusların haksız yere maruz kaldıkları diğer zulüm ve mahrumiyetleri tarif eder ve inananlara eziyetler ne boyutta olursa olsun onları asla etkilenmeyeceğinden onlara güvence verir, çünkü, onlar Rablarının yolunda hayatlarını feda etmek için can atmaktadırlar

* Kendi boğazını kesen Tebrizli Hacı Cafer (cilt 2 S.426) ve ümitsizlik içinde kendisini denize atan Abdul Gaffar (cilt 2, S. 433)

HZ.Bahauallah, eğer Onun huzurunun muhteşem makamından esen kutsallık nesimleriyle canlanacak olursa, bütün dünyayı inkar edecek kadar değişir ve En Büyük Hapishanenin yıkık bir bölümünde oturmanın özlemini çeker diye Ali Paşayı haberdar eder . Ona çocukluğunun bir hikayesini anlatır, bu fani dünyanın bekasızlığını ve boş olduğunun dramatik bir şekilde portresini çizer, debdebe ve ihtişamına güvenmemesini çünkü çok geçmeden bunların sona ereceğini ona öğütler, Zuhurunun büyüklüğünü ona açıklar. Allah'ın Emrinin ateşini söndürmek için Paşanın etkisine işaret eder, onun kötülüklerini açığa vurur, yapmış olduğu zulümlerden ötürü Allah'ın Ruhunun ağladığını, Onun Tahtının sütunlarının sarsıldığını ve Onun sevgililerinin yüreklerinin sallandığını ifade eder. Allah'ın sillesinin kendisini her yönden saracağına, halkını ve hükümetini kargaşanın alacağına ve Allah'ın gazabının onu öylesine sarmış olduğunun, öyle ki, yaptığı hatalardan ötürü hiç bir zaman pişmanlık duymayacağını veya düzeltmeler yapmayacağını, üzerinde dura dura onu uyandır.

Bu son noktada, HZ.Bahauallah'ın katibi, Mirza Ağa Can, bütün bu olanlardan sonra eğer Ali Paşa tavrını değiştirecek olur ve gerçekten pişman olursa ne olur diye Ona sordu. HZ.Bahauallah'ın kesin cevabı, Reis Levhinde her ne beyan edilmişse gerçekleşmesi kaçınılmazdır ve eğer dünyadaki bütün insanlar o Levhin tek bir kelimesini değiştirmek için bir araya da gelseler bunu yapmaya güçleri yetmez diye cevap verdi.

Mucizeler

HZ.Bahauallah Reis Levh'inde, Gelibolu'da mesajı ileteceğine söz veren yetkili bir Türk subayı aracılığı ile Osmanlı Sultanına sözlü bir mesaj yolladığını bildirir. Bu mesajda, misyonunun gerçekliğini ona gösterebilmek için Sultanla yüz yüze görüşmek istediğini, Onun Zuhurunun

doğruluğuna bir kriter olması için Sultanın kabul edeceği herhangi bir şeyi meydana getirmeğe hazır olduğunu söyler. Allah'ın gücüyle bu kriteri yerine getirecek olursa Sultandan masum tutukluları serbest bırakmasını ister.

Bu teklifin tek sebebinin, mahpuslar arasında kadınlar ve çocukların olduğu, onların zulmün kurbanları haline geldikleri ve büyük güçlükler ve sıkıntılara maruz kaldıkları için zor durumda olmaları olduğunu açıklar. Allah'ın kendisini hiç bir kula kanıtlamasının yakışık almadığı temel prensibi bir kere daha tekrarlar. Çünkü dünyanın tüm insanları Allah'a tapmak ve Ona itaat etmek için yaratılmışlardır. Buna rağmen, masum insanlar eza çekmesinler diye Hz.Bahaullah bu durumda Dinin doğruluğunu Kendisinden sorması için Padişaha müsaade etmişti . Fakat bu meydan okumaya ne Sultan cevap verdi, ne de yukarda adı geçen subay Hz.Bahaullah'a bir rapor gönderdi.

Bu, Hz.Bahaullah'ın, güç dizginlerini elinde tutanlara Emrinin geçerliliğini tesis etmek için yaptığı tek teklif değildi . Buna benzer bir meydan okuma teklifi Sultan Levhinde* Nasreddin Şah'a yapılmıştı. Bu teklif hem Şah, hem de din adamları tarafından kulak arkası edilmişti.

Bir başka vesileyle, Bağdat'ta Şiiler Hz.Bahaullah'tan kendilerine bir mucize göstermesini istediler. Hz.Bahaullah istedikleri mucizeyi gerçekleştirdiği takdirde Emrini kabul etmeleri kaydıyla isteklerini yerine getireceğini söyledi. Din adamları korktular ve olayı daha fazla kurcalamadılar. Bu meydan okuyan hikayenin koşullarını daha önceki bir ciltte anlatmış bulunmaktayız†.

Bu gibi vesilelerle Hz.Bahaullah her zaman buyurmuşlardır ki, imtihan etmek kullar için değil Allah'a

* cilt 2, S. 367 ye bakınız

†cilt 1, S. 148-9

mahsustur. Gerçekten insan Allah'ın Mazharını imtihan edecek olursa kendisini acınacak bir halde bulur.

Mucizeler sorusu Allah'ın peygamberleri ve habercileri ile ilgili en çok yanlış anlaşılan bir konudur. Dinlerin çoğunun taraftarları peygamberlerine mucizeler atfederler. Mucizelere inanç, geçmiş dinlerin Kutsal Kitaplarını incelemekten ve nesilden nesile aktarılan geleneklerden gelir. Din liderleri mucizeleri inançlarının doğruluğunun en önemli ispatı olarak vurgulamaya çalışmışlardır. Netice olarak din taraftarları kendi peygamberlerini başının üzerinde bir hale varmış gibi ve Kendisinin makamına insanları inandırmak için tabiat üstü işler yaptıklarını kabul ederler.

Peygamberlerin hayatları ve Kutsal Kitaplarının incelenmesi bunun tersi olduğunu gösterir. Allah'ın Mazharları onların hakikatlerine bir delil olarak mucizeler yaratmamışlardır. Onlar Allah'ın Mesajının taşıyıcılarıdır ve onların misyonu insanların ruhlarını eğitmektir. Onların sözleri yaratıcıdır ve beşerin canlanması ve yeniden oluşması için en büyük araç olarak kabul edilebilir.

Mucizelerle ilgili Bahai görüşü: Allah'ın Mazharları güç ve otoritelerini Yüce Allah'tan alırlar. Onlar, Allah'ın sıfatlarının tecessümü ve Onun izzetinin bu dünyada görünmesidir. O halde Onlar, istediklerini yapmaya ve hatta tabiat kanunlarını değiştirmeye ve mucizeler yaratmaya muktedirlerdir. Çünkü, tabiat kanunlarını koyan Allah'ın eğer isterse bunları değiştirmeye muktedir olduğu aşikardır. Bunu yapabileceğinden şüphe etmek Ona güçsüzlük atfetmekle eş anlama gelir. O halde, Hz. Bahauallah'ın taraftarları Allah'ın Peygamber ve Habercilerinin mucize yaratabileceği imkanını inkar etmezler. Fakat, bu gibi mucizeler, hatta yapıldıkları zaman bile ancak orada şahit olanlar için geçerlidir. Peygamberin mesajının doğruluğunun nihai bir delili olarak itibar edilemezler. Çünkü bir Peygambere atfedilen herhangi bir

mucizenin gerçekten meydana geldiğini hiç kimse ispatlayamaz. Diğer taraftan, Kutsal Kitaplarda bahsedilen , ölülerin dirilmesi, cüzamlıların tedavisi veya semaya çıkış gibi bazı mucizelerin ruhani anlamları vardır. Hz.Bahauallah bu anlamları pek çok yazılarında, özellikle İkan Kitabı'nda açıklamışlardır.

Gerçek ile inanç arasında büyük bir fark vardır. Bu hayatta varlığı ispatlanmış şeyler vardır ve hiç kimse asla onları inkar etmemiştir. Örneğin, bu arz üzerinde denizin varlığı ispatlanmış bir gerçektir ve hiç kimse, hatta denizi hiç görmeyenler dahil onun varlığını asla inkar etmemişlerdir. Fakat, bir takım insanların uymadıkları bir şeye inanmak başka bir konudur. Böyle bir inanç gerçeklere dayanan bir delil olarak kullanılamaz. Çünkü inanç kendi başına gerçek bile olsa onun doğruluğu tartışılabilir. Örneğin, Hz.İsa'nın taraftarları Onun pek çok mucizeler yarattığına inananlar. Fakat pek çok insan iddiaları reddettiklerinden, onları gerçeklere dayanan hakikat olarak kabul edemezler, onlar gerçekten de olmuş olsalar bile.

Bahailiğin ilk günlerinde, İslam dininin toplumda hala canlı bir güç olduğu ve insanların kalplerine bugün olduğundan daha derin etkisi olduğu bir zamanda, Bahailerle yapılan konuşmalarda insanlar dinin doğruluğu hakkında ispatlar istiyorlardı. Önemli sorulardan birisi mucizelerdi. Pek çok insan körü körüne buna inanıyordu. Bahai mübelliğinin işi dinde mucizenin gerçek önemi ve hakikatini açıklamaktır. Fakat inançlar fanatik bir şekilde olduğu zaman basit bir açıklama her zaman başarılı değildir. Bunun için dini inançları boş vehimlerle çerçevesizleşmiş dogmatik kimselerle konuşan eski mübelliğler önce o kimseyi, fikirlerinin ne kadar boş olduğunu görmesini sağlayacak şekilde yönlendirdiler. Çok zaman içten yardımcı oldular.

Bu örnekte olduğu gibi, ilk inananlardan Malmirili Hacı Muhammed Tahir* ile Yezd'de Hıristiyan bir misyoner arasında geçen konuşmanın özeti aşağıdaki gibidir. Kayda geçtiği anılarından ilginç bölümünün çevirisi şöyle.:

Bir kaç yıl önce Hıristiyan bir papaz misyoner olarak İran'ı dolaşıyordu. Yezd'deyken kendince Hıristiyanlığa döneceğini umduğu kişilere nutuklar çekiyor ve karşılıklı sohbetlerde bulunuyordu. Farsça'yı ve İranlıların yaşam tarzlarını, geleneklerini ve düşüncelerini oldukça iyi biliyordu. Bir gün, yanımda birkaç dostumla birlikte çalışma ofisinde bizi çok iyi karşıladı. Birbirimizin hal ve hatırını sorduktan ve bir süre şuradan buradan konuştuktan sonra din konusu açıldı. Hatırladığım kadarıyla aramızda geçen konuşmanın özü şöyleydi:

Ben: Bahai dini hakkında ne biliyorsunuz?

O: Korkarım pek bir şey bilmiyorum.

Ben: Peki Hıristiyan dini hakkında ne biliyorsunuz?

O: Hıristiyanlık hakkında hemen hemen her şeyi biliyorum.

Ben: Lütfen bana Hıristiyanlık hakkında bildiğiniz şeyleri anlatabilir misiniz?

O: Elbette, memnuniyetle. Fakat anlatmamı istediğiniz özel bir şey var mı?

Ben: Hz.İsa'nın getirdiği mesajın doğruluğunu kanutlamanızı istiyorum; yani Hıristiyanlığın doğru ve İlahi olduğundan nasıl emin olabilirim?

O: Fakat siz zaten Hz.İsa'nın Allah'ın oğlu olduğuna ve Hıristiyanlığın esasen İlahi olduğuna inanıyorsunuz, öyle değil mi?

* yazarın babası; daha fazla bilgi için cilt 1 ve Ek II'ye bakınız

Ben : Evet, aslında inanıyorum; fakat bu inanç bana Hz.Muhammed'in kelimesiyle geldi ve madem ki, siz Onu sahtekar olarak kabul ediyorsunuz, o zaman Onun sözü tamamen gerçekliğini yitirir ve Onun sözlerinin hiç birinin gerçeği içerdiğine güvenilemez.

Döndü ve masasının üzerinde duran İncil'e uzandı. Sonra, ölüleri diriltmek, cüzamlıları iyileştirmek , hastaları tedavi etmek gibi Hz.İsa'nın yaratmış olduğu mucizelerle ilgili bölümleri okumaya başladı. Kısa bir suskunluktan sonra konuşma şöyle devam etti:

Ben: Üzülerek derim ki, okuduklarınız beni konu üzerinde aydınlatmaya yardım etmedi.

Hz.İsa'nın Zuhurunu rasyonel ispatlarla lütfen bana gösterirseniz memnun olurum.

O : Üzgünüm, Kitapta verilenin dışında başka bir şeyimiz yok.

Ben: Müslümanlar Peygamberleri Hz.Muhammed'e pek çok mucizeler atfederler.

O : Onların söylediklerinin hiç birinde zerre kadar gerçek payı yok.

Ben: Müslümanların Hz.Muhammed'e atfettikleri mucizeleri sizin inkar ettiğiniz gibi, Yahudiler de sizin Hz.İsa'ya atfettiğiniz mucizeleri kesinlikle kabul etmezler.

O: Yahudilerin bizim muhalifimiz olduklarını biliyorsunuz ve bu böyle olunca, Rabbimizi övecek sözler söylemelerini beklememelisiniz.

Ben: Müslümanlar da aynı şeyi savunuyorlar. Madem ki, Hıristiyanlar İslamiyet'i sahte din olarak inkar ediyorlar, o halde bizim Peygamberimiz için düşünceleri son derece taraflı ve çarpıtılmıştır diyorlar.

O: Şundan emin olmalısınız ki, bize karşı ithamlarının hepsi asılsızdır.

Ben: Şimdi bir bakalım, eğer ciddi bir arayıcı samimi olarak Hz.İsa'nın misyonunun hakikatini anlamak isterse bu mucizelerin onu gerçeğe götürüleceğine inanyor musunuz ?

O: Elbette, sanırım bu mucizeler Onun misyonunun en büyük kanıtlarıdır.

Ben: Fakat herhangi bir kimse mucizeleri, onlara şahit olmadan, kesin bir ispat olarak kabul edebilir mi?

O : Evet, şundan emin olmalısınız ki, bütün bunlar gerçekleşti.

Ben: Hz.Muhammed'e atfedilen mucizeleri herhangi görsel kanıt olmadan gerçek olarak kabul edebilir miyiz ?

O: Elbette etmeyiz.

Ben: Nasıl oluyor da Hz.İsa'ya atfettiğiniz mucizelerde kanıtı gerek yok, Hz.Muhammed'e gelince görsel kanıtlarla desteklenmelidirler ?

O: Çünkü biz Hz.Muhammed'i sahte peygamberlerden sayıyoruz ve onun doğa üstü faaliyetleri sırf uydurmadır.

Ben: Zerdüştiler, Hz.Zerdüş'te bazı mucizeler atfederler. Onların bu iddialarını delilsiz kabul edebilir miyiz ?

O: Hayır. Çünkü biz Zerdüş'tü İlahi bir haberci olarak kabul etmeyiz.

Ben: Bahailer, Hz.Bahaullah'ın geleceğini haber veren İran'ın Şiraz şehrinden gelen Hz.Bab'a bazı doğa üstü işler atfederler. Onların bu söylediklerine inanabilir miyiz ?

O: Santıyorum Bahailere güvenilebilir. Fakat gene de iddialarını destekleyen kanıtlar göstermelidirler.

Ben: Şimdi bir bakalım, siz İncil'de yazılan kelimeleri kesin ispat olarak kanun gibi kabul ederken, nasıl oluyor

da Hıristiyanlığın dışındaki bütün dinler iddialarını delillerle desteklemek zorunda olurlar

O: Söylediğim gibi, mucizelerden daha büyük ispatımız yoktur, ancak, eğer siz Hz.İsa'nın yaptıklarından daha üstün Hz.Bahaullah'tan bir şeyler gösterebilirseniz çok memnun olurum

Ben: Sen Hz.İsa'nın hakikatini gerçek perspektifinde göremediğin sürece ve mucizeleri - hiç görmediğin ve dış anlamıyla meydana gelmiş olan bu mucizeleri - bir peygamber için karar verici bir test olarak kabul etmekte ısrar edersen Hz.Bahaullah'ı da tanıyamayacağını üzülenek söyleyebilirim.

O: Peki, mucizelerin dışında kesin delil nedir ?

Ben: Biz Bahailer, Peygamberliğin ispatının son derece inandırıcı ve karşı konmaz olması gerektiğine inanırız. Öyle ki, dünyada hiç kimse onu inkar edebilemesin veya hakikatini sorgulayamasın.

O: Bu ispatın ne olduğunu bana söyleyebilir misiniz ?

Ben : O ispatın ne olduğunu söylerim demek istemedim. Ben sadece böyle bir ispatın temel vasfını işaret etmek istedim. Senin Müslümanlar, Budistler ve Zerdüşterin kendi Peygamberlerine atfettiklerini reddettiğin gibi, Yahudilerin, Budistlerin ve Zerdüşterin de senin Hz.İsa'ya atfettiğin bu mucizeleri reddettiklerini zaten biliyorsun. O halde, mucizeler kesin bir delil olarak tamamen terk edilmelidirler çünkü böyle ispatlar sahip olmaları gereken temel sıfattan eksik kalırlar.

O : Doğru. Ben de seninle hem fikirim, fakat senin kati diyebileceğin bir ispat var mıdır?

Ben: Şimdi sana bir şey söyleyeceğim, lütfen bak bakalım bu sınamaya değer mi ?

O: Pek ala .

Ben: Sanırım dünyanın hiç bir yerinde, hiç bir kimse, bundan 1900 yıl kadar önce İsa adında birinin ayağa kalkıp Allah'ın Ruhunu taşıyan kimsenin Kendisi olduğunu beyan ettiği gerçeğini inkar edemez.

O: Evet.

Ben : O halde, bu gerçeği inkar edebilecek hiç bir kimse var mıdır? Hatta Ona inanmayanlar , Onun beyanın yanlış olduğunu söyleseler bile, böyle bir misyonla gelmiş olduğunu iddia ettiğini kabul ederler. Dünyada hiç Hıristiyan olmadığını, Hıristiyanlığa sadakat gösteren milyonlarca insanın imanlarını öncelikle Hz.İsa'nın Kelamına borçlu olmadıklarını veya Hz. İsa'nın sonradan edindiği bilgi veya maddi zenginlik veya güçle taraftarlarını etkilediğini söyleyebilecek bir kul var mıdır ?

O: Elbette yoktur.

Ben: Bu arz üzerinde bu gün sen veya ben veya herhangi bir kimse, kendi isteği ile ayağa kalkıp Hz.İsa'nın söylediği aynı şeyleri söyleyip ve hiç bir maddi olanağı olmadan yeni bir din kurmayı başarabilir mi?

O: Harika. Peki, Hz.Muhammed için ne diyorsunuz? 8

Allah'ın Mazharının en büyük mucizesi, insanların kalplerini değiştirmesi ve sırf Kendi sözünün etkisi ile yeni bir medeniyet yaratmasıdır. Söylediği her kelime yaratıcıdır† ve öyle bir kudretle bezenmiştir ki, dünyanın hiç bir gücü ondan çıkan ve dünyayı canlandıran güçlerine karşı koymaya muktedir olamayacaktır. Tıpkı ilk baharda bol miktarda salıverilen ve bütün canlı varlıkların özüne nüfuz eden enerji gibi, Allah'ın

* cilt 2 S. 34-35 konuşmanın devamını bulacaksınız.

† Allah kelamı hakkında daha fazla bilgi için cilt 1 ve 2 ye bakınız

yaratıcı Kelimesi beşer camiasını değişime uğrattır ve karşı konmaz kuvvetiyle yeni bir insan ırkı ve yeni bir medeniyet yaratarak insan yapısı engelleri yıkarlar.

Bundan daha büyük bir mucize olamaz. Bir mucize ki, her tarafsız gözlemci buna şahit olabilir ve onun azameti asla zaman aşımına uğramaz. Fakat ruhani iç görüşü olmayanlar ve kendi boş vehimlerinin peşinden gidenler Allah'ın Mazharına karşı koymuşlardır. Bu karşı koymanın bir şekli de mucizelerin olmasını istemeleridir.

Hız.Bahaullah Akka'dayken, Yezd eyaletinin Menşed köyünden dört Müslüman din adamı Hız.Bahaullah'ı denemek için kendilerini Ezelin taraftarları diye tanıtarak Ona bir mektup gönderdiler.

Ona iki bilmece yönelttiler ve eğer doğru cevap verirse Onun Emrini kabul edeceklerine söz verdiler. Bu onların mektubunun bir bölümünün tercümesidir.

Birinci soru: Menşedli kadın veya erkek birinin öldüğü saati , tarihi, kişinin adıyla birlikte ölüm nedenini, annesinin ismini, adresini, akrabalarının ve ailesinin tarifini ve kişisel statüsünü bütün ayrıntılarını tam olarak bize bildirmeni,

İkinci soru: Bir çocuğun cinsiyetini, annesinin ve babasının adının ve bu yıl içinde tam olarak hangi tarihte ve saatte doğduğu kehanetinde bulunarak bize bildirmektir... ' 9

Bir insan düşünün ki, küçücük aklı, dar görüşü ve bencillik tavrıyla Rabbının önünde durup, saçma ve boş hayallerine uyması için Ona meydan okuyarak ve eğer Ondan istenileni yapmazsa, Onu reddedeceği konusunda Allah'ın Mazharını ikaz eder. Birazcık olsun iç görüş sahibi herhangi bir insana bu ne kadar korkunç görünür ! Bu olayda Hız.Bahaullah'a yöneltilen bu sorular komik olduğu kadar acımacak bir durumdur. Buna cevaben bir kısmı katibinin kelimeleri ve bir

kısmı da Kendi* kelimeleriyle Hz.Bahauallah'a uzun bir Levihi nazil oldu.¹⁰ Levihte Allah'ı sınadıkları için bu mektubu yazanları sapıklıklarından ve kör oluşlarından ötürü paylar. Burada Allah'ın Gününün gelişini ilan eder ve Onun Vahyinin akışlarının bütün dünyayı kapsadığını ifade eder. Allah'ın kudret ve azameti her taraftan o kadar belliyken ispat arayanların kötü halleri ne kadar hazindir.

Bugün sorgulama günü değil, Allah'ın çağrısına kulak verme ve Onun Emrini kucaklama günüdür. Kur'an'dan çeşitli bölümler alıntılarla onlara bir önceki dinde kafirlerin İslam Peygamberinden mucize yaratmasını istediklerini hatırlatır. Onun gökten melekler indirmesini, yerden su fişkırtmasını, göğün parçalanmasını, altından ev yapmasını, göğe çıkıp oradan bir kitap getirmesini ve buna benzer pek çok şeyi ondan istemişlerdi. Kur'an incelenirse, Hz.Muhammed'in bu akla ve doğaya aykırı istekler karşısında cevap olarak, Onun misyonunun en büyük ispatının Allah Kelamının vahyi olduğunu belirttiğini açıklar.

HZ.Bahauallah, Menşedli bu dört hocayı, Allah'ı imtihan etmekle kötü amellerinin önceki dinlerde Onu inkar edenler kadar hazin olduğu konusunda ikaz etti. Bu hikayenin ilginç yönü şudur ki, bu adamlar kendilerini Ezel taraftarları olarak tanıttıklarından Hz.Bahauallah da bu Levihte sanki Ezeliymişler gibi hitap etti. İddiasını desteklemek için bol bol Hz.Bab'ın yazılarından alıntılar aldı. Bu dört kişinin kim oldukları gerçeğini çok iyi bildiği halde öyle yaptı. Bütün yaratılan

*Hz.Bahauallah'ın bazı levipleri öyle kompoze edilmişlerdir ki Levhin bir bölümü Onun katibinin kelimeleri ile yazılmıştır. Fakat, aslında, sanki katibi tarafından yazılmış gibi Hz.Bahauallah tarafından dikte edilmiştir. O halde, o Levhin her kelimesi, Hz.Bahauallah'ın Kendisine aittir.Daha fazla bilgi için cilt1, S. 37-40 bakınız.

şeyleri kapsayan ilahi bilgisinden başka, O ve hatta Onun havarileri, Ezelin Menşed'de böyle bir taraftarları olmadığını çok iyi biliyorlardı. O zamanlar Akka'da yaşamakta olan bazı inananlar*, aslında Menşed köyünden gelmişlerdi ve bu adamların kimliklerini çok iyi biliyordu.

İşte böylece, Allah'ın Mazharı gerçekten habersizmiş gibi görünüp insanları imtihan ederler. İşte böylece, kötüler Onun kutsal sarayına girmesinler ve iyilerle eşit olmasınlar diye insanların gözünden Kendi azamet ve bilgisini saklar. İşte böylece, insanın serbest iradesinin hangi yolu seçmesine karışılmaz ve yukardan idare edilen bir kukla haline döndürülmez.† Hz.Bahau'llah'ın onlara Ezelin taraftarlarıymış gibi hitap etmesi bu dört adamı imtihan etmiştir. Aslında bu dört adamdan birinin kalben Emre meyilli olduğunu özel olarak birkaç Bahai'ye söylediği iddia edilmişti. Ancak bu Levih onlar için bir imtihandı. O bu sınavdan geçemedi ve imanını tamamen yitirdi.

Testler ve İmtihanlar

İmtihan yaradılışın bir unsurudur. Bu cismani dünyada bile imtihanlar vardır. Bir obje sabit kaldığı sürece imtihanlar yoktur. Fakat hareket eder etmez bir direnç oluşur. Bu doğanın imtihan şeklidir. Objeye ne kadar hızlı hareket ederse direnç o kadar büyüktür. Örneğin, sesteki hızlı giden modern bir uçak, sırf kendi hızından öyle bir dirençle karşılaşır ki, gövdesi kıpkırmızı kesilir.

Bu ruhani anlamda da geçerlidir. Allah kullarını imtihan eder. Kur'an'da şöyle buyruluyor:

* 1885 tarihinde

† S. 8-9 'a bakınız

*'Muhakkak ki, Biz sizi biraz korku ile, biraz açlıkla ...
mal, can ve verim (meyve) eksikliği ile sınar ve deneriz...*

' * 11

HZ.Bahaullah Levihlerinin bir çoğunda imtihanlardan bahseder. Özellikle bu Günde Allah Kendisini izhar ettiği zaman Peygamberlerin ve seçkinlerinin hakikatlerini bile imtihan etmiştir. Bunlar HZ.Bahaullah'ın sözleridir:

**Allah'a yemin olsun ! Allah'ın Haberci ve
Peygamberler grubunun tamamının ve onların
ötesinde Onun Kutsal ve dokunulmaz Mabetlerinde
nöbet tutanların, semavi Çadır sakinleri ve Azamet
meskeninde oturanların kalplerini sınanacağı günler
bu günlerdir. 12**

Kişi Allah'ın Emrini kabul ettiği zaman, çok zaman farkına varmadan bir çok yönden test edilecektir. Sınavı her geçişte daha büyük bir ruhani iç görüş kazanacak ve emirde daha da güçlenecektir. O Allah'a daha da yaklaşacak hizmetin daha yüksek seviyelerine çıkarılacak ve bir daha sefere imtihanları daha çetin olacaktır. Fakat bu dünyaya bağlılığın en zararlısı olan egosu sayesinde bu imtihanı geçemezse onun imanı zayıflar ve onu tamamen kaybedebilir. Emrin ileri gelen mübelliğleri arasında büyük bir vakar, yetenek ile hizmet etmiş ve düşmanlarına karşı Emri savunmuş inananlar vardı; ancak, imtihan yelleri estiği zaman onların samimiyetsizlik ve bencil ihtirasları ortaya çıktı ve onları iman elbisesinden soydular ve ruhen onlar mahvoldular.

Fakat inananların karşılaştıkları imtihanların şekli bir devirden bir devire değişir. HZ.Bab, HZ.Bahaullah ve

* Arapça'da 'meyve' , verim, 'samarat 'tır. Bu da o kimsenin soyundan gelen veya çocukları anlamına gelir. O halde bu, ' can ve soydan gelenler' diye tercüme edilirler.

Hz.Abdulbaha zamanında imtihanlar esas itibariyle eziyet ve şehitlik şeklindeydi.

İnananlar çok zaman halkın önünde ya imanlarını reddetmek ya da hayatlarını feda etmek gibi durumlarla karşı karşıya gelmişlerdi. Fakat ilahi kuvvet eli onları öyle desteklemiş ve güçlendirmişti ki, büyük bir çoğunluğu sonuna kadar sebat ettiler ve şehitlik kadehinden kahramanca içtiler.

Bugün, Kurumlaşma Devrinde Bahailerin imtihanları esas olarak iki kaynaktan gelir. Birincisi, Bahai toplumunun dışında yatar; kokuşmuş, ruhen iflas etmiş ve çürümekte olan medeniyetin kötü etkileriyle karakterize olmuş bir dünyada Bahai hayatını yaşamak bir meydan okumaktır. Yavaş yavaş mahviyete giden böyle bir dünyanın içinde Bahailer mutlu, memnun olmayı, Hz.Bahaullah'ın gelecekteki toplum vizyonuna yapışmayı ve Bahai hayatının karakteristikleriyle kendilerini süslemeyi öğrenmelidirler. Kötülüklerle dolu bir dünyada Hz.Bahaullah'ın öğretileri doğrultusunda yaşamak bu gün çok şiddetli ve her inananın geçirmesi gereken bir imtihandır.

İmtihanların diğer bir kaynağı Bahai toplumu içindedir. Kahramanlık döneminde yaşayan ve çalışanlar bugünün ve gelecek nesillerin çekmeleri gereken bu imtihanları çok zaman çekmediler, çünkü onlar Allah'ın yüce Mazharı ve Onun Ahdi ile doğrudan temastaydılar. Onların konuşmalarının şarabıyla kendinden geçen bu insanlar kendilerini unutarak onların sevgi ve cazibesi ile bu Zuhurun devleri oldular. İnananlar arasında kötü niyet veya anlaşmazlıklar için çok az zemin vardı, çünkü, o zamanlarda bugün bizim bildiğimiz toplum faaliyetleri yoktu.

Fakat bu Kurumlaşma döneminde, Bahailer toplumlar içinde birlikte çalışırlar. Emrin ilerlemesi için birlikte çalışmak zorunda olan zengin ve fakir, genç ve ihtiyar, okumuş ve okumamış, eski ve yeni tescil olmuş beşer camiasının her tabakasından insanları kucaklamış olan embrionik formunda

olup şimdi olgunlaşmakta olan onların İdari Nizamları bir çok imtihanı da beraberinde getirir.

O halde, bugün, bireye en büyük imtihan İdari Nizam veya onlarla ilgili kurumların içinde uyumlu bir ruhla çalışma yeteneksizliğinden gelir. Temel problem, Emrin kurumlarının özünü yeterince anlayamamasından doğabilir. Geçmiş dini geleneklerin etkisiyle, dini kurumların Peygamberlerin öğretilerine ilave olarak insanlar tarafından konduğu fikrine kapılır. Hz.Bahaullah'ın öğretilerini inceleyen her hangi bir kimsenin kafasından haliyle taraflı olarak böyle bir fikir geçebilir. Neticede, diğer dinlerin tersine, Din Sahibinin Kendisinin Dininin bir parçası olarak idari kurumlarını meydana getirdiğini ve Emrin idari prensiplerinin ruhani prensiplerle eşit olduğunu tam manasıyla kavrayamayabilir.

Bu yanlış anlamaya yardımcı bir başka faktör de, insan yapısı kurumların toplum içinde mücadele ve kavganın odak noktası haline geldiği dış dünyadan kaynaklanır. İster geçmiş dinlerden isterse zamanımızın politik ve sosyal kurumlarından kaynaklanan bu gibi düşünceler insanların beyinlerine öyle yerleşmiş ki, bunlar, Bahai İdari Nizamını doğru dürüst anlamakta şuur altı engeller gibi olmuşlardır. Bu hatalı fikirlerin etkileri tamamen yok edilmeden önce Bahai dininin hakikatinde gerçek bir derinleşmeğe ihtiyaç vardır.

İdari Nizamın kurumları, Hz.Bahaullah'ın Emrinin ayrılmaz organlarıdır. Bu İlahi Nizamın esas yönleri Hz.Bahaullah ve Hz.Abdulbaha tarafından çizilmiştir* Emrin Velisi Şevki Efendi onun temellerini attı ve fonksiyonlarını açıkladı. Hz.Şevki Efendi İdari Nizamın muhteşem tarifini yaparken onun meydana gelişini şu kelimelerle özetledi:

* bölüm 14 e bakınız.

'Şiraz'da doğup, Tahranda yeniden kıvılcımlanan, Bağdat ve Edirne'de alevlenen, Batıya taşınan ve şimdi beş kıtanın kenarını aydınlatan o ölmez, o dünyaya can veren Ruhun, yayılan enerjilerine yön verecek ve büyümesini harekete getirecek kurumlarda cisim bulmasının zamanı artık gelmiştir. ' 13

Allah'ın Kelamının yanılmaz Tefsircisi Hz.Şevki Efendi'nin bu büyük ve derinlere nüfuz eden görüşü, Hz.Bahauallah'ın Zuhuru ile Onun Emrinin İdari Nizamı arasındaki ilişkiyi, sade bir şekilde ifade etmiştir. Emrin Kurumlarının insan yapısı ilaveler olmayıp Hz.Bahauallah'ın vahyi ile beşere akan ilahi kurallar olduğunu açıkça vurgular.

İdari Nizamın taçlandırılmış binası, en yüce kurum olan Umumi Adalet Evidir. Bu yüce kurumun otoritesini kabul etmek ve Hz.Abdulbaha'nın ifadesiyle, 'bütün iyi şeylerin kaynağı ve her türlü hatadan münezzeh'¹⁴ olduğunu kabul etmek, her Bahai için şarttır. Bir kimse, Hz.Bahauallah'ın Emrini kucakladığı zaman bütün kalbiyle kabul ettiği hakikatlerden birisi budur. Hz.Bab ve Hz.Bahauallah'ın rehberliği altında bulunan bu yüce kurumun otorite veya yanılmazlığını hiç bir mümin Bahai sorgulamayacaktır.

Ancak, Mahalli veya Milli kurumlarda hizmet ederken çok zaman imtihanlar meydana gelir. Bir örneğe bakalım: Meşveret esnasında çok zaman üyeler, belki de farkına varmadan, sınanırlar. Mahfil üyelerinin meşveret esnasında hal ve davranışlarını yönetmesi gereken tavırlarının standartları asil ve gerçekten yücedir. Hz.Abdulbaha'nın aşağıdaki sözleri bu yüce standartların bazılarını gösterir:

Birlikte meşveret edenler için ön koşullar, temiz niyet, parlayan ruh, Allah'tan başka her şeyden arınmışlık, Onun ilahi hoş kokularına cezbolmak, sevdikleri arasında teslimiyet ve alçak gönüllülük,

zorluklar karşısında sabır ve tahammül ve Onun yüce eşliğine hizmettir... İlk koşul, Mahfil üyeleri arasında mutlak sevgi ve uyumdur. Onlar tamamen bigânelikten ari olmalıdırlar ve aralarında Allah'ın birliğini göstermelidirler, çünkü onlar, bir denizin dalgaları, bir ırmağın damlaları, bir semanın yıldızları, bir güneşin huzmeleri, bir bahçenin ağaçları ve çiçekleridirler... 15

Hz.Abdulbaha tarafından yukarıdaki Levihte konulan standartlar, Bahai meşvereti için ilk temel koşullar olup değiştirilemezler veya uzlaştırılmazlar.* Bunlar uygulanmayacak olurlarsa Ruhani Mahfil toplantısı üyeleri için bir savaş arenasına çevrilebilir. Onların Ahid'deki iman ve sebatları meşveret sırasında şiddetle sınımlanabilir. Ego sahneye çıktığı zaman kalplerde ruhani savaş başlar. İnananlar Hz.Abdulbaha'nın öğütlerini dikkate almadığı ve Mahfil meşveretlerine katılımlarını etkileyecek Bahailik dışı uygulamaları veya bencil çıkarlarına izin verdiği ölçüde kendisine keder ve sınaama getirir.

Meşveretin ruhani prensiplerinin uygulanması gerçek ve doğru olmalıdır. Hz.Abdulbaha'nın olmasını istediği sevgi, birlik, sabır, tevazu, hizmet, sadakat, saygı ve diğer sıfatların duygusu içten gelmelidir. Eğer gelmezse, insan bu imtihanları geçemez ve ruhani savaş kazanılmamış olur.

* Bu cildin S.377-378 'e bakınız.

HENDEĞİN GERİSİNDEN KIŞLANIN GÖRÜNÜŞÜ

Ziyaretçiler bu uzak mesafeden Hz. Bahauallah'ın bir anlık bakışını yakalamaya çalışırlardı.

MİRZA ABDURRAHİM

Nöbetçilere rağmen kışlaya girerek Hz.Bahau'llah'ın huzuruna çıktı

ALBAY AHMED-İ CERRAH

Hz. Bahau'llah'ın mahkumiyeti dönemindeki kışladaki gardiyanların komutanı. Daha sonra iman etti.

HACI ABUL HASAN-I EMİN
Hz.Bahau'llah'ın Emîni ve O'nun yardımcılarında biri

AKKA DA HALK HAMAMININ İÇTEN GÖRÜNÜŞÜ

HACI AHUND (Soldaki) and HACI EMİN (Sağdaki)
Ayakları bağlı boyunlarından zincirlenmiş halde Kazvin zindanında
gardiyanları ile birlikte

MAHPUS

Hz.. Bahauallah'ı ömür boyu hücre mahpusluğuna çarptıran ve O'nun kendisiyle birlikte olan arkadaşları ile bile görüşmesini yasaklayan Sultanın fermanı ilk başlarda çok sıkı bir şekilde uygulandı. Fakat çok geçmeden hapishane yetkilileri Hz.Bahauallah'ın çarpıcı haşmetinin, standartlarının yüceliğinin, şahsının yüce karakterinin farkına vardılar. Serkar Ağanın sevecen tabiatından, ilahi sıfat ve faziletlerinden son derece etkilenmişler; sık sık Onun öğüt ve yol göstericiliğine baş vurmuşlardı. Bunun bir sonucu olarak hoş görülmesi olup bazı sınırlamaları gevşetmişlerdi.

Zamanla, Kalenin değişik yerlerinde Hz.Bahauallah'ın arkadaşlarına odalar tahsis edildi. Bazıları açıcılık, temizlik, su taşımacılığı veya alışveriş gibi belli başlı işlerle görevlendirildiler ve bazılarının boş zamanlarını diğer yararlı işlere harcamaya fırsatları oluyordu. Bir ara kaleye gelip oradaki mahpuslara hasır örme sanatını öğretmesi için Hz.Abdulbaha Mısırlı Hacı Ali* adında birini tuttu. Tahditler biraz olsun gevşediği için Hz.Bahauallah'a eşlik eden ahbablar Onunla haberleşebiliyor ve hatta O'nun huzuruna gidebiliyorlardı.

Gerek hapishanede ve gerek daha sonraki yıllarda Hz.Bahauallah'ın kendisine uygulanan kuralları asla bozmadığı hatırlarda tutulması gereken önemli bir noktadır. Bazen

* Hz.Abdulbaha ile görüşmeleri sonucu bu adam derinden Emre cezboldu ve isyankar bir çocuk olan oğlu yeni bir insan ve hararetli" bir Bahai oldu.

HZ.Abdulbaha' nın teşvikiyle yetkililer tahditleri gevşettiler. Daha sonra* göreceğimiz gibi, Abbud'un Evinden ayrılması ve şehir kapıları dışında bir yerde oturmuş olması Onun tamamen düşmanlarının veya onların Onu göz altında tutmaları için atadığı kişilerin isteklerine uymasının açık bir örneğidir.

Gerçi kışla yaşamak için kasvetli bir yerdi, fakat çok geçmeden, Hz.Bahauallah ile beraber olan ahabplar özellikle Hz.Abdulbaha'nın liderliği ve yol göstericiliği ile bütün camia için mümkün olan en iyi durumu yaratabilmek için günlük yaşamlarını organize ettiler. Sevinçlerinin en büyük kaynağı Efendilerine yakın olmaktı. Bazen Hz.Bahauallah onları kendi bölümlerinde ziyaret ederdi. Onlar da elde edebildikleri yetersiz yiyecek veya içecekleri ile Onu ağırlarlardı.

Arz-ı Akdes'deki İnananlar

Rızvan Bayramının dokuzuncu günü Hz.Bahauallah'a nazil olan bir Levih₁ vardır. Muhtemelen o Levih 1869 Rızvanında† nazil oldu. Bu Rızvan Bayramı hapisanede kutladığı iki Rızvandan birincisi idi, çünkü burada Akka'ya girmeğe çalışan ve yetkililerce durdurulan birkaç inananın isminden bahseder.

Bu Levihte Hz.Bahauallah o gün hapisanedeki inananlardan birinin odasını Kendi huzurlarıyla onurlandırmak için davet edildiğini ve o büyük bayrama katılmasını anlatır. O gün dostları Onun huzurunun şarabıyla gerçekten kendilerinden geçmişlerdi.

HZ.Bahauallah'ı davet etmiş olan inanan, elde edebildiği en iyi yiyeceklerle Onu ağırladı. Hz.Bahauallah buna değinir ve

* aşağıda sayfa 483-488'e bak.

† Hz.Bahauallah'ın Bağdat'ta, 1863 yılında, Rızvan bahçesinde bir kaç yakın arkadaşlarına Emri tebliğ ettiği, 21 Nisan ve 2 Mayıs tarihlerin arasında kaldığı on iki günün kutlanması

diğer inananların da Rızvan bayramı süresince Onu odalarına davet ettiklerini söyler. Kendi olanakları çerçevesinde her birinin biraz yiyecek temin ettiğinden ve bazılarının bir bardak çayın dışında ikram edecek başka bir şeyleri olmadığından bahseder.

Hız.Bahaullah bu Levihte dostlarına inayetlerini yağdırır ve Emrinde onların muhkem kalmaları ve aralarında birleşmeleri için dua eder. Levih nazil olduğu zaman Akka'nın içinde yaşayan iki inanan vardı. Akka'ya girmeğe çalışan ve Hayfa'da yaşayan bazı kimseler vardı. Akka'daki o iki kişi Mansur lakabıyla tanınan Tebrizli Muhammed Cafer ve Abdul Ahad lakabıyla bilinen Mirza Hadi idi. İkincisi Akka'ya gelen ilk kişiydi. Hız.Bahaullah'ın o şehre sürgününden bir süre önce Hız.Abdulbaha tarafından oraya gönderilmişti. Böylece değerli bir irtibat kurmuştu. Onun bir Bahai olduğundan kimse şüphelenmedi. O şehirdeki İran siyasi temsilcisinin yardımıyla bir dükkan açmayı başarmıştı. Fakat Hız.Bahaullah ve arkadaşları geldiği zaman kışlada onlarla temasta bulunmadı .Ancak her gün erzak almak için çarşıya giden birkaç Bahai onunla tanıştılar ve onun Bahai olduğunu biliyorlardı. Çok geçmeden onun aracılığı veya başka yollarla Hız.Bahaullah'ın nerede olduğu haberi İran'daki inananlara ulaştı ve inananlarından bir kaç Akka'ya gittiler. Kışlaya yaklaşmak için şehre girmeği başaran bazı ziyaretçilere Abdul Ahad büyük bir ihtiyatla yardım etti. Hatta bazen ziyaretçileri dükkanının arkasına saklamak zorunda kaldı. İran'dan yürüyerek gelen Hız.Bahaullah'ın havarilerinin çoğu, sadece kışlanın önünde durup, Hız.Bahaullah'ın elini sallamasını görmeye yetindiler. Bu onları iman ve cesaret ile esinlenmeleri ve onun yolunda hayatlarını vermek için hazır olmalarına ve özlemini duymalarına yücelmeleri için yeterliydi.

Bahsi geçen Rızvan Levhinde, Hz.Bahauallah'ın Halil diye bahsettiği , mesleği bakırcılık olan Kaşanlı* Mirza İbrahim, Hayfa'da yaşayanlardan biriydi. Hz.Bahauallah'a olan sevgisiyle yanıp tutuşan ve Bağdat'tan Musul'a sürgün edilenlerin arasında bulunmuş olan sadık bir inananı.† Bazı akrabaları eşliğinde Musul'dan ayrılıp Hayfa'ya yerleşmeği başaranlardandı. O günlerde, ahabpların Akka'ya girmeleri çok zordu. Fakat o, bakır işlerini satmak için sık sık Akka'ya girmeği başarıyordu. Böylece Hz.Bahauallah ile inananlar arasında önemli bir haberleşme kanalı oldu.

Rızvan Levhinde adı geçen ve yüreğinde Hz.Bahauallah'a sevgisinin çok parlak bir şekilde yandığı Üstat İsmail adında yaşlı bir adam vardı. İran'da devlet dairelerinde çalışmış olan geniş deneyim sahibi usta bir inşaatçıydı. Babi diye tanınınca işini bırakmak zorunda kaldı. Daha sonra Bağdat'a gitti. Orada kendisine Hz.Bahauallah'ın evinde tadilat yapma şerefi verildi.‡ O şehirdeki inananlar Musul'a sürgün edilince o Akka'ya gitmeği başardı. Yaşlı olmasına rağmen En Büyük hapishanenin önünde sevgilisinin cemalini kale hendeğinin öteki tarafında büyük bir heyecanla görünceye kadar yürüdü.

Fakat, heyhat yaşlı olduğu için gözleri az gördüğünden Hz.Bahauallah'ın kışlanın pencerelerinden birinden elini salladığını görmedi. Bu çok hazin bir manzaraydı. Ağlamağa başladı. Onun bu ağlaması bu sadık inananın hazin durumunu izleyen Kutsal Aile ile birlikte bir kaç kişinin de gözlerini yaşarttı. Bu olay karşısında Allah'ın iradesiyle tahditlerin

* Abdalbaha, Memorials - sayfa: 81-82

† Hz.Bahauallah'ın Zuhuru cilt-2 sayfa .351-3

‡ cilt 1, S. 217-18 e bakınız.

gevşeyeceği ve ahbabların Onun huzuruna gelmek için koşulların mümkün olacağını söylediği bildirilmiştir.

Tabi, Hz.Bahaullah 1870'te kışlayı terk edinceye kadar ahbabların O'nun huzuruna serbestçe gelmeleri mümkün olmadı. Hapishanedeyken resmi olarak dışarıdan gelen birinin içeriye girip O'nun huzuruna çıkması mümkün değildi, fakat, yetkililer çokça göz yumuyor ve bazı hallerde O'nun havarilerinin içeri girmeleri için yardım ediyordu.

En sonunda, Üstat İsmail hapishaneye girmeği başardı. Orada kısa bir süre kalarak Efendisinin huzuruna çıktı. Arz-ı Akdes'de alışlagelmiş ikametgahı Kermil dağında bir mağaraydı. İğne, iplik, yüksük ve diğer ıvır zıvır şeyler bulunan bir tablayı gezdirerek hayatını seyyar satıcılıkla kazanırdı. Kalbi Efendisine yakın olmanın sevinciyle dolu, son derece mutluluk içinde yoksul bir hayat yaşadı.

Eski püskü küçük tablasıyla orada burada dolaşırken kalbi Hz.Bahaullah ile beraberdi. Sevgilisine yakın olmak için bazen kışlanın etrafında dolaşırdı. Bir defasında Hz.Bahaullah onu hapishane penceresinden izliyordu. Üstat İsmail'in yeğeni olan Aşçı Hüseyin'i çağırdı ve amcasının taşıdığı tablayı hiç görüp görmediğini sordu. Hiç görmediğini söyleyince Hz.Bahaullah şakacı bir tonla, gözüne gözlük takarsa uzaktan tablanın bir tarafına birkaç paslı iğne ile diğer tarafına birkaç paslı yüksüğün yerleştirilmiş olduğunu görebileceğini söyledi. Hz.Bahaullah sık sık onun bu dünyadan arınmışlığını ve Allah'a şükrediciliğini övdü.

Hz.Bahaullah'ın Rızvan Levhinde bahsettiği kişilerden biri, Akka'ya geldiği halde şehirden kovulan Nebil-i A'zam'dı. İskenderiye'deki hapishaneden serbest bırakıldıktan sonra Nebil Sevgilisinin ikametgahına hızlandı. Gerçi Buhara'lı olduğunu

gizlemişti* ama gene de, Hz.Bahauallah'ın iki düşmanı onu tanımış ve hükümet yetkililerine ihbar etmişler ve bunun bir sonucu olarak sınır dışı edilmişti. Bu iki adam Hz.Bahauallah'ın Zuhuruna karşı gelen İsfahanlı Seyyid Muhammed† ile Kaj Kulah diye bilinen Aka Can idi.‡ Mirza Yahya tarafından olduklarını söylemelerine rağmen Akka'da hapse mahkum olmuşlar, Hz.Bahauallah ve arkadaşlarıyla kışlaya gitmişlerdi. Fakat oraya varduktan hemen sonra onları şehrin Kara kapısına bakan bir odaya nakleden yetkililerle dostluk kurdular. Orada işpiyonculuk yaptılar ve şehre girmeğe çalışan Hz.Bahauallah'ın inanırlarını tespit ettiler.

Nebil'in Akka'dan Horasan eyaletinin Darahş Bahailerine yazdığı bir mektuba göre, 1868'in Ekim ayı sonlarına doğru o, şehre ilk giriş teşebbüsünde bulundu. Şehre girmeği başardı ve üç gün kaldı. Fakat kovulmadan önce Hz.Bahauallah'ın huzuruna erişemedi.

Kermil Dağındaki mağaraya çekildi ve dört ay kırlarda dolaştı. Fakat Efendisinden ayrı kalmaya dayanamadı. Her geçen gün sevgi ateşi gün be gün artıyordu. Ta ki, Sevgilisinin şehriden uzak kalmanın mümkün olmadığını anlayıncaya kadar.

1869 şubatının ortalarında ikinci kez şehre girmeği denedi. Bu sefer daha uzun bir süre kalmayı başardı. Mirza Aka Can ile erzak almak için kışladan dışarı çıkan birkaç ahabba rastladı. Fakat Nebil nihayet 1286 Muharrem ayının 18'inde

* Hz.Bahauallah'ın o şehre sürgününün ilk dönemlerinde Akka'ya girmek isteyen Bahailerin çoğu Hz.Bahauallah'ın ashabı olarak tanınma korkusuyla bir çeşit kıyafet değiştirdiler.

† Cilt 1 ve 2.ye bak

‡ Cilt 2 sayfa.344-419-424'e bakınız.

kalbinin isteği olan Hz.Bahaullah'ı grmeği başardığını mektubunda belirtir. (1.Mayıs.1869)

İlk Ziyaretçilerden Bazıları

Hz.Bahaullah'ın Huzuruna vasıl olan ilk ziyaretçiler, Hz.Bahaullah'ın Eminu'l Beyan (Beyanın Emini) lakabını verdiği Manşadlı Hacı şah Muhammed ve Emin-i İlahi (Allahın Emini) lakabını verdiği Ardikanlı Hacı Abu'l Hasan idi. Hz.Bahaullah'ın tanınmış bu eminlerinin hizmetleri işte böyle idi. Onların hikayelerinin ayrıntılı olarak anlatılması gerekir. Bu hikayeler, dördüncü bölümde anlatılacaktır.

Akka'ya gelen fakat Bahai olduğu tanınınca şehir dışı edilen Hz.Bahaullah'ın Nebil-i Ka'ini lakabını verdiği bir başka tanınmış Bahai Molla Muhammed Ali idi.* Hz.Bab misyonunu aıklamazdan birkaç yıl önce Hz.Bahaullah'la Tahran'da tanışmıştı. O zamanlar Hz.Bahaullah'ın insan üstü sıfatlarını görmüş ve kişiliğinin derin hayranıydı. Nebil-i Ekber Irak'tan memleketi Ka'in'e döndüğü zaman Hz.Bab'ın Emrini açık açık halka duyurmağa başladı. Molla Muhammed-i Ali, Hz.Bab ve Bahaullah'ın mesajını duyar duymaz, Tahran'da Hz.Bahaullah'ın huzuruna varmış olduğunu ve o zaman O'nun derin etkisi altında kaldığını söyleyerek ateşli bir inanan oldu.

Efendisinin cemalini daha sonra Akka kalesinde gördü. Birincide şehir dışı edildi. Fakat birkaç kez gene denedi ve nihayet kışlaya girmesi için planlar yapıldı. Bunu başarıyla yaptı ve Hz.Bahaullah'ın huzuruna getirildi. Onun kişiliğinden yayılan izzet ve haşmet Nebil-i Ka'ni'yi öylesine sardı ki, O'nu görür görmez bayıldı ve yere yığıldı.

* Nebil-i Ekber lakabıyla bilinen Ağa Muhammed-i Kaini ile karıştırılmamalıdır. Onun hayat hikayesini cilt 1, S. 90-4 de bulabilirsiniz. Her ikisi de Horasan'ın Ka'in blgesindedirler.

Yaşamının uzun yıllarını lüks ve şeref içinde yaşamış ve doğduğu şehrin halkı tarafından sayılan bu büyük insan öylesine bir yoksulluk içinde yaşıyordu ki, Üstat İsmail gibi o da Nazaret halkına seyyar satıcı olarak iğne iplik satmak zorunda kaldı. Nazaret halkına bir yumurta karşılığında üç iğne satarak iki yıl hayatını böyle kazandı. Bu zaman içinde bir kaç Hıristiyan vatandaşın Emre girmesini başardı.

Nebil-i Ka'in'i iman ve dünya bağlarından feragatin parlayan bir örneği idi; o her zaman Hz.Bab'ın Emrini açıklamasından önce Hz.Bahaullah'ın kudretini tanımış bir kişi olarak hatırlanacaktır. Akka'da vefat etti.

Hz.Bahaullah'ın kışlada kalebentliğinin ilk günlerinde olağan üstü bir biçimde kışlaya girmeye başaran Hz.Bahaullah'ın en mümin taraftarlarından ve Hz.Bab'a ilk inanan Molla Hüseyin'in doğduğu yer Buşiriy'den Abdurrahim adında biriydi. Asıl adı Cafër idi fakat Hz.Bahaullah'ın huzuruna geldiği zaman ona Rahim (Merhametli) adı verildi. Abdurrahim Emri kabul etmeden önce fanatik bir Müslüman'dı. Emrin büyüdüğünü görünce, Bahailere karşı tutumunun ne olması gerektiği konusunda mahalli bir din adamından kendisine yol göstermesini istedi. Din adamı ona, 'Onlarla savaşmak cihada katılmış kadar sevaptır. Onları öldürmek Allah katında makbuldür. Öldürülmek, her Müslüman'a şehitlik ve en yüce cennete girme ödülünü bahşeden bir imtiyazdır, ' dedi.

Bu sözler Abdurrahim'in içinde birkaç Bahai'yi öldürmek için güçlü bir istek uyandırdı. Silahlı olarak, bir gün Hacı Baba adında yaşlı bir Bahai ile karşılaştı ve onun yoldan çıktığını ve Bahailiği kabul ettiği için de onun canını almak için geldiğini kendinden emin sözlerle anlattı.

Ölüm tehdidi ile karşılaşan Hacı Baba, soğuk kanlı bir sükunet sergiledi ve yumuşak bir şekilde onunla öyle konuştu ki, Abdurrahim'in yüreği duygulandı. Çok geçmeden tavrı

değiştirdi. Öldürmeği amaçlayan bir düşman olmak yerine, hakikati araştırmak istedi.

Hacı Baba, Abdurrahim'i Emri tebliğ etmek için ahabpların çok zaman toplantı yaptıkları Molla Hüseyin'in kız kardeşinin evine götürdü. Abdurrahim ile yapılan bu toplantı bir gün bir gece sürdü. Bu süre içinde Abdurrahim hiç bıkmadan konuşmalara katıldı. Bu maraton toplantının sonunda , Emrin hakikatini gördü ve yeni bir iman gücü ve heyecanla öyle bir doldu ki, artık kendi memleketinde duramaz olmuştu. Allah'ın yüce Mazharının bu arzda yaşadığını bilerekten Onu bizzat görme isteğinin önüne geçemedi. Böylece Onun huzuruna varmak için uzun bir yolculuğa çıktı.

Abdurrahim, hapishane şehri olan Akka'ya, Sevgilisinin ikametgahına yürüyerek altı ay süren bir yolculuktan sonra vardı. Hz.Bahau'llah'ın kışlada kalebentliğin ilk yıllarında, Bahai olduğundan şüphelenilen hiç kimsenin hapishanenin civarına bile yaklaşırılmadığı bir zamanda oraya vardı.

Onun varışı, Nebil-i Azam'ın Efendisini ümitsizce görmeğe çalıştığı aynı zamana denk geldi. Nebil, Abdurrahim'e içini döktü ve maksadına erişmek için acizliğinden acı acı yakındı. Fakat, Abdurrahim ümitsizliğe kapılmadan hapishanenin etrafında dolaşmağa başladı.

Böyle kutsal bir misyona girişmeden önce, yolculuk sırasında yıpranan kirli çamaşırlarını yıkaması gerektiğine karar verdi. Onları denizde yıkadı ve kuruyuncaya kadar bekledi. Ancak giysiler çektiği ve yırtıldığı için onları üzerinde giydiği zaman çok acayip ve hırpani göründü.

Abdurrahim sonsuz bir huşu ile, kalbi Hz.Bahau'llah'ın sevgisi ile dolup taşarak hapishaneye yaklaştı ve etrafında tavaf etmeğe başladı. Sonra, hayretle baktı ki, hapishane penceresinden bir el içeri girmesi için el ediyordu. Onun kendisini içeriye davet eden Hz.Bahau'llah'ın eli olduğunu anladı. Muhafızlar tarafından korunan hapishanenin kapısına

koştu. Kapıdaki askerler ona hareketsiz ve cansız gibi göründüler; sanki onu görmüyor gibiydiler. Kapıdan geçerken gözlerini bile kırpmadılar.

Çok geçmeden Abdurrahim kendisini Rabbinin huzurunda, ruhlar dünyasına dalmış, hayranlık ve sevgisinin odak noktası olan Onunla haberleşir bir halde buldu. Hz.Bahaullah Onun tarafından Abdurrahim'e bir ihsan olsun diye huzuruna varabilmesi için güç ve kudret elleriyle geçici olarak nöbetçilerin gözlerini körelttiğini söyledi. Abdurrahim'in kaç gün hapisanede kaldığı açık değil. Fakat o oradayken Hz.Bahaullah'tan onun için bir Levih nazil oldu. Hz.Bahaullah bu Levihte Abdurrahim'in huzuruna gelebilmesi ve Onun cemalinin izzetine şahit olması için nöbetçilerin gözlerini kapadığını teyid eder. Ona Rahim adıyla seslenir, inayetlerini onun üzerine yağdırır ve eve döndüğü zaman ahbaplara bu ziyaretinin intibalarını anlatmasını söyler.

Abdurrahim ayrılmadan önce, Hz.Bahaullah, İran'da bazı ahbaplara verilmek üzere Levihler emanet eder. İran'a giderken Bağdat'ta nöbetçiler bir gün onu çarşıda gördüler ve ondan şüphelendiler. Onu tutuklamak için takip ettiler. Abdurrahim bunu fark eder etmez Hz.Bahaullah'ın levihlerini içeren paketi cebinden çıkardı ve yürürken kendisine en yakın bir dükkanın içine fırlattı. Bunu öyle çabuk yaptı ki, nöbetçiler görmediler. Böyle yaptı çünkü nöbetçiler Hz.Bahaullah'ın Levihlerini bulsalarđı onları sadece imha etmek veya el koymakla kalmayacaklar kendi hayatı da tehlikeye girecekti.

Paketi bilinmeyen bir dükkana atarken tamamen Hz.Bahaullah'a güvendi, yalvarı ile Ona döndü, her şeyi kapsayan gücüyle bu levihleri koruması için Ona yalvardı. Bu, bir sepette yatan bebeğini nehre bırakırken Allah'ın onu koruyacağına ve doğru ellere ileticeğine inanan Musa'nın annesinin hikayesini andırır.

Nöbetçiler Abdurrahim'i tutukladılar ve onu göz altına aldılar. Kimliğini araştırdıktan sonra yetkililer onun dindar ve zararsız bir kişi olduğuna kanaat getirdiler. Onu serbest bıraktılar ve tazminat olarak da bir miktar para verdiler. Avucuna konan paraya bakınca, Abdurrahim içinden Hz.Bahauallah'a şikayet etmekten kendini alikoyamayarak: 'Dünyada her şeyden daha değerli olanı benden aldın- Levihleri - onun yerine bir kaç kuruş verdin' dedi. Sonra pakete ne olduğunu anlamak için büyük bir endişe ile çarşıya geri döndü.

Önce çarşığı bir aşağı bir yukarı dolaştı ve arada bir dükkanın yakınında durdu ve içeri baktı fakat hiçbir şey olmadı. Nihayet günün sonuna doğru tekrar dükkanın yanına gitti. Bu defa içerde müşteri yoktu ve dükkancının kendisine işaret ettiğini gördü. Dükkancının kendine doğru gelip hararetle onu kucaklayıp Bahai selamı olan Allah'u Ebha ile kendisini karşılayınca şaşırıldı. Meğerse o, Bağdat'ta yaşayan birkaç Bahai'den biriymiş. İki adam Allah'ın gücüne hayranlıklarını belirttiler ve olayı bir mucize olarak kabul ettiler. Çünkü çarşıda yüzlerce dükkan vardı ancak o vahim günde ve nöbetçilerin Abdurrahim'e yaklaştıkları bir zamanda tamamen yabancı olan Abdurrahim'in bir Bahai'ye ait dükkanın önünden geçiyor olması ancak bir mucize olabilirdi.

Abdurrahim'in Levihleri bulduğunda sevinç ve mutluluğu sonsuzdu. Bir kaç gün Bahai dostu dükkancının evinde kaldı. Onun vasıtasıyla Bağdat'ta bir kaç Bahai ile tanıştı ve sonra İran'a hareket etti. Bir kaç şehri dolaştı ve Hz.Bahauallah'ın verdiği Levihleri sahiplerine dağıttı. Her inanana ziyaretinin hikayelerini, Hz.Bahauallah'tan, Onun kudret ve haşmetinden ve bütün yolculuğu boyunca Onun bahşetmiş olduğu hiç eksilmeyen teyidlerinden bahsetti. Abdurrahim kendi doğduğu şehre vardığı zaman Hz.Bahauallah'ın eliyle tutuşturulmuş bir ateş topu gibiydi. Onun çehresinin parlaklığı ve sözlerinin kuvveti herkes için aşıkardı. Akka'dan döndükten

sonra, Emri korkusuzca tebliğ etmeğe başladı ancak bu hareketi din adamlarının ve fanatik halkın öfkesine neden oldu. Ona karşı ayaklandılar ve memleketi olan Buşru'iyye'den çıkması için onu zorladılar. Faran* adlı bir başka şehirde oturdu.

Bir kaç yıl sonra Hz.Bahaullah İsmullahul Asdak (Doğrular doğrusu Allah'ın adı)† lakabıyla bilinen Hz.Bab ve Hz.Bahaullah'ın en ileri gelen taraftarlarından Molla Sadık-ı Horasani'yi Akka'ya gelip huzuruna müşerref olması için davet etmekle büyük bir onur bahşetti. Fakat çok yaşlı olduğu için İsmullahul Asdak'a Akka'ya kadar güvenilir bir kimsenin refakat etmesi için talimat verdi. Meşhedli Bahailer bu kişinin kim olacağı konusunda aralarında anlaşamadılar.

Bunun üzerine kura çekildi ve Abdurrahim'in adı çıktı. Böylece, ikinci kez ona Hz.Bahaullah'ın huzuruna müşerref olma imtiyazı verilmiş oldu. Akka'ya vardığı zaman, Hz.Bahaullah 'güvenilir kimse' derken aslında Abdurrahim'i kastettiğini teyid etti.

Bu hayatta her ferdin kendi kapasitesine göre ilerlediğini gözlemleriz. Allah'ın inayetleri bütün yaratılanların üzerine tıpkı güneşin ışınlarının her maddeye ulaştığı gibi ulaşır. Fakat cilalanmamış bir taş o ışığı bir ayna gibi yansıtamaz. Aynı şekilde, insan Allah'ın inayetinin büyük bir kısmını alabilmek için kalbini temizlemek suretiyle daha büyük ruhani kapasite elde edebilir. Kazvinli Hadi'ye‡ yazılan bir Levihte Hz.Bahaullah Allah'ın yaratıkları için bu temel prensibi izhar eder:

* Horasanda Tun şehrine Hz.Bahaullah'ın verdiği yeni ad.

† Abdalbaha, Memorials, S. 5-8 bakınız; Taherzadeh cilt 1, S.91 ;
ve bu cildin S 307-308'e bakın

‡ Diri Harflerden biri; cilt 2, S. 160-1 e bakınız.

Sırf Kendi iyiliğinin yüksekliği ve kereminin yüceliği iledir ki, her bir görünen şeyin içerisine Kendi irfanının ayetini emanet koymuştur; şöyle ki, hiç bir şey, rütbe ve kabiliyetine göre, yüce Zatının irfanından mahrum kalmasın. Bu ayet yaratık aleminde Onun cemalinin aynasıdır. Bu ulvi ayna ne kadar saf bir hale getirilirse Tanrı isim ve sıfatları onda o nispette kuvvetli ve berrak görünür; Tanrı ilim ve ayetleri onda o nispette fazla münakis ve mürtesim olur. Bu suretle her şey kendi makamına şahadet eder, her şey kendi had ve kabiliyetini tanır ve her şeyden: 'O Tanrıdır, Ondan özge Tanrı yoktur' sesi duyulur...

Hiç şüphe yok ki, bu ayna gösterilen şuurlu gayret ve ruhi teveccüh sayesinde dünyevi taalluk kirinden ve şeytani düşüncelerden öyle temizlenir ki, artık onun için Rahmani kutsiyet bahçelerine ve Rabbani ünsiyet sahalarına yol açılabilir. 2

İnsanın hayatta elde ettiklerinin onun ruhani kapasite ve algılamalarına dayandığı konusunda Hz.Bahaullah ve Hz.Abdulbaha'nın pek çok Levihleri vardır.. Hz.Abdulbaha'nın Akka'daki konuşmalarının birinde şöyle dediği söylenir:

Ziyaret son derece tevazu ve ibadet hali içerisinde yürütülmelidir. Aksi halde o gerçek bir ziyaret değil, bir çeşit gezidir...

Pek çok insan gelip Hz.Bahaullah'ın huzuruna çıkardı. Onlar Onun erdemli karakterini, mübarek tebessümünü, cezbedici çekiciliğini ve sonsuz inayetlerini gördüler fakat Ondan etkilenmediler. Başkaları Onun huzuruna vardığı anda değiştiler.

Cemal-i Burujirdi' Edirne'de Hz.Bahaullah'ın huzuruna müşerref oldu. Burujirdi'nin beraberinde iki adam daha vardı. Bunlardan birinin adı Mirza Abdurrahim† idi. O Hz.Bahaullah'ın çekici kişiliğinden öyle etkilenmişti ki, tamamen değişmişti. Cemali Mübarek buyurdular ki, bu adam on dakika içinde bu fani dünyadan bir adım atarak ebediyetin alemlerine ayak bastı.

O halde, ruhani algılamayı elde etmek gereklidir. Sağır bir kulak güzel bir şarkının melodisinden zevk almaz ve koku almayan hasta bir burun gülün kokusunu duyamaz. Toprağın çorak olduğu yerde güneş açar, rüzgar eser ve yağmur yağar ancak orada ottan başka bir şey yetişmez.

Hz.Bahaullah Bağdat'ta iken, Caf aşiretinin Süleymaniye dağlarında Hz.Bahaullah'a hayran olan reislerinden bazıları Valinin emriyle Bağdat'ta gelmişlerdi. Orada kaldıkları zaman içinde Hz.Bahaullah'ın evine gelir, izin alırlar ve sonra sonsuz tevazu ve saygı ile Onun huzuruna çıkarlardı

Aralarında Hz.Bahaullah'a gerçekten cezbolmuş bir Kürt vardı. Bana, Şeyh Muhammed'i (yani Hz.Bahaullah'tı) bir kere daha görmek ve Onun ışık saçan Cemalini seyretmek istediğini söyledi. Onun Hz.Bahaullah tarafından büyülendiğini anladım. Onu bekletmek istemediğim için derhal Onun mübarek odasına yolladım. Hz.Bahaullah onu sevgiyle kabul etti

* cilt 2 ye bakınız.

† Yukarda sayfa 79-84 de hikayesi anlatılan ve aynı ismi taşıyan aynı kişi değildir.

ve onun aşiret reisleriyle aynı hizada oturmasına izin verdi. Fakat Allah'ın bütün inayetleri o insanın üzerine inse de eğer o insanda algı ve kapasite yoksa, hiç bir sonuç alınmaz. Bağdat'ta buldukları zaman sabah ve akşam Hz.Bahau'llah'ın huzuruna gelen Muhammed Rıza adında bir adam vardı. Bağdat günleri sona erince o gururla şöyle dedi: " On yıl ben bu insanlarla oturup kalktım fakat onlar beni etkileyemediler! "3

Akka Halkı

Hiç tebliğ edilmeden veya Bahailerin ona yaklaşmadıkları halde ruhani algılamasıyla Hz.Bahau'llah'ın makamını tanıyanlardan Akka'nın yerlilerinden Şeyh Mahmud-i Arabi bir örnektir. Hz.Bahau'llah o şehre sürgün olarak geldiği zaman Şeyh Mahmud Akka'da dini liderlerden biriydi. Mümin bir Müslüman ailesinden geliyordu. On yaşlarındayken, Mahmud'un babasının saygı gösterdiği dindar bir adam olan yaşlı Şeyh rüyasında “vaad olunan kişi”nin Akka'ya geldiğini görmüştü. Bunu Mahmud'a babasının yanında anlattı. Babası ile kendisinin yaşlı olduklarını, o günü görece kadar yaşamayacaklarını söyledi. Fakat Mahmud'un o zaman yetişkin bir insan olacağından onu temin etti ve Rabbin geldiğine dikkat etmesi için rica etti. Hatta Onun İran diliyle konuşacağını ve uzun bir merdivenin başında üst katta bir odada kalacağını bile belirtti.

Aradan yıllar geçti ve küçük çocuk bilgili, dindar, toplum tarafından sayılan ve Şeyh Mahmud diye tanınan güçlü bir adam oldu. Fakat o bu vizyonu çok seyrek aklına getiriyordu ve Hz.Bahau'llah Akka'ya geldiği zaman Şeyh'in kehanette bulunduğu kimsenin O olabileceği hiç aklına gelmedi. Tam tersine, yetkililerin kötü adam ve İranlıların Allah'ı diye tanımladıkları Hz.Bahau'llah'ı Akka şehrine gönderen hükümete derinden içerledi. Şehri böyle birinden kurtarmak için bir şeyler yapma isteği ile bir süre tereddüt içinde kaldı. Hatırlarsanız,

HZ.Bahaullah kışlada hapsedildikten hemen sonra, hapisane yetkilileri daha önce konan ve sıkı bir şekilde uygulanan tahditlerin bazılarını gevşetmişlerdi. Örneğin, Bahai mahpuslarından bir gruba her gün alış veriş yapmaları için izni kabul ettiler. HZ.Abdulbaha da bazen onlarla beraber çıkıyordu. Akka halkı işte böyle Onun cezbedici kişiliği ile tanıştı ve sürgün gruba karşı tavırlarını değiştirmeye başladılar.

Şeyh Mahmud HZ.Abdulbaha'yı bir gün camide görünce çok rahatsız oldu. HZ.Abdulbaha'yı elinden yakalayarak, "Sen Allah'ın oğlu musun ? " diye bağırdığını anlatırlar. HZ.Abdulbaha ise, Kendisine has cazibesıyla, bunu Abdulbaha'nın değil kendisinin söylediğine işaret etti ve sonra hadislerden birinde İslamiyet'in, : " Kafir de olsa, misafirine karşı yardım sever ol." emrini ona hatırlattı.

Bu sözlerin ağırlığı ve HZ.Abdulbaha'nın sevecen kişiliği Şeyh Mahmud'u etkiledi ve Ona karşı saldırganlık tavrını değiştirdi. Fakat bir din lideri olarak Allahsız diye tanıdığı bu sürgün grubunun varlığına kayıtsız kalamazdı. O halde, tek başına bütün bunlara bir son vermeğe karar verdi. Bir gün, abasının altına bir silah saklayarak HZ.Bahaullah'ı katletmek niyetiyle kışlaya gitti. Hapisane kapısındaki nöbetçilere HZ.Bahaullah'ı görmek istediğini bildirdi. Akka'da nüfuzlu bir kimse olduğu için nöbetçiler onun isteğine itaat ettiler ve ziyaretçinin kimliğini bildirmek üzere HZ.Bahaullah'a gittiler. Söylendiğine göre, HZ.Bahaullah, " Söyleyin ona silahı bıraksın ve sonra gelebilir," demiş. Şeyh Mahmud bunu duyunca şaşırmış, çünkü abasının altındaki silahı kimsenin görmediğinden emindi. Kafası son derece karışmış bir halde eve döndü fakat onun karışan kafası bir türlü huzur bulamadı.

* Bunlar HZ.Bahaullah'ın tam olarak sözleri olmasa da vermiş olduğu mesajı anlatmaktadır.

Tekrar kışlaya gitmeğe karar verinceye kadar bu durumda kaldı, fakat bu defa silahsız olarak. Güçlü bir insan olduğu için sırf ellerinin gücüyle Hz.Bahau'llah'ı öldürebileceğini biliyordu.

Böylece hapishane kapısına tekrar gitti ve Hz.Bahau'llah'ı ziyaret etmek için aynı istekte bulundu. Şeyh Mahmud'un Onunla görüşmek isteğinin bildirilmesi üzerine Hz.Bahau'llah'ın, "Söyleyin ona önce kalbini arıtsın ve sonra gelebilir," dediği anlatılır. Bu sözler üzerine şaşırın ve kafası karışan Şeyh Mahmud, o gün Hz.Bahau'llah'ı ziyaret etmeğe cesaret edemez. Daha sonra babası ve yaşlı Şeyh rüyasına girer ve Rabbın gelişi ile ilgili vizyonlarını hatırlatırlar. Bu rüyadan sonra Şeyh Mahmud tekrar kışlaya gitti ve Hz.Abdulbaha'nın huzuruna çıktı. Hz.Abdulbaha'nın sözleri onun kalbine işledi ve Hz.Bahau'llah'ın huzuruna götürüldü. Onun cemalinin ihtişam ve izzeti Şeyhi kapladı ve Rabb'in Akka'ya geliş kehanetinin yerine geldiğine şahit oldu. Onun ayaklarına kapandı ve hararetili bir Bahai oldu.

Hz.Bahau'llah'ın makamını tanıdıktan sonra Ona ve Emre hizmet etmek için ayağa kalktı. İnananların şehre girmelerine yardımcı olmak ve Hz.Bahau'llah'ın huzuruna çıkıncaya kadar onları misafir etmek gibi önemli rol oynadı. Bazı hallerde şehri çevreleyen duvarları aşabilmeleri için halatın duvardan aşağı sarkıtılmasını bile emretti. Bazen uyguladığı bir başka metot da şehirden dışarı çıkmak ve geceleyin bir inananla geri dönmektir. Bu inanan sanki efendisinin önünde fener tutan bir hizmetkar gibi davranırdı.†

* Bunlar Hz.Bahau'llah'ın sözlerinin tam olarak aynı kelimeleri olmasa da , mesajı vermektedir.

† Eskiden aydınlatma sistemi yoktu. Onun için gece fener taşımak zorunluuydu. Önemli kişilerin bu görevi yapan hizmetkarları vardı.

İnanan Hz.Bahauallah'ın huzuruna çıktıktan sonra, Şeyh Mahmud o kişiyi getirdiği gibi aynı şekilde şehirden dışarı çıkmasını sağladı. Şeyh Mahmud Hz.Abdulbaha tarafından çok sevilirdi ve o, ömrünün sonuna kadar büyük bir sadakatle Emre hizmet etti. Akka ve Akka'nın muhteşem geleceği ile ilgili İslam hadislerini bir araya topladı.

Şeyh Mahmud'un deniz tarafındaki kapısından Akka'ya girmesine yardım ettiği tanınmış kimselerden Mazenderanlı Mirza Hasan vardı. Önce o Şeyhin evinde kaldı ve sonra, İran'a dönmeden önce, altı ay kadar kaldığı kışlaya girmeği başardı. Mirza Hüseyin, Hz.Bahauallah'ın kuzeni ve sadık bir inanandı. Babası, Molla Zeynul Abidin Hz.Bahauallah'ın amcasıydı. Bu kişi Hz.Bab'ın misyonunun ilk günlerinde Hz.Bahauallah vesilesiyle Babi Dinine giren Hz.Bahauallah'ın akrabalarındandı. Hz.Bahauallah'ın makamını kabul etmiş ve ona çok bağlı biriydi. Hz.Bahauallah Amul'a* giderken Ona refakat eden amcası buydu ve O falakaya yatırıldığı zaman kalkan gibi kendisini onun ayaklarına attı. Neticede o kadar çok dayak yedi ki, düşüp bayıldı.

Hz.Bahauallah ve Hz.Abdulbaha'nın çok sevdiği Mirza Hasan bir kaç kez Akka'ya gitti ve her seferinde İran'ın kuzey şehirlerinde yaşayan inananlara pek çok Levihler getirdi. Bu yolculuklarının sonucunda taşımakta olduğu yetmiş Levhin hikayesini ve onların kaybolmalarına iten koşulları daha önce zaten anlatmıştık.†

Akka halkından, Hz.Bahauallah'ın makamını bağımsız olarak tanıyan bir başka kimse de Türk ordusu subaylarından Ahmed-i Cerrah idi. Kışlada Hz.Bahauallah'ın azametini şahit oldu, fakat bir kaç yıl sonra Hz.Bahauallah (o zaman Abbud'un

* Nebil Tarihine bakınız.

† cilt 1, S.48- 49 a bakınız.

evinde kalıyordu) Valinin evine götürülüp üç gün orada nezarete kaldığı zaman onun içine dokunmuştu. Daha sonra da göreceğimiz gibi,* bu aşağılayıcı davranış üç Ezeli'nin Akka'da öldürülmesinin bir sonucuydu. Ahmed-i Cerrah bu olayda bulunan subaylardan biriydi. İşte o zaman Hz.Bahaullah'ın haşmet ve azameti onun ruhuna büyük bir etki yaptı. O olayda Onun buyurdıkları yüce ve güçlü sözler, Cerrah'ın, nezaretinde bulunan Mahkumun sıradan bir kimse olmayıp İlahi bir otorite ile donanmış biri olduğunu anlamasını sağladı. Yazıların bazılarını okuduktan ve Hz.Bahaullah'ın makamının tam olarak bilincine vardıktan sonra inananlar saffına katıldı.

Cerrahın bir kardeşi Emin Efendi ile Akka belediye başkanı da Emrin hakikatini gördü ve onlar da Bahailiği kabul ettiler. Onların imanlarını pekiştiren ilginç bir olay oldu. Bir gün Emin ile Ahmed Hz.Bahaullah'ın huzuruna çıkmak için izin istediler. İzin verildi ve onlar geldiler. Özellikle Akasi adında acımasız düşmanları olan bir üst subayı şikayet etmek ve öğüt almak istediler. Daha ağızlarından bir kelime çıkmadan Hz.Bahaullah onlara döndü ve " Allah'a hamd olsun ki, Allah sizi Akasi'nin kötü emellerinden korudu."† İki kardeş bunu işitince şaşkırdılar. Sadece iki gün sonra bu üst subay Padişahın emriyle görevinden alınmıştı. Ahmed'in üçüncü kardeşi Halit idi. O bir doktordu. Hz.Bahaullah'ın huzuruna müşerref oldu ve Ona ve Onun Emrine cezbolmuştu. Bahailere büyük bir sevgi gösterdi ve hasta oldukları zaman onlara baktı.

Bahailiği kabul eden veya Hz.Bahaullah'a hayran olup Onu destekleyen Akka sakinlerinden başkaları da vardı.

* Bu cildin S.282'ye bakınız

† Bunlar Hz.Bahaullah'ın sözlerinin aynı kelimeleri değilse de nakledilen mesajı ifade eder.

Hüseyin Aşçı bu kimselerin bazılarının hikayelerini anılarında anlatır. Aşağıda yazılanlar onun hatıralarının bir özetidir.

Şeyh Mahmud Hz.Bahaullah'a iman ettikten sonra samimi arkadaşı Salih Efendi adında birini görmeğe gitti. Şeyh Mahmud'un babasının dini lideri yaşlı Şeyhin Rabbın Akka'ya gelmesi ile ilgili kehanette bulunduğu zaman her ikisinin de o toplantıda beraber bulduklarını ve Onu aramalarını kendilerine söylediğini arkadaşına hatırlattı. Şeyh'in kehanetinin yerine gelen müjdesini ve Akka'da Rabbına yönlendirildiğini ve Onun huzuruna müşerref olduğunu arkadaşına anlattı.

Fakat Salih Efendi Hz.Bahaullah'ın makamının doğruluğuna inandığı halde Emri kabul etmedi çünkü kendisinin,Hz.Bahaullah'ın yüce makamına yaraşır bir hayat yaşamadığını ve hareketlerinin Onun öğretilerine uymadığını söyledi. Fakat her zaman inananlara karşı sevgisini ifade etti ve hiç bir surette Emre zarar vermedi. Bir kaç yıl sonra, o zamanlar tedavisi mümkün olmayan verem hastalığına yakalandı ve ölünceye kadar da Hz.Abdulbaha ona ilaç yardımıyla bulundu.

Söz edilmesi gereken bir başka kişi de Akka Müftüsü Şeyh Aliy-i Miri idi. O biraz bağnaz bir insandı. Fakat sonra, Hz.Abdulbaha ile dostluğu sonucu değişti, çünkü kendi bilgisi ve öğreniminin Hz.Abdulbaha'nın doğuştan bilgisi ile karşılaştırıldığı zaman denizde bir damla olduğunu keşfetti. Onun için tevazu işaretleri gösterdi ve yavaş yavaş dost oldu.

Bir gün, Hz.Bahaullah'ı görmek istediğini, bazı soruları olduğunu ve aydınlanmak istediğini Hz.Abdulbaha'ya anlattı. Fakat o günlerde Hz.Bahaullah halka görüşme bahşetmiyordu. Başlıca sebebi hükümetin emirlerine karşı hareket etmek istememesi idi. Fakat

Hz.Abdulbaha'nın ricaları üzerine Hz.Bahaullah Müftünün gelmesine izin verdi ve Akka Müftüsü kışlada Onun huzuruna müşerref oldu. Hz.Abdulbaha kapının yanında ayakta dururken, ona oturması için yer gösterildi. Benim çalışmakta olduğum mutfak tesadüfen Hz.Bahaullah'ın odasının karşısındaydı. Onu görebiliyor ve işitebiliyordum. Müftü bazı sorular sordu ve Azamet lisanı konuşmaya başladı. Bir ara Hz.Bahaullah sözlerine devam ederken Müftü bir şey söylemek için kıpırdadı. Hz.Abdulbaha Hz.Bahaullah'ın sözlerini kesmemesini emredercesine işaret etti. O da itaat etti fakat onuru kırılmıştı.

*Görüşme bittikten sonra oradan ayrıldı, Hz.Abdulbaha onu hapishane kapısına kadar geçirdi. Fakat o, bu olaydan ötürü kızmıştı. Çünkü şehir halkı tarafından çok saygı görür ve çarşıda yürürken halk ona saygılarını sunar ve elini öperlerdi. O etapta Emrin hakikatinin ve Sahibinin büyüklüğünün farkında değildi. O bakımdan Hz.Abdulbaha'nun onun susmasını emretmiş olmasına gücenmişti. Fakat Hz.Abdulbaha'nın huzurunda kendisinin son derecede bir hiç olduğunu anlaması uzun sürmedi. Hz.Abdulbaha'yı ziyaret eder, Onun bilgi ve hikmetini paylaşırdı, Onun için davranışını değiştirdi. Sokakta, çarşıda her zaman Hz.Abdulbaha'ya eşlik ettiğinde bir kaç adım Onun arkasından yürürdü ve hiç bir zaman Onun önünde yürüdüğü görülmemiştir.**

Hz.Bahaullah kışladan çıkarıldıktan sonra o evin selamlığına devamlı gelir ve Hz.Abdulbaha'nın dizinin

* Doğuda tanınmış bir kimseye eşlik ederken onun önünde yürümek saygısızlık olurdu

dibinde otururdu. Ona verilen her hizmeti gayretle yapardı.

Zaman geçtikçe Akka Müftüsünün Hz.Bahaullah ve Hz.Abdulbaha'ya bağlılığı arttı. O kadar cezbolmuştu ki, bir keresinde her dua etmek için ayağa kalktığı zaman Hz.Bahaullah'ın haşmetli heykelinin gözlerinin önünde belirmediğini Hz.Abdulbaha'ya anlattı. Hz.Abdulbaha her zaman teveccühlerini onun ve memleketin ileri gelenlerinin üzerine yağdırdı. Zaman oldu ki, Akka Valisi Hz.Abdulbaha'nın etrafında döndü demek doğru olur. Bütün memurlar Onun takdis ve lütuflarını almanın hasretini çekiyorlardı. Onun vasıfları ve prestijinden dolayı inananların durumu alçalmışlıktan onura yükseldi.

İman eden bir başka Akkalı Osman Efendiydi. Sürgünler kışladayken onun çarşıda bir dükkanı vardı. Hz.Bahaullah'ın günlük erzağını temin eder ve aydan aya parasını alırdı. İnananların iyi halleri ve dürüst alışverişleri onu etkilemişti. Emri kabul etti ve Onun zengin ve nüfuzlu bir insan olacağını vaad eden Hz.Bahaullah'ın huzuruna müşerref oldu. Çok geçmeden Osman Efendi büyük bir servet sahibi oldu. Dürzî köylerinden biri olan Kasra köyünün yarısına sahip oldu. Aynı zamanda Akka hükümet çevresinde, çok saygı değer, hayli etkili bir kimse oldu.4

HAZRETİ BAHAULLAH'IN MUTEMEDLERİ

Hz.Bahaullah kışladayken Onun huzuruna gelenlerin arasından ilk iki kişi Eminul Beyan unvanı verilen Menşadlı Hacı Şah Muhammed ile Eminullah unvanlı Ardikanlı Hacı Abu'l Hasan idi. Birincisi Hz.Bahaullah'ın ilk Emiri* idi. İkincisi, Hicri 1298'de (1881) de Hacı Şah Muhammed'in ölümünden sonra aynı göreve atanmıştı. Her ikisi de Yezd eyaletinden idiler.

Emrin ilk günlerinde Hacı Şah Muhammed Emri kabul etti ve hararetle bir inanan oldu. İlk defa Hz.Bahaullah'ın huzuruna Bağdat'ta müşerref oldu. Bunun bir neticesi olarak Hz.Bahaullah'ın sevgi ateşiyle tutuşmuş yeni bir varlık oldu. Bu sevgi onu bütün yaşamı boyunca ayakta tuttu ve Onun Emrine unutulmaz hizmetlerde bulunmasını sağladı.

Menşad'ın bir köyünde bir miktar tarım arazisi vardı. Ancak bu arazi kendini geçindirecek kadar gelir getirmediği için hayvan alım satım işine girdi. Fars eyaletinden sığır alıyor ve Yezd'de satıyordu. Fakat Emri kabul ettikten sonra bu işi de bıraktı. Arazisinin bir kısmını dört kızına paylaştırdı ve geri kalanını sattı ve Hz.Bab'ın† taraftarlarının sahip oldukları paha

* Akdes Kitabında emrolunan Hukukullah'la ilgili konularda Hz.Bahaullah adına iş yapan. Henüz batıda uygulanmayan Hz.Bahaullah'ın emirlerinden biridir. Belli bir miktar değerinde varlık sahibi olanları kapsar. Daha fazla bilgi için Synopsis S. 57'e bakınız.

† Hz.Bahaullah bu emri iptal etti ve inananları bu mecburiyetten affetti.

biçilmez hediyeleri ' Allah'ın İzhâr edeceği' kimseye verme konusundaki özgün emrine sadık kalaraktan, 'Allah'ın İzhâr ettiği Kimse'nin* Hz.Bahaullah olduğunu kabul ederek satıştan elde ettiği hasılatı Ona sundu.

Kalbinin temizliği ve Emre olan bağlılığının derinliği ile oluşan bu hareket Hz.Bahaullah'ı çok memnun etti. Fakat O, bu hediyeyi kabul ederken, tekrar ona geri verdi ve ona 'Emin'lik unvanını vererek onu mutemed tayin etti. Böylece, onun vasıtasıyla ahabpların ruhani sorumluluklarını yerine getirmelerini mümkün kıldı.

Hacı Şah Muhammed Hz.Bahaullah'ın huzuruna varmak için sık sık İran'dan seyahat eder ve Onun talimatlarını alırdı. Sonra, bu talimatları geri döndüğünde yerine getirmek için yola çıkardı.

Yıllar geçince, Ardıklanlı Hacı Abdul Hasan'da (Emin-i İlahi) ateşli ve sadakatli birlikte çalışma arkadaşlığı keşfetti. Böylece, daha da yaşlanınca , Hacı Abdul Hasan'ı kendisine yardımcı olarak beraberinde götürdü.

Hz.Bahaullah, Sicn-i Azam'a vardıktan hemen sonra, Nebil-i Azam'ın yetkililer tarafından Akka'ya girmesi reddedildiği sıralarda ,Hacı Abdul Hasan'la birlikte Hacı Şah Muhammed de şehre girdi. Bu ikisi yolda iki deve satın almışlardı. Kendilerini develere yüklü ticari eşyayı satmaya çalışan Araplar olarak tanıttılar. O günlerde bu olağan bir manzaraydı. Hz.Bahaullah'ın taraftarları olduklarından şüphe edilmemiş ve içeri kabul edilmişlerdi.

Hz.Bahaullah'a, geldiklerini haber veren ve Onun huzuruna varmak için sabırsızlıklarını bildiren mesajı iletmeği başardılar. Hz.Bahaullah Kendisini çarşı hamamında

* 'Allah'ın İzhâr ettiği Kimse' hakkında daha fazla bilgi için cilt1 bölüm 18'e bakınız.

görmelerine izin verdi* fakat Onu tanıdıklarını belli etmemelerini öğütledi. Belirlenen günde bu iki adam hamama girdiler. Fakat Hacı Abdul Hasan Hz.Bahauallah'ın haşmetli heykelini görür görmez öyle bir heyecana kapıldı ki, vücudu titredi ve sendeleyerek yere düştü. Zemin taş olduğu için kafası çok kötü yaralandı . Yüzü gözü kan içinde kaldı ve dışarı çıkarılmak zorunda kaldı.

Her iki Emin de bir süre Akka'da kaldılar. Bedi† lakabıyla bilinen Ağa Buzurg Akka'ya geldiği zaman Hacı Şah Muhammed oradaydı. Daha sonra da göreceğimiz gibi, bu ikisi Hz.Bahauallah'ın talimatı üzerine Kermil dağında buluştular.

Hacı Şah Muhammed Hz.Bahauallah'ın mutemedi olarak Emre unutulmaz hizmetlerde bulundu. Hz.Bahauallah'ın ona verdiği ana görevlerden birisi, yıllarca Hz.Bab'ın nerede olduğu bilinmeyen fakat artık herkesçe bilinen naşının nakli işiydi. Böyle bir durumda tehlikeler aşikârdı. Çünkü Emrin düşmanları tabutun bulunduğu yeri bilseler, saldırır ve tahrip ederlerdi. Hz.Bab'ın naşını Kameri elli yıldan fazla bir zaman İran'da bir yerden bir yere nakletmek ve nihayet Kermil Dağındaki istirahatgah'ına bırakmak olaylı ve dokunaklı bir hikayedir.‡

* O günlerde evlerde banyo olmadığı için hemen hemen herkes çarşı hamamına giderdi. Batıda Türk Hamamı diye bilinen hamamların benzeriydi, buharlı bir atmosferle ısıtılırdı. İnsanlar bir tür peştamala sınırlardı çünkü çıplaklık ayıp sayılırdı. İnsanlar çok zaman saatlerce orada kalır, yıkanır ve dinlenirlerdi. Haftanın bazı günleri erkeklere ve bazı günleri de kadınlara ayrılırdı Birinin dostuna veya arkadaşına burada rastlaması mümkündü.

† Bu cildde, S.217 e bakınız.

‡ ek 1'e bakınız.

Hacı Şah Muhammed hicri 1298 (Miladi 1881) de Miyanduab halkı Kürtleri tarafından yapılan bir katliamda yakalanmış ve ağır yaralanmıştı. Her zaman olduğu gibi, kendisine eşlik eden yardımcısı Hacı Abdul Hasan ayağından vurulmuş fakat kaçmayı başarmıştı. Bu olaydan sonra Hz.Bahaullah Hacı Abdul Hasan'ı Kendine mutemed olarak tayin etti ve ona Eminul Beyan olan Hacı Şah Muhammedin yerine 'Emin' lakabını verdi.

Hz.Abdulbaha'nın kaleminden Hacı Şah Muhammed için şu övgü sözleri vardır:

Emin, yani, Şah Muhammed mutemed lakabıyla onurlandırılmış ve onun üzerine inayetler yağdırılmıştı. Büyük bir gayret ve sevgiyle, Hz.Bahaullah'ın Levihlerini alarak tekrar İran'a koştu. Orada, her zaman güvenilerek Emir için çalıştı. Onun hizmetleri olağanüstü idi ve ahbabların kalplerine bir teselliydi. Enerji, heves ve gayrette onunla kıyaslanacak kimse yoktu ve hiç kimsenin hizmeti onunkine eşit değildi. O insanlar arasında bir sığınak, her yerde Kutsal Eşiğe sadakatiyle bilinen ve ahbablarca beğeni kazanan bir insandı. 1

Daha önce de belirttiğimiz gibi Hacı Şah Muhammed ve Hacı Abul Hasan Akka şehrine girmeye başaran ilk kişiler ve Hz.Bahaullah'ın Sicn-i Azam'da kalebentliğinin ilk yıllarında çarşı hamamında Onun huzuruna müşerref olanlardandı. Genel olarak Hacı Emin diye bilinen Hacı Abul Hasan, Hz.Bahaullah'ın havarilerinden biriydi. Onun fedakarlıklarla dolu hayatı ve Emre olan sonsuz bağlılığı gelecek nesillerin izleyeceği parlayan bir örnek bırakmıştır. Ailesi Yezd eyaletinde memleketi olan Ardikan şehrinde bir tüccarın kızıyla evlenmesini düzenlemişlerdi. Altı oğlu ve bir kızı olan bu tüccar, Hacı Eminin geleneksel olarak babasının yanında oturması gerekirken gelinin ailesinden uzak kalmaması için

Hacı Emin'in gelinin evinde oturması için ısrar etti. Hacı Eminin ailesi bu isteği kabul etti ve o da kayınpederinin evine gitti.

Hacı Emin o evde otururken , çok geçmeden kayın biraderlerinin hepsinin Babi olduklarını öğrendi. Karısı da kendisi gibi mümin bir Müslüman'dı ve erkek kardeşlerinin inancından habersizdi. Hacı Emin Babi toplantılarında uzun konuşmalardan sonra Hz.Bab'ın Dininin hakikatine vakıf oldu ve Ona iman etti. Daha sonra karısını da tebliğ etti. O da inananlardan oldu.

Bir süre sonra Hz.Bahaullah'ın makamını tanıdı ve bu onun hayatına büyük bir değişim getirdi. Bu tamamen Hz.Bahaullah'a vakfedilmiş bir hayattı. Bu ruhani değişim öyle esastıydı ki, onun kendisini Rabbina adamasının derinliklerine inmek veya çok sevdiği Emre bencillikten uzak ve olağan üstü hizmetlerini kelimelerle yeterince tarif etmek imkansız değilse de çok zordur.

Şüphesiz, daha önce bahsedildiği gibi dramatik şartlar altında ve çarşı hamamında Hz.Bahaullah ile ilk defa müşerref olması onun ruhunda kalıcı bir etki bırakmış ve bu Dinin en büyük ruhani devlerinden birini oluşturan gerekli güçleri salıvermiş olmalıdır. Onun Hz.Bahaullah'a olan bağlılığı sınır tanımadı ve bundan dolayı bu dünyadan gerçek anlamda kendini soyutlamış oldu. Hz.Bahaullah için yüreğinde parlak biçimde yanan aşk ateşi inananların ruhlarını aydınlattı ve düşmanların yüzlerinden körlük perdelerini yakıp götürdü.

Büyük çapta İran'ın her yerine seyahat etti, hemen hemen her Bahai'nin evine gitti ve onların üzerine öyle sevgi ve cesaret saçtı ki, herkes onun arkadaşlığını paylaştılar. Onların evlerinde her birinin iyilik ve ruhani gelişmesini içtenlikle umursayan gerçek bir baba veya kardeş gibi candan kabul edilmişti. Herkesin candan ve sevilen bir dostu olduğunu bildiklerinden ebeveynler çok zaman kızları veya oğulları için

uygun bir eş tavsiye etmesi için ona dönüyorlardı (O zamanlar evlilikler görücü usulü ile yapılıyordu).

Dünyevi şeylerden arınmış olmak ve Hz.Bahauallah'a hizmetlerinde fedakarlık, Hacı Eminin en büyük faziletlerindendi. Hacı Şah Muhammed'in yardımcısı ve sırdaşı olarak çalışmaya başladığı günden itibaren ve daha sonra kendisi Emin olarak çalıştıktan sonra varını yoğunu Emre verdi. Kendisine bir kuruş bile ayırmadı; ahbablara, gerek kelimeler ve gerekse amelle insanın hayatta en değerli başarısının, zamanı, çalışmaları varlığı ve hatta hayatı gibi sahip olduğu her şeyi Allah'ın yoluna vermesi gerektiğini anlatmak için mümkün olan her gayreti gösterdi. Hayatta bundan daha yüce bir kavram olmadığını Kutsal kitaplar tamamen teyid eder.

Allah insanda iki zıt güç yaratmıştır, hayvani ve ruhani. İnsanın hayvani fitratı onu maddi dünyaya meylettirir; bencillik, ihtiras ve dünya şeylerine bağlılık onun hayvani fitratının özellikleridir. Bu güçlü kuvvetleri bastırmak için Kişi ruhani sıfatlarını geliştirmeli ve kuvvetlendirmelidir, öyle ki, onlar onun hayvani eğilimlerine hakim olabilsinler. İnsan varlığının içerisinde bu iki güç arasında devamlı bir savaş vardır. Eğer o doğaya bırakılırsa, maddi yönün hakim olması kaçınılmazdır.

Hayvani özellikler tabiatının bir parçası olduğu için, kendisi hiç bir çaba göstermese de onu maddi dünyaya doğru itecektir. Bu olduğu zaman insan, bir hayvandan daha kötü bir davranışla hareket edebilir. Gerçi insanın canı ruhani şeyleri çeker ama ruhani sıfatları elde etmek gayrete dayanır. İnsana bu dünyada serbest irade verilmiştir. Bu, yer çekimine karşı hareket etmek ve uçabilmek için kuşun iki kanada sahip olmasına benzer. Eğer kanat çırpmazsa, bu kuvvetle anında aşağı çekilir.

Ruhani güçlerin üzerine inmesiyle, insanın içinde gizli hayvan fitratının bastırması, Hz.Bahauallah'ın pek çok Levhinde bahsetmiş olduğu arınmışlığın özüdür. Bu temayı daha önceki

ciltlerde de tartışmış bulunmaktayız ve arınmışlıktan kastın, yoksulluk içinde yaşamak veya bir dilenci ya da çilekeşin yaşadığı hayatı yaşamak demek olmadığını anlattık. İnsanın kişisel çıkarlarına veya dünya işlerine kayıtsız kalması Hz.Bahaullah'ın öğretilerine ters düşer. Hakikaten, insan bu dünyanın şeylerine ve zenginliklerine sahip olabilir fakat gene de onlardan arınmış kalabilir.*

İnsan bir aşağı fitratına hükmettiği derecede bu dünyadan arınmış kalabilir. Sadece ruhani sıfatları elde etmek için çalışmakla kalmamalı, pek çok yönüyle benliğini bastırmak amacıyla, acı, sıkıntı ve testlerden geçmek için de hazır olmalıdır. Bu çok doğaldır çünkü bir güç bastırıldığı zaman her zaman için buna karşı bir reaksiyon vardır. İnsanın maddi meyilleri onun ruhani varlığının emriyle engellendiği zaman bu bir çeşit mahrumiyet ve fedakarlık şeklini alır. Örneğin, fakir ve muhtaçlara yardım etmek için insan rahatını ve maddi olanaklarını feda edebilir. Böyle yapmakla o kimse ruhen ödüllendirilir fakat buna karşı maddi değeri olan şeyden vazgeçmek zorundadır.

Bu fedakarlık, eğer Allah'ın yolunda ve Onun uğruna yapılırsa son derece övgüye değerlidir. İnsanın maddi dünyadan arınmış olmasını sağlar ve böylece Allah'a daha da yakınlaşır. Fedakarlığın meyvelerinden birisi budur.

Bu önemli prensibin bilincinde olmak, Hacı Emin'i sahip olduğu her şeyi Allah'ın Emrine vermeye yöneltti.Hz.Bahaullah'a vahiy olan Allah'ın Kelamının etkisi ve Hacı Emin'in sergilediği örnek vasıtasıyla inananlar gönüllü olarak sahip oldukları şeyleri Emrin ilerlemesi için verdiler. Hz.Bahaullah'ın mutemedi olarak ahabpların teberrularını topluyordu. Genel olarak ahabplara fedakar olmaları için öğüt

* Bu konuda fazla bilgi için cit 1 ve 2 de "arınmışlık" a bakınız.

verdiyse de onları fonlara teberru etmeleri için asla zorlamadı çünkü böyle bir zorlama Emirde yasaklanmıştır.

Bahai fonuna teberruda bulunmak Allah'a olan bağlılığın bir hareketidir. Bu gönüllü olup kişinin kendi isteği ile bu maddi dünyada bir şeyden fedakarlık etmek ve Allah'ın yoluna harcamak için motivedir.

İnsan çıplak doğar ve çıplak ölür. Bu dünyaya beraberinde hiçbir şey getirmez ve öldüğü zaman da öbür tarafa maddi hiç bir şey götürmez. Fakat bu dünyadayken Allah'a her ne verdiyse, insanlığa yaptığı hizmetler dahil, zamanını, çalışmalarını, olanaklarını, işte bunları ruhani alemlere götürebilir. Bu dünyaya ait bir şeyi Allah'ın ruhani dünyalarına transfer etmenin bir yolu budur.

İster Hz.Bahaullah'ın zamanında isterse her hangi bir zamanda , inananların Hukukullah veya Bahai Fonlarına teberru etme motiveleri Hz.Bahaullah'a ve Onun Emrine olan sevgilerinden ileri gelmiş ve her zaman da öyle olacaktır. Ne kadar az olursa olsun, bireyin Ona olan sevgisi teberru etmesini İlahi bir güçle sağlar, Allah'ın Emri de bununla ileri gider. Bu sebepten Bahai fonlarına teberru imtiyazı özel olarak ancak Bahailere verilmiştir. Çünkü, Allah'ın Emrinin gerek tebliğ yolu ve gerekse Bahai fonlarına teberru yoluyla promosyonu, Hz.Bahaullah'a olan bağlılık ve inananların lekesiz davranışlarının performasyonuna bağlıdır. Bu iki faktör, Emre zafer getirir.

Hz.Bahaullah'ın zamanında İran'da inananların çoğu fakir ve bazıları da muhtaçtılar. Fakat Hacı Emin onları ziyaret ettiği zaman onlar fedakarlıkla, az da olsa, bir yana miktar bir miktar para ayırmış bulunurlar ve Allah'ın Emri için o parayı verirlerdi. Şunu açıklamak gerekir ki, Hz.Bahaullah'ın nezaretinde bulunan fonlar Emrin promosyonu, çok azı ise kendisi ve arkadaşlarının masrafları için harcanırdı. Hz.Bahaullah'ın hayat hikayesi bu gerçeği fazlasıyla yansıtır

çünkü görevinin kırk yılının çoğunu son derece yoksulluk içinde yaşadı. Gün olurdu ki, bir somun ekmek bile temin edemezdi ve üstündeki giysiler sahip olduğu tek giysilerdi. Gerçi hayatının son bir kaç yılı nispeten daha rahattı, yine de Tahran'daki Siyah Çal günlerinden itibaren hayatını karakterize etmiş olan şiddetten büyük ölçüde etkilenmişti. O zaman bütün mallarına el konmuş, Kendisi ve ailesini geçindirme olanaklarından mahrum edilmişti.*

Zengin olma isteği, Allah'ın Mazharının kişiliğinde yoktu. O, bütün yaradılıştan bağımsız olan bir alemde yaşar ve bütün dünya şeylerinden arınmıştır. Hz.Bahauallah bu fani dünyanın bir avuç topraktan başka bir şey olmadığını ve Onun nazarında bir hiç olduğunu bütün Levihlerinde buyurmuştur. Örneğin, III.Napolyon'a yazmış olduğu ikinci Levhinde İmparatorun bu dünyaya olan bağlılığını kınar ve kendi düşüncesine göre bu dünyanın ne kadar değersiz olduğunu ifade eder. Otorite ve azametle şöyle buyurmuştur:

Dünyanın uğruna var olduğu O, kötülerin yaptıkları kötülük sebebiyle şehirlerin en terk edilmişine (Akka'ya) hapsedilmiştir. Hapishane şehrinin ufkundan O, insanlığı Yüce ve Ulu Allah'ın güneşine davet eder. Onların yok olacağını bilerek sahip olduğun hazineler için seviniyor musun ? Baha ehli nazarında bütün dünyanın ölü bir karıncanın göz bebeği kadar değeri olmayan bir karış toprağını idare ettiğin için seviniyor musun ? Onu, ona değer verenlere terk et ve dünyanın arzusu olan O'na yönel

2

Vasiyetnamesi olan Kitab-ı Ahd'de şu yüce kelimeleri bize vermiştir:

* cilt 1, S. 8 e bakınız.

Yüce Ufuk yalancı dünya malından hâli ise de, mirasçılar için tevekkül ve tefviz hazinelerinde eşi bulunmaz güzel bir miras bıraktık. Hazine bırakmadık ve zahmeti artırmadık. Tanrı'ya yemin olsun ki, servette korku saklı ve muhatara gizlidir. Bakınız, Rahman Kur'an'da ne buyurmuştur: “ Vay, insanların arkasından gıybet edip yüzlerine karşı istihza ve mezemmet eyleyene, mal yığıp saya durana!” Bu dünyanın zenginliğinde vefa yok. Sonunda yok olan ve değişikliğe uğrayan şey itinaya layık olmamış ve olmaz; meğer olduğu kadar ola. 3

Şuna işaret etmek gerekir ki, aynı dünyevi şeylerden arınmışlık tavrı, Hz.Bahauallah'tan sonra gelen Emrin birbirini takip eden iki Merkezi Hz.Abdulbaha ve Hz.Şevki Efendinin ruhlarına öyle nüfuz etmişti ki, sevgilerini bu dünyanın şeylerine çevirmek onların tabiatlarına tersti. Her ikisi de sade bir hayat yaşadılar ve Hz.Bahauallah'ı örnek aldılar. Gerçi ahabaplardan büyük teberrular aldılar ancak onların harcamaları Emrin ilerlemesine sarf edildi ve fonları kendi kişisel çıkarlarına yönelik harcamak için en ufak bir meyilde bulunmadılar. Gerçekten de tıpkı Hz.Bahauallah gibi her ikisinin de parasal veya başka bir şekilde kişisel servetleri olmadı.

Hz.Abdulbaha Hz.Bahauallah'ın Emrini Batıda yaymak, Avrupa ve Amerika'da İlahi kokuları yaymak için gittiği zaman İranlı ahabapların Hukukullah olarak Hacı Emin'e verdikleri bazı fonlardan kullanmak zorunda kaldı. Fakat O, mümkün olduğu kadar en az para harcamaya o kadar özen gösterdi ki, bunun bir sonucu olarak Ona eşlik edenler konforun eksikliğinden endişe duydular.

Hz.Abdulbaha'nın Batıya seyahatlerinin tanınmış yazarı sadık sekreteri ve yoldaşı Mirza Mahmud-i Zargani hatıralarında (Bedayi'ul Asar) Hz.Abdulbaha ve arkadaşlarının Amerika'nın bir ucundan diğer ucuna trenle seyahatlerinin,

özellikle yetmiş yaşına yakın Hz.Abdulbaha için yorucu olduğunu yazmıştı. Buna rağmen trende bir miktar daha pahalı olan yataklı farkını ödemeği çok zaman reddetti. Bunun yerine bütün gece sert tahta sıraya oturur ve dinlenmek için gözlerini kapardı. Fakat o yolculukta gösterdiği gibi bulduğu her yerde fakir ve muhtaçlara kesesini açar ve onların avuçlarına gümüş ve altın paralar kordu. Allah ile insanın yolları ne kadar farklı!

İşte çağ açan o aynı yolculukları esnasındadır ki, Hz.Abdulbaha dostlardan ve yabancıardan her türlü teberru ve hediyeleri nezaketle geri çevirmekle Allah'ın seçkinlerinin alicenaplık ve arınmışlık özelliğini sergiledi.

Mirza Mahmud meşhur anılarında, Hz.Abdulbaha'nın Amerika Birleşik Devletlerinden ayrılmazdan kısa bir süre önce New York'ta bir hikayesini anlatır:

O gün, bazı ahbaplar Hz.Abdulbaha'ya bir miktar para takdim ettiler, fakat onların bütün ısrarlarına rağmen O, bunu kabul etmedi. "Benim adıma bunu fakirlere verin. Ben şahsen onlara bunu vermişim gibi olur. Ancak benim için en iyi hediye, Allah'ın sevdikleri arasında birlik, onların Emre hizmetleri, İlahi hoş kokuların yayılması ve Cemal-i Mübareğin öğretilerini ve öğütlerini yürütmektir," diye buyurdu.

Bu gibi durumlarda ahbaplar çok üzülüyorlardı, çünkü onların bu takdimleri sevgilileri tarafından kabul edilmiyordu. Bunun üzerine , Birleşik Devletlerde bulunuşunun son günleri olduğunu bilen bazı New Yorklu ahbaplar kutsal aile için bazı hediyeler aldılar ... Bazı ahbaplar hediyelerin kabulü konusunda ısrar edecekleri, hediyeleri kabul edinceye kadar Onun huzurundan*

* Hz.Abdulbaha'nın eşi, kız kardeşi, kızları ve ailesinin diğer fertleri

ayrılmayacakları konusunda aralarında yemin ettiler. Hediyelerini sundular ve onları kabul buyurması için ısrarla yalvardılar. Hz.Abdulbaha onlara şöyle dedi:

"Tüm hizmetleriniz için çok teşekkür ediyorum. Gerçekten bana hizmet ettiniz, misafirperverlik gösterdiniz, gece ve gündüz hizmet ettiniz ve İlahi hoş kokuları saçmakta sebat ettiniz. Sadıkane hizmetlerinizi hiç bir zaman unutmayacağım çünkü sizin Allah'ın hoşnutluğunu elde etmekten başka bir eyleminiz yoktu ve Onun makamına girmekten başka bir makam arzulamadınız. Siz şimdi Benim ailem için bazı hediyeler getirmişsiniz. Bu hediyeler son derece takdire değerdir fakat bunların hepsinden daha güzeli kalplerin hazine dağarcığında saklanabilen Allah sevgisinin hediyeleridir. Önceki hediyeler geçicidirler sonrakilere ise ebedidir. Bu hediyeler kutularda ve raflarda saklanırlar ve sonunda yok olurlar fakat ötekisi ise kalpte saklı olarak Allah'ın bütün dünyalarında ebediyen kalacaktır. Onun için, onlara (Mukaddes Aile) hediyelerin en büyüğü olan sizlerin sevgisini taşıyacağım. Bizim evde elmas yüzüklere ve diğer mücevherlere yer yoktur. O ev, bu dünyanın boş şeylerinden uzak durur.

Bu hediyeleri kabul ediyorum fakat bunları satmak ve gelirini Şikago'da Maşrık ül Ezkâr'ın (Bahai Mabedi) inşası için gönderilmek üzere size emanet ediyorum. "

Ahbaplar yaşlı gözlerle düş kırıklığına uğradılar. Hz.Abdulbaha buyurdular: " Ebediyete kadar kalacak olan kalbinizin hazine dağarcığına ait mücevherlerini beraberimde götürmek istiyorum."

Bütün ısrarlara ve dökülen göz yaşlarına rağmen Hz.Abdulbaha hediyeleri kabul etmedi ve ahbaplardan onları Şikago'daki Maşrık ul Eskar'ın inşası için harcamalarını istedi.' 4

Biz tekrar Hacı Emin'in hikayesine dönelim. O uzun bir ömür yaşadı ve Hz.Bahaullah, Hz.Abdulbaha dönemlerinde ve Hz.Şevki Efendinin döneminin bir kısmında Hukukullah'ın Eminiydi. Uzun ve meşakkatli hayatı boyunca bütün ahabplar için bir ilham kaynağı ve sevecen bir rehberdi. Onları sık sık evlerinde ziyaret etti, onları dünya mallarından arınmaları ve yaşamın bütün aşamalarında tevazu yolunu izlemeleri için teşvik etti. İsrraftan nefret ederdi çünkü israf inananların Allah'ın Emrine ellerinden gelen teberru etme yeteneğini azaltırdı. İsrafa o kadar karşıydı ki, ahabplar onu yemeğe çağırdıkları zaman sofrada bol çeşit yemeğin bol bol ikramın Hacı Emin'i rahatsız edeceğini bilirlerdi. O yemeğin sadece bir çeşit ve çok sade olması konusunda ısrar ederdi. Çok zaman ev sahibine tencereye sadece bir bardak fazla su koymalarını tembihlerdi ve yemeğe fazla su katmak, İranlı ahabplar arasında geniş çapta 'Hacı Emin Çorbası' diye bilinir. Onun hayatını nasıl yönlendirdiği ve Rabbına hizmet etmek için yaptığı fedakarlıklar hakkında insanın içini ısıtan pek çok hikayeler vardır. Önemsiz fıkralardan tutun da son derece ilginç ve eğitici mütalaalarına kadar bu hikayeler eğlendirici ve popülerdir. Fakat bunu burada kesmek lazım çünkü onları takdir edebilmek için okuyucunun gelenekleri ve o zamanın Orta Doğuundaki yaşam tarzını bilmesi gerekmektedir.

Hacı Emin, uzun süren hizmet yaşamı içinde pek çok eziyetlere maruz kaldı. Bunlardan biri, Hicri 1308 yılında (miladi 1891) Hz.Bahaullah'ın tayin ettiği Emrin Ellerinden biri Hacı Ahund diye bilinen Şahmirzatl Molla Ali Ekber'le birlikte önce Tahran sonra da Kazvin'de hapsedilmesi idi. Allah'ın bu iki kahramanı Nasreddin Şah ve Tahran valisinin oğlu Kamram Mirza'nın emriyle hapsedilmişlerdi. Kazvin'deki mahpusiyetleri yaklaşık on sekiz ay sürdü. Daha sonra, Hacı Ahund serbest bırakıldı. Hacı Emin bir yıl daha kaldığı Tahran hapishanesine nakledildi. Bu zaman içinde onların ayakları tomruğa bağlandı

ve boyunlarına zincir vuruldu. Hükümdarın görmesi için bir fotoğrafçı Kazvin hapishanesine fotoğraflarını çekmesi için özellikle gönderildi. İkisini zincirlere bağlı tam bir teslimiyet ve sükunet içinde gösteren bu fotoğraf ahabplar arasında geniş ölçüde dolaşmaktadır. Hz.Abdulbaha bu resmi koridora odasının karşısına asmıştı. Bu fotoğrafa bir çok kez baktı. Hz.Bahaullah'ın yolunda zincirlere vurulu, boyun laleleri geçirilmiş ve ahabplar arasında sebat ve imanın abidesi olan bu ikisinin yüzüne bakarken kalben sevinirdi.

Bu iki canın Kazvin'de hapsedilmesinden hemen sonra Hz.Bahaullah 'Dünya Levhinin'* ilk paragrafında Kazvin hapishanesinden ' Ulu Hapishane ' diye bahsetti ve şu yüce kelimeleri onların adına vahyetti.

Hamdüsena, bu metin mahbesi Ali Ekber ve Emin hazretlerinin huzuruyla müzeyyen ve onları ikan, istikamet ve itminan nurlarıyla münevver kılan mübin Sultan'a layık ve sezadır. Tanrı'nın Bahası ve yerlerde, göklerde olanların Bahası onların üzerlerine olsun!

Nur , Baha, tekbir ve sena Tanrı Emri Ellerinin üzerlerine olsun. Onlardadır ki, sabır ışığı parladı ve muktedir, aziz ve muhtar olan Tanrı'nın ihtiyarı sabit oldu. Onlardır ki, atâ denizi dalgalandı ve yaratıkların Mevlâsı olan Tanrı'nın inayet rayihası etrafa yayıldı. Onları Kendi askerleri ile korumasını, Kendi saltanatıyla esirgemesini ve her şeye galip kudretiyle desteklemesini Yüce Tanrı'dan dileriz.

* Bu Levih Nureddi lakabıyla bilinen Mirza Ağa'yı Afnan adına nazil olmuştur. O kişiden ve Levihten bir sonraki ciltte bahsedeceğiz.

**Padişahlık göğün Yaradanına ve İsimler
Melekûtunun Mâlikine mahsustur. 5**

İlginçtir ki, Levihte adı geçen ikisinden sadece Molla Ali Ekber'i Hz.Bahaullah Emrin Eli olarak tayin etmiştir. Fakat, Emrin Velisi Hz.Şevki Efendi, Hacı Eminin ölümünden sonra aynı makamı ona ihsan etti. Hacı Emin inananlar arasında yok olmaz hatıralar bırakarak, 1928 yılında Tahran'da suud etti. Onun ölümü üzerine, Hz.Şevki Efendi bir kaç yıl Hacı Eminin asistanı olarak çalışan (Eminlerin Emini lakabıyla) Hacı Gulam Rıza'yı Hukukullah mutemedi olarak tayin etti.

Hz.Abdulbaha, Hacı Eminin hizmetlerinin takdiri olarak Hz.Bab'ın Makamı'nın kapılarından birine onun adını verdi.

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.

FUAD LEVHİ

Osmanlı İmparatorluğunun dışişleri bakanı Fuad paşa, Hz.Bahau'llah'ın Akka'ya sürgün edilmesi ve orada mahpusiyetinin gerçekleşmesi için Vezir-i Azam Ali Paşanın yakın çalışma arkadaşı olmuştur. Fuad Paşa 1869'da görevinden alındı ve daha sonra Nice'de öldü. Hz.Bahau'llah'ın Reis Suresinde ve Reis Levhinde nasıl ve ne gibi bir ifade ile Vezir-i Azam'a hitap ettiğini daha önce görmüştük. Şimdi, büyük önem taşıyan bir başka Levih, Fuad Levhi nazil oldu. Hz.Bahau'llah bu Levihte Fuad Paşayı ağır bir şekilde azarlar, Allah'ın onun canını bir ceza olsun diye aldığını söyler ve Allah'ın yüce Mazharına böyle acılar çektirdiği için öteki dünyada Allah'ın gazabıyla yüz yüze geldiği zaman onun ruhunun çektiği ıstırapı güçlü ifadelerle tarif eder. Hz.Bahau'llah bu Levihte, Ali Paşanın ve Padişahın düşüşünü Kendisine ait şu sözlerle ifade eder:

Yakında onun gibi olanı* azledeceğiz ve ülkeyi idare eden Şefinin† yakasına yapışacağız ve Ben, gerçek söylüyorum, her şeye gücü yeten ve itaat ettiriciyim. 1

Bu Levhin nazil oluşundan çok geçmedi, Ali paşa utanç verici bir şekilde görevinden alındı ve 1871'de öldü. Aynı zamanda Türkiye'de Padişaha karşı hareket başlatıldı ve 1876'da

* Ali paşa

† Sultan Abdul Aziz

onun devrimciler tarafından tahttan indirilerek hapsedilmesiyle doruk noktaya ulaştı; bir kaç gün sonra da öldürüldü.

Daha sonra göreceğimiz gibi, Fuad Levhi, en büyük alimlerden Mirza Ebul Fazıl'ın Emri kabul etmesinde büyük bir rol oynayacaktı.

Şeyh Kazım-ı Semender

Fuad Levhi, Kazvinli Şeyh Kazım-ı Semender'a hitaben nazil olmuştu. Bu büyük adam Hz.Bahaullah'ın havarilerindendi ve Hz.Şevki Efendi tarafından Allah sevgisinin bir şulesi olarak tarif edilmiştir. Büyük babası, Hz.Bab Emrini açıklamadan önce Onunla Kerbela'da tanışmış, namaz kılariken Onun olağanüstü dua gücüne şahit olmuş ve Onun kişiliğinin haşmet ve azametiyle derinden büyülenmişti. Nebil* lakabıyla bilinen babası Şeyh Muhammed, Hz.Bab'ın sadık inananlarından olup, Maku kalesi ve Çehrik'te Onun huzuruna müşerref olmuştu. Daha sonra Bağdat'a gitti ve Hz Bahaullah'ın huzuruna müşerref oldu. Eziyetler çekti ve Kazvin'deki evi ilk Babilerin faaliyet merkeziydi.

Hız.Bab'ın Emrini açıklamasından birkaç ay önce dünyaya gelen Şeyh Kazım-ı Semender, öyle bir evde büyüdü ki, çok küçük yaşından itibaren aralarında bazı Diri Harfler ve Hz.Bab'ın dayısı bulunan Onun havarileriyle bir arada bulundu. Hatta Şeyh Kazım çocukluğunda Babi işlerine büyük bir heves gösterdi ve büyüdüğü zaman bilgili ve sadık bir inanandı. Daha sonra Hz.Bahaullah'ın makamını tanıdı ve Onun ileri gelen inananlarından oldu. Onun Dininin nurunu genel olarak bütün İran'da ve özellikle Kazvin'de yaymayı başardı.

* Nebil-i Azam, Zarandilli Molla Muhammed veya Ka'inli Nebil-i Ekber, Molla Muhammed ile karıştırılmamalıdır.

Hız.Bahauallah'ın Emrini ilan ediş ve Mirza Yahya'nın* iddiaları kendisine ulaştığı zaman Hız.Bab'ın Yazılarının etraflı bir araştırmasını yaptı. Yalnız Hız.Bahauallah'ın Beyan'da vaad edilen Kimse olduğu sonucu açık ve hatasızdı. Hicri 1283'te (Miladi 1866-67) Mirza Yahya'nın isyanını itham eden, tartışmalarını çürüten ve iddialarının tamamen yanlış olduğunu gösteren Arapça bir risale yazdı. Hız.Bahauallah bu risaleden "Sirac Levh"inde† bahseder ve Allah'ın Şeyh Kazım'a bunu yazması için ilham verdiğini ifade eder. Bu meydan okuyucu risaleyi yazdıktan sonra Hız.Bahauallah ona, Semender‡ lakabını verdiği söylenir.

Hız.Bahauallah Emrin düşmanlarının tartışmalarını çürütenleri çok zaman Levihlerinde metheder. Selman Levhinde§ dostlarını şu sözlerle ikaz eder:

Ey Selman ! Bir kimsenin sözlerine itiraz gözüyle bakmamalarını Hakkın dostlarına bildir. Daha iyisi, başkalarının sözlerini açık zihinlilik ve sempati ile karşılansınlar. Bu hususta bir istisna var ise o da Tanrının Emri hakkında garazkârane neşriyatta bulunanlardır. Herkesin kendi iktidar ve kabiliyetine göre Tanrı Emrine böyle garazkârane hücumlarda bulunanlara yazı ile mukabele edip iddialarını çürütmesi bir vazifedir. Her şeye muktedir olanın katından takdir buyurulan budur. Biricik gerçek Tanrının Emrini ileri götürmek isteyenler kılıç ve benzeri cebir vasıtalarına değil, dil ve kaleme baş

* cilt 1 ve 2 ye bakınız.

† cilt 2, S. 279

‡ Ateşte yaşadığı sanılan efsanevi bir kuş.

§ cilt 2, bölüm 13 'e bakınız.

vurmalıdırlar. Bunu bundan önce demiş olduğumuz gibi şimdi de tekrar buyuruyoruz. Anlayıp bilmek isteyenler anlayıp bilsin. Bu gün her şeyin içerisinde : ' Ondan başka Tanrı yoktur ! ' diye yüksek sesle nida edene yemin olsun ki : Tanrının Emrine saldırıp onu reddeleyenlere karşı kaleme sarılarak müdafaada bulunan kimseye bütün Meleialanın imreneceği bir makam inayet kılınır. O makamı ne kalem tasvir edebilir, ne dil tavsif. Her kim bugün bu mukaddesler mukaddesi, yüceler yücesi ve kutlular kutlusunu Emir'de sebat ve istikamet gösterirse, ona bütün yerde ve göklerde bulunanlara karşı durabileceği bir iktidar verilir. Buna Tanrı Kendisi şahittir. 2

Şeyh Kazım-ı Semender, Emir'de olağan üstü bir öğretmendi. Kazvin'in ilk inananlarının pek çoğu Emre olan sadakatlerini özellikle onun Hz.Bahau'llah'ın Mesajını yaymadaki yorulmak bilmez çalışmalarına borçludurlar. Onun şevk ve imanı, hamiyet ve sadakati dinleyenlerin yüreklerini derinden etkiledi ve bu devirde Allah'ın çağrısına kulak verdiler. Aynı zamanda, Allah'ın Emri'ni Mirza Yahya taraftarlarının yanlış tanıtımlarına karşı savunmada önemli bir rol oynadı. Bunlar daha sonra Hz.Abdulbaha döneminde Hz.Bahau'llah'ın Ahdini bozan En Büyük Nakız, Mirza Muhammed Ali* tarafından yanlış yönlendirildiler. İlk günlerden beri tezatlar ve Ahd'i bozmak gibi bölücü ruhlardan etkilenen Kazvin ahabları Şeyh Kazım'ın aralarında bulunmasından büyük ölçüde yardım gördüler. Onun başlıca sebat ve azmiyle camia değişmişti.

* cilt 1 ve 2 ye bakınız.

Şeyh Kazım, çocuklarının eğitim ve yetiştirilmesine özel bir özen gösterdi. Muallim lakabıyla tanınan ve Şeyh Kazım'ın tebliğ ettiği ve alim bir kişi olan Molla Ali adından bir zat, Şeyh Kazım'ın evine yerleşti ve onun çocuklarını yetiştirme işine gönüllü oldu.* Hz.Bahaullah'ın Akdes Kitabındaki emirlerini okuduktan sonra, bu işe gönüllü oldu.

Her babaya, oğluna ve kızına okuma yazma sanatını ve Kutsal Levih'te belirtilmiş olan her şeyi öğretmesi emredilmiştir. Kendisine emredilene yapmayan olursa ve eğer zenginse, Eminler eğitimleri için gerekli olanı ondan alacak, eğer zengin değilse, bu konu Adalet Evi'ne kalacaktır. Biz, gerçekten de, bunu fakir ve muhtaçlar için bir sığınak kıldık. Oğlunu veya bir başkasının oğlunu yetiştiren bir kimse Benim oğullarımdan birini yetiştirmiş gibidir; dünyayı kaplayan Baham, Şefkatim ve Merhametimin onun üzerine olsun.³

O son cümle bir öğretmen olarak Şeyh Kazım'ın çocuklarına hizmetini teklif etmek için ona bir ilham verdi. Otuz altı yıl kadar bu işi sürdürdü. Hz.Bahaullah bir Levhinde⁴ Molla Ali emirlerini yerine getirdiği için onu metheder ve Akdes Kitabında vahy olanı yaptığı için ondan Allah'ın hoşnutluğunu kazanmış ilk öğretmen olarak bahseder. Ona inayetlerini ihsan eder ve o Levihte adının geçmesi bile onun ruhu için en büyük bir ödül olduğunu beyan eder, dünyanın bütün okullarında isminin ebedileşeceği konusunda onu temin eder ve çalışmalarını takdir ettiğinin bir ifadesi olarak ona bir armağan göndereceğini bildirir. Hz.Bahaullah daha sonra Mutemedi Hacı Emin'e Kendi adına Molla Ali'ye hediye olarak

* O günlerde varlıklı insanlar çok zaman çocuklarının eğitimi için özel öğretmen tutarlardı.

bir aba göndermesi için talimat verdi ve abanın çok kaliteli olması için de bir not gönderdi.

Şeyh Kazım-ı Semender, Akka'da Hz.Bahau'llah'ın huzuruna müşerref olmak için iki kere ziyarete gitti. Hicri 1308'de (Miladi 1891) ikinci ziyaretinde kendisine katılanlar arasında "Muallim" Molla Ali ve Şeyh'in yıllarca tanınmış bir Bahai mübelliği olarak çalışan oğlu Mirza Terazullah Samandari vardı . Hz.Şevki Efendi daha sonra Terazullah Samandari'ye Allah'ın Emrinin Eli payesini verdi.

Mirza Ebul Fazıl'ın Emri Kabul etmesi

Padişahın ve Ali paşanın düşüşlerinin Levh-i Fuad'da açık ifadelerle önceden haber verilen dehşetli kehanetleri, ahabplar arasında çok zaman spekülasyon ve konuşma konusu oldu. Bahai toplantılarına katılan Bahai olmayan pek çok kimse bu ve benzeri Levihlerde Hz.Bahau'llah'ın sözlerini işittiler. Onun uyarılarını büyük bir korku ve hayretle not ettiler ve hatta bazıları bunların gerçekleşmesi koşuluyla Emri kabul edeceklerini söylediler. Bunların arasında tanınmış ve çok itibarlı bilim adamı meşhur Mirza Ebul Fazıl da vardı. O, Emri araştırdıktan sonra hakikati tanınmasını sağlayacak ikna edici delil arıyordu. O bu kehanetlerin gerçekleşmesini bekledi. Ve Emri kabul ettiği zaman en büyük ışık verenlerden oldu ve Emri, örnek bir yetenek ve sadakatle düşmanlarına karşı savundu.

Emrin en büyük alimlerinden, en yüksek çapta bir savunucu ve Emrin edebiyatına çok büyük katkılarda bulunan Mirza Ebul Fazıl için bu kitapta onun aziz hatırasına bir kaç sayfa hasretmek yerinde olur.

Onun Emirle tanıştıktan sonra, inananlarla karşılaşmasının hikayesi gerçekten ilginçtir. Hicri 1293 (Miladi 1876) Tahran Teoloji Fakültesinde kariyerinin doruğunda iken, öğrencilerinden biri görüştüğü bir kaç Bahai'nin öne sürdüğü bazı tartışmaları cevaplamak için kendisine yardım etmesi için

ona yaklaştı. Bu adam soruları Mirza Ebul Fazıl'a getirir ve onun görüşlerini tekrar Bahailere götürürdü.

O zamanlar, çarşıda dükkanı bulunan Abdul Kerim-i Mahut Furuş (kumaşçı) adında mümin bir ahabap vardı; evi Bahailer ve Emre ilgi gösteren kimselerin toplantı yeri idi. Bu toplantılar bazen sabahın erken saatlerine kadar sürerdi. Nasıl olduysa, bir gün Ebul Fazıl çok kere Bahai dini ile ilgili konuyu açan öğrencisinden bağımsız olarak Abdul Kerim ile tanıştı ve arada bir onu ziyaret etmek için dükkanına giderdi. Ancak, bir süre, Mirza Ebul Fazıl Abdul Kerim'in bir Bahai olduğunu fark etmedi. Sonra küçük bir olay oldu. Bir Bahai ile direkt olarak karşılaşmış olması onu kızdırdı.

Bir Cuma günü öğleden sonra, Mirza Ebul Fazıl beraberinde bir kaç molla ile birlikte başkent civarında kırık bir yerde bir türbeyi ziyaret etmek için şehirden çıktı. Hepsî eşeklerine binmiş gidiyorlardı. O zamanlar, insanların kutsal yerleri ziyaret etmek veya gezmek için yakın köylere gitmeleri adettendi (İslam ülkelerinde Cuma tatil günüdür.)

Öyle oldu ki, yolda eşeklerden birinin nalı düştü. Bunun üzerine, grup en yakın bir nalbanda uğradı. Mirza Ebul Fazıl'ın derin bilgisinin bir simgesi olan uzun sakal ve koca sarığını gören, okuması yazması olmayan Üstat Hüseyin-i Nalbant, bu alim adamla sohbet girmek istedi. Mirza'ya, madem ki, huzuruyla kendisini onurlandırdı, uzun zamandan beri kafasını kurcalayan bir soruyu sormasına izin verecek olursa bunun onun için bir imtiyaz olacağını söyledi. İzin verilince şöyle dedi: " Şii İslam* hadislerine göre her yağmur damlasıyla

* Şii İslam hadisi denen hadisler insanların uydurması olup saçmalıkları içerir. Fakat Kur'an'ın şekil ve ruhuna uygun Kutsal imamların söylediği bazı hakiki ve değerli sözler vardır. Böyle hadislerin doğruluğunu tayin eden bazı kriterler vardır.

.....

birlikte gökten bir melek indiği doğru mudur? Ve bu melek yağmuru yeryüzüne getirir!” “Evet doğrudur,” diye Mirza Ebul Fazıl cevap verir. Kısa bir duraklamadan sonra nalbant bir başka soru sormasına izin verilmesi için ricada bulunur. Mirza Ebul Fazıl izin verir. “Eğer bir evde bir köpek varsa o eve hiç bir meleğin asla girmeyeceği de doğru mu?” İki soru arasındaki ilişkiyi hiç düşünmeden Mirza Ebul Fazıl olumlu cevap verdi. Nalbant, "O halde köpek olan eve hiç yağmur yağmaz," diye tefsir etti. Meşhur İslam alimi Mirza Ebul Fazıl cahil bir nalbant tarafından mat olmuştu. Öfkesi sonsuzdu ve beraberindekiler onun utanç duyduğunu gördüler. Ona, "Bu nalbant bir Bahai'dir ," diye fısıldadılar.

Bu olay Mirza Ebul Fazıl'ın üzerinde derin bir iz bıraktı. Diğer taraftan nalbant hikayenin tamamını Abdul Kerim'e anlattı ve Mirza Ebul Fazıl'ın gururu incindiğinden, kendi üstünlüğünü tamir etme ümidi ile bir Bahai mübelliğ ile memnuniyetle karşılaşmak isteyeceğini önerdi. Bu tahmin doğru çıktı. Çünkü Abdul Kerim Ebul Fazıl'ı bir Bahai ile tartışmak için davet ettiği zaman o daveti kabul etti. Hatta o ana kadar bile Mirza Ebul Fazıl'ın Mirza Abdul Kerim'in bir Bahai olduğunun farkında olmadığı anlaşılmaktadır.

Toplantı Abdul Kerim'in evinde yapıldı. Fakat Abdul Kerim'in davet ettiği Bahai mübelliğ pek bilgili değildi. Tahsili yoktu. Fakat kalbi bütün bilimlerin kaynağına bağlıydı. Konuşma sırasında Mirza Ebul Fazıl'ın ortaya attığı her anlaşılması güç konu ve ileri sürdüğü her itiraz öyle basit ifadelerle öyle bir şekilde cevaplandırılıyordu ki, Bahai mübelliğinin ileri sürdüğü tartışmanın geçerliliğini dahi sorgulayamadı.

Örneğin, Hz.Bahauallah İkan Kitabında pek çok gerçek hadisleri alıntılar.

Tahsil görmemiş kimsenin Allah'ın ilminin alıcısı olabilmesi size tuhaf gelebilir. Gerçek söylüyorum, bu Zuhurda Allah'ın gücünün ispatlarından birisi, Emrin önde gelen pek çok bilginlerinin dışında doğru dürüst tahsili olmayan ve hatta bazı hallerde okuması ve yazması dahi olmayan fakat pek çok kişileri Allah'ın Emrine yöneltmeği başarmış kimseler de vardır.

Daha önceki ciltlerde de* ifade edildiği gibi, Allah ve Onun elçileri hakkında bilgi sahibi olmak, hayatın sırlarını keşfetme gücü, dini gerçeği kavramak ve insanın hakikatini anlamak akademik tahsile bağlı değildir. Bu bilgi bireye Allah tarafından ihsan edilmiştir. Onu insanın kalbi alır, ilim ve irfanın, gücün ve anlayışın kaynağı olur.

Böyle bir ilmin alıcısı olmanın ön koşulu bu dünyanın bağlarından arınmışlık olduğunu Hz.Bahaullah açıkça ifade etmiştir. İkan Kitabının açılış paragrafında Hz.Bahaullah şöyle buyurur:

Bu bölüm, insanın yerde ve gökte bulunanlardan büsbütün el çekmedikçe irfan denizi kıyısına varamayacağını anlatır. Ey Yeryüzünde oturanlar! Ruhlarınızı temizleyiniz; temizleyiniz ki, Tanrı'nın sizin için takdir buyurduğu makama erişip Beyan Göklerinde kurduğu otağa girebilesiniz.

Bu bölümün özeti şudur: İman yolunda yürüyüp, İkan kadehinden içmek isteyenler, bütün dünya bağlarından arınmalıdırlar. Yani, kulaklarını şunun bunun sözlerinden, gönüllerini gerçeğe perde geren boş kuruntulardan, ruhlarını aldatici maddi yıldızlardan ve gözlerini fani kelimelere bakmaktan uzak tutmalıdırlar. Onlar Tanrı'ya tevekkül edip, Ona yapışarak, Onun yolunda yürümelidirler. Bu

* cilt 1, S.40-1, 97-8, 176-7, 191, 47-48 cilt 2, S. 53-56 ya bakınız.

takdirde , onlar Tanrı ilim ve irfanı güneşinin ışıklarıyla aydınlanmağa layık ve göze görünmeyen sonsuz bağışları yansıtmış olurlar. Başka türlü de olamaz. Çünkü, bir insan bilir bilmez kimselerin sözlerini, eylemlerini ve davranışlarını Hakkı ve O'nun dostlarını tanıyıp anlamakta bir terazi diye kullanmak isterse, hiç bir vakit izzet sahibi Rabbi tanıma cennetine giremez, Birlik Sultanının ilim ve hikmet pınarına erişemez, ölümsüzlük illerine ayak basamaz, Tanrı'ya yakınlık şarabından içemez, Tanrı rızası nimetinden pay alamaz. 5

Gerçek anlayış, gerçeğin ruhani anlamını ve bir gerçeğin manasını anlama eylemidir. Devamlı olarak tekrarlanan ve anlamı Hz.Bahaullah'ın yazılarında anlatılan bir tema olan bu dünyadan arınmak, yaratılış kanunlarıyla uyum içinde bir yaşam yaşamamanın anahtarıdır. Daha önceki ciltlerde ifade ettiğimiz gibi,* bu dünyadan arınmak dilencilik, çilecilik, yoksulluk veya dünya işlerine kayıtsız kalmak anlamına gelmez. Belki de en korkuncu olan bir çeşit bağıllık kendini ve başarılarını sevmektir. Yukarıdaki alıntıda Hz.Bahaullah insanın eğitim ve öğretim yoluyla elde edemeyeceği Allah vergisi anlama yeteneğine alternatif her türlü algılama kapısını kesinlikle kapamıştır.

Büyük bir ilim adamı, alim bir kimse Allah'ın yaratılışının ve Onun Dininin iç hakikatlerini anlamayabilir veya keşfetmeyebilir. O bu dünya bağlarından arınmış olmalıdır ve böyle bir insan için en büyük bağıllık onun bilgisidir.† Gerçek söylüyorum, Hz.Bahaullah'ın Levihlerinde sık sık ifade ettiği gibi, sonradan edinilen bilgi, İlahi rehberlik ve gerçek

* cilt 1 ve 2 ye bakınız 'Arınmışlık'

†cilt 2 S. 53-57e bakınız.

anlayış armağanını almaktan kalbi engelleyen bir perde olur. Tahsil görmemiş olan Abdul Kerim ve Hz.Bahauallah'ın Emrini Ebul Fazıl gibi tanınmış bilginlere tebliğ eden diğer cahil insanlar, Allah'ın ilmiyle donanmış ve büyük bir anlayış gücüne sahip kişilerdi. Onlar bunları Hz.Bahauallah'a olan imanları ve kendi ego ve ihtiraslarından arınmak suretiyle elde etmişlerdi.

Mirza Ebul Fazıl, ahabaplarla olan ilk görüşmesinde, tahsilsiz bir Bahai ile başa çıkamadığını ve onun konuşmalarını cürütemediğini görünce şaşırmişti. Ancak ev sahibi Abdul Kerim'den bilgili Bahailerden birinin katılabileceği bir toplantı düzenlemesini rica etti, çünkü bir daha tartışılmamak üzere kendi üstünlüğünü, Hz.Bab ve Hz.Bahauallah'ın iddialarının yanlış olduğunu gösterebilmek için kendi seviyesinden biriyle karşılaşmak istediğini söyledi.

Toplantı düzenlenmişti, ancak, Abdul Kerim, Mirza Ebul Fazıl'ın istemiş olduğu gibi bilgili bir Bahai'yi davet etmedi. Abdul Kerim cahil olmasına rağmen kendi ileri hikmetiyle kendi bilgisinden bu kadar gurur duyan bir insanın Allah'ın mesajını göremeyecek kadar kör olduğunu biliyordu. Mirza Ebul Fazıl'ın gerçek din konusunda gerçek cehaletiyle yüz yüze getirecek birisine ihtiyacı vardı. Bu işi yürütecek olan, akademik bilgisi olmayan, ancak iman ve ruhani anlayış sahibi sade bir ahabaptan başkası olamazdı.

Mirza Ebul Fazıl bu toplantıya geldiği zaman, kendisini gene bilgin olmayan insanlarla karşı karşıya buldu. Konuşma esnasında basit fakat Emri desteklemek ve kendi sorularına cevap olarak ileri sürülen zekice ispatlar karşısında tamamen şaşkına dönmüştü. Eğitim ve bilgiden yoksun fakat Kur'an ve diğer Kutsal Kitapların sırlarına o derece anlayış sahibi bu kimselere hayran oldu.

Bir kaç toplantı esnasında, Mirza Ebul Fazıl ile onun okula gitmemiş Bahai öğretmenleri arasındaki tartışmalar devam etti. Ev sahibinin de tahmin ettiği gibi bu tartışmalar

Mirza Ebul Fazıl üzerinde ciddi bir şekilde etki yaptı. Bahai toplantılarına gelmesinin ana motivi Bahai iddialarının saçmalıklarına bir son vermek olduğundan, ahbablar arasından bir kaç okumamış kimsenin iddialarını çürütmemenin karşısında küçülmüş ve onlarla yaptığı tartışmalar sırasında karşılaşmış olduğu aşağılayıcı yenilgilerden onuru çok kötü kırılmıştı. Daha sonra bilgili Bahailerle tanıştı ve çeşitli toplantılarda onlarla konuştu ve her seferinde onların delillerinin çürütülemez olduğunu gördü. Bir seferinde meşhur Molla Muhammed-i Kaini (Nebil-i Ekber)* ile tartışmaya girdi. Toplantının sonunda onun hayretler içinde, " Aman Allah'ım ! Bu büyük alim insanın konuşması karşısında durmaya muktedir bir kimse olamaz , " diye hayretle nida ettiği anlatılır. Mirza Ebul Fazıl bir yazısında Emirle tanıştığı ilk günleri şöyle anlatır:

" Hicri 1293 (Miladi 1876) yılında bu sayfaları yazan (Mirza Ebul Fazıl) Tahran'da oturuyordu ve Şii İslam mezhebine bağlıydı. Bazı olaylar karşısında Baha ehliyle irtibat kurdu. Çabalarının ana hedefi onları vazgeçmeğe zorlamak ve ilerlemelerini bastırmaya yardım etmekte. Sekiz ay boyunca bu dinin ilim adamlarıyla pek çok fikir mücadelesi yaptı. Bu dönem sonunda, bütün boş vehimlerinin kırılıp yok olduğunu gördü. O zaman, hakikati arama yolunda yürüdü. Tüm gayretlerini bu Dinin ispatlarını araştırmaya harcadı. Yahudi, Zerdüşt, Hıristiyan Sünni, Şii ve Ezeli dinlerinin liderleriyle kardeşlik ruhu içinde yakın dostluk kurdu. Dosttan ve düşmandan bu dinin kurucusu ile ilgili tarihi geniş çapta soruşturdu, dikkatle Kutsal Kitapları inceledi, Gnostik (ilmi) ve ilahi kişilerin sözleri üzerinde son derece

* cilt 1 S. 91 e bakınız

dikkatle düşündü ve gecenin sessizliğinde ve seherde büyük bir çaresizlik ve endişe içinde kendisine yol göstermesi ve görür göz vermesi için Yüceler Yücesi Allah'a yalvardı ve nihayet, Allah'ın iradesinin hükmüyle geçmiş dinlere nüfuz eden iç görüşe sahip oldu ve huzursuz kalbi sükunet buldu. " 6

Fakat eminliğin son merhalesine varmadan önce, Mirza Ebul Fazıl, büyük bir entelektüel mücadele yaşadı. Akli Emrin hakikatini inkar edemiyordu, kalbi ise, iman ve itimat ışığı ile temas etmemişti. Bu araştırma döneminde, Hz.Bab ve Hz.Bahaullah'ın mevcut tüm eserlerini okudu. İlk kez, Kitab-ı İkan'ı okumasıyla ilgili hikaye ve onun tepkisi daha önceki ciltte yazılıdır.* Bu olay, sadece oldukça eğlenceli değil, aynı zamanda onun motivesinin saflığını gösterir.

Mirza Ebul Fazıl, Bahai öğretilerinin ileri sürdüğü delil ve tartışmalarla kendisini karşı karşıya bulduğu zaman Hz.Bahaullah'ın kendisi için bir mucize getirinceye kadar kalbinin huzur bulmayacağı fikrini benimsedi. Bahailer, mucizelerin Allah'ın habercilerinin hakikatinin nihai bir delili olarak kabul edilmeyeceğini ona anlattılar. Evrensel olarak ve her zaman onlar buna şahit olamazlardı. Bunlar onu görmüş olan bir kaç kişi için anlam taşırlar. Dahası, Allah'ı sınamak insanlara düşmez. Fakat Mirza Ebul Fazıl ısrar etti. Bir kağıdın üzerine bir kaç soru yazdı ve bir zarfın içine koydu, kendi mührü ile mühürledi ve güvenli olarak saklaması için onu Abdul Kerim'e verdi. Sonra, boş bir zarfın içine boş bir kağıt koyarak Abdul Kerimden onu Hz.Bahaullah'a göndermesini istedi. Eğer o soruları cevaplanırsa, o zaman Emrin hakikatinden şüphe etmeyeceğini ifade etti.

* cilt 2, S. 236-37'ye bakınız.

Abdul Kerim, Mirza Ebul Fazıl ile birlikte boş zarfla mühürlü zarfı Hz.Bahaullah'a gönderilmek üzere Hacı Muhammed İsmail-i Zebih'in* evine götürdü. Mirza Ebul Fazıl bu hikayeyi Hacı Mirza Haydar Ali'ye anlattı. Aşağıdaki alıntının özet olarak tercümesi şöyle:

" Gittiğimiz zaman Hacı'nın evde olmadığını gördük. Fakat, Abdul Kerim'i tanıyan karısı, bizi samimi bir şekilde karşıladı ve öyle bir sevgi ve misafirperverlik ile ısrar etti ki, içeri girdik. İçinde kitaplar ve kutsal Yazılar bulunan bir kutunun bulunduğu bir odaya girdik. Eğer istersek kutuyu açıp Kutsal Yazıları inceleyebilmemiz için Hanım bize izin verdi. Abdul Kerim'in okuma ve yazması olmadığı için benden onu okumamı istedi. Benim bir özelliğim olan nezaketimden dolayı onun isteğine uydum.

Mavi bir kağıt üzerine Sultan Abdülaziz'e hitaben yazılı bir Levih vardı.† Ben onu okurken, 'Sultan Selim'in Gösterisi' ne‡ rastladım ve hayran oldum. Bölümleri son derece açık, kolay anlaşılır ve sevimli buldum. Okudukça daha da okuyasım geldi. Aklımı esir alan ve gönlümü etkileyen böyle güzel sözlere hiç hayatımda rastlamamıştım. Ancak bunları Allah kelamı dışında her şeyi kafamdan geçiriyordum!

Sonra şu yüce sözlere rastladım:

* cilt 2, S. 433-35'e bakınız.

† Anlaşılan Hacı Mirza Haydar Ali bu levihlerin konularını karıştırmış olmalı. Bunlar Ali paşa ile Fuad paşaya hitabeden Reis Levhi ile Fuad Levihleridirler. Gerçi bu Levihlerde Sultandan bahsediliyor ama Sultana yazılan bir Levih değildir.

‡ Hz.Bahaullah çocukken, abilerinden birinin düğününe katılmıştı. Orada bir kukla gösterisi görmüştü. Reis Levhinde bundan bahseder.

Yakında onu görevinden alacağız ve elimiz ülkeyi idare eden Reislerinin yakasına yapışacak. Gerçek söylüyorum, Ben, Yüceler yücesiyim ve itaat ettiriciyim†*

Bu beyanı okuduğum zaman dehşet içinde kaldım. Şaşkınlık ve hayret içine gömüldüm. Yarım saat kadar dondum kaldım. Düşüncelerime gömülmüş bir halde acaba bu bir sihir veya bir büyü müydü diye düşündüm ve elbette bu benim için acı bir imtihan oldu.

Neticede, düşüncelerimde 'ahirzaman'a girdiğimizi ve Beklenen zuhurun gelmesinin Allahsızlık yayılincaya kadar beklenmeyeceğine kanaat getirdim. Hz.Bahaullah'ın bu beyanları ve kehanetleri sıradan insanları yanıltmak ve ashabını korumak için yapmış olduğunu ileri sürdüm. Yoksa, bir hükümdarın emriyle hapsedilmiş bir insanın yabancı bir ülkede, özellikle hiç bir yardımcısı olmadan tek başına ve yalnız böyle kuvvetli bir lisan ve kızgın ifadelerle hitap etmesi mümkün olamazdı. Bu boş kuruntular ve şeytani düşünceler beynimi sarıyor ancak, Hz.Bahaullah'ı sevmemek veya Ona saygısızlık göstermeğe meyletmediğim için Allah'a hamd ve niyaz ediyorum.

Her neyse, kendimi Abdul Kerim'den kurtarmak için ona, 'Yaratılan şeylerin üzerinde hayat gücüne sahip olmak bir mucizedir. Bunun bir benzeri geçmiş

* Sultan Abdul Aziz

† Bu Fuad Levhinden bir parçadır. S. 111 ye bakınız. Hacı Haydar Ali'nin anlattıklarında Mirza Ebul Fazıl'ın (Akka'da nazil olan) önce Reis Levhini, daha sonra Fuad Levhini okuduğu sonucuna varır. Reis Levhini de okuduğunu düşünmek mümkün çünkü (Ali paşaya hitap eden) bir sonraki Levih Mirza Ebul Fazıl'ın evine gittiği Zebih adına nazil olmuştu

Peygamberlerce izhar olunmamıştır...' dedim... Bunun üzerine, Hz.Bahaullah'a hitab eden mühürlü zarfla benim boş zarfımı geri alarak yırttım ve benim için bu kehanetlerin gerçek için bir delil ve kriter olabileceğini ifade ettim. Bu kehanetler gerçekleşinceye kadar hiç kimsenin benimle Emir hakkında konuşmalarını için yemin ettirdim.

Hacının evine gitme olayının beni Bahailerle daha fazla konuşmaktan kurtaran sadece bir ihtiyat tedbiri değil aynı zamanda bu insanlara yol gösterebilecek ve onları yanlış yola gitmekten kurtaracak bir yol olduğunu kendi kendime düşündüm. Fakat inananlar benimle irtibatlarını tamamen kesmediler. Zaman zaman beni görmeğe geldiler konuşmalarıyla beni boş hayallerin zincirlerinden kurtarmaya çalıştılar. Fakat ben bir örümcek gibiydim. Onlar benim boş fantezilerimin ağlarını kestikçe, ben daha çok ağ örüyordum.

Aradan beş veya altı ay geçti (yukarda adı geçen Levhi okuduktan sonra). Ben bu arada Padişah ile ilgili Hz.Bahaullah'ın kehaneti üzerinde düşündüm. Ta ki, bir gün Tahran'da Şah camiinin önünden geçinceye kadar. Gözüm saygın bir tüccar ve bu en büyük zuhurun şöhretli inananlarından Hacı Mirza-yı Afnan'a ilişti. Yanında Şeyh Tabarsi kalesinden kurtululardan Ardistanlı Mirza Haydar Ali† vardı.*

Bu iki insan sokakta durmuş konuşuyorlardı. Ben Bahailerden kaçmaya ve onlardan uzak durmaya

* Nebil Tarihine bakınız.

† Bu sayfalarda onun tarihinden alıntılar yaptığımız meşhur Hacı Mirza Haydar Ali-yi İsfahani ile karıştırılmamalı.

çalışarak abamı başıma örttüm ve bu iki kişiden uzak, karşıya geçmeğe çalıştım. Fakat onlar beni gördüler ve bana ismen seslendiler. Çağrılarına cevap vermekten başka çarem yoktu. Bana, "Allah'ın Emrinin delili şimdi senin için meydana gelmiş bulunmaktadır. Sultan Abdul Aziz'in tahttan indirilme haberi telgrafla buraya ulaştı." Bu haber bana ağır bir darbe oldu. Gerçi maksatlarının ne olduğunu biliyordum ama öfkeyle birden alevlendim ve hırsla onlara bağırdım, " Padişahın tahttan indirilmesi beni ilgilendirmez. Ben onun akrabası değilim." Bu dinin gerçek olduğunun bu olaya bağlı olduğunu sen kabullenmedin mi?" diye ona hatırlattılar. Hırsımdan öyle sarsılmıştım ki, hoşça kal demeden oradan uzaklaştım. Gitmek istediğim yere gitmedim; geri eve döndüm.*

Bu imtihanın büyüklüğünü bildiğim için beni bir heyecan aldı ve elimde olmayarak gözlerimden yaşlar akararak yanlış yönlendirilmemek için bana yardım etmesi için Allah'a yalvardım. Ben bu haldeyken, Abdul Kerim ve iki kişi daha geldiler. Onları içeri davet edecek kadar kafam yerinde değildi, bunun üzerine evden ayrıldım ve gece geç vakte kadar eve dönmedim. Bu ahbablar onlarla yüz yüze gelemeyeceğimi ve kaçtığımı biliyorlardı. İki üç gün bekledikten sonra geldiler. O geceki davranışımдан ötürü onlardan özür diledim ve şimdi, "Biz onların Reislerinin yakasına yapışacağız," kehaneti yerine gelinceye kadar beklemeleri gerektiğini söyledim." Bu ayet onun öldürülmesi gerektiğine işaret ediyordu. Onun

* O günlerde şarkta giyilen palto. Normalde omuzların üzerine konur, fakat soğuk havalarda başının üstüne çekmek usuldendir.

yakasına yapışmak ifadesinin tabii bir ölüm olmadığını çünkü herkesin öldüğünü anlattım.

Hakikati bulma şevkim artık doruğa çıkmıştı. Güvendiğim bütün alimleri ziyaret ettim ve onlarla dinlerin prensiplerini tartıştım ancak onları çaresiz buldum. Halbuki Bahailerin ileri sürdükleri ispatlar benim nazarımda karşı konmaz ve çok üstündü. Bu arada Kur'an ayetlerinin hakikat ve önemini anladığımı ve sırlarını keşfettiğimi gördüm.

Bir kaç gün geçti ve telgrafla Padişahın öldürüldüğü flaş haberi geldi. Aklım başımdan gitti ve son derece şaşırđım. O kadar huzursuz olmuştum ki, hatta kendi kendimi yumruklamak bile istedim. Allah'la bir mücadele ediyor, bir imansız oluyordum, sonra tövbe edip bana yardım etmesi, koruması yol göstermesi için yalvarıyordum. Bütün bir gün ve gece öyle bir imtihandan geçtim ki, kendimi bu düşüncelerden kurtaramadım. Yemeden, içmeden ve uykudan kesildim. Sadece çay, sigara içiyor ve ağlıyordum.

Bir gece uyku halimden kalktım ve kendi kendime şöyle nasihat etmeğe başladım, " Bir yıldan beri bu Bahailerle muşeret ediyor ve tartışıyorsun. Okuma ve yazması ve tahsili olmayan bu insanlar buna rağmen sana olan üstünlüklerini her seferinde göstermişler, delil getirmişler ve Dinlerinin geçerliliğini sana göstermişlerdir. Gerçi sen kendini alim bir kimse ve Kutsal kitapların, tefsirlerin ve hadislerin araştırmacısı olarak görüyorsun ancak bu adamların senden daha becerikli olduklarını görüyorsun. Sanki Allah onlara ilham vermiş ve destek olmuş ve Ruhul Kuds onlar aracılığı ile konuşmaktadır. Sen de onların yüce karakterine ve semavi sıfatlarına şahit olmuşsun. O halde, neden onların sözlerini kötü şeyler fısıldayanın

fısıltılar gibi yorumluyorsun? Reis Levhinde “ Sultan Selim gösterisini” okurken ne kadar büyülediğini hatırlıyor musun? O sözlerin belagat ve yüceliğinden ne kadar etkilenmiştin! Şimdi, Allah'ın Kelamının açıklayıcısı olduğunu iddia eden eserlerini adalet ve insaf gözüyle okuyup araştırmalısın. Eğer bu Emir doğru değilse,onunla ilk mücadele edecek olan Allah'tır. Bundan dolayı da yaşaması mümkün değildir...

Ayağa kalktım, abdest aldım ve namaza durdum. Sonra, uzun zamandan beri bende olduğu halde bir türlü okumayı canımın istemediği Hz.Bahau'llah'ın Levhini (Reis Levhi) elime aldım. Levhi açtım, yaşlı gözler ve sadakatle Allah'a yöneldim ve okumaya başladım. İşte o zaman bu Mazharın ağzıyla Allah'ın sesinin 'Ben senin Rabbin değil miyim?' diye bana seslendiğini işittim. Azametliler Azametlisi Baha'dan bana ulaşan çağrıya bütün kalbimle, "Evet Sensin, Evet Sensin !” diye cevap verdim! İman ettim.

Boş hayaller ve fanteziler merhalesinden ikan merhalesine geçtim... Allah kelamına son derece kapıldım ve Onun gücünün girdabına girdim. İlahi Mazharın (Hz.Bahau'llah) Güneşine öyle bir aşk ve bağlılık duydum ve içimde öyle bir sevinç ve coşku yaşadım ki, bunu size asla tarif edemem. Değişmiş olduğum ruhaniyetin yüceliklerini kelimeler tarif edemezler. Benim yönlendirilmeme sebep olan bu insanlara ömrümün sonuna kadar hizmet etsem ve canımı onların yoluna feda

* İslamiyet'te Allah Kendisi ona izhar olduğu zaman Allah'ın çağrısına inananın verdiği cevaptır. (Kelimeyi-i Şahadet getirmek)

etsem de bana ebedi kurtuluş ve ruhani hayat veren onlara borcumu ödeyemeyeceğimi biliyorum.

O geceyi sonsuz bir sevinç içinde geçirdim. Gün ağarmadan Abdul Kerim'in evine koştum, evinin eşliğini öptüm, ayaklarına kapandım, ona öyle bir tevazu ve küçülme gösterdim ki o bundan son derece utandı. Benim bu davranışımın gerekmediğini ve bunun benim boş kuruntularıma dayandığını çünkü insanların ruhlarını yönlendirenin kullar değil Allah olduğunu söyledi. 7

Mirza Ebul Fazıl Hz.Bahauallah'ın Emrini kabul ettikten sonra tamamen yeni bir varlık oldu. Hz.Bahauallah'a inananlar arasında nadiren görülen keskin bir ruhani iç görüş ve imana sahip oldu. İlk bakışta, belki de bunun sebebi, gayret içinde gerçeği araştırma yolculuğunda küçük bir demir parçasının kuvvetli bir mıknatısa cezbolduğu gibi Hz.Bahauallah'a cezbolan temiz bir ruhtan başka bir şey kalmayınca kadar pek çok gurur, taassup ve boş vehimlerin perdesini yırtıp atmak ve savaşmak olmuştur. Bu cazibe o kadar tamamdı ki, magnetize olmuş bir demir gibi, kendi iradesini tamamen Hz.Bahauallah'a bırakmış ve bunun neticesi olarak Hz.Bahauallah'ın, eğer varsa, Havarilerinin sıfat ve mükemmellikte hepsinden üstün öyle bir fazilet ve başarıyla donanmış ruhani bir dev oldu.

İkincisi, Hz.Bahauallah'ın Emrinin etkisiyle onun geniş din, tarih ve felsefe bilgisi yeni bir boyut, yeni bir sıfat ve güç kazandı. Hz.Bahauallah'ın zuhurunun güçleri ışığın şuaları gibi ve onun bilgisi göz gibi oldu. Bu ikisinin birleşimi ona yeni bir vizyon getirdi. Artık, Emrin ışığı ile yönlendirilen ve bütün dünya bağlarından arınmışlıkla birleşen, ona ihsan edilen bu bilgi ona öylesine muazzam büyüklükte gerçek idrak armağanı bahsetti ki, o, ilahi bilginin bir kaynağı oldu. Bu bilgiyi o, bir insanın yapabileceği had safhada Hz.Bahauallah'ın Dininin hakikatini anlamada bir araç olarak kullandı. Bütün dünya şeylerinden arınmış olarak ve Bahai hayatını yaşayarak

Hız.Bahau'llah'ın makamını ve bu Dinin azametini belki de bir kaç kişinin vasıl olduğu derecede tanıdı.

Allah'ın Mazharını tanımak, (bugün için Hz.Bahau'llah) kabul etmek ruhun gelişmesi için ilk adımdır. Bu kabul etme nispi olup ve insandan insana göre değiştiğine göre belli ki, Hz.Bahau'llah'ın Dininin büyüklüğünü derinliğine tanıyıp, onu üstün izzet ve büyüleyici haşmetinden gerçekten haberdar olan kimseler, çok daha büyük ruhani idrak gücüyle donanacaklardır. Mirza Ebul Fazıl bunu en üst derecede başardı ve Hz.Bahau'llah'ın şu sözlerinin yerine getiricisi oldu:

Her kim Beni tanımış ise ayaklanır ve bütün yer ve gök kuvvetlerine meydan okuyacak bir azim ile Bana hizmet eder. 8

Hız.Bahau'llah ile gelen Allah'ın Günü'nün önem ve büyüklüğünü öyle bir nüfuz eden iç görüşle anlamış olduğu, yazılarından ve yaşamından anlaşılmaktadır.

Mirza Ebul Fazıl ile epey bir zaman geçirmiş olan Ali Kuli Han* onun heyecan dolu dua halini tarif eder ve açıklar:

Öyle bir hararet ve göz yaşları ile dua etmesinin sebebi, Allah'ın büyüklüğü ve kendisinin bir hiç olduğu kavramıdır; İlahi merhametle ona bahşedilen kendi varlığının bu Günde bir günah olduğu inancıdır. **Bu Gün'de Rabbının Cemalinden parlayan Nur'un ihtişamından başka bir şey görünemez...9**

Bu sıfatlarla Mirza Ebul Fazıl ilahi ilmin kaynağı ve Bahai faziletlerinin , tevazuunun fedakarlığın bir abidesi oldu. O derecede ki, Hz.Abdulbaha, Mirza Ebul Fazıl'ın ölümünden sonra bir konuşmasında¹⁰ onu "**Bahailerin izlemesi gereken yüce bir örnek,**" diye tarif etmiştir. Bir başka vesile ile ondan, "**Bu Emrin lambası,**" "**Önderlik ışığı**", "**Parlak bir yıldız**",

* Batıda Emrin kuruluşunun ilk yıllarında önemli hizmetlerde bulundu; çalışmaları arasında bir çok tercüme işleri vardı.

"**Kabaran okyanus**", diye bahsetmiştir. Hz.Abdulbaha Amerika'dayken, Mısır'da bir ahababa telgraf çekerek, Mirza Ebul Fazıl'a büyük ihtimam göstermesi için talimat vermiş ve "**Onun şahsı Benmişim gibi kabul edilmelidir** " diye buyurmuştur.

Aynı Kuli Han onu şu kelimelerle anlattı:

" Eğer Hz.Abdulbaha ve Hz.Şevki Efendi'yi hiç görmemiş olsaydım, Mirza Ebul Fazıl'ı gördüğüm en büyük insan olarak kabul ederdim. " 11

Mirza Ebul Fazıl, Hz.Bahaullah'ın makamının çok yüce, kendisinin ise çok değersiz olduğunu bildiğinden Onun huzuruna müşerref olmak için izin isteyemedi. O, Rabb'i'nin yüzünü hiç görmeyen Hz.Bahaullah'ın havarilerinden biridir. Fakat ilk kez 1894'te Hz.Abdulbaha'nın huzuruna müşerref oldu. Yaklaşık on ay onun sevgi güneşinin parıltıları altında barındı. Burada öyle bir tevazu ve fedakarlık gösterdi ki, orda bulunan ahabaplar gerçek hizmet ve sonsuz hiçliği ondan öğrendiler. Ali Kuli Han bunu o kadar güzel anlatmıştır ki:

" ... Evet, hakikaten onun büyüklüğünü anlamak için onu Hz.Abdulbaha'nın huzurundayken izlemeniz gerekmektedir. O zaman onun bilgisi onu hiçliğe indirdi ve siz okyanus kıyısında bir çakıl taşı sanırdınız." 12

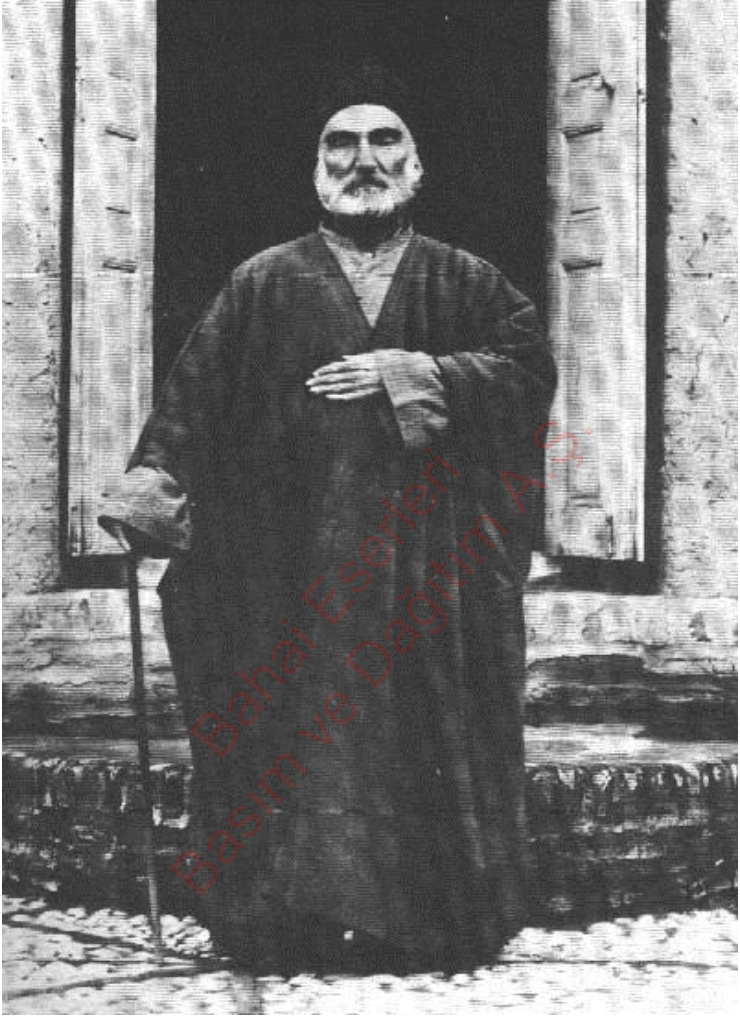
HZ.Abdulbaha ile görüşmesinin büyük inayeti ile ilgili şu anıları yazmıştır:

" Yazar, Miladi 1894'te Arz-ı Akdes'e gittiği ve ilahi lütfun yardımıyla Onun kutsal eşiğini ziyarete muvaffak olduğu zaman, Onda olan tüm meziyetleri ve mükemmellikleri algıladığı zaman, hayretler içinde kaldı. Bunlara on ay Ona yakın oturma sonucu şahit olunmuştur. Bir çok kez, çeşitli milletlerden, dinden ve lisandan hakimler, doktorlar, yüksek rütbeli askeri ve sivil memurlar gibi saygı değer misafirlerin olduğu zamanlarda biz Onun kutsal huzurundaydık. O, onların

arasındayken dünyanın her tarafından ve ülkesinden kabarık mektup paketleri geliyordu. Üstesinden gelinmez zorluklarla çevrelediği halde- İsmi ve azameti yüce ola - O, her mektuba cevap verirken, oradakilerin soru ve isteklerini de cevaplamaya devam ediyordu. Bu Levihler ve cevaplar, düşünmeden, kalem durmadan veya daha önce müsvette yapılmadan ve bir katibin yardımı olmadan yazılıyordu. Her taraf onun Levihleriyle doluyor ve onların yayılmasıyla kalpler cezbediliyordu. Rabbin Sesinin yüce semalara ulaşmasına sebep olmuş en temiz hoş kokularını saçan geniş ölçüde yaygın mektupları sayesinde ruhlar yükseliyor; ve onların mısralarından bilgi ve hikmet pınarları devamlı akıyordu." 13

Hz.Bahauallah ve Hz.Abdulbaha'nın bağurlarına bastıkları ve Hz.Abdulbaha'nın ashabına onun yaşamını örnek almalarını söylediği, Emre yapmış olduğu hizmetlerden dolayı Hz.Bab'ın makamının kapılarından birine ismi verilen bu büyük adam, büyük bir vakarla Emre hizmet etti. Çünkü o kendisini bütün dünya mallarından arındırmıştı ve Hz.Bahauallah'ın lütuf ve teyidlerini alabilme kapasitesine sahipti.*

* Mirza Ebul Fazıl'ın Bahai mübelliği olarak hizmetleri için ek II ye bakınız.

ŞEYH KAZIM SEMANDARI

Hz. Bahau'llah'ın yardımcılarından. Emrin kendini adanmış bir mübelliği

USTAT HÜSEYİN-İ NALBAND
Mirza Ebul Fazıl'ı ilk etkileyen nalbant

MİRZA EBUL FAZIL

Emrin başta gelen düşmanlarından iken iman eden Hz.Bahau'llah'ın yardımcılığı ve O'nun Emrinin bilginliğine yükselen kişi

MANIKCHI SAHIP

Hz.Bahauallah'ın yanına gelerek bazı levihler alan Zerdüsti . Mirza Ebul Fazıl zaman zaman ona yardımcı oldu ve Hz.Bahauallah ile bağlantısını sağladı. (bk s.324)

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.

DÜNYANIN EN GÜÇLÜ HÜKÜMDARLARI

Hz.Bahauallah, Akka kışlasında Ona uygulanan kısıtlamaların şiddetine rağmen, her şeye gücü Yeten Allah'ın gücüyle yakında hapishane kapılarının açılacağını ve Onun her şeyi kaplayan Dininin artarak bütün dünyaya yayılacağını sevinçle dostlarına söyledi. Hz.Bahauallah 1863 de Rızvan bahçesinde Emrini açıklamasından Sicn-i Azamda kalebentliğine kadar birbirini kovalayan olayları izlediğimiz zaman meydana gelmiş olan tarihi vakaları ve İsm-i Azam camiasının kaderini etkin bir şekilde yeniden canlandırmış olan Dininin büyüklüğünü ve yaygınlığını huşu ve hayretle kaydederiz.

Altı yıl gibi kısa bir zamanda, Allah'ın Yüce Mazharı olan Hz.Bahauallah o Bahçede, "on binlerce ışık perdesi" arkasına gizlenmiş olan Cemalinin azametini örten perdeyi açmıştı. Kendi ifadesine göre o zaman bütün yaradılış "safılık denizine gömülmüş" ve Onun Cemalinin ışıklarının ihtişamı dünyanın üzerine vurmuştu.O anda yeni bir dünyayı kapsayan, dünyayı canlandıran, orijini ilahi ve sayısız potansiyellere sahip nizamın tohumları beşer toplumunun topraklarına ekilmiş, on yıl sonra Akdes Kitabının vahiy olmasıyla filizlenmesi mukadder olmuştur. O zaman kanunlar ve kuralların olduğu gibi aynı nizamın kurumları da meydana gelecektir.

Onun misyonunu ilan etmesi ile Akka'da hapsedilmesi arasında geçen kısa dönemde, Hz.Bab'ın ashabının büyük bir çoğunluğu Hz.Bahauallah'ın Dinini kabul etmiş, Onun adını almış ve hatta bazıları, çok zaman İran'dan yaya olarak gelip huzuruna müşerref olmak üzere uzun yollar katetmişlerdi. Onun yüce Şahsının hayat veren ruhuyla karşılaşmanın bir sonucu

olarak pek çoğu yeni bir varlık oldular. Ateş topu gibi parladılar, evlerine döndüler ve İran'da sayısız insanlara Onun Dininin ışıklarını yaydılar; pek çoğu gönüllü olarak şehitlik tacını kabul ettiler ve canlarını onun yoluna feda ettiler.

Aynı o dönemde , Tanrı Emri beş yıl Edirne'de muazzam İlahi vahiylerinin akışına şahit olmuş, o ülkede mesajının tarihi ilan en yüksek zirveye ulaşmıştı. Mülûk Suresi,* (Krallar suresi) otorite ve güç lisaniyla vahyolmuş ve onunla Yüce Hükümdarın Sur'u çalmış ve Onun iddiaları tamamen yerine gelmişti. İran Şahı Nasreddin Şah'a hitap eden, Kendisinin, Emrini ilan edişinin "Gürlemesi" diye tarif ettiği Levih, henüz yerine gönderilmemiş olmakla beraber vahiy olmuştu.

Napolyon III'e yazdığı ilk Levih gönderilmişti. Surey-i Reis† nazil olmuş ve içindeki kehanetler hayret ve şiddetle not edilmişti. Burada Vezir-i Azam, Ali paşa, şiddetle paylanmış ve Hz.Bahauullah buyurmuşlar ki, onun nazil olduğu andan bugüne kadar , “dünya ne durulmuş ve ne de halkının kalbi huzur bulmuştur”.

Dahası, Cenab-ı Hakkın dünya kralları ve hükümdarlarına yaptığı çağrı reddedildiği veya umursanmadığı zaman eski nizamın parçalanması ve dürülmesi ameliyesi harekete geçirilmiştir.

Aynı zamanda, o kısa zaman içinde,Hz.Bahauullah'ın "en büyük put" diye damgaladığı, Hz.Bab'ın ahdini bozan, Mirza Yahya, güç ve azamet eliyle İsm-i Azam camiasından kovulmuştu.

Hz.Bahauullah'ın misyonunu Bağdat'ta ilanından itibaren Hz.Bahauullah'ın görevinin ilk yıllarına damgasını vuran büyük

* cilt 2, bölüm 15.

† cilt 2, S. 433

ve tarihi olaylar böyleydi ve şimdi de Akka'da, gerçi bir hücreye kapatılmış ve inananlar grubundan tecrit edilmiş olmasına rağmen, Hz.Bahaullah'a gelen vahiylerin ardı ve arkası kesilmedi. Onun sözlerinin okyanusu kabarmaya devam etti ve Azamet Lisanı otorite ve haşmetle konuştu. En büyük hapishanenin duvarlarının ardından Kalem-i Ala, önce Ona eziyet edenlere ve sonra zamanın dünya hükümdarlarına ikaz ve emirlerini yöneltti.

Hz.Bahaullah bizzat buyuruyor: **'Dünyanın başlangıcından beri hiç bir zaman Mesaj böyle açıkça ilan edilmemiştir.'** Özellikle dünya hükümdarlarına hitap eden ve Hz.Abdulbaha'nın *'mucize'* olarak nitelendirdiği Levihlerine atfen buyuruyor : **'Onların her birine özel bir ad verilmiştir. Birincisine, "Gürleyen", ikincisine "Darbe", üçüncüsüne "Kaçınılmaz", dördüncüsüne, "Aşıkâr", beşincisine, "Felaket" ve diğerlerine, "Hayret Verici Boru Sesi", "Yakın Olay", "Büyük Dehşet", "Borazan", "Boru" gibi isimler, İsimler Sultanının bütün insanlara hakim olduğunu ve türlü şartta hakim olmaya devam edeceğini bütün dünya milletlerinin kesinlikle bilmeleri ve iç ve dış gözleriyle şahit olmaları için verilmiştir.'** 1

Napolyon III'e Levih

Hz.Bahaullah Edirne'deyken Napolyon III'e gönderdiği ilk Levih hükümdar tarafından saygısızlık ve nezaketsizlikle kabul edilmişti.* Anlatıldığına göre, o Levhi yere fırlatarak, "Eğer bu adam bir Allah ise, ben iki defa Allah'ım, " demiş. Hz.Bahaullah, İmparatorun bakanlarından birinin o ana kadar

* cilt 2, S. 386-7 ye bakınız

bir cevap gelmediğini bildiren mektubunu aldıktan sonra, Napolyon'a ikinci Levih nazil olmuş (Arapça) ve 1869'da ona göndermişti. Bu Levih yumuşak bir tonla yazılan bir önceki Levihten farklı olarak haşmetli bir lisanla nazil olmuş, yüce otorite tonuna sahip ve onun Sahibinin Padişahlar Padişahından başkası olmadığını açık açık ifade eder. Sadece başlangıç paragrafını okumak, Hz.Bahau'llah'ın sözlerinin azametinin bir nebzesini okuyucuya bildirmeğe yeterlidir.

Ey Paris hükümdarı ! Papaza söyle artık çanları çalmasını. Allah'a yemin olsun ! En ulu Çan, En Yüce İsim, Onun heykelinde görüldü ve Ulular Ulusu ve Yüceler Yücesi Rabbının irade parmakları ölümsüzlük semalarında Zülcelalin ismiyle çalmaktadır. Ey Padişah! Ölmezlik şehrinin ötesindeki mukaddes ve kar beyazı Noktanın üzerinde, Sina dağı üzerinde bu Taze Ağaç'ta yanan ateşten seslenen 'Benden özge yarlıgayıcı ve acıyıcı bir Tanrı yoktur ' sesine kulak ver. 2

Bu Levihte Hz.Bahau'llah Napolyon'un düşüşünü haber verir, sebebini açıklar ve onun hatasını düzeltmedikçe ve Allah'ın Emrine hizmet etmek için ayağa kalkmadıkça mahviyetinin kaçınılmaz olduğunu beyan eder.

Levihten alınan bu bölümler Hz.Bahau'llah'ın günündeki en büyük hükümdarlardan birini paylamasını, Onun zorlayıcı sözleriyle okuyucuyu tanıştırmaya hizmet edecektir.

Ey İmparator! Savaş (Kırım savaşı) ilanının sebebini soran Rus Çarına vermiş olduğunuz cevapta söylediğiniz sözleri duyduk. Rabbiniz gerçekten, bilici, her şeyden haberdardır. Sen 'Ben yatağında uyurken Karadeniz'de boğulan kazazedelerin haykırışları beni uyandırdı,' dedin. Böyle söylediğini duyduk ve gerçekten söylüyorum, Rab Benim

söylediklerime şahittir. Seni uyandıran şeyin onların feryadı değil, senin kendi ihtirasının teşviki olduğuna tamkık ederiz, çünkü Biz seni denedik ve seni istekli bulduk. Benim sözlerimin manasını kavra ve idrak edenlerden ol... Sözlerinde samimi olsaydın, Aziz ve Hikmetli olan Onun tarafından sana gönderilen Allah'ın Kitabını tutup arkana atmazdın. Biz seni onunla denedik ve seni iddianda samimi bulmadık. Kalk ve elden gideni telafi et. Yakında dünya ve sahip olduğun her şey telef olacak ve krallık senin Rabbının ve atalarının Rabbi olan Allah'a kalacak. İşlerini kendi hevesin doğrultusunda düzenlemek sana yaraşmaz. Mazlumun ahlardan kork, onu zalimlerin oklarından koru. Senin yaptıklarından ülken karmaşa içine atılacak ve yaptıklarından ötürü ceza olarak imparatorluğun elden gidecek. O zaman ne kadar yanılmış olduğunu anlayacaksın. Sen ayağa kalkıp bu Emre hizmet etmez ve burada Ruhul Kuds olan (İsa) Onu, doğru yolunda takip etmezsen, karışıklıklar o ülkenin bütün halkını kaplayacaktır. Tantanan seni gururlandırdı mı? Hayatıma yemin olsun! O devam etmeyecek, heyhat eğer sen bu muhkem ipe yapışmazsan, yakında o sona erecek. Biz senin arkandan alçalma görüyoruz ama sen bundan habersizsin... Saraylarını ölümlere ve imparatorluğunu her kim isterse ona terk et ve sonra Allah'ın Melekutuna dön. Gerçek söylüyorum, Allah'ın senin için seçtiği budur, ne olurdu Ona dönenlerden olsan... Yok eğer, ülkenin ağırlığını taşımak istiyorsan, o zaman Rabbi'nın Emrine hizmet etmek için bunu yap. Övgüler olsun bu makama. Her kim ona erişirse, Her şeyi bilen Hikmetli olan Ondandır olan her türlü iyiliğe ermiş olur. Onların yok olacağını bildiğin halde

sahip olduğun hazineler için mi seviniyorsun? Baha ehlinin nazarında bütün dünyanın değeri ölü bir karıncanın göz bebeği kadarken bir parça toprağa hükmettiğin için mi seviniyorsun? Bırak onu ona heves edenlere ve dünyanın Maksudu olan Ona dön. Hani nereye gitti o mağrur ve sarayları? Mezarlarına bir göz at ki, bu örnekten yararlanasın çünkü Biz her görene bir ders verdik. Zuhur esintileri seni kaplasaydı, sen bu dünyayı terk eder ve Allah'ın Meleketuna gider ve bu yüce vizyona yakın olmak için sahip olduğun her şeyi harcardın.3

Hz.Bahauallah'ın kehanetlerinin gerçekleşmesi sadece bir kaç ay sürdü. İmparator 1870 de kötü kaderiyle yüz yüze geldi.

Hz.Şevki Efendi “The Promised Day is Come” da bunun kısa bir özetini yazar :

" Hz.Bahauallah'ın ikinci Levhinde buyurmuş oldukları karanlık ve gebe kelimelerin anlamı çok geçmeden açığa çıktı. Bencil arzularıyla Kırım harbini tahrik ederek başlattıran, Rus imparatoruna kişisel garzinden dolayı harekete geçen, Moskova felaketinin intikamını almak ve 1815 antlaşmasını bozmak için sabırsızlanan ve tahtına askeri haşmeti getirmeğe çalışan o, çok geçmeden kendisini toprağa yuvarlayan felaket ile girdabın içine girdi ve Fransa'yı milletler seviyesindeki yüksek makamından Avrupa'da dördüncü güce inmesine sebep oldu.

1870'teki Sedan savaşı Fransız İmparatorunun kaderini tayin etti. Ordusunun tamamı bozguna uğradı ve modern tarihte şimdiye kadar kaydedilmeyen en büyük teslim şartnamesiyle teslim oldu. Ezici bir harp tazminatı uygulandı. Kendisi de esir alındı. Tek oğlu Prens, bir kaç

yıl sonra Zulu savaşında öldürüldü. İmparatorluk çöktü, programı gerçekleşmedi. Cumhuriyet ilan edildi. Daha sonra Paris kuşatıldı ve silahları alındı. İç savaştan sonra, vahşiyane Franko Germen savaşı 'Korkunç Yıl'a damgasını vurdu. Prusya kralı William I, XIV 'üncü Louis'nin "Yüce abidesi ve güç ve gurur sembolü" olarak duran, bir zamanlar Almanların aşağılandığı o sarayda, Alman imparatoru ilan edildi. ' Bütün dünyada yankılanan böylesine müthiş' tahttan indirilme faciası sonunda, bu yalancı ve mağrur hükümdar ıstırap çekti ve Hz.Bahaullah'ın sürgünde bulunduğu durumda, Onu acımasızca inkar ettiği aynı durumda ölünceye kadar sürgünde kaldı. " 4

Hz.Bahaullah'ın Napolyon'a yazdığı Levih muhafızlar tarafından anlaşılmasın diye adamın biri tarafından şapkasının içine saklanarak hapisneden çıkarıldı. Akka'da* Fransız konsolosluğu temsilciliğine verildi. O da Fransızca'ya çevirerek İmparatora gönderdi. İmparatora meşum ikazları içeren muazzam azamet ve latif bir lisanla nazil olan Levhi okuyan Fransız temsilcisinin oğlu, ondan derinden etkilendi ve Hz.Bahaullah'ın sözlerinin kısa bir zaman içinde yerine geldiğini hayretle görünce Bahailiği kabul etti.

Hz.Bahaullah'ın Emrini kabul edenler ve Onun Dininin menşeyini tanıyanlar için Onun Kelamı ile, yani Allah ile insanoğlunun eserleri arasında hiç bir mukayese yapılamaz. Gerçekten ikisi arasındaki fark ölçülemez. Onun sözleri sadece yaratıcı değil, insanların kalplerine sadece derinden nüfuz etmez ve beşer toplumunu tamamen değiştirmez, fakat başlı başına edebi açıdan da Hz.Bahaullah'ın Yazıları insan aklının meydana getirdiği mantıki modeli her zaman takip etmez. İsmine layık

* Louis Catafago, bir Hıristiyan Arap.

bir yazar, genel olarak her seferinde bir konuyu ele alır ve mantıklı bir şekilde temasını adım adım işler. Temasının ortasında konuyla ilgisi olmayan bir konuyu takdim etmez. Fakat vahiy olan Kelime insanoğlunun düşünce ve mantığına uygun modelde Allah tarafından inmez. O insan limitlerinin üzerindedir; o, insanoğlunun erişebileceğinin ötesinde sanki hudutsuz bir okyanus gibidir. Öyle bir okyanus ki, onun kabaran dalgalarından kelimelere benzeyen sadece bir kaç damla beşer anlayışının kıyılarına düşer. Fakat onun akışı, insan aklının kavrayabileceği hiç bir modeli izlemez.

Bu uyumsuzluğun bir örneği; Hz.Bahau'llah'ın Napolyon'a yazdığı Levihte görülebilir. Burada Hz.Bahau'llah'ın inananlarına en bağlayıcı emirlerini şu sözlerde verir

Allah Kendi Emrini yaymağı herkese farz kılmıştır. Bu ödevi yerine getirecek olan kimse, söyleyeceği sözlerin müstaid kimseler üzerinde tesir yapabilmesi için, ilk önce güzel huylar süsü ile süslenmiş; aksi takdirde, sözünün tesiri olmaz. 5

Ve sevdiklerine de şöyle öğüt verir:

Ey Ehl-i Baha! Gönül kalelerini hikmet ve beyan kılıcı ile teshir ediniz. İhtiraslarına mağlup olarak mücadeleye girişenler göze çarpar bir perde ile perdelidirler. Söyle: Hikmet kılıcı yaz sıcağından daha kızgın ve çelik kılıçtan daha keskindir. N'olaydı bu hakikati bir idrak eyleyeydiniz! Onu Benim ismim ve Saltanatım ile çekiniz, sonra ihtiras kalesine kapanmış olanların gönül şehirlerini onunla fethediniz. Ebhanın Kalemî, gafillerin kılıçları altında otururken, size işte böyle emir veriyor. Bir kimsenin bir günah işlediğine vakıf olur iseniz, onun üstünü örtünüz; ta ki, Allah da sizin günahlarınızın üstünü örtsün. Gerçekten O settardır, büyük fazıl sahibidir.

Ey zenginler topluluğu! Bir fakir görünce onu istihkar etmeyiniz. Ne şeyden yaratılmış olduğunuzu göz önüne getiriniz. Hepiniz hor ve hakir bir sudan yaratılmışsınızdır. 6

Bir başka örnek, Napolyon'a yazdığı Levhin tam ortasında, Hz.Bahaullah, Emirde en büyük iki bayramın Rızvan Bayramı ve Hz.Bab'ın Emrini açıkladığı gün olduğunu ve bunları Kendi doğum günü ile Hz.Bab'ın doğum günü olan diğer iki bayramın izlediğini haber vermeği seçer. Hz.Bahaullah bu Levihte oruç yasasının formülasyonunu da haber verir ve süresinin on dokuz gün olması şartını koşar.*

İlahi vahiy böyledir.

Papa Pius IX 'a Yazılan Levih

Papa Pius IX'a yazılan Levih (Arapça) Hz.Bahaullah'ın Napolyon'a yazdığı sıralarda vahiy olmuştu. Bu Levihte Hz.Bahaullah Kendisini Rabların Rabbi olarak tanımlar ve Papa'ya Allah'ın otorite ve haşmetiyle hitap eder, açık bir lisanla vaad edilen İsa'nın, Peder'in izzetinde geldiğini haber verir ve her şeye gücü yetenin sesiyle onun saraylarını bırakıp, Rabbinin tahtının önüne koşmasını emreder.

Bu azametli Levihten işte bazı bölümler:

Ey Papa! Peçeleri yırt at. Rablar Rabbi olan O, bulutlarla örtülü olarak geldi ve Takdiri İlahi ve Yüceler Yücesi Allah tarafından emir yerine getirilmiştir... O, gerçekten, birincide olduğu gibi gene gökten indi. Dikkat et ki, Ferisilerin açık bir neden

* Napolyon'a yazılan Levhin büyük bölümü İngilizce'ye çevrilmiş ve yayınlanmıştır. Ancak bunun gibi bazı bölümler henüz çevrilmemiştir.

olmadan sebepsiz yere Onunla (İsa) mücadele ettikleri gibi sen de Onunla mücadele etme...

Zuhurun Hükümdarı olan O, en ıssız diyarlarda yaşarken, sen saraylarda mı yaşıyorsun? Onları istedikleri gibi yapmaya bırak ve yüzünü sevinç ve keyifle Melekuta çevir... Rabbın olan Merhametli Allah'ın adına, yeryüzü halkının arasında ayağa kalk ve iman elleriyle Hayat kadehini al, önce ondan iç ve sonra bütün dinlerin halkının arasından ona doğru dönenlere teklif et.

Ruhul Kuds olan (İsa) Onu hatırla. O geldiği zaman, Onun zamanında yaşayan en alim kişiler onun aleyhinde hüküm yürütürken basit bir balıkçı Ona iman etti. O halde, anlayış sahibi olan sizler, ayağınızı denk alın! ...

Ey yüce Pontif ! Onun İsm-i Azam'ı olan Onun seslendiği gibi, Kemiklere şekil veren Tasarıncının öğütlerine kulak ver. Sahip olduğun süsleyici ziynetleri sat, geceyi gündüze ve gündüzü geceye çeviren Allah'ın yoluna harca. Krallığını krallara devret ve yüzünü Allah'ın Melekutuna çevirerek yaşadığın yerden çık ve dünya bağlarından arınmış olarak yer ve gök arasındaki Rabbına övgüler yağdır. İsimler Maliki, her şeyi bilen İzzetli Rabbının adına sana böyle buyurulmuştur. 7

İlginçtir ki, bu Levhin vahyinden hemen sonra, asırlardan beri Hıristiyan aleminde çok güçlü olduğunu ispatlayan ancak bir süreden beri gücü ve nüfuzu azalmış olan Papanın cismani saltanatı semavi Pederin kelimelerinin gücüyle dramatik bir şekilde sönmüştü.

Hz.Şevki Efendi bu olayın değerlendirilmesini şöyle yazmıştır:

1870 tarihinde Hz.Bahauallah Pius IX 'a mektup yazdıktan sonra, Kral Victor Emmanuel I Papalık eyaletleri ile birlikte savaş başlattı ve ordularıyla Roma'ya girdi ve kuşattı. Kuşatma akşamı Papa Lateran'a çekildi ve yaşına rağmen, yüzü göz yaşlarına boğulmuş bir halde dizleri üzerinde sürünerek Scala Santa'ya tırmandı. Ertesi sabah , top ateşi başlayınca beyaz bayrağın St.Peter kilisesinin kubbesine çekilmesini emretti. Bozguna uğramış bir halde bu "isyanın yaratılmasını" reddetti, eyaletini istila edenleri aforoz etti, Victor Emamanuel'u "hırsız kral" , "her türlü dini ilkeleri unutmuş", "her türlü hak ve hukuku hor gören", "her kanunu çiğneyen" bir kişi olarak ilan etti. Yirmi beş asırlık bir ihtişamın sürdüğü ve on asırdan beri Papanın karşı konmaz haklarla hükmettiği "ebedi şehir" Roma nihayet yeni krallığın merkezi ve Hz.Bahauallah'ın daha önce buyurdukları gibi ve Vatikan Mahpusunun kabullendiği aşağılanma manzarası oldu.

Onun hayatını yazan bir yazar şöyle yazar, “Yaşlı Papanın son yılları acı ve kederle dolmuştu. Onun fiziksel hastalıklarına çok zaman Roma'nın tam kalbinde dinin bozguna uğraması, dini kaidelerin bozulup tazyik edilmesi, piskopos ve papazların görevlerini yapmalarından men edilmelerini görmenin üzüntüsü de eklenmişti.”

1870 de yaratılan durumu düzeltmek için her türlü çaba fayda vermedi. Posen Başpiskoposu Bismark'ın tavassutunu rica etmek üzere Papa adına Versay'a gitti. Ancak çok soğuk karşılandı. Daha sonra, Almanya'daki Alman Başbakanına politik baskı yapmak için bir Katolik parti kuruldu. Ancak, bütün bunlar boşunaydı. Daha önce değindiğimiz o yüce süreç mutlaka seyrini tamamlamalıydı. Hatta şimdi bile, aradan yarım asır

geçtiği halde, o cismani saltanatın sözde restorasyonu, eskiden adından hükümdarların titredığı ve onun ikili saltanatına kendi istekleriyle baş eğdikleri güçlü prensin acizliğinin daha çok yardıma itilmesine hizmet etmekten başka bir işe yaramaz. Hemen hemen küçük Vatikan şehrine tahdit edilmiş ve Roma'yı laik bir hükümdarın zilliyetine bırakarak bu cismani saltanat, o güne kadar İtalya'nın elinde tuttuğu İtalyan krallığını kayıtsız şartsız tanıma pahasına elde edilmişti. Roma problemi bir daha gündeme gelmeyecek biçimde çözümlenmiş olduğunu iddia eden Lantern Antlaşması, İtalya içinde ayrılmış Şehirle ilgili, belirsizlik ve korku ile dolu laik bir güç için hareket serbestliği tanımıştır. Katolik bir yazarın gözlemlerine göre, " Ebedi şehrin iki canı birbirinden ayrılmış, ancak daha önce hiç görülmemiş bir biçimde daha şiddetli çarpışmak için."

Kral Potif, İnnocent III'un ondan önce gelen papalar içerisinde en güçlü saltanat süren biri olduğunu çok iyi hatırlar. Innocent III, onsekiz yıllık papalık döneminde kralları ve imparatorları yükseltti ve onları tahttan indirdi. Aforozlarıyla, milletleri Hıristiyanlığı uygulamaktan mahrum etti. İngiltere kralı onun elçisinin ayakları dibine tacını yere bıraktı ve onun çağrısı üzerine dördüncü ve beşinci haçlı seferleri yapıldı. " 8

Çar Alexander II'ye Levih

Akka'da nazil olan bir başka Levih Rus Çarı Alexander II'ye yazılan Levihtir. Levih Arapça olarak nazil olmuştu. Hz.Bahauallah burada Kendi makamını beyan eder, Kendisinin Semavi Peder olduğunu açıklar ve Onun adına ayağa kalkması için ona çağrıda bulunur, Mesajını bildirir ve milletleri Dinine davet eder.

Bunlar Hz.Bahauallah'ın Çar'a hitap ettiği bazı sözlerdir:

Ey Rus Çarı ! Kuddus olan Padişahlar Padişahının sesine kulak ver. Gökteki Mele-i Ala arasında en güzel isimlerle isimlendirilmiş ve yerdeki yaratık aleminde Tanrının Behiyyül Ebha adı ile adlandırılmış olan Kimsenin oturmakta bulunduğu Firdevs cennetine yönel. Sakın hiç bir şey - bir perde gibi gerilerek- seni Rahman ve Rahim olan Rabbına yönelmekten alkoymasın... Sakın ki, saltanatın Yüce Padişah olan Ondan seni alkoymasın. O gerçekten Kendi saltanatı ile geldi ve her zerre yüksek sesle söyle haykırır: “ İşte bak ! Rab büyük haşmetiyle geldi! ”. Baba geldi ve oğul –İsa- mukaddes vadide : “Lebbeyk, ey İlahım Allah, Lebbeyk” diye haykırıyor. Sina dağı Beytin etrafında dönüyor ve Yanan Çalı yüksek sesle çağırıyor: “Vehhab, bulutlara binmiş olarak geldi! Ne mutlu Ona yakın gelene ve vay ondan uzak durana...”

Bu mübrem Emrin ismiyle insanlar arasında ayağa kalk ve sonra ümmetleri Yüce ve Ulu Allah'a çağır. 9

Zuhurunun üstün tabiatını tarif ederek, Hz.Bahauallah şöyle yazar:

Söyle: Peygamberlerin ve Nebilerin yürekleri sevinçle dolduğu Bildiri budur. Dünyanın kalbinin hatırladığı ve Allah'ın Kitaplarında vaad olunan Ulu ve Hikmetli Kimse budur. Benimle olma isteği ile Nebilerin elleri, Yüce, İzzetli olan Allah'a doğru yukarı kalktı... Bazıları Benden ayrı kaldıkları için göz yaş döktiler, diğerleri Benim yolumda zorluklara tahammül ettiler ve bir başkaları da Benim güzelliğim uğruna canlarını verdiler, eğer bunu bilseydiniz. Söyle: insafla muhakeme edecek

olursanız Ben Kendi özümü değil, Allah'ın Kendisini övüyorum, Bende Allah'tan ve Onun Emrinden başkası görülemez, eğer iç gözünüz varsa. Eşiyanın dilinin söylediği Kişi Benim. Onun adıyladır ki, Tevrat ile İncil süslemler... 10

Hz.Bahaullah'ın sözleri sağır kulaklara düştü. Böyle yüce bir mesajın bildirisi ile duyulanmayan Alexander II, 1881'de öldürüldüğü zamana kadar ülkesinde hüküm sürdü ve 1917'de Bolşeviklerin ayaklanmasıyla hanedanlığı söndü.

Bu Levihte Hz.Bahaullah'ın Çar'ın Allah'a yalvarışına değinen fakat ayrıntılarını söylemediği bir bölüm var. O şöyle yazıyor:

Biz, gerçekten, senin gizlice Allah ile konuşurken, o şey için O'na yalvardığını duyduk. Bu sebepten Benim şefkat rüzgarım esti ve Benim Merhamet denizim kabardı ve Biz hakikaten sana cevap verdik.Senin Rabbin Bilici ve Hikmetlidir. 11

İsfahanlı Ağa Muhammed Rahim adında bir inanan yukarıdaki bölümle ilgili Estarabad Rus konsolosunun bir sorusuyla karşılaştı. Yezd'den Üstad Ali Ekber-i Banna'nın* hatıralarında yazılı hikayesi:

Ağa Muhammed Rahim işkence ve ıstırapların olduğu bir zamanda Emri kabul etti. Emri aleni olarak tebliğ etti. Bunun bir sonucu olarak bazıları Emri kabul etti ve diğerleri ise ona zarar vermek için muhalif olarak ayağa

* 1903 de Yezd'de şehit olan Üstad Ali Ekber Hz.Bahaullah'ın önde gelen inananlarından. Bir kaç yıl Aşkabat'ta yaşadı ve Emre unutulmaz hizmetlerde bulundu. Onun hatıraları başlıca Emrin tarihini ve Aşkabat Bahailerini ele alır. Tecelliyet Levhi onun adına nazil olmuştur. Bir sonraki ciltte daha ayrıntılı olarak ona değineceğiz.

kalktular, özellikle babası acımasızca ona karşıydı. En sonunda, evdeki zenginlik ve bolluğu terk ederek ve her türlü dünya bağlarından vazgeçerek Sebzevar'a (Horasan eyaletinde) hicret etti. Bir süre orada bakır madenlerinde çalıştı. Daha sonra, Sebzevar'da inananlara yapılan eziyetler karşısında Aşkabat'a gitti. Hayatının sonuna kadar orada kaldı.

Ağa Muhammed Rahim bir yazar olduğu kadar, Emirde de başarılı bir mübelliğdi. Hz.Bahaullah'ın zamanında iki kere Akka'ya ziyarete gitti ve Onun huzuruna müşerref oldu. O bize şu hikayeyi anlattı:

"Hz.Bahaullah'ın huzuruna varmak için ilk ziyaretime gitmeden önce, Esterabad'da bir Rus Konsolosu kendisine bazı Bahai kitapları götürebilecek Sebzevar'dan bir Bahai ile tanışmak istediğini bir Ermeni tüccara anlatmış. Gereken masrafları da ödeyeceğini söylemiş. Ermeni tüccar, İsfahanlı bir tüccar olan (Bahai) Hacı Muhammed Kazım'a bu mesajı verdi. Hacı ve diğer ahabplar aralarında meşveret ettikten sonra benim gitmem gerektiğine karar verdiler.

Ermeni tüccar Konsolosa bir tanıtma mektubu yazdı. Bazı Bahai kitaplarıyla birlikte mektubu aldım. Esterabad'a gittim ve iki gün sonra Konsolosa gittim ve mektubu ona verdim. Beni evinde kalmam için davet etti. Ben de kabul ettim. Akşamları birlikte oturup konuşuyorduk. Emrin tarihinin bildiği bazı bölümleri hakkında konuştu ve bilmediği konularda ben onu aydınlattım. Bir gece bana, " Seni buraya çağırmanın esas maksadı Hz.Bahaullah'ın Çar'a yazdığı şu bölümün anlamını sormak içindi ' Allah'la gizlice konuşurken senin Allah'a o şey için yalvardığını işittik. Bu sebepten Benim şefkat rüzgarım esti ve merhamet denizim kabardı ve sana samimiyetle cevap verdik. Gerçekten senin

Rabbın Bilici ve Hikmetlidir. ' Çar duasında ne istedi ki, kendisine istediği bahşedildi?' Ben ne diyeceğimi bilemedim ve "Allah biliyor" dedim. "Bu açık, fakat bu bölümü nasıl yorumlarsın?" dedi. Konu üzerinde biraz düşündüm ve kralların Allah'tan bir şey istemediklerini ancak kendi fütuhatlarında zafer ve düşmanları için yenilgi isteyecekleri sonucuna vardım. Kırım harbinde Rusya'nın yenilgisinden sonra durumu ters çevirecek olursak, Çar Osmanlılara karşı savaşta kendisini galip kılması ve onların şehirlerini zaptetmesi için yalvarmıştır. Bütün bu düşüncelerimi Konsolosa bildirdim ve Çar'a bir mektup yazması gerektiğini ve dualarının kabul edileceğini, plan ve niyetini yapmasını bildirmesini önerdim.

Bir kaç gün sonra benim yol masraflarımı ödedi ve ben eve döndüm. Fakat benim Levhi tefsir etmem belki de yanlış olabilir diye kalben endişeliydim. Bu konu hakkında canım sıkılıyordu, Akka'ya gidip Kervansarayaya varıncaya kadar korku ve ümit kalbime oturdu. Çok geçmeden, Ağa Can, (Hz.Bahaullah'ın katibi) beni görmeğe geldi. Konuşmalarımız arasında bana, " Rus Konsolosuna neler söyledin" diye sordu. Sesimi çıkaramadım ve endişe duymaya başladım. Bir saat sonra Gusn-u Ekber, (Hz.Bahaullah'ın oğlu, Mirza Muhammed Ali ki, daha sonra Hz.Bahaullah'ın ahdini bozdu) beni ziyarete geldi. O da bana aynı soruyu sordu. Bu benim endişemi daha da arttırdı.

Ertesi sabah, En Büyük Dal (Hz.Abdulbaha) geldi. Hikayenin tamamını olduğu gibi ona anlatmak zorunda kaldım ve beyanımda yapmış olduğum hatayı itiraf ettim. Hz.Abdulbaha bana, " Sevin ve rahatla, çünkü o gün Cemal-i Mübarek o anda birinin Çar'a yazılan mektubu okuduğunu bildirdi. O zaman Hz.Bahaullah senden

bahsetti: Rus konsolosu Bizim kullarımızdan birine sordu: 'Kralın duası neydi? diye. Aldığı cevap doğrudu' dedi. Sonra senin adını vererek, 'Bu kişi İsfahanlı Ağa Muhammed Rahimdir'." Dedi". Bunun için Allah'a şükrettim. 12

Rus Konsolosuna bildirilen bu düşünceler 1877-8 Rusya ile Osmanlı arasındaki harbe değinir. Anlaşılan Çar babasının Kırım harbindeki yenilgisinin intikamını almak için harbe girişti.

Önceleri orduları oldukça ilerleme gösterdi ve İstanbul'a doğru ilerliyordu. Sonra, ilerlemeleri Türkler tarafından durduruldu ve bunu takip eden savaşlarda, pek çok Rus askeri öldü. Çar yeniden yenilme ihtimalini gördü ve Ağa Muhammed Rahim, işte o zaman Çar'ın Allah'a dönerek Onun yardımını istediğini düşündü. Hz.Bahauallah Levhinde Çar'ın dualarının kabul edildiğini ifade eder.

Burada şu not edilmelidir ki, bir kaç yıl önce, Hz.Bahauallah Akka'ya giderken, Kendisine ve arkadaşlarına yapılan zulümlerden dolayı Osmanlı hükümeti ve halkına ceza olarak bu felaketlerin Allah tarafından geleceğini daha evvelinden haber vermişti. Daha sonra, Akdes kitabında, Türkiye'deki müstebit rejimin kaldırılacağını ve onun ortadan kalkacağını haber verdi†.

Abdul Aziz'in 1876'da katledilmesi birinci cezaydı. Bunu Ruslara zafer getiren 1877-8 savaşı takip etti ve Osmanlıların çökme sürecini harekete geçirdi. Edirne, Ruslar

* Bunlar Hz.Bahauallah veya Hz.Abdulbaha'nın kelime ve kelime aynı sözleri değildir. Bunlar Ağa Muhammed Rahim'in hatıralarıdır.

†Aşağıda S.187-188 e bakınız

tarafından işgal edildi ve on bir milyon kadar insan bu müstebit rejimin zulmünden azad oldu.

Kraliçe Viktorya'ya Levih

Öğütler ve iyi teşviklerle dolu olan bu Levihte, Arapça olarak Hz.Bahauallah tarafından Kraliçe Viktorya'ya hitap edilmişti.

Ey Londra'daki Kraliçe! Bütün insanların Rabbı olan, Rabbının Sidresinden gelen sesine kulak ver; hakikaten, yerde olan her şeyi bırak ve imparatorluk başını celil olan Rabbının zikri tacı ile süsle. O, gerçekten büyük bir celal içerisinde bu dünyaya gelmiştir ve İncil'de yazılmış olan her şey tahakkuk etmiştir... Kendi arzularını bir yana bırak ve kalbini Kadim günlerin Allah'ına çevir. Biz seni Allah adına anıyoruz ve arzu et ki, yeri ve göğü Yaratan'ın yardımıyla senin ismin yüceltilebilsin. Gerçek söylüyorum, O Benim söylediklerime şahittir.

13

Hz.Bahauallah, bu Levihte Kraliçeyi 'esir ticaretini menettiği' ve 'meşveret dizginini millet temsilcilerinin eline verdiği' için över. Burada şuna dikkat edilmelidir ki, Hz.Bahauallah Akdes Kitabında esir ticaretini yasaklamıştır. O, halkın temsilcilerinin yer aldığı bir hükümet sistemini onaylar. Kraliçeye yazdığı Levihte, Hz.Bahauallah Britanya Parlamentosu üyelerini şu sözlerle över:

Fakat onların da (Parlamento üyeleri) O'nun kulları arasında güvenilir olmaları ve kendilerini yeryüzünde yaşayan herkes için temsilci olarak görmeleri gerekir. Hükümdar ve Hikmet sahibi olanın katından sadır olan bu Levihte işte böyle öğüt verilmiştir... Ne mutlu Tanrı hatırı için Meclise girip

**insanlar arasında halis adalete hüküm verenlere ! O,
gerçekten mutlulardandır..¹⁴**

Geleceğin Bahai toplumu kurumlarının* ayırdeden karakterini teşkil eden bu yüce öğretiler ile başkalarını dışlamak kaydıyla, herkesin kendisi ve ülkesi için kavga ettiği politik sistemler arasında ne büyük bir tezat var!

Hz.Bahaullah'ın Dininin derinliklerine kök salmış beşer ırkının birliği temel öğretisi , Onun Dininin Altın Asrı meydana geldiğinde, ruhani seviyede ona varılacağına söz vermesi, inananlarının günlük yaşamlarında hal ve davranışları üzerinde önemli bir rol oynar. Bütün beşerin bir olduğu ,aynı Allah tarafından Onun sevgisi ile yaratıldığı, böyle evrensel bir bakış, bir Bahai için diğer bütün standartların üstündedir.

Hz.Bahaullah, Kraliçeye yazdığı bu Levihte, Parlatonun üyeleri için bu temel ilkeyi tesis etmiştir. Onlar ' kendilerini yeryüzünde yaşayan herkes için temsilci olarak kabul etmelidirler' öğüdü bazıları için ahlak bakımından kabul edilebilir fakat büyük ayrılıklar gösteren bir dünyada uygulamada yürütülemez ve Hz.Bahaullah'ın Dininin ilahi orijini olduğunu henüz kabul etmeyenler tarafından imkansız olarak görülebilir. Fakat Onun Emrini kabul edenlerin ve mahalli, milli ve uluslararası kurullarda uygulanan evrensel sevgi ruhuna şahit olanların, bu embrionik kurumların hükümet sistemleri olarak kabul edileceğinden, bütün dünyada bu kurul üyelerinin Hz.Bahaullah'ın Levihlerinde buyurdıkları gibi bir görüşe sahip oldukları bir noktaya doğru büyüüp gelişeceğinden hiç şüpheleri olmayacaktır. O halde, Hz.Bahaullah'ın işaret ettikleri Barış-u Azam (en büyük barış) kurulacaktır.

* Dünya Bahai toplumunu incelemek için 'The World Order of Bahaullah' sayfa 161-206'ya bakınız.

Dünya Birliği Hakkında

Hz.Bahaullah'ın Kraliçeye yazdığı bir Levihte dünya hükümdarlarına yeryüzünde barışı kurmalarını öğütler. Sonra şu önemli beyanda bulunur:

Madem ki, Büyük Barışı reddettiniz, hiç olmazsa Küçük Barışa sarılınız; sarılınız ki, bir dereceye kadar kendi halinizi ve size bağlı olanların halini ıslah edebilirsiniz. 15

Hz.Bahaullah'ın Yazılarını incelemek isteyen herhangi tarafsız bir gözlemci, özellikle bu dünyada insan hayatının sosyal yönleriyle uğraşanlar, yüz yıldan fazla bir zaman önce Onun vahy olan öğretilerinin ve öğütlerinin her birinin devrin ruhunun bir parçası haline geldiği sonucuna varır

İnsanlık bu öğretilerin kaynaklarından habersiz, onu yakalamak ve bastırmak isteyen kontrolü dışındaki güçler tarafından durmadan sürüklenmektedir.

Bu öğretilerden biri, siyasi barış şekli olan Küçük Barış'ın tesisidir. Şartları milletler tarafından konmalı, amacı global savaşları kaldırmak olmalıdır. Madem ki, Hz.Bahaullah bunu savunmuştur, Onun diğer öğretileri gibi Küçük Barış'ın da kaçınılmaz olduğuna Bahailer inanırlar. Onun tarafından telaffuz edilen Allah'ın yaratıcı sözleri etkilerini öyle bir şekilde gösterecek ki, insanlık Küçük Barış'ı tesis etmekten başka çare bulamayacaklar. İnsanlar bütün beşer ırkını yok edebilecek askeri silahları zaten yapmışlar. Küçük Barış belki de son çare olarak ve insanları bütünüyle yok olmaktan kurtaracak mühim bir tedbir olacaktır. Küçük Barış, siyasi bir sistem olarak gerçi Büyük Barış'a göre son derece yetersiz olacak ve Büyük Barış'ta mevcut lütuf ve mükemmellikten uzak olacak ama Hz.Bahaullah'ın vaad ettiği, insanlığın tayin edilen muhteşem kaderinin ortaya çıkmasında bir kilometre taşı olacaktır.Hz.İsa'nın vaad ettiği Allah'ın Melekutunun

yeryüzünde tesisi ve Bahai dünya toplumu ile eş anlam taşıyan Büyük Barış ile ilgili Hz.Şevki Efendi şöyle yazmaktadır:

" Diğer taraftan, Hz.Bahau'llah'ın düşündüğü gibi, En Büyük Barış - bu Barış kaçınılmaz bir şekilde dünyanın ruhanileşmesi ve bütün ırklarının, mezhep, sınıf ve milletlerinin pratik bir sonucu olarak takip etmesi gereken bir barışıdır - Onun Kutsal İsmiyle bağdaşan Dünya Nizamında saklı ilahi olarak tayin edilen emirlerin dışında, başka hiç bir temele dayanamaz ve başka hiç bir vasıtayla korunamaz." 16

En Büyük Barış'ın kurulması ve dünya halkının ruhanileşmesiyle, insanoğlu ilahi erdem ve mükemmelliklerle süslenmiş asil bir varlık olacaktır. Bu, Hz.Bahau'llah'ın vaad ettiği Dininin meyvelerindedir. Gelecekte, insanın asaleti ve onun ruhani gelişmesi onu öyle bir duruma itecek ki, dünyanın bir köşesinde yiyeceksiz veya barınaksız birinin olduğunu öğrendiği zaman, hiç kimse yediğinden zevk almayacak, evinde huzur içinde oturamayacak. Böyle bir insan ırkını yetiştirmek Hz.Bahau'llah'ın misyonudur.*

Hız.Bahau'llah Kraliçeye yazdığı Levhinde bütün dünyanın seçilen millet vekillerine şu kelimelerle öğüt verir:

Ey her memleketin seçilmiş milletvekilleri! Müşavere ediniz; bütün ilginiz yalnız ve yalnız insanlığı faydalandırıp durumunu iyileştirmek olsun. Dikkatle bakacak olursanız, vazifenizin bu olduğunu görürsünüz. Dünyaya, yaradılışında sağ, salim olduğu halde muhtelif sebepler dolayısı ile vahim hastalıklara tutulmuş bir insan vücudu nazarıyla bakınız. Dünya vücudu bir an rahat yüzü görmemiş, bilakis, onun

* cilt 2 S. 158-9 'e bakınız.

hastalığı şahsi arzularının dizginini koy verip dalâlet vadisine sapan bir takım cahil doktorların eli altında günden güne vehamet kesbetmiştir. Ara sıra hazık bir doktorun bakımı sayesinde üyenin birisi afiyet kazandıysa vücudun geri kalanı yine eski hasta halini muhafaza ede gelmiştir. İşte Bilici ve Hikmetli bunu size böyle bildiriyor.

Bu gün Biz dünyayı, bu Zuhur gibi hayretler verici büyük bir Zuhuru tanımak şöyle dursun, hatta kendi menfaatlerinin nerede olduğunu bile bilemeyecek derecede gurur sarhoşu bir takım hükümdarların merhametine kalmış görüyoruz. İki de bir ortaya çıkıp dünyanın ıslahına çalışan hükümdar var ise de bunların da saiki gizli açık , kendi menfaatleridir. Böyle yaraşmaz bir saik ile ortaya atılan hükümdarın ıslahat yolundaki başarıları tabii olarak pek sınırlı kalmaya mahkumdur.17

İnsanların hastalıklarını tedavi etmek için gelen Gerçek Doktor, Allah'ın Yüce Mazharının söylediği sözlerden bu yana yüz yıldan fazla bir zaman geçmiştir. Geleceği haber veren Hz.Bahauallah'ın bu sözlerinden itibaren dünya durumu tehlikeli bir şekilde çökmektedir. Ancak insanlar bir bütün olarak , Hz.Bahauallah'ı İlahi Doktor olarak görüp ve Onun Dinini kabul ettikleri zaman Onun Kraliçe Viktorya'ya hitap ettiği bu sözler evrensel olarak tahakkuk edecektir:

Hasta dünyayı sağaltmak için Hakkın takdir buyurduğu en müessir ilaç ve en kuvvetli vasıta bütün milletlerin tek bir davada, müşterek bir dinde birleşmeleridir. Bu ise ancak, muktedir ve hazık bir İlahi doktorun başarabileceği bir iştir. Hakikat budur ve gerisi dalâlettir.18

Bu bakımdan, her yerde, dünya halkının kabul ettiği gibi, insanları saran ciddi problemlerin insan aklının meydana getirdiği devaları uygulamakla çözüleceği fikrini Hz.Bahauallah'a inananlar kabul etmezler. Onlar bilinçli olarak şuna inananlar ki, korkunç dünya koşulları, herhangi bilimsel, ekonomik veya politik ölçülerle tamamen düzelmeyecek ve geçen asırda veya halen uygulanan hiç bir uygun metot insanlığın hasta bedenini iyileştiremeyecektir. Anlayışlı ve tarafsız bir kimse de aynı sonuca varır. Genel olarak, insanlığın, dünyanın durumunu düzeltmek için , bütün çabalarına, idarecilerine, ilim adamlarına rağmen ve bütün bilgileri ve başarılarına rağmen, durum her geçen gün daha da kötüleşiyor.

Hız.Şevki Efendi 1931'lerde şöyle yazdılar:

" İnsanlık, ister bireysel hal ve tavrın ışığı altında ve isterse organize edilmiş toplumlar ve milletler arasında mevcut ilişkiler içerisinde gözlensin, ne yazık ki, çok büyük dalâlete sapmış ve bilinen hükümdarların ve devlet adamları arasında en iyilerinin yardım görmeyen gayretleriyle, motiveleri ne kadar tarafsız da olsa, ne kadar uyum içinde de olsa, amacına bağlılık ve gayretlerinde ne kadar da esirgemeyen de olsalar, bedeli ödenmeyecek çok büyük bir inişin ıstırabını çektiler. En büyük devletçiliğin henüz hesaplayamadığı hiç bir plan; ekonomik teorinin en tanınmış temsilcilerinin geliştirmeye ümit ettikleri hiç bir doktrin; en hararetli ahlakçıların öğretmeye çalıştıkları hiç bir ilke, son mercide şaşkına dönmüş bir dünyanın kurulabileceği uygun temelleri sağlayamaz.

Bütün dünyanın öne süreceği karşılıklı tolerans için hiç bir başvuru, ne kadar da zorlayıcı ve ısrarcı da olsa onun ihtiraslarını yatıştırılmaz veya kuvvetini toplamasına yardım edemez. Organize edilmiş uluslararası birliklerin herhangi genel bir plan , beşer

faaliyetlerinin hangi merhalesinde olursa olsun, kavramında ne kadar zekice veya alanında ne kadar geniş olursa olsun mevcut toplumun dengesini son derece küstahça alt üst eden kötülüğün kökten sebebini kaldırmayı başaramaz. Şunu da teyid etmek isterim ki, dünyanın politik ve ekonomik birliği için istenilen mekanizmayı kurma hareketinin ta kendisi bile - son zamanlarda devamlı olarak savunulan bir ilke - kendi başına organize edilmiş toplumların ve milletlerin gayretlerini yavaş yavaş zehirlemeğe karşı bir pan zehir teşkil etmeyecektir.

Altmış yıl kadar önce Hz.Bahaullah tarafından öylesine sade ve güç ile ilan edilen İlahi programı kayıtsız şartsız kendimizden emin olarak kabul etmekten başka neyi teyid edebiliriz? Bu programın temelinde, bu devirde insanlığın birleşmesi için Allah'ın İlahi olarak onun şartlarının hiç eksilmeyen yararlarının tereddütsüz iknasıyla birleşmesi ile tayin ettiği plan yatmaktadır. Sonunda bu plan dahili çökme güçlerine karşı koymaya muktedir olacaktır. Eğer bu dahili çökmeler kontrol edilmezlerse ümitsiz bir toplumun canlılığını yiyip kemirmek zorunda kalacaktır.

Yorgun ve rahatsız beşer, kaynağında İlahi, gayesinde her şeyi kapsayan, ilkesinde tarafsız, özelliklerinde meydan okuyan bu yeni Dünya Nizam'ının hedefi olan bu hedefine ulaşmak için çaba göstermelidir.

Dünya çapında beşer dayanışması için Hz.Bahaullah'ın müthiş programının gizli anlamlarını kavradığını kabul etmiş olduğunu veya onun öneminin derinliklerine indiğini, Onun Dinini kabul edenler tarafından bile iddia etmek küstahlık olur. Bütün imkanları çerçevesinde onu tahayyül etmeğe teşebbüs

etmek, onun gelecekteki yararlarını tahmin etmek, azametini tahayyül etmek beşer tekamülünün çok yüksek olduğu şu merhalede bile fazla erken olur." 19

Hz.Bahaullah tarafından tahayyül edilen Dünya birliği; insanlığın haz duyduğu siyasi bir birlik, halkın ve milletlerin aralarında dünyanın kaynaklarını insafla bölüştüğünü içeren sadece bir sistem değildir. O bundan çok daha ileriye gider. Hz.Bahaullah'ın yazılarında tarif ettiği birlik, kalplerin birliğidir ve bu da ancak insanlar bu çağ için gelen Allah'ın Mazharlarını tanır ve odak noktası olarak Ona döner, herkesin aynı Allah tarafından yaratıldığı sözüne inanır ve bütün insanlığı sev emrine itaat ederse, işte o zaman bu gerçekleşir.

Hz.Bahaullah'ın şu beyanı dünya birliği için bir anahtardır.

Umarım ki, Baha ehli “Her şey Tanrı katındandır”kutlu sözünü göz önünde bulundurlar. Bu yüce söz yüreklerde ve sinelerde gizli kin ve husumet ateşini söndürecek su gibidir. Türlü hizipler bu bir tek sözün sayesinde gerçek birlik nuru ile nurlanırlar. O, doğruyu söyler; doğru yola kılavuzlar; muktedirdir, azizdir, cemildir.²⁰

Tarih, Allah'ın sözlerinin ve öğretilerinin yaratıcı olduğunu göstermiştir. Onlar öyle bir güçle süslenmişlerdir ki, kalplere nüfuz ederler ve insanların onlara itaat etmelerini harekete geçirirler. Gerçekten de, Allah'ın her Mazharının en büyük misyonu, Kendi devrinde, Kendisine dönenleri yeniden canlandırmak için dünyaya böyle ruhani güçler salmaktır. Fakat , insanların sözleri ne kadar yüce olursa olsun başkalarının kalplerine tesir etmek ve onları birleştirmekten acizdirler. Allah'ın Mazharının gelişi tabiat aleminde baharın gelmesine çok benzer. O güneşin ışınları ve o mevsimin bereketli yağışları cismani dünyaya yeni bir hayat verir. Baharın hayat veren

güçlerinin bir sonucu olarak yazın meyveler olur. Arkasından da kış gelir ve tabiat uykuya dalar ve hava soğur. Bir sonraki bahar gelince aynı süreç bir kere daha tekrarlanır.

Allah'ın Mazharlarının gelişi de aynı modeli takip eder. Onlar her gelişlerinde beşer bedenine ruhani hayat verirler. Ancak her birinin bir Devri vardır, belli bir dönem. Bu dönem içerisinde onun öğretileri beşeri canlandırır ve onun gelişmesine sebep olacak itici kuvvet verir. Sonra, o Dine mahsus öğretilerin etkisi tamamiyle geçtiği zaman sona doğru iniş başlar. Böyle bir safhadan sonradır ki, Allah onun yenilenmesi için, taze ruhani güçleri salıvermek üzere insanlığa yeni bir haberci gönderir ve yeni çağın koşullarına uygun öğretiler planlar.

Bu günde, Hz.Bahaullah tarafından söylenen Allah'ın öğretileri birlik etrafında döner ve işte huzursuz bir beşer bu hedefe doğru gitmeğe uğraşmaktadır. Fakat bütün kaynaklarına ve yeteneklerine rağmen insanlık, dünyanın savaşan milletleri ve halkı arasında kalıcı barışı kurmakta çaresizdirler. Bütün bunlara rağmen, beşer, pek çok ilim alanında gelişmiş ve bu arzda hemen hemen hayatın her alanında büyük başarılar göstermiş, son derece zeki erkek ve kadınlar oluşturmuştur. Ancak bir şeyde yeteneksizliklerini ispatlamışlar, birbirlerine düşman olan insanların kalplerini birleştirmekte ve birbirlerini sevmelerini sağlamakta başarısız olmuşlardır.

Arabistan'da birbirleriyle savaşan aşiretler için Kur'an şöyle beyan eder:

"Sizi yardımlarıyla O (Allah) güçlendirmiştir ve iman edenlere gelince onların kalplerini birleştirmiştir. Dünyadaki zenginliklere uzanırsan, o zaman onların kalplerini birleştiremezsin.

Ancak Allah onları birleştirir çünkü o güçlü ve bilicidir." 21

Dünya çapında Bahai toplumunun tabiatı ve kompozisyonu kaba taslak araştırılırsa, dünyanın her yerinde

aklımıza gelen her çeşit geleneklere sahip, ayrı kaynaklardan milyonlarca insanın kalbine birlik getiren Hz.Bahau'llah'ın sözlerinin insanüstü etkisi görülebilir. Bu çeşitli ırktan dünyayı çevreleyen toplumların üyelerini birbirine bağlayan birlik, dostluk isteği veya başka uygun sebeplerden ilham almış değildir. Bu çağda Allah'ın evrensel bir Mazharının* gelişinin bilgisi ve Onun Emirlerine boyun eğmekle meydana gelmiştir.

Kişi, Hz.Bahau'llah'ı Allah'ın sözcüsü olarak kabul ettiği zaman, Onun emirlerini kolayca yürütür, insanları bölen asırlar boyu devam eden her türlü taassupları terk eder ve onun yerine her insanı saran bir sevgiye yer verir. Bu Hıristiyanlığın ilk günlerinde Hıristiyanları etkileyen Hz.İsa'nın öbür yüzünü çevir, değiştirici sözlerinin etkisine benzer.

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.

* cilt 1, S. 312

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.

HEYKEL (BEDEN) SURESİ

Hız.Bahaullah'ın en önemli Yazılarından birisi Surey-i Heykel veya Suretul Heykel (Beden Suresi) dir. Hız.Bahaullah krallara yazılan Sure'nin ve Levihlerin insan vücudunu sembolize eden beş uçlu bir yıldız şeklinde kopya edilmesini emretti. Levihler şu düzende kopya edildiler: Heykel Suresinin kendisi, sonra Papa Pius III'e, Çar Alexander II'ye, Kraliçe Viktorya'ya ve Nasreddin Şah'a. Bunu Tevrat'taki Zekeriya'nın kehanetleriyle birleştirerek, Hız.Bahaullah Heykel Suresini şu sözlerle bitirir:

Böylece Heykeli biz kuvvet ve kudret elleriyle kurduk, keşke bileydiniz. Size Kitapta vaad olunan Heykel budur. Kendinizi ona yakınlaştırmın. Sizin menfaatinize olan budur, keşke anlayabilseydiniz. İnsaflı olun, ey yeryüzü halkı ! Hangisi tercih edilir, bu mu, yoksa kilden yapılma bir heykel mi? Yüzünüzü Ona çevirin. Müheymin ve Kayyum olan Allah size işte böyle emretmiştir. Onun Emirlerine itaat edin ve size bahşetmiş olduğu bu şey için Rabbiniz olan Allah'a hamd edin. O, gerçekten Hakikatin Kendisidir. O'ndan başka Allah yoktur. O, 'Ol ve olur', Kelimesiyle istediğini vahyeder.¹

Levih boyunca, en Yüce Kalem Heykel'e hitap eder ve onda mevcut izzet ve azameti vahyeder. Hız.Bahaullah, bu surede hitap edilen Heykel'in Hız.Bahaullah'ın Kendisi ve Heykel'e hitap eden sesin de Onun olduğunu beyan etmiştir.² Bu Levihte Allah'ın sesiyle konuşanla konuşulanan aynı Kimsenin olduğunu bilmek ilginçtir.

Bu Surede, Heykel'in, Allah'ın Saltanatını yansıtmak ve Onun Güzellik ve İhtişamını bütün insanlara göstermek için bir ayna gibi yapıldığı belirtilmiştir. İstedığı her şeyi yapma gücü Ona verilmiştir. Bilgi okyanusları ve sözleri Onun kalbinin içine yerleştirilmiş, yerde ve gökte bulunan herkes için O, Allah'ın bizzat Kendisinin Zuhuru olmuştur.

Hz.Bahaullah, bu Levihte Heykel'de mevcut akıl almaz azameti söylerken şöyle beyan eder:

Benim Heykel'imde Allah'ın Heykel'inden, Benim güzelliğimde O'nun Güzelliğinden, Benim varlığımda O'nun varlığından, Benim benliğimde O'nun benliğinden, Benim hareketimde O'nun hareketinden, Benim razılığımda O'nun razılığından, Benim Kalemimde, O'nun Kaleminden başka bir şey görünmez, Kudretli ve övülen O'dur. Benim Ruhumda Hakikatten başka bir şey yoktur ve Şahsımda Allah'tan başkası görünmez. 3

Tercümenin yetersiz kaldığı bir yerde, Hz.Bahaullah'ın bu olağan üstü eserinin azametini ve kudretini tam olarak takdir etmek mümkün değildir. Her seferinde O Heykel'e hitap ettiği zaman, Yazılarında mahfuz, şimdiye kadar insanların gözlerinden saklanmış bazı sırlara doğru, sanki yeni bir kapı açılıyormuş gibi, Allah'ın Zuhurunun yeni çehresinin peçesini açtığını söylemek yeterlidir. Eğer kalbi temiz bir kimse, idrakinin çok ötesindeki bu sonsuz İlahi Zuhurun sadece bir anlık bakışına sahip olsa, bu bakış ona hiç bir beşer vasıtasının ona vermediği asla ümit etmediği bir iç görüşle onun ruhunu süsler.

Hz.Bahaullah vahyinin büyüklük ve zenginliğine değinerek bir Levhinde şöyle ifade eder:

... derinliklerinde hikmet ve beyan incilerinin gömülü bulunduğu bu Denizin içine dalınız...4

İnanan, bu dünya bağlarından arınmış olarak Heykel Suresi satırları üzerinde düşündüğü zaman Hz.Bahaullah'ın bu sözleri hakikat olur. Çünkü, Onun mısralarında pek çok böyle inciler bulacaktır. Heykel'in insan bedeni şeklinde olması ve Hz.Bahaullah'ı temsil etme kavramı başlı başına pek çok düşünceleri davet eder ve pek çok kapıları, Onun vahyinin daha derin anlayışına açar. İnsan bedeni etten ve kemikten meydana geldiği halde, Heykel, Allah Kelamından oluşur. Bu kutsal Surede Hz.Bahaullah bunun portresini açıkça çizmiştir. Harflerde olduğu gibi, (H,Y,K,L) o Heykel'in uzuv ve organlarına hitap ettiği zaman, ona daha çok gizem ve gerçek ekler.

Allah'ın Mazharının sarf ettiği her kelime ve harf, insan idrakinin çok ötesinde anlam ve önem taşır. Örneğin, geçmiş dinlerin Kutsal Kitaplarında bahsedilen tek bir harfin manasının açıklanmasında Hz.Bab ve Hz.Bahaullah'ın uzun Levihleri vardır. Daha önceki bir ciltte* bunun örneklerini zaten vermiş bulunmaktayız. Heykel Sure'sinde Hz.Bahaullah 'Heykel' kelimesini oluşturan harflerin önemini ve her birine Allah tarafından yüklenen potansiyelleri açıklar. Bunları Hz.Bahaullah'ın kelimelerine giriş yapmadan nakletmek zordur. Hz.Bahaullah buyururlar ki, Heykel yeni insan ırkının yaradılışının kaynağıdır, onun harflerinin her biri ile Allah, sayısını ancak kendisinin bildiği ve yüzleri Rablarının yüzünün nuruyla parlayacak harika varlıklar yaratacaktır. Bu insanlar, tıpkı gölgenin güneşin etrafında döndüğü gibi, Allah'ın Emrinin etrafında döneceklerdir. Onlar, Emri kafirlerin saldırılarından koruyacaklar ve Onun Dininin insanlar arasında yayılması için canlarını gönüllü olarak feda etmeği teklif edeceklerdir. Bu Levih, Hz.Bahaullah'ın yeni bir insan ırkı diye bahsettiği bir

* cilt 1, S.127

dizi sadık inananların ortaya çıktığının müjdesi ile doludur. Heykel Suresinde şu sözler nazil olmuştur:

Allah'ın Kendi iradesiyle, Güçlü ve Kayyum olan Allah'tan başka hiç kimsenin idrak edemediği tabiatta insan ırkını yaratacağı gün yaklaşmaktadır.5

Hz.Bahauallah, Heykel'in gözünü, yaratık dünyasını seyretmesi için değil, sadece Rabbinin Güzelliğine odaklaması için yalvarır. Bu göz vasıtasıyla, Kendi lütuf ve inayetiyle onlara bahşedilen bir görüşle, Onun Dininin işaret ve rumuzlarını görececek derinliklere inen iç görüşle süslenmiş halkı yaratacağı bir günün geleceğini vaad eder.

Hz.Bahauallah, kafirlerin sözlerini duymaması için kulağını sağır etmesini ve Onun vahiylerinin melodilerini dinlemesini Heykel'in kulağına fısıldar. Gene, buyurur ki, bu kulakla, bu günde Kendisinin buyurdıkları Allah Kelamını işitmeğe layık ve kulakları temizlenmiş insan ırkı yaratacağını beyan eder.

Heykelin diline de aynı şekilde hitap edilir. O, Allah'ın ismini zikretmek ve övmek için yaratılmıştır. Bu dilin yaratılmasıyla, Allah'ın konuşmalarının gücü ve sözlerinin etkisiyle insanların kalplerini fethedecek kimseleri halk edeceği müjdesini verir.

Hz.Bahauallah, yer ve gök sakinlerine kollarını açması ve elinin uzanacağı mesafedeki Allah'ın Emrinin dizginini tutması için Heykel'e çağrıda bulunur. Bu eller vasıtasıyla çok yakında güç ve kudret elleri yaratacağını ve onlar vasıtasıyla Allah'ın Muktedirliğini ve hükmünü dünyadaki tüm insanlara açıklayacağına dair kehanette bulunur. Bu ellerle ilgili Surede Hz.Bahauallah şöyle buyurur:

Çok yakında, O, Kuvvet Böğründen Hüküm ve Kudret Elleri çıkaracak - O eller ki, bu genç için zafer kazanmak için yukarı kalkacak ve insanlığı

dışlanmışların ve kafirlerin kirlerinden temizleyecektir- Bu eller, Allah'ın Emrini müdafaa etmek için bellerine kuşağı saracaklar ve Benim Kayyum, Kadir olan adımla yeryüzündeki insanları ve ailesini itaat ettirecekler.⁶

Hz.Bahaullah, Heykelin kalbinin tüm ilimlerin kaynağı olduğunu buyururlar. Bu bilgiyi şöyle beyan eder:

Hikmetimizin hazinesinde, açıklanmayan bir bilgi yatar. Biz eğer onun tek bir kelimesini açığa vuracak olursak, insanın her birinin Allah'ın Mazharını tanımasına sebep olur ve Onun biliciliğini kabul eder, herkesin bütün fen bilimlerinin sırrını keşfetmelerini ve kendisini geçmiş ve gelecek öğrenimlerden tamamen bağımsız olarak çok yüksek bir mertebeye varmasını sağlar, sahip olduğumuz diğer bilgilerin tek bir kelimesini bile ne açığa çıkarabiliriz ve ne de insanlık onların anlamına ilişkin en yalın atfı işitmeğe muktedirdirler. Biz size işte böyle Bilici ve Hikmetli Allah'ın bilgisinden haber verdik.⁷

Hz.Bahaullah, Heykel'in kalbinden taşan ilimle çok yakında henüz hiç kimsenin tahayyül edemeyeceği muhteşem teknolojik başarılar getirecek, yüksek kaliteli bilim adamlarını halk edeceğini buyururlar. Hz.Bahaullah'ın bu kehaneti şu anda yerine gelmiş bulunmaktadır ve de bu henüz bir başlangıçtır. Daha önce de belirttiğimiz gibi* Hz.Bab'ın Zuhuru, özellikle iletişimde, Hz.Bahaullah'ın gelişini hazırlamak için, fen ve teknoloji alanında yeni bir devir açtı. Onun Mesajı bütün insanlar için olduğundan, onu açıklayan aynı Allah'ın

* cilt 1, S.222-225

HZ.Bahaullah'ın gelişinin haberinin dünyanın her yerine varması için, onun evrensel yayılım aracını yaratması sadece mantıklı bir şeydir.

HZ.Bab'ın Zuhurundan bu yana, haberleşme alanında yer alan teknik gelişmeler bunun büyük bir kanıtıdır. HZ.Bahaullah'ın Dini ilerledikçe, haberleşme araçları da ona ayak uydurdu. HZ.Bahaullah'ın döneminin ilk günlerinde Onun Emrini tebliğ etmek için taraftarları yaya olarak veya merkep üstünde yolculuk ederlerdi. Fakat çok geçmeden, bazıları buharlı gemilerle yolculuk etmeğe başladılar. Böylece, Onun mesajını Hindistan'a ve başka ülkelere götürdüler.

HZ.Bahaullah'ın suudundan hemen sonra, Emrin bütün dünyada, özellikle batıda yayılmasının zamanı gelmişti, ancak hız hala yavaştı. HZ.Abdulbaha Batıya yolculuk ettiğinde, buharlı gemi, tren ve otomobille yolculuk etti. O zamanlar, Bahai toplumlari birbirlerinden çok uzaktı ve hareket yavaştı. Fakat bugün, Bahai toplumu bütün dünyayı içine alan muazzam tebliğ eylemleriyle meşguller. Onlar dini hürriyetin olduğu her yere giderek, HZ.Bahaullah'ın Mesajını oranın vatandaşlarına götürüyorlar ve sonuç olarak daha çok insan Emri kabul ediyor. Her milletten ve ırktan insanları içeren yüzlerce Milli ve Uluslararası tebliğ projeleri ve idari fonksiyonlar arzin beş kıtasında yürütölmektedir. Bütün bu etkinlikler son zamanlarda mevcut kılınan muhteşem ve hızlı haberleşme sistemlerinin kullanılmasıyla yapılmaktadır. Bahailer bunun tesadüfi olmadığına inanıyorlar. Allah, HZ.Bahaullah'ın mesajı ile dünya insanlarını birliğe davet etmesiyle, bu birliğin kurulabilmesi için araçları da temin etmiştir. Bu arada insanlık, bu muhteşem icatların meydana gelmesinin nedenini lâıyıkı ile anlamadan bundan yararlanıyorlar.

Emir hakkında bilgisi olmayanlar ya da HZ.Bahaullah'ın makamını kabul etmeyenler, modern haberleşme sisteminin öncelikle dünyada evrensel bir dinin ortaya çıkmasıyla ilgili

olduğu tartışmasını, şüphesiz, kuşkuyla izleyeceklerdir. O, erişilemez veya kabul edilemez gibi görünüyor. Fakat Emrin ilerlediğini izleyen Hz.Bahaullah'ın taraftarları ne zaman Emir neşredilse veya Nazm-ı idarenin kurulmasında* yeni maddi ihtiyaçlar duyulsa , onların mucizevi bir şekilde temin edildiklerini görmüşlerdir. Emrin gelişmesinde hayati rol oynayan yeni icatların bazıları belli bir ihtiyaca hizmet etmek için tam zamanında meydana gelmiştir. Pek çok örnekten sadece bir tanesine bakalım:

Hız.Bahaullah'ın yazdığı Levhler, mektuplar, kitaplar bir araya toplanacak olursa yaklaşık yüz cilt oluştururlar. Hz.Abdulbaha'nın yazıları da sayı itibariyle bir o kadardır. Hz.Bahaullah ve Hz.Abdulbaha'nın yazıları pek çok şeyin yanı sıra, ruhani ve sosyal öğretileri, kanunları, emirleri insanın ve onun yaşamının maksadını, Allah'la ilişkisini ve daha pek çok konuları içine alır. Bunlara ilaveten, Hz.Şevki Efendi'nin ciltler dolusu eserleri vardır. Tanınmış eserlerinin dışında yirmi altı binden fazla mektup yazmıştır. Bunlardan bazıları o kadar uzun mektuplardır ki, bunların bir kitap halinde basılmaları uygun görülmüştür. Hz.Bahaullah'ın sözlerinin yetkili açıklayıcısı olarak Bahai dünyasına sunduğu eserleri, eşsiz yol göstericiliği içerir. O halde, Bahai Kutsal Yazıları sayıca muazzam olup, bütün beşer için hayati ilgi konularını içine aldığı görülür.

Bahai toplumunun yüce idari kurumu olan Umumi Adalet Evi 1963 de kurulduğu zaman en elzem ihtiyaçlardan biri Emrin Merkez Kişilerinin bütün Yazılarını tanzim etmek ve içerdikleri bütün konuların şümüllü bir indeksini yapmak idi. Hz.Bahaullah'ın öğretileri doğrultusunda Bahai toplumuna yol gösterebilmesi ve bu Yazılarda açıkça bahsedilmeyen konularda

* Hz.Bahaullah'ın Nazm-ı idaresini takdir etmek için Hz.Şevki Efendinin eserlerine bakınız.

mümkün olduğu zaman kanun çıkarabilmesi için bu yazılarda kayda geçmiş her bir konuya ulaşabilmek Emrin yüce kurumu için bu hayati bir gereksinmeydi.

Umumi Adalet Evi kuruluncaya kadar bu geniş kapsamlı indeksi yapmaya teşebbüs etmek bile imkansızdı. Böyle bir geniş eserler silsilesi çerçevesinde her konunun ayrıntılı listesini hazırlamakla ilgili böyle büyük bir işi yüklenmek o zamanki teknik olasılıkların yokluğunda eldeki küçük Bahai toplumu için bu pratik bir teklif olamazdı. Fotokopi, elektronik araçlar ve onların ticari kullanımları gibi araçların icatları aşağı yukarı Hz.Bahauallah'ın Dininin Yüce Kurumu'nun doğuşu ile yaklaşık aynı zamana denk gelmektedir ve hızla bu hayati görev yüklenilmiştir. Bugün önemsiz gibi görülebilen bu zamanlamalı gelişme olmasaydı her ana karar alınmadan önce, Yüce Adalet Evinin Hz.Bahauallah, Hz.Abdulbaha ve Hz.Şevki Efendi'nin yazılarına baş vurulması gerektiği ve konu üzerinde iz taşıyan onların sözlerini dikkate almalarını düşünecek olursak, Yüce Adalet Evinin Bahai dünyasında etkili bir biçimde kutsal fonksiyonunu nasıl yapabileceğini düşünmek zordur.

Gerçekten de, inananlar, Hz.Bahauallah'ın Dinini yaymak ve pekiştirmekte kendilerine düşen rolü oynadıkça, onun ilerlemesi ve sonunda bütün insanlık için bir dünya dini olarak kurulması için Allah imkanları temin eder. Onun ilerlemesine yeryüzündeki yapıcı ve yıkıcı bütün güçler yardım eder. Yeninin serilmesi için yolu açan eski nizamın parçalanması başlı başına olumlu bir adımdır. Diğer taraftan, Hz.Bahauallah'ın Vahyinin değiştiren gücüyle Allah, Onun Emrini savunmak için ayağa kalkan yeni bir insan ırkı yaratıyor. Servet ve kaynaklarının fedakârane verileriyle, ruhani kuvvetleri cezbederler ki, bunlar Allah'ın gönderdiği maddi yardımlarla birlikte Onun Emrini ileri doğru götürürler.

H.z.Bahaullah, Heykel Suresinde, H.z.Bab'ın Beyan ehlini*, H.z.Bahaullah'ın Zuhuruna hazırlaması ve beslemesine rağmen, onların H.z.Bahaullah'ın vahiylerine karşı körlüklerinden dolayı onları paylar. Heykel Suresinde Babilere hitap ederken, Kendisini H.z.Bab ile eş tutar.

Eğer Nokta-i Ula (Bab) sizin iddia ettiğiniz gibi Benden başka biri olsaydı ve Benim huzuruma gelseydi, O asla Kendisini Ben'den ayrı kalmaya izin vermezdi, bilakis, Benim Günlerimde birbirimizle karşılıklı sevinçlerimiz olurdu. 8

H.z.Bahaullah Sure'de H.z.Bab'ın ahdini bozan, Onun güvenini inkar eden ve Onun Dininden yüz çevirenlerin ellerinden çektiklerini etraflıca yazar. Kardeşlerinden biri olan Mirza Yahya'yı nasıl seçtiğini, Bilgi okyanusundan serpintiler yağdırdığını, bir isim süsüyle giydirdiğini ve bütün inananların sadakatle ona döndüğü ve onu her türlü kötülüklerden koruduğu† bir makama nasıl yücelttiğini anlatır. Fakat Mirza Yahya, Allah'ın bu devir için mesajının sahibinin nüfuzuna şahit olduğu zaman, Ona karşı ayağa kalktı, Onun hayatına kastetti ve Onun Emrini aşıladı. H.z.Bahaullah meydan okuyan bir edayla buyururlar ki, eğer Mirza Yahya'nın taraftarları Ona (Bahaullah) dönmezlerse, ve ona desteklerini vermezlerse, Allah'ın Ona görünür ve görünmez ordularıyla yardım edeceğinden ve Onun Emrini müdafaa edeceğinden ve sonunda

* H.z.Bab'ın ashabı. Ancak burada, 'Beyan ehli ' tabiri, H.z.Bahaullah'ın Emrini kabul etmeyen H.z.Bab'ın taraftarları için söylenmiştir.

† cilt 1 ve 2 ye bakınız. Suph-i Ezel lakabı (Ebediyet Sabahı) Mirza Yahya'ya verilmişti. O, H.z.Bab tarafından Babi camiasının başı olarak tayin edilmişti.

Onu muzaffer kılacak yeni bir insan ırkı halk edeceğinden emin olmalarını beyan eder.

Hz.Bahauallah Heykel Suresinde Allah'ın gücünün insan idrakinin ötesinde olduğunu söyler. Bütün yaratıklar bu güçle var olmuşlardır. Eğer O isterse, bir anda hayatı her şeyden geri alır ve bir başkasına yeni bir hayat bahşeder. Bunlar Onun Kendi sözleridir:

Eğer Biz isteyecek olursak, göz açıp kapayıncaya kadar havada uçan bir tutam tozu sonsuz sayıda güneşler, akıl almaz ışıklar haline getirir, bir şebnem damlasını sayısız okyanuslar haline getiririz, her harfe geçmiş ve gelecekteki bilgileri açığa çıkaracak güçte bir güç veririz.⁹

Daha sonra açıklamasına devam eder ve der ki, yaratılan şeyler gıdalarını ve yaşamlarını ağacın kökünden almakla beraber dış görünüşüyle ondan bağımsız gibi görünen bir ağacın yapraklarına benzerler.

Hz.Bahauallah insanların umursamazlıklarına ve Emrine karşı körlüklerine Heykel Suresinde nasihat ederken, Kendisinden sonra gelecek olan Allah'ın Mazharından da söz eder.* Bunlar Onun sözleridir:

Söylemiş olduğum o sözlerle Kendim değil, Benden sonra gelecek olan O kastedilmiştir. Bilici olan Allah buna şahittir... Yaptıklarınızı Ona da yapmayın.¹⁰

Hz.Şevki Efendi'nin Yazılarında teyid ettiğine göre, kuşkusuz bu bölüm Hz.Bahauallah'tan sonra gelecek olan

* Akdes Kitabının içeriğine göre, (Hz.Bahauallah'ın en kutsal Kitabı) bir sonraki Peygamber bin yıldan önce gelmeyecektir.

Mazhara atfedilir.* Bir başka Levihte Allah'ın bir sonraki Mazharı hakkında buna benzer bir pasaj vahiy olmuştur :

Ben Kendi özüm için endişe etmiyorum, Benim korkum Benden sonra size gönderilecek olan içindir büyük saltanat ve muhteşem bir hükümdarlık ile bezenmiş olan Onun içindir. 11

Ancak, yukarıdaki alıntıya benzer gibi görünen Hz.Bahau'llah'ın Yazılarında alınan aşağıdaki bölüm Hz.Abdulbaha'nın şahsıyla ilgilidir:

Allah'a yemin olsun, ey insanlar ! Gözlerim yaş akıtıyor, Mele-i Ala'daki Ali'nin de (Hz.Bab) gözleri yaş akıtıyor; yüreğim feryat ediyor; Ebha çadırındaki Muhammed'in de yüreği feryat ediyor; Ruhum haykırıyor, Peygamberlerin de ruhları anlayış sahiplerinin önünde haykırıyor... Kederim Kendim için değil, Benden sonra Emrimin gölgesinde açık ve kuşkusuz bir saltanatla gelecek olan O'nun içindir, zira Onun gelişini hoş karşılamayacaklar, alametlerini inkar edecekler, saltanatını tartışacaklar, Ona karşı çıkacaklar ve Emrine ihanet edecekler... 12

Hz.Bahau'llah'ın Yazılarında Cennet Hurisi'nin Ona sembolik görünüşünün referansları vardır.†

Heykel Suresinde görevi boyunca Kendisini canlandıran "En büyük Ruh"u sembolize eden Genç Kız tarafından misyonunun ilanını muhteşem bir biçimde tarif eder. Bu gizemli ruhun Kendisine nasıl indiğini O şöyle anlatır:

Üzüntülerle çevrili bulunurken, Başımın üzerinden fevkalade ve son derece tatlı bir sesin

* Dispensation adlı kitabın 117. sayfasına bakınız.

† cilt 1 'e bakınız

çağırdığını duydum. Yüzümü döndürünce bir genç kız gördüm ki, Rabbımın İsminin hatırası onda şekillenmişti ve önümde havada asılı duruyordu. Ruhu öyle bir sevinçle doluydu ki, siması Tanrı hoşnutluğu süsü ile aydınlanıyor, yanakları, Rahmanın parlaklığı ile parlıyordu. Yer ile gök arasında insanların yüreklerini ve akıllarını çelen bir nida ile sesleniyordu. İç ve dış varlığıma Benim ruhumu ve Tanrı'nın şerefli kullarının ruhlarını sevindiren haberler veriyordu. Parmağı ile başımı işaret ederek gökte ve yerde bulunan herkese hitap etti: ' Tanrıya yemin olsun! Bu, Alemlerin Sevgilisidir, ama siz anlamıyorsunuz. Bu, aranızda Tanrı'nın Cemali ve Tanrı'nın aranızdaki Sultanlığının kudretidir; eğer bileydiniz. Bu, Tanrı'nın sırrı ve Hazinesi, Tanrı'nın Emri ve Zuhur ve varlık beldelerinde bulunanlara Tanrı'nın Bahasıdır, eğer idrak edenlerden oluyunuz.' 13

Allah'ın Mazharlarının tabiatını ve onları motive eden ruhu, insanın anlaması mümkün değildir. Tıpkı, hayvanlar alemindeki bir yaratığın insan tabiatını takdir etmesinin imkansız olduğu gibi. O halde, Allah'ın elçilerinin gizli hakikatini idrak etmek, beşer varlığının kapasitesinin ötesindedir, çünkü, onlar insanın erişebileceğinin çok üstünde ruhani alemlerde yaşarlar. Önceki dinlerde, Ruhul Kuds büyük dünya dinlerinin Kurucularına izhar olmuştu ve Allah'ın öğretilerini insanlara açıklamayı sağlamıştı. Fakat bir insan bunu asla ne anlayabilir ne de bunu yaşayabilir. Kendisinin Allah'ın gücüyle canlandırılmış olduğunu taraftarlarına bildirmek için Allah'ın Mazharlarının her biri Kutsal Ruhun Kendisine indiği görüşünü sembolik bir lisanla anlatmıştır. Geçmiş dinlerin Kutsal Yazılarında Musa'nın nasıl Yanan Çalı'dan Allah'ın Sesini işittiğini, ya da Güvercinin Hz. İsa'ya

indiğini veya Cebrail Melek aracılığı ile Hz.Muhammed'e Allah Kelamının vahy olduğunu okumuşuzdur. Bunların hepsi, Allah ile Mazharları arasında hareket eden aynı şey Ruhul Kuds'un farklı sembolleridirler. Bu bağ, enerjinin gezegenlere aktarıldığı güneşin ışınlarına benzer. Hz.Bahaullah Allah'ın Yüce Mazharı olduğuna göre,* Onun gelişi Semavi Kitaplarda Allah'ın bizzat Kendisinin Günü'nün† gelişi olarak müjdelendiğine göre Hz.Bahaullah bazı Levihlerinde Kutsal Ruhun Onun tek bir kelimesiyle yaratıldığını beyan etmiştir. Heykel Sure'sinde şöyle açıklarlar:

Kutsal Ruhun Kendisi bu en Yüce Ruh'un tek bir harfiyle meydana gelmiştir. Ne olurdu anlayanlardan olsaydınız. 14

Geçmiş Zuhurlarda Peygamber ve Nebilerin vahiylerinin bir aracı vasıtasıyla geldiğini, bu Zuhurda ise, Allah'ın Sesinin doğrudan doğruya Hz.Bahaullah'ın Şahsında işitilebildiğini Hz.Bahaullah Yazılarında buyurmuşlardır. Bir Levhinde¹⁵ bunu doğrulayan Hz.Bahaullah, Hz.Musa'nın Yanan Çalı vasıtasıyla duyduğu aynı sesi bu Günde doğrudan doğruya Kendisinden duyulabildiğini ifade eder.

Fakat insan bu gibi beyanları okuduğu zaman Hz.Bahaullah'ın Kendisini Allah'la eş tuttuğu yanlış kanısına varabilir. Böyle bir sonuç, bizim Allah'ın sonsuz alemlerini anlama eksikliğimizden doğar. Bizim beyinlerimiz sınırlıdır. Halbuki, Allah'ın Mazharlarının dünyası bizim takdir etme kapasitemizin çok ötesindedir. Allah Kendi özünde, Mazharları dahil, herkes için bilinmesi ve içine girilmesi mümkün

* cilt 1, S. 299-300 e bakınız

† cilt 1, S. 61 ve 239 a bakınız.

olmadığını açıkça ifade etmiştir. Hz.Bahauallah bir münacatında Allah'la olan ilişkisini şu sözlerle tarif eder:

Ey Allah'ım, Beni Sana bağlayan bağı düşündüğüm zaman bütün yaratık alemine; Gerçek söylüyorum, Ben Allah'ım' diye ilan etmeğe kalkıyorum; Kendi Benliğimi düşündüğüm zaman heyhat, onu çamurdan da daha kaba buluyorum. 16

Hz.Bahauallah'ın makamı, Allah'ın Yüce Mazharıdır. Ancak Onun Kendi sözlerini okuyarak ve münacat eder tavırda onların üzerinde tefekkür ederek, Onun güçleri ve sıfatlarının sınırlı idrakini kazanmaya muktedir olabiliriz. Hz.Şevki Efendi bunu " Haşmetinde faik, berrak, heybetli, yanaşılması mümkün olmayan izzetli" 17 diye tarif eder.

Heykel Suresi, meydan okuyucu pek çok temaları içine alır. Her satırı muazzam bir kudret ile şarj edilmiş ve her konusu Hz.Bahauallah'ın Emrinin büyüklüğünün bir işaretidir. Böyle bir azamet bazen insanın hayalini serseme çevirir.

Gerçi Sureye ilave edilmiş Levihlerin birçok kısmı Hz.Şevki Efendi tarafından İngilizce'ye çevrilmiş ve neşredilmiştir, ancak Surenin kendisinin sadece bir kaç bölümü tercüme edilmiştir. Zaten biz burada pek çoğunu almış bulunuyoruz ve aşağıdaki parçayı konuyu bitirmek üzere alıntılıyoruz:

Allah'ın lütfunun esen rüzgarları her şeyin üzerinden esip geçmiştir. Her varlık, taşıyabildiği bütün imkanlarıyla donanmışlardır. Ancak, buna rağmen, dünya insanları bu inayeti inkar etmişlerdir. Her ağaç, en seçkin meyvelerle donanmış, her okyanus en parlak cevherlerle zenginleştirilmiştir. İnsanın kendisi anlayış ve ilim hediyeleriyle süslenmiştir. Bütün yaratılanlar, Rahman'ın sözlerinin alıcısı ve yeryüzü görünmeyen, her şeyi

Bilen, Gerçek Allah'tan başka hiç kimsenin anlayamayacağı şeylerin yığınağı olmuştur. Her yaratılan şeyin, yükünü taşımak zorunda kalacağı zaman yaklaşmaktadır. Görünen ve görünmeyen her şeyi kapsayan bu lütfu veren Allah'a senalar olsun ! 18

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.

KRALLAR VE DİN ADAMLARI

Hız.Bahaullah'ın mesajını ilk defa krallara ve dünya hükümdarlarına ilan etmesi, İstanbul'da ilk Levhini Osmanlı padişahı Abdülaziz'e yazdığı zaman başlamıştı. Krallara toplu olarak hitap ettiği uzun bir mektup olan Mülûk Suresinin Edirne'de nazil olmasıyla zirveye ulaştı. Heykel Sure'sinin bir kısmını teşkil eden Levihlerle devam etti ve Hız.Bahaullah'ın Akka'da kalebentliğinin ilk birkaç yılı döneminde Akdes Kitabı'nın vahyi ile tamamlandı.

Akdes Kitabında Hitap edilen Krallar

"Yanılmaz Ölçüt" olarak Hız.Bahaullah'ın düzenlediği Akdes Kitabı Onun zuhurunun ana kitabıdır. Bu konu bu cildin 13-17 inci bölümlerinde daha ayrıntılı anlatılmıştır. Bu Kitapta da Hız.Bahaullah'ın krallara, hükümdarlara ve toplu olarak dini liderlere ve bazı bireylere hitap etmiş olması dikkat çekicidir.

Aşağıdakiler, dinine davet ettiği dünya hükümdarlarına yönelik Akdes Kitabından alınan Hız.Bahaullah'ın görkemli sözlerinden bazı bölümlerdir.

Ey Padişahlar topluluğu ! Padişahlar Padişahı geldi. Padişahlık müheymin ve kayyum olan Allah'ındır. Yalnız Allah'a ibadet ediniz ve aydın bir yürekle yüzlerinizi bütün isimlerin Sultanı olan Mevlânızın Yüzüne çeviriniz. Bilerseniz, bu Emir bütün elinizdekinin denk gelemeyeceği bir Emirdir.

Sizi, başkaları için biriktirdiğiniz şeylerle sevinir ve sayısını ancak Levh-i Mahfuzumun bildiği alemlerden geri durur görüyoruz. Yığdığımız hazineler sizi en yüce amacınızdan uzaklaştırmıştır.

Bilerseniz, bu size yaraşmayan bir şeydir. Yüreklerinizi dünya kirlerinden arıtınız, koşa koşa yerin ve göğün yaradanı Rabbınızın Melekûtuna giriniz; dünyayı sarsıntılara uğratan ve her şeyi bir yana atıp Gizli Levihte emroldukları şeye sarılanlar müstesna olmak üzere- bütün milletleri inleten Rabbınızın Melekûtuna koşunuz...

Ey padişahlar zümresi! Ulu kanun bu aydınlar aydını Nuktada indirildi. Kader Sultanı gelince saat çaldı, ay yarıldı, mukadder açıklandı ve her örtülü şey açığa çıktı.

"Ey bu cihamın padişahları ! Sizler kullarsınız. Padişahlar Padişahı en şaşaalı, şevket ve ihtişamı ile teşrif etti ve işte sizleri müheymin ve kayyum olan Nefsine çağırıyor. Gururunuz Zuhurun Maşırıkına yakın gelmekten sizleri alkoymasın veya dünya sizlerle Göklerin Yaratıcısı arasında bir perde olmasın. Kalkınız, tek kelimesiyle sizleri yaratıp, olmuş ve olacak her şey arasında Kendi kudretine bir timsal ittihaz eyleyen Alemlerin Maksuduna hizmet ediniz.

Tanrıya yemin olsun ki, memleketlerinize tasarruf etmek için değil, gönül kalelerini fethetmek için geldik. Baha'nın gözü gönüldedir. Buna İsimler Melekûtu tamlık ediyor; keşke anlasanız. Mevlâsına bel bağlayan her hangi bir kimse bile bütün dünyadan yüz çevirir; buna göre böyle haşmetli ve şevketli bir makam sahibinin feragat derecesini düşünün ! Saraylarınızı bırakıp Melekûta koşunuz. Dünya ve ahret menfaatiniz bundadır. Ceberutun Maliki buna tamlıktır, keşke bilseniz." 1

Alman imparatoru Kaiser Wihem I 'e Hz.Bahauallah Akdes Kitabında şöyle seslendi:

Söyle: Ey Berlin kral! Bu apaçık Manzar'dan çağırın Ses'e kulak ver. Gerçekten, Ben'den başka Ebedi, Eşsiz, Kadim Tanrı yoktur. Sakın gurur seni İlahi Zuhurun Maşrıkını tanımaktan alkoymasın, dünyevi arzular bir perde gibi seni perdelemesin, yerde ve gökteki arş Sahibinden alkoymasın. En Yüksek Kalem sana böyle öğüt veriyor. O gerçekten Kerimdir, Vericidir. Senden güçlü ve senin makamından üstün olan kişiyi hatıra getir. Nerede o? Sahip olduğu şeylere ne oldu? Uyarıya kulak ver ve derin uykuda olanlardan olma. Zulüm erbabının Bize çektirdiklerini bir Levihte kendisine bildirdiğimizde, o Tanrı'nın Levhini bir tarafa attı. Böylece, rezalet onu her taraftan kapladı ve büyük kayıplar verip çok şeyler kaybederek toprak oldu. Şehirler zapteden ve halka hükmeden onun ve senin gibiler hakkında iyice düşün. Ey Kral! Merhametli Allah onları saraylarından mezarlarına indirdi. Uyarıyı dinle, düşünenlerden ol !

Senden bir şey istemedik. Tanrı hatırı için Biz seni ikaz eder, sizin ellerinizden başımıza gelenlere nasıl sabır gösterdiysek öyle sabrederiz, siz ey krallar topluluğu. 2

Yukarıdaki alıntıda Hz.Bahauallah, "senden güçlü" ibaresi ile Napolyon III'ü ima eder ve imparatoru, çağrısına kulak vermeye davet eder. Fakat bu, dikkate alınmayan bir çağrıydı.

Wilhem I ve torunu Wilhem II nin kaderlerindeki iniş o zaman harekete geçti , imparatorluğunun çözülmesi ve cumhuriyetin kurulmasıyla son buldu. Aynı kitabın bir başka

yerinde, iki dünya savaşından sonra gerçekleşen bu hayret verici kehaneti Hz.Bahaullah Öyle anlatır:

Ey Ren kıyıları! Ceza kılıçları sana karşı çekildiğinden, seni kanla kaplı gördük; ve işler sende değişecek ve bugün Berlin görünür bir azamet içinde olduğu halde, feryatlarını duymaktayız. 3

Akdes Kitabında azarlarcasına hitap edilen bir diğerkral, Avusturya ve Macaristan imparatoru olan Habsburg hanedanı Franz Joseph idi. Hz.Bahaullah Akka'dayken, o Kudüs' ziyaret etti. Hz.Bahaullah imparatora Şu sözlerle oğt verir:

" Ey Avusturya İmparatoru! Siz Aksa Camii'ni' ziyaret etmek için yola çıktığımızda, Tanrı Güneşinin matlaı olan Kimse Akka Kalesinde mahpus kalyordu. Onunladır ki, her ev ycelir ve her muhteşem kapı açılır, ama siz yanından geçtiniz ve O'nu aramadınız. Beni hatırlamaları için Biz o yeri dünya sakinlerinin yöneleceği bir yer yaptık. Siz bu Anı Sahibini ve dünyaların Rabbi olan Kimseyi Tanrı'nın Saltanatı ile göründüğü zaman yine reddettiniz. Biz daima sizinleydik, Dal'a bağlandığınızı ve Kök'ten habersiz olduğunuzu gördük. Senin Rabbin söylediklerime tanıktır. İsmimizin etrafında seni dolaşır gördük ama Bizi fark etmediğine zldük. Gözlerini a ki, gece gündüz adını andığın Kimsenin bu Yüce Görüntüsünü gresin ve tanyasın ve bu ışıklı Ufkun ötesinde parlayan Işığı gzleyebilesin. 4

Bu sözlerin beyanının hemen ardından Kraliyet ailesini saran devamlı trajedi ve felaketler, imparatorluğun saltanatına

* Kudüs

pek çok keder getirdi. Bütün bunlar, yaklaşık beş yüz yıl sürmüş olan hanedanlığın son çözümlerine ve muhteşem bir imparatorluğun parçalanmasının sadece habercisiydi.

Hz.Bahaullah'ın tekrar tekrar ayıpladığı bir başka hükümdarlık Osmanlılardı. Daha önce de belirtildiği gibi* O, İstanbul'da buldukları günden itibaren onların idarecilerini ikaz etti ve ciddi bir şekilde suçladı.

Bunlar, Hz.Bahaullah'ın Reis Suresinde geleceğe ait söylediği bazı sözlerdir:

Ey Reis! A'la, Müheymin ve Kayyum olan Allah'ın Sesine kulak ver... Sen, ey Reis, Allah'ın elçisi Muhammed'in en Yüce Cennette inlemesine sebep oldun. Dünya seni o kadar mağrur yaptı ki, Onun parlaklığı ile Mele-i Ala'dakilerin aydınlandığı Cemal'den yüz çevirdin. Çok geçmeden sen kendini aşikar bir yoklukta bulacaksın... Sır Arzı'nın (Edirne) ve ondan başkalarının değişeceği ve padişahın elinden çıkacağı, kargaşanın çıkacağı, her yeri kötülüğün saracağı ve bu mahkumlar zalimlerin ellerine düştüğü için, şaşkınlığın yayılacağı gün yaklaşıyor. Her şeyin gidişatı değişecek ve koşullar o kadar elem verici bir şekilde artacak ki, çöllerdeki kumlar figan edecek ve dağlardaki ağaçlar göz yaş dökcek ve her şeyden kan fışkıracak. O zaman sen halkı, çok büyük sıkıntılar içinde göreceksin. 5

Hz.Bahaullah, Akdes Kitabında Padişahlığın ortadan kaldırılacağına dair açıkça kehanette bulunduğu Fuat Levhinin†

* cilt 2 S. 72

† yukarda S. 111 ye bakınız.

vahyinden sonra, şimdi de Akdes Kitabında geleceği bildiren şu sözleri buyuruyor:

...Ey iki deniz arasında yer alan Nokta!* Zulüm tahtı, gerçekten senin üzerine kuruldu ve nefret alevi göğsünde alevlendi, öyle ki, gökteki alemler ve Ulu Taht'ın etrafında dönenler feryat ederek inlediler. Akılsızların akıllıları yönettiklerini ve karanlığın ışığa karşı övündüğünü gördük. Sen gerçekten, apaçık bir gurur içindesin. İhtişamlı dış görünüşün mü seni kibirlendirdi? Tanrı adına yemin ederim ki! Yakında hepsi yok olacaktır. Kızların ve dulların ve sende yaşayanların tümü feryat edeceklerdir. Bilici ve Hikmetli Tanrı seni böyle haberdar ediyor. 6

Sultan Abdülaziz'in düşüşü, onun ve ondan sonra gelenlerin utanç verici saltanatlarının sonu, altı yüz elli sene sürmüş olan hanedanlıklarının çöküşü, bir zamanlar Avrupa'da Macaristan'a, Asya'da Hazar denizine ve Afrika'da Oran'a kadar uzanan bir imparatorluğun çöküşü ve hepsinin ötesinde, İslam'ın en güçlü kurumu olan Halifeliğin kalkması - bütün bunlar, "Akka Kalebend'inin" müstebid Osmanlı idarecilerinin başına gelecek olan ceza kabilinden felaketlerin ikazlarını açık açık yazdıktan kısa bir süre sonra gerçekleşti.

Hız.Şevki Efendi Osmanlı hanedanı ve Halifeliğin çökmesiyle ilgili bazı önemli mütalaalarda bulunur:

" Gerçi Hz.Bahauallah ana vatanından sürülmüştü ama Onun ve Hz.Bab'ın arkasından gidenlerin üzerinden büyük bir şiddetle geçmiş olan felaket dalgası asla geri çekilmiyordu. Onun Emrinin baş düşmanı Osmanlı Padişahının yetkisi altında onun devamlı artan

* İstanbul

mihnetlerinin tarihte yeni bir bölümü açılmıştı. Sünni İslamiyet'in ikiz sütunları olan Saltanatın ve Halifeliğin kaldırılması, Muhammed Peygamberin resmi halefi olarak bilinen sallanmakta olan Osmanlı hanedanlığının ona karşı başlattığı haşin, destekleyici ve kasıtlı eziyetlerinin kaçınılmaz sonucundan başka bir ışık altında kabul edilemez. Geleneksel Padişahlık ve Halifelik payitahtı olan İstanbul şehrinden, Osmanlı idarecileri, bir asrın dörtte üçü gibi bir zaman, eksilmeyen gayretle, korktukları ve hor gördükleri bir Dinin akışını durdurmaya çalışmışlardır. Hz.Bahauallah, Osmanlı topraklarına ayak basıp, Kutsal arzın Türklere serbest kaldığı yıla kadar, İslam'ın en güçlü hükümdarlarının zımnı (hakiki gücü olan) mahkumu olduğundan, birbirini takip eden halifeler, özellikle Sultan Abdülaziz ve Abdulhamit, erkânının kendilerine vermiş oldukları ruhani ve idari otoriteyle hem Dinimizin kurucusuna, hem de Onun ahdinin merkezine hiç bir aklın alamayacağı ve ne de kalemin ve dilin anlatamayacağı ıstırap ve sıkıntılar vermişlerdi. Ancak onlar bunları değerlendirebilir veya tahammül edebilirlerdi.

Bu düşmanlarının çıkardıkları emirler, hüküm verdikleri sürgün, aşağılamalar, yaptıkları planlar, sürdürdükleri tahkikatlar, savurdıkları tehditler, yapmaya hazırlandıkları mezalim, onların bakanlarının , hükümetlerinin, askeri kumandanlarının tenezzül ettikleri alçaklıklar ve entrikalar hiç bir dinin tarihinde eşine rastlanmaz bir rekor teşkil eder. Bu korkunç temanın sadece göze çarpan yönlerini anlatmak bir cildi doldurmaya kafidir. Yok etmeğe çalışmış oldukları Emrin ruhani ve idari Merkezi'nin şimdi kendi ülkelerine kaydığını, onun liderlerinin Türk vatandaşı olduğunu ve

bunların hükmedecekleri her türlü kaynağın onların insafına kaldığını çok iyi biliyorlardı. Yaklaşık yetmiş yıllık bir zamanda, sorgusuz otoritesi hala kemaldeyken, bir komşu ülkenin sivil ve dini otoritelerinin sonsuz entrikalarıyla güçlendirilirken, Hz.Bahau'llah'a karşı çıkan ve Onun Emrinden ayrılan akrabalarının desteği teminat altına alınmış, tarihin karmaşık ve gizemli hikayesi olarak kalacak olan bu bir avuç mahkum edilmiş olanların, her gayri Bahai gözlemci için kökünün kazanmasına nihayet bu despotizm başarısız olmalıydı.

Uzağı göremeyen düşmanlarının hesaplarına rağmen, Hz.Bahau'llah'ın hala görülür lideri olduğu bu Emir, inkar edilemez bir zafere ulaşmıştı. Akka Kalebendini saran koşulların yüzeyine nüfuz eden tarafsız hiç bir akıl, artık bunu ne inkar edebilir ne de bunda yanılabilir. Gerçi, bir süre için gevşetilmiş olan gerginlik, Hz.Bahau'llah'ın suudundan sonra yükselmiş ve hala yatışmamış durumun tehlikeleri yeniden canlanmıştı. Ama, uzun yıllardan beri hasta bir milletin can damarını kemiren çürümenin sinsi güçlerin zirveye doğru ilerlemesi artarak belli oluyor. Her biri bir öncekine göre daha çok yıkıcı, kıskırtıldıklarında modern çağın en korkunç olaylarından birini getirmeğe mukadder bir dizi dahili ihtilallerin zincirleri henüz çözülmemiştir. O mağrur despotun 1876'da öldürülmesi; çok geçmeden Rus- Osmanlı çatışması, onu izleyen bağımsızlık savaşları; genç Türkler hareketi; Abdulhamit'in tahttan indirilmesine sebep olan 1909'daki ihtilal; korkunç sonuçlarıyla Balkan savaşları; bir Dünya Dininin azad edildiği dünya merkezi olan Akka ve Hayfa'yı içine alan Filistin'in serbest bırakılması; Versay antlaşmasıyla parçalanmasına karar verilen Saltanatın ve Osmanlı hanedanının yıkılması; Halifeliğin kaldırılması; Laikliğin getirilmesi; şeriat kanununun kalkması ve

evrensel kanunun getirilmesi; İslam diniyle ilgili birtakım emirler, inançlar, gelenekler ve serenomilerin bastırılması kimsenin tasavvur edemeyeceği bir kolaylık ve yumuşaklıkla uygulandı. Bu yıkıcı darbelerde, hem dost ve hem düşman , hem Hıristiyan milletler ve hem Müslümanlar tarafından idare edilsin, Hz.Bahaullah'ın eziyet görmüş Dininin taraftarları aralarından ayrılmış olan Kurucularının yönlendiren Elinin, görünmeyen alemde isyankar bir din ve milletin üzerine hak ettikleri felaketler selini serbest bırakan delillerini görüyorlar.

Bahai devrinin birinci asrının son zamanlarında, Hz.Bahaullah'ın dininin başlıca düşmanını fırlatıp toprağa atan bu tarihi mükafat ve mücazatla, Hz.İsa'ya zulmedenlerin başına gelen ilahi cezanın delillerini karşılaştırırız. Hıristiyanlığın birinci asrının ikinci yarısında Roma imparatoru, Kudüs'ü; korkunç bir kuşatmadan sonra kutsal şehri yıkıp, Mabedi harap edip, Kutsallar Kutsalının hazinelerini soyup ve saygısızlık gösterip, onları Roma'ya taşıyıp, Ziyon dağında putperest bir koloni kurup, Yahudileri katledip ve kalanlarını da oradan sürüp dağıtmamış mıydı ?

İncil tarafından tanık olunduğu gibi, işkence gören İsa'nın Kudüs'e hitabı ile Hz.Bahaullah'ın uzak hapishanedeyken Kendisine nazil olan ve en Kutsal Kitabında yazılı hitabı karşılaştırın: " Ey Kudüs, Kudüs, size gönderilen Peygamberleri öldüren ve onları taşıyan sen, civcivlerini kanatlarının altına toplayan bir tavuk gibi, ne kadar sık senin evlatlarını toplayacağım! " Ve tekrar, şehir için O göz yaşları dökerken: " En azından senin bu gününde, senin huzuruna ait şeyleri, sen bile, eğer bilmiş olsaydın! fakat şimdi bunlar senin gözlerinin önünden saklanmışlardır. Zira gün gelecek, düşmanların etrafına hendek kazacaklar ve seni her taraftan içerde

tutacaklar ve seni toprağa gömecekler ve çocuklarını içinde tutacaklar; ve onlar içinde taş üstünde taş bırakmayacaklar; çünkü sen onların seni ne zaman ziyaret edeceklerini bilmeyeceksin." ' 7

Hz.Bahaullah Akdes Kitabında şu sözleri Amerika Birleşik Devletleri Başkanlarına hitap etmiştir:

Ey Amerika yöneticileri ve Cumhurbaşkanları! Kumru'nun Ebedi Dal üzerindeki şakıyışına kulak veriniz: Benden başka Ebedi, Affedici, Verici Tanrı yoktur. Hakimiyetinizi adalet ve Tanrı korkusu ile süsleyiniz ve başınızı göklerin Yaratıcısı olan Tanrı ibadeti ile taçlandırınız. İsimlerin Maşrıki, Bilici ve Hikmetli'nin emir buyurduğunu işte size böyle öğütlüyor. Beklenen Kimse bu Yüce Makamdan göründü ve bunun üzerine görünen ve görünmeyen tüm varlıklar sevinçle doldu. Rabbin Gününden yararlanınız. Sizin için Onu tanımak dünyaya bedeldir, bunu bir bileydiniz. Ey idareciler topluluğu! Azamet Maşrıki'den yükselen sese kulak veriniz. Gerçekten Benden başka Bilici, Söz Sahibi Tanrı yoktur. Güçsüzleri adalet elleriyle koruyunuz ve zulüm göstermeye kalkışanları Emir sahibi Hikmetli Tanrı'nızın emirlerinin sopasıyla eziniz. 8

Bütün bu Yazılarda bir mesaj sarıh bir lisanla özellikle bildirilmiş ve o da Allah'ın Kendisini açığa çıkarmış olması ve Onun yeryüzündeki vekili olan Kralları Kendisine davet etmiş olmasıydı. Bütün bu mesajlardaki ikazlar yanlış anlaşılmayacak kadar açık ve seçiktir ve Mülük Suresinde nazil olan şu pasajda toplanabilir:

Bu Levihte açık ve eşsiz bir ifade ile size verdiğimiz öğütlere kulak asmayacak olursanız, Tanrı'nın ceza kılıçları her yönden üzerinize çekilecek

ve hakkınızda Onun adaletli hükmü verilecektir. O gün O'na karşı durmaya kudret bulamayacaksınız, kendi acınızı tanıyacaksınız. Kendinize ve elinizin altındakilere acıyınız. 9

Hz.Bahaullah'ın Kelimelerinin yaratıcı gücüyle salıverilen 'İlahi mucizat' güçleri, o tarihi çağrılarının neşredildiği ve onlara kulak verilmediği andan itibaren hükümdarlar ve hükümet kurumları üzerine baskı yapmaktadır.

Asırlar boyunca mutlak güç kullanmış olan kraliyetin mukadderatındaki çöküşünü önceden haber veren Hz.Bahaullah'ın kehanetlerinin gerçekleşmiş olmaları ne kadar hayret vericidir! "İnsanlar arasında iki sınıfın elinden güç alınmıştır, krallar ve din adamları "10 diye Hz.Bahaullah açık açık bildirmişlerdir. Kralların yıkılışları o kadar hızlı olmuştu ki, Hz.Bahaullah'ın ikazlarından bir kaç on yıl sonra pek çok güçlü kraliyetler tepe taklak oldular ve geride kalanların çoğu da tamamen etkilerini kaybettiler. Çok zaman şiddetle karışık ihtilaller dünyanın değişik bölgelerinde yer aldı, siyasi ve devlet kurumlarının bütün sistemini hazin bir şekilde değiştirdi.

Monarşi Hakkında

Bölüm 1 de daha önce bahsedilmiş olan Selman Levhinde Hz.Bahaullah krallıkla ilgili şu önemli işarete bulunur:

Dünyanın olgunluk işaretlerinden birisi, hiç kimsenin krallık yükünü taşımak istemeyeceğidir. Hiç kimse tek başına kraliyetin yükünü isteyerek almayacaktır. İşte o gün, insanlar arasında hikmetin kendisini göstereceği gün olacaktır. Sadece Allah'ın Emrini açıklamak ve Onun Dinini dış ülkelere yaymak için o bu elemli ağırlığı taşımak için istekli olacaktır. Ne mutlu o kimseye ki, Allah'ın ve O'nun

Emrini bildirmek uğruna kendisini bu büyük tehlikeye atar ve bu sıkıntı ve meşakkati kabul eder.¹¹

HZ.Bahau'llah Yazılarında insanların olgunluğu için üç işaret vermiştir. Birisi, krallığın yıkılışı ile ilgili yukarıda verilen beyanattır. Bir diğeri, bir önceki ciltte bahsetmiş olduğumuz* elementlerin bir birine dönüştürülmesi, düşük maddelerden altın yapmayı başarmak, üçüncüsü ise, Akdes Kitabında bahsedilen uluslararası yardımcı bir dilin kabul edilmesidir.

Fakat bütün bu söylenen sözlerden krallık müesseselerini Bahai öğretilerinin kötülediği anlamı çıkmasın Tam tersine, HZ.Bahau'llah bir Levhinde şöyle buyurmuştur:

Cumhuriyetin faidesi dünyadaki bütün insanlara şamil ise de, saltanattaki şevket de Tanrı'nın ayetlerinden bir ayettir; istemeyiz ki, memleketler ondan mahrum kalsınlar.¹²

Bahai öğretileri, gelecekte dünyanın çeşitli ülkelerinde doğru dürüst faaliyette bulunacak anayasal monarşilerin yeniden kurulacağını tasavvur etmektedir.

Bir başka Levhte, HZ.Bahau'llah bu kurumun geleceğini şu kelimelerle önceden haber verir:

Çok yakında Allah yeryüzünde adalet tahtına oturmuş, kendilerini idare ettikleri gibi insanlar arasında hükmedecek krallar halk edecek. Onlar, gerçekten de tüm yaradılıştaki Benim seçkin yaratıklarım arasındadırlar.¹³

HZ.Şevki Efendi monarşi kurumları hakkında aşağıdaki şu açıklamayı yazmıştır:

* cilt 2, S.285

Mamafih, hiç kimse hataya düşmesin veya Hz.Bahau'llah'ın maksadını düşüncesizce tahrif etmesin. Ona eza eden saltanatlara karşı Onun koyduğu hükümler ağır olmuştur ve Onun Emrini araştırmak ve hata yapanı durdurmak için bireysel olarak görevlerini yerine getirmeyen kişilere toplu olarak sert menfi tenkitlerde bulunmuşsa da, Onun öğretileri hiç bir şekilde krallık kurumlarını ne kadar da perdelese, aşağılama ve hatta aleyhinde dahi tefsir edecek bir prensibi içermez. Özellikle feci sonlarının kehanetinde bulunduğu o hükümdarların felaket getiren düşüşleri ve imparatorluklarının çöküşü ve Kendi neslinin saltanatının gerileyen kaderi asla o kurumun gelecekteki pozisyonu ile karıştırılmamalıdır, her ikisi de Emrin gelişmesinin geçiş dönemini teşkil eder. Gerçekten de, eğer biz Bahai Dininin Sahibinin Yazılarının derinliklerine inecek olursak, krallık prensibinin methedildiği, adil ve akli selim sahibi kralların övüldüğü, adaletle hüküm süren ve hatta Onun Emrini anlatan kralların ayağa kalkacağı tasavvur edilen, tek görevinin Bahai saltanatının zaferini garanti altına almak gibi hiç kimsenin tahrif edemeyeceği bölümleri keşfedebiliriz. Yukarıda Hz.Bahau'llah tarafından yeryüzü hükümdarlarına yapılan hitaptan bir karara varmak, pek çoğunu saran keder verici felaketlerin beyanından sonuç çıkarmak, Onun taraftarlarının krallık kurumlarını müdafaa etmeleri veya mutlak yok olmasını ummaları gerçekten de Onun öğretilerini çarpıtmakla aynı olur.¹⁴

Hz.Bahau'llah, Akdes Kitabında, kralların ve hükümdarların bir gün Emri kucaklayacaklarını buyururlar ve O böyle bir kralın üzerine inayetlerini yağdıracaktır. Şunlar Onun sözleridir:

" Ne mutlu Ülkemde Emrimin yardımına kalkıp, Benden başkasını bırakan hükümdara! Böyle bir hükümdar Tanrı'nın Bahailer için hazırladığı Kızıl Geminin yolcularındandır. Kilitli şehirleri müheymin İsmimin anahtarıyla açabilmesi için, herkesin onu sayması, ululaması ve desteklemesi gerekir. Böyle bir hükümdar hakikaten insanlığa göz, yaratık dünyasının alınına süs, kainat vücuduna güzel baştır. Ey Bahai milleti! Malımızla ve canımızla ona yardımda bulununuz.¹⁵

Gelecekte, Emri kabul edecek olan krallardan söz etmişken, 1306 Hicri (Miladi 1889) yılında babası meşhur Ağa Muhammed Beyle birlikte Akka'ya Hz.Bahau'llah'ın huzuruna giden Faranlı Hacı Şah Halilullah'ın hikayesini anlatmayı uygun gördük. O Horasan eyaletinde Faran'ın yerlilerindendi* Anılarında Akka'ya varışlarını ve Hz.Bahau'llah'ın huzuruna nasıl çıktıklarını anlatır:

Nihayet Akka şehrine vardık ve Hanın† içindeki Bahai Ziyaretçi ile Evine götürüldük. Orada ziyaretçiler ve bazı devamlı oturan Bahailer kalıyorlardı. Bu sadık ve samimi inananların arkadaşlıklarından büyük zevk duyduk. Oraya vardığımız gün öğleden sonra Hz.Abdulbaha bizi ziyarete geldi. Yüzünün parlak ışıklarıyla gözlerimizi aydınlattı. Bize sevgi dolu şefkat yağdırdı, yolculuğumuzu, çeşitli şehirlerdeki ahabpların durumlarını sordu ve yüreklerimize sevinç ve mutluluk ruhunu üflledi.

Ertesi gün, Cemal-i Mübareğin huzuruna davet edildik. O andaki hal ve durumumuza Allah şahittir.

* S. 84 ye bakınız.

† Han-ı Avamid. (A.T.)

Onun Cemaline baktığımız zaman, gözlerimizden yaşlar akıyordu. Lütufkar inayetleriyle Kudret Dili bize seslendi ve dedi, " Gördünüz mü Kudret eli sizi nasıl aldı ve buraya getirdi ? Başka türlü Faran dünyanın bir ucunda, Akka ise öbür ucundadır..."† Bize öyle şefkat dolu sözler söyledi ve üzerimize öyle lütuflar saçtı ki, kalemim onları kaydetmekten aciz...Her gün Onun huzuruna çıktık ve Onun merhametinin hayat kevserinden beslendik Onun lütufkar inayetlerinin gözleri sık sık üzerimize yöneliyordu... Bir gün vahiy‡ esnasında davet edilmiştik ve kutsallık melodilerini işittik. Aman Tanrım! Böyle bir zamanda yalnız ruh canlandırılmıyor, sanki kapı, duvarlar, ağaçlar ve meyveler heyecanla titreşiyorlardı. Cemal-i Mübarek söyleşi tahtı üzerine oturtulmuş, Allah'ın mısraları yağmur gibi boşalıyor ve Yüceler Yücesinin kaleminin cızıltı sesi işitilebiliyordu. Her gün Onun huzurundan kendimize düşen lütufların payını aldık ve sonsuz sevinç içindeydik... Bir gün, misafirhanede Cemal-i Mübareğin Behçi Kasrına gittiğini duyduk...§ Kasr'da huzuruna davet edilmiştik... ve civarda bize kalabileceğimiz bir yer temin edildi. 16*

Hacı Şah Halilullah bazı Bahailere şifahi olarak, Hz.Bahaullah'ın kendilerini ziyareti ile ilgili şu hikayeyi anlatmış:

* Bahaullah. (A.T.)

† Bunlar Hz.Bahaullah'ın kelimesi kelimesine aynı sözleri olarak alınmamalıdır.

‡ Allah'ın sözünün vahyi için cilt 1, s. 18-44 e bakınız.

§ Hz.Bahaullah bundan çok zaman önce oraya taşınmıştı fakat bazen Akka'ya gider ve bir süre orada kalırdı.

Bir gün Hz.Bahaullah öğleden sonra bizi görmeğe geleceğini babama bildirdi. O gün bir kaç ashabı ile birlikte teşrif ettiler. Onun teşriflerinden büyük onur duyduk ve Onun lütuf ve inayet deryalarına gömüldük. Bir süre sonra gitmek üzere ayağa kalktılar. Biz Onu kapıya kadar geçirdik ve dışarıya çıktıklarında daha fazla gitmememiz için bize işaret ettiler.O gözden kayboluncaya kadar Onun latif heykelini ve haşmetli yürüyüşünü arkadan izledim. Kendimi buna öyle kaptırıştım ki, o haleti ruhiye içerisinde kendi kendime şöyle dedim: Ne yazık! Eğer dünya kralları Onu tanıyabilmiş olsalardı, hem Emir ve hem de ahabplar bugün yüceltilmiş olurlardı.

*Ertesi gün Onun huzuruna vardığımız zaman Cemalini bana çevirerek sonsuz bir güzellik ve şefkatle bana şu sözlerle hitap ettiler: " Eğer bugün dünyadaki krallar ve hükümdarlar Emri kucaklamış olsalardı, sizler asla bu yüce Makama giremeyecektiniz. Siz hiç bir zaman ne Bizim huzurumuza varabilecektiniz, ve ne de insanların Rabbi olanın sözlerini işitme imtiyazını elde edebilecektiniz. Elbette, bir gün gelecek, krallar ve hükümdarlar da mümin olacaklardır ve Emir haricen Allah'ın Emri yücelecektir. Fakat bu, yeryüzündeki halim ve selim ve mütevazı insanların bu akıl almaz inayeti kazandıktan sonra olacaktır *17*

Hacı Şah Halilullah bir Bahai ortamında yetişti. Babası ileri gelen inananlardan olup, halk arasında nüfuzlu ve Allah'la ilgili derin anlayış ve bilgiyle süslenmişti. Evi, Faran'ın Bahai etkinliklerinin merkeziydi. Hacı Şah Halilullah babasının

* O olayda söylenen bu sözler Hz.Bahaullah'ın aynı kelimeleri olmamakla beraber mesajı vermektedir.

izinden gitti. Güzide bir Bahai oldu. Onun Emre olan bağlılığı, şevk ve gayreti kendisini bütün İran'da inananlara sevdirdi. Memleketinde daha önce babası gibi güvenilir bir vatandaşı ve bir Bahai olarak bilinmesine rağmen, bir çok kez yardım ve öğüt için kendisine baş vuran Bahai olmayan bir çok kimse tarafından saygı görürdü.

Hz.Bahauallah'ın suudundan bir zaman geçtikten sonra, Hz.Abdulbaha'nın huzuruna müşerref oldu ve bir süre Onun sevgi çadırının altında barınmak için izin istedi. Hz.Şevki Efendi'nin döneminde de iki defa Arz-ı Akdes'i ziyaret etme imtiyazı ona verildi. Bu ziyaretleri sırasında hemen hemen her gün Hz.Şevki Efendi'nin huzuruna müşerref oldu.

Hacı Şah Halilullah, Emirde büyük bir mübelliğ idi. Sevgi dolu mizacı ile pek çok kimseyi Allah'ın Emrine cezbettti. Ruhani sıfatları, Hz.Bahauallah'a ve Onun Emrine duyduğu hararetli duyguyla birleşince, bu onu,gittiği her yerde müminlerin yüreklerini ısıtan ileri gelen bir Bahai yaptı.

Akdes Kitabında hitap edilen Din Liderleri:

Muazzam güç kullanan bir başka sınıf da ruhban sınıfıydı. Yazılı tarih boyunca, bu insanlar güç yularını ellerinde tuttular ve binlerce insanı kendi yollarına çevirdiler. Eski zamanlarda pek çok insan okuma yazma bilmediğinden ve biri tarafından yönlendirilmeleri gerektiğinden, belki de bu lazımdı. Doğuda ve Batıda, din liderlerinin toplum içinde kullandıkları otorite halkın içine o kadar işlemiştir ki, krallar bile buna uymak zorunda kalmışlardır. Buna bir örnek verelim: İran'da Kacar hanedanının hükümdarları totaliter rejimin kudretli diktatörleri olarak hüküm sürdüler. Bir ara, İran'ın ileri gelen ruhani liderlerinden birisi halkın sigara içmesini yasaklamıştı. Gerçi bu emir uzun sürmedi ama iptal edilinceye kadar herkes ona uymak zorunda kalmıştı. Hatta Kacar hükümdarı bile sarayında sigara içmeğe cesaret edemedi. Hz.Bahauallah zuhur ettiği zaman Ruhban sınıfının sözünün geçerliliği böyleydi! O yüce

Kaleminin bir darbesiyle ruhban sınıfı kurumlarını kaldırdı ve ezelden beri onların kullanmış oldukları bu kudrete son verdiğini ilan etti.

İki tanınmış Bahai'nin idamı için verdiği emirlerden dolayı Hz.Bahaullah'ın " Kurt" diye sıfatlandığı İranlı bir müçtehit olan Şeyh Bakır'a Hz.Bahaullah şu kelimelerle hitap etti:

Ey vurdum duymaz kişi! Kendi izzet ve kudretine güvenme. Sen dağın tepesinde gün ışığının son izi gibisin. Yakında, her şeye Kadir, Yüce Allah'ın takdiriyle o yok olacaktır. Senin ve senin gibilerin şan ve şöhreti sizden alınmıştır ve bu, hakikaten Ana Levhin bulunduğu Onun tarafından mukadder kılınmıştır...¹⁸

Hz.Bahaullah Akdes Kitabında bütün dinlerin diyanet liderlerine toplu olarak hitap eder; bunlar Onun sözlerinden bazı bölümlerdir:

Söyle: Ey ulema topluluğu! Tanrı Kitabını sizdeki bilgi ve kurallarla tartmayınız; çünkü o, insanlar arasında kurulmuş doğru tartan terazidir. Yeryüzü milletlerinde olan her şey bu Ulu Terazide tartılır; o ise ancak kendisiyle tartılır. N'olaydı bunu bileydiniz!

Gece gündüz ve sabah akşam çağıra geldiğiniz Kimseyi tanımadığınız için inayet gözüm halinize ağlıyor. Ey kavim! Sidretül Münteha'nın, "Benden özge müheymin ve kayyum Tanrı yoktur," diye seslendiği kutlu ve kıval Nokta'ya doğru açık alın ve aydın bir yürek ile ilerleyin.

Ey diyanet liderleri! Tanrı sırlarını görmede ve tanımada Benimle boy ölçüşecek kimseniz var mı? İçinizde Benimle hikmet ve beyan meydanında yarışa

çıkacak kimse var mı? Rahman olan Rabbıma yemin olsun ki, hayır! Yeryüzündeki her şey geçici ve işte aziz ve Sevgili Rabbınızın yüzü!

Ey kavim! Biz ilmi Malûmun tanınması için takdir ettik; siz ise onu her gizli şeyin açığa çıkmasına vasıta olan İlim Maşrıkı ile kendi aranızda perde yaptınız. Bu sözün, güneş gibi, hangi ufuktan parladığını bilmiş olsaydınız, insanları ve insanlarda olan her şeyi bir yana atarak bu kutlular kutlusunu Makama koşardınız.

Söyle: Bilirseniz, bu gök, Ana Kitabın saklı bulunduğu göktür. Kayayı haykıran ve Kutlu Diyarın üstünde yükselen Tur Dağı üzerindeki Yanar Çalığı : “Padişahlık aziz ve şefkatli olan Padişahlar Padişahına özgüdür!” diye nida ettiren, işte bu O'dur.

Biz mektep medrese görmedik; okuduğunuz konuları da okumadık. Bu Ümmünin sizleri Ebedi Tanrı'ya çağıran sözlerine kulak veriniz. Anlarsanız, bu sizin hakkınızda yerin bütün hazinelerinden daha hayırlıdır.¹⁹

Ve gene :

Ey papazlar topluluğu! Ayetlerim indirilip açık belirtilerim açıklandığında, sizleri, peçeler ardında bulduk. Bu gerçekten garip bir şeydir. Biz peçeleri atıp kaldırdık. İnsanları ikinci bir peçe ile perdelemekten sakınız. Alemlerin Rabbi adıyla kuru kuruntu zincirlerini çekip atınız ve aldatanlardan olmayınız. Tanrı'ya dönerek Emrine sarılacak olursanız, içine fesadı yaymayınız ve Tanrı Kitabını kötü arzularınız ile tartmayınız. Bu, gerçekten O'nun ezelden ebede öğüdü olmuş ve olacaktır... Tanrı Kendini açıklayınca O'na iman

etmiş olsaydınız, ne halk O'ndan geri çekilirdi ve ne de Biz sizin şahit olduğunuz bu duruma düşerdik. Allah'tan korkunuz ve arka çevirenlerden olmayınız... İşte bu Emirdir ki, tüm kuruntu ve batıl inançlarınızın sarsılmasına neden olmuştur.

Ey ilahiler topluluğu! Emre, ilk günlerinde karşı çıkılmasına nasıl sebep olduysanız, memlekette kavga ve ayrılığın sebebi olmamanız için sakınız. Çakıl taşlarının yüksek sesle, "Melekût Tanrı'ya aittir, tüm işaretlerin Kaynaklandığı Yer!" diye haykırmalarına neden olan bu Söz etrafında insanları bir araya toplayınız... Peçelerinizi öyle yırtıp atınız ki, Melekûtun Sakinleri yırtıldıklarının sesini duysunlar. Geçmişte ve gelecektekiler için Tanrı'nın Emridir. Ne mutlu, emredilene yerine getirene ve vay arka çevirenlere.²⁰

Hz.Bahauallah pek çok Levhinde din adamlarına değinmiştir. Aşağıdakiler bunlardan sadece birkaçı:

Dikkatle baktığımız zaman, çok zaman düşmanlarımızın din adamları olduklarını gördük...

İnsanlar arasında 'O din adamlarını aşağıladı' diyenler var. Söyle: 'Evet Rabbıma yemin olsun! Gerçekten de putları yıkan Bendim!'...

Gerçekten, Bizim en yüce Kalemimiz olan Sur'u çaldık ve heyhat, Allah'ın lütfunun bir nişanesi olarak, Onun koruduklarının dışında, din adamları, alimler, hakimler ve hükümdarlar baygınlık geçirdiler ve O, gerçekten bol verici ve Kadimdir...

Ey din adamları topluluğu! Boş heves ve vehimlerinizi bir yana atınız ve sonra İkan Ufkuna doğru dönünüz. Allah'a yemin olsun! Sahip olduğunuz hiç bir şeyin size yararı olmayacaktır, ne

dünyanın hazineleri ve ne de gaspettiğiniz liderlik. Allah'tan korkunuz ve yok olanlardan olmayınız...

Söyle: Ey din adamları topluluğu! Tüm peçelerinizi ve örtülerinizi bir yana bırakın. Bu şaşılacak Günde size seslenen Yüce Kalem'e kulak veriniz...

Sizin boş hayalleriniz yüzünden dünya toz ile dolu ve Allah'a yakın olmaktan sevinen yürekler sizin zulmünüzden ötürü muzdariptir. Allah'tan korkunuz ve insafla muhakeme edenlerden olunuz...21

Hz.Şevki Efendi, "The Promised Day is Come " adlı kitabında bu konu üzerinde oldukça ayrıntılı olarak yazmıştır. Bunlar onun sözlerinden bazılarıdır:

Dünyevi güçlerin taç giymiş idarecilerinin kaderlerindeki çöküş, dünyanın ruhani liderlerinin kullandıkları etkilerdeki hayret verici çöküşle aynı paralelde gitmiştir. Bir çok krallık ve imparatorlukların kaderini hızla ve trajik bir şekilde mühürleyen o aynı süreç, gerek Hıristiyan ve gerekse İslam din liderlerinin durumunda da onların prestijlerini sarsarak ve bazı durumlarda en büyük kurumlarını yıkarak işlev yapmıştır. Gerçekten de “güç, krallar ve din adamlarının ellerinden alınmıştır.” Birincisinin azameti karartılmış, ikincisinin ise gücü, bir daha geri gelmemek üzere kaybolmuştur.

Ait oldukları dinlerin dini hiyerarşilerinin önderliğini yapan ve kontrol altında tutan o liderler, halkının kaderini elinde tutan hükümdarlara yapılan hitaplar gibi aynı şekilde açık açık Hz.Bahaullah tarafından ikaz edilmişler ve azarlanmışlardı. Onlar da, özellikle, İslam dininin mezheplerinin liderleri, despotlar ve hükümdarlarıyla birlik olup, Allah'ın dininin Kurucularına, onun taraftarlarına ve kurumlarına karşı saldırılarda bulundular

ve lanetlerini onların üzerlerine yağdırdılar. İlk isyan bayrağını çeken, cahil ve köle gibi itaat eden kitleleri Ona karşı alevlendiren ve sivil otoritelerin haykırışları, tehditleri, tahribatları ve inkarlarıyla tarihin sayfalarını dolduran, sürgünler için emir veren, kanunları çıkararak, ceza kabilinden kampanyalar, idamlar ve katliamları düzenleyenler İranlı hocalar değiller miydi? Bu din adamları tarafından yapılan katliam o kadar menfur ve vahşicediydi ve 'canavarın körelmiş duygusu ve iblisin hüneri' o kadar tipikti ki, Renan 'Les Apotre'sinde o günü 'dünyanın tarihinde belki de hiç görülmemiş' diye ifade etmiştir.

İşte bu din adamları bu hareketlerinden dolayı, Emir doğduğu zaman o kadar güçlü ve o kadar meşhur ve yaralanamaz gibi görünen bu kendi kurumlarının parçalanmasının tohumlarını ektiler. Böyle kötü sorumlulukları o kadar hafif ve aptalca düşünmekle bu şiddet ve yıkıcı etkilerin başlıca sorumlusu olmuşlar, kralları, hanedanları ve imparatorlukları saran felaketler kadar belaların zincirlerini çözmüş ve Bahai devrinin ilk asrının tarihinde dikkate değer işaretlerini teşkil etmişlerdir.

Başlangıç tezahüründe ne kadar da şaşırtıcı olsa, bu süreç eksilmeyen bir güçle hala işlemekte ve çeşitli kaynaklardan ve uzak alanlardan Allah'ın Emrine karşı koymalar oldukça hız kazanacak, hızı daha da artacak ve harap eden gücünün daha da dikkate şayan delilleri açığa çıkacaktır. 22

Hz.Bahauallah mesajını dünya liderlerine toplu olarak ve birkaçına da bireysel olarak bildirdi. Ancak bu bildiri sadece krallar ve din liderlerine yapılmış anlamına gelmez. Başka türlü haberleşme aracı olmadığı için, dünyadaki insanlar da liderleri

aracılığıyla duymalıydı. Hz.Bahauallah'ın zamanında medya yoktu. Onun Mazharının geldiğini dünya liderlerinin duyması, Onun çağrısına olumlu olarak tepki göstermesi, Onun Emrini kucaklaması ve Mesajını halkına iletmesi Allah'ın maksadıydı. Fakat hiç kimse cevap vermedi. Buna rağmen, Onun Zuhurunu insanlara ihsan etmek ve ona bildirmekle , Allah Misakındaki rolünü yerine getirmiş oldu. Artık, yaratıcısının çağrısına kendi isteği ile cevap vermek ona kalmış bir şeydi.

Yahudi Liderliğine Emrin İlanı

Hz.Bahauallah'ın dünyanın liderlerine yazdığı mektupların incelenmesi bize gösterir ki, bütün milletler ve dünyanın başlıca dinlerine Onun zuhurunu iştirak fırsatı vermiştir. Belki de bir istisna Yahudi halkıydı çünkü o zaman, onlar belli bir ülkeye ait değillerdi. Hz.Bahauallah suudundan bir yıl önce dünya idarecilerine ilanı ile ilgili bir imada bulunmuştu. Söylendiğine göre, o güne kadar Misyonunu tamamen dünyanın taç giymiş krallarına ilan ettiğini fakat, Allah'ın Mesajını o günün Yahudi halkının lideri olarak kabul edilen Baron Rothchild'e* bildirmeye arzuladığını buyurmuşlar. Bu ima, Hicri 1308 (miladi 1891) Akka'ya Hz.Bahauallah'ın huzuruna üçüncü kez giden Yahudi asıllı Cezzablı Mirza Azizullah adlı bir inanana hitap edilmişti. Hz.Bahauallah onun Baron Rothchild'e yazmasını, Emri tebliğ etmesini ve mümkünse gidip onu ziyaret etmesini emir buyurmuşlar.

Mirza Azizullah'ın hayat hikayesi ve Allah'ın Emrine hizmetleri gerçekten de ilginç ve ilham vericidir. O Yahudi neslinden geliyordu. Meşhad'de yaşayan babası tahsilli bir

* Belki de Baron Nathaniel Mayer, Londra Rothchild (1840-1915), o zamanlar Yahudi dünyasının başı; veya o zamanlar Filistin'de yerleşen binlerce Yahudi'nin velinimetisi Baron Edmond, Parisli Rothchild (1845-1934) idi.

insandı. Tevrat'ı ve diğer din kitaplarını iyi biliyordu. Yahudi gençlerine Tevrat'ı öğretiyordu. Temiz kalbi ve dini konulara derin iç görüşü sayesinde İslam dininin hakikatini gördü ve gizlice İslam yetkililerine iman ettiğini bildirdi. Karısının dışında, çocukları dahil, Yahudi toplumunda hiç kimse onun İslamiyet'i kabul ettiğinden haberdar değildi. Bu olay, Babi Dininin doğuşundan yaklaşık on altı yıl önceydi. Ailesine, Rablar Rabbının gelmesini gözlemelerini özellikle öğütledi çünkü, Kutsal Kitaplara göre Onun yakın zamanda geleceğini keşfetmişti.

Bir kaç yıl sonra, Meşhad şehrinde, otuz beş Yahudi'nin Müslümanlar tarafından katliyle sonuçlanan hazin bir olay oldu. Kurtulan diğer bütün Yahudiler Müslüman hocaların evlerine sığındılar ve canlarını kurtarmak için İslamiyet'i kabul etmeye razı oldular. Resmen hocalar tarafından Müslüman edildiler ancak, elbette, gizli gizli Yahudi dinini uyguladılar. Gerçi hayatları kurtulmuştu ama İslamiyet'i yeni kabul eden Yahudiler şehrin ayrı bir yerinde yaşamaya devam ettiler ve tam olarak İslam toplumu ile kaynaşmadılar. Onlara 'yeni gelenler 'deniyor ve Müslümanlar tarafından eziyet görmeye devam ediliyorlardı.

Mirza Azizullah bu toplumda yaşadı. Çocukluğunda bir İslam okuluna gitti ancak çok geçmeden okuldan ayrıldı. Onun yerine Tevrat'ı öğrendi ve gizli gizli onu uyguladı. Gerçi ilk öğretimi bitirmişti ama başarılı bir tüccar oldu ve yetenekli biri olarak ortaya çıktı.

İlk defa Bahauallah kelimesini bir Bahai olan kardeşinin Bedi'nin şehadetinin hikayesini anlattığı zaman duydu. Fakat koyu bir Yahudi olan Mirza Azizullah hiç ilgi göstermedi ve kardeşi de bu konuda fazla ısrar etmedi.

Aradan bir zaman geçti, iki kardeş işle ilgili birlikte birkaç yolculuk yaptılar. Bu yolculuklar esnasında Mirza

Azizullah Farsça okuma yazma bilgisini tazelemeye karar verdi. Yetenekli bir kişi olarak usta bir okuyucu olması uzun sürmedi.

Bir gün, kardeşi dışarıdayken bir Bahai kitabını alarak okumaya başladı. Okudukları onu etkiledi ancak yeni bir din fikrini kabul etmedi. Sonra, bir gece, bir rüya gördü. Bu rüyayı hatıratına yazdı.

Rüyamda, bütün geçmiş dinlerin beklediği O, Rablar Rabbinin geldiği haberini ve bütün Peygamberler grubunu ve onların taraftarlarını teftiş ettiğini duydum. Derhal tayin edilen yere gittim. Binlerce insanın sıra halinde toplandıkları çok geniş bir alan gördüm. Her Peygamber Kendi ashabıyla birlikte yüzleri Kibleye dönük oldukları halde oturuyorlardı. Gözlerime doğru tutulan olağan üstü ışık ve görüntüyü görünce şaşırđım, çünkü o geniş alanda sıraya girmiş insanları kolayca görebiliyordum.

Kalabalığın karşısında ve yüzü onlara çevrili muhterem bir zat bir sandalyeye oturmuş bir şeyler anlatıyordu. Elli yaşın üzerinde olan o kişinin uzun siyah sakalı ve başında yeşil ipek iplikle dikili yeşil bir kavuk vardı. O mübarek eliyle yanına yaklaşmam için bana işaret etti. Ben de ellerimle işaret ederek, önümdeki bütün bu kalabalığı nasıl yarıp giderim dedim. Kalabalığa doğru ellerini salladı ve hepsi Onun önünde secdeye vardılar. Sonra bana ilerlemem için işaret ettiler. O anda acaba bana mı yoksa bir başkasına mı işaret ettiğinden emin değildim. O zaman emrini tekrarladı. Bu defa Onun önünde secde etmiş insanların sırtlarına basarak önüne kadar ilerledim. Onun ayaklarına kapandım ve öptüm. Sonra, eliyle beni tuttu ve ayağa*

* Hz. Bahau'llah'ın kullanmakta olduğu sarığın aynısı.

kalkmama yardım etti ve Kur'an'ın şu ayetini okudu:" En mükemmel Yaraticı olan Allah'a hamdolsun! " 23

Gerçi bu rüya Mirza Azizullah'ın üzerinde çok büyük bir etki bıraktı ama, bir süre sonra, Bedi'nin babası Hacı Abdul Mecid aracılığı ile Hz.Bahauallah'ın Emrini kabul edinceye kadar Yahudi inancına sadık kaldı. Emri kabul ettikten hemen sonra Mirza Azizullah kardeşi ile birlikte Hz.Bahauallah'ın huzuruna müşerref olmak için Akka'ya doğru yola çıktılar. 1876 yılında bu, Arz-ı Akdes'e yaptığı ilk ziyaretti. Mirza Azizullah, Akka'da Hz.Bahauallah'ın huzuruna çıkarıldı. Hz.Bahauallah'ı görür görmez, bir kaç yıl önce, kendisini o unutulmaz rüyasında gördüğü aynı giysi ve kavuğu giyen Zat'ın karşısında bulunca hayretler içinde kaldı. Mirza Azizullah, kalbindeki tüm sadakat ve sevgiyle derhal Rabbinin ayaklarına kapandı. Hz.Bahauallah eğilerek onun ayağa kalkmasına yardım etti ve Kur'an'daki şu ayeti söyledi: ' En mükemmel yaratıcı olan Allah'a hamdolsun! '

Akka'da kaldığı zaman zarfında Mirza Azizullah pek çok kez Hz.Bahauallah'ın ve Hz.Abdulbaha'nın huzurlarına müşerref oldu. Neticede, yeni bir iman ruhu ve güvenle süslendi. Hz.Bahauallah'ın huzuruna ilk çıktığı zaman, Ona gelen vahiy'e şahit oldu ve O vahyederken Onun sesini işitti. Yaşadığı bu olay onun üzerinde kalıcı bir etki yaptı. Pişman olduğu tek şey Arapça bilmemiş olmasıydı ve böylece, Kutsal Yazıları tam manasıyla anlayamıyordu. Çünkü çok küçükken okulu terk etmiş ve Arapça öğrenme fırsatını kaçırmıştı. Bundan dolayı pişmanlık duyuyordu. Akka'da birisi ona gönüllü olarak ders vermek istedi fakat o bu teklifi geri çevirdi çünkü geniş bir kelime hazinesi ve karmaşık bir dilbilgisi olan bir lisansı öğrenmeğe ne vakti ve ne de sabrı vardı.

Ertesi gün, Hz.Bahauallah'ın huzuruna çıktığı zaman Ona kalp yoluyla yaklaştı ve Onun bol verici inayetleriyle normal metotlar dışında Arapça'yı anlamasını sağlayabilmesi için yalvardı. Arzusu bahşedilmişti ve bir gün, Mirza Azizullah

Kur'an'ı ve Hz.Bahaullah'ın Levihlerini Arapça okuyabildiğini ve anladığını görünce çok heyecanlandı.

İlk inananlardan pek çoğu tahsilli değillerdi fakat iman etmeyen tahsilli insanların sahip olmadıkları bilgiyle Hz.Bahaullah onları süslemişti. Biz daha önce* bu çeşit bilgilerden bahsetmiştik. Bu bilgi içten gelen ve öğrenime dayanmayan bir bilgidir. Akka'ya son ziyaretinde, Emri Baron Rothchild'a bildirmesi konusunda kendisine verilen özel görev hakkında Mirza Azizullah anılarında şöyle yazmıştır:

Arz-ı Akdes'den ayrıldıktan sonra† İstanbul'a vardım. Orada, Fransızca bilen bir komisyoncuyla tanıyordum. Rothchild'ı görmeğe gittiğimde onunla bu lisanla biraz konuşabilmem için bana her gün biraz Fransızca öğretip öğretemeyeceğini sordum. Bu arada Rothchild'e bir mektup yazdım. Bu mektup Fransızca'ya çevrildi. Ona Hz.Bahaullah'ın geldiğini ve bugün Kermil Dağında Kendisini açıklayan Rablar Rabbinin gelişi ile ilgili Tevrat'taki kehanetlerin yerine geldiğini haber verdim. Hz.Bahaullah'ın taraftarlarının Onun Emrini kabul etmemiz için bizi davet ettiklerini anlattım, deliller getirerek kehanetlerin yerine geldiğini gösterdim. Onun, Yahudi halkının başı olarak kabul edildiğini ona hatırlattım. O halde, belki bu soruya eğilirler diye bu konuyu Kudüs'teki Yahudi din adamlarına iletmesini rica ettim. Açıklamama devam ederek dedim ki, insan ya Tevrat'taki ispat ve kehanetleri reddetmeli ya da bu mübarek Dini kabul etmelidir. Bu mektubu gönderdikten sonra Fransızca öğrenmeğe başladım. O günlerde, Ağa

* S. 119-120

† Bu 1891 yılındaydı (A.T)

Seyyid Ahmed-i Afnan İstanbul'daydı. O yaşta benim neden Fransızca öğrenmek istediğimi ve ne maksatla Paris ve Londra'ya gitmeği düşündüğümü merak ediyordu. Rothchild'ı ziyaretim gizli tutulduğundan , ona herhangi bir açıklamada bulunmadım.."24*

Mirza Azizullah'ın Baronla buluşup buluşmadığı bahsedilmediği için maalesef onun hatıraları sonuçsuz kaldı.

Hz.Abdulbaha döneminde Mirza Azizullah'ın yüklendiği bir başka ilginç görev tanınmış Rus filozof ve yazar Leo Tolstoy'u ziyaretiydi. Tolstoy Hz.Bab ve Hz.Bahauallah'ın Zuhurları hakkında daha önce haberdar edilmiş ve o Onların öğretilerini övmüştü. Mirza Azizullah 1902'de onu ziyaret etmeği başardı. Bir mülakat sırasında Emrin tarihi ve öğretileri doğrultusunda uzun uzun konuştu ve Onun makamının, geçmiş bütün dinlerin geleceğini vaad ettikleri olduğunu açıkladı. Bu mülakattaki ayrıntılı konuşmalar, sorular, cevaplar ve Hz.Bahauallah'ın Dininin bütün dünyaya yayılacağına inanan Tolstoy'un olumlu cevabı hep bu hatıralarda kaydedilmiştir.

* İstanbul'da ticaret yapan Afnan ailesinin bir ferdi

HACI ŞAH HALİLULLAH-I FARANİ
Akka'da Hz. Bahau'llah'ın huzuruna erişen seçkin bir bahai

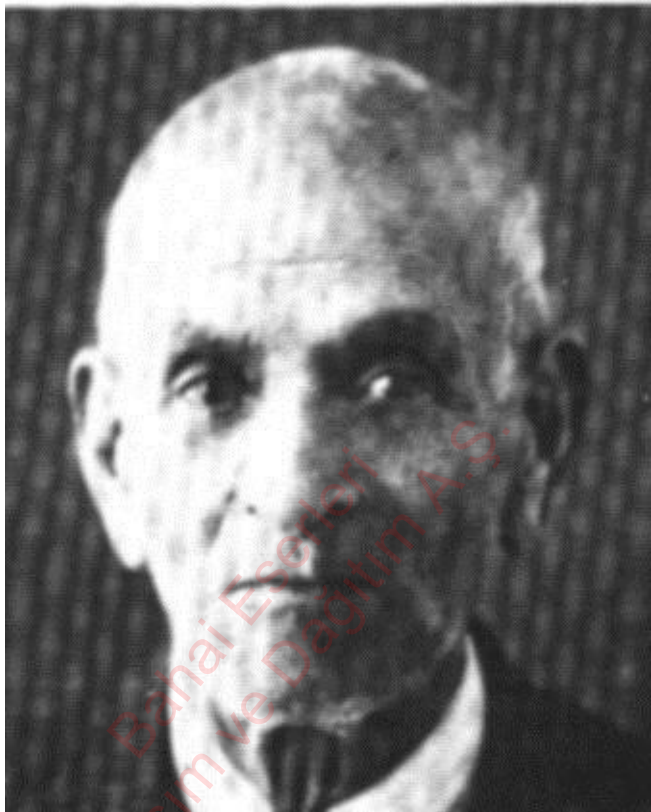

CEZZABLI MÎRZA AZÎZULLAH

Hz.Bahau'llah'ın Emri Baron Rothschild'e açıklamasını istediği yahudi asıllı bir bahai

BEDİ, ŞEHİTLERİN ÖVÜNCÜ
Önündeki mangalda kızgın demirler görünüyor.

AĞA RIZAY-İ SAADETİ
Akka'da Hz.Bahau'llah'ın huzuruna çıkan kişi (see p. 302)

ŞEHİTLERİN GURURU

Sultan Levhi'nin gönderilmesi

Hız.Bahau'llah'ın dünya kral ve hükümdarlarına Emrinin ilanının "gürlemesi" olarak tarif ettiği çok önemli Levhi Edirne'de vahiy oldu ve İran Şah'ı Nasreddin Şah'a hitap etti. Ancak bu Levhi ona Akka'dan gönderildi. Sultan Levhi hakkındaki bilgi bir önceki ciltte verilmiştir. Levhin Şah'a başka bir şekilde ulaşması mümkün olamayacağı için onun bir haberci tarafından götürülmesi gerekiyordu.

Nasreddin Şah hükümdarlığı döneminde İran'daki hocalarla hükümet yeni dinin savunmasız taraftarlarına acımasızca işkencede el ele çalışıyorlardı. Babi veya Bahai ismiyle yakından veya uzaktan ilişkisi olan herhangi bir kişi veya şey, şiddetli hücum ve tahribatın hedefi olabiliyordu. Emirle bağlantılı bir mektupla yakalanan bir kişi için tehlikeli sonuçlar olabiliyordu. Yolcular şehre girdikleri zaman kimlikleri soruşturuluyor, rüşvet ve zorbalıkla geçinen yetkililer tarafından üstleri aranıyor; bu insanlar çok zaman ısrar, hapis ve işkence yoluyla halktan istedikleri kadar para alıyorlardı. Herhangi bir Bahai ile karşılaştıkları zaman üzerlerinde mektup, kitap ve Levhiler var mı diye arıyorlar ve eğer bir şey bulurlarsa, sadece onu yok etmekle kalmıyorlar, o Bahai'nin de hayatı büyük bir tehlikeye giriyordu. Bu zorluklardan dolayı, Hız.Bahau'llah'ın bütün Yazıları tek bir inanan ve çok zaman Şeyh Selman, tarafından İran'a getiriliyorlardı. Şeyh Selman yolculuklarında öyle bir taktik ve hikmet uyguluyordu ki, onun

taşıdığı Levihlerden hiç biri asla düşmanın* eline geçmedi. Ancak, İran Şah'ına bir Levih göndermek ise çok daha başkaydı. Levhi korumak sadece büyük bir hikmet gerektirmiyor, habercinin de gönüllü olarak hayatını feda etmesi gerekiyordu. Hz.Bahaullah'a Levih nazil olduğu zaman, onu Nasreddin Şah'a götürecektir olan kişinin henüz daha yaratılmamış olduğuna işaret buyurmuşlardı. Bu insan, yüce bir imanla süslenmiş olmalı, sıkıntı ve işkence karşısında bütün dünyayı şaşırtacak bir cesaret ve tahammül de göstermeliydi. Hz.Bahaullah kapağın üzerine Levhin tevzii ile ilgili bir kaç satır yazdı:

O Tanrıdır, O Yüceler Yücesidir.

Biz Allah'tan, kullarından birisini göndermesini ve onu Varlık bağından ayırmasını ve kalbini kudret ve huzur süsüyle süslemesini niyaz ediyoruz, öyle ki, yaratılanlar topluluğu içinden Rabbına yardım edebilsin ve Haşmetli Şah için ne vahiy olduğunun farkına vardığı zaman, Yüceler Yücesi, Bol verici Rabbının izniyle ayağa kalksın ve Mektubu götürsün ve hızla Şahın sarayına gitsin. Ve onun tahtının bulunduğu yere vardığı zaman, orada bir handa kalsın ve bir gün onun (Şahın) geçeceği yerde durup geçinceye kadar hiç kimseyle konuşmasın. Ve Şahın habercisi görüldüğü zaman büyük bir tevazu ve saygı ile mektubu havaya kaldırsın, 'Kalebent tarafından gönderildi', desin. Şah onun ölüm fetvasını verdiği

* Hz.Bahaullah'ın "Merhametliler Merhametlisinin habercisi" namıyla şerefliendirdiği Şeyh Selman, Onun Levihlerini ahbaplara ve ahbapların da mektuplarını Ona götürdü. Bu görevi bir kaç on sene yaptı. Hayat hikayesi için cilt 1, S. 107-11'e bakınız.

zaman ona düşen görev kendi kendine bunu dert etmesin ve kurbangaha doğru koşsun ve şöyle desin: ' Ey Rabbim, Sen beni Senin Dinine yardımcı kıldığın için ve Senin yolunda şehitlik takdir ettiğin için senalar olsun! İzzetine yemin olsun! Bu kadehi dünyanın hiç bir kadehine değişmem, çünkü, Sen buna denk başka bir şey takdir buyurmamışsındır. Ne Kevser ve ne de Selsebil' bununla yarışamazlar. Fakat eğer o (Şah) onu (haberciyi) serbest bırakır ve onunla ilgilenmezse, o zaman şöyle söylesin: ' Senalar olsun Sana, ey dünyaların Rabbi! Gerçek söylüyorum, ben Senin razılığından , Senin sevgin için bütün dünyanın kanımla boyanmasını istemiş olmama rağmen, Senin yolunda benim için takdir ettiğinden hoşnudum. Fakat Senin istediğin benim için en iyisidir. Gerçekten de Senin içindekini ben bilmem ama benim içimdekini Sen bilirsin; ve Sen her şeyi Bilici ve her şeyden Haberdarsın.¹

Bedi'nin Hikayesi

Yeniden yaratılan kişi ve bu kutsal misyonu icra eden on yedi yaşında Bedi lakabıyla tanınan Ağa Buzurg adında bir gençti. Aba Bedi diye tanınan Bedi'nin babası Nişapurlu Hacı Abdul Mecid, Babi dininin ileri gelen inananlarından ve daha sonra Hz.Bahaullah'a inananlardandı. Hayat hikayesi ve ihtiyar yaşında şehit oluşu bir önceki ciltte[†] anlatılmıştı. Gerçi Bedi çok sadık bir inananın evinde yetişmişti ama Emri kabul edecek kadar Dinin ruhundan yeterince etkilenmemiş ve dine karşı soğuk ve umursamazdı.

* Cennette iki akar su.

† cilt 2, S. 144-52.

Hz.Bahaullah Edirne'de sürgün hayatının sonuna doğru, özellikle Mirza Yahya'nın Allah'ın Emrine karşı koymasından ötürü inananların imanlarını güçlendirmek için Nebil-i Azam'ı İran'a gönderdi. Seyahati sırasında Nebil Nişapur şehrine gitti. Orada, Bedi'nin babası Aba Bedi tarafından ağırlandı. Aba Bedi, oğlundan ötürü büyük düş kırıklığına uğradığını Nebil-i Azam'a anlattı. Nebil, neşredilmemiş anılarında, Aba Bedi'nin kendisini Nişapurda evine davet ettiğini ve bizzat kendisinin ona hizmet ettiğini anlatmaktadır. Nebil ona sordu, ' Senin yetişkin bir oğlun yok mu?' Cevaben bir oğlu olduğunu fakat onun itaatkar olmadığını söyledi.* Nebil çocuğu çağırttı ve o geldi. Çocuk temiz yürekli, uzun boylu bir gençti ve Nebil onun ev sahipliği yapmasını rica etti. Bedi yavaş yavaş Allah'la ilgili ve ruhani konulara cezbolmaya başladı ve bütün gece göz yaşları döktü. Sabahleyin çayı hazırladı ve şehre indi; o gittikten sonra Aba Bedi Nebil'le konuşmaya geldi 'Ben onu daha önce hiç ağlar görmemişim... Eğer Emirde sebat ederse ona ben hizmet ederim,' dedi. Ağa Buzurg, Meşhed'e Nebil'le beraber gitmek için ısrar etti fakat babası onun önce derslerini yapmasını, sonra İkan Kitabını incelemesini ve böyle bir yolculuğa çıkmadan önce İkan Kitabını kopya etmesini istedi.†

* Sorunun arkasındaki maksat Aba Bedi'nin şahsen onu ağırlamasına Nebil'in şaşırmasıydı Çünkü, o günlerde gençler ebeveynlerine büyük saygı gösterirdi ve böyle bir durumda genç bir çocuk babasının misafirlerine şahsen hizmet etmesine izin vermez. O günün geleneklerine göre, ailenin hanımları karşı cinsten birine hizmet etmezdi.

† Emrin ilk günlerinde Kutsal Yazılar neşredilmezdi. El yazısı kopyalar ferdi inananlar tarafından yapılırdı.

Nebil Horasan'dan ayrılıp Tahran'a vardıktan sonra Şeyh-i Fani* adında sadık bir inanan Nişapur'a gitti. Oradan Bağdat'a daha sonra Edirne'ye gitme planlarını açıkladı ve Hz.Bahaullah'tan beraberinde bir kişiyi götürme izni olduğunu söyledi. Aba Bedi, oğlunun Şeyhle birlikte Bağdat'a kadar gitmesi ve orada Nebil ile buluşarak hep birlikte Hz.Bahaullah'ın huzuruna vasıl olabilmesi için para ve yük hayvanı temin etti. Bedi Yezd'e kadar Şeyh'e eşlik etti. Orada Şeyh'ten ayrıldı, her şeyini Şeyh'e verdi ve tek başına yürüyerek Bağdat'a gitti. Emre olan sadakat ruhu Bedi'i öylesine etkilemişti ki, Hz.Bahaullah'ın mübarek Cemalini görmek ve şahsen O'nun ihtişamını görmenin özlemini çekiyordu.

Bedi Bağdat'tayken, o şehirde Hz.Bahaullah'ın evine su taşımak gibi zor bir işi yüklenmiş olan Hz.Bahaullah'ın hararetle inananı Ağa Abdur Resul-i Kumiyi† Emrin düşmanları fena halde yaralamışlardı. Bazı ahabplar orada oturdukları için o eve su temini elzemdi. Bedi, Abdur Resul'ün şahadetinin hazin hikayesini öğrenince, o işe gönüllü olarak talip oldu ve tulumlar dolusu suyu nehirden Hz.Bahaullah'ın evine ve inananlara taşıdı; neticede o da düşmanların saldırısına hedef oldu. Su taşıırken bir kaç kez saldırıya uğradı ve her seferinde bıçaklar ve hançerlerle yaralandı

Fanatik çapulcuların kötülüklerinden etkilenmeyen, Allah'ın Bu Günde yeniden yarattığı ve bu Zuhurun ruhani bir devi olması mukadder olan bu genç aynı işe devam etti. Bu çalkantılı günlerde Allah ona Kendi muhafazasını ihsan etti.

Bağdat'ta yaşayan Bahailerin kaderini biz daha önce anlatmıştık. Musul'a sürgün edilenlerin tamamı seksen sekiz

* Şeyh Ahmed-i Nişapur ile Şeyh-i Fani diye bilinen Şeyh Muhammed-i Hisar'ı birbiriyile karıştırmayınız.

† cilt 2, S. 351

kişiydiler.* Fakat Bedi onların arasında değildi. Sürgünler Musul'a varmadan önce o oraya gitmişti ve aynı şekilde saka olarak hizmet edebildi. Bir süre sonra, Hz.Bahaullah'ın Akka'ya sürgün edildiği haberi ahbablara ulaştı. Bedi artık bekleyemedi. Musul'dan ayrıldı ve Akka'ya yürüyerek gitti.

Oraya 1869 yılının başlarında vardı. Bu, Hacı Şeyh Muhammed-i Eminul Beyan ve Hacı Abdul Hasan-ı Eminin, (Hz.Bahaullah'ın iki eminleri)† şehre vardıktan bir süre sonraydı. Bedi'nin kendini fazla zorlamadan şehre vardığı anlaşılıyor. Bahai olduğundan şüphelendikleri herhangi bir kimseyi yetkililere bildirmek için şehrin kapısının üzerinde bir evde oturan İsfahanlı Seyyid Muhammed ve onun arkadaşı Ağa Can'ın gözetleyen gözleri su tulumlarını taşıyan ve Arapların giydiği kaba pamuktan dokunmuş uzun bir aba giyen bu genci tanıyamadı.

Bedi, Rabbının kaldığı yerden habersiz, ya da oraya nasıl girileceğini bilemeden bir süre şehirde dolaştı. Camiye gitti ve orada birkaç İranlıyı gördü ve onların önünde ayakta duran Zatin Hz.Abdulbaha'dan başkası olmadığını anladı. Namaz duası bitinceye kadar bekledi ve sonra büyük bir saygıyla Hz.Abdulbaha'ya yaklaştı ve hemen oracıkta yazdığı iki satırlık şiiri içeren notu Onun eline sıkıştırdı. Bu yazıda kendisini açığa vurmadan Hz.Abdulbaha'ya olan sadakatini ve Hz.Bahaullah'a olan inancını sevecen bir lisanla beyan etmişti. Hz.Abdulbaha Bedi'i çok sıcak karşıladı ve onu kışlaya götürmeği başardı.‡

* cilt 2, S. 351-352

† bölüm 4'e bakınız.

‡ Mümin bir inanan olan Azizullah-i Cezzab, (s.205-206 ye bakınız) hatıralarında, Abdul Ahad'ın (s.75-77 e bakınız) Bedi'i su taşıdığı tulumla birlikte kışlaya götürdüğünü yazar. Abdul

Mirza Ağa Can'ın dikte ettiği bir Levihte,² Bedi'nin Hz.Bahau'llah'ın huzuruna yalnız olarak iki kez çıkarıldığı belirtilmektedir. Bu karşılaşmalarda neler olduğunu hiç kimse bilmiyor. Ancak, Allah'ın yeni bir varlık yaratmak üzere olduğunu ve Bedi'nin kendisinin bundan habersiz olduğunu söylemiş olmasıdır. Bir başka Levihte,³ onu güç ve kudretleriyle yeniden yarattığını ve bir ateş topu gibi yolladığını belirtir. Bu iki görüşme sırasında Hz.Bahau'llah ona Bedi - harikulade - lakabını verdi.

Bir başka Levihte de⁴ Hz.Bahau'llah bir avuç toprak aldığı, bunu kudret ve güç suyuyla karıştırdığını ve ona Kendi huzurundan yeni bir ruh üflediğini ve yaratılış Melelutunda Bedi ismi süsüyle süslediğini ve Allah tarafından nazil olan Kitap'la Şah'a gönderdiğine şahadet etmiştir.

Hz.Bahau'llah Bedi'nin babasına yazdığı bir Levih'te⁵ Bedi'nin Onun huzuruna geldiği zaman yer alan heyecan dolu olayları dokunaklı bir dille anlatır. Kendisinin yeni bir varlık yaratmak istediğinde Bedi'i odasına davet ettiğini ve ona 'tek kelime' söylediğini ve o kelimenin onun bütün vücudunun titremesine neden olduğunu belirtir. O anda ona ilahi koruma ihsan edilmeseydi, Bedi'nin baygınlık geçireceğini Hz.Bahau'llah buyurdular. Hz.Bahau'llah'ın buyurdıklarına göre Kadir olan Allah'ın Eli onu yeniden yaratmaya başladı ve ona güç ve kudret ruhunu üfledi. Hz.Bahau'llah'ın da tasdik ettikleri gibi, bu gücün onun içine aktırılması o kadar büyüktü ki, eğer kendisine yapması emredilseydi, tek başına, yalnız olarak bütün dünyayı Allah'ın gücüyle fethedebilirdi.

Hz.Bahau'llah buyururlar ki, bu yeni yaratılış var olduğu zaman o, Onun huzurunda gülümsedi ve öyle bir sebat

Ahad'ın onu kışlaya getirmesini Hz.Abdulbaha'nın söylemiş olduğu muhtemeldir.

gösterdi ki, Mele-i Ala toplumu* derinden duygulandı ve canlandı ve Allah'ın sesinin yüksek sesle seslendiği duyuldu: ' Baha'ya sena ve takdisler olsun böyle yeni ve harika bir yaratılış şekli verdiği için.' Hz.Bahaullah tanıklık ederler ki, O, onun gözlerinin önüne 'Zuhur Melekutu'nu serdi ve bunun bir sonucu olarak onu bu dünyaya bağlayan bütün bağlardan arındıracak ve Rabbına yardım etmek ve Onun Emrine zafer getirmek için ayağa kaldıracak bir sevinçle içini doldurdu.

HZ.Bahaullah'ın yukarıdaki Levihte bahsettiği Zuhur Melekutu'na değinen pek çok atıflar Yazılarda mevcuttur. Bazen ' Emrin Melekutu ' diye tercüme edilen bu Meleket, beşer anlayışının çok ötesindedir. Biz bunun hakkında bir önceki ciltte kısaca yazmıştık.† Bütün Zuhurların yeryüzüne gönderildiği Meleket işte burasıdır. İnsanın da bir parçası olduğu yaratılış alemi de zuhur aleminin aracılığı ile var olmuştur. Yazılarda, bu iki alem çok zaman birlikte anılır. Yaratılış alanında yaşayan insanın Zuhur Alemine hizmet etme görevi vardır, çünkü bir aşağıdaki alem her zaman bir üst aleme hizmet eder. Hz.Bahaullah'ın Emri, Zuhur Aleminin aracılığı ile ihsan edilmiştir. O halde, bir inananın gerçek fonksiyonu, Hz.Bahaullah'ın Emrine hizmet etmektir ve binlerce insan hayatlarını bunun uğruna feda etmişlerdir.

HZ.Bahaullah'ın Bedi'e Vahiy Alemini (Zuhur Melekutu) göstermiş olması aklımızın almadığı eşsiz bir ihsandır. Bu meşhur genci izlememizden çıkarabileceğimiz tek sonuç, Hz.Bahaullah'ın huzurundayken ona her ne olduysa, oradan ayrıldığı zaman onun tamamen başka bir kişi olmasıydı. Önceleri o, sadece 'bir avuç topraktı', fakat, Hz.Bahaullah ile görüşükten sonra, 'içine güç ve kudret ruhu' üflenmiş olan yeni

* Öteki dünyada Peygamberler ve Mukaddes kişiler grubu.

† cilt 2 S. 201-3

bir yaradılış oldu. Kolay değil! Bu on yedi yaşındaki gencin Hz.Bahauallah'ın on dokuz havarilerinden biri olarak isimlendirilmesi. Bu havarilerin makamlarını karşılaştırmaya kalkışmıyoruz çünkü, Allah'ın ruhani alemlerinde Onun seçkinleri için Allah'ın mukadder kıldığı makam hakkında hüküm vermek herhangi bir insanın ötesindedir; bununla beraber, onun listede ikinci olarak yer aldığını görüyoruz. Birincisi, Hz.Bahauallah'ın sadık kardeşi Mirza Musa, Ağay-ı Kelim* gelmektedir.

Bedi'nin Hz.Bahauallah ile buluşmasının sonucu olarak ebedi sevinç ve vecit dünyasına kendisini kaptırmış olması başlı başına eşsiz bir deneyim değildir. Temiz kalpli taraftarlarının her biri mıknaatla temas eden bir demir parçasının mıknaatize edildiği gibi Hz.Bahauallah ile yüz yüze geldiklerinde, derinden etkilenmiş ve canlandırılmışlardır. Fakat Bedi'nin durumu özel bir durumdur. Bir önceki ciltte hayatı ve hizmetleri anlatılan ve Hz.Abdulbaha'nın kendisini,'Kermil Dağının Meleği,' diye adlandırdığı Hacı Mirza Haydar Ali, Akka'da Hz.Bahauallah'ın huzurundayken yaşadıkları bazı şeyleri anlatmış ve Bedi için mütalaada bulunmuştur. Hacı Mirza Haydar Ali Hz.Bahauallah'ın Bedi için vahy olan Levhi makam ile okuduğu zaman Onun huzurunda olmanın etkisini tarif eder. Bu onun sözlerinin bazılarının tercümesidir:

Bu Levih Vehhap olan Cemal-i Mübarek† tarafından okunmuştur. Benim üzerimde ne büyük bir etki yapmıştı! Nasıl bir dünyaya indim! Nasıl bir cennete girdim ! Ne gördüm ! O sesi ve o melodiyi ne şekilde işittim!... Bunları anlatamam. Hiç bir gözün görmediği, hiç bir kulağın işitmediği ve de hiç bir kalbin hissetmediği

* cilt 1 ve 2 ye bakınız.

† Bahauallah (A.T.)

cennete girdim. Azamet ve ihtişam Meleketunu gördüm ve eşsiz, kalıcı, ebedi Allah'ın saltanatını, izzetini, akıl almaz gücünü ve kudretini hissettim. Fakat onu anlatmak, onun hakkında yazmak, onun imajını veya benzerini anlatmak, yüceltmek ve kutsallaştırmak, onu anmak, meth-i sena etmek ya da tarif etmek ve anlatmak, bütün bunlar bu mütevazı kul veya dünyada hiç bir insan için mümkün değildir. Biz sadece kelimeler ve terimlere açtık, halbuki o deneyim ve koşul, her şeyin çok üstündedir. Onlar kelimelere sığmaz, ya da anlatmakla tarif edilemezler. Hiç kimse, bir başkasının şuurunun en iç duygularını tefsir edemezler...Fakat bu hal sadece bir an için kalır. Bu çabuk geçen bir deneyimdir. Onun insan varlığının içinde tecellisi, Allah'ın özel ihsanına bağlıdır. Onun göz açıp kapama ile daha uzun bir zaman arasında değişen süresi ise bu ihsani alan kişinin kapasitesine bağlıdır. Bireyin hal ve tavırları onun varlığını gösterir. Fakat Bedi'nin dışında, bu durumun üç veya dört ay sürdüğü hiç görülmemiştir. 6

Bedi, Hz.Bahau'llah'ın Nasreddin Şah'a özel bir Levih göndermek için aradığını duyunca, hayatını feda edeceğini çok iyi bildiği halde, bu hizmeti kendisinin yapmasına müsaade etmesi için yalvardı. Hz.Bahau'llah bu önemli misyon için onu kabul etti, ona Hayfa'ya gitmesi, Levhin orada kendisine verileceği, yolda olsun, Tahran'da olsun hiç bir ahabpla temas etmemesi için ona talimat verdi. İran Şah'ına yazılan Levih Bedi'e Akka'da verilmedi. Hz.Bahau'llah, Hacı Şah Muhammed-i Emin'e* Bedi'nin eline verilmek üzere küçük bir kutu ile Levhi verdi.

* Hz.Bahau'llah'ın ilk mutemedi; s. 95 e bakınız.

Aşağıda Şah Muhammed'in Hacı Mirza Haydar Ali'ye anlattığı ve onun da kayda geçtiği hikaye şöyle:

... Bana küçük bir kutu verildi... ve bunu bir miktar parayla birlikte Hayfa'da Bedi'nin eline vermem söylendi. Kutunun içinde ne olduğundan hiç haberim yoktu. Onu Hayfa'da buldum ve ona bir emanet verilmekle şerefendirildiği müjdesini verdim... Şehirden ayrılıp Kermil dağına doğru yürüdük. Orada ona kutuyu verdim. Kutuyu ellerinin arasına aldı, öptü ve secde etti. Bir de ağzı mühürlü bir zarf verdim (Hz.Bahaullah'ın Bedi'nin kendisine bir Levhi.). Yirmi otuz adım adımladı, Kutsal Makama (Akka'ya) yüzünü çevirerek oturdu, Levhi okudu ve tekrar secde etti. Yüzü vecit parıltıları ve sevinçle aydınlanmıştı. Ben de Levhi okuyabilir miyim diye sordum. Cevap verdi: 'Vakit yok' Bunun gizli bir şey olduğunu biliyordum. Fakat ne olduğu hakkında bir fikrim yoktu. Böyle bir görevi tahayyül edemiyordum.

Verilen talimata göre (Hz.Bahaullah tarafından) ona bir miktar para verebilmem için şehre (Hayfa'ya) gitmemiz gerektiğini söyledim. Bana, ' şehre gitmeyeceğim; sen git ve parayı buraya getir, ' dedi. Gittim; döndüğüm zaman, bütün araştırmalarım rağmen onu bulamadım. Gitmişti... Tahran'da şehit olduğunu işitinceye kadar ondan bir haber alamamıştık. Sonradan öğrendim ki, kutunun içinde Hz.Bahaullah'ın Şah'a yazdığı Levih vardı ve mühürlü zarfın içinde de sebat ve kuvvetin özü olan kişinin şehitlik müjdesini paylaşan Levih vardı. 7

Aynı tarihte, Bedi'e rastlayan Hacı Ali adında bir inananın anlattığı şu hikayeyi yazmış:

O çok mutlu bir kişiydi, tebessüm eden, sabırlı, müteşekkir, zarif, ve mütevazı. Onun hakkında bütün bildiğimiz Hz.Bahaullah'ın huzuruna müşerref olmuş

olması ve şimdi Horasan'daki evine dönüyor olmasıydı. Bir çok kez onun yoldan otuz metre kadar ilerden her iki yöne doğru yüzü Akka'ya doğru dönük yürüdüğü, secdeye vararak şöyle dediği görülmüş: ' Ey Allah'ım, inayetinle bana vermiş olduğunu adaletinle geri benden alma ve onun korunması için Sen bana güç ver.' 8

Bedi Hayfa'dayken Hz.Bahaullah'ın ona gönderdiği Levih9 son derece duygulandırıcı ve güzeldi. Levihde ona Bedi olan yeni adı seslenir, Allah'ı tanımanın yeni ve harika giysisini giymesini ve başını Onun sevgi tacıyla taçlandırmasını öğütler. Dünyevi hayatın en sonunda sona ereceğini hatırlatır, sonsuz hayat ve ebedi izzete erebilmesi için fani bedenini Sevgilinin yoluna feda etmesi için onu teşvik eder.

Bedi Tahrana yürüyerek gider. 1869 yılının yaz mevsiminde oraya vardığı zaman, Şah'ın kamp yapmakta olduğunu öğrendi. Oraya doğru yola çıktı ve uzakta, tam saltanat çadırının karşısında bir kayanın üzerine oturdu. Üç gün üç gece, dua ve oruç vaziyetinde saltanat eskortunun geçmesini bekledi. Rabbiyle konuşurken aklından nelerin geçtiğini ve kendisine emanet edilen bu kutsal görevi tamamlamak için o kadar yakında otururken ne gibi heyecanlı duygularla dolu olduğunu hiç kimse bilemez. Ancak bir şeyden emin olabiliriz. O da yüce bir kudret ve yüce bir sevince sahip olması ve zaferden emin olmasıydı.

Dördüncü gün Şah, dürbünüyle etrafa bakarken beyazlar giyinmiş birinin hareketsiz ve son derece hürmetkar bir tavırla karşıda bir kayanın üzerinde oturduğunu tespit etti. Onun adaletle ilgili bir isteği olduğunu veya müşkülâtı için yardım aradığını sandı. Onun kim olduğunu ve ne istediğini öğrenmek için adamlarını gönderdi. Bedi onlara çok önemli birinden Şah'a bir mektup getirdiğini ve bu mektubu bizzat kendisinin vermesi gerektiğini söyledi. Subaylar onun üstünü aradılar ve sonra onu Şah'a götürdüler. Gururdan sarhoş olmuş, her yönüyle acımasız

ve insafsız olan bu subayların mektubu ondan alıp oradan uzaklaşmamaları hayret vericiydi. Bunun tek açıklaması, Hz.Bahau'llah'ın habercisinin olağan üstü bir güçle dolu olduğunu hissetmiş olmalarıdır. Yoksa, sıradan bir vatandaşın hükümdarla yüz yüze gelmesine izin vermeleri son derece olağan dışı bir şeydi.

Ancak İran tarihini çok iyi bilenler on dokuzuncu yüz yılda Bedi gibi sıradan bir insanın Şah bir yana, saray erkanından biriyle görüşmek istemesinin bile doğuracağı muazzam tehlikeleri tahmin edebilir. Nasreddin Şah gibi bir despot, ülkesini demir bir asa ile idare ediyordu. Devlet memurları istibdatla otoritelerini gösteriyorlardı. Tek kelime söyleyene veya kendilerine ya da mevcut rejime karşı parmak kaldırına acımasızca davranıyorlardı. Asker üniforması giyen herhangi bir askerin veya aşağı rütbeden bir devlet memurunun görünmesi halkı korkutmaya yetiyordu. Bu insanlar sokaktan geçerken halkın çoğu onlara saygılarını gösterir; bazen onlara rüşvet verirler ve mahcup olanlar çok zaman oradan kaçarlardı.

Şah'la görüşmek çok daha ürkütücüydü! Öncü saltanat muhafız alayı caddeye vardığı zaman Şah'ın maiyetinin yaklaşmakta olduğunu haber veren tellalın sesi vatandaşların kalplerinde terör yaratırdı. Tellalın, 'Herkes ölsün', 'Herkes kör olsun', diye bağırdığı zaman bu herkesin bildiği terimlerdi. Bu talimatların anlamı, Şah ve adamları geçerken herkesin bir ceset gibi sessiz durmaları ve bütün gözlerin sanki körmüş gibi yere bakmalarıydı.

O zamanlarda hüküm süren koşulları bilerek, Bedi'nin cesaret ve sebatını ve bu on yedi yaşındaki gencin kendinden emin, Şah'la yüz yüze, bir ok gibi dururken göstermiş olduğu yüksek ruh ve insan üstü cesareti takdir etmemek mümkün değildir. Sakin ve saygıyla Levhi ona verdi ve etkileyici bir

biçimde yüksek sesle Kur'an'ın şu meşhur ayetini okudu: ' Ey Şah, sana Seba'dan gerçek bir mesaj getirdim'.*

Bedi tutuklandı. Yirmi yıl kadar önce hayatına kastetmek isteyen iki Babi'nin teşebbüsünü hatırlamış olan Şah, Hz.Bahaullah'ın habercisinin cesaret ve korkusuzluğundan irkilmmişti. Mesajı tanınmış İslam ilahiyatçısı Molla Aliy-i Kâni'ye bir cevap vermesi için göndererek, adamlarına, önce ikna ve vaatlerle, eğer yardım etmeği reddederse o zaman işkence yoluyla Bedi'den diğer Bahailerin isimlerini öğrenmelerini emretti. Görevli subay Karaçi Dağlı Kazım Han idi. Bedi'nin diğer Bahailerin isimlerini kendisine vermesini sağlayamayınca, elbiselerinin üzerinden çıkartılmasını emretti ve bir kaç kez kızgın demir çubuklarla dağlanmasını emretti. Bedi, kendisini izleyen görevlileri hayrete düşüren bir metanetle üç gün arka arkaya bu işkencelere tahammül etti.

İşkence görürken onun son derece sevinçli olduğunu gördüler. Onlara sanki acıyı hiç duymuyormuş gibi göründü; çok zaman , sanki gülüyormuş gibiydi. Bazen, etinin yanmasıyla meydana gelen duman ve koku o kadar yoğundu ki, görevlilerin bazıları buna dayanamayıp çadırdan dışarı çıkmak zorunda kaldılar. Genellikle mahpusların fotoğraflarını görmeğe pek meraklı olan Şah, işkence görürken onun metanet hikayelerini duyduğu zaman özellikle Bedi'nin bir fotoğrafının çekilmesini emretti. Bu fotoğraf mangalı ve ön tarafında demir çubukları göstermektedir ve bu Bedi'nin yüzünün portrelediği sadakat, teslimiyet, sükunet ve itikadın en güzel bir delilidir.Üç gün arka arkaya dağlama yoluyla işkence sonucu diğer Bahailer

* Kur'an XXVII, 22. Bu ayet Bedi'nin Şah'ın önünde söylediğinden biraz farklı. Ayet, mistik bir kuş olan haberci Hüdhd'ün, Seba'dan Hz.Süleyman'a mesaj getirdiğini bildiren sözlere değinir.

hakkında bir bilgi sağlayamayınca, baş görevli Kazım Han kendisi ile iş birliği yapmadığı takdirde Bedi'i ölümle tehdit etti. Bedi onun bu tehdidine gülümsedi. Hiç kimsenin adını vermeyince, başı tüfeğin dipçığı ile ezildi. Cesedi bir çukura atıldı ve üstü toprak ve taşla dolduruldu.

Hz.Abdulbaha 1913 yılında Paris'i ziyaret ettiği zaman Muhammed Veli Han adında bir mareşal olan yüksek rütbeli İranlı bir subay tıbbi tedavi görmek üzere Paris'te bulunuyordu. Sadık bir inanan olan Amerikalı Bayan Dreyfus Barney, bu kişiyle tanıştı. Bn. Barney daha önce Arz-ı Akdes'de Hz.Abdulbaha'nın huzuruna müşerref olmuş ve Ona pek çok sorular sormuştu. Hz.Abdulbaha'nın cevapları yazıya dökülmüş ve daha sonra 'Mufavazat-ı Abdulbaha' adı altında bir kitapta derlenmiş ve neşredilmişti.

Bn Dreyfus Barney, Paris'te yukarda adı geçen İranlı ile tanıştığı için ona bu kitabın bir nüshasını verdi. Muhammed Veli Han, Hz.Abdulbaha'nın beyanında Hz.Bahau'llah'ın Nasreddin Şah dahil, krallara gönderdiği Levihleri okuyunca, eline kalemi aldı ve Bedi'e işkence eden ve sonunda onu öldüren yukarda adı geçen yetkili görevli Kazım Han'ın bizzat kendisinden duyduğu ilk elden bilgiyi kitabın kenarına yazdı. Bu onun notunun bir tercümesidir:

6 Rebiul Evvel 1331

26 Şubat Ad 1913

Paris, Hotel d'Albe , avenue Champs Eysée

O yıl, bu mektup (Hz.Bahau'llah'ın Levhi) gönderildiğinde Lar'da, Şah'ın yazlık yerine bir haberci geldi. Bu olanların tam bir hikayesidir.

Nasreddin Şah, Lar, Nur ve Kujur yazlık yerlerini çok severdi. Serdar olan babam Saidu'd Devle ve bana (o zamanlar albay rütbeli bir gençtim) Kujur'a gidip saltanat kampı için hazırlık yapmamız ve yiyecekleri temin etmemiz için emir verdi.† “Lar'daki yazlığımıza gideceğim ve oradan Nur'un Beladi bölgesine ve sonra da Kujur'a gideceğim” dedi. Bu sayfiye yerleri birbirine bitişik ve yakındı. Şah'ın Lar'a gittiği ve orada birini boğarak öldürttüğü haberi geldiği zaman babamla ben Menzil-i Kujur civarındaydık. O zaman bu adamın (öldürülen) Babilerin habercisi olduğu rapor edilmişti. O zamanlar, 'Bahai' kelimesi bilinmiyordu ve biz onu hiç işitmemiştik. Bu habercinin öldürülmesine herkes sevinmişti. Şah sonra, Nur'un Baladi mevkiine geldi. Babamla ben onu karşılamaya gittik. Büyük bir nehrin aktığı Baladi köyüne yakın bir yere Şah'ın çadırını kurmuşlardı, fakat Şah henüz gelmemişti. Şah'ın Farraş başısı Kazım Han-ı Türk‡ öncü malzemelerini getirmişti. Oradan geçmek istedik Henüz Sa'iddud Devle (mareşal) rütbesini almamış olan Mir Pej (general) rütbeli babam, Kazım Han'ı tanıyordu. Bana, “gel şu Farraş başını gidip görelim”, dedi. Çadıra kadar at koşturduk ve orada*

* Hz.Bahaullah'ın baba ocağı da Nur eyaletindeydi

† Nasreddin Şah yazın av partilerine veya geziye çıktığı zaman beraberinde büyük bir maiyet götürürdü. Bunlar bakanlarını ve subaylarıyla birlikte binlerce asker, hizmetkar ve cellatları içerirdi. (A. T.)

‡ O ve Kazım Han_i Karaçi aynı kişiydi. Onun babası İsmail Han, Feth-i Ali Şah'ın damadıydı ve Hz.Bab Emrini resmen Tebriz'de din adamlarının ve tahtın varisi Nasreddin Mirza'nın huzurunda açıkladığı zaman o da orada bulunuyordu.

attan indik. Kazım Han büyük bir tantana ile çadırında oturuyordu. Çadıra girdik. Babamı saygıyla karşıladı ve bana büyük bir şefkat gösterdi. Oturduk ve bize çay ikram edildi. Konuşma konusu yolculuk hakkındaydı. Sonra babam ona sordu, " Sayın Farraş başı, bu Babi kimdi ve nasıl öldürüldü ?" O cevap verdi, "' Aziz Mir Panj ! Size bir hikaye anlatayım. Bu adam acayip bir varlıktı. Şah, Safid- Ab-i Lar'da ava gitmek üzere at bindi. Nasıl olduysa, ben henüz at binmemiştim. Birden, bana doğru iki atlının geldiğini gördüm. Şah beni çağırttı. Derhal at bindim ve Şah'a yetiştiğim zaman bir Babi'nin bir mektup getirmiş olduğunu bana söyledi. Şah, 'Onun tutuklanmasını emrettim. O şimdi Kaşıkçı başının nezaretindedir. Git ve onu Farraş Hani'ye götür. Önce ona iyi davran. Fakat başaramazsan, arkadaşlarının kimler olduklarını ve nerede bulunabilecekleri hakkında itiraf edip söylemesi için her türlü kuvveti kullan ta ki, ben avdan dönünceye kadar,' dedi. Gittim ve onu Kaşıkçı başından aldım. Eli ve kolu bağlı olarak oradan götürdüm. Fakat size Şah'ın basiret ve uyanıklığı hakkında bir şey söyleyeyim. Bu adam o arazide yayaydı. Verilmek üzere bir mektubu olduğunu söylemek için kağıdını yukarı doğru tutunca, Şah onun bir Babi olması gerektiğini anladı ve onun tutuklanıp onda bulunan herhangi bir mektup varsa onun alınmasını emretti. O zaman alıkonuldu fakat o mektubu hiç kimseye vermedi ve onu cebinde tuttu. Bu haberciyi eve götürdüm. Önceleri onunla şefkatli ve nazikçe konuştum; 'Bütün bunların tam olarak hikayesini anlat. Bu mektubu sana kim verdi ? Bu ne kadar önceydi ? Arkadaşların kimlerdir' 'Bu mektubu bana Hz.Bahaullah verdi ve bana dedi ki : (Sen tek başına İran'a gitmelisin ve bir şekilde bu mektubu İran Şah'ına ver. Senin hayatın tehlikeye

girebilir. Eğer bunu kabul edersen git; yoksa Ben bir başka haberci göndereceğim.) Ben görevi kabul ettim. Oradan ayrılalı üç ay oldu. Bu mektubu Şah'ın eline vermek ve onun dikkatini çekmek için fırsat kolluyordum. Allah'a şükürler olsun ki, bugün hizmetimi yerine getirdim. Bahaileri soruyorsan, İran'da çok sayıda varlar ve eğer arkadaşlarımı istiyorsan, ben yalnızdım ve hiç arkadaşım yok' dedi. Dostlarının ve İran'daki ve özellikle Tahran'daki Bahailerin isimlerini vermesi için ona baskı yaptım. Ve o, inkar etmekte ısrarlıydı: 'Benim dostlarım yok ve İran'daki Bahaileri tanımıyorum'. Ona yemin ettim :Eğer bu isimleri bana söylersen Şah'tan senin affını isterim ve seni ölümden kurtarırım. Onun bana cevabı şu oldu: 'Öldürölmek için can atıyorum. Beni korkutacağını mı sanıyorsun ?' O zaman onu falakaya gönderdim ve farraşlar (her seferinde altı kişi olmak üzere) ona vurmağa başladılar. Ne kadar dövöldüyse de asla ne bağırdı ve ne de yalvardı. Nasıl olduğunu görünce onu falakadan serbest bıraktım ve yanıma oturttum ve bir kere daha ona, Dostlarının isimlerini ver, dedim. Bana hiç cevap vermedi ve gülmeğe başladı. Sanki bütün o vuruşlar ona hiç bir şekilde zarar vermemişti. Bu beni kızdırdı. Dağlama demiri ile içi ateş dolu bir mangal getirmelerini emrettim.* Onlar mangalı hazırlarlarken, gel bana doğruyu söyle, yoksa seni dağılatırım, dedim; bunun üzerine onun daha çok gülmeğe başladığını gördüm. Sonra, onu bir kere daha

* O günlerde, İran'da bir kimseyi dağılamak olagelen işkence şekliydi. İçi ateş dolu mangalın üstüne dağılama demirleri konurdu. Demirler kıpkırmızı olunca, kişinin çıplak vücuduna bastırılırdı ve demir soğuyuncaya kadar vücudunda tutulurdu.

falakaya yatırttım. Onu o kadar çok dövmeleleri farraşları yorgun düşürdü. Ben kendim de yorulmuştum. Onu çözdürdüm, bir başka çadırın arkasına gönderdim ve dağlama sonucu onun itiraf edeceğini farraşlara söyledim. Ateşten kıpkırmızı olmuş demiri bir kaç kez sırtına ve göğsüne bastılar. Yanan etinin cızırtısını ve kokusunu duyabiliyordum. Fakat ne kadar uğraştıksa, ondan hiç bir cevap alamadık. Güneşin batmasına yakın Şah avdan döndü ve beni çağırttı. Ona gittim ve olan biten her şeyi ona anlattım. Şah onu söyletmem ve sonra da öldürmem için ısrar etti. Bunun üzerine, tekrar onun yanına gittim ve bir kere daha dağlattım. Kızgın demirin baskısı altında güldü ve asla yalvarmadı. Ben bu gencin getirmiş olduğu şeyin bir dilekçe olduğunu söylemesine ve bir mektuptan bahsetmemesine bile razıyım. Bunu bile kabul etmedi. O zaman kendimi kaybettim ve bir kalas getirmelerini emrettim. Demir çivileri çakmak için kullanılan tokmakla Farraş, Bedi'nin başını kalasın üzerine yerleştirdi ve elinde havaya kalkmış tokmakla onun yanında durdu. Ona, eğer arkadaşlarının adını söylersen, serbest bırakılacaksın, yoksa bu çekici kafana indirmelerini emrederim, dedim. Gülmeğe başladı ve hedefine ulaştığı için şükürler etti. Getirdiği şeyin bir mektup değil, bir dilekçe olduğunu söylemesine razıydık. Hatta onu bile söylemeyebilirdi. Ve etine uygulanan bütün bu kızgın demirler ona hiç bir acı getirmedi. Sonunda Farraşa işaret ettim ve tokmağı bu gencin başına indirdi. Kafası parçalandı ve beyni burun deliklerinden aktı. Sonra, ben kendim giderek her şeyi Şah'a rapor ettim.”

Farraş başı Kazım Han bu adamın davranış ve metanetinden şaşkına dönmüştü. Bütün dövülmelerin, kızgın demirlerle vücudunun dağlanması onun

üzerinde hiç bir etki yapmayı ve acı vermemesine hayret etmişti... Şah, Tahran'daki Molla Aliy-i Kâni ve diğer hocalara okumaları ve cevaplandırmaları için o mektubu yolladı. Fakat onlar, cevap verilecek bir şey yok dediler; ve Hacı Molla Ali, Mustavfiyul Memalik'e (zamanın başbakanı) bir mektup yazarak Şah'a "Haşa, eğer İslamiyet'le ilgili şüphelerin varsa ve senin imanın yeterince kuvvetli değilse senin şüphelerini yok etmek için harekete geçmem gerekir. Aksi halde bu gibi mektuplara cevap yoktur. Cevap, aynen onun habercisine yaptığın gibidir. Şimdi Osmanlı Padişahına yazın, onu çok sıkı tutsun ve her türlü iletişimi önlesin." O zaman, Sultan Abdul Aziz hayattaydı. Bu onun hükümdarlığı sırasındaydı.

27 Rabiul Evvel, 1331, 2 Mart AD 1913

Otel d'Albe, Paris'te yazılmıştır.

O gece beni uyku tutmadı. Bn. Dreyfus bana bu kitabı göndermişti ve ben hala onu okumamıştım. Sabahın erken saati. Kitabı açtım ve Krallara ve Nasreddin Şah'a mektuplar konusuna gelinceye kadar okudum. O yolculukta orada olduğum ve bizzat Kazım Han-ı Farras başından bu hikayeyi işittiğim için onu yazdım.

Bir buçuk yıl sonra, bu Kazım Han Kerbela'ya giderken çıldırdı.. Şah onu zincire vurdurdu ve perişan bir halde öldü. Azerbaycan valisi olarak Tebriz'e gittiğim yıl, onun torununu dilencilik yaparken gördüm. " Ey iç görüş ve anlayış sahibi olanlar sakının."

Muhammed Veli, Sipahdar-ı A'zam. 10

Söylentilere göre, Şah, din adamlarının meydan okumayla yüzleşmeği ve Hz.Bahaullah'a cevap yazmayı reddetmeleri tavırlarından son derece memnuniyetsizlik

duymuş, fakat onların kararlarını değiştirecek hiç bir şey yapamamış.

Şehitlerin Metaneti

Bedi'nin böyle dayanılmaz işkencelere sevinçle tahammül etmesi ve işkence yapılırken acıyı sanki duymuyormuş gibi durması, Emir tarihinde eşsiz bir olay değildir. Hz.Bab ve Hz.Bahaullah'ın zamanında hayatlarını gönüllü olarak veren ve Rablarının yolunda şehitlik tacını giymeğe can attıklarını halka tereddütsüz olarak sergileyen çok sayıda şehitler vardı. Onlar, insanlık tarihinde görülmemiş kahramanlık ve kendini feda etmeği gösterdiler. İstirap verici işkencelere dayanan ve acıyı duymuyormuş gibi görünen pek çok kimse vardı. Bunun meşhur bir örneği, Yazdli Şeyh Rıza diye bilinen Muhammed Rıza-yi Muhammed Abadi'dir.

Molla Rıza'nın hapisteki hikayesi önceki ciltte anlatılmıştı.* Gardiyan ve adamları onun çıplak sırtını uzun bir süre acımasızca kırbaçladılar. Buna rağmen ondan ne ufak bir ses çıktı ve ne de yüzünde en ufak bir ıstirap ifadesi belirdi. İş bittikten sonra, hapishanedeki Bahai dostlarına en ufak bir acı duymadığını ve kırbaçlanma sırasında kendisini Hz.Bahaullah'ın huzurunda ve onunla konuşur olarak bulduğunu söyledi.

Molla Rıza ve Bedi bu olağanüstü metaneti gösteren tek kişi değillerdi. Emir tarihi, buna benzer hikayelerle doludur. Hz.İsa'nın da teyid ettikleri gibi, iman gücü öyledir ki, o güç dağları yerinden oynatabilir. İnsan iman gücünü elde ettikten sonra, imanı ölçüsünde büyük işler başarabileceğine dair Hz.Bahaullah'ın Yazılarında benzer ifadeler bulabiliriz. Emir tarihinde olduğu kadar, Yazıları incelemek suretiyle de Emir'de

* Cilt 1 s. 86. Ona benzer hikaye Molla Rıza'nın falakaya yatırıldığı zamandır. Cilt 1, s.83-4

pek çok şehitlerin gösterdikleri bu olağanüstü metanetin sebeplerini keşfetmeğe çalışalım. Bir inananın herhangi bir zamanda celladı tarafından şehitlik alanına götürüldüğünde veya öldürülmeden önce acımasızca işkence yapıldığında hayatını Allah'ın yolunda kurban etmekle, imanını inkar edecek olursa, serbest bırakılacağı arasında bir seçim yapmakla karşı karşıya geldiğini tarih teyid eder.

Eğer o karar verme anında, kendisini bu dünyanın şeylerinden, zevkinden ve sefasından veya sevdikleriyle birlikte yaşamaya devam ettiği evdeki hayatının sevinç ve mutluluğundan kendisini kurtaramazsa, o zaman o kimse tamamen bu dünyaya bağlı kalır ve sonuçta Hz.Bahauallah ile bağlarını koparır.

Bu aşamada kişi ölüm tehdidi altında Hz.Bahauallah'ın ayakta tutma gücünden mahrum kalır ve bunun bir sonucu olarak öyle bir korkuyla dolar ki kendi canını kurtarmak için dinini inkar eder.

Gerçi, bu şiddetli imtihan ve testlerle karşılaşmadan önce bir inanan olarak sayılır; fakat kendisini dünya bağlarından kurtaramamış olmasından, imtihanların baskısı altında çöker ve yüce bir dağın tepesinde duran bir kimse gibi uçuruma düşer.

İnsanı Allah'ın Mazharından ayıran tek engelin bu dünyaya bağlılık olduğu fikrini daha önce ayrıntılı olarak uzun uzun tartışmış bulunmaktayız. İlahi gücün insan ruhuna akmasını durduran ve bireyi cesaret ve imandan mahrum eden engel işte bu engeldir.

Diğer taraftan, inanan eğer bu vahim imtihan sırasında bu geçici dünya için imanının kıymetli hediyesini takas etmemeğe karar verirse, böyle bir insan, arınmışlığın en tepesine ulaşır. Bu mutlak sınırdır; çünkü insanın hayatını feda etmekten daha büyük bir arınmışlık olamaz. Bu karar verildiği anda, bu dünyadan tamamen arınmış olma faziletiyle ruhani bir dev olmak gibi yücelerden gelen bir güçle dolar.

Hız.Bahaullah'ın teyidleri derhal ona incek, onu saracak ve kuvvetlendirecektir.

Görünürde o hala insanların arasında olsa da gerçekte o bir başka dünyaya aktarılmıştır. Korku onun varlığından tamamen kaybolur. Bunun yerine onun yüzü öyle bir sevinçle parlar ki, o hayatını verirken onu izleyenleri hayretler içinde bırakır.

Hız.Bahaullah pek çok Levhinde, bu dünyanın maddi varlıklarından arınmış olan insanın üzerine büyük güçlerin ineceğini teyid etmiştir. Örneğin, Hız.Bahaullah bir Levhinde¹¹, eğer bir insan Allah'tan başka her şeyden arınırsa, bütün yaratılan şeylerin hakikatine tesir etmeğe ve istediği her şeyi yapmaya mezun kılınacaktır diye buyurmuştur. Böyle bir insan sevgilisinin yüzünden başka bir şey görmeyecek ve hatta bütün dünya ona karşı ayaklansa da o hiç kimseden korkmayacaktır.

Bedi ve Molla Rıza gibi imanın zirvesine çıkan bir kaç kişi, insan üstü metanetin dışında, insan üstü güçlere sahiplerdi. Onlar Hız.Bahaullah'a o kadar cezbolmuşlardı ki, cismen Ondan uzak kalmaları, Onunla gerçek iletişim bağına ayıramadı. Kendilerini Hız.Bahaullah'ın huzurundaymış gibi görmeleri sadece kelimeler veya bir illüzyonun ifadesi değildi. Bu onlar için gerçek bir yaşayış olmalıydı. Örneğin, Bedi, şehitliği sırasında veya saatlerce süren o işkence esnasında Hız.Bahaullah ile o kadar yakın bir şekilde bağlanmış ve kendisini Sevgilisinin huzurunda o kadar gerçek olarak görmüştü ki, hiç bir şekilde en ufak bir acıdan etkilenmemiştir.

Böyle bir varlığın durumunu, imanın yüce zirvesine ulaşmamış olan bir kimsenin anlaması mümkün değildir. Şehitlik alanına giden ve sevinçle Allah'ın yoluna canlarını feda eden binlerce kadın ve erkek Hız.Bahaullah'ın mevcudiyetini ne kadar canlı bir şekilde ve gerçek duygularla duymuş olmalıydılar ki, hayatlarını feda etmek onlar için bir işkence değil, sevinç kaynağı olmuş olsun. Buna bir örnek olarak, Hacı

Muhammed Tahir'i Malmiri'nin¹² sadık bir inanan olan ve Hz.Bahaullah'ın huzuruna müşerref olan Mirza Ağay-i Halabi Saz hakkında yazdığı öyküye bir bakalım. O bir tenekeciydi ve Yezd'in çarşılarından birinde bir dükkanı vardı. 1891 yılında yedi Bahai Yezd valisi, Celalu'd Devle Mahmud Rıza'nın emriyle öldürüldüler. Onlar Yezd'in ilk yedi şehitleri olarak bilinirler. Hz.Bahaullah, onların şehadet hikayesini 'The Times of London'* gazetesine yazdı. Yedi kişi birbirlerine zincirle bağlı olarak sevinç gösterileriyle çarşıya doğru götürüldüler ve her ana yol kavşağında birisi en vahşiyane bir şekilde öldürüldüler. Dükkan sahibi veya tüccar olan diğer inananların kendi buldukları yerde kalmaları emredildi ve olayı kutlamak için diğerlerine katılarak dükkanlarını süslemeğe zorlandılar.

Hacı Mirza dükkanında oturuyordu, olayların hazin tecellisinden dolayı yüreği kederle doluydu. Birbirine zincirlerle bağlı yedi kişiden geriye kalan birkaç kişi dükkanın önünden geçerken gergin an geldi. Onlardan birinin başının kesileceği bir sonraki yol kavşağı fazla uzak değildi ve kolayca oradan görülebiliyordu. Hacı Muhammed Tahir-i Malmiri'nin yazdığına göre, Hacı Mirza, o olayda olağan dışı yaşadıklarını Yezd ahablarına anlatıyormuş. Büyük bir hayretle, Hz.Bahaullah'ın, şehit edilecek kimselerin bir kaç adım gerisinden dükkanının önünden geçtiğini ve onlara yetişmek için hızlı hızlı yürüdüğünü görmüş. Hacı Mirza da Hz.Bahaullah'ın arkasından gitmek üzere dükkanından çıkmış. Hz.Bahaullah ise eliyle onun dükkanına geri dönmesi için işaret etmiş. Hacı Mirza oradan bakmış ki, Hz.Bahaullah yol kavşağında gruba yetişmiş ve tam o sırada cellat bir kişinin zinciri çözmüş ve onun boynunu vurmuş.

* Bu, bir sonraki ciltte anlatılacaktır.

Tabii, Hacı Mirza Hz.Bahaullah'ın Yezd'de değil, Akka'da olduğunu biliyordu; fakat çarşıda gördüğü kişinin Hz.Bahaullah olduğundan hiç şüphesi yoktu. Bu hayret veren görüntüden, şehadet zamanı şehitlerin yalnız olmadıklarını, onların o eşsiz cesaret ve kahramanlıklarının tamamen kendilerinden ötürü olmadığını, Hz.Bahaullah'ın onları eksilmez gücüyle güçlendirdiğini ve imanın ve teyidin doruğuna erişmiş olan kimselerin Hz.Bahaullah'ın varlığını yanlarında hissetmek zorunda olduklarını anladı. Bir kaç yıl sonra Hacı Mirza'nın Yezd'de* şehit edilmesi ilginçtir.

Gerçi ispatı mümkün değil ama, Mirza'nın çarşıda gördüğü bir hayal değildi. Hz.Bahaullah'ın Zuhuru insan yapısı, insan ilhamı bir kült değildir. İnsanoğlunun beyninin yarattığı herhangi bir kült ancak kendi sınırlarının fazileti ile sınırlı insan deneyiminin sınırları içerisinde ifade edilebilir. Tam tersine, Hz.Bahaullah'ın Zuhuru Allah tarafından kaynaklanmıştır, beşer toplumunda, maddi ve manevi, hayal edilemez potansiyeller salıvermiştir ve başka dinlerde olduğu gibi, insan varlığının hiç bir şekilde derinliklerine erişemeyeceği sırlar getirmiştir. Emir tarihi, Hacı Mirza'nın yaşadığı benzer hikayeler gösterir.

Bir örnek alalım: Hz.Bab, Maku Kalesine hapsedildiği zaman, Kalenin gardiyanı Ali Han adında biriydi. Bu zat görevini son derece şiddet ile uyguluyor ve Hz.Bab'ın ashabından hiç kimsenin Onun huzuruna çıkmasına izin vermiyordu. Hz.Bab'ın ateşli havarilerinden Şeyh Hasan-ı Zunuzi, Maku'ya geldi fakat onun içeriye girmesine izin verilmedi. Hz.Bab'ın katibi Yezdli Seyyid Hüseyin'in anlatmış olduğu hikayeyi Nebil-i Azam şöyle nakleder:

Seyyid Hüseyin anlatmasına şöyle devam etti: “İlk iki hafta hiç kimsenin Hz.Bab'ı ziyaret etmesine izin

* Onun hayat hikayesi için cilt 2, S. 376-86 ya bakınız.

verilmedi. Sadece ben ve kardeşim Onun huzuruna gitmeğe müsaade ediliyorduk. Her gün Seyyid Hasan bir gardiyan eşliğinde şehre iner ve günlük ihtiyaçlarımızı satın alırdı. Maku'ya gelen Şeyh Hasan-ı Zunuzi geceleri şehir kapısı dışındaki camide kalıyordu. Şeyh Hasan-ı Zunuzi, arada bir Maku'yu ziyaret eden Hz.Bab'ın taraftarlarıyla, inananların dileklerini Efendilerine götüreren ve cevabını Şeyh Hasan'a getiren kardeşim Seyyid Hasan arasında aracılık yapıyordu.

Bir gün, Hz.Bab bizzat Kendisinin Maku'yu ziyaret eden inananlara karşı tavrını değiştirmesini ve şiddeti kaldırmasını Ali Han'dan isteyeceğini Şeyh Hasan'a bildirmesi için kardeşimi görevlendirdi. 'Söyle ona, yarın onu buraya getirmesi için gardiyana talimat vereceğim,' diye ilave etti. Böyle bir mesaja çok şaşırdım. Kendi kendime düşündüm. Nasıl olur da müstebit ve kendini beğenmiş Ali Han disiplininin şiddetini gevşetmeğe ikna edilebilir? Güneş doğmadan hiç kimsenin içeri alınmaması için emir verilmiş olduğunu çok iyi bildiğimizden, ertesi gün erkenden, kalenin kapısı henüz kapalıyken kapının aniden çalınmasına hayret ettik. Gardiyanlara talimat veren Ali Han'ın sesini tanıdık. Onlardan birisi o arada içeri girdi ve hapisane müdürünün Hz.Bab'ın huzuruna kabul edilmesi için ısrar ettiğini haber verdi. Onun mesajını ilettim ve onun derhal huzuruna getirmemi buyurdular. Hz.Bab'ın odasının kapısından ayağımı dışarıya atarken, eşikte Ali Han'ı tam bir teslimiyet, yüzünün olağanüstü bir tevazu ve hayret ifadesi gösterdiğini gördüm. Onun ısrarcılığı ve gururu sanki tamamen kaybolmuştu. Tevazu ve büyük bir saygıyla benim selamımı aldı ve Hz.Bab'ın huzuruna çıkması için benim izin vermem için yalvardı. Onu Efendimin bulunduğu odaya götürdüm. Beni takip

ederken her yeri titriyordu Gizleyemediği iç huzursuzluğu yüzüne vurmuştu. Hz.Bab yerinden kalktı ve onu karşıladı. Ali Han saygıyla eğilerek Ona yaklaştı. "Lütfen beni kuşkularımdan kurtarın," diye yalvardı. "Azametli Atan olan Allah'ın Resulü hakkı için benim kuşkularımı dağıtınız, zira, onların ağırlığı benim yüreğimi iyice ezdi. Kırlarda at koşturuyordum ve şehrin kapısına yaklaşıyordum ki, şafak vakti , birden Sizi nehrin kenarında ayakta durur, münacat ederken gördüm. Kollarınızı açmış, gözlerinizi göğe doğru çevrilmiş bir halde Allah'ın adını zikrediyordunuz. Sessizce durdum ve sizi izledim. Benim iznim olmadan kaleden ayrılma cesaretini gösterdiğiniz için size yaklaşıp paylayabilmek için duanızı bitirmenizi bekliyordum. Allah'la konuşurken kendinizi ibadete kaptırmıştınız. Sessizce size yaklaştım; vecd halinizde benim varlığımdan tamamen habersizsiniz ve sizi bu vecd halinizden uyandırma düşüncesi üzerine irkildim. Sizi orada bırakıp gardiyanlara gitmeğe ve onları ihmalkarlıklarından dolayı paylamağa karar verdim Çok geçmeden, kalenin iç ve dış kapılarının kapalı olduğunu hayretle gördüm. Kapılar, benim isteğim üzerine açıldı, sizin huzurunuzda geldim ve şimdi hayretle Sizi karşımda oturur görüyorum. Kafam tamamen karıştı. Acaba aklımı mı kaçırdım, bilmiyorum." Hz.Bab cevap verdiler ve , "Şahit oldukların doğrudur ve inkar edilemez. Sen bu Zuhuru küçümsedin ve hakir görürcesine o Dinin Sahibinden iğrendin. Merhametliler Merhametlisi Allah seni gazabıyla cezalandırmak istemediğinden, senin gözlerinin önüne Hakikati sermek istedi. Onun ilahi tavassutu ile, senin kalbine Onun seçtiği Zat'ın sevgisini damla damla akıttı ve Onun Dininin fethedilmez gücünü görmene sebep oldu."

Bu harikulade deneyim, Ali Han'ın yüreğini tamamen değiştirdi. Bu sözler onun heyecanını yatıştırdı ve düşmanlığının şiddetini yumuşattı. Gücünün yettiği kadar geçmişteki davranışını telafi etmeğe karar verdi. Hz.Bab'a, telaşla, "Fakir bir adam, bir Şeyh, Sizin huzurunuzda çıkmak için sabırsızlanıyor. O Maku kalesi dışında bir camide kalıyor. Sizinle görüşebilmesi için onu buraya bizzat benim getirmeme izin vermenizi istirham ediyorum. Bu hareketimle, inşallah yapmış olduğum kötülükler af olur ve Sizin arkadaşlarınıza karşı zalimane davranışlarımın lekelerini yıkmayı başarabilirim," dedi. İsteği kabul edildi. Bunun üzerine doğru Şeyh Hasan-ı Zunuzi'ye gitti ve onu Hz.Bab'ın huzuruna getirdi. 13

Bedi'nin Makamı

Yeniden Bedi'nin hikayesine dönelim: Bedi'nin şahadetinden sonra, Hz.Bahaullah'ın Kalemî onun ıstıraplarına fîgan etti, onun fedakarlık ve kahramanlık hareketini yüceltti ve ona 'Şehitlerin gururu' (Fahr'u Şüheda) diye seslendi. Üç yıllık zaman içerisinde hemen hemen her Levhinde onun şahadetini ve boyun eğmez imanını anarak Bedi'e parlak ifadelerle değindi. Ve bu Levihleri, 'Levihlerimin tuzu' olarak belirtti.

Hz.Bahaullah bu Levihlerde Bedi'nin sadece makamını yüceltmekle kalmaz, Mesajını İnan Şah'ına ilan etmesinin büyük önemini belirtir. Bu Levihlerden¹⁴ birinde Bedi'e atfen, buyurlar ki, kudret ve kuvvet elleriyle yeniden yarattıktan sonra, O, kullarından birinin hayatını feda etti ve yeryüzü insanların, Yüce Allah'ın kullarının üstünde ulu ve üstün olduğunu anlamaları için onu yılanın ağzına gönderdi. Hz.Bahaullah beyanlarına devam ederek buyurlar ki, O Bedi'i bir kitapla gönderdi. Bu kitapta O Dinini ilan etti ve kesin olarak delillerini bütün insanlara açıkladı ve Bedi'nin şahsından her türlü korkuyu kaldırmış olduğunu, iman ve güç süsüyle onu

süslediğini, tek bir Kelime ile onun ruhunu ateşlendirdiğini ve Onun Emrini bildirmek için onu bir ateş parçası olarak yolladığını söylemişlerdir.

Üç yıl boyunca bu gibi ifadeler Hz.Bahau'llah'ın Kaleminden akan sayısız Levihlerde bulunabilir.

Hız.Bahau'llah'ın Emrinin İran Şah'ına açıklanmasının özel bir önemi vardır. Bu önemli Levih*, hükümdarın bizzat kendi eline verilmesi, gerçek anlamda Hız.Bahau'llah'ın Emrini İran halkına tanıtmak demektir. O ülkenin halkı Babi Dini hakkında çok şey biliyorlardı ve çoğu düşmanlardı. Yirmi yıldan fazla bir zamandan beri İran halkı Tanrı sarhoşu küçük bir grup kahramanın sergilediği unutulmaz olaylara şahit olmuşlar, onların sadakat ve fedakarlıkları bütün ülkede büyük ateşler yakmıştı.

Hız.Bab'ın mesajı, Onun şehadetinin hikayesi ve Emrinin değiştiren gücü zaten o ülkenin her köşesine ulaşmış ve oradan onun titreşimleri batı dünyasında yankı yapmıştı. Fakat İran halkı, Hız.Bab'ın zuhuru ile Hız.Bahau'llah'ın Zuhuru arasında bir fark görmediler. Pek çok insan, Bahai Dini ile Babi Dinini aynı olarak kabul ettiler ve ikisinin öğretileri hakkındaki geniş farklılığı anlamadılar.

Bir Levihte¹⁵ Hız.Bahau'llah'ın buyurdukları gibi, bu önemli mektup Şah'a verilinceye kadar Allah'ın Emrinin mizacı veya onun Kurucusunun iddiaları ya da prensipleri ve öğretileri güç yularını ellerinde tutanlara açıkça bildirilmiştir. Bedi bu değerli mektubu Şah'ın eline vermeden önce, Allah'ın beyyinesinin yerine gelmediğini ve Onun Dininin kati delilleri açıklanmadığını aynı Levihte buyurmaktadırlar. Fakat Onun mesajının ilanından sonra Onun Emrine karşı ayağa kalkmak

* Sultan Levhi'nin (Şah'a yazılan Levih) ana hatları, özet olarak cilt 2, S. 355-75 de anlatılmıştır.

için artık hiç kimsenin bir mazereti yoktu. Ve bu mesajda açıkça öne sürülen Allah'ın çağrısına İran halkı cevap vermediği için daha önce Hz.Bahauallah'ın Kaleminden çıkan ıstıraplar ve felaketler Allah'ın bir gazabı olarak onların üzerlerine indi.

İlahi Mücazat (ceza)

Bedi'nin şehadetinin hemen ardından bir anda, o ülkedeki pek çok halkın hayatını etkileyen bir kıtlık oldu. Kıtlığın etkisi o kadar yıkıcıydı ki, Hacı Ahund* diye tanınan Hacı Molla Ali Ekber-i Şahmirzadi, Hz.Bahauallah'a bir mektup yazarak İran halkı adına affedilmeleri için yalvardı ve onların sıkıntılarından kurtarılmalarını rica etti. Hz.Bahauallah, ona yazdığı Levihte¹⁶ kıtlığın Bedi'nin şehit edilmesinden dolayı Allah'ın bir cezası olduğunu teyid eder ve bundan önceki Levihlerinde bela ve musibetlerin meydana geleceğinin yakın olduğu haberini verdiğini söyler ve eğer inananların hatırı olmasaydı o milletin tamamının Allah'ın tokadını yiyeceğini buyurur. Sonra, Hacı Ahund'un aracılığına ılımlı bakar ve yakında durumun değişeceğini ve Allah'ın onlara ferahlık ihsan edeceğinden onu temin eder.

Hz.Bahauallah, Emrini İran Şah'ına ve onun aracılığı ile halka açıkladıktan sonra, artık hiç kimsenin bir mazereti kalmadığını daha önce bahsedilen Levihte¹⁷ beyan eder. Daha sonra, Allah'ın cezasının kaçınılmazlığı ile ilgili ilginç bir mütalaada bulunur ve halkı tam zamanında vuran Allah'ın gazabının, neden Şah için bir zaman tanıdığı konusunda ahabpların düşünceleri gerektiğini belirtir.

Hz.Bab ve Hz.Bahauallah'ın taraftarlarına o kadar çok eziyet eden ve Hz.Bahauallah'ın 'Şiddet Prensi' diye adlandırdığı

* Hz.Bahauallah'ın suudundan bir kaç yıl önce, Emrin Eli olarak tayin ettiği dört kişiden birisi. Bir sonraki ciltte bundan bahsedeceğiz.

Nasreddin Şah'la ilgili ahababı şaşkırtan nokta şudur ki, bütün zalimce işlerine rağmen o elli yıl hüküm sürdü. Halbuki Napolyon'un düşüşü Hz.Bahauullah'ın ikazından çok kısa bir süre sonra gerçekleşmişti.

Hz.Bahauullah bu noktayı çeşitli yollardan açıklamıştır. Bir Levhinde¹⁸ İran'daki hocaların dinden çıkmışlıklarını ve minberlerinden devamlı olarak Allah'ın Emrine saldırdıklarını anlatır ve eğer bütün yaratılan şeyleri saran Allah'ın merhameti olmasaydı, Allah'ın Dininin düşmanlarının tamamının mahvolmuş olacağını ifade eder. Onların kurtulmuş olmalarının iki nedeni vardı. Birincisi, Allah'ın affetmiş olması, ikincisi ise, Onun Emrine sadakatlerini itiraf eden bazılarının kötü halleriydi.

İkinci sebebi anlamak için inananlarla Hz.Bahauullah arasındaki ilişkiye bakalım. Emrin kurucusu, inananları Allah'ın "Sevgili kulları" olarak kabul eder. Bahai olmayan halka göre ise, bireyler veya toplumsal olarak inananlar Hz.Bahauullah'a o kadar yakından bağlıdırlar ki, onların davranışları, iyi veya kötü, Ona atfedilmekteydi. O halde, Hz.Bahauullah'a inanan her kişinin yaptığı kötü bir harekete halk tarafından Ondan geliyormuş gibi bakılırdı. Hz.Bahauullah'ın ifadesine göre, cezayı hak eden bir kimse, Onun Emrini kabul edenler ve Onun ismini taşıyanlar tarafından ciddi bir şekilde suçlanırsa, Allah'ın adaleti engellenmiş olur. Onun 'Sevdiği kimseler' o kimseye kötü muamele ederlerse, Allah, Emrine karşı geleni nasıl cezalandırabilir ?

Nur-u din, (Dinin nuru) lakabıyla bilinen* tanınmış biri olan babası Mirza Ağa ile birlikte 1891 de Hayfa ve Akka'da

* Hz.Bab'ın ailesinin tanınmış fertlerindendi. Hz.Bab'ın kardeşinin tek oğluydu. Hz.Bahauullah'ın sadık inananlarından olup,

.....

Hz.Bahaullah'ın huzuruna müşerref olan Hacı Mirza Habibullah-ı Afnan hatıralarında şöyle yazmıştır:

Şirazlı merhum Hacı Abdul Hasan oradaydı... İmam Hüseyin'in şehadetinden üç yıl sonra Yezid'in saltanatının son bulduğunu, halbuki, Hz.Bab'ın şehadetinden yaklaşık elli sene geçtiği halde, Nasreddin Şah'ın hala eksilmeyen gücüyle saltanatının sürdüğünü Hz.Bahaullah'a arz etti. Gece gündüz Emre karşı koymak için elinden geleni yaptığı halde, Allah onu yok etmemiş. Onun yerine ona o kadar uzun bir süre vermiş. Hz.Bahaullah'ın cevabı şöyle oldu. Emrin ilk günlerinde bazı cahil inananların onun hayatına kastetmek için yaptıkları saldırıdan ötürü ertelenmiştir. Onun da zamanının geleceğinden emin olmasını Hz.Bahaullah buyurdular..19*

Bedi'nin babası Hacı Abdul Mecid'e yazılan, daha önce bahsettiğimiz Levihte²⁰, Hz.Bahaullah, Allah'ın Emrinin Mabedinin Bedi ile süslendiğini ve onun makamının hiç bir kalemin tarif edemeyeceği şekilde yüceltildiğini ifade eder. Hz.Bahaullah zulüm direklerinin onun vasıtasıyla sallandığını ve zafer yüzünün peçesinin onunla atıldığını beyan eder ve onun öteki dünyalarda tarif edilmez yüceliklere ulaştığını buyurur.

Bu Levihte Hz.Bahaullah Allah'ın temel öğretilerinden birini tekrarlar. Her erkek çocuğun[†] babasına hizmet etmesini emrettiğini ve bunun Allah'ın Kitabında bir emir olduğunu

verdiği hizmetler, Hz.Bahaullah tarafından takdir edilmiştir. Bir sonraki ciltte onun hayatının kısa bir özeti verilecektir.

* Yezid I , İslam'ın Emevi Halifelerinden olup, İmam Hüseyin'in katlinden sorumludurlar.

† Elbette bu kız çocuğu için de geçerlidir.

beyan eder. Abdul Mecid'e oğlunun yaşamında ona hizmet etmediği için onu yalnız affetmekle kalmayıp ondan memnun olması için çağrıda bulunur.

Hacı Abdul Mecit Bedi'nin haberini ve onun şehitlik hikayesini duyduğu zaman en gururlu babalardan biri oldu. 1876 yılında Hz.Bahaullah'ın huzuruna çıktığı Akka'ya yolculuk etti.

İşte onun sözleri:

Bir gün, Onun huzuruna gelen, Onun mübarek Levhini Tahran'a (Nasreddin Şah'a) götüren ve şehitlik tacını giyen Bedi hakkında Cemal-i Mübarek konuşurken, Onun huzurunda bulunma şerefine nail oldum. O konuşurken gözlerimden sicim gibi akan göz yaşlarımla sakalım ıslandı. Hz.Bahaullah bana dönerek, ' Aba Bedi! hayatının dörtte üçünü geride bırakan bir kişi, hayatının geri kalanını Allah'ın yoluna vermelidir ... ' dedi. Şimdi göz yaşlarımla ıslanan bu sakalımın bir gün kanımla kırmızıya boyanması mümkün mü ? diye sordum. Cemal-i Mübarek buyurdular 'İnşallah..' 21*

Ve öyle de oldu. Bedi'nin babası da şehit oldu. Onun hikayesi bir önceki cilttedir. †

* Bunlar Hz.Bahaullah'ın kullandığı aynı kelimeler olmamakla beraber mesajı iletmektedir.

† cilt 2, S. 145-52.

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.

GUSNULLAH UL ATHAR'IN ÖLÜMÜ

Hız.Bahauallah'ın kışlada kalebentliğinden iki yıldan az bir zaman geçmişti ki, ansızın çok hazin bir olay oldu. Kışlanın damından düşerek ağır yaralanan, Hız.Abdulbaha'nın Gusnullah ul Athar lakabıyla bilinen küçük kardeşi Mirza Mehdi'nin zamansız ölümüydü.

1848'de Hız.Bab'ın havarileri eziyetler ve işkencelerin girdabının içindeyken, Hız.Bahauallah ve saygı değer haremeleri Navvab* lakabıyla bilinen Asiye Hanımın bir erkek çocukları dünyaya gelmişti. O, Hız.Abdulbaha'dan dört yaş küçüktü ve ona Hız.Bahauallah'ın bir yıl önce ölen sevgili kardeşinin adı, ' Mehdi ', verildi. Daha sonra, Yüceler Yücesi Kalem bu çocuğa 'Gusnullah-ul Athar, (en temiz dal) lakabını ihsan etti.

Mehdi, Hız.Abdulbaha'nın aksine, Tahran'daki lüks hayatı hatırlamıyordu. Çünkü, o dört yaşlarındayken babası Siyah Çal'da hapsedilmiş ve bütün malları Emrin düşmanları tarafından yağmalanmış ve gasp edilmişti. Hız.Bahauallah'ın o korkunç zindanda kaldığı dört ay zarfında, Kutsal Aile, Ona ne olacağını bilmeden günlerini korku ve endişe içinde geçirdi. Çok zaman bu küçük ve narin yapılı çocuk, korku ve endişe içinde tek barınak ve sığınağı sevecen ve sadık annenin kolları arasında buldu. Fakat İlahi Takdir onu bundan da mahrum bıraktı. Kışın şiddetli soğuşunda Bağdat'a yapılacak olan yolculuk Mehdi gibi narin bir çocuk için dayanılmaz güçlükler ve tehlikelerle dolu olduğu için Tahran'da akrabaların yanına bırakılmak zorunda kalındı. Yaklaşık yedi yıl sevgili ailesinden

* cilt 1, S. 11- 14

ayrı kalmanın keder ve gönül burukluğunu tattı. Anlaşılan böyle küçük bir yaşta, onun ruhu, Kudretliler Kudretlisi tarafından kurban olma arenasında önemli bir rol almak ve Semavi Baba'sının Emrine bozulmaz parıltılar saçmak için acı ve ıstırap yoluyla hazırlanmaktaydı.

Mirza Mehdi, Hicri 1276 (Miladi 1860) yılında ailesine kavuşmak için Bağdat'a götürüldü. Halim ve selimliği ile tanınan bu temiz yürekli ve kutsal kişi, İlahi Ruh'la işte bu şehirde temas etti ve Hz.Bahaullah'ın enerji veren kuvvetiyle mıknaatıslandı. O andan itibaren, her anını Semavi Baba'sının hizmetine verdi. Bağdat, Edirne ve Akka'da babasının arkadaşı oldu ve hayatının sonuna doğru Ona katip olarak* hizmet etti ve gelecek kuşaklara kendi el yazısı ile Levihler bıraktı. Hayatının son on yılı, Bağdat'tan Akka'ya kadar birbirini takip eden üç sürgün sırasında Hz.Bahaullah ve dostlarına yapılan zorluklar ve eziyetlerle doluydu.

Gusnullah ul Athar, Hz.Abdulbaha'ya benziyordu. Kısa ve olaylarla dolu yaşamı boyunca, mümtaz kardeşini ayrı tutan aynı ruhani sıfatları sergiledi. Ahbaplar Hz.Abdulbaha'ya yaptıkları gibi onu sevdiler ve saygı gösterdiler.

Gusnullah ul Athar, Akka'da kışlada babasına yakın yaşıyordu. Öğleden sonraları geç saatlerde sık sık babasının huzuruna katiplik yapmak için gidiyordu. 20 Haziran 1870'te akşamın erken saatlerinde, o gün yazı yazmak için ona ihtiyacı olmadığını ve onun yerine her zaman olduğu gibi dama çıkıp dua ve münacatını okuyabileceğini Hz.Bahaullah oğluna söyledi. Sıcak yaz akşamları mahpusun temiz hava almak için dama çıkması her zaman yaptığı bir şeydi. Gusnullah ul Athar çok zaman o damın üzerinde bir aşağı bir yukarı dolaşarak

* Gerçi Mirza Ağa Can Hz.Bahaullah'ın katibiydi ama zaman zaman başkaları da bu işle meşgul olurlardı.

münacat okur ve tefekkür ederdi. Fakat, o meşum akşam, o, Hz.Bahau'llah'ın Kuzeý Irak'ta* yazmış olduğu son derece etkileyici Kasidey-i Varka'iyye'yi okurken sonsuz bir sevinçle ve her şeyden arınmış bir halde kendinden geçmişti. Gözleri kapalı olduğu halde mutak tefekküre bürünmüş bir halde çok iyi bildiği o yeri adımlarken, hava deliğinden bir alt kattaki demir ızgaraların üzerine düştü. Çok kötü yaralanarak çok kan kaybetti. O kadar kötü yaralanmıştı ki, elbiselerini yırtmak suretiyle üstünden çıkardılar. Aşağıdaki anı, Hz.Bahau'llah'ın ev halkının aşcısı sadık inanan Hüseyin-i Aşcının anılarındanır. Burada düşüşün hazin durumunu ve Gusnullah ul Athar'ın ölümünü tarif eder:

Gusnullah ul Athar'ın hayatında göstermiş olduğu tevazu ve fedakarlığın ölçüsünü ve bağlılığın, uysallığın derinliğini hiç kimsenin tahayyül etmesi mümkün değildir. O Hz.Abdulbaha'dan bir kaç yaş küçük olmakla beraber Ondan biraz daha uzun boyluydu. O, Hz.Bahau'llah'ın katipliğini yapardı ve onun yazılarının kopyasını çıkarmakla meşgul olurdu... Yazılarını bitirdikten sonra, kışlanın damına çıkıp dua okuma alışkanlığı vardı. Damın orta yerinde mutfağın bulunduğu yere yakın aydınlık vardı. Başı yukarıya dönük, kendini Ebha Melelutuna kaptırmış, münacat haleti ruhiyesi içinde bir aşağı bir yukarı dolaşırken, aydınlıktan aşağıya bazı sert cisimlerin üzerine düştü. Yere düşmeyle çıkarttığı büyük gürültü üzerine hepimiz olay yerine koştuk. Orada hayretler içerisinde Allah tarafından emredilen şeyi gördük ve öyle çok olduk ki, kafamıza vurmaya başladık. Sonra, Cemal-i Mübarek odasından çıkıp geldi ve düşmesine neden olan şeyin ne

* cilt 1, S. 59-61 e bakınız.

olduğunu sordu. Gusnullah ul Athar'ın aydınlığın nerede olduğunu bildiğini ve geçmişte onun yakınına gitmemeğe özen gösterdiğini fakat bu defa onu unutmış olmasının kendisinin kötü bir kaderi olduğunu söyledi.

Onun değerli vücudunu odasına taşıdık ve bir İtalyan olan doktoru çağırdık, fakat o yardımcı olamadı... Çok acı ve ağrılarına ve zayıf düşmesine rağmen, odasına gelenleri çok sıcak karşıladı, onlara büyük bir sevgi gösterdi ve herkes otururken onların yanında yatmak zorunda kaldığı için özür diledi...1

Kutsal ailenin fertleri ve bazı dostlar onun etrafına toplandılar ve herkes o kadar keder ve üzüntü içindeydi ki, Hz.Abdulbaha yaşlı gözlerle Hz.Bahaullah'ın odasına girdi ve Onun ayaklarına kapanarak şifa vermesi için yalvardı. Söylenene göre Hz.Bahaullah şöyle buyurmuşlar: " Ey Benim en büyük Dalım*, onu Allah'a bırak." Sonra yaralı olan oğlunun yanına gitti, herkesi huzurundan çıkardı ve bir süre onun yanında kaldı. Gerçi, o bir saat içinde hiç kimse aşık ile Maşuk'un arasında nelerin geçtiğini bilmiyordu ama Babasının Emrine olan sevgi ve bağlılığı hudut tanımayan Hz.Bahaullah'ın bu oğlunun Rabbının sevgi ve yağın ihsanlarıyla sevinçle dolmuş olduğundan emin olabiliriz.

Şunu da hatırlarımızda tutmamız gerekir ki, Emre sadık kalan aile fertleri ile Hz.Bahaullah arasındaki ilişki diğer aile fertleri arasındaki ilişkilerle aynı değildi. Normal olarak, bir evde babayla oğul arasında yakın ve samimi bir davranış vardır. Gerçi baba ile oğul arasındaki bu samimiyet aslında var idiyse de Hz.Bahaullah ile Ona sadık olan çocuklarının durumunda bu gerçekten de çok farklıydı. Fakat, Allah'ın Mazharı olarak Hz.Bahaullah'ın makamı onun fiziksel baba olma pozisyonunu

* Abdulbaha

tamamı ile gölgesi altına almıştı. Hz.Abdulbaha, Varakay-i Ulya ve Gusnullah ul Athar Hz.Bahauallah'a sadece bir baba olarak değil, Rabları olarak bakıyorlardı. Ve Onun makamını gerçekten de tanıdıkları için her zaman Onun eşliğinde mütevazı kullar gibi davrandılar. Hz.Abdulbaha her zaman Hz.Bahauallah'ın huzuruna son derece gerçek bir tevazu ve saygıyla girerdi ki, inananlardan hiç kimse Hz.Abdulbaha'nın gösterdiği tevazu ruhunu ve mutlak fedakarlığı gösteremezdi. Hz.Abdulbaha'nın Babasının önünde eğilirken, veya Onun ayaklarına kapanırken veya Hz.Bahauallah'ın kaldığı Kasra yaklaştığı zaman attan inerken Baba ile oğulları ve kızı arasında bulunan eşsiz ilişkiyi sergiler.

Bütün bunların ışığı altında, Babasının Gusnullah ul Athar'ın yatağı yanına gittiği zaman onun neler hissetmiş olduğunu anlayabiliriz. O sırada onun dudaklarının arasından nasıl bir sadakat, sevgi ve şükran ifadelerinin geçmiş olduğunu tahmin edemeyiz. Bildiğimiz tek şey, elinde ölüm ve kalım gücü bulunan Hz.Bahauallah'ın ölmekte olan oğluna yaşamak ister misin diye sormasıydı. Eğer onun arzusu bu ise Allah'ın onu iyileştireceği ve sağlık ihsan edeceğinden emin olmasını istedi. Fakat Gusnullah ul Athar, Rablarının huzuruna gelmenin özlemini çeken pek çok ahababın yüzüne hapisane kapılarını açılması için kendi hayatının bir fidye olarak kabul edilmesini Hz.Bahauallah'tan yalvararak istedi. Hz.Bahauallah onun bu fedakarlığını kabul etti ve o kazadan 24 saat sonra 23 Haziran 1870'te suud etti.

Doğumu Emir tarihinin en karanlık saatlerinde yer almış, bebekliği felaketlerin beşiğinde geçmiş, küçük yaşta ruhu sıkıntılar ve ayrılık ateşiyle yanmış, sevinç günleri sürgünde ve bir hapishanenin duvarları arasında geçmiş, hazin ölümü fedakarlığın kızıl gömleğini giydirmiş ve böylece, Baba'sının Emrinin üzerine parçalanmaz ışık saçmış olan ve

HZ.Bahaullah'ın 'Baha'nın nurundan yaratılmıştır' diye ifade ettiği o kimsenin hayatı böylece sona ermişti.

Gusnullah ul Athar'ın hapislane sınırları içerisinde ölümü dostlar arasında büyük bir kargaşa yarattı. HZ.Bahaullah'ın ailesinden en tanınmışının kaybından dolayı ağıt yaktılar. Aşağıdakiler Hüseyin-i Aşçının notlarından özetlerdir:

Gusnullah ul Athar suud ettiği zaman, Şeyh Mahmud naşını yıkama şerefine kendisine verilmesini ve Akka şehriden† hiç kimsenin bu işe karışmamasını Hz.Abdulbaha'dan istirham etti. Hz.Abdulbaha izin verdi. Kışlanın ortasına bir çadır kuruldu. Çadırın ortasına onun mübarek naşını bir masanın üzerine yerleştirdik ve Şeyh Mahmud yıkama işlemine başladı.‡ Allah'ın sevdikleri gözleri yaşlı ağlıyor ve feryat ediyorlardı ve Allah'ın ellerinin yaktığı o mumun etrafında tıpkı kelebekler gibi dönüyorlardı. Hz.Abdulbaha, çadırın dışında bir aşağı bir yukarı gidip geliyordu. Yüzü derin keder işaretlerini ifşa ediyordu...*

Naşı yıkandıktan ve kefenlendikten sonra yeni bir tabut içine kondu. Bu anda ağlamalar, matem sesleri ve feryatlar göklere yükseldi. Tabut sonsuz bir vakar ve haşmetle omuzlar üzerinde kışladan dışarıya götürüldü. Akka'nın dışındaki Nebi Salih mezarlığında defnedildi... Kışlaya dönerken yer sarsıntısı bölgeyi sarstı ve biz

* sayfa 87-90 a bakınız

† İslam ülkelerinde cenaze kefenlenmeden önce yıkanır. Her şehirde cenaze yıkayıcıları vardır(A.T).

‡ Cenaze yıkama işini yapan bir başka kişi HZ.Bahaullah'ın kuzeni Mazenderanlı Mirza Hasandı.

*hepimiz bunun, o kutsal varlığın defnedilmesinin bir etkisi olduğunu biliyorduk.*²

Nebil'in söylediğine göre, yer sarsıntısı olduğu zaman o, Dahjalı Seyyid Mehdi* ve Ka'inili Nebil† Nazara'daymışlar. Sarsıntı yaklaşık üç dakika sürmüş ve halk çok korkmuştu. Daha sonra, Gusnullah ul Athar'ın suudunu duydukları zaman bunun onun defnedildiği saatle aynı zamanda meydana geldiğini anladılar ve sebebini öğrendiler. Hz. Bahauallah bir Levhinde Gusnullah ul Athar'a değinerek yer sarsıntısının sebebini şu kelimelerle teyid eder:

Senalar olsun sana ve senalar olsun sana dönene, senin mezarını ziyaret edene, sana yakın durana, senin vasitanla olan ve olacıklara... Uysallık ile kendi mekânna döndüğüne tamıklık ederim. Senin mukaddesliğin ve senin eteğine sıkı sıkı yapışanların mukaddesliği büyüktür... Sen gerçekten Allah'ın emaneti ve bu ülkede Onun hazinesisin. Çok geçmeden, Allah Onun arzuladığını senin vasitanla açıklayacaktır. O gerçekten Hakikattir, görünmeyen şeylerin Bilicisidir.

Sen toprakta istirahatgâhına yattığın zaman, yer, seninle görüşme özlemiyle sarsıldı. O böyle takdir edilmiş, ancak insanlar bunu anlamadılar... Senin suudunun sırlarını anlatmış olsaydık, uyuyanlar uyanır ve bütün varlıklar Yüce ve Sevecen olan Benim isminin anısının ateşiyile yanarlardı.³

Gusnullah ul Athar'ın hazin ölümünden sonra onun melek annesi sevgili oğlunun yasını tuttu ve durmadan ağladı.

* cilt 2 ye bakınız.

† sayfa 79-80 a bakınız.

HZ.Bahaullah, onun oğlunu Allah'ın bir kurban olarak kabul ettiğini, inananların Rablarının huzuruna varabileceklerini ve beşerin bir bütün olarak harekete geçeceğini ona anlattıktan sonra o asil anne teselli buldu ve ağlamasını kesti.

Gusnullah ul Athar'ın kanlı giysileri, onun büyük fedakarlığının sessiz bir şahidi olarak, gelecek kuşaklar için, sadık kız kardeşi Varakay-ı Ulya'nın elleriyle topladığı değerli eşyalar arasındadır.

Gusnullah ul Athar'ın şehadetinin hemen arkasından kışladaki pek çok yasaklar gevşetildi ve HZ.Bahaullah'ın huzuruna çıkma özlemini duyanlar Onun huzuruna vardılar. Bu hazin olaydan yaklaşık dört ay sonra, HZ.Bahaullah ve beraberindekiler hapisane kışlasını tamamen terk ettiler. Daha sonra göreceğimiz gibi, HZ.Bahaullah Akka'da bir evde oturdu ve çok geçmeden, pek çok ziyaretçi İran'dan gelip HZ.Bahaullah'ın huzuruna müşerref oldular.

Emrin Velisi, Şevki Efendi, 1939 yılının Aralık ayında, büyük tehlikeler ve zorluklar karşısında, bir kaç ahabın eşliğinde, Akka'nın iki ayrı mezarlığından Gusnullah ul Athar ile saygı değer annesinin kalıntılarını büyük bir ihtimam ile kendi elleriyle aldı ve bir Noel günü bir kaç ahabın huzurunda dokunaklı bir merasimle tabutları kendi omuzlarında taşıdı ve Kermil Dağı eteğinde, HZ.Bab'ın türbesinin civarında, Varakay-ı Ulya'nın yattığı yere çok yakın olarak o kutsal kalıntıları gömdü.*

Gusnullah ul Athar'ın ölümüne HZ.Bahaullah'ın Kendi fedakarlığı olarak bakılmalıdır. Bu fedakarlık, HZ.İsa'nın çarmıha gerilmesi ve HZ.Bab'ın şehitliği ile aynı seviyede bir fedakarlıktır. Emrin Velisi, Şevki Efendi Gusnullah ul Athar'ın ölümünü, 'İbrahim'in oğlunu kurban etmek istemesi, HZ.İsa'nın

* Ek III'e bakınız.

çarmıha gerilmesi ve İmam Hüseyin'in şehit edilmesi ile ilgili büyük kefarete davranışları merhalesine çıkardığını ifade eder...⁴ Hz.Şevki Efendi, bir başka münasebetle, Babi Devrinde Hz.Bab'ın kendisini insanlığın arınması ve kurtuluşu için kurban ettiğini beyan eder.⁵ Hz.Bahau'llah'ın devrinde, hayatını feda eden Gusnullah ul Athar idi. Böylece insan birliğini meydana getiren bütün gerekli güçleri serbest bıraktı.

Gerçi biz bu dünyada fedakarlığın sırrını tam olarak anlayamayacaksak da, insanın Allah'ın yolunda bir şey feda ettiği zaman muazzam bir gücün serbest bırakıldığını, Yazılar vasıtasıyla bulabiliriz. Bu tema üzerinde cilt 2 de zaten durmuştuk. Hz.Abdulbaha bir Levhinde buyururlar ki, bir tohum toprağın içinde çürümekle kalmaz, bir ağaç da meydana getirir. Bir tohum kadar önemli olan bir obje, kendisini tamamen feda etmekle, dalları, meyveleri ve çiçekleriyle muazzam bir ağaca dönüşür. İnsan da kendisinden bir şey feda ettiği zaman aynı şeydir.

İnsan varlığının içinde birbirine zıt iki güç vardır; hayvani ve ruhani. Hayvani tabiatı onu dünyaya meylettirir. Allah'ın Mazharları, taraftarlarının ruhani yönlerinin galebe çalması için maddi meyillerden kendilerini arındırmaları için öğütlerde bulunmuşlardır. Bu ve bundan önceki ciltlerde* daha önce belirttiğimiz gibi, arınmış olmak demek dünyayı reddetmek, inzivaya çekilmek veya çilecilik anlamına gelmez. Basit bir şekilde anlatmak istersek, arınmışlık demek insanın kendi serbest iradesini Allah'ın iradesine teslim etmesi ve Onun hoşnutluğunu kendi hoşnutluğunun üstünde tutmasıdır. O halde, bu hayatta her inananın yapacağı meydan okuma, Allah'tan başka her şeyden arınmış olmaktır. Çok zaman bu dünyadaki bir şeyden kendini arıtmak, acı veren bir süreçtir ve işte fedakarlık

* Bu önemli konu üzerinde tartışmalar için cilt 1 ve 2 ye bakınız.

burada gerekli olur, çünkü insan dünya maddelerine ve tabiat itibariyle, kendi benliğine cezboldur. İnanan, acı, ıstırap veya maddi menfaatlerden mahrumiyet getiren bir eylem olan bu dünyanın bir şeyinden fedakarlık ettiği zaman, fedakarlığın ölçüsüne göre daha yüce ruhani statüye erer.

HZ.Bahauallah, Yazılarında da belirttiği gibi, inanan, Allah'ın Emrinin uğruna kendisi için değerli bir şeyden vazgeçerse, Emrin büyümesini sağlayacak gizli kuvvetler salıverilir. Bir insanın zamanını vermesi, bir bölgede Emrin tesisi için çalışması, evindeki rahatlığı bırakıp yabancı ülkelere Bahai muhaciri olarak gitmesi, Emrin ilerlemesi için varını yoğunu vermesi, inancından ötürü eziyet görmesi, bütün bu fedakarlıklar, Allah'ın nazarında değerli olup, o kimsenin niyeti halis ve samimi ise, HZ.Bahauallah'ın Emrine mutlaka zafer getirecektir. Şartlar gerektirdiği zaman, Allah'ın yoluna insanın canını vermesi, fedakarlık dünyasında en ulu olanıdır. Bu, tohumun her şeyini toprağa feda etmesi gibidir. İran'da binlerce şehit, dinlerini inkar etmek veya ölmek gibi meydan okumayla yüz yüze geldikleri zaman, onların bu fedakarlıkları ile HZ.Bahauallah'ın Emrinin ilerlemesi ve sağlamlaştırılması için muazzam ruhani kuvvetler salıverilmiştir, çünkü, Emrin yayılması ve onun insanların kalbine nüfuz etmesi için öncelikle iki şey sorumludur. Birisi, baharda canlılara yeni bir hayat veren güneşin ışınları gibi HZ.Bahauallah'ın Zuhurunun dünyayı canlandıran ve ruhları harekete getiren enerjisi, ötekisi ise, Emir ağacını sulayan şehitlerin kanıdır. HZ.Şevki Efendi Doğu ahabplarına yazdığı bir mektupta⁶ Romanya kraliçesi Maria'nın Emri kabul etmesi dahil,* Batı dünyasında Emirdeki bütün büyük zaferleri, İran'da sayısız şehitlerin kanlarıyla salıverilen

* Daha fazla bilgi için Bahailiğin birinci Yüz Yılı'na bakınız. S.389-95

gizli kuvvetlere atfeder. Fakat, bu Devirde Hz.Bahauallah taraftarlarına şehitliği aramamalarını öğütler. Onun yerine, Emri yaymaları için inananlarına yaşamalarını emretmiş ve tebliğin ödülünü şehitlik mertebesine çıkarmıştır.*

Bizzat Hz.Bahauallah'ın Kendisinin fedakarlığı olarak, hapisane kapılarının açılması için Gusnullah ul Athar'ın hayatını kurban olarak feda etmesi, beşer toplumu içinde sayısız ruhani enerjiler salıvermiştir. Hz.Bahauallah'a göre bu enerjiler zamanı gelince, insan birliğini meydana getirecektir. Gusnullah ul Athar'ın öldüğü gün Hz.Bahauallah tarafından nazil olan bir münacatta Hz.Bahauallah şu beyanda bulunmuştur. Hz.Şevki Efendi bunu 'şoke eden' diye nitelemiştir.

**Senalar olsun Sana, ey Efendim, Allah'ım!
Benim düşmanlarımın elinde olduğumu görüyorsun
ve Benim oğlum Senin yüzünün önünde kana bulandı,
ey elinde bütün isimler melekutu bulunan. Kulların
harekete geçsinler ve yeryüzünde yaşayanlar
birleşsinler diye Senin Bana verdiğini Ben Sana feda
ettim. 7**

Bu fedakarlığın muazzam potansiyelini gösteren Hz.Bahauallah'ın bu sözleri olmadan, inananlar arasında belki de hiç kimse bu asil oğulun önemini tahayyül edemeyecekti. Hz.Şevki Efendi Doğudaki inananlara hitap ettiği bir mektupta, Gusnullah ul Athar'ın, annesi ile birlikte Kermil Dağı eteğindeki muhteşem istirahatgâhına naşının transferi münasebetiyle yukarıdaki pasajı alıntılayarak dünya halkının uyanmasını, bu arzdaki insanların birliği ve bu Zuhurun önde gelen hedefi olan insan birliğinin Gusnullah ul Athar'ın fedakarlığı ile salıverildiği gizli kuvvetler vasıtasıyla gerçekleştiğini açık bir şekilde anlatmıştır.

* cilt 2 S 108-109

Emrin uluslararası idari kurumlarını bir çatı altında toplamayı amaçlayan -bu araç vasıtasıyla, Hz.Bahau'llah'ın dünyayı kurtaracak ve dünyayı kucaklayacak Nizamı bu arz üzerinde kurulacak ve böylece insan ırkının birliğini başaracak-binaların Kermil Dağı eteğinde, bir kavis etrafında konuşlanması ki, bunun tam merkezinde yalnız Hz.Bahau'llah'ın kızı Varakay-ı Ulya, ve onun annesinin değil, Onun kulları olan bizlerin 'harekete geçmemiz ve yeryüzünde yaşayan herkesin birleşmesi için' Yüce Babasının kurban ettiği oğlunun da yatmış olması ne kadar uygundur.

Emrin Dünya Merkezinin gelecekteki açıklaması ve Hz.Bahau'llah'ın ailesinin bu üç üyesi ile ruhani bağlarını, Hz.Şevki Efendi 1939 tarihinde şu son derece aydınlatıcı kelimelerle yazdı:

Açıkça anlaşılmalıdır, ne de yeterince vurgulanamayan, Hz.Bab'ın Makamının kanatları altında ve gelecekte kurulacak olan Maşrık ül Ezkar'ın* yakınında, onun yanında yükselecek olan o mukaddes Noktanın ruhani güçlerini namütenahi kuvvetlendirecek olan Varakay-ı Ulya'nın istirahatgâhının kardeşi ve annesi ile birleşmesi, Hz.Bahau'llah tarafından takdir edilen, Hz.Abdulbaha tarafından söylenen Velilik ile Yüce Adalet Evi tarafından ikiz kurumların yönettiği prensipler doğrultusunda hareket edecek olan o dünyayı sarsan ve dünyayı kucaklayan idari kurumların odak noktası olmaya mukadder olacaktır. İşte ancak o zaman Kermil Levhi'nin son kısımlarını aydınlatan bu önemli Levih tahakkuk edecektir: ' Yakında Allah sefinesini

* Kelime anlamı, " Allah'ın zikredildiği tan yeri" Bahai Mabedi Sayfa 409-410 e bakınız.(A.T.)

senin üzerinde (Kermil)* yüzdürecektir ve İsimler Kitabında adı geçen Baha ehline açıklayacaktır.'

Hatta, dış hatlarıyla da olsa bu kurumları içine alması gereken azameti tahayyül etmeğe yeltenmek, onların karakterinin bir kısmını yazmak veya onların çalışma şeklini yetersizce olayların ortaya çıkmasına yol açan olayların seyri ve onların sonuçta kurulması benim kapasite ve gücümün çok ötesindedir. Şu kadarını söylemek yeterlidir ki dünya tarihinin bu sıkıntılı aşamasında, Dinimizin üç Merkez Şahsından sonra, pek çok kahramanlar, Huruf-u Hay, şehitler, mübelliğler, Hz.Bahaullah'ın Dininin yöneticilerinin üstünde bir rütbeye sahip olarak yükselen bu üç mukayese edilmez kişilerin birliği coğrafi, ruhani ve idari açıdan kendi başına bir olaydır ki arzın tamamının kalbini teşkil eden bir ülkede bu sıkıntılı devirde şimdi şekil bulmakta olan dünya Nizamının parlak cevherini teşkil etmek için güçleri serbest bırakmayı çabuklaştırmak zorundadır."9

Gusnullah ul Athar'ın ölümü olan o hazin olaydan dolayı Yüceler Yücesi Kalem Allah'ın sözlerini vahyettikten geri durmadı. Allah'ın Mazharı hiç bir zaman sadece bir olay üzerinde durmaz ve dünyada hiç bir şey Onu her şeyi kapsayan vizyonundan ayrı tutamaz. İnsanlarda olduğu gibi, O, şeylerle olan ilişkilerinde sınırlı değildir. Bir önceki ciltlerde Allah'ın Mazharının bu yönü üzerinde konuşmuştuk.† Gusnullah ul Athar'ın ruhunun Melekutu Ebhaya suud ettiği aynı gün, Hz.Bahaullah Kazvin'de bir inananın adına bir Levih yazdı. Bu

* Hz.Bahaullah tarafından nazil olan Kermil Levhi, Emrin Dünya Merkezinin inşasının planı olarak kabul edilebilir. Bu Levih'e bir sonraki ciltte değineceğiz.

† cilt 1 S. 266-8; cilt 2, S. 438-39 ye bakınız.

Levihte Kendi oğluna parlak övgüler sunar ve takdislerini onun üzerine ihsan eder. Levhin bir parçası şöyledir:

Onu Sicn-i Azamda kurban ettikten sonra, tam şu anda Oğlum benim yüzümün önünde yıkanmaktadır. Bu olaya Ebha Melekutu sakinleri büyük bir ağıtla ağladılar ve Allah'ın yolunda bu gençle birlikte mahpusluk çektiklerinden dolayı beklenen Günün Rabbi ağladı. Bu koşullar altında Kalemim bütün milletlerin Rabbi olan Rabbını anmaktan engellenememiştir. İnsanları Yüceler Yücesi, Bol Verici Allah'a davet eder. Baha'nın nuruyla yaratılmış olan onun, düşmanlarının elinde hapsedildiği bir zamanda şehitlik ıstırabını çektiği gün bugündür.

Ey Allah'ın Dah! Allah'ın anması ve Onun senası ve Ebediyet Alemlerinde yaşayanların ve İsimler Melekütunun sakinlerinin senası senin üzerine olsun . Rabbının önünde kendini feda edinceye kadar, Yüceler Yücesi Muhtar olan Allah'ın Ahd ve Misakına sadık kaldığın için ne mutlu sana. Sen gerçekten mazlumsun ve buna Kendi Kendine yeter olan babası şahadet eder. Hayatının ilk günlerinde her şeyin inlemesine sebep olan şeylere tahammül ettin ve her sütunu titrettin. Ne mutlu o kimseye ki, seni hatırlar, sabahları yaratan Allah'a senin vasıtanla yakın durur. 10

Kuzen'e Levih (Levh-i Peser-i Ammi)

Bu Levih, Akka kalesinde, Hz.Bahauallah'ın kuzeni Mazenderanlı Mirza Hasan'ın adına yazılmıştır. Mirza Hasan'ın kışlaya girmeği başardığını ve bir süre orda kaldığını daha önce belirtmiştik. Gusnullah ul Athar suud ettiği zaman, o oradaydı ve onun vücudunu yıkayan Şeyh Mahmud'a yardım

etti. Hz.Bahaullah Mirza Hasan'ın eve geri dönmesi için talimat verdiği zaman bu Levih nazil oldu. Hz.Bahaullah'ın bu akrabası onun için çok değerliydi. Hz.Bab'ın misyonunun ilk günlerinde Hz.Bahaullah'ın bizzat kendisi, onun babası Molla Zeynul Abidin'i (Hz.Bahaullah'ın amcası) Emre kazandırdı. Onun oğlu Mirza Hasan Emre bağlıydı ve kendisini Emrin Kurucusunun hizmetine adanmıştı.

Bu Levh'in açılış paragraflarında Mirza Hasan'a, Rabbın huzuruna müşerref olmasını sağladığı ve Arz-ı Akdes'de akrabaları arasında ilk böyle yapan olduğu için, Allah'a şükretmesini söyledi. Onun kerim inayetleri sayesinde akrabalık bağlarının kopmadığının değerini de bilmesini söyledi . Bu aile bağlarını korumanın inayetinin, dünyada hiç bir şeye eş olmayacak kadar değerli olduğunu o, tasdik eder.

Daha önceki ciltlerde belirtildiği gibi*, Hz.Bahaullah'ın amcaları, kuzenleri, erkek ve kız kardeşleri dahil, akrabaları Hz.Bahaullah'ın makamını tanıdılar ve Onun sadık ashabından oldular. Onun nazarında onlar mümtaz kişilerdi. Çünkü fiziksel bağlarını imanlarının ruhani bağlarıyla güçlendirmişlerdi. Allah'ın Mazharının öncelikli misyonu, insanlara ruhani hayat vermektir. Bundan mahrum olanlar Onun nazarında bir ölüden farksızdır. Hz.Bahaullah'ın yazılarında olsun ve diğer dinlerin Kitaplarında olsun, "ölü" kelimesi çok zaman imandan ve ruhani hayattan yoksun kimselere atfedilir. Bu ışık altında Hz.Bahaullah'ın akrabaları arasında, iman ışığı ile aydınlanmamış olanlar, Onunla ilgilerini kesmişlerdir.

Hz.Bahaullah, bu Levhinde, Mirza Hasan'a Rabbını anmasını ve kendisini öyle bir şekilde düzenlemesini öğütler ki, belki insanlar kendisinden Sevgililerinin güzel kokularını içlerine çekerler ve onun yaptığı işlerin saflığına ve

* Cilt 1 S8,12-16,49-51,122-3;cilt 2 S 205n bakınız.

mükemmelliğine tanık olurlar, bu işler ki, onlar Allah'ın nazarında övgüye değerdir.

Levhin geri kalanı diğer insanlara öğütlerle doludur. İlk olarak Hz.Bahaullah'ın üvey kardeşi Mirza Rıza Kuli'ye hitap ettiği uzun bir mesaj vardır. Bu Levhte onun isminden bahsetmez fakat Hz.Bahaullah'ın sözlerinin içeriğinden ve tonundan muhtemelen onun için olduğu sonucu çıkarılır. Daha önceki bir ciltte* bu kardeşinden özet olarak bahsetmiştik. Gerçi Hz.Bahaullah'ın kuzeni olan Meryem† sadık bir inanandı fakat Mirza Rıza Kuli'nin kendisi katılmak için Emrin ışığından yeterince feyz almamıştır. O Hz.Bahaullah'tan uzak durdu ve bir bakıma da, Hz.Bahaullah'tan kendisine mektup yazmamasını rica etmişti. Hz.Bahaullah, bu kardeşi ile haberleşmeği sağladığını ve Rabbını görebilmesi ve Emrini kabul etmesi için gözünü açmasında ısrar etmiştir. Bu Levih'te Hz.Bahaullah, Allah'ın Emrinden uzak bir kardeş için üzüntü ve derin kederini ifade eder ve şefkatle onun ayağa kalkıp islah olmasını öğütler.

Mirza Rıza Kuli'nin Tahran'da yüksek bir itibarı vardı. Hacı Mirza Haydar Ali'nin aşağıdaki anıları onun Hz.Bahaullah'a karşı davranışlarına bir nebze ışık saçar. Hikaye, Türkiye'de on yıl sefirlik yapan Mirza Hüseyin Han-ı Muşirud Devle‡ yi anlatır. O, Tahran'a geri çağırıldı ve 1871 de başbakan oldu:

Ve o, (Muşirud Devle) Tahran'a gittiği zaman, bakanlar, liderler ve ileri gelen kimseler onu ziyarete gittiler. Aralarında Cemal-i Mübareğin merhum üvey kardeşi Mirza Kuli Han da vardı. O, Hz.Bahaullah'ın kardeşi diye tanıtıldı. Utanç ve korku içinde, 'Benim bir

* cilt 1 s. 9

† cilt 1 s. 9-10

‡ cilt 2, passim.

babam var, neden beni onun vasıtasıyla tanıtmıyorsunuz?’ dedi. Muşirud Devle, bunu işitince, azarlayıcı bir tonla, ' Sen ondan gurur duymalısın ve Hz.Bahaullah'ın kardeşi olduğun için şeref duymalısın. Hz.Bahaullah bu ülkenin vatandaşı olduğu için, İran ve İran halkı için bu büyük bir onur ve övünç kaynağıdır. Her hangi bir zamanda, İran'dan İstanbul'a giden her prens, bakan veya idareci, çeşitli şekillerde İran hükümet ve halkı için yüz karası ve aşağılanma sebebi olmuşlardı... Gerçi Hz.Bahaullah hükümet tarafından sürgün edildi ama öyle bir sebat ve asaletle davrandı ve öyle bir yücelik ve azamet gösterdi ki, İran'ı ve halkını gerçekten diriltti... 11

Türkiye'de İran sefiri iken, ilk günlerde Hz.Bahaullah'a karşı gayretle çalışan fakat daha sonra tavrını değiştiren Muşirud Devle,* Mirza Hüseyin Han'ın gösterdiği böyle parlak sitayiş ispatıdır ki, Allah'ın Emrinin hakikatine insanları ikna etmekte hiç bir şeyin, bu kadar etkili, bu kadar temiz ve kutsal olamayacağını bir ispatıdır.. Hz.Bahaullah'ın Yazılarında bununla ilgili sayısız teşvik edici sözler görürüz.

Bu Zuhurda, onu muzaffer kılacak ordular, övgüye değer işlerin orduları ve dürüst karakterlerdir. 12

Bir başka Levihte buyururlar :

İnsan bir ağaca benzer. Eğer meyve verirse, o her zaman övülmeğe ve önerilmeğe değerdir. Aksi halde, meyve vermeyen ağaç, yakılmaya mahkumdur. İnsan ağacının meyveleri nefistir, çok aranır ve

* Hz.Bahaullah'a karşı tavrının değişmesi ve daha fazla bilgi için cilt 2 s. 421-23 e bakınız.

sevgiyle aziz tutulur. Bunların arasında dürüst karakter, faziletli davranışlar ve güzel sözler vardır. Dünya ağaçları için ilkbahar yılda bir kere gelir, insan ağaçları için ise Allah'ın Gününde görünür - Onun izzeti Yüce olsun . Bu İlahi baharda insan ağaçlarının hayatları süslenecek olsa, Adaletin nurunun ışıkları şüphesiz dünyada yaşayan herkesi aydınlatır ve herkes bütün insanların Hedefi olan Onun koruyucu gölgesinin altında iç rahathğı ve tatminkarlığı ile yaşardı.¹³

Ve Hz.Bahaullah Dünya Levhinde buyuruyorlar:

Ben Mazlum, Tanrı hizbini didişmeden ve ortalık karıştırcılığından men eyledim, iyi amellere ve güzel ruhani ahlaka davet eyledim. Bugün Emir için zafer sağlayacak askerler, amel ve ahlak askeridir. Ne mutlu bu iki çeşit askere yapışana ve vay onlardan yön çevirene.¹⁴

MİRZA MEHDİ, EN TEMİZ DAL

Akka kışlasındaki ölümü ile insan alemleri birliği için muazzam enerjilerin açığa çıkmasına sebep olan, Hz. Bahau'llah'ın değerli oğlu

EN TEMİZ DALve Hz.ABDÜLBAHA
Edirne'de çekilen bir fotoğraf

DÜNYANIN MAZLUM KİŞİSİ

Hapishane Kapıları açılıyor

Gusnullah ul Athar'ın ölüm döşeğinde arzu ettiği gibi, Akka hapishanesinin kapıları açıldığı zaman onun ölümünün üzerinden yaklaşık dört ay geçmişti. Hz.Bahaullah, ailesi ve beraberindeki dostları orada iki yıl, iki ay ve beş gün hapis kaldıktan sonra kışladan ayrıldılar. Türk askerlerini yerleştirmek için kışla lazım olduğu için, 1870 yılının sonbaharında bu transfer zorunlu olarak yapıldı. Dostlarından bazıları başka evlere yerleştirilirken ve geri kalanlar Han-ı Avamid adlı kervansaraya gönderilirken, Hz.Bahaullah ve ailesi bir eve kapatıldılar.

Hz.Bahaullah her birinde bir kaç ay kalmak suretiyle bir kaç evde kaldı. Önce Melik'in evine taşındı ve sonra Mansur Havvam'ın yakınındaki ev buna ilave edildi. Oradan, Rabi'i'nin evine taşındı. Nihayet, ikametgahı Udi Hammar'ın evine nakledildi. Bu ev Abud'un evine bitişikti; daha sonra iki ev arasındaki bölme kaldırıldı ve iki ev birleştirildi ve hepsine birden Abud'un evi adı verildi. Doğu kısmı Hammar'ın ve denize bakan Batıdaki ise Abud'un eviydi. Bu ikisi yakın akrabaydılar. Udi Hammar'ın evi, Hz.Bahaullah ile ev halkının ihtiyaçları için çok yetersizdi. Evin Doğusundaki küçük oda Hz.Bahaullah'a ayrıldı. Yukarıdaki diğer oda çok kalabalıktı bir defasında her iki cinsten on üç kişi sıralar halinde orada yatmak zorunda kaldılar. O odadaki ranzanın üst kısmında yatmakta olan birinin diğerlerinin üstüne düşme olayı bilinen bir hikayedir !

Han-ı Avamid'e gelince, o oturmaya uygun olmayan bir kervansaraydı. Hz.Bahaullah'la birlikte bulunanların çoğu

buraya, daha çok üst kattaki Batı ve Güney kanatlarına yerleştirilmişlerdi. Hz.Abdulbaha kendisi burada bir oda almıştı ve bir süre misafirlerini bu odada ağırladı. İran'dan gelen ziyaretçiler, önce Hz.Abdulbaha tarafından bu odada kabul edilirdiler. O, onların Hz.Bahaullah'ın huzurlarına çıkmak için hazır olup olmadıklarına bakardı. Ziyaretçiler ondan sadece Onun nezaket ve sonsuz faniliği ile , Hz.Bahaullah'ın huzurunda tevazu dersleri öğrenmediler, dış görünüşlerini geliştirmeye de yardım edildiler örneğin, onun huzuruna çıkarken yeni giysiler giymek gibi. Han-ı Avamid'in odaları rutubetli ve pisti. Hz.Abdulbaha Bağdat'ta kendisine verilen bir hediyeyi satarak elde ettiği parayla Hz.Bahaullah'ın arkadaşlarının odalarını tamir etmeye başladı. Kendi odasının tamir işini en sona bıraktı. Para bitti ve neticede, Onun odası çok kötü durumda, onarılmadan kaldı. Duvarlarının rutubetli olması bir yana, tavanı akıyordu ve yerler toz toprak içindeydi. O odada bir hasırın üstünde oturuyor ve yatıyordu. Yorgan olarak bir koyun postunu örtünüyordu. Odayı pireler istila etmişti. Koyun postunun altında yattığı zaman pireler toplanıp Onu ısıyorlardı. Hz.Abdulbaha arada bir postu ters çevirerek pireleri alt etmek için bir taktik uyguluyordu. Pireler iç tarafa yollarını buluncaya kadar bir süre uyuyordu. O zaman postu tekrar ters çeviriyordu. Her gece, sekiz veya on defa bu taktiği kullanmak zorunda kalıyordu.

Hz.Bahaullah'ın bu arkadaşları, kışladayken de buna benzer konforsuz yerde yaşamak zorundaydılar. Yiyecek kıt ve günlük tayınları her kişiye yeterlilikten çok uzaktı. Buna rağmen günlerini sonsuz bir sevinç içinde geçiriyorlardı. En büyük özlemleri, Rablarının huzuruna çağırılmaktı. Hz.Bahaullah'a bağlılıkları güçlerinin kaynağı idi. O kasvetli çevrede, üzerlerine çöken bütün zorluklara rağmen, o sevinç, kendilerinin sonsuz mutluluk içinde yaşamalarını sağladı. Fakat zaman geçtikçe, durum değişti. Hz.Bahaullah'ın dostları şehirde

kalacak başka yerler buldular ve ufak tefek işlerde çalışmaya başladılar. Böylece, Han-ı Avamid, Arz-ı Akdes'te ilk Bahai misafirhanesi oldu. Bazı kimseler orada kaldılar ve aylarca ve bazen yıllarca kalan ziyaretçilere hizmet ettiler. Orada uzun zaman kalan kimseler cilt 1 de bahsedilen Zeynul Mukarribin ve Mişkin Kalem idi.

Rüya Levhi

Üslup bakımından Hurriye Levhine* benzeyen ve Arapça olarak yazılan Rüya Levhi, o yıl 1 Mart'a† denk düşen, Hz.Bab'ın doğum gününün yıl dönümünün akşamı olan 1873 de Udi Hammar'ın evinde nazil olmuştur. Hz.Bahaullah bu Levhi bu karanlık dünyada ruh dünyasından bir nebze göstermek için ahbaplardan biri için yazmıştır. Bu Levihte O, eğer isterse, bir atomdan güneşin ışıklarını ve bir damladan okyanusun dalgalarını meydana getirebileceğini buyurmuşlardır. Cezbedici lisaniyla harikulade olan bu Levih, kavramında güzel, tahayyül üslubunda tarif edici ruhani bir vizyonu tanımlar. Onun okunması kalbi ferahlatır ve fikri büyüler.

Hz.Bahaullah Sema Kızının önünde görünmesinin rüyasının portresini çizer. Bu rüya fanilerin tahayyülünün ötesinde ve hakikatinin anlaşılamayacağı bir rüyadır. "Genç Kız" bazen Hz.Bahaullah'ın üzerine inen "Ruhul Azam " ın canlandırılması olarak sembolik olarak tarif edilmiştir. Diğer Dinlerde Allah'ın Mazharlarına inen Kutsal Ruh, Yanan Çalı, Kutsal Ateş, Güvercin veya Melek Cebrail gibi şekillerle figüratif olarak tarif edilmiştir.

Hz.Bahaullah, Rüya Levhinde rüyasını, Genç bir Kızın beyazlar giyinmiş ve Allah'ın nuruyla aydınlanmış olarak tarif

* cilt 1 S. 126-7

† Doğuda, Hz.Bab ve Hz.Bahaullah'ın doğum günleri Kameri aya göre kutlanmaktadır.

eder. O, Hz.Bahaullah'ın Rablık tahtına oturduğu odaya girer. Tarif edilmez bir şevk ve sadakat gösterir, etrafında tavaf eder, Onun huzurunda olmanın sarhoşluğu ile kendinden geçerek, Onun haşmetinden yıldırım çarpmış gibi olur. Kendisine geldiği zaman şaşkınlık içinde kalır. Sevgilisinin uğruna kendisini feda etmenin özlemini duyar ve Onu imansızların elinde tutsak olduğunu görünce, Akka'yı ve oranın halkını terk ederek, ' isimler halkının gözlerinin hiç görmediği' ülkelerine gitmesini için yalvarır, bütün bunlar Hz.Bahaullah'ın suuduyla on dokuz yıl sonra gerçekleşen kelimeler. Tercümenin yetersiz kaldığı bir yerde, Rüya Levhinde nazmın güzelliğini ve konunun gizemini anlatmak mümkün değildir. Bu Levhin teması, derinliklerine erişilemez ve gizemli olduğu kadar da büyüleyicidir.

Hz.Bahaullah Udi Hammar'ın evine taşındıktan hemen sonra, camia arasında büyümekte olan bir dizi krizler, birden bire, Hz.Bahaullah, Hz.Abdulbaha ve dostlarını girdabın içine alan büyük bir felaket haline dönüştü. Bu, Mirza Yahya'nın taraftarları olduklarını iddia eden İsfahanlı Seyyid Muhammed* , Kulalı Ağa Can-ı Kec-Kulah† ve Tefrişli Mirza Rıza Kuli'nin yedi inanan tarafından katledilmeleriydi. Hz.Bahaullah'ın prensiplerine ve Emrin öğretilerinin ruhuna aykırı olan bu iğrenç eylem, Onun yüreğine büyük bir keder getirdi ve uzun bir zaman Emrin temiz ismini lekeledi.

Hatırlayacak olursanız, onların kışlaya getirildiklerinin hemen akabinde, Seyyid Muhammed ile Ağa Can , Akka'ya girmeğe çalışan bütün Bahaileri gözleyebilecekleri şehir kapısına bakan bölüme yerleştirilmişlerdi. Bu şekilde pek çok ziyaretçi şehirden dışarı atılmışlardı. Seyyid Muhammed kendisine 'Kuddüs Efendi' (kutsal kişi) adını vermişti. Ağa Can

* S.78 e bakınız ; aynı zamanda cilt 1 ve 2 ye de bakınız.

† S. 78; cilt 2, S.334,423-4

da 'Seyful Hak' (Hakkın Kılıcı) adını kullanmaya başladı. Ona bu lakabı Mirza Yahya vermişti. Hz.Bahau'llah'ı kötü tanıtmak için ellerinden geleni yaptılar. Arkadaşlarından birisi, Hz.Bahau'llah'ın dostlarıyla serbestçe münâzeret eden yukarıda adı geçen Mirza Kuli idi. Fakat o, Emrin öğretilerine zıt bir hayat sürüyordu ve şehirdeki Hıristiyanlar eşliğinde bazı utanç verici eylemlerde bulunuyordu. Onun bu uygunsuz davranışları Emre genel bir utanç getirdi ve nihayet Hz.Bahau'llah onu camiadan tart etti. Utanç verici bir şekilde tart edilen Mirza Rıza Kuli ve kız kardeşi Bedri Can,* Mirza Yahya'nın uzaklaştırdığı karısı, Seyyid Muhammed ve Ağa Can ile el ele vererek sürgünler kafilesine karşı yumuşamaya başlamış olan halkın gözünde Hz.Bahau'llah'ı küçük düşürmek için başlatılan felaketler kampanyasına katıldılar. Akka halkının kalbinde fitne ve kargaşa ateşini yakan bu dört kişi, İsm-i Azam topluluğunu girdabın içine sokmaya başladılar. İşte o zaman , Hz.Bahau'llah dost ve düşmanlarının yüzüne evinin kapılarını eşit olarak kapatmaya karar verdi. Hiç kimseyi huzuruna kabul etmedi. Hz.Abdulbaha da Han-ı Avamid'i terk edip Udi Hammar'ın evinde Babasına yakın durdu. Hz.Bahau'llah'ın evinde inzivaya çekilmesi, Edirne'de Onun Rıza Bey'in evine çekilerek Kendisini herkesten uzak tutuşunu ve bunun dostlarının yüreklerine ne kadar keder getirdiğini hatırlatır.

Levh-i Kad İhtaraka'l Muhlisun (Ateş Levhi)

1871 Yılı'nın sonuna doğru, Hz.Bahau'llah İran'da Seyyid Mehdi İsmullah'in† yeğeni olan sadık taraftarlarından

* Edirne kaldığı günler Mirza Yahya'yı terk etmiş ve Hz.Bahau'llah'ın sadık kardeşi Ağa-yı Kelim'in evine sığınmıştı. O ve erkek kardeşi, ahabaplarla birlikte Akka'ya gittiler.

† Cilt 2, S. 135-6, 289-91, 307-8.

Dağajili Hacı Seyyid Ali Ekber'den bir mektup aldı. Onun mektubuna cevap olarak, Hz.Bahaullah Levh-i Kad İhtaraka'l Muhlisun veya Levh-i İhtirak'ı izhar etti. İngilizce'ye çevrilen bu Levih, Batıda Ateş Levhi diye bilinir. Bir önceki ciltte bu Levhin hitap edildiği Hacı Seyyid Ali Ekber'den bahsedilmişti. Onun hayatının kısa bir öyküsü ve Emre hizmetlerini burada veriyoruz.* Hz.Bahaullah onu, o kadar çok seviyordu ki, suud ettiği zaman, o sadık inananın anısına dayısına Ali Ekber adını verdi.

Levh-i Kad İhtaraka'l Muhlisun Hz.Bahaullah'ın en önemli Levihlerindendir; büyük güçlere sahiptir ve çok zaman, ahbaplar zor ve sıkıntılı zamanlarında onu okurlar. Hz.Bahaullah bu Levih için şöyle buyururlar: ' Eğer bütün kullar bunu okur ve üzerinde düşünürlerse, dünyaları ateşe verecek bir ateş onların damarlarında yanacaktır.'¹ Ateş Levhi, Arapça olarak kafiyeli bir vezinle yazılmıştır ve orijinal lisanda makamla okunduğu zaman kalbi etkiler. Bir zamanlar Allah'ın Emrinin yardımcıları olduklarını iddia eden bir kaç kişinin yapmış oldukları düşmanlık, hıyanet ,rezilane amellerinin bir sonucu olarak Hz.Bahaullah'ı sarmış olan sıkıntı ve kederin var olduğu bir zamanda nazil olmuştu. Hz.Bahaullah bu Levihte içini döker ve sıkıntılarını ayrıntılı olarak yazar, çünkü, hiçbir şey Allah'ın Mazharının kalbine camia içerisindeki sadakatsizlik ve ihanetten daha büyük bir keder getiremez. Dış düşmanların yaptıkları her çeşit işkence ve mahpusiyet, Emre zarar getiremez. Ancak Ona zarar, Onun ismini taşıdığı halde Onun hoşnutluğuna zıt hareketlerde bulunanlardan gelir. Mirza Yahya'nın arkasından giden ve içten içe Hz.Bahaullah'a karşı ayaklanan bu bir kaç nakız, camia içinde ve Akka sakinleri arasında öyle bir hasar yaptılar ki, bu Levihte Hz.Bahaullah'ın

* cilt 2, S. 291-2.

Kalemi,Onun diğer hiç bir yazısında görülmemiş bir şekilde figan etti.

Bu Levih nazil olduğu zaman, Hz.Bahaullah'ın taraftarları Onun zalimlerin ve kafirlerin ellerinden çektiklerinin ne kadar büyük olduğunun farkına vardılar. Levhin yazıldığı Hacı Seyyid Ali Ekber'e şu sözlerle hitap eder:

**Ey Ali Ekber, bu Levih için Rabbına şükret.
Orada Benim uysallığımın kokusunu teneffüs edebilir
ve Allah'ın yolunda bizleri, tüm dünyaların sevdiğini,
nelerin kuşattığını bilirsin.**²

Yukarda Dahajalı Seyyid Mehdi'ye hitap edilen pasajda (tercüme edilmemiştir) Hz.Bahaullah Ateş Levhini Seyyid'in yeğeninin içinde sevinç duygularını uyandırdığı kadar kalbinde de Allah sevgisi ateşini tutuşturması için yazdığını beyan eder.

İnsan beyni sınırlı olduğu için, aklın, Peygamberin üstüne yığılan sıkıntılar üzerinde tefekkür edebilmesi ve belki onu yansıtabilmesi için ve aynı zamanda Onun ihtişamlı varlığının bir nebzesini görebilmesi için Hz.Bahaullah bu Levhi özel olarak izhar etmiştir. Bu sanki, Onun Allah'ın Mazharından ayrı olarak kederini anlatan ve düşmanlarının yapmış oldukları kötülükler üzerinde duran bir insan kişiliğidir. Sonra Allah'ın sesi gelir ve Hz.Bahaullah Ona cevap verir. Fakat aslında, Allah'ın Yüce Mazharı ile Bahaullah ikiye bölünemez. Onun insan tabiatı ile İlahi ruhu öylesine birbirine karışmıştır ki, her zaman Onu canlandıran Ruh'ul Azam'dan hiç bir zaman ayrı olarak kabul edilemez. Allah'ın Mazharının bazı zamanlar, Peygamber olmaktan vazgeçip sadece bir kişi olacağı asla düşünülemez. Tam tersine, çok zaman, Kendi izzetini* gizlese ve sade bir insan gibi görünse de o her zaman Allah'ın bir Mazharıdır. Bu bireyselliği takdir etmek için insanı iki tabiatı

* S.9 ye bakınız.

ile düşünelim. İnsanın içinde hayvani ve ruhani fitratları bir arada olsa bile, o her zaman bir insandır. Hiç bir zaman insan ruhundan ayrı veya geçici olarak insan olarak güçlerinden soyunmuş sırf bir hayvan olarak kabul edilemez. Aynı şekilde, Allah'ın Mazharı hiç bir zaman ayrı parçalara bölünemez.

Onun belki de insan gibi konuşmasının temel sebebi, Ona yapılan saldırıların ne kadar acı olduğunu inananların anlamalarını sağlamak ve dostlarının Onun huzuruna çıkmadıkları zaman, ne kadar acı çektikleri içindir. Hz.Bahaullah açılış bölümlerinde Kendisi ile sevdiklerinin ayrılışlarına değinir ve Allah'ın onları teselli ve yardım etmesi için dua eder.

Temiz yürekliler ayrılık ateşiyle kavruldu.

Lika ışıklarının parıltısı nerede, ey alemlerin sevgilisi ?

Sana yakın gelenler hicran karanlıklarında kaldı:

Nerede vuslat sabahının ışıkları, ey dünyaların Maksudu ?

Seçkinlerinin bedenleri uzaklık ilinde çırpındı:

Nerede Senin mevcudiyetinin okyanusu, ey dünyaların Büyüleyicisi ?

Örneğin, 'kötü tavsiyelerle perdelenmiş' veya ' inayet denizi durgunlaştı' diye Kendisine atfettiği veya ' ilahi Huzura açılan kapı kilitlendi 'diye, diğer pasajlarda ifade ettiği zaman , Hz.Bahaullah herkesten Kendisinin elini ayağını çektiğini anlatır.

Bu Levihte, insan, Seyyid Muhammed ve adamlarının şeytani hareketlerine açıkça değinen ifadelerle karşılaşır. Onlardan, ' müşrikler her tarafta zulümle ayaklandı ' diye bahseder, etkinliklerini, 'köpeklerin havlayışı ', 'şeytanın

vesveseleri,' diye tarif eder ve onların amelleriyle ' doğruluk, safa , gayret ve vefa lambalarının söndürülmüş olduğunu,' ve onların kötü ruhlarıyla, 'Yapraklar nifak yellerinin saçtığı zehirlerle sarardı ', der.

Hız.Bahauallah bu Levihte çektiklerini ayrıntılı olarak yazar. Ona keder veren 'alçalma' ve 'üzüntü'den bahseder, ' kainat isyan tozlarıyla tozlandı' ve 'kutsallık libasının hilekar insanlar tarafından kirlendiğini' ifade eder. Bu kırıcı bölümler Seyyid Muhammed tarafından halkın önünde Hız.Bahauallah'a karşı yapılan kötü tanıtım ve fitnenin geniş kampanyasının etkileri için açık atıflardır ve Onun üzerine yığılmış olan hırpalayıcı kederler için bol bol delil taşır.

Kendi sıkıntıları üzerinde duran Hız.Bahauallah, 'Azamet Dilinin' Kendisine cevap verirken, O Kendi Kendine cevap verir. Bunlar Onun sözlerindedir:

Biz zilleti izzete gömlek ve belayı Senin vücuduna süs kıldık, ey alemlerin övüncü.

Kalpleri kinle dolmuş görüyorsun. Gör ve görmezden gel, ey alemlerin örtücüsü !

Nerede bir kılıç görse , ona doğru koş ve nerede bir ok uçarsa, göğsünü ona ger, ey alemlerin fedası!

Bu Levihte, Hız.Bahauallah, “nerede Senin azamet ormanının arslanı”, “Nerede ateşinin meteoru”, “Nerede Senin intikam gazabının işaretleri” diye sorduğu zaman düşmanları için Allah'ın gazabını niyaz eder. Allah sevecen ve affedicidir, fakat arada bir gazabıyla görünür. Bu vesilelerden birisi, bir kimse Onun kim olduğunu ve bulunduğu makamı bildiği halde Onun Mazharına karşı geldiği zamandır. Allah'ın Mazharı böyle insanların üzerine Allah'ın gazabını niyaz ederken, insanın böyle bir şey istemeğe hakkı yoktur. Bu Zuhurda, Hız.Bahauallah taraftarlarının diğer insanları suçlamalarını yasaklamıştır.

Akka'da nazil olan Levihlerinden birinde³ Hz.Bahauallah bu konuya değinir. Ateş Levhinden Hz.Bahauallah şu alıntıyı buyurur: " Boyunlar nifak ile uzadı. Nerede Senin intikam kılıçların ?... ", ve buyururlar ki, zahiren bu sözler bu devirde Allah'ın öğretilerine ters düşer ve Allah'ın gazap ve intikamını uyandırır, ancak kavga ve mücadeleyi savunma anlamına gelmez. Bu gibi ifadeler bir kaç kişinin sebep oldukları ıstırapların büyüklüğünü anlatmak için söylenmiştir. Onların günahları öyle boyutlara ulaşmıştı ki, Yüce Kalemî görüldüğü gibi figan ettirmişti.

Allah'ın gazabını niyaz etmesinin sebeplerini açıkladıktan sonra, Hz.Bahauallah bu Levihte, mücadele ve ayrılık yaratmak için bir bahane olarak bu gibi terimleri kullanmalarına karşı onları uyarır. Onları bütün insanlara karşı birlik, sevgi ve merhametli olmalarını öğütler. Buyururlar ki, Allah'ın Emrini muzaffer kılacak ordular övgüye değer ve dürüst karakterdir ve bu orduların kumandanının Allah korkusu olduğunu teyid ederler.*

Hz.Bahauallah'ın ve diğer Merkezi Kişilerin Yazılarını inceleyecek olursak bunların büyük bölümünün Allah'ın ruhani öğretilerine dayanan bir hayat yaşamamızı öğütleyen emir ve tavsiyelerden ibaret olduklarını görürüz. Onlara, dünya insanları arasında birlik ve dostluk ruhu vermelerini öğütler ve yeryüzünde yaşayanlara şefkat abideleri olmaları için çağrıda bulunur.

Oğullarından biri olan Bediullah'a hizmet hayatı yaşamasını öğütleyen Hz.Bahauallah'a, aşağıdaki şu pasajı vahy olmuştur. Onun bu Levihteki öğütleri bu hayatta bireysel ahlak konusunda Onun öğretilerinin ta kendisi olduğu söylenebilir.

* cilt 2 S. 108-11'e bakınız.

Bollukta bol verici, darlıkta şükredici ol. Komşunun güvenine layık ol, ona güler yüzle bak. Fakirlere hazine, zenginlere öğütçü, yoksulların feryadına erişici ol. Verdiğin sözün mukaddesliğini ihlal etme. Hükmünde insaflı, sözünde çekingen ol. Kimseye haksızlık etme, herkese karşı halim ol. Karanlıkta yürüyenlere lamba, kederlilere sevinç, susuzlara deniz, darda kalanlara melce, mazlumlara destek ve koruyucu ol. Her hareketinde doğruluk ve dürüstlük kılavuzun olsun. Gariplere yurt, dertlilere derman, mültecilere kale ol. Körlere göz, yolunu şaşırılmışlara hidayet meşalesi ol. Hakikat çehresine ziynet, vefa alınma taç, hakseverlik mabedine direk, beşer cismine can, adalet ordusuna sancak, fazilet ufkuna yıldız, gönül toprağına şebnem, bilgi denizinde gemi, iyilik semasında güneş, hikmet tacında mücevher, asrın fezasında ay, tevazu ağacında meyve ol.⁴

Allah'ın Mazharının İmtihanlara Teslimiyeti

Ateş Levhinde Hz.Bahau'llah'ın iki ayrı yönünü görürüz.. Birincisi, beşer dünyasının üstünde yükseltilen bir makam olan saltanat ve efendilik makamıdır. Bu makamda O, bu hayatın karmaşa ve çatışmalarından etkilenmez, çünkü Onu, Allah'ın dışında her şeyden bağımsız kılan Ruhul Azam ile hayat bulmuştur. Diğer makamı tevazu ve Allah'a teslimiyettir. Hz.Bahau'llah'ın pek çok Levhinde "Dünyanın Mazlum Kişisi " diye değindiği makam, bu makamdır. Bu makamda Kendisini düşmanlarına teslim eder, ıstıraplara göğüs gerer ve bu Zuhurda insanlık zulüm ve istibdat zincirlerinden kurtulsun ve birlik ışığına varsın diye sürgün ve hapisliği kabul eder.

Sultan Levhinde, Hz.Bahau'llah şu düşündürücü imalarda bulunur:

Allah'a yemin olsun, gerçi yorgunluktan bitkin düştüm, açlık beni yedi bitirdi ve çıplak kaya yatağım oldu ve arkadaşlarım tarla yarasalarıydı, ama şikayet etmeyeceğim, fakat ebedi hükümdar ve milletlerin yaratıcısı Allah'ın gücüyle azim ve sebat ile teçhiz edilmiş olanlar gibi, sabırla dayanacağım ve her türlü koşulda Ona şükranlarımı sunacağım. Dua edelim ki, Onun inayetiyle -Senalar olsun Ona - bu mahbusiyetle insanların boyunlarını zincir ve lalelerden kurtarsın, samimi çehrelerle Ulu ve Bol verici olan Ona doğru dönmelerini sağlasın 5

Bir başka Levihte, Hz.Bahaullah beşer ırkının kurtuluşu uğruna ıstırap çekmeği kabul ettiğini açıklar. Bunlar Onun yüce sözleridir:

Şimdi dünya hamilelik halindedir. En asil meyvelerini vereceği gün yaklaşmaktadır. O meyvelerden en ulu ağaçlar, en büyüleyici çiçekler, en semavi takdisler meydana gelecektir. Övülen Rabbının libasından saçılan esinti ölçülemeyecek kadar yücedir. İşte mis kokusunu üflemiş ve her şeyi yenilemiştir. Ne mutlu bunu anlayanlara! Bütün bu şeylerde Zuhurun Rabbı olan Onun Kendisi için hiçbir şey istemediği kesinlikle açık ve bellidir. Onların büyük kederlere yol açacağını, sıkıntı ve üzüntülü imtihanlara sebep olacağını farkında olmasına rağmen, O, şefkat ve inayetin bir nişanı olarak ve ölüleri uyandırmak ve yeryüzünde yaşayanları kurtarmak amacıyla gözlerini kendi menfaatlerine kapamış ve hiç kimsenin tahammül etmediği ve edemeyeceklerine tahammül etmiştir.6

Hz.Bahaullah burada ve pek çok Levhinde, Kendisinin maruz kaldığı ıstıraplara hiç kimsenin maruz kalmadığını ve

kalmayacağını ifade etmiştir. Hz.Bahau'llah'ın Emrine tam olarak vakıf olmayanlar için böyle bir ifadeyi kabul etmek zor olabilir. Pek çok insanın dayanılmaz işkencelere ve hayat boyu sıkıntılara maruz kaldıklarını tartışabilirler. Hz.Bahau'llah'ın sözlerini takdir edebilmek için farz edelim ki, dünyanın bir köşesinde halkı vahşi, barbar ve kaba bir şekilde zalim bir toplum var. Böyle bir toplumda dünyaya gelen, yetiştirilen, hayatları boyunca orada yaşayan, medeniyetle irtibatı olmayan bir kimse bu yaşamı normal bulur. Dışarıdan birisi için standartlar çok zalimce görünse de o toplumun üyeleri için aralarında geçen her olay , olağan bir olay olur ve öyle de kabul edilir. Diğer toplumlarda olduğu gibi, bu topluma bağlı insanlar için sevinç ve mutluluk anları olduğu gibi keder ve üzüntü anları da olmalıdır. Ancak, oldukça yüksek medeniyet sahibi toplumda yaşamış olan bir insan, medeniyetten uzak bu topluma katılmaya zorlanırsa, diğerlerinden daha çok ıstırap çekmesi çok normaldir. Yaşamında daha üstün standartlara alışmış olduğundan camiada hiç kimsenin yaşamadığı fiziksel ve zihinsel zulüm ve zorluklara maruz kaldığı söylenebilir.

İnsanların arasında yaşamak için gönderilen Allah'ın Mazharları için de aynıdır. İnsan dünyası ile Allah'ın Mazharlarının dünyası arasında muazzam bir tezat vardır. Birincisi, sınırlılık ve hatalarla doludur. İkincisi ise, insan varlığının idrakinin çok üstünde mükemmellikler alemidir. Böyle bir alemde gelen, ilahi faziletleri ve Allah'ın sıfatlarını taşıyan bu Yüce varlıklar bu dünyaya inerler ve insanlar arasında esir olurlar. İnsanın cehaleti, zulmü, Allahsızlığı, bencilliği, samimiyetsizliği ve onun bütün günahları ve eksiklikleri işkence aletleri gibi sükunet, tevekkül ve teslimiyetten başka çaresi olmayan Allah'ın Mazharlarının ruhlarına acı veren yaralar açarlar. Sadakatsizliğin bir hareketi - hatta bireyin samimiyetsizliğini gösteren bir bakış ya da zihninden geçen değersiz bir düşünce - Ona acı veren bir

işkencedir. Fakat O nadiren insanların kusurlarını yüzüne vurur veya Kendi ıstırap ve acıları üzerinde durur. Tıpkı, çocuğun seviyesine inmek zorunda kalan ve sanki hiç bir şey bilmiyormuş gibi davranan bir öğretmen gibi, Allah'ın Mazharı da tıpkı diğerleri gibi görünen bir insan gibi gelirler.* O ayıpları örten öyle bir göze sahiptir ki, bazıları Onun hiç bir şey bilmediğini düşünürler.

Kırk yıllık misyonu boyunca Hz.Bahaullah insanlara böyle davrandı. O Kendisini düşmanlarına teslim etti ve teslimiyet içinde hayat boyu sıkıntı ve eziyetlere tahammül etti; birisi Emre zarar vermediği veya Ona utanç getirmediği sürece, O her zaman ahbabların eksik yanlarına göz yumdu. İnananlarının yaptıkları her türlü hizmet için onlara sevgiyle cesaret verdi. Aktif olarak Emri tebliğle meşgul mağrur ve kendini beğenmiş Cemal-i Burujirdi veya Dahajili Mehdinin† durumunda bile, O, her zaman inayet ve ihsanlarını onların üzerlerine yağdırmış, aynı zamanda onlara iyi hal ve doğruluk motiflerinde saflığı öğütlemiştir. Onun ayıpları örten gözü o kadar kapsayıcı idi ki, bunlar ve pek çok inanan, Hz.Bahaullah'ın onların kalplerinde neyin gizli olduğunu bilmediğine inandılar!

Üç Ezeli'nin Katli

Hz.Bahaullah Udi Hammar'ın evine çekildiği ve huzuruna kimseyi kabul etmediği zaman, Seyyid Muhammed ve arkadaşları bundan yararlandılar. Bir yandan Hz.Bahaullah'ın sadık taraftarlarıyla kaynaşmaya başladılar, diğer taraftan Emrin Sahibini kötölemek için kampanyalarını yoğunlaştırdılar.

* Sayfa 9-10 a bakınız.

† Mübelliğler arasında önde gelen bu iki kişi Nakız oldukları zaman sadece camiadan atıldılar. Fazla bilgi için cilt 2 ye bakınız.

Hz.Bahaullah'ın bazı levihleri Mirza Kuli'deydi. O ve Seyyid Muhammed, halkın düşmanlığını uyandıracak bir şekilde bu Yazıları tahrif ettiler ve sahte metni geniş çapta dağıttılar.

Hz.Bahaullah'ın tart ettiği Mirza Kuli ve kız kardeşi Bedri Can, kendi istekleriyle Bahailik'ten ayrıldıklarını ve şimdi bir Müslüman olduklarını alenen iddia ettiler. Seyyid Muhammed ile Ağa Can da aynı şeyi yaptılar.

Ateş Levhinin nazil olmasından kısa bir süre sonra, Hz.Bahaullah'a başka bir önemli Levih⁷ vahiy oldu. Burada büyük bir musibetin geleceğini açıkça haber verdi. Onu, felaket okyanusunun kabarması ve kabaran dalgalarının Allah'ın Emrinin sefinesini sarmış olarak tarif etti. Hz.Bahaullah'ın kehanetinin yerine gelmesi sadece bir gün sürdü çünkü öğleden sonra askerler Onun evinin etrafını sardılar ve Onu mutasarrıfın ofisine çağırdılar ve orada Onu göz altında tuttular. Sebep, Seyyid Muhammed, Ağa Can ve Rıza Kuli'nin Hz.Bahaullah'ın yedi taraftarı tarafından öldürülmeleriydi. Hz.Bahaullah'ın öğütlerine son derece ters düşen bu korkunç olay Akka halkının camiaya ve onun liderine karşı kızgınlık ve nefretlerini açığa vurdu.

Hükümet binasına giden ve utanmadan bu adamların öldürülmelerini emreden Hz.Bahaullah olduğunu söyleyen kişi, öldürülen Mirza Rıza'nın kız kardeşi Bedri Can idi. Böylesine kötü bir hareket bir yana, Hz.Bahaullah'ın her zaman taraftarlarına hiç kimseyi incitmemelerini söylediğini bildiği halde böyle yaptı. Karşı gelenlerle kendilerinin ilgilenmeleri için izin istedikleri zaman bu konuda Hz.Bahaullah'ın açıkça yasakladığını Bedri Can biliyordu. Bu inananlarla ilişkisini bizzat Kendisinin kestiğini de biliyordu.

Aslında, Seyyid Muhammed kendisi, İran ahabplarına bir kaç mektup yazmış ve Hz.Bahaullah'ın bütün dostlarıyla ilişkisini tamamen kestiğini yazmıştı.

Hz.Bahaullah'ın öğütlerine rağmen ve Onun haberi olmadan böyle korkunç cinayet işleyen bu yedi kişi, davranışlarıyla Hz.Bahaullah'ın gazabını üstlerine çekeceklerini çok iyi biliyorlardı. Mirza Rıza Kuli'nin kötü eyleminden çok daha kötü olan bu eylemlerini gerçekleştirecek olurlarsa, herkesin içinde sırf kötü davranışlarından ötürü Mirza Kuli'yi camiadan atan Hz.Bahaullah'ın, onları da reddedeceğini ve ebediyen huzurundan kovacağını biliyorlardı. Gerçekten de böyle bir cinayet işlemekle ve Emrin temiz ismini lekelemekle, Allah'ın onları hiç bir zaman affetmeyeceğini ve ruhlarının Allah'ın bütün dünyalarında lanetleneceği sonucunun farkındaydılar. Fakat, Hz.Bahaullah ve Onun sevdiklerinin böylesine acımasızca iftira ve yalan suçlamalar ve saldırılar karşısında dayanamadılar. Rablarının bu şekilde ıstırap çekmesi yerine, bu kötü cinayeti işleyerek ruhlarının varlığını feda etmenin daha iyi olacağına karar verdiler.

Hz.Bahaullah Kendisi mahbusiyetinin ayrıntılarını katibi, Mirza Ağa Can'ın sözleriyle bir Levihte anlatmıştır. Bu hazin hikayeyi yazan Hz.Şevki Efendi hikayesinin bir bölümünü bu Levhe dayandırmıştır:

Sıkı mahbusiyetleri* ancak hafiflemiş ve nöbetçileri yeni savulmuş idi ki, toplulukta için için kaynamakta olan bir iç bunalım ani ve felaketli bir şekilde patlak verdi. Hz.Bahaullah Kendisi ile birlikte Akka'ya gelmiş olan sürgünlerden ikisinin† yakışıksız davranışları yüzünden onları yanından uzaklaştırmaya mecbur kalmıştı. Seyyid Muhammed bu fırsattan yararlanmakta gecikmedi . Kendine katılan bu yeni yavaşmaların desteği ve casusluk yapan eski taraftarları ile birlikte İstanbul'da

* Hz.Bahaullah ve sürgün arkadaşları.

† Mirza Rıza Kuli ve kız kardeşi Bedri Can (A.T.)

başlattığından daha haince bir kötöleme, karalama ve dolap çevirme kampanyasına girişti. Maksudı zaten bağnaz, kuşkucu olan halkı yeni bir düşmanlık ve taşkınlık dalgasına kaptırmaktı. Şimdi Hz.Bahaullah'ın hayatı yeni bir tehlikenin tehdidi altındaydı. Taraftarlarını, zalimlere karşı misillemede bulunmaktan birkaç kere sözlü ve yazılı olarak kesinlikle menetmiş ve hatta sevgili Efendisinin çektiği cefaların intikamını almağa niyetlenen sorumsuz bir Arap mümini Beyrut'a geri göndermiş olduğu halde, arkadaşlarından yedisi kendilerine eziyet edenleri gizlice bulup, aralarında Seyyid Muhammed ve Ağa Can'ın da bulunduğu üç kişiyi katlettiler.

Zaten baskı altında bulunan topluluk tarif edilemez bir dehşet ve yeise kapıldı. Hz.Bahaullah'ın öfkesi sınır tanımıyordu. Bu fiilin işlenmesinden kısa bir süre sonra nazil olan bir Levihte duygularını şöyle dile getirmiştir: **Eğer başımıza gelen işlerden söz etmiş olsaydık gökler yarılr, dağlar toz olurdu.** Bir başka yerde buyurur: **Benim mahpusluğum Bana zarar vermez. Bana zarar verecek şey, Beni sevenlerin, Bana bağllık iddia edenlerin yüreğimi ve Kalemimi inleyen işler işlemeleridir.** yine buyurur: **Benim mahbusiyetim Bana utanç getirmez. Hayır, Hayatıma yemin olsun ki, Bana şeref getirir. Beni utandıracak şey, taraftarların arasında Beni sevdiklerini söyleyip de aslında Şeytanın peşinden gidenlerin davranışlarıdır.**

Vahiy katibine Levihlerini yazdırdığı sırada Vali, komutasındaki kılıç çekmiş askerlerle evini kuşattı. Komutanları kadar halk da büyük heyecan içindeydi. Her taraftan bağırılmalar çağırılmalar duyuluyordu. Hz.Bahaullah bir emirle vilayete çağırıldı, sorguya çekildi ve ilk gece oğullarından biri ile beraber Şavirdi

Hanının bir odasında göz altında tutuldu, sonraki iki gece o civarda daha iyi bir yerde kaldı ve ancak yetmiş saat sonra evine dönmesine izin verildi. Hz.Abdulbaha ilk geceyi hapisanede zincirlere bağlı bir şekilde geçirdikten sonra Babası ile birlikte olmasına müsaade edildi. Arkadaşlarından yirmi beşi bir başka hapisanede zincire vuruldular, fakat o iğrenç suçu işleyen ve birkaç yıl hapsedilenlerin dışında hepsi altı gün sonra Şavirdi Hanına nakledilip altı ay orada göz altında bulunduruldu.

HZ.Bahaullah'ın vilayete gelişinde, şehrin kumandanı O'na dönerek pervasızca sordu: " Taraftarlarımızdan bazılarının bu şekilde hareket etmeleri doğru mu? " Cevabını derhal aldı: "**Eğer askerlerinizden biri kötü bir şey yaparsa onun yerine siz mi sorumlu tutulup ceza görürsünüz ?**" Sorgulama sırasında adı ve nereden geldiği soruldu. "**Bu güneşten daha açıktır**" cevabını verdi. Aynı soru bir kere daha sorulunca şunu söyledi: "**Bundan söz etmeği uygun bulmuyorum. Elinizde bulunan hükümet fermanına bakınız.**" Soru belirgin bir saygıyla bir kere daha tekrarlanınca, Hz.Bahaullah haşmet ve kudretle konuştu: "**Adım Bahaullah (Tanrının ışığı), memleketim Nur (ışık) dur. Bunu böylece bilirsiniz.**" Müftüye dönerek üstü örtülü şekilde onu kınayan sözler söyledikten sonra orada toplananlara heyecan ve hiddet dolu kelimelerle hitap etti. Hiç kimse kendinde O'na cevap verecek cesareti bulamadı. Mülük Suresinden ayetler okuduktan sonra kalkıp toplantıyı terk etti. Az sonra Vali haber gönderip evine dönmekte serbest olduğunu bildirdi ve olup bitenler için özür diledi.

Bu olayın ardından, zaten sürgünlere karşı kötü duygularla dolu olan halk, onların inandığı Dinin adını taşıyan her şeye karşı derin bir husumet besler oldu.

Yüzlerine karşı açıkça ve çekinmeden onları imansızlık, dinsizlik, terörcülük ve küfür ile suçluyorlardı. Hz.Bahaullah'ın bitişik komşusu olan Abud, evini şimdi çok korktuğu ve çekindiği komşusunun evinden ayıran duvarı takviye etti. Mahpus sürgünlerin çocukları bile, o günlerde ne zaman sokağa çıkmak isteseler, izleniyor, lanetleniyor ve taşlanıyorlardı. 8

Cinayeti işleyenler, yetkililerce uzun yıllar hapse mahkum oldular. Diğerleri altı ay hapis yattılar ve onların bu işe karışmadıkları yavaş yavaş anlaşılınca serbest bırakıldılar. Zamanı gelince, Hz.Bahaullah'ın onların ardından kışkırtıcı güç olması bir yana, böyle iğrenç bir hareketle asla ilgisinin olamayacağı herkes için aydınlığa kavuşmuştu.

Tarihi Değerlendirmenin sorunları

Hz.Bahaullah'ın hayatının hazin yönlerinden biri, Emirle tanışan pek çok kimsenin Onu ve Onun iddialarını takdir etmemeleriydi. Yukarıdaki olay bunun bir örneğidir. Elbette, Onun açıkça düşmanı olanların Onu yanlış tanıtmaları beklenebilir. Aynı şekilde, taraflı ve taassup gösteren Bahai olmayan bazı tarihçiler, oryantalistler ve misyonerler de Onu yanlış tanıttılar. Buna rağmen, tarafsız ve dost olanlar da doğru yargılamayı hiç bir zaman başaramadılar, çünkü, Hz.Bahaullah'ın iddialarının ve makamının gerçek mahiyetini bilmiyorlardı. Hz.Bahaullah, Emri Osmanlı İmparatorluğu toprakları içerisinde tebliğ etmelerini taraftarlarına kesinlikle yasaklamıştı. İşte bu sebepten, Onun için iyi emeller besleyen ve Ona hayran olan bazı önemli kişiler, Onu dini bir lider veya bir tarikatın başı, azamet ve otoritesinin onları mest eden çok büyük bir kişi olarak gördüler fakat, Onun makamını tam olarak anlamadılar. Bu sebepten, pek çok çağdaş tarihçiler ve yazarlar gelecek kuşaklara ya tamamen yalan ve taassuplarla dolu, ya da pek çok yanlış bilgi içeren hikayeler bıraktılar.

Bir bilgin ne kadar tarafsız ve objektif de olsa, Onun Emrini kabul edenlerden değilse, Hz.Bahauallah'ın hayat hikayesinin gerçek yorumunu yazabilmesi veya misyonunun otantik takdirini sunabilmesi mümkün değildir. Nasıl bir işçi bir bilim adamının işini ancak yüzeysel olarak değerlendirebilirse - ilmi keşfin gerçek anlamını takdir edebilmesi için kendisinin bir bilim adamı olması gerekir. - o halde, bir dinin tarihini yazan kimse tarihi olayları o dinin içinde hıfzedilmiş Allah'ın Zuhurunun gerçeğine bağlamalıdır. Şüpheci bir kimse için bu mümkün değildir. Herhangi bir tarih yazma sanatı sadece olayları tarif etmek değil, onları birbirine bağlamak ve doğru metnine oturtmaktır. Din tarihinde Zuhurun kendisi açıkça merkezidir - o bundan dışlanamaz. Din kurucuları öğretilerini insanın hiç bir zaman sahip olamayacakları deneyim olan İlahi vahiy yoluyla alırlar. Bu onu ilmi araştırmanın ötesinde kılar.

HZ.Bahauallah'ın gerçek imajını ve Zuhurunu sınırlı bir dereceye kadar çizimini yapabilecek tek tarih eseri, Onun eserlerine vakıf, Ona sadık bir inanan tarafından yazılandır. Onun iddialarını anlayan, Onun hareketlerini ve söylediklerini, Onun öğretileri ışığı altında tefsir edebilendir. Hatta böyle bir insan bile Allah'ın Mazharının hayatı ile ilgili olayları tam olarak değerlendirmeye hayal edemez. Bu, Onu tam olarak anlamının insan kapasitesinin ötesinde olma gibi basit bir nedenden dolayıdır. Akdes Kitabında Hz.Bahauallah şöyle buyururlar:

Söyle: Ey Ulema topluluğu! Tanrı Kitabını sizdeki bilgi ve kurullarla tartmayınız; çünkü o, insanlar arasında kurulmuş doğru tartan terazidir. Yeryüzü milletlerinde olan her şey, bu Ulu Terazi'de tartılır; o ise ancak kendisi ile tartılır. N'olaydı bunu bileydiniz!9

HZ.Bahauallah'ın havarilerinden bir kaçı, Onun hakkında kendi anılarını anlatmışlardır ve her biri kendi ruhani

kapasitesine göre Emrin tarihinin bazı yönlerini kayda geçmişlerdir.Nebil-i Azam ayrıntılı bir tarih yazmış, ki bunun bir bölümü Nebil Tarihi adı altında neşredilmiştir. Onun tarihi, Bahailer tarafından Hz.Bab ve Hz.Bahaullah dönemlerinin en doğru tarihi olarak kabul edilir.

Emrin Velisi Şevki Efendi'nin 'God Passes By' (Bahai Dininin Birinci Yüz Yılı) adlı kitabından bahsetmeden Emrin tarihinin hiç bir kayıtları tamam olamaz. Bu kitap Hz.Bab, Hz.Bahaullah ve Hz.Abdulbaha'nın misyonları ile ilgili tarihi olayları anlatmasının dışında, Nazm-ı İdarinin doğuşu ve gelişmesini de anlatır. O tarihin bir şaheseridir - öz olmakla beraber Bahailiğin birinci asrının en önemli olaylarının canlı ayrıntılarıyla doludur. Hz.Şevki Efendi usta üslubuyla ciltler dolusu malzemeyi bir kaç yüz sayfada özetlemiştir. Bu kitabın hemen her sayfası muazzam bilgi, harikulade seçilmiş çeşitli vakalar, tarihi dokümanlarla bezenmiş, Emrin Merkezi Kişilerinin geniş Yazılarının hazinesinden alıntılarla doludur. Emrin Velisi olarak Hz.Şevki Efendi, Bahai tarihi üzerine böyle bir kitap yazmada herkesten çok daha salahiyet sahibiydi. Hz.Bahaullah'ın Yazılarının yanılmaz açıklayıcısı olarak Hz.Abdulbaha'dan sonra gelen, Hz.Bahaullah'ın Yazılarını anlama ve takdir etmede hiç bir insanın başarmayı hayal edemeyeceği eşsiz bir kapasite ile süslenmişti. Her büyük olayı Hz.Bahaullah'ın vahyinin ışığı altında açığa çıkarır ve her konuya Emrin hakikatinin bir miktarını şırınga eder. Emrin Merkezi Kişilerini ve onların, havarilerin hayatlarının kayıtlarını yazarken, onların hareketlerinin arkasındaki gerçek motiveyi açıklar, bu hareketlerin etkilerini hesaplar, Babi ve Bahai şehitlerinin kahramanlık ve fedakarlıklarını doğru perspektife oturtur, Emrin gösterdiği zafer ve krizleri sayar, düşmanlarının yıkılışlarını anlatır, dünyayı kapsayan kurumlarının ortaya çıkışını sergiler ve gelecekteki mukadderatını haber verir.

HZ.Bahaullah'ın makamını hakikaten anlamış olan ve Onun hareketlerini anlatma pozisyonunda olan Hz.Şevki Efendinin yazılarına zıt olarak, Emir hakkında çok az bilgi sahibi ve arkalarında hatalarla dolu bilgi bırakan kişilerin yazılarıyla karşılaşırız. Nasıl olur da taassup ile dolu veya tarafsız bile olsa, Allah'ın Mazharının hakikatine kör olan bir kimse Onun hayatının doğru tarihini yazabilir ve Onun hareketlerini ve sözlerini tefsir edebilir? Yahudiler dahil, Hz.İsa'nın zamanında yaşayan ve Ona inanmayan kimselerin, Onun hayatı ve öğretilerini gerçekten takdir etmeleri nasıl beklenebilir?

Bunu yapamazlardı, çünkü, onlar Onun azametinden perdelenmişlerdi. Aynı şey Hz.Bahaullah'ın günü için de geçerlidir.

Bir örnek, Akka'da üç kişinin katledilme olayıdır. İlk başlarda, şehirde, fakir ve zengin pek çok kimse, Hz.Bahaullah'ı bu iğrenç eylemin kışkırtıcısı sandılar. Fakat aradan zaman geçince, pek çokları hatalarını anladılar ve Onun faziletlerinin yüceliğini ve amellerinin temizliğini gördüler. Bazı Batılı yazarlar sorgulamanın taraflı ve çarpıtılmış şeklini işittiler ve bunları mektuplarında ve hatıralarında yazdılar. Bu adamların idrak edemedikleri şey, sorgulama sırasında Hz.Bahaullah'ın yetkililerle konuşmasını duyanların, ne Onun iddialarına aşına oldukları ve ne de konuşmalarında kullandığı terminolojiyi anlamadıklarıydı.

Örneğin, Hz.Bahaullah, Akka müftüsü dahil, şehrin yetkilileri ve ileri gelenlerinin önünde şeref koltuğunda otururken, ortalığı titreten bir sesle Mülük Suresinden ve diğer Levihlerden bazı bölümler okudu. Bu Eserlere aşına olan kimseler bilirler ki, o kimse eğer Hz.Bahaullah'ın öğretilerine ve sözlerine tam olarak vakıf değilse, Bahailer için açık olan ancak başkaları için anlaşılması zor olan Onun bu Levihlerde çeşitli imalarının önemini takdir edemez. Bütün bunlardan çıkan

sonuç, Hz.Bahau'llah'ın sorgulamasını yazan Bahai olmayanların çok büyük yanlış anlamalarıdır.

Bir örneğe bakalım: Laurance Oliphant adında tanınmış bir seyyah, "Hayfa", ya da, "Arz-ı Akdes'de Hayat " adlı kitabında, Hz.Bahau'llah'ın sorgulanmasından sonra serbest bırakıldığını ve " Bir sonraki mahkeme celselerinden muaf tutulmak için yüklü bir rüşvet verdi," diye yazmış.¹⁰ Yaklaşık otuz sene Kendisini düşmanlarının iradesine bırakmış olan Hz.Bahau'llah hakkında biraz bilgi edinmek için ilgi gösterseydi, böyle büyük bir hata yapmamış olurdu. Eğer, yukarda anlatıldığı gibi Hz.Bahau'llah Kendisini hapisten kurtarmayı isteseydi, yirmi yıl önce Tahran'ın Siyah Çalında, veya Edirne'den veya Akka kalesinden Kendisini serbest bıraktırdı. Ne kadar özet de olsa, eğer bu öykünün yazarı bu Emrin öğretilerini, Kurucusunun sahip olduğu İlahi mükemmellik ve faziletlerini araştırabilseydi, bunun Hz.Bahau'llah'ın doğruluğuna zarar vermeğe eğilimli bir yalan olarak ona rapor edildiğini anlayabilirdi. Dahası, Hz.Bahau'llah ve ailesinin zor koşullar içerisinde yaşadıkları ve yaşamakta oldukları hayatı bilseydi, tamamı ile başka bir öykü yazardı.

Bu kitabın amacı, bir takım gayri Bahai yazarların yanlış değerlendirmelerini tekzip etmek değildir. Ancak, bu durumda, gerçek olmayan başka iddiaları içeren Oliphant'ın raporuna biraz daha bakmak ilginçtir. Mesela, sorgu memuru Hz.Bahau'llah'a vazifesinin ne olduğunu sorduğu zaman O'nun cevabı, **'...Ben bir deve çobanı değilim... ne de bir marangozun oğluyum.'** Olmuştur. Gene burada da Oliphant'a bu melun beyanda bulunan kimse Hz.Bahau'llah'ı başka Peygamberlere saygı göstermeyen, dini düşüncelere karşı, mağrur bir kimse olarak tanıtmış.

Hz.Bahau'llah'ı ve öğretilerini tanıyan bir kimse bunun gerçekten ne kadar uzak olduğunu bilir. Hz.Bahau'llah, sayısız Levihlerinde, gerek Hz.Muhammed ve gerekse Hz.İsa'ya parlak

iltifatlarda bulunmuştur. Bu iki dinin taraftarlarından hiç kimse Peygamberleri hakkında, Hz.Bahau'llah'ın Allah'ın bu iki Mazharının makamını methettiği ve yücelttiği zaman sözlerindeki samimiyet, güç, güzellik, derinlik ve letafetle boy ölçüşecek bir şekilde yazmamıştır. Buna bir örnek: İstanbul'da oturan bir Hristiyan papazın sorduğu sorulara cevaben bir Levhin vahy olduğu bir zamanda Hz.Bahau'llah şu övgüde bulunur:

Bil ki, İnsan oğlu, ruhunu Tanrıya teslim edince, bütün yaratık dünyası büyük bir ağlayışla ağladı. Fakat, Onun Kendisini feda etmesiyle beraber bütün yaratıklarda yeni bir kabiliyet ve istidat ruhu peyda oldu. Bunun insan toplulukları üzerindeki tesirini bugün gözünüzle görüyorsunuz. Mütebahhir alimlerin söyledikleri derin hikmetler, sanatkar ellerin yarattıkları nefiseler ve şevketli hükümdarların işlettikleri nüfuzlar hep Onun her şeye nüfuz eden ulvi ve nurani Ruhunun salıverdiği canlandırıcı kudretin belirtilerindedir.

Dünyaya gelince, Kendi nurunu bütün yaratıklar üzerine döktüğüne tanıklık ederiz. Cüzamlılar Onun vasıtasıyla cehalet ve taassup cüzamından şifa buldular. Sefihler ve iffetsizler Onun vasıtasıyla tedavi olundular. Körlerin gözleri, gücü her şeye yeten Tanrının izniyle açıldı. Günah işleyenlerin ruhu Onunla temizlendi.

Cüzam için insan ile Tanrısı Rabbin irfanı arasına giren herhangi bir perdedir denebilir. Ondan perdelenen her kimse cüzamlıdır. Bu gibilerin ismi aziz ve hamid olan Allah'ın melekutunda anılmaz. Kelimetullah'ın kudretiyle her cüzamlının temizlendiğine, her hastalığın tedavi edildiğine ve her

sakathğın giderildiğine şahadet ederiz. Cihanı temizleyen Odur. Ne mutlu o kimseye ki, güler yüzle Ona yönelir !¹¹

Hz.Bahaullah'ın İslam Peygamberine övgüler sunduğu bir çok Levihler de vardır. Dahası, Yazılarında, Allah'ın Mazharları hakkında genel olarak sayısız methiye bölümleri vardır. Örneğin, İkan Kitabını okuyan bir okur, orada Onun Allah'ın seçkinlerinden derin bir saygı diliyle bahsettiğini ve onların makamlarını yücelttiğini görür. Bütün bunlar, geçmiş Peygamberler için Hz.Bahaullah'ın asil görüşlerinin ve Onları nasıl saygı ve onurla tuttuğunun fazlasıyla delilidir.

Aşağıdaki hikaye bunun bir göstergesidir. Nasreddin Şah zamanında uzun yıllar İran başbakanlığını yapan Mirza Taki Han-1 Emir Nizamla ilgilidir. Hz.Bab'ın ölüm fermanını o vermiş ve Babi toplumuna karşı büyük mezalimde bulunmuştu.

Bir gün Mirza Taki Han'ın Hz.Bahaullah'ın da hazır bulunduğu bir toplantıya katıldığını (muhtemelen Tahran'da) Hz.Abdulbaha anlatırlar.¹² Başbakan,saygısız bir tavırla Kur'an'ın bazı ayetlerinden bahsediyormuş ve alaylı bir tavırla Kur'an'ın şu ayetinin hakikatini sormuş:

" Karada ve denizde ne varsa O hepsini bilir. Onun haberi olmadan tek bir yaprak düşmez. Arzın karanlıklarındaki tek bir darı , yaş kuru her şey apaçık Kitapta vardır."¹³

Hz.Bahaullah'ın derhal verdiği cevap, Mirza Taki Han'ın davranışını tasvip etmediğini ve yukarıdaki ayetin şüphesiz doğru olduğunu teyid etmesiydi. Daha fazla açıklamasını istediği zaman Hz.Bahaullah, Kur'an'ın Allah'ın Kelamının bir deposu olduğu anlamına geldiğini; tarih, tefsir, kehanet gibi çeşitli konuları içerdiğini söyledi. Sayfaları içinde büyük önem taşıyan hakikatlerin gizlendiğini ve gerçekten de her şeyden bu kitapta bahsedildiğini insanın keşfedebileceğini söyledi.

Mirza Taki Han küstahça, " Ben de orada bahsediliyor muyum ? " diye sordu.

Hz.Bahaullah'ın hazır cevabı, "Evet, bahsediliyorsun ." oldu.

" Bana ima mı ediliyor, yoksa açıkça ismen mi bahsediliyor ?" diye sordu.

" Açıkça ismen " diye Hz.Bahaullah ifade etti.

Mirza Taki Han küstah bir tavırla, " Kur'an'da kendimle ilgili bir referansı görmemem acayip."

HZ.BAHAULLAH, " SENİN İSMİNE OLAN ATIF ŞU AYETTEDİR : ' O dedi, eğer sen Taki isen, ben senden kaçıp Rahman olana sığınırım. " " 14

HZ.Bahaullah tarafından ona atfedilen böyle küçültücü bir referansı duyan Mirza Taki Han son derece kızdı fakat kızgınlığını göstermedi. Bunun yerine, adı geçen Kur'an ayetini bir az daha batırmak ve Hz.Bahaullah'ı küçük düşürmek için bir hamlede daha bulundu. Sordu : 'Peki, Kur'an'da babam Kurban'a da değinen bir ayet de var mı ?'

' Evet, vardır, ' diye Hz.Bahaullah cevap verdi.

'Onun ismine imada mı bulunmuş, yoksa ismen mi zikredilmiş ?' diye sordu.

Bu ayette ismen taalluk eder, ' diye Hz.Bahaullah cevap verdi "**... Ateşin yiyip yuttuğu bir Kurban† ile bize gel "**15

Geçmiş Peygamberleri Hz.Bahaullah'ın her zaman savunduğunu gösteren bir başka hikaye, Mirza Abul Fazıl'ın* şu anlattıklarıdır :

* Taki "korkulan" anlamına gelir

† "feda eden"

" Gerçi Hz.Bahaullah İran'da hiç bir okula gitmedi[†] ve her hangi bir eğitim kurumunda eğitim görmedi ama, çocukluğundan beri büyüklük, asalet, muhakeme ve derin bir zeka göze çarpacak derecede Onun yüzünde okunuyordu. Onların toplantılarında bulunduğu zamanlar, her zaman olduğu gibi büyük bilim adamları Allah'ın Mazharının hakikatinin ilk işaretleri olan Onun canlandırıcı ve hayat verici konuşmalarından ötürü sessiz kalırlardı.

İslam toplumunun ileri gelen bir zatı şu hikayeyi anlattı: ' Bir gün din filozofu, saygı değer Kazvinli Mirza Nazar Ali-yi Hakim'in bulunduğu bir toplantıda, devletin bir takım ileri gelenleri, yüksek rütbeli hükümet adamlarının bulunduğu bir toplantıdaydım. O, Kacar hanedanından Muhammed Şah'ın ruhani rehberi ve lideriydi ve zamanın hikmetli ve dindar mistiklerinin yol göstericiliği için ona döndükleri bir zattı.

Zamanın rayiç bilgi terimleriyle konuşan bu tanınmış filozof, insanın en yüksek ruhani mükemmelliğine erişmesi ile ilgili konuyu açıklıyordu. İçinde uyuyan egoizm ihtirası ve duygusallığı galeyana gelinceye kadar bu şekilde konuştu ve sonra konuşma yularını eline aldı.. Kendi başarı ve mükemmelliklerini anlatırken şöyle dedi: 'Örneğin, eğer şu anda hizmetçim gelir ve dışarıda kapının önünde Hz.İsa'nın durduğunu ve benim huzuruma çıkmak için onun izin istediğini söylerse,

* sayfa 116- e bakınız

† Hz.Bahaullah kendi klasındaki insanlar için olan geleneksel eğitimi aldı. Teologlar ve ilahiyatçılar için açılan daha yüksek okullara gitmedi. cilt 1 S. 17-19 a bakınız.

benim Ona hiç bir ihtiyacım olmadığını göreceğim ve Onunla buluşmak istemeyeceğim'.

Orada bulunan bir kaç kişi sessiz kaldı yordakçuların çoğu da her zaman olduğu gibi onu tasdik ettiler. Hz.Bahaullah o toplantıdaydı. Hz.İsa'nın aleyhinde yapılan böyle bir konuşma, Onu konuşmaya teşvik etti. Allah'ın Mazharının böyle aşağılanmasına dayanamadı.. Yüzünde duygularını gösteren bir ifadeyle, Hz.Bahaullah bir sorusunu cevaplamasını bu bilgin filozoftan istedi. O da kabul edince Hz.Bahaullah şöyle dedi. 'Şah'ı çok sevmenize rağmen, farz edelim ki, şu anda baş cellat on askeri ile birlikte sizi tutuklamak ve Şah'ın huzuruna götürmek için geldi. Bu koşullar altında sen korkar ve huzursuz mu olursun, yoksa onun emirlerine sükunetle ve korkusuzca itaat mı edersin?' Kısa bir duraklamadan sonra bilim adamı, 'Doğrusunu istersen, çok korkardım, sakın kalamazdım ve hatta dilimin hareket etmeğe mecali kalmazdı' diye cevap verdi.. Hz.Bahaullah, 'Böyle zayıf bir halde olan insan böyle bir iddiada bulunmamalıdır!' Orada bulunanlar Onun konuşmasındaki sebattan şaşkına döndüler ve tartışmasının gücüne hayret ettiler.'

16

Hz.Bahaullah'ın Azameti

Hz.Bahaullah'ın huzuruna çıkan havarilerinden bazıları, Onun kişiliğinin doğa üstü haşmetine değinmişlerdir. Bu, Hz.Bahaullah'ın öyle bir göze çarpan yönüydü ki, Onunla yüz yüze gelen insanlar, Onun huzuruyla büyülenir ve çok zaman nutukları tutulurdu. Mirza Haydar Ali, Akka'ya yaptığı ziyaretlerinin hikayelerini anlatırken, bunu şu kelimelerle anlatmıştır:

Görünüşte o bir mahkumdu, suçlanmış ve haksızlığa uğramıştı. Ancak gerçekte O, Azamet Güneşi, azamet ve haşmetin İzharı, denge ve azamet Melekutunun Kralıydı..

Gerçi O, büyük bir merhamet ve şefkat gösterir ve huzuruna gelen herkese nezaket ve tevazu ile yaklaşır ve çok zaman onları rahatlatmak için espriler yapardı, fakat bütün bunlara rağmen, hiç kimse, ister inanan olsun, ister olmasın, ister tahsilli, ister cahil olsun, ister akıllı ister aptal olsun, ancak her zamanki günlük hallerinde ancak on kelime konuşabilirlerdi. Gerçekten de pek çoğu kendisini korkak ve konuşmaktan aciz görürlerdi.

Bazıları, sırf münakaşa etmek ve Onunla zıtlaşmak amacıyla huzuruna çıkmak için izin isterlerdi. Kendi katından bir lütf olarak ve delili gerçekleştirmek ve ispatları kesin olarak beyan etmek için, Onun haşmet ve izzetinin huzuruna çıkmalarına müsaade ederdi. Onlar odaya girerken, Onun hoş geldin sesini duydukları ve azamet ışığı ile parlayan cemaline baktıkları zaman, Onun kapısında secdeye varmaktan kendilerini alıkoyamazlardı. O, oturacakları yeri gösterdiği zaman tek kelime edemez veya sorularını sormağa muktedir olamazlardı. Ayrılırken de gayri ihtiyari Onun önünde eğilirdi. Bazıları, Onunla görüşmenin etkisiyle değişirler ve sonsuz içtenlik ve sadakatle oradan ayrılırlardı. Bazıları ise yaşadıklarını bir büyüden başka bir şey değil diye niteleyerek cahil ve umursamaz bir şekilde Onun huzurundan ayrılırlardı..

İnanan, Hz.Bahaullah'ın huzurunda neler hissettiğini anlattığı zaman, onun bu intibalarının onun fedakarlık ve Onunla olan ilişkisinde tam bir hiçlik duygusu vasıtasıyla meydana gelmesi gibi tefsir edilebilir. Fakat Onun huzuruna bir karşıt olarak gelip bir inanan olarak ayrılan, bir düşman olarak gelip dost olarak giden veya, münakaşa çıkarmak için gelip hiç bir şey söylemeden giden ve isteyerek gözü kör gelip bunun bir büyü olduğunu söyleyerek gidenlere ne demeli ? 17

Buna bir örnek verelim: Gerçi Hz.Bahauallah bazı Bahai olmayanlara huzuruna çıkmaları için izin verdi ancak bu bir kural olmaktan ziyade bir ayrıcalıktı. Seneler geçtikçe, halkı huzuruna kabul etme isteği azaldı. Bir zaman, Akka şehrinin bir Valisi Hz.Bahauallah'ın huzuruna gitmek istedi ve yıllarca kendisine bu izin verilmedi. Onun yerine Hz.Abdulbaha ile görüştürüldü. Aradan bir kaç yıl geçti ve devamlı ricalara rağmen izin verilmedi, ta ki, Suriye Merkez Hükümeti, Valinin Hz.Bahauallah'ı ziyaret etmesini isteyinceye kadar. Böyle olunca, o, Avrupalı bir generalle birlikte Onun huzuruna kabul edildi. Her ikisi de Onun odasına girer girmez Onun haşmetli huzurundan çarpıldılar. Onun Şahsiyetiyle öyle büyülenmişlerdi ki, kapının eşliğinde diz çöktüler. Gerçi Hz.Bahauallah onlara oturmaları için yer gösterdi ama onlar pozisyonlarını bozmadılar. General şişman olduğu için o vaziyette oturmak özellikle onun için dayanılmaz biçimde zordu. Hz.Bahauallah'ın onlara söyleyecek bir sözü olmadığı için ve onlar da görüşme esnasında sessiz kaldıkları için on dakika sonra ayrılmak için izin istediler.

Hz.Bahauallah Bağdat'tayken halkla ilişkileri olduğunu, Edirne de ise bunun daha az yapıldığını daha önceki ciltte* zaten anlatmıştık. Şimdi, Akka'da ise, şehir halkıyla hemen hemen tamamen ilişkisini kesti ve halkla ilişkileri Hz.Abdulbaha'ya bıraktı. Onun Bağdat'taki günleri ile Akka'daki günleri arasında büyük bir fark var. Hz.Bahauallah Bağdat'tayken henüz misyonunu açıklamamıştı. Resmi olarak O ve taraftarları halk arasında Hz.Bab taraftarları olarak kabul ediliyorlardı. Bağımsız olduğu için halk arasında dolaştı. Bir zamanlar, Bağdat'tayken gündüzleri tipik uğraşısı şöyleydi:

* Cilt 2, S. 77

Kahvaltısını evinin haremlik* kısmında yaptıktan sonra, misafirlerin kabul odası olarak ayrılan selamlık kısmına giderdi. Yaklaşık yarım ile bir saat arasında ahbablar Hz.Bahaullah'ın huzuruna müşerref oldukları o odada toplanırlardı. Bu zaman içerisinde O, ya oturur ya da bir aşağı bir yukarı adımlardı. Sonra, yanında en az iki inananla birlikte şehrin eski kısmına, kahvehaneye giderdi. Kahveci, Seyyid Habib adında bir Araptı. O Babi değildi ama Hz.Bahaullah'ın büyük hayranlarından ve Ona olağanüstü bir saygı gösterirdi. Çok zaman Hz.Bahaullah onlara Hz.Bab'ın Dininden bahseder ve Allah'ın Emrinin bazı gerçeklerini açıklardı. Genelde bir saatten fazla süren kahvedeki bu görüşmeden sonra, evine dönerdi. Öğleden sonra inananlar tekrar Onun huzuruna gidebilirlerdi. Sonra, tekrar kahvehaneye gider ve güneş batarken eve dönerdi. Sonra, inananlar, bazı akşamlar Onun evine gider ve orada Onun huzuruna müşerref olurlardı. Bazen de bazı önemli kimseler, ileri gelen sivil ve din adamları, İran prensleri ve diğerleri Ondaki öğüt almak için, Onun dizinin dibine oturmak için, Hz.Bahaullah'ın huzuruna giderlerdi. Hz.Bahaullah hiç bir zaman onların evine gitmedi, sadece bazen inananların evine giderdi.

Hz.Bahaullah Edirne'de Bağdat'ta olduğu kadar halk arasında görünmedi. Arada sırada camileri ziyaret eder ve bazen şehrin valisi gibi önemli kişileri kabul ederdi. Daha önce de belirttiğimiz gibi, Akka'da yıllar geçtikçe, inananların dışında, her hangi bir kimseyi çok ender kabul ederdi. Elbette, her zaman istisnai durumlar olurdu. Mesela, üç Ezeli'nin öldürülmelerinden kısa bir süre sonra, Hz.Bahaullah'a kötü davranan Salih Paşa görevinden alınmış, yerine halefinden çok

* Orta doğuda evler haremlik ve selamlık olarak inşa edilmişlerdir. Selamlık her zaman ziyaretçiler ve misafirler için ayrıdır. Haremlik ise hususidir.

daha basiretli Ahmet Tevfik bey getirilmişti. O vali olur olmaz, öldürülen Mirza Rıza Kuli'nin kız kardeşi Bedri Can Valiye Hz.Bahaullah'ı kötölemek için gitti. Valinin beynini tamamen zehirlemek teşebbüsü ile Hz.Bahaullah hakkında yalan ve iftira kabilinden suçlamalarda bulundu. Hz.Bahaullah'ı, hükümdarlar dahil bütün insanlara hüküm sürmek isteyen biri olarak tanıttı. İddialarını kanıtlamak için de Mülük Suresini ve diğer bazı Levihlerin kopyalarını götürdü.

Bu mektupları okumak, Vali üzerinde tam tersine bir etki bıraktı. Hz.Bahaullah'ın katibi Mirza Ağa Can'ın kelimeleri ile yazılan bir Levihte¹⁸ Hz.Bahaullah Kendi şahadetine göre, Valinin kendisi Sureyi ve diğer Levihleri Hz.Abdulbaha'ya götürdü ve Ona bunları okuduktan sonra Emrin doğruluğuna ikna olduğunu söyledi ve Hz.Bahaullah ile tanışmak için izin verilmesini rica etti. Bu görüşme sırasında ki, Valinin kalbi Hz.Bahaullah için sevgiyle dolmuştu. Onun ruhani güçlerinden derinden etkilenmişti. Ona hizmet etmek için yalvardı. Hz.Bahaullah kişisel hizmeti reddetti ve onun yerine şehir halkının yararına, kullanım dışında kalan su kemerinin onarılmasını teklif etti. Vali bu teklifi olumlu karşıladı.*

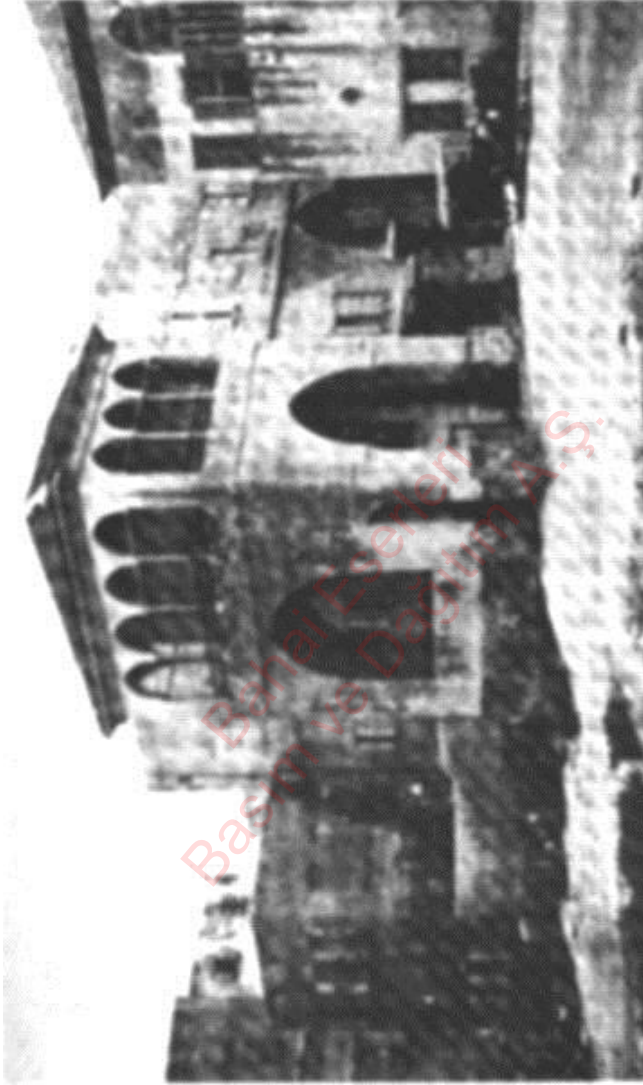
Hz.Abdulbaha'nın mümtaz sıfatlarını gören ve Onun hararetli hayranlarından olan Vali işte bu validir. Görevi sırasında karşılaştığı güç konularda çok zaman yol göstermesi için Hz.Abdulbaha'ya baş vururdu. Gerçi bu durumda Padişahın fermanına ters hareket ettiğini biliyordu ama İran'dan ziyaretçi akınına engel çıkarmayan oydu.

Gerçi Hz.Bahaullah Akka'da halkla temas etmedi ama halkın üzerine saçtığı lütuf ve inayet hiç eksilmedi. Çünkü, babası adına Hz.Abdulbaha şefkat ve koruma kanatlarını Akka halkına ve civar ülkelere yaydı. Fakir olsun, zengin olsun

* Bu hikayenin ayrıntıları için sayfa 30-32 e bakınız.

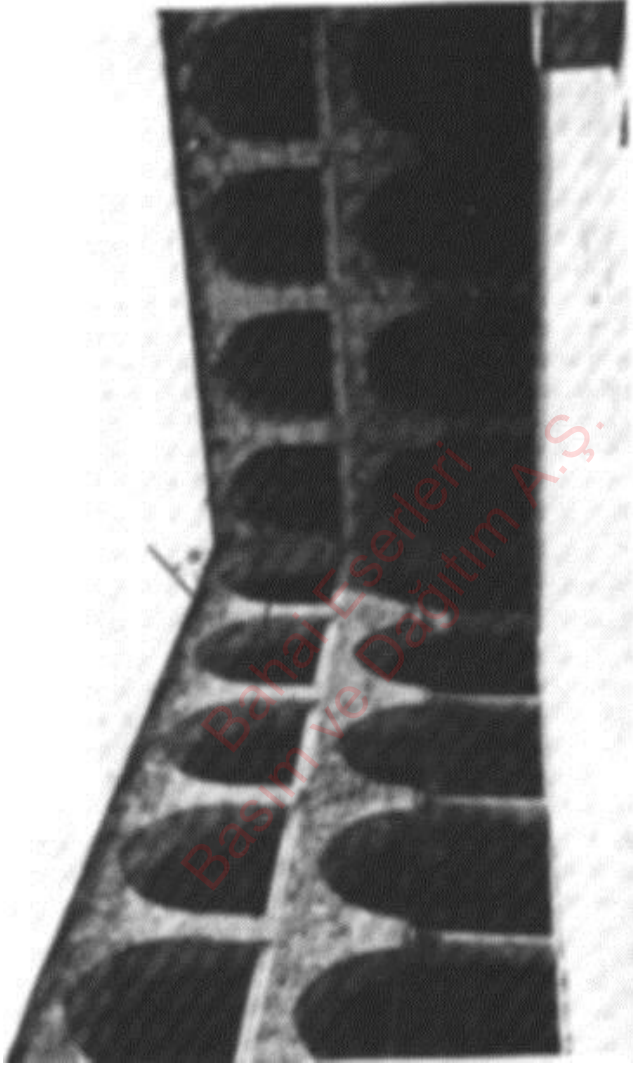
herkes öğüt ve yardım için Ona gelirdiler. Valiler, dini liderler, iş adamları, turistler, Akka'nın orta sınıf halkı ve fakiri, ondan yardım istemek, Onun ayaklarının dibinde oturmak ve Onun Zatından aydınlanmak için geldiler. Hz.Bahau'llah'ın zamanında Hz.Abdulbaha'nın halkı kabul ettiği oda sabahın erken saatlerinden itibaren açıldı. Halkın ihtiyaçlarına öyle içten bir sevgi ve özen ile kulak verdi ki, O, "fakirin babası" unvanını kazandı ve bazıları Ona "Akka'nın Efendisi" dediler. Onun kapsayan sevgisi ve Hz.Bahau'llah'ın Zuhurunda mevcut bütün enerjileri oğlunun üzerine ihsan eden Babasından zahir olmuştur.

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.

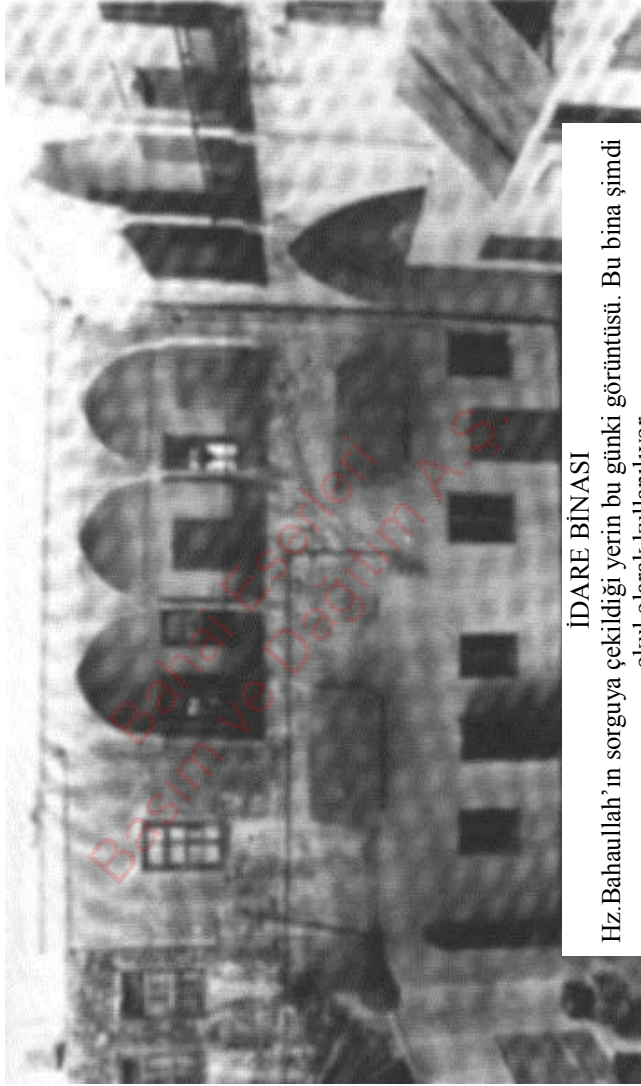
AKKA'DA ABUD'UN EVİ 1920

Hz. Bahauallah'ın daha sonra kaldığı odayı çevreleyen balkon. Arkada görünen ev ise ilk ikametgahı olan Udi Hammar'ın Evi.

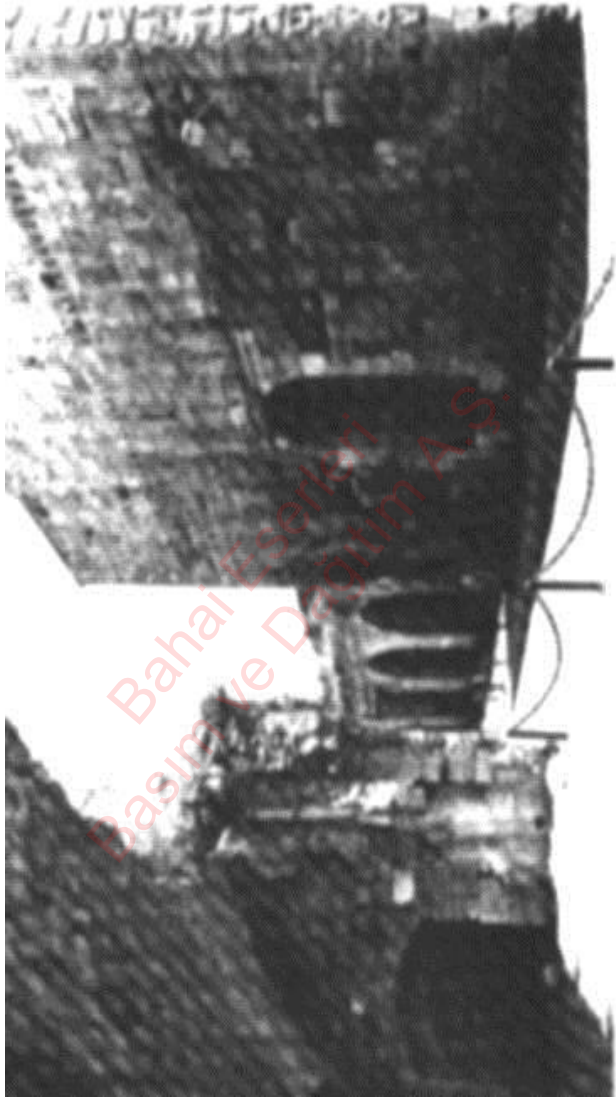
HAN-I AVAMİD

Hz.Bahaullah'ın inanlarının kışla ziyaretinden sonra kaldıkları Akka'daki kervansaray

İDARE BİNASI

Hz. Bahau'llah'ın sorguya çekildiği yerin bu günkü görüntüsü. Bu bina şimdi okul olarak kullanılıyor.

SHAVIRDI HANI

Sorgu sırasında Hz.Bahaullah'ın bir gece kaldığı Akka'daki kervansaray

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.

İSLAM TOPLUMU DIŐININDA İLK DİN DEĞİŞTİRENLER

BaŐlıca Hz.Abdulbaha'nın gayretleri ve Onun mıknaıts gibi çekici kiŐiliĐinin etkisiyleydi ki, Akka halkının Hz.Bahaullah ve sürgün arkadaşlarına karŐı dűŐmanlıkları yavaŐ yavaŐ önce anlayıŐ ve sonra saygıya dönmeğe baŐladı. Dostlarının ve dűŐmanlarının yüzlerine aynı Őekilde kapalı olan Hz.Bahaullah'ın kapıları artık aılmıŐtı ve bazı inananlar İnan'dan geldiler ve Udi Hammar'ın evinde Onun huzuruna gidebildiler.

İsmullah'ul Asdak'ın hikayesi

Ziyaretçiler arasında tanınmış bir kimse, Horasanlı Molla Sadık idi.* Hz.Bahaullah ona İsmullah'ul Asdak (Allah'ın en sadık adı) lakabını verdi. Göreceğimiz gibi, ilk Musevi'nin Hz.Bahaullah'ın Emrini kabul etmesine aracı oldu.

İsmullah'ul Asdak kendisi rica etmediği halde, Hz.Bahaullah Kendiliğinden Horasan'a bir Levih gönderdi ve Huzuruna müşerref olma amacıyla onu Akka'ya davet etti. O, bu Zuhurda en ileri gelen ve sadık bir inandı. Bilgili bir insandı. Hz.Bab'ın Emrini kabul etmeden önce, dürüŐlüĐü ve asaleti ile tanınan MüŐlman bir din adamıydı ve bütün Horasan'da takva ve dürüŐlüĐü ile tanınırdı.

Henüz, Hz.Bab Emrini aılmamadan önce, bir Şeyhi olan o, bir kaç kez Hz.Bab ile Kerbela'da eşsiz görüşme mazhariyetine sahip olmuştu. İmam Hüseyin'in türbesinde

* cilt 1, S. 90-2; cilt 2 S. 126, 310, 409

gözleri yaşlarla dolu dua okurken genç Hz.Bab'ın göstermiş olduğu asaletle karışık parıltı ve nezaketten son derece etkilenmişti. Onu ilk gördüğü zaman İsmullah'ul Asdak'ın şöyle dediği söylenir: ' Yüceler yücesi Rabbımıza şükürler olsun!' İsmullah bilgili bir din adamı olmasına ve halk tarafından büyük itibar görmesine ve Hz.Bab'ın az bir eğitim gören bir genç olmasına rağmen, o bu gencin büyük bir hayranı oldu. Üstelik, Şeyhi camiasının tanınmış lideri Seyyid Kazım-ı Reştî'nin* Ona olağan üstü bir saygı gösterdiğine de şahit olmuştu. Seyyid Kazım Onun, İslam'ın vaad ettiği Kaim'den başkası olmadığını biliyordu.

Hz.Bab 1844 de Emrini açıkladıktan hemen sonra, Molla Hüseyin Tahran'a giderken İsfahan'da İsmullah'ul Asdak'a rastladı. Ona Hz.Bab'ın zuhur ettiğini bildirdi ve ona okuması için Hz.Bab'ın bazı Yazılarını verdi. Fakat Hz.Bab'ın tembihi üzerine Onun kimliğini açıklamaya izni yoktu.

Nebil-i Azam, tarih kitabında İsmullah'ın hararetle bir inanan olmasının koşullarını şöyle kaydeder:

Seyyid Kazım'ın talimatı üzerine son beş yıldan beri İsfahan'da ikamet eden ve yeni bir Zuhurun gelişini hazırlamakta olan, daha önce Mukaddes diye bilinen ve Hz.Bahaullah tarafından İsmullah'ul Asdak adı verilen Molla Sadık, Hz.Bab'ın Mesajını ilan ettiği zaman ilk inananlardandı.. Molla Hüseyin'in İsfahan'a geldiğini duyar duymaz, onu görmeğe gitti. Nahrili Mirza Muhammed Ali'nin evinde gece yapılan ilk mülakatının öyküsünü şöyle anlatır: “ Molla Hüseyin'den, Vaad edilen Mazhar olduğunu iddia eden kişinin ismini açıklamasını istedim. Bana şöyle cevap verdi :‘O isim hakkında soru sormakla Onun adını açıklamak aynı

* Daha fazla bilgi için Nebil-i Azam'ın Nebil tarihine bakınız.

Şekilde yasaklanmıştır.' Sordum: Huruf-u Hay olarak Merhametliler Merhametlisinin keremini bağımsız olarak aramak m¼mk¼n olabilir ve dua ederek Onun kimliğini keŐfedebilir miyim? Cevap verdi, ' Onun kerem kapısı Onu arayanların y¼z¼ne hiÇ bir zaman kapanmaz.' Derhal onun yanından ayrıldım ve yalnız olarak rahatsız edilmeden Allah ile konuşmak işin ev sahibine evinde bana bir oda vermesini rica ettim. Tefekk¼r¼m¼n ortasında birden bire Kerbela'da, İmam H¼seyin'in t¼rbesinin ¼n¼nde, sık sık y¼z¼ g¼zyaŐlarıyla ıslanmıŐ, m¼nacat halinde ayakta duran o gencin y¼z¼n¼ hatırladım. Aynı o Şehre tekrar g¼zlerimin ¼n¼ne geldi. Hayalimde o aynı y¼z¼, aynı hatları, tarif edemeyeceğim ¼yle bir mutluluğun ifadesini g¼r¼r gibiydim. Beni s¼zerken g¼l¼msedi. Ayağına kapanmaya hazır bir vaziyette Ona doğru ilerledim. Yere doğru eğilirken, işte o zaman O ışık saÇan Şekil g¼z¼m¼n ¼n¼nden kayboldu. SevinÇ ve mutluluğun etkisiyle Molla H¼seyin'i g¼rmek işin dışarıya fırladım. Beni sevinÇle karşıladı ve nihayet arzumun hedefine vardığına s¼yledi. Fakat benden duygularımı baskı altında tutmamı istedi. 'G¼rd¼ė¼n¼ hiÇ kimseye aÇıklama. Hen¼z zamanı gelmedi. Sen, sabırla İŐfahan'da bekleyiŐinin meyvesini topladın. Şimdi Kirman'a gitmelisin ve orada Hacı Mirza Kerim Han'a* bu mesajı g¼t¼r. Oradan Şiraz'a gidip o Şehrin halkını uykularından uyandır. İŐallah seninle Şiraz'da buluŐuruz ve Mevlamızla sevinÇli birleŐmemizin l¼tuflarını paylaŐırız.' dedi"1

Hz.Bab'ın Emrini kabul ettikten hemen sonra, işkence ve ıŐtıraplar İsmullah'ın ¼zerine Ő¼kt¼ ve o ¼rnek sabır ve

* cilt 1, Ek IV 'e bakınız.

neşeyle bunlara katlandı. Emir tarihinde, İran'da ilk kez işkence gören üç inanandan biriydi. Diğer ikisi, Kuddüs* ve Ardistanlı Molla Ali Ekber idi. Bu korkunç işkencelerin yer aldığı sahne, Şiraz şehriydi. Nebil, Molla Sadık diye bahsettiği İsmullah'ul Asdak'ın şu hikayesini anlatır:

Bu iğrenç olayı, Şiraz'da oturan gayri Bahai bir görgü tanığı anlattı : "Molla Sadık kırbaçlanırken ben ordaydım. Kırbaçlayanların yorgun düşünceye kadar sırayla onun kanayan omuzlarını kırbaçlamaya devam ettiklerini gördüm. Yaşlı ve naif bünyeli Molla Sadık'ın böyle elli vahşi kamçıdan sonra sağ kalabileceğine hiç kimse inanmıyordu. Aldığı kamçı darbeleri dokuz yüzü geçmesine rağmen, yüzünün hala eski vakar ve sükunetini koruduğunu gördüğümüz zaman onun cesaretine hayran kaldık. Eliyle yüzünü tutarken yüzünde bir tebessüm vardı. Ona yağdırılan bu vuruşları sanki hiç umursamaz gibiydi. Şehirden dışarı atıldığı zaman ona yaklaşmayı başardım ve neden ağzını tuttuğunu sordum. Yüzündeki gülümsemeye hayret ettiğimi söyledim. Bana şöyle cevap verdi: ' İlk yedi kırbaç çok acı verdi; sonrakileri hissetmedim . Devam eden vuruşlar gerçekten benim vücuduma mı vuruluyor diye düşünüyordum. Keyifli bir sevinç ruhumu sarmıştı.Duygularımı baskı altında tutmaya ve gülmemeğe çalışıyordum. Yüce yaratıcının bir göz açıp kapatıncaya kadar acıyı rahatlığa ve üzüntüyü mutluluğa nasıl çevirdiğini şimdi anlayabiliyorum. Onun gücü fani yaratıklarının boş heveslerinin ötesinde ve üstünde son derece yücedir'." Yıllar sonra Molla Sadık

* Hz.Bab'ın ilk inanan diri harfler grubunun sonuncusu fakat en üstünü.

ile karŐılaŐtıĐım zaman bu etkileyen hikayenin her ayrıntısını tasdik etti. 2

Bu hikaye, Allah'ın bu kulunun hayatının sonuna kadar maruz kaldığı daha pek çok ıŐtıraklı işkencelerin bir başlangıcı olarak alınabilir. Emri tebliğ etmek için İnan'ı baştan başa dolaştığı sırada kendisine her türlü işkence ve eziyet eden ve canına kıymak isteyen düŐmanlarla sarılmıŐtı. Şeyh Tebersi* kalesinde Kudds ve Molla Hüseyin'in arkadaŐlarındandı. O kalede korkunç acı ve ıŐtıraklı deneyimlerden geçtikten sonra, ilerde, Hz.Bab ve Onun havarilerinin hayranlıklarının odağı olan Kimsenin yolunda daha büyük kahramanlık ve fedakarlığı göstersin diye Allah tarafından korunmuŐtu.

İsmullah'ul Asdak, Hz.Bab'ın makamını nasıl hemen tanıdıysa, Hz.Bahauallah'ın da makamını hemen tanıdı. Bağdat'ta Hz.Bahauallah'ın huzuruna müşerref oldu ve Hz.Bahauallah, Rızvan bahçesinde Emrini açıklamadan çok önce, 'Allah'ın İzhar edeceği Kimse' olarak Onun makamından tamamen emin olmuştu. Yaklaşık ondört ay, Hz.Bahauallah'ın Şefkat güneşinin altında, o Şehirde barındı ve sonra, Hz.Bahauallah'ın emri üzerine, yeni bulduğu Efendisinin sevgisiyle alevlenmiŐ olarak İnan'a döndü. İnananlar arasında kuvvet kalesi olarak dimdik ayakta durdu ve sayısız insanların Allah'ın Emrine girmelerine yol gösterici bir araç oldu. Bunların arasında, adına Ahmet Levhinin yazıldığı Yezdli Ahmet ve Hz.Bab'ın en kk dayısı Mirza Hasan Ali gibi Emirde tanınmış kişiler vardı.

Akka'ya ikinci ziyareti ileri yaŐlarında yer aldı. Yaklaşık otuz yıllık sıkıntı ve eziyetler onun hayatından ücretini almış, onu hastalık ve zayıflıklarla dolu mecalsiz bırakmıŐtı.

* Nebil tarihine bakınız

Hz.Bahaullah onu Akka'ya davet ettiği zaman, oğlunu* evde bırakmasını ve ona bakabilecek biriyle yolculuk etmesini buyurmuştu. Muhtemelen, 1874 yılının başlarında Akka'ya vardı çünkü, şeyh Kazım-ı Semender'in† ifadesine göre,o ve beraberindeki iki arkadaşı, Kazvinli Hacı Nasır‡ ve Mansur-u Uskui Akka'ya vardıkları zaman İsmullah'ul Asdak oradaymış. şeyh Kazım 1.Mart.1874'te Akka'ya vardı. Efendisinin huzuruna yapılan bu ziyaret İsmullah'ul Asdak'ın hayatının taçlandırılmış izzetiydi. Akka'da bir kaç ay kaldıktan sonra, bu zaman içinde pek çok kez Hz.Bahaullah'ın huzuruna götürölmüştü, Akka'da onun için nazil olan bir Levihte ona evine dönmesi emrediliyordu.

Hz.Bahaullah bu Levihte3 ona inayetlerini yağdırır ve hem bu ziyaretinde ve bundan önce Bağdat'ta yaptığı ziyarette onun Efendisinin elinden ebedi hayat kevserinden kana kana içtiğini buyururlar. Sonra, ahbaplara iyi karakter süsleriyle kendilerini süslemelerini ve azizane bir hayat yaşamalarını bildirmesini emreder. Buyururlar ki, bu gün bütün ameller içerisinde en değerlisi halkın boş vehimlerinin onları etkilemekte güçsüz kalması için Allah'ın Emrinde sebat etmeleridir.

Levh-i Ahbab

Hz.Bahaullah, İsmullah'ul Asdak adına pek çok Levih yazmıştır. Bunlardan biri, Levh-i Ahbaptır. Hz.Bahaullah'a Arapça olarak vahy olan bu Levih, tanınmış bir Levihtir ve çeşitli ahbaplara hitap eden sevgi dolu bölümler içerir.

* İbni Asdak diye bilinen Ali Muhammed idi. Daha sonra Hz.Bahaullah tarafından Emrin Eli olarak tayin edildi.

† sayfa 112-113'e bakınız

‡ cilt 2, S. 262-4 'e bakınız.

AnlaŐıldıđı kadarıyla bu Levih Hz.Bahaullah'a kışlada kaldığı zaman veya oradan ayrıldıktan hemen sonra vahy olmuştur. Çünkü burada, bazı hükümdarlara Levihler yazdığını anlatmış ve aynı zamanda Bedi'den sitayişle bahsetmektedir.

Hz.Bahaullah Levh-i Ahabpta İsmullah'ul Asdak'a övgüleri öylesine bol bol yağdırmış ki, onları tarif etmek imkansızdır. Kaimin sesini işitir işitmez Ona iman eden kişi olarak ona değinir, onun Molla Hüseyin ile karşılaşmasını ve Hz.Bab'ın Yazılarında okuyan kişi olarak bahseder. Hz.Bahaullah'ın burada ve diğer Levihlerdeki sözlerinde açıktır ki, Hz.Bahaullah onu en sadık taraftarlarından biri ve kelimenin tam anlamıyla gerçek bir inanan ve herkes tarafından örnek alınacak biri olarak kabul eder. Ahabp Levhinin çoğu ahabplara hitap eden pasajlarla doludur. Bu Levihte Hz.Bahaullah'ın öğütleri pek çoktur ve özetlenemez. Onlar öyle ifadelerle nazil olmuştur ki, hiç bir kalem onları tarif edemez. Allah'ın Mazharının kelimelerinin kudret ve letafeti ancak onun sözlerinde hissedilebilir, insanların onları açıklamalarıyla değil. Gene de, bu, tercüme ne kadar yetersiz de olsa, Levihte onun öğretilerinin bir kaçına değinmek için yapılan bir atılımdır.

Hz.Bahaullah inananları Emrinde sadakate ve Allah'tan başka her Şeyden arınmaya ve kendi aralarında birliğe teşvik eder. İnsanlar birleşsinler diye bu kadar meŐakkat ve ıstıraplara katlandığını onlara anlatır. Bu bakımdan, asla aralarına farklılıkların girmemesi için onları uyarır. Onlara bir emir verir: Önce Onun öğretileri doğrultusunda hayatlarını yaşamalarını ve sonra kutsal ameller ve yüce karakterle insanların kalplerini fethetmelerini buyurur. Emri hikmet çerçevesinde öğretmelerini tembihler, Emrin zaferi için, hiç bir dünya gücünün kendilerini maksatlarından saptırmayacak bir Şekilde ayağa kalkmalarını öğütler, Şefkat dolu nazarlarının üzerlerinde olacağından emin olmalarını söyler, zafer sancakları her Şehirde dikildiği zaman, dünya insanların ahabpların isimleriyle gurur duyacakları ve

Rablarının yolunda çektikleri ıstıraplar için ağlayacakları günün geleceğini önceden haber verir.

Ölümünden sonra bu asil ve olağanüstü inanan, İsmullah'ul Asdak'a Emrin Eli payesini veren ve ona takdirlerini sunan Hz.Abdulbaha'nın şu sözleri onun aziz hatırasına bir methiye olarak ayakta durur.

O kabaran bir deniz, göklere uçan bir şahin gibiydi. Yüzü parlak, dili natukalı, gücü ve sebatı hayret vericiydi. Tebliğ için ağzını açtığı zaman onun ağzından deliller akardı; yüksek sesle münacat veya dua okuduğu zaman gözlerinden ilkbahar yağmurları gibi yaşlar dökülürdü. Yüzü ışık saçan, hayatı ruhani, bilgisi hem sonradan edinme ve hem de içten gelendi. Gayreti, dünya bağlarından uzaklığı, dürüstlüğü, takvası ve Allah korkusu asumanıydı. 4

İsmullah'ul Asdak'ın hikayesi onun Tahran'da Siyah Çal'da mahpusluğuna değinmeden tamamlanmış sayılmaz. Orada o, ilk Yahudi asıllı birini Emre kazandırmayı başardı. Bu tarihi din değiştirmekten hemen sonra, İran'da pek çok Musevi beklenen Rabbin Hz.Bahaullah olduğunu kabul ettiler, hararetli ve aktif inanan oldular. Hikayeyi takdir edebilmek için, o zamanda İran'da hakim olan dini azınlıkların koşullarını ve onların yeni doğan Dine karşı davranışlarını anlamak gereklidir.

İran'da Dini Azınlıklar

Hz.Bab'ın zuhuru zamanında, İran'da üç dini azınlık vardı; Zerdüştiler, Museviler ve Hıristiyanlar. Halkın büyük bir çoğunluğu Şii Müslümanlardı. Üç azınlıktan Yahudiler ve bundan daha az derecede Zerdüştiler hor görülüyorlardı. Bazen fanatik çapulculardan, çok zaman da hocaların kışkırtmaları sonucu işkence görüyorlardı. Çoğunlukla Ermeni ve Asuri soyundan gelen Hıristiyanlar daha çok serbestlik ve saygı

görüyorlardı. Bu, o zamanlar onların İran'da büyük etkisi olan Avrupalı hükümetlerle dini bağları olmasındandı.

Zerdüştler, özellikle Yahudiler, imtiyaz sahibi olmayan kişilerdi. Onlar Yahudi mahallelerinde otururlardı ve her zaman eziyet edilme korkusu içindeydiler. Müslümanlarla olan ilişkilerinde, bazı kurallara uymak zorundaydılar. Örneğin, sokakta bir Müslüman'a saygı göstermek ve asla onunla tartışmaya girmek gibi. Eğer ona eşlik ediyorsa, asla onun yanında değil, bir kaç adım arkasından yürümeliydi. Onun giysilerine dokunmamalıydı, aksi halde onlar pislenirdi. Bir Zerdüşt veya bir Yahudi'nin mümin bir Müslüman'ın eline koyduğu para, onun cebine girmeden önce mutlaka yıkanmalıydı.

Hacı Muhammed Tahir-i Malmiri, Yezd'in belli bir mahallesinde her gün meydana gelen olayları ve çok zaman oradaki büyük Zerdüşt toplumunu saran tatsızlıkları alevlendiren olayları kayda geçti. Aşağıdakiler onun notlarından özetlerdir:

Müslüman din adamlarının ellerinde büyük güçler vardı. Hükümet ise zayıftı. Her gün bir bahane bularak Zerdüştilere karşı bir hikaye uydururlardı. Örneğin, bir Zerdüşti'nin bir Müslüman'ın yanında eşeğine binerken görüldüğu halka bildirilirdi. Böyle bir davranış suçtu çünkü, bir Müslüman yolda yürürken, onun eşek üstünde gitmesi saygısızlık olarak kabul edilirdi. Bu suçlama, kurbanın bedensel olarak cezalandırılmasıyla sonuçlanırdı.. Veya, herhangi Zerdüşti tüccarın sarığının*

* İran'daki Zerdüşt toplumunun büyük bir çoğunluğu Yezd ve civar köylerinde yaşarlardı. Köyde oturanlar çok zaman şehre eşek üstünde gelirlerdi, fakat çarşıya girdikleri an, Müslümanlara saygı olsun diye eşeklerinden inmek zorundaydılar.

Seyyidlerin sarığının rengini andıran koyu bir renk olduğunu iddia ederlerdi.. Sarığının rengi açık sarı olmalıydı. Böyle bir olaydan dolayı yaratılan kitle kızgınlığı o kadar güçlü olurdu ki, anında şehirde bir kargaşa çıkabilirdi.*

Bir başka gün, Zerdüştü'nin biri yolda giderken bir Müslüman'ın yanından geçip ona selam vermemekle suçlanırdı.. Veya, bir Müslüman'ın herhangi bir Zerdüştü dövme hakkını kullandığında, zavallı Zerdüşt dövülme sırasında kendini savunmak için elini kaldırmaya yeltenmek gibi bir küstahlıkta bulunacak olursa, o kişi yetkililerce cezalandırılırdı. Evinden sokağa çıkarken, her Zerdüştü'nin yanında bir kumaş parçası götürmesi saptanmış bir kuraldı. Eğer bir yere oturmak zorunda kalırsa, buna gerek vardı, çünkü, bu bezi oturacağı yere sermezse yeri kirletir diye oturmasına izin verilmezdi.† 5

Asırlar boyu İslam kuralları altında kötü muamele gördükleri için Zerdüştiler ve Yahudiler Müslümanlardan nefret ederlerdi ve bazı savunma taktikleri geliştirmek zorunda kaldılar. En etkili, kendilerini Müslümanlardan ve kurumlarından uzak tutmaktı. Onların kültürlerini, Arapça'yı ve İslamiyet'le ilgili her şeyi hor görürlerdi.

HZ.Bab ve HZ.Bahauallah böyle bir toplum içinden geldiler. Her ikisi de İslam ailesinden geliyorlardı. HZ.Bab, HZ.Muhammed'in soyundandı. HZ.İsa'nın Musevi soyundan gelip kendisini açıklamadan önce o dini uyguladığı gibi, HZ.Bab ve HZ.Bahauallah da yeni Dinin doğuşundan önce İslamiyet'i

* HZ.Muhammed'in soyundan gelenler. Yeşil sarık sarmak ancak onların hakkıydı.

† O günlerde, dükkanlarda, evlerde ve iş yerlerinde sandalye kullanılmazdı. Yerde oturmak doğaldı.

uyguluyorlardı. Kendilerini Allah'ın Mazharı olarak açıkladıkları zaman, özellikle Hz.Bab'ın sözleri ve öğretilerinin, İslam diniyle o kadar kuvvetli bağlantıları vardı ki, ilk zamanlar bu yeni din, İran'daki azınlıklara İslamiyet'in bir mezhebi gibi geldi. Bu nedenle, ne olursa olsun, Museviler ve Zerdüştler için Babileri ve Bahaileri dikkate almamak çok doğaldı. Bir başka engel de, Hz.Bab ve Hz.Bahaullah'ın Yazılarının çoğu Arapça olarak nazil olmasıydı. Bunlar onlarca sadece anlaşılması güç değil İslam'ın dili olduğu için de hor görülüyor ve nefret ediliyordu.

Açıkça görülüyor ki, dış görünüşüyle edebiyatının Arapça olması ve taraftarlarının istisnasız İslamiyet'ten gelmiş olmaları, herkese göre bunun İslamiyet'in bir uzantısı gibi görünmesi nedeniyle, Yahudiler ve Zerdüştlerin Hz.Bahaullah'ın dinini kabul etmeleri zamanın mucizelerinden biriydi.

Bu aynı zamanda Hz.Bahaullah'ın Zuhurunun yaratıcı gücünü gösterir. Pek çok engellere rağmen, insanlar üzerinde muazzam bir etki yarattı, onların ruhlarını canlandırdı, onlara yeni bir görüş kazandırdı, onları Emrinin sancağı altına topladı, Emrini yaymak için, önce kendi camiaları içinde ve sonra da ülke çapında övgüye değer hizmetler yapmalarını sağladı.

Hz.Bahaullah'ın mesajının evrenselliğinin ve bütün çağların Vaad olunan Kişisi olduğu iddialarının doğruluğunun, on dokuzuncu asırda, İran'da, Yahudilerin ve Zerdüştlerin Onun Emrini kabul etmelerinden daha büyük bir delili olamaz. Onların Emri kabul etmeleri yüzeysel değildi, ne de kendilerini baskı ve zulümden kurtaracak çare ölçüsüydü. Tam tersine, bu insanlar Bahailerin saflarıyla birleştikleri zaman onların ıstırapları katlandı. Hz.Bahaullah'ın dinine girmelerini hor gören Müslümanlar için sadece yeni hedefler olmakla kalmadılar, kendi toplumları da çok zaman onlara eziyet ettiler. Bazı hallerde, kendi halkları tarafından şehit edildiler. Mesela,

Yezd'de o camia içinden Bahailiği kabul eden bir takım kişiye karşı Zerdüştî din adamları ayaklandılar. Zerdüştî halk tarafından ve çok zaman İslam din adamları ve fanatiklerle el birliği ile Hz.Bahaullah'ın Emrini kabul edenlere karşı Zerdüştî bölgesinde başlayan korkunç işkenceler, İran'da Emrin başlıca düşmanları olan Müslümanların yaptıkları mezalimi hatırlatır. Böylece, Yezd şehrinin etrafındaki köylerde Zerdüştilikten gelen bir kaç Bahai şehit edildiler. Şehirde, camiada ileri gelen bir kimse, yeni ortaya çıkmakta olan Dine karşı sempati duyduğu ve ona karşı derin ilgisinden dolayı öldürülmüştü.

Hz.Bahaullah'ın Emrini kabul eden Yahudilerin kaderi de onlardan daha parlak değildi. Onlar da kendi bölgelerinde ve dışarıda sıkıntı ve eziyetlere maruz kaldılar. Yahudilerin ve Zerdüştilerin Emri kabul etmeleri bir iman eylemiydi. Onlar, kendi Kutsal kitaplarının vaad ettiği Kimse olarak Onu kabul ettiler. Hz.Şevki Efendi bunu şöyle tarif etmişti:

Bu dramatik şartlar içinde böylesine muhteşem bir Elçiliğin ezici yükü Kendisine yüklenen Kimse, gelecek kuşakların kabul edeceği ve daha şimdiden sayısız taraftarlarının anladığı gibi, Tüm İnsanların Yargııcı, Yasa Koyucusu ve Kurtarıcısı, Bütün Dünyanın Düzenleyicisi, İnsan Evlatlarının Birleştiricisi, Çoktandır Beklenen Bin Yıllık Sulh ve Selametın Getiricisi, Yeni Bir 'Evrensel Dönemin' Başlatıcısı, En Büyük Barışın Kurucusu, En Yüce Adaletin Kaynağı, Tüm İnsaniyetin Rüşte Ermesinin İlan Edicisi, Yeni Bir Dünya Düzeninin Yaraticısı ve Bir Dünya Medeniyetinin İlham Vericisi ve Kurucusu Olandı.

O, Beni İsrail için 'Ebedi Peder'in' tecessümü, 'on binlerce aziz ile beraber gelen Ordular Padişah'ından başka bir kimse değildi. Hıristiyanlık için 'Pederin izzeti ile İsa'nın dönüşü', Şii İslamlar için 'İmam Hüseyin'in geri gelişi', Sünni Müslümanlar için 'Tanrı Ruhunun

(İsa'nın) gökten iniŐi', ZerdüŐtler için 'vaad edilen Şah Behram', Hindular için 'KriŐna'nın yeniden doğuşu', Budistler için, 'Beşinci Buda' idi.⁶

İran'da, bu iki azınlık dinin fertlerinin ilk günlerde Emre giriŐleri, o ülkenin halkına Hz.Bahauallah'ın Dininin bağımsız bir din olduğunu göstermiştir. Bu, yeni dini küŐümsemek için, Kurucularının maceracı olarak ciddiye alınmamaları ve onların İslamiyet'ten geldikleri ve bunun İslamiyet'in bir mezhebi olduğu Đeklinde halka yanlış tanıtım yapan düşmanlarını susturdu ve onları rahatsız etti.

Bu aynı zamanda Hz.Bahauallah'ın yaratıcı gücünü gösterir. Öyle ki, onlar bir kere Hz.Bahauallah'ın Emrini kabul ettikten sonra, bu iki dinin taraftarları, Hz.İsa ve Hz.Muhammed dahil, dünyanın başlıca Peygamberleri olan diğer bütün Peygamberlerin salahiyetlerini ve İlahi orijinini kabul ettiler. Pek çok Müslüman, Emrin ilk günlerinde, bir zamanlar Yahudi ve Zerdüşti olan Bahailerden Hz.Muhammed'i övücü ve yüceltici sözleri ve Onun elçiliğinin gerçekliğini duydukları zaman hayretler içinde kaldılar. Bu, fanatik Müslümanları çok kızdırdı. Çünkü bin yıldan fazla bir zamandan beri, ancak bir kaç Müslüman Yahudilerin ve ZerdüŐtlerin İslamiyet'in hakikatini tanımalarını baŐarmıŐlardı. Şimdi ise, Hz.Bahauallah'ın sözüyle, binlercesi buna inanmıŐlardı. Fakat, bu insanların İslamiyet'in hakikatini kabul etmiş olduklarını gören temiz kalpli ve derinden duygulanan başka Müslümanlar da vardı; bunun bir sonucu olarak, bazıları Hz.Bahauallah'ın Emrini araştırmaya itildiler ve sonunda Bahai oldular.

İran'da Bahai toplumu, ilk günden beri bu üç büyük dinden gelen inananlardan oluştu. Coğunluğu Müslümanlardan, geri kalanları Musevi ve Zerdüşti dininden geliyorlardı. Fakat, Emir İran'da Hıristiyanlar arasında pek ilgi görmedi. Emre giren Hıristiyanların çoğu, Batı dünyasından geldi. Bu süreç, Hz.Abdulbaha'nın misyonunun ilk yıllarında başladı.

İlk Yahudi İnanan, Hekim Mesih'in Hikayesi

İran'da Yahudi camiasından Hz.Bahau'llah'ın misyonunun hakikatini ilk gören kişi Hekim Mesih adında asil bir doktordu.* Mesleğinde oldukça ehil olan o, Muhammed Şah'ın sarayına doktor olarak tayin edilmiş ve Şah Irak'a seyahate gittiği zaman Hekim Mesih onunla beraber gitmişti. Bağdat'tayken, Tahire'nin, ilk inananlardan birinin evinde kaldığını ve o şehrin din adamlarıyla konuşma toplantıları yaptığını işitti. Neler konuşulduğunu öğrenmek için oraya gitti. Din adamlarına hitap eden Tahire'nin konuşmalarını duyar duymaz ve onun yeni kurulan dini destekleyici ispatlarını çürütmedeki din adamlarının acizliklerine şahit olur olmaz onun güçlü tartışmalarının ve kişiliğinin etkisi altında kaldı. Gerçi onun herhangi bir tartışmaya girmesine izin yoktu ama Hekim Mesih Tahire'nin nasıl tabiat üstü bir sınırdaki böyle güç ve belagati elde ettiğini merak etti.

Şeyh Kazım† hatıralarında şöyle yazmaktadır:

Yahudi bir aileden gelen Hekim Mesih ile görüştim. O, Bahai camiasına katılan ilk Musevi idi. Onun arkadaş canlısı, sadık sevgi ve heyecan dolu bir kişi olduğunu gördüğüm zaman bu beni çok şaşırttı ve ona dedim, ' Hz.Musa'nın dini ile bu büyük din arasında büyük bir boşluk var. Bu uzun ve ihtişamlı yolu nasıl katettin ve bu çadıra geldin?' Bana dedi, ' Benim Bağdat'ı ziyaretim ile Tahire'nin o şehirde bulunuşu aynı zamana denk geldi. Bazı koşullar altında, Onun din adamlarıyla konuşma yaptığı sırada ben de o toplantılarda bulundum. Onun konuşma tarzı, dini konuşmaları idare edişindeki

* Mütihazis doktorlara, Hekim lakabı verilirdi ve bunlar hikmet ve ilahi bilgiyle süslenmişlerdi.

† sayfa 112, 312'e bakınız.

davranışları ve sözlerinin kudretinden büyüledim ve şaşırđım. İlgimi çekti ve düşünmeğe başladım ve bu Dini araştırmaya ve bilgimi derinleŐtirmeĐe karar verdim. Bağdat'ta ve daha sonra başka yerlerde kalbimin arzusuna varıncaya kadar bazı araŐtırmalar yaptım'.7

Bağdat'ta Tahire ile tanıştıktan bir kaç yıl sonra, Hekim Mesih, ilahi takdirle İsmullah'ul Asdak ile tanıştı. İsmullah, Emre bağlılığından ötürü tutuklanmış, zincire vurulmuş ve muhafızların eşliğinde Tahran'a getirilmişti. Bu acımasız hareket, Horasan Valisinin emriyle yürütölmüŐtü. Vali, bölgenin en az 18 İslam din adamının imzaladığı fermanı zorla tatbik ettiriyordu. İsmullah, o zamanlar küçük bir çocuk olan en küçük oğlu Asdak'ı beraberinde götürmeğe zorlandı. İki inanan daha zincire vurulmuş ve onunla birlikte Tahran'a götürölmüŐlerdi.

Niyetleri onları başkentte idam etmekte. İdam edilmek yerine, Vali onların Siyah Çal'a hapsedilmelerini emretti. Baba ile oğul, birbirlerine zincirle bağlı olarak o korkunç hapishanede iki yıl ve dört ay kaldılar.

Hapishane hayatının zorlukları onlardan haracını aldı ve küçük çocuk ciddi bir Şekilde hastalandı. MeŐhedi Ali adındaki baş gardiyan, merhametli bir insandı ve bir doktor çağırđtı. Fakat, Babi olan bir hastayı tedavi etmek isteyen hiç bir doktor çıkmadı. Çaresizlik içinde Yahudi olan Hekim Mesih'i çağırđtı. O kabul etti ve derhal hapishaneye gitti.

Çocuk iyileŐinceye kadar, muntazaman iki ay çocuğu kontrol etti. Zamanında, Tahire'den son derece etkilendiğinden, bu ona bilgili bir insandan Emir hakkında öğrenme fırsatı verdi. Hastası tamamen iyileŐtiĐi halde, saatlerce o hapishanede kalır, İsmullah'ın dizinin dibinde oturarak Emir hakkında bilgi edinirdi. Çok geçmeden, Tevrat'ın vaad ettiği, orduların Rabbi, 'ebedi Baba' nın Kendisini açıkladığından tamamen haberdar bir mümin oldu. Emri kabul ettiği Hz.Bahaullah'a haber verildiği

zaman, Hz.Bahaullah onun adına yüce bir Levih yazdı. Onun için başka Levihler de yazdı fakat maalesef bunların çoğu tahrip oldular. Çünkü o zamanlar, ahabplar Bahai malzemelerinin düşmanların eline geçmesin diye yere veya duvara gömerlerdi. Ne yazık ki, Hekim Mesih'in Levihleri toprak altından çıkarıldıkları zaman onların rutubetten tahrip oldukları görüldü.

Bu Levihlerden birinde Hz.Bahaullah Hekim Mesih'in, düşman yönünden esen muhalif rüzgarlardan sarsılmaması için Emirde sabit kalmasını ısrarla söyler. İnsanların kendi heves ve kokuşmuş arzuları doğrultusunda gittiklerini ifade eder ve bu gibi insanların kötü yollarını terk ederek Allah'larına yönelmelerini öğütlemesi için ona yol gösterir. Hz.Bahaullah bu Levihte inayetlerini Hekim Mesih'in üzerine yağdırır. Hekim Mesih Emri ailesine tebliğ etti ve onlar hararetli birer Bahai oldular. Hz.Abdulbaha ve Hz.Şevki Efendi'ye örnek bir sadakatle hizmet eden ve ilk kez Emrin Yüce müessesesi 1963 de tesis edildiği zaman Yüce Adalet Evine seçilen torunu Dr. Lütfullah Hakimdi.

Hekim Mesih'in yüreğinde parlayan Allah'ın Emrinin ışıkları İran'da aynı dinden gelen pek çok kimseleri de aydınlattı. Önceleri Hamadan ve Kaşan'da bir kaç kişi Emri kabul ettiler ve çok geçmeden, Yahudi camiasından çok sayıda insan Emre katıldılar. Yahudi soyundan gelen inananlar adına Hz.Bahaullah tarafından nazil olan pek çok Levihler vardır.

Zerdüştilerin Emre Girmeleri

Zerdüştiler arasında Emrin sunulması ve büyümesi görkemli ve yaygındı. Şu hikaye Hz.Abdulbaha tarafından anlatılmıştır:

... Kaşan'da bir Babi'nin mallarının yağma edildiğini , evinin talan ve harap edildiğini anlatırlar. Onu çırılçıplak soyup dağlamışlar , sakalını kesip eşeğe ters bindirmişler ve davullar, zurnalar, sazlar ve tambur

*çalarak büyük bir zulüm içerisinde sokaklarda, çarşılarda dolaştırmışlar. Zerdüşti'nin biri, olup bitenlerden habersiz, bir kervansarayın ayrı bir köşesinde hasbel kader oturuyormuş. Halkın velvelesi göklere yükselince, sokağa fırlamış ve suçun mahiyetini, suç işleyeni, onun umumi utanç ve cezasının bütün ayrıntılarını araştırmaya başlamış ve hemen o gün Babi camiasına katılmış. 'Bu kötü davranış ve halk önünde aşağulamak hakikatin bir ispatı ve tartışmaların en iyisidir. Eğer böyle olmasaydı benim gibi birinin bundan haberdar olması bin yıl sürerdi, ' demiş.*⁹

Tebriz'den, Hacı Muinus Sultani adında bir tarihçi, yukarıdaki hikayede işkence görenin , Kaşanlı tüccar Hacı Muhammed Rıza adında bir inanan ve Hz.Bab'ın Emrinin doğru olduğunu kabul eden Zerdüşti'nin de, Suhrab-ı Pur Kavus olduğunu ifade etti. Maalesef bunun hakkında elde fazla bir bilgi yoktur.

Hz.Bahau'llah'ın misyonu sırasında Zerdüştiler arasında ilk iman eden Key Husrev-i Hudadad adında saygın biridir ve onun Emirden haberdar oluşunun hikayesi Suhrab-ı Pur Kavus'unkine benzer. Yezd'in yerlilerinden olan Key Husrev de Kaşan'da oturan bir tüccardı. İnananlardan birine işkence edildiğini ve öldürüldüğünü görmüştü. Bu korkunç manzara onun içinde Emri araştırmak için bir dürtü uyandırdı ve bunun bir sonucu olarak Emri kabul etti. Kaşan'da onunla kontak kuran Zerdüştiler arasında ilk inananlardan bazıları Emri kabul edişlerini ona borçludurlar.

Key Husrev-i Hudadad, Zerdüşti camiasında tanınmış bir kimseydi. Manikçi Sahib'in özel olarak kurduğu 'Zerdüştiler Konsülünün ' bir üyesiydi. Manikçi Sahip İran'daki dindaşlarına yardım etmek amacıyla Hindistan'dan İran'a gitti ve onlar için daha çok serbestlik elde etmek için Nasreddin şah ile görüştü

ve yıllardan beri İran'daki azınlıkların vermek zorunda oldukları bir çeşit dini vergiyi ödemekten Zerdüştilerin muaf tutulmaları için kraliyet fermanını garanti altına almayı başardı. Şah tarafından tanınan yukarda adı geçen konstülde çalışmak üzere üst düzey Zerdüştileri de davet etti .

Manikçi Sahip Levhi

HZ.Bahaullah Bağdat'tayken Tahran'a giden Manikçi'nin yolu oradan geçti. Orada Onun huzuruna müşerref oldu ve Ona hayran kaldı. Daha sonraki yıllarda, mektuplaşma yoluyla HZ.Bahaullah ile dostluk ilişkilerini korudu. Bu konuda, Mirza Ebul Fazıl ona yardımcı oldu ve Mirza Ebul Fazıl Bahailiği kabul ettikten sonra bir kaç yıl Manikçi'ye katiplik yaptı. HZ.Bahaullah onun bir mektubuna cevap olarak Manikçi Sahip adıyla bilinen Levhi yazdı.¹⁰ Bu Levih öz Farsça* olarak nazil olan başlıca levihlerdendir, çünkü Manikçi Fars lisanını orijinal biçimde sürdürmeğe özen gösteriyordu. Gerçi o Bahai dinine girmede ama bir dost olarak kaldı.

Edebiyat açısından HZ.Bahaullah'ın Manikçi'ye yazdığı Levih 'öz İran' lisanının bir şaheseridir. Onun belagat ve letafeti, zenginlik ve güzelliği, Arapça ya da Farsça nazil olan diğer tanınmış Levihlerinden hiç de aşağı değildir. Bu Levih,

*İran'da İslamiyet önde gelen din olunca, Farsça'ya Arapça kelimeler girdi. Günün Farsça'sı, Farsça lügatin bir parçası olan pek çok Arapça kelimeleri içerir. Buna karşın, genelde pek kullanılmayan ancak, arada sırada yazılan 'öz Farsça' vardır. Bazı bilginler, kendilerini bu alanda ilerletmişler: Mirza Ebul Fazıl bunlardan biriydi. Fakat öz Farsça genelde kullanılmamaktadır. HZ.Bahaullah'ın pek çok Elvahında Farsça ve Arapça bir arada kullanılmıştır. HZ.Bahaullah'ın Zerdüşti ahbaplara yazdığı Yazılar, başlıca öz Farsça olarak yazılmışlardır.

Hz.Bahauallah'ın bazı seçilmiş sözlerini içerir. Meşhur bölümü, ' **Siz bir ağacın meyveleri ve bir dalın yapraklarıdır,** ' bu Levihte* nazil olmuştur. Burada, Hz.Bahauallah, Onun Zuhuru ile ardına kadar açılan hürriyet kapılarından girmeleri ve Onun sözlerinden açılan bilgi kaynağından kana kana içmeleri için dünya halkını davet eder. Aç gözlülük perdesinin insan ruhunun ışığını engellemesini anlatmak için, görüntüyü engelleyen göz kapağı benzetmesini kullanır. Keskin sözleri ölümcül bir kılıca, ve tatlı dili de hayat verici yiyeceğe benzetir. Buyururlar ki, Yarattıcı olan Allah, kişinin cehaletinin bir kısmını ortadan kaldırmasını, bilgi ve anlayışını arttıracak her hangi bir süreç tarafından olduğunu ifade eder. Yeryüzünde yaşayan herkesin iyiliğini istediği zamandır ki, insanın barış ve huzur içinde yaşadığını teyid eder ve insanların düşmanlık karanlığını bırakıp, birlik ışığına girmelerini öğütler.

Aşağıda, Manikçi'ye yazılan Levihin,Hız.Şevki Efendi tarafından yapılan çevirisinin bir bölümü vardır:

Her şeyi Bilen Doktorun parmakları hasta insanlığın nabzında. Hastalığı teşhis ediyor ve yanılmaz hikmeti ile ilaç yazıyor. Her devrin kendine göre zorluğu, her kesin kendine göre emeli var. Beşerin bugünkü ıstırapları içerisinde muhtaç olduğu deva, gelecek bir devirde muhtaç olacağı devanın aynı olamaz. Yaşadığınız asrın ihtiyaçları ile yakından alakadar olunuz, onun icapları üzerinde düşününüz.

İnsan ırkının nasıl büyük ve sayısız felaketlerle karşılaştığını pek ala görüyoruz. İşte, meysus ve muzdarip, yatağında inliyor, durumu günden güne fenalaşılıyor. Gurur sarhoşları, onunla hazık Tanrı Doktorunun arasına girmişler. Bakınız, kendileri de

* Bu meşhur cümle işrakatta da vardır.

dahil olmak üzere, bütün insanları sakat tedbirleriyle nasıl içinden çıkılmaz güç bir duruma düşürmüşler. Hastalığın sebebini bulmak ellerinden gelmediği gibi, ilacından da haberleri yok. Doğruyu eğri ve dostu düşman sanmışlardır.

Bu mahpusun tatlı nağmelerine kulak veriniz. Kalkınız ve sesinizi yükseltiniz; belki derin uykuda olanlar uyanırlar. Söyle: Ey ölü gibi yatanlar! Tanrının inayet eli size Bengisu sunuyor. Koşunuz, kana kana içiniz. Bu günde yeniden doğan bir daha ölmez; ölü kalan ise bir daha dirilmez. 11

Levh-i Heft Pursiş (Yedi Soru Levhi)

Manikçi Sahip tarafından kurulan Zerdüştiler Konsülü Yezd'in en ileri gelenlerinden oluştu. Bir zamanlar, on dokuz müşavir vardı. Bunlardan altısı Bahailiği kabul etti. Daha önce de bahsettiğimiz gibi, ilk inanan Key Husrev-i Hodadad, bunların arasındaydı. Emre giren diğerleri, bilgi sahibi veya camianın büyük saygı duyduğu kimselerdi. Bunların arasında, tanınmış biri olan Meclis sekreteri, Üstat Civan Mert vardı. Mesleği öğretmenlikti ve sadık bir inanan oldu. Hz.Bahauallah'a bir mektup yazarak bazı sorular sordu. Yedi soru Levhi, onun adına 'öz Farsça'yla' nazil oldu. Hz.Bahauallah bu Levihte, ona Şir Merd (Mert arslan) diye seslenir. Aşağıda Hz.Şevki Efendinin tercüme ettiği kısa bir bölümdür:

Ey yüce keşişler! Sizlere kulak verildi; Kendine tabi olan Allah'ın sırlarını duyusunuz diye, göz verildi; Onu göresiniz diye. Neden kaçıyorsunuz? Eşsiz dost görüldü. O kurtuluşun yattığı yerden konuşuyor. Ey yüce keşişler, idrak gülünün hoş kokularını keşfetmiş olsaydınız, Ondan başkasını aramazdınız. Hikmetli ve eşsiz olan Onu yeni elbiseleri içinde tanırdınız ve gözlerinizi dünyadan, Onu arayanlardan çevirir, Ona

yardımd etmek için ayağa kalkardınız... Kitaplarda ilan edilen her Şey söylenmiş ve açıklanmıŐtır. Her Şeye Kadir olan Allah bugün size sesleniyor ve yüce Semanın görünüŐünü haber veriyor. 12

Halkı arasında bir gelenek olarak cesedinin Dahmid'e* atılması yerine, Şir Merd, toprağa gömülen ilk Zerdüşti Bahaidir.

Zerdüşti soyundan gelen diğer Bahailer de onu örnek aldılar ve özel bir Bahai mezarlığı yaptılar. Bu hareket, camianın Şiddetli muhalefetini uyandırdı. Bahai mezarlığına saldırdı ve bazı mezarlara saygısızlık gösterildi. Bu karşı koyma sırf gömülme iŐlemiyle ilgili değildi. İslamiyet'in başlangıcından bu yana, daha önce Zerdüştilerin hiç başına gelmeyen yeni dine girme olayının, yüksek keŐiŐlerde, yeni Bahai olanlara karşı öfkelerinin uyanmasıydı. Bu, Bahailerin camiaya Zerdüştilerin beklediği Şah Behram'ın Hz.Bahaullah'ın Kişiliğinde izhar etmiş olmasının açık bir Şekilde aıklanmasıydı. Bazen İslam din adamlarının zımnı teyidleriyle çok geçmeden eziyetler başladı. Resmen Bahailiği kabul etmemiş ancak Bahailere karşı sempatisi ve desteği olan Zerdüşti Konsülünün Efendi HodabahŐ adında tanınmış bir yesi ve geniş çapta n yapmış bir Ğretmen kurŐunlanarak öldürüldü. Diğerleri farklı biçimlerde eziyet gördüler. Fakat, çok geçmeden Hz.Bahaullah'ın Emrine katılanlar arttı. Gerek Müslüman ve gerekse Zerdüştilerin ŐaŐkınlıklarına rağmen çok sayıda aileler Hz.Bahaullah'ın makamını kabul ettiler ve

* Burası, Şehir dışında inşa edilmiş, Zerdüştilerin cesetlerinin atıldığı ve tabiata maruz bırakılmış açık bir kuledir. Cesedin etleri akbabalar tarafından yendikten sonra, kemikleri derin bir kuyuya atılır.

özellikle Yezd ve civar köylerde inananların sayılarını arttırdılar.

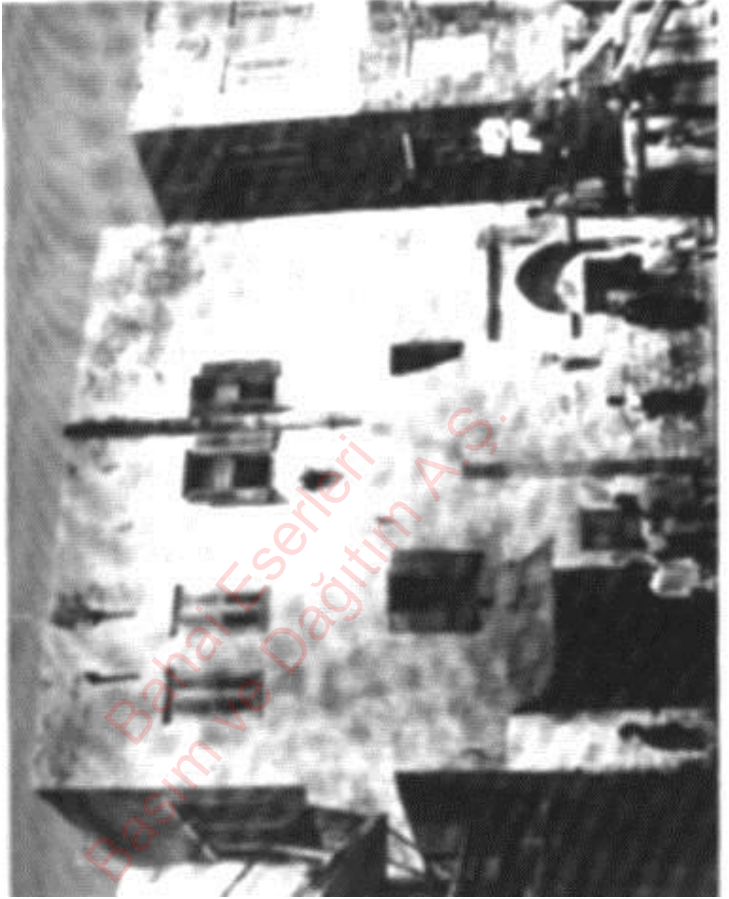
Hz.Bab ve Hz.Bahauallah'ın misyonlarının ilk günlerinde, Müslüman, Yahudi ve Zerdüştilerin Emre girmelerini dünyanın başka yerlerindeki diğer Dinlerden gelen kimselerin katılmaları takip etti. Kısa bir zaman içinde, her ırktan, renkten ve kabilerden, putperestler, agnostik, ateistler dahil, her dinden, mezhepten ve ideolojiden insanlar Emri kabul ettiler ve Dünya Bahai toplumunun temellerini birlik içinde kurmaya başladılar. Dünya insanların Emre girme süreci o kadar dinamik olmuştu ki, Hz.Bahauallah'ın Emrini Rızvan Bahçesinde açıklamasından yüz sene gibi kısa bir zaman içinde, tahmin edebileceğiniz her türlü geçmişe sahip muhacir ve gezgin mübelliğler ordusu Hz.Bahauallah'ın Emrini yaymak ve dünyanın binlerce kişisine Onun ışıklarını yaymak için ayağa kalkmışlardır. Emrin ilk günlerinde başlayan bu süreç, şimdi momentum kazanıyor ve ilerlemeğe devam edecek, ta ki, bütün insan ırkının birleşiminin hedefi ve Hz.Bahauallah'ın dinine evrensel sadakat tamamıyla yerine gelsin.

HEKİM MESİH
İrandaki Yahudi toplumundan ilk iman eden kişi

KEY-HUSREV-İ HODADAD
Zerdüşť toplumunda ilk iman kiři

AKKA'DAKİ UDİ HAMMAR'IN EVİ
Kitabı Akdes'in nazil olduğu oda. (yukarıda solda)

KİTABI AKDES'İN NAZİL OLDUĞU ODANIN İÇTEN
GÖRÜNÜŞÜ

Udi Hammar'ın evindeki Hz. Bahau'llah'ın odası. Mobilyalar daha sonra yerleştirilmiştir

AKDES KİTABI - 1. ALLAH'IN KANUNU

Hız.Bahauallah'ın Akka'ya varışından yaklaşık beş yıl sonra, 1873 yılının ilk başlarında, o zaman Udi Hammar'ın evinde mahpusken, dünya kutsal Kitapları arasında eşsiz ve mukayese edilmez bir kitap olan bu Zuhurun Ana Kitabı, Kendisi tarafından 'gerçek saadet Kaynağı', 'yanılmaz Terazi', 'dosdoğru Yol', 'insanlığı canlandıran', 'merhamet ırmağı', 'Yasaların sefinesi' diye adlandırılan En Kutsal Kitap olan Akdes Kitabı Hız.Bahauallah'a vahy oldu. Geçmiş Peygamberler ona, 'Yeni Sema', 'Yeni Arz', 'Allah'ın çadırı', 'Kutsal Şehir', 'Gelin', 'Allah'ın katından gelen yeni Kudüs' demişlerdir. Hız.Şevki Efendi bunu Hız.Bahauallah'ın yeni dünya nizamı ve geleceğin dünya medeniyetinin bir fermanı olduğunu haykırarak ilan etmiştir.

En Yüce Kalemde Arapça olarak en parlak bir şekilde nazil olan bu Kitap, Hız.Bahauallah'ın eserleri arasında Onun Zuhurunun 'Ana Kitabı' olarak göze çarpar. Ondan sonra İkan kitabı gelir. Hız.Bahauallah Akdes Kitabı için **'Bu Kitap emirlerimizin ve yasalarımızın yıldızlarıyla süslediğimiz bir semadır'** diye ifade eder. Ve yine, **'O gerçekten Benim tüm milletlere en büyük bürhanım, gökte ve yerde bulunanların hepsine rahmanın beyyinesidir.'** diye buyurmuşlardır.¹

Akdes Kitabı Hız.Bahauallah'ın Yazıları arasında en azametli ve en yücüsü olduğu gibi, edebi açıdan da en güzellerindedir. Belagatiyle eşsiz, letafetiyle emsalsiz,

* cilt 1, bölüm 10 'a bakınız

üslubunda büyüleyici, kompozisyonunda üstün ve temasında çeşitlidir. Her cümlesi sadedir ve okuyucu tarafından kolay anlaşılır; daha iyi veya daha uygun bir yapı önermek mümkün değildir. O, Hz.Bahaullah'ın sözlerinin bir şaheseridir. Gerçi o, esasta bir yasalar ve emirler kitabıdır ancak, öyle vahiy olmuştur ki, emirleri, ruhani öğüt ve teşvikler, tebliğler ve ilahi yol göstericilikle sanki birbiriyle dokunmuşlardır.

Bunun oluş şekli eşsiz ve orijinaldir. Güzelliği ve büyüyle insanı meftun eder. Hz.Bahaullah ondan, '**Hayatıma yemin olsun ! O, insanların akıllarını hayrete düşürecek şekilde gönderilmiştir,**' diye bahseder ve bir başka yerde şöyle ifade eder:

Allah'a yemin olsun! Onda izhar edilen öylesine muhteşem ve onun üstü kapalı imalarından zahir olan öylesine muazzamdır ki, onu tarife kalkışan dil ifadeden aciz kalır.2

Akdes Kitabı nazil olurken Hz.Bahaullah, izzetin ruhani yüksekliklerinde uçan, insan kavramının çok uzaklarında ruh aleminde evi bulunan kutsal bir kuşa benzetilebilir. Hz.Bahaullah o makamda ruhani şeylerden konuşur, emrinin gerçeklerini açıklar ve Zuhurunun izzet perdesini insanlara açar. Bu ruhun ölümsüz Kuşu birden bire ve beklenmeden böyle yüce ufuktan toz dünyasına iner. Bu makamda Hz.Bahaullah kanunlar ilan eder ve anlatır. Sonra Kuş tekrar ruhani alanlara uçar gider. Burada, Akdes Kitabında değerli bazı seçilen pasajları açıklayarak Azamet Dili yeniden haşmet ve otorite ile konuşur. Bahai Dininin Velisi Şevki Efendi bu pasajların

oldukça büyük bir bölümünü enfes bir İngilizce'ye çevirerek çoğunu Bahauallah'ın Sesi kitabına dahil etmiştir.*

Bir yandan ruhani öğretilerin vahyi ve diğer yandan yasaları veren bu iniş ve çıkışlar Kitap boyunca birbirini izler. Görünüşte, ikisinin birbiriyle iç içe olduğu ve ne de birbiriyle bir ilişkisi olduğunu gösterir bir model yok gibi görünür. Hz.Bahauallah bazı seçilmiş öğretilerini açıkladıktan veya öğüt ve nasihatlerini açıkladıktan sonra birden bire konuyu değiştirir ve zahiren bir önceki konuyla ilgisi yok gibi görünen bir iki emir daha verir.

Her büyük Dinde kurucusu tarafından konan emirler vardır. Bu emirler, camia işlerini yönetmekte ve inananların bireysel olarak yaşamlarını yönlendirmekte önemli bir rol oynamıştır; Musevilik ve İslamiyet bunun en iyi örneklerindedir. Hıristiyan dininde, Hz.İsa'nın verdiği fazla bir emir yoktur ve bundan dolayı Hıristiyanlıktan gelen insanların dini kuralların önemini anlamaları ve camianın yaşamında bunların önemli bir yer aldıklarını anlamaları zor olabilir. Belki de, Hz.İsa'nın taraftarları için pek çok kanun koymamasının sebebi, Onun mesajının temelde, bireylerin kurtuluşlarına yöneltildiği için olup camia işleri için başlıca bir talimatı olmamasıdır. Dağdaki vaazında da belirttiği gibi, bireyin ruhani sağlığı üzerinde durmuş fakat toplumların ve milletlerin faaliyetlerini idare etmek ve birbirlerine olan ilişkilerini tanımlamak için hiç bir kanun koymamıştır.

Her dinin kanunları, Allah'ın bir sonraki Zuhuru gelinceye kadar geçerlidir. Ondan sonra, onların hükmü kalmaz ve etkilerini yitirirler; insanlar onlara itaat etme zorunluluğunu

* Bahauallah'ın Sesi kitabının şu pasajları Akdes Kitab'ından alınmıştır:XXXVII, LVI, LXX, LXXI, LXXII, XCVIII, CV, CLV, CLIX VE CLXV.

duymazlar. Mesela, Hz.Musa'nın emirleri Hz.İsa gelinceye kadar devrin ruhuna uygundu. O gelince, o emirler geçerliliğini yitirdi. Tevrat'ta, o devir için düzenlenmiş ve bin yıldan beri uygulanan fakat zamanı geçmiş pek çok iyi kanunlar vardır. Hz.Muhammed'in koyduğu İslam kanunları, Hz.Bab'ın gelişine kadar geçerliydi. Bu kanunlar, İslam milletleri arasında yaklaşık on üç kameri yüzyıl işlev gördü. Yeni devrin kanunlarının konduğu Akdes Kitabının vahyinden itibaren, İslam kanunlarının pek çoğu işlev görmez oldu. Bazı İslam devletleri kendi koydukları medeni kanunlar yararına İslam kanunlarını terk etmekle kalmamışlar, yapıcı ve yıkıcı süreçlerle kendisini gösteren yeni çağın ruhu sosyal çevreleri öyle bir radikal biçimde değiştirdiler ki, pek çok olayda İslam kanunlarını uygulamak imkansız olmuştur.

Beyan Kitabında Hz.Bab'a vahy olan kanunlar kısa dönemliydi. Bazıları, doğrudan doğruya veya ima yoluyla 'Allah'ın Vaad ettiği Kimse' nin* gelmesine dayanarak natamam idi. Akdes Kitabının vahyi ile Hz.Bab'ın getirmiş olduğu kanunlar kaldırılmışlardı. Hz.Bab'ın getirmiş olduğu emirlerden sadece birkaçını Hz.Bahaullah onaylamış ve bunlar aynı kitapta olduğu gibi kalmıştır. Hz.Abdulbaha, Akdes Kitabında teyid edilmeyen Hz.Bab'ın kanunlarının iptal edilmiş olarak kabul edilmesini buyurmuştur.³ Bir başka yerde Hz.Abdulbaha buyururlar ki, Hz.Bahaullah'ın başka Yazılarında nazil olmuş olan bir şey, eğer Akdes Kitabına aykırı ise o kanun geçerli değildir. Fakat onlar Akdes Kitabına ters düşmüyorsa veya Akdes Kitabında bahsedilmiyorlarsa onlar geçerli ve bağlayıcıdır.

Gerçekten, Hz.Bahaullah'ın Yazılarını incelerken, bazı kanunları içeren veya kanunların açıklaması ve uygulamalarıyla

* Bahaullah, cilt 1 bölüm 18

İlgili pek çok Elvahla karşılaşırız. Bu gibi Levihler Akdes Kitabına ek olarak kabul edilebilir. O halde Akdes Kitabının tek başına Hz.Bahaullah'ın kanunlarının tümünü içermediği açıktır. Hz.Bahaullah, Akdes Kitabının vahyinden sonra, daha önce bir müçtehit olan (İslam Kanunu doktoru) ve İslam kanununun uygulanmasında bir hayli tecrübe sahibi olan sadık dostlarından Zeynül Mukarribin'nin* bu kanunlarının uygulanması ile ilgili her türlü soruyu sormasına izin verdi. Onun verdiği cevaplar, Akdes Kitabına ek olan “Sorular ve Cevaplar” diye bilinen kitapta mevcuttur.

Hz.Bahaullah'ın katibi Mirza Ağa Can'ın 15 Cemadiyül evvel 1290 (11 Temmuz 1873) yazdığı bir Levihte 4 Akdes Kitabının o tarihlerde nazil olduğu ifade edilmiştir. Onun nazil olma koşullarına da değinir. Bir kaç yıldan beri inananlar Dinin yasaları hakkında sorular sormaktaydılar fakat Hz.Bahaullah bunun cevabını vermenin henüz zamanı olmadığını onlara söyledi. Edirne'deyken Farsça Yazılarında Ona bir çok kanunlar vahy oldu fakat O, bunları inananlara açıklamadı.

Akka'dayken Ona sorular gelmeğe devam etti ve zamanı gelince, Hz.Bahaullah Akdes Kitabını açıkladı. Fakat başlangıçtan beri yasaları uygulamada tedbirli ve hikmetli olmaları gerektiğini vurguladı. Onlara, zamansız olabilecek veya halk arasında sıkıntı veya kargaşaya sebep olabilecek şartlarından hiçbirini uygulamamalarını öğütledi.

Akdes Kitabının açıklanmasından kısa bir süre sonra, camia tarafından büyük bir itibar gören, tanınmış bir inanan olan Seyyid Cevad-ı Kerbelai†, inananların o Kitabın yasalarını yerine getirmeleri için pek hevesliydi. Ona hitaben yazdığı bir Levihte Hz.Bahaullah, Akdes Kitabının yer aldığı üstün

* cilt 1, S. 23-24

† cilt 1, sayfa 227-30

pozisyonu açıklar ve ondan dünya insanların cezbolacağı en büyük bir mknatsız olarak bahseder ve onunla Allah'ın haşmet ve saltanatının yakında açığa çıkacağı konusunda kehanette bulunur. Fakat Hacı Seyyid Cevad'ın o zaman onun kanunlarını dikkat ve hikmetle uygulamasını öğütler. Şu, Hacı Seyyid Cevad'a yazılan Levihten bir parçadır:

Yıllardan beri bir çok ülkelerden Mukaddes Huzura Tanrı kanunlarını niyaz eden mektuplar geldi. Ancak Biz, tayin edilen zamandan önce Kalemi yazmaktan alıkoyduk. Bunun üzerine dünya halkına Kendi inayetinin bir eseri olarak yasalar ve kurallar Sabah Yıldızı, Tanrı iradesi ufkundan parladı. O gerçekten, Yarlıgayıcı ve Kerem sahibidir..."

"Gerçekten, Tanrının yasaları bir okyanus ve insanoğlu çocukları balık gibidirler; keşke bunu bileydiler. Bununla beraber, onları uygularken, insan akıl ve hikmet kullanmalıdır... Halkın çoğu zayıf ve Tanrı'nın maksudından yoksun olduğuna göre, kişi her halde ve her durumda akıllı ve ölçülü olmalıdır, öyle ki, hiç bir şey gafiller arasında kavga ve çekişmenin doğmasına veya yaygaranın çıkmasına neden olmasın. Gerçekten, cömertliği tüm evrenden üstün ve inyeti tüm varlıkları kaplamıştır. Bir kimse insanları Gerçek anlayış okyanusuna sevgi ve hoşgörü ruhu ile kılavuzlamalıdır. Akdes Kitabı açık ve düzgün ifadesi ile Tanrının sevgi dolu inayetinin bir tanığıdır.5

Hız.Bahauallah, Akdes Kitabının nazil olduğu ilk sene o zamanlar Akka'da bulunan Cemal-i Burujirdi'nin* Akdes Kitabının bazı bölümlerini kopyalayarak İran'daki ahbablarla paylaşmasına izin verdi. Fakat gene de onun uygulamasında hikmet ve ihtiyatı vurguladı. Bir önceki ciltte de açıklandığı gibi, Allah'ın Mazharları Kendi merhamet ve sevgilerinden dolayı taraftarlarına yeni yasaların hepsini birden bildirmezler. İnsanların eski yasa ve geleneklerine olan güçlü bağlılıklarını bildiklerinden, yeni yasalarını belli bir zaman içinde, yavaş yavaş verirler. Bu zaman içinde, taraftarları aydınlanır ve onları kabul etmek için hazır olurlar.†

Hız.Bahauallah ve Hız.Abdulbaha'nın Yazılarının incelenmesi, Akdes Kitabının yasalarının çoğu, Ruhani fitrat veya o zamanda geçerli koşullarla uygun olanlar dışında, gelecekte Bahai Dini, o ülkenin Dini olarak kabul edildiği zaman için tasarlanmıştır. Daha sonra, bugünün toplumunun kaos ve kargaşasının ortasından çıkacak olan yeni medeniyetin çerçevesi içinde bu yasalar tam olarak yerine getirilecektir.

Emrin Velisi Şevki Efendi, Akdes Kitabının yasalarını, Hız.Bahauallah'ın Dünya Nizamının 'atki ve çözgüsü' olarak tarif etmiştir. Bu yasalar olmadan Allah'ın yeryüzünde vaad olunan Melekutunun kurulmasında insanlığın rol alması mümkün değildir. Mamafih, Hız.Bahauallah'ın dünya Nizamı hala embriyonik şekil içinde büyüyor. Zamanı gelince, o, dünyaya

* Bu mağrur ve bencil Cemal'in, Hız. Bahauallah'tan, Akdes Kitabındaki yasalardan kendisinin muaf tutulmasını istemesi ilginçtir. Hız.Bahauallah ona arzusunu bahşetti ve serbest olduğunu ve o Kitabın yasalarına itaat etmek zorunda olmadığını bildirdi. Nihayetinde nakızlardan olan bu kötü niyetli adam hakkında fazla bilgi için cilt 2 ye bakınız.

† Bu konuda daha fazla bilgi için cilt 2 sayfa 371-2-4 bakınız.

gelecek ve onun ihtişamını bugün bizim tam olarak tahayyül edemeyeceğimiz bir çağı getirecek, öyle bir çağ ki, Hz.Bahau'llah'ın öğretileri bu kürede insanın hayatını yönlendirip idare edecektir. İşte o zaman, Akdes Kitabının bütün yasalarının hikmet ve önemi fark edilecek, çağın ihtiyaçları ile olan ilişkisi açığa çıkacak ve onların uygulanmaları önemli bir ihtiyaç olacaktır.

Bahai Dininin Birinci Yüz Yılı kitabının üç sayfalık çerçevesi içinde Hz.Şevki Efendi Akdes Kitabını öyle büyük bir ustalıkla özetlemiştir ki, dikkatle incelenecek olursa, okur bu yüce Kitapta mevcut tüm temel konuları öğrenecektir. Aşağıdaki alıntı, bu Zuhurun bazı temel yasalarını sayan özetin bir parçasıdır:

Ayrıca bu Kitapta O, namaz dualarını belirtir; orucun zaman ve süresini belirler, cenaze namazı dışında toplu ibadeti yasalar; Kibleyi tespit eder, Hukukullah'ı (Allah'ın hakkı) kurar; miras hukukunu düzenler; Maşrik-ül Ezkar kurumunu takdir eder; on dokuz gün ziyafetlerini, Bahai kutsal günlerini ve artık günleri tesis eder; ruhbanlık kurumunu kaldırır; köleliği, riyazeti, dilenciligi, inziva hayatını, kefarete cezalarını, minbere çıkmayı ve el öpmeyi yasalar; tek evliliği önerir; hayvanlara zulmetmeyi, tembellik ve aylaklığı, dedikodu ve iftirayı kınar; boşanmayı takbih eder; kumar oynamayı, afyon, şarap ve diğer sarhoş edici içkiler kullanmasını men eder; cinayet, kundakçılık, zina ve hırsızlık için verilecek cezaları belirtir; evliliğin önemini vurgulayarak temel koşullarını gösterir; bir ticaret veya meslekle meşgul olmak mecburiyetini getirir ve böyle bir meşguliyeti ibadet derecesine yüceltir; çocukların öğrenimi ve eğitimini sağlama gereğinin altını çizer ve her kişiye bir vasiyetname yazmak ve bağlı olduğu hükümete tam olarak itaat etme görevini yükler.6

Hız.Bahaullah'ın ne Akdes Kitabında, ne de başka Levihlerde düzenlemediği bazı yasalar vardır. Yasalar iskeletinde bilhassa boşluklar bırakmıştır. Bunlar Emrin Yüce kanun yapma kurumu olan Umumi Adalet Evi tarafından doldurulacaktır. Bu Kuruma, Onun açıkça söylemediği kanunları çıkarmak için Hız.Bahaullah tarafından yetki verilmiştir. Bu Kurum tarafından konan kanunlar toplum içinde koşullar radikal bir şekilde değiştiği zaman daha sonra aynı kurum tarafından değiştirilebilir. Tabiat itibariyle geçici olan bu kanunların, beşerin gelişmesine ayak uydurmasını bu tedbir garanti altına alır.

Fakat, Hız.Bahaullah'ın koyduğu yasalar temel yasalardır. Onun Dininin var olduğu sürece sabit olup değiştirilemez. Ancak bir sonraki Allah'ın Mazharı onları iptal edebilir. Şunu da dikkate almak gerekir ki, Hız.Bahaullah'ın koyduğu bazı yasalar toplumun gelecek koşulları için verilmiştir ve bunların uygulanmaları Umumi Adalet Evinin alacağı gerekli yasama olmadan yürürlüğe giremez. Hız.Şevki Efendi sekreteri aracılığı ile şöyle yazar:

Hız.Bahaullah'ın zaten düzenlemiş olduğu yasaların uygulanmasından doğan ayrıntı ve ikinci derece ehemmiyeti olan hususlara ilaveten, Akdes Kitabında düzenlenmeyenler Umumi Adalet Evi tarafından yasalaştırılmak zorunda kalacaktır. Bu kurum ilave yapabilir fakat hiç bir şekilde Hız.Bahaullah'ın düzenlediğini asla geçersiz kılamaz veya değiştiremez. Ne de Velinin böyle temel ve Kutsal bir Kitab'ın şartlarını iptal etmek bir yana onun bağlayan etkisini düşürmeğe dahi asla hakkı yoktur."7

Akdes Kitabı şu ana kadar herhangi bir Bahai otoritesince herhangi bir dile çevrilmemiştir* Bunun sebebi de diğer Levihlere baş vurmadan sırf bu Kitab'ın tercümesi gerçekten çok yanıltıcı olurdu. Umumi Adalet Evi bu noktayı şu sözlerle açıklamıştır:

Akdes Kitabının kendisi beşer birliği kurulurken ve gelişirken ileri yıllar ve asırlar içerisinde var olması mukadder olan Bahai yasalarının çok geniş bir yapısının özüdür. Böylece, o Kitabın içindekileri tam olarak anlaması için bir kimsenin Hz.Bahaullah'ın onunla ilgili pek çok Levihlerini okumasının yanı sıra Hz.Abdulbaha ve Hz.Şevki Efendi'nin tefsirlerini de okuması gerekir ve Hz.Bahaullah'ın büyük alanlar ve ayrıntıları, gelişen bir toplumun ihtiyaçları doğrultusunda, Umumi Adalet Evinin doldurması ve değiştirmesi için bırakmış olduğunu anlamalıdır. Bundan başka, orijinaline yaklaşılabilecek İngilizce üslubun güzelliğini elde etme probleminin dışında, Onun yasalarını açıklayan diğer Levihlere baş vuran , Hz.Abdulbaha ve Hz.Şevki Efendinin tefsirlerine baş vuran, uygun, şumüllü dip notlar olmadan Akdes Kitabının tercümesi yanlış yola saptıran bir intiba verir. 8

Bir başka vesile ile Umumi Adalet Evi şöyle yazar:

HZ.ŞEVKİ EFENDİ ,bu En Kutsal Kitab'ın yayınlanmasında, Yasa ve Kuralların özet ve derlemesinin hazırlanmasının gerekli bir giriş olduğunu açıklamıştır. Zamanı gelince Kitabın tamamının yetkili uzmanlarca tercümesi yapılacak, bunu ayrıntılı ve

* Bu kitap yazıldığında Akdes Kitabı tercüme edilmemişti. Ancak bugün, Türkçe dahil bir çok dile çevrilmiştir. (S.G.)

açıklayıcı notlar izleyecektir. Bu açıklayıcı notlar kuşkusuz, Hz.Bahaullah'ın yazdığı Akdes Kitabı'nın ilavesini oluşturan birçok Levihlerden, Hz.Abdulbaha'nın kaleminden inen açıklamalardan ve Hz.Şevki Efendi'nin yazılarından referanslar içerecektir. Buna ilaveten, Kitabın bazı bölümlerini kolay anlaşılır biçimde açıklamak veya dinsel, kültürel ve tarihsel açıdan geniş çapta ayrıntılı bilgi vermek gerekecektir.

Şurası açıktır ki, geçmiş dinlerin yasa ve geleneklerinden söz eden ve bunları kapsamakta zengin olan böyle bir kitap, bu yasa ve gelenekleri bilmeyen ve Hz.Bahaullah'ın öğretilerinden yeterli bilgiye sahip olmayan ve Onun temel ilkelerine gerektiği gibi sahip olmayan herhangi bir kimse tarafından rahatlıkla yanlış yorumlanabilir. Özellikle yetersiz çeviriler ciddi bir şekilde yanıltıcı olabilir. Hz.Bahaullah Kendi yaşamı süresinde Akdes'in bir dost tarafından yapılan tercümesi hakkında şöyle bir yorumda bulunmuştur:' Tercümanın niyeti iyi olmakla beraber bu gibi atılım bu günlerde ayrılıklara yol açacaktır; dolayısıyla caiz değildir.' 9

Umumi Adalet Evinin yasaları özetleme işini tamamlamış olmasından itibaren hayli zaman geçmiş ve 'Akdes Kitabı'nın Yasa ve Kurallarının özet ve Derlemesi ' adlı kitap yayınlanmış bulunmaktadır. Bu çalışma Yazıların büyük ölçüde araştırılmasını gerektirdi. Akdes Kitabına ek olan Hz.Bahaullah'ın Levihleri ve yasaların açıklaması ile ilgili Hz.Abdulbaha ve Hz.Şevki Efendi'nin Yazıları bu önemli çalışmanın meydana gelmesinde göz önüne alınmıştır. Umumi Adalet Evi şöyle ifade eder:

Kitab-ı Akdes ve bu Kitabın ilavesini oluşturan *Soru ve Cevaplar* kitabının her ikisinde bulunan yasa, kural, öğüt ve diğer konular bu *Özet ve Derleme*'de özlü ve

kapsamlı bir biçimde sunulmuştur. Ayrıntıların tümü kapsanmadığı gibi, Hz.Bahau'llah'ın yüce ve görkemli dilinin izlenimini de böyle sınırlı bir şekilde vermek olanaksızdır. Ancak, bu ihtisamlı tema ve ifade şeklini okuyuculara az da olsa ima edebilmek için, Emrin Velisi tarafından İngilizce'ye çevrilen bölümler, *Kitab-ı Akdes*'deki sıralarına göre, bu *Özet ve Derleme*'ye giriş olarak ilave edilmiştir. Gelecekteki çevirmenler için Hz.Şevki Efendinin güzel ve doğru ifadesine uyabilmek olağanüstü bir görev olacaktır 10

Allah'ın Yasalarına İtaat

Dinin yasalarına itaat etmek son derece önemlidir; taraftarlarını bağlayan bir zorunluluktur. Akdes Kitabı'nın bazı yasalarının uygulanması Hz.Şevki Efendi zamanında başladı. Emrin beşiğindeki inananların dini yasaların ve onların uygulamalarının bilindiği bir toplumda yetiştiklerini bildiği için Hz.Şevki Efendi, dünyanın o tarafındaki Milli Ruhani Mahfile Akdes Kitabının bazı yasalarını Bahai camiasında yaptırımlarına başlamaları konusunda direktifte bulundu. O, Kendi misyonu döneminde bu yasaların uygulanmasına özen gösterdi, onlarla ilgili pek çok karmaşık ve ayrıntıları aydınlattı, Milli Ruhani Mahfillerin yasaların uygulamalarında asla uzlaşmaya gitmemeleri konusunda ısrar etti ve her durumda adalet ve tarafsızlık sancağını yukarda tutmalarını öğütledi. Böylece, bu özel alanda, gelecekte çok büyük değeri olan bilgi ve tecrübe deposu kurdu.

Batı dünyasında, bugünkü toplum dini yasalara itaat etmeğe alışık değiller. Uzun zamandan beri yavaş yavaş hümanizm ve maddiyatçılığa dönmekle kalmayıp Hıristiyan gelenekleri de insanların camia içerisinde dini yasaların önem ve özelliklerini tam olarak anlamaktan yoksun bırakmıştır. Daha önce de belirttiğimiz gibi, bu, belki de, Hz.İsa'nın özellikle

bireylere yöneltilen mesajından ötürü dinde pek fazla yasa koymamasındandır.

Böyle bir toplum içerisinde ve Emrin henüz bebeklik döneminde, Akdes Kitabı'nın tanıtılması yavaş ve tedrici olmuştur. Gerçekten de Emrin kuruluş döneminin başlangıcından bugüne kadar, Akdes Kitabı'nın sadece bir kaç yasası Batı dünyasına sunulmuştur. Şüphesiz, gelecekte Emir büyüdükçe ve beşer toplumunda koşullar daha da uygun olduğunda, başka yasalar da verilecektir.

Hz.Şevki Efendi, sekreteri aracılığı ile Akdes Kitabı'ndaki yasalarla ilgili şu sözleri yazmıştır:

Akdes Kitabında Hz.Bahau'llah tarafından nazil olan yasaların uygulanabildiği ve ülkenin doğrudan doğruya sivil yasalarına ters düşmediği sürece, ister Batıda, ister Doğuda olsun, her inanan veya Bahai kurumunu kesinlikle bağladığını açıklamanın Onun görevi olduğuna inanmaktadır. Oruç, namaz, evlenmeden önce ebeveynlerinin rızasını almak, alkollü içkilerden imtina, tek kişiyle evlilik gibi bazı yasalar zamanımızda tüm inananlarca evrensel olarak ve önemle zamanımızda uygulanır olarak kabul edilmelidir. Diğerleri bugün cari olan kaotik koşullardan ortaya çıkması mukadder olduğu beklenen bir toplum durumu için düzenlenmiştir.¹¹

Bütün dünyada Hz.Bahau'llah'ın taraftarları, Hz.Bahau'llah'ın öğretilerini tatbikata koymak ve hali hazırda yükümlü oldukları yasa ve emirleri yerine getirmeğe çalışmakla kendi bireysel yaşamlarında ve toplumlarda Bahai hayatının özelliklerini geliştirmeğe gayret ediyorlar. Gerçek bir inanan, Hz.Bahau'llah'ın emirlerini bütün kalbiyle yerine getirir. Çünkü, bu devirde Emrin kilometre taşı, Hz.Bahau'llah tarafından nazil olan Allah'ın emirlerine itaattir.

Bu önemli noktayı takdir edebilmek için tabiatı inceleyelim. Daha önce de ifade ettiğimiz gibi,* Allah'ın yaratması bir oluşturdur. Ruhani ve fiziksel dünyalar birbirleriyle yakından ilişkilidir; onlar, iki ayrı yaratılış değildirler. Hz.Bahaullah bir Levhinde¹² buyuruyorlar ki, bu dünyada yaratılan her şeyin Allah'ın bütün dünyalarında kopyaları vardır. Bu fiziksel hayatı yöneten yasalar ve prensipler, Allah'ın ruhani dünyalarında da eşit şekilde çalışmaktadır. Fakat, bunlar ,daha aşağı Melekutlarda bulunmayan bazı yeni özelliklere sahip daha yüksek seviyede uygulanmaktadır. Tabiatı işleyen aynı temel yasa ve prensipler insan ve din dünyasında da bulunur. Ancak gene, daha yüksek bir seviyede uygulanırlar. Buna bir örnek verelim: Bir ağacın hayatını yöneten bazı yasalar, insan hayatındakilere benzerler. Ağaç, gıdasını aldığı ve varlığı için dayandığı toprağa kökünü salar. Fakat ağacın kendisi, gövdesi, dalları ve yaprakları ters yönde gelişirler. Bu, ruhun ruhani şeyleri arzulayıp dünya isteklerinden uzak olduğu zaman insan dünyasında maddi şeylerden arınmışlık haline benzer. Ters yöne hareket etmekle, ağaç güneşin ışınlarını alır ve bunun bir sonucu olarak çiçek açar ve meyve verir. Elbette, ağacın büyümesi kendi isteği dışındadır; ona tabiat hükmeder. Ağacın seçme hakkı olduğunu farz edelim; toprağa bağlılık isteği ile dallarını ve yapraklarını toprağa doğru çevirip gömseydi ne kadar farklı olurdu ! O zaman çürür ve güneşin hayat veren ışınlarından mahrum kalırdı.

Aynı prensip insan için de geçerlidir, çünkü o, bu maddi dünyada yaşamak zorunda ve var olması için tamamen bu dünyaya bağlıdır. Fakat onun ruhu maddi dünyadan arınmış olmalıdır ve onun yerine ruhani şeylere doğru dönmelidir. Fakat, büyüme ve gelişmesini kontrol edemeyen bitkinin

* cilt 1 S. 1-3

aksine, insana kendi kaderini çizme gücü verilmiştir. Ona serbest irade verilmiştir ve hareket etmek istediği yönü seçebilir. Dikkatini sadece maddi şeylere odaklarsa ve bu dünyaya ve onun nimetlerine , debdebe ve izzetine bağlanırsa, ruhu nispi karanlıkta kalır. Fakat, tıpkı bir ağaç gibi bütün sevgisini maddi şeylere yöneltmez ve dünyadan arınma seviyesine erişirse ve ruhunun semavi sıfatlara doğru gitmesine izin verirse,* o zaman Hakikat Güneşinin - Allah'ın Mazharının - ışınlarını alabilir. İşte o zaman, ruhu meyve verebilir ve iman ruhunu doğurur.† Bu onun yaradılışının en son maksadıdır.

Yukarıdaki örnek, sırf Allah'ın fiziksel ve ruhani dünyalarının aynı yasayla nasıl birbiriyle ilişkileri olduğunu göstermek için verilmiştir. O halde, fiziksel dünyayı, yasa ve prensiplerini incelemek suretiyle ruhani prensibi anlayabiliriz, yeter ki, Allah'ın Mazharının kelimelerini ve sözlerini aklımızdan çıkarmayalım ve onların açıklamaları, ruhani ve maddi prensipler arasındaki açık paralelliği keşfetmemiz için bizi yönlendirsın.

Allah'ın İnsan ile Ahdi

Ruhani bir prensip olan Allah'ın yasasına itaat etmenin önemini anlamak için hayatın kaynağı olan Allah'ın bu fiziksel dünyada yaratıklarıyla olan ilişkilerini inceleyelim ve sonra, ruhani görüş açısından bir sonuca varalım. Bu dünyadaki bütün canlıların tabiat kanunlarına bağlı olduklarını biliyoruz. Bu arzdaki yaşamı Yaradan öyle bir düzenlemiştir ki, güneş enerjisini bütün canlıların üzerine saçar, toprak gıdayı sağlar ve

* Bu ciltlerde Bahai görüşüyle arınmışlık hakkında pek çok şeyler söylendi. Bu tamamen dünyadan el etek çekmek, inziva gibi fikirlerin tam tersidir.

† cilt 1, S.69-70

elementler kendi bağışlarında bulunurlar. Ve böylece, Allah can verir. O'nun oynadığı rol budur.

Diğer taraftan, eğer canlılar yaşayacaklarsa, kendilerine düşeni yapmak zorundadırlar. Onlar saçılan enerjiyi almak zorundadırlar, fakat kesinlikle tabiatın onlara empoze ettiği yasalara uygun olarak. Örneğin, balık suda yaşar, kuş ise havada uçar. Her ikisi de tabiatın onları zorunlu kıldığı yasalara göre yaşarlar. Çünkü bu fiziksel düzeyde bütün yaratılan şeylerin Allah'ın saçtığı enerjiye olan reaksiyonları gayri ihtiyaridir. Her yaratık, tabiat kanunu ile hudutludur ve bir saç teli kadar ondan sapamaz. Fakat önemli olan nokta, yaratılanın tepkisinin tabiatın salıverdiği yaşamın canlandırıcı güçleriyle uyum içinde olmasıdır.

Ruhani olarak da bu aynıdır. İnsanın Allah'ın Zuhuruna olan tepkisi O'nun öğretileri ile uyum içinde olmak zorundadır. Fakat, fiziksel olarak bir hayvan olan insan, ruhen tabiat kanunlarına bağlı değildir. Onun yerine, Allah'ın Ahdinin kanunlarıyla sınırlıdır. Her ahitte ve tabiatta olduğu gibi burada iki taraf içerilir. Allah'ın cismani dünyaya hayat veren enerji temin ettiği ve yaratıkların buna tepki gösterdiği gibi, aynı Yaratıcı insan ruhunun gelişmesi ve ilerlemesi için ruhani güçler salar ve birey, kendine düşeni yapmalıdır. Fakat, cismani dünyanın tersine insanın Allah'ın inayetlerine olan tepkisi ihtiyaridir. İnsanın serbest iradesi vardır, halbuki, yaratılan diğer varlıklar bu hassadan yoksundurlar.

Sırf yaratılmış olma işlemi, iki yönlü olan Allah'ın insanla olan Ahdini meydana getirir. Allah insanı Kendi suretinde yaratır. Bu davranışla insana Kendi sıfatlarını ihsan eder. Ona bu yaşamda maddi ihtiyaçlarını sağlar ve onun Kendisine yaklaşması için yoluna ışık tutmak üzere Kendi habercilerini gönderir.

Bu Ahid'de insanın oynaması gereken bölüm, bu inayetlerin bilincinde olması, O'nun Habercilerini tanınması ve

O'nun öğretilerinde ve yasalarında sebat etmesidir. Ahdin her iki tarafı arasında tek başına uyum getirebilecek en tabii gidişat, Allah'ın koyduğu kurallara insanın itaat etmesidir. Onlara karşı gelmek, yaradılış kanunlarıyla çelişkiye girmek ve insanın kendisini iyilikten kesip atmaktır. Allah'a inanmak ancak bu ahdin var olmadığını ve Yaraticının yaradılışın ruhani ülkelerinde hiç bir kanun koymadığını düşünmek O'na ehliyetsizlik atfetmekle aynıdır.

Allah'ın insanlarla olan ahdi, okul müdürünün öğrenciler için koyduğu kurallara benzer. Çocuk okula ilk girdiği an, hiç bilmeden okul müdürü ile bir ahide girer. Bu ahdin iki yönü vardır. Okul müdürü çocuğa eğitim ihtiyaçlarını sağlar. Ona öğretmek için öğretmen tayin eder ve ders programını hazırlar. Öğrencinin görevi ise, kendisine verilen her dersi öğrenmek ve verilen her kurala uymaktır. Ancak böyle öğrenir, hikmet ve anlayışla olgunlaşır. Çocuk, daha ileri bir eğitim almak için hazır olduğu zaman okul müdürü, onun daha çok öğrenmesi için yeni bir öğretmen tayin eder.

Bu anlaşmanın maddeleri yalnız okul müdürünce düzenlenir ve çocuğun söz hakkı yoktur. Söz sahibi kimse kuvvetli, bilgili ve akıllıdır fakat anlaşmanın diğer tarafı olan çocuk ise, zayıf, acemi ve olgun olmayandır. Güçlünün zayıf için yaptığı birçok düzenlemeler, diğerinin çıkarlarına karşıdır ve onu sömürmek için düzenlenir. Fakat bu durumda öyle değildir, çünkü okul müdürünün kendisi ile çocuk arasında yaptığı böyle bir anlaşmanın motivi temizdir. Onun amacı, çocuğu eğitmek ve onu iyi sıfatlar ve mükemmelliklerle süslemektir. Eğer öğrenci rolünü iyi oynar ve müdürün talimatlarına uyarsa, bu anlaşma hayatında en büyük bir nimet olur.

Aynı şey tam olarak Allah ve O'nun insanla yaptığı Ahid için de geçerlidir. Allah, zaman zaman insanları eğitmek için Habercilerini gönderir ve her biri, zamanın ihtiyaçlarına

göre yeni bir mesaj getirir. Yukarıdaki örnekte olduğu gibi, bu Ahid, Kadir, her şeyi bilen, Hikmetli olan O'nun tarafından tek yönlü olarak tesis edilmiştir. O da en büyük inayeti insanlara verir, çünkü, onun amacı, onun ruhani bir varlık olmasını ve ebedi hayat kazanmasını sağlamaktır. İnsan bu yüce pozisyonu başarmak için, Allah'ın Mazharlarının öğretileri doğrultusunda yaşamak ve emirlerine itaat etmek zorunluluğundadır.

Bugün olduğu gibi, hayatta ahlaki ve ruhani değerler düşünce, bütün dünyada pek çok insan 'itaat' kelimesine kuşku ve korkuyla bakarlar. Bu kelimeyi diktatörlük, körü körüne kabul, dini fanatizm ve her türlü kötü inançlarla eş anlamda tutarlar. Bu fikre kapılanların çoğu dünyanın dürüst, açık fikirli ve aydın kişilerindendirler. Bazıları, liberal görüş sahibi dini gruplar, diğerleri entelektüel, agnostik ve ateist olabilirler. İnsan toplumu içinde körü körüne itaatın sebep olacağı tehlikelerin tam olarak farkındadırlar ve emirlerine itaat gerektiren ister dinsel ve ister dinsel olmayan otorite adı altında her şeyden kuşkuludurlar.

Bu gibi korkular tamamen yerindedir ve böyle bir otoriteye karşı kampanya açanlar ve onun yularını elinde tutanlar, övgü ve hayranlığa değerlidirler. Çünkü, din alanını gözden geçirecek olursak, birçok 'yalancı peygamberlerle' karşılaşırız. Bunlar, liderlik uğruna din liderleri görünümünde ortaya çıkarlar, kutsal bir kişi gibi hareket ederler ve kendi şahsi çıkarları için taraftarlarının zihinlerine hükmederler. Aynı zamanda, dünyanın büyük dinlerinin taraftarları milyonlarca insan vardır. Bunların pek çoğu hükmü geçmiş din doktrinleri, eski doğmalar kafesine hapsedilmişlerdir. Bu asır boyunca, her gün artan sayıda insan trajedilerinin farkına varıyorlar, beyinlerine yerleşmiş olan zincirleri kırıyorlar ve kendilerini bu bağlardan kurtarıyorlar. Ya, ılıman, düş kırıklığına uğramış taraftarlar olarak kalıyorlar, ya da, agnostik ve ateistler ordusuna katılıyorlar. Geçmişte, binlerce insana ilham veren

dini liderlerin sesleri, bu insanlar tarafından artık, umursamazlığın ya da düşmanlığın çeşitli dereceleriyle duyulmaktadır. Bu değişikliğin sebebi, Allah'ın Kendisini Hz. Bahauallah aracılığı ile göstermesi ve dini liderlerin O'nun tanımaması ve O'nun ifadesiyle, onların 'dökülen yıldızlar'[†] haline gelmiş olmalarıdır. Daha önce de ifade ettiğimiz gibi,[†] her dinin öğretilerinin işlev yaptığı bir dönem vardır. Bu dönem, yeni bir dinin doğuşu ile sona erer.

Dünyanın belli başlı dinleri yavaş yavaş canlılıklarını yitirirken din liderleri de insanların beyinlerindeki etkiyi yitiriyorlar. Eski günlerde taraftarlarına itaat ilham eden onların yaptırım ve emirleri, şimdi ters etki yapmaktadır. Bugün, pek çok insan itaat fikrine karşı çıkıyorlar ve böyle yapmaktan da haz duyuyorlar. Fakat beşer toplumunda, yaşam tarzını incelediğimiz zaman, insanlar, hakikat sesiyle konuşan ve bunu yapmaya yetkili herhangi bir kimse veya kuruluşa bütün kalbiyle itaat etmektedir. 'İtaat' kelimesinden sakınan aynı kişi, günlük yaşamında bazı yetkililerin yayınladıkları direktiflere gözü kapalı itaat eder. Örneğin, bir kimse, şehre giden yolu hiç bilmeden, yol işaretlerini körü körüne takip eder ve onun doğruluğunu hiç sorgusuzca. Bu gözü kapalı itaatın sebebi, yol işaretlerini koyan kurumun yetkisini kabul etmesidir.

İtaat, insanın atacağı tabii bir adımdır, yeter ki gerçeği bulsun. Hz. Bahauallah Akdes Kitabının başlangıç paragrafında, bu noktayı çok iyi açıklar.

İnsanlara Tanrı tarafından tayin olunan ilk vazife, O'nun gerek Emir ve gerek yaratık aleminde Mümessili bulunan Vahiy Maşrıkını ve Emir Matlamını tamamdır. Bu ödevi yerine getiren, her iyiliğe erişmiş

* cilt 2 S. 287-9

† cilt 1,S. 61-3

olur; bu ödevi yerine getirmeyen ise, bütün amellerle amel de olsa, sapmışlar sırasında kalır. Bu en yüce makama ve en yüksek ufka ermiş olanlara düşen vazife, alemlerin Maksudu katından emir buyurulan şeyleri tutmaktır. Bu iki görev birbirinden ayrılmaz. Biri öbürü olmadan makbul değildir. İlham Kaynağının hükmü budur.¹³

Allah'ın insanla yaptığı Ahid'de bireyin oynaması gereken rol budur, yani, O'nu bütün iyiliklerin Kaynağı olarak tanımalı ve sonra O'nun emirlerine itaat etmelidir. Bunun ışığı altında, Hz.Bahaullah'ın Emrinin temel ilkelerinden birine çok büyük bir önem verdiğini görürüz: Bireyin bağımsız olarak hakikati araştırması. Bahailiği kabul eden herkes, Hz.Bahaullah'ın bu çağ için gelen Allah'ın Mazharı olduğundan, kalben emin oluncaya kadar hakikati araştırmalıdır. Birey bu mertebeye eriştiği zaman, O'nun emirlerini uygulamak isteyecektir. Emri bilgisini derinleştirdikçe ve O'nun gücünü algılamak için O'na döndükçe, onun kalbi Allah'ın inanana ihsan edebileceği bilginin alıcısı olur. İşte o zaman kendisini bağlayan yasalar ve öğretilerin arkasındaki hikmeti anlayabilir. İşte o zaman Hz.Bahaullah'ın emirlerine itaat etmekle, onun maksadının derin anlayışı, onların hikmeti, onların mükemmelliği ve onların gereksinimleri birleşir. İşte o zaman, Hz.Bahaullah'ın öğretilerini yürütmek birey için bir sevinç kaynağı olur ve o zaman, düşünceleri, arzuları, sözleri ve hareketlerinin Allah'ın insanla ahdinin şartlarıyla uyum içinde olduğunu görür. Hz.Bahaullah Akdes Kitabında böyle bir kimseye şunu söylemiştir:

Ey yeryüzü sakinleri ! Biliniz ki: Benim emirlerim kullarım arasında inayetimin lambaları ve yaratıklarım için rahmetimin anahtarlarıdır. Emir, dinlerin Maliki olan Rabbınızın irade semasından işte böyle indirildi. Her kim Rahmanın irade

dudaklarından dökülen sözlerin tathlğını tadarsa, O'nun inayet ve lütuf ufkundan parlayan emirlerinden tek bir emrin icrası uğrunda her şeyini, hatta yerin bütün hazinelerini feda eder.14

Bahai, büyük bilim adamı Mirza Ebul Fazıl, geçmiş dinlerin Kutsal Kitaplarındaki ve Akdes Kitabındaki Allah'ın yasalarının üç kategoriye ayrılabilceğini ifade etmiştir. Birinci kategori, insanın Allah'a karşı olan ibadetini ilgilendiren yasa ve emirlerdir. Namaz, oruç ve benzeri işlerin emirleri, yasaların bu gurubuna girer.*

İkinci kategori, kişisel ve ruhani durumunu yüceltmeğe yönelik temizlik ve diğer işler gibi sadece bireyin menfaatine yararlı yasalaradır.

Üçüncü kategori, toplumu ilgilendiren yasalaradır. Bunlar Akdes Kitabının yasalarının çoğunluğunu teşkil eder. Bu yasalar, Hz.Bahaullah'ın Yazılarında emrolunan prensiplerle birlikte Onun gelecekteki Dünya nizamının kurumlarını ayakta tutan iki sütünü oluşturur. Hz.Şevki Efendi yasalardan bahsederken ve onları Emrin ilkelerinden ayırarak buyururlar ki, her ikisi birlikte, Onun en sonunda üzerine dünya Nizamının oturacağı inşaatın kurumlarının atkı ve çözgüsünü teşkil ettiğini ifade eder.15

Bunun ışığı altında, bir ferman olan Akdes Kitabı'nın yasalarının geleceğin dünya medeniyetinde hakim olan rolünü takdir edebiliriz. Hz.Bahaullah Akdes Kitabında yasaları ve emirleriyle ilgili şöyle buyurur:

Tanrının kavrama kabiliyeti verdiği kimseler Tanrı tarafından konulan sınırları, dünyanın nizamını ve milletlerin korunmasını sağlayan en

* sayfa 116 ve Ek II'ye bakınız.

müessir vasıta bilirler. Bu sınırlara arka çevirenler, süfli akılsızlardan sayılırlar.¹⁶

Mükafat ve Mücazat

Hz.Bahaullah Maksud Levhinde sözlerine şöyle devam eder:

Dünya muhkemlik ve nizamının binası yükselmiştir ve ödül ve ceza sütunlarıyla desteklenmeğe devam edecektir.¹⁷

Hz.Bahaullah'ın yasalarının uygulanması hem mükafat ve hem de mücazâtı içerecektir. Aynı zamanda O, Umumi Adalet Evine, yasalarının uygulanması, kanun hükmüne konması veya O'nun düzenlediği diğer yasaları çiğnemenin cezalarını belirleme hakkını vermiştir. Her medeni toplumda, yasa ve nizam barış ve güvenin temelleridirler ve yasaların çiğnenmesi bazı cezaları getirir. Aynı şey Akdes Kitabının yasaları için de geçerlidir. Gelecekte beşer birliğinin tam olarak gerçekleştiği bir dünya medeniyetinin kurulması için garanti, adalettir. Bireyleri birleştiren bağ, sevgi, şefkat ve sabırdır, fakat, milletleri, ruhaniyetle birleşmiş bir dünya içinde birleştiren şey adalettir. Hz.Bahaullah bu gerçeği, pek çok Levihlerinde buyurmuştur. **Benim nazarımda en çok sevilen şey adalettir** ¹⁸ sözü, bu önemli ilkenin, Hz.Bahaullah tarafından ifade edilen en sade ifadesidir. Adalet sancağını yukarıda tutmak için şu önemli beyanda bulunur:

Adaletin emrinde kudretli bir güç vardır. Bu, insanların yaptığı işler için mücazat ve mükafattır. Bu kuvvetin gücüyle dünyada nizam çadırı kurulmuştur..¹⁹

Bugünkü toplumda, genelde kanunu çiğneyenlere ceza uygulanır, fakat dünyanın bir çok yerindeki eğilim şefkat göstermek ve cezaları mümkün olduğu kadar azaltmaktır. Bu

eğilim humaniterizm ile doğru orantılıdır. Bugün, insanın suç işlemede tamamen bireyin suçlanmaması gerektiği ve suçun çoğunun toplumda olduğu anlayışı, yanlış olarak, hemen hemen genel bir görüş haline gelmiş bulunmaktadır. Suçlunun, çok az kontrolü dahilinde olan çevrenin bir kurbanı olmaktan başka bir şey olmadığı iddia edilmektedir. Ve böylece, adalet ve ceza yerine, merhamet ve af modern medeniyetin ayar damgasıdır. Mahkemelerde af ve merhamete yönelik teorilerle desteklenen mülayimlik ve şefkat, dünyada alarm seviyelerine ulaşan şiddet olaylarını arttırmıştır.

Hız.Bahaullah'ın öğretileri bunun tersi bir tavrı savunur. Madem ki, Akdes Kitabının yasaları bu devir için Allah'ın yasalarıdır, uzlaşmasız bir şekilde itaat edilmelidirler. Bu Kitapta Hız.Bahaullah, kesin olarak buyururlar ki, kanunu uygulayan, suçluya merhamet göstermemeli ve ne de onu cezalandırırken şefkat göstermemelidir. Eğer merhamet gösterirlerse, adaletin temellerini zayıflatırlar. Bugün pek çok aydın kişi Hız.Bahaullah'ın bu savunmasını kabul etmezler. Onlar daha mülayim cezalar ve pek çok şefkat ararlar ve bazıları ceza yerine eğitimi savunurlar. Bunun sebebi bir çok kişinin, sadece bu arz üzerindeki hayatla ilgilendikleri ve pek çok kişinin ölümden sonraki hayata inanmadıkları içindir. Bu, insanların yaşadıkları sürece amacının mümkün olduğu kadar çok kazanıp az kaybetmek olmasındandır.

O halde, genelde, insan hareketlerinin öbür hayatta ruhunun gelişmesindeki sonuçlarını pek umursamamaktadır. Halbuki insanın yaşamında bu dünyanın, sadece onu ebedi dünyaya hazırlayan bir geçiş olduğu, Bahai, inancının köşe taşıdır. Bu dünya, onun, Allah'ın ruhani dünyalarında varlığı için temel gereksinimler olan ruhani sıfatları elde etmesi

gereken ana rahmi gibidir.* Bu bakımdan bir Bahainin hayata bakışı ile bir humanistin bakışı arasında çok büyük bir fark vardır. Birincisi, öbür dünyada daha zengin bir hasat toplamak için çalışır, ikincisi ise, hazır bu dünyadayken onun zenginliklerini elde etmek için çok büyük çabalar harcar. İşte bu tezat görüşler, Hz.Bahaullah'ın ceza üzerinde durmasının ve humanistlerin mülayim ve şefkatli görüşlerinin temelini oluşturur.

Hz.Bahaullah'ın Yazılarının dikkatle incelenmesinden, şu şaşırtıcı sonuca varılır. O da, genelde, sırf cezalar ve özellikle Akdes Kitabında emrolunanlar, Allah'ın insanlara bir merhameti ve onlara olan şefkatinin bir nişanıdır. Hz.Bahaullah bir Levhinde²⁰, bu ve öteki hayatın bazı sırlarını açıklar ve bu cismani dünyadaki her şeyin ruhani dünyalarda bir kopyası olduğunu söyler ve bireyin bu dünyada yaptığı işlerin onun öteki dünyadaki varlığını nasıl etkilediğini açıklar. Yaptığı kötülükler için bu dünyada cezalandırıldığı takdirde ruha gelen faydaları örneklemek için, ilkbahar mevsiminde birinden ağaç tohumu çalan bir adamı örnek olarak gösterir. Kişi aynı mevsimde onu sahibine iade ederse, borcunu ödemiş olur ve ona borçlu kalmamış olur. Ancak ilkbaharda iade edemezse, yaz mevsiminde ona ne borçlanır? Ona ağaç ve meyvelerini borçlanır, çünkü, yazın ona tohumları vermenin bir faydası yoktur. Bu benzetme şunu açıklar ki, eğer bir kimse Kutsal Kitaplarda emredildiği gibi cezasını bu dünyada çekerse, onun günahının ağırlığı öbür dünyada çok daha hafifler. Yoksa, bu dünyada cezasını bir çeşit geçiştirirse, onun ruhu kim bilir ne kadar ağır bir şekilde ödemek zorunda kalır.

* Ruh ve öteki dünyadaki gelişimi hakkında daha fazla bilgi için cilt 1, S. 68-69 bakınız.

Hız.Bahauallah, aynı Levihte buyururlar ki, temiz ve kutsal eylemler Allah'ın ruhani alemlerinde kendisini gösterecektir ve bu eylemler öyle bir yüce ve azametli şekillere dönüşecek ki, eğer bunları açıklayacak olursa, bu gibi eylemlerin sahibinin her biri cismani bedenini terk edip sevinçle ötelerdeki alemlere koşarlar.

Her kim Hız.Bahauallah'ı Allah'ın yeryüzünde vekili olarak kabul eder ve O'nun Emrinin verileriyle anlayışını derinleştirirse, o kimse Hız.Bahauallah'ın emirlerine itaat etmenin ruhun kurtuluşuna sebep olduğunu derhal anlar. Akdes Kitabında Hız.Bahauallah şöyle teyid eder:

Sanmayın ki, size sadece bir yasa düzeni indirdik; hayır, seçkin şarabın mührünü kudret ve kuvvet parmaklarıyla çözdük. Zuhur Kaleminden inen bunun böyle olduğuna tamkık eder. Bunun üzerinde düşününüz, ey düşünce sahipleri !²¹

Ve gene aynı Kitapta buyururlar:

Tanrı'nın merhamet ve ihsanlarını göz önünde bulundurunuz. Kendisinin hiç bir yaratığına ihtiyacı olmadığı halde, sizin kendi iyiliğiniz için size bu öğütleri veriyor. Sizin ne kötü amelleriniz Bize zarar verir, ne de iyi amellerinizden Bize bir fayda vardır. Her akıl ve görür göz sahibi buna şahadet eder. 22

Hürriyet Hakkında Hız.Bahauallah'ın Görüşü

Akdes Kitabı'nda insanlar tarafından yanlış anlaşılabilir bir başka başlık da hürriyet ve istiklaldir. Bunlar, o Kitapta Hız.Bahauallah'ın sözleridir:

İnsanlara ve akıllarındaki kılığına bakınız. Kendilerine zarar verecek şeyleri isterler, fayda verecek şeyleri bir yana atarlar. Bunlar doğru yoldan sapıp uzaklaşmış kimselerdir. Görüyoruz ki, bazı

kimseler, hürriyet istiyorlar ve bununla iftihar ediyorlar. Bu gibiler koyu bir cehalet içindedirler.

Hürriyet, er geç, ateşini hiç kimsenin söndüremeyeceği fitnelere yol açar, işte Hesap Sahibi ve her şeyi bilen Yüce Varlık size böyle haber veriyor. Biliniz ki; hürriyetin simgesi hayvandır. İnsana yaraşan, kendisini gerek bilgisizliğinden ve gerekse hilekarların fenalığından koruyacak bir disiplin altında yaşamaktır. Hürriyet insanı terbiye çerçevesinden çıkarıp adi bir yaratık haline getirir.

İnsanlara bir koyun sürüsü nazarı ile bakınız. O sürüyü koruyacak bir çoban gereklidir. Gerçekten de gerçeğin kendisi budur. Biz, bazı hallerde hürriyetin gerekliliğini kabul ve diğer bazı hallerde reddediyoruz. Biz her şeyi biliciyiz.

Söyle: Bilseniz, gerçek hürriyet, Benim emirlerime uymaktır. İnsanlar, kendileri için vahiy semasından indirdiğimiz şeyi tutsalar, muhakkak ki tam bir hürriyete kavuşurlar. Ne mutlu Tanrının alemleri kaplayan iradesinin semasından indirdiği şeyin delalet ettiği manayı kavrayan kimseye! Söyle: Sizi faydalandırarak hürriyet ancak biricik gerçek Tanrıya tam bir kulluktur. Bu kulluğun tadını tadanlar, onu yer ve gök padişahlıklarına değişmezler.²³

Hz.Bahaullah insanlar için mutlak hürriyet fikrini reddeder. Gerçekten de yeryüzünde mutlak hürriyetin izin verildiği gelişmiş hiç bir toplum veya millet yoktur. Her medeni ülkede, kanun hükmü vardır ve insanlar hürriyet için haklarını uygularken anayasal kanun çizgilerini aşamazlar. Eğer istediklerini yapmak için serbest bırakılmış olsalar, anarşi meydana gelirdi ve bu, Hz.Bahaullah'ın ifadesine göre 'ateşini

kimsenin söndüremeyeceği fitneye yol açardı.' Dünyanın bütün hürriyet seven milletleri, kanunlar ve hayatın bir şekli olarak kabul edilen gelenekler vasıtasıyla oluşan diğer örf ve adetler çerçevesinde hürriyetlerini severler. Din ve kültür dahil, bu kanun ve geleneklerdir ki, her millete bir özellik verir ve insanların yasal haklarını, serbestçe kullandıkları ve yaşadıkları bir atmosfer yaratır.

Hız.Bahaullah da aynısını savunur, ancak, insanlar bu devirde yaşamlarında kendilerine yol gösterecek ve yönlendirecek olan Allah'ın Mazharlarının öğretilerini kendilerine almalıdırlar. O zaman, Onun yasa ve öğretileri çerçevesinde serbestlik içerisinde yaşamak için geniş saha bulacaktır. Hız.Bahaullah'ın mesajını kabul etmiş olan bazı kimselerin her ne kadar insanların bazı yasa ve ilkelerle yönlendirmeleri gerekse, yine de Hız.Bahaullah'ın öğretilerinin toplum için bir rehber çizgi olarak kabul edilmesinin hürriyet için bir ihlal olabilir, diye tartışmalar mümkündür. Fakat, eğer böyleyse, o zaman, Onun yasaları ve öğretileri insanlar tarafından kabul edilmeli ve sonunda edilecektir de. Dünya halkını, kurmak için geldiği Dünya Nizamı çerçevesi içinde insanların bağımsızlıklarını yaşamaları için dünya insanlarına rehber olacaktır. O halde, esas nokta, Hız.Bahaullah'ın iddialarının hakikatini araştırmaktır. Birey, Onun mesajının doğruluğundan bir kere emin olunca, o zaman Hız.Bahaullah'ın öğreti ve emirlerinin hayatını idare etmesine sevinçle izin verecektir. İşte o zaman, Emrin prensipleriyle yönlendirildiği zaman, kendisinde mevcut potansiyeli mutlak bir serbestlikle geliştirebilecek ve gerçek hürriyete kavuşacaktır.

Mazharların Yanılmazlıkları

Hız.Bahaullah Akdes Kitabında Allah'ın Mazharlarının, En Büyük Yanılmazlığı doktrinini beyan eder ve hiç kimsenin

asla buna sahip olamayacağını ifade eder. Bir önceki ciltte* buna değindik. Bu yanılmazlık, ışık ve ısının güneşin tabiatında mevcut olması gibi, Allah'ın Mazharlarının tabiatının bir özelliğidir. O, gücünü Allah'tan alır ve her şeyi bilendir. Onun bilgisi, geçmiş, bu gün ve geleceğe uzanır. Daha önce de belirttiğimiz gibi,† Onun her şeyi kapsayan gücünün, Onun insan heykelinin örtüsünün arkasında saklı olmasının nedeni, eğer Onun izzeti genelde insanların gözleri önüne açıkça serilseydi, bütün insanlar anında Onu kabul ederlerdi. Böyle yapmakla, serbest iradelerini kaybederler ve Allah'ın birer kuklası olurlardı.

Bununla birlikte, Hz.Bahaullah Kendisinin yüce makamını tanıması olan ve imanlarının daha fazla teyidine ihtiyaçları olan sevgililerine, Kendisinin gizli izzet ve kadrliliğinin de bir parçasını her zaman açıkladı. Hz.Bahaullah'ın huzuruna müşerref olma şerefine erişmiş olan ilk inananların, gelecek kuşaklara aktaracağı pek çok hikayeler vardır. Onlar, kendi kapasiteleri çerçevesinde, gözleri önüne serilen Onun her şeyi kapsayan bilgisine şahit olduklarını anlatırlar. Her defasında meydana gelen olaylar, onları yıldırım gibi çarptı ve Onun izzetinin delilleriyle kendilerini şaşkına çevirdi. Her seferinde İlahi gücünün bir parçasını açtığı zaman, ilgili inanan, eminliğin en yüksek zirvesine ulaştı ve imanında mutlak bir katiyet kazandı. Bu merhaleye erişildiği zaman birey artık herhangi bir insan değildir. O, ruhani bir dev, muhkem bir dağ, bu evrenin bütün güçlerine sahip yeni bir varlık, düşmanın yırtıcı hamlelerine rağmen Hz.Bahaullah'ın Emrinde hizmet arenasına kendisini atmış kahraman bir kişi, bu dünyevi hayatın

* cilt 2 S. 278-9

† sayfa 8 ye bakınız.

değersiz varlık olduğunu kabul eden, canını Sevgilisinin uğruna feda etmenin özlemi içinde olan bir yaratılış haline gelmiştir.

Hz.Bahaullah'ın huzuruna çıkan pek çok inanan Onun her şeyi kapsayan bilgisine şahit olmuşlar ve bazı anılarını gelecek kuşaklara aktarmışlardır. Bazı örneklere bakmak için aşağıdaki alıntıyı veriyoruz:

Akka'da Hz.Bahaullah'ın huzuruna çıkan Hacı Muhammed Tahir-i Malmiri hatıralarında şöyle yazar:

Her ne zaman Cemal-i Mübarek'in huzuruna gelsem, sormak istediğim bir şeyi kalbimden geçirirdim ve O da bana aynı şekilde cevap verirdi. Bunun nedeni de Onun huzurunda, dilin tek kelime söylemeğe gücünün olmaması idi. Ben her zaman Onun huzurunda büyülenmiş, kendimi unutmuşçasına oturdum. Sormak istediğim sorulardan birisi, Kutsal İmamların makamlarıyla ilgiliydi. Öğrenmek istediğim şey, acaba onlar birbirlerine eşit miydiler, yoksa, benim düşündüğüm gibi, bazıları diğerlerinden üstün müydüler. Altı ay bu soruyu sormak istedim fakat Onun huzuruna her vardığımda kalbimden onu düşünmeği unuttum. Bir gün, Onun huzuruna çıkmak için Kasr'a giderken Hz.Bahaullah ile kalp yoluyla konuşmak için devamlı olarak kendime bu soruyu hatırlatmaya çalıştım. Kasrın merdivenlerini çıkarken bile bunu düşünüyordum. Birden bire, Hz.Bahaullah'ın beni selamlayan sözlerini duydum. 'Merhaba !' Başımı kaldırıp bakınca, Onu merdivenlerin başında gördüm. Her şeyi unuttum ! O odasına girdi, beni içeri davet etti*

* Bahai inancına göre, Hz.Muhammed'in damadı, Hz.Ali, Hz.Muhammed'in yasal halefi ve ilk imamıdır. Ali'nin soyundan gelen on kişi onun halefi oldu ve bunlar Mukaddes imamlar diye bilinirler. Şii Müslümanlarınca on ikinci imamın dönüşüne inanılır.

ve oturmamı söyledi. Kapının yanına oturdum. Sonra O, bir aşağı, bir yukarı yürüdü ve benim adıma bir Levih nazil oldu. Levih Farsça idi ve Levhin ortasında buyurdular, 'İmamların hepsi Allah'tan geldiler, Allah'tan konuştular ve hepsi O'na döndüler'† Bu benim sorumu cevapladı ve onların makamlarının eşit olduğunu anladım.24*

Hacı Muhammed Tahir bir başka vesile ile şöyle yazar:

Onun yolunda bir şehit olarak canımı vermem için kalbimden Cemal-i Mübarek'e sık sık yalvardım. Kalbimde bu yalvarı ile Ona döndüğüm zaman, bana gülümser ve memnuniyet ve inayetlerinin işaretlerini bana bildirirdi... ta ki, bir gün, bu düşünceler aklıma geldiğinde bana döndü ve, 'Emre hizmet etmek için yaşamalısın..' dedi.25

Akka'da Hz.Bahauallah'ın huzuruna çıkan bir başka Bahai, Yazdli Ağa Rızay-i Saadeti idi. Ağa Rıza gençliğinde mümin bir Müslüman'dı. Allah'a ve Onun Peygamberi Hz.Muhammed'e karşı dayanılmaz bir sevgisi vardı. Fakat dinin şeklinden pek memnun değildi. En büyük arzusu Peygamberin meşhur haleflerinden İmam Hüseyin ile yüz yüze gelmekti. Gizemli bir güce kapılarak Ağa Rıza bir süre aklını yitirdi ve ailesi bunun sebebini bir türlü bulamadı. Bir gün bir Bahai ile tanıştı. O kendisine Allah'ın Kendisini izhar ettiğini ve Bahauallah'ın imam Hüseyin'in‡ geri döndüğü Kimse olduğunu

* Bu Levih kayıtlara geçmediği için bir kopyası yoktur.

† Bunlar Hz.Bahauallah'ın sözlerinin kelime be kelime aynısı değildir.

‡Şii İslam Kaim'in geleceğini bekler. Arkasından da Hz.Hüseyin'in dönüşünü. Hz.Bahauallah'ın ismi Hüseyin Ali'dir.

ve Akka'ya gidip Onun huzuruna müşerref olabileceğini söyledi. Bazı ahbapların yardımları ile ve İkan Kitabını okumak suretiyle Ağa Rıza Emrin hakikat olduğunu gördü. Fakat imanını ailesine açıklamadı. Hatıratında o şöyle yazar:

*Onlar (Bahailer) beni tanınmış bir Bahai olan Üstat Kazım ile tanıştırdılar. O bana İkan Kitabını okurdu... Bu kitabı inceledikten sonra bana güven ve kanaat geldi. Sevinç ve heyecanla doldum. Bazen evden su getirme bahanesi ile çıkar,*güğümü beraberimde götürürdüm. Dört kilometre ilerdeki sarnıca gideceğim yerde Üstat Kazım'ın evine gider, İkan Kitabından bazı bölümleri okur, sonra eve suyu götürürdüm.26*

Ağa Rıza nihayet Yezd'den Aşkabat'a gitti. Orada, Akka'yı ziyaret etmek için izin geldi. Akka'da Hz.Bahaullah'ın huzuruna müşerref oldu. Hatıralarında şöyle yazar:

Onun huzuruna her varışımda, Onun inayet ve vahiy kapılarının gözlerimin önünde açıldığını görürdüm. Her biri muazzam bir ispat ve değerli bir armağandı. Onun mübarek huzurunda şahit olduğum tabiat üstü işler ve Onun huzurunda otururken ruhumu saran muazzam sevinci tarif etmek mümkün değil ve burada kayda geçilemez... Ahbap toplantılarında Cemal-i Mübarek eğer yüzünü birine dönerse, o kimse Onun Cemaline bakamaz ve Hakikat Güneşinin parlak ışıklarını göremezdi. O bakımdan, ahbaplar Onun yüzüne kolayca baksınlar diye Hz.Bahaullah konuşurken yüzünü sağa doğru çevirirdi ve eğer yüzünü ahbaplara doğru çevirecek olsa, gözlerini kapatır ve öyle konuşurdu...

* Yezd'de halk içme suyunu umumi bir sarnıçtan taşırlardı. Her mahallede bir sarnıç vardı.

Bir keresinde Hz.Bahaullah İmam Hüseyin'e yazdığı ziyaretnamenin mısralarını okurken Onun huzuruna girdim. Arada bir ara verir, bazı şeyler söyler veya ahbaplar geldikçe onları karşılardı. Sayı nihayet kırk beşi buldu. O sırada ben Aşkabat'taki ahbabları düşünmeğe başladım... Onun huzurunda onları anmaya ve ziyaretimi onlara adamaya karar verdim. Ebul Fazıl ve diğer beş kişiyi andım... Onları anar anmaz, derhal Cemalini bana çevirdi ve gülümsedi. Sonra, Ebul Fazıl ve diğer beş kişinin isimlerini söyledi: "Bu insanları anman ve onlara adadığın bu ziyaret tarafımızdan kabul edilmiştir, kabul edilmiştir." İki kez tekrarladı Ve böylece, kalbimden geçen her şeyi anlattı.*

Bu sözlerden şaşkına döndüm. Gözlerim kararı, bayılmak üzereydim. Bu halde beni görür görmez, hizmetçisine† biraz şekerleme getirmesini söyledi. Hizmetçi bir tabak getirdi ve Hz.Bahaullah'ın önüne koydu. O herkese bir tane verdi, fakat bana iki tane verdi. Sonra, hepimiz Onun huzurundan ayrıldık. Fakat bu olaydan o kadar çok etkilendim ki, ayrıldığım zaman kendimde değildim ve merdivenlerin yarısında bayıldım...27

Mirza Ebul Fazıl'ın yeğeni ve ileri gelen bir inanan olan Seyyid Mehdi Gulpaygani'nin anlattığı bir başka hikayede, Allah'ın yüce Mazharı Bahaullah'ın görünen veya görünmeyen

* Hz.Bahaullah İmam Hüseyin için son derece duygulandırıcı bir Levih yazdı.

† Mirza Ağa Can, Hz.Bahaullah'ın sekreteri ve Onun hizmetçisi görevini yapardı. Hz.Bahaullah genel olarak 'Abdi Hazır' diye hitap ederdi.

her şeyin bilicisi olduğunu söyler. Aşkabat'daki Bahailere şu hikayeyi anlatırdı:

*İsfahan'da nüfuzlu biri Bahai oldu. Fakat o iyi bir hayat yaşamıyordu. Akka'ya gitti ve Hz.Bahaullah'ın huzuruna çıktı. İşte onun hikayesi: "Cemal-i Mübareğin huzuruna çıkışımın ilk gününde Onun huzurunda ayakta duranlarla beraberdim. O bir aşağı, bir yukarı adımlayıp öğüt ve cesaret veren sözler söylüyordu. Onun beyanatının azametini izlerken kendimden geçmişim. Kendi kendime : Hz.Bahaullah'ın Allah'ın yüce Mazharı ve bütün devirlerin vaad ettiği kişi olduğunu biliyorum. Fakat bazı yazılarında Kendisini Allah'ın bütün elçilerini göndermiş olan kişi ve bütün semavi Kitapları vahy eden diye tarif eder. Ben bunu anlayamadım. Bu düşünce aklımdan geçer geçmez, Hz.Bahaullah bana doğru geldi, ellerini omzuma koydu ve azametli bir tonla, 'Evet, elçileri gönderen ve bütün semavi Kitapları vahy eden Biziz,' dedi. * Şaşkına dönmüştüm".28*

Önceki ciltlerde Hz.Bahaullah'ın yüce makamı ile ilgili pek çok şey söylenmiştir.† Bu temada, Akdes Kitabında pek çok bölümler vardır. Buyururlar ki, Onun makamını anlatmak için Peygamber ve Elçi kelimeleri‡ kullanılmamalıdır. O, geçmiş vaatleri yerine getiren ve Allah'ın Gününü başlatan Allah'ın Yüce Mazharıdır. Akdes Kitabında Hz.Bahaullah'ın sözleri şöyledir:

* Bunlar Hz.Bahaullah'ın tam sözleri değildir.

† cilt 1, S. 307-16; cilt 2, S.91-101, 203, 230

‡ Geçmişte Allah'ın Mazharlarının önemli misyonu Allah'ın Gününün gelişi ile ilgili haberler vermeleri idi. Bunu yapan en son Peygamber Hz.Muhammed idi ve 'Peygamberlerin mührü diye bilinir. cilt 1, S. 63'ya bakınız.

Bu Gün Kelim'in Kadim'in nurlarına kavuşup denizleri kabartan bu Kadehten kavuşmanın tatlı sularını içtiği gündür. Biricik gerçek Tanrıya yemin olsun ki, Tur, Matlai Zuhur'u tavaf ediyor ve Ruh, Melekutun yüceliklerinden "Kalkınız, koşunuz Ona, ey arzın mağrurları!" diye sesleniyor. Bu gün, Rabbın dağı Kermil'in kendi Rabbı önünde yere kapanmak özlemiyle koştuğu ve Siyon dağının: "Vaad yerine geldi. Yüce, aziz ve sevgili Allah'ın Levihlerinde yazılı olan şey açıklandı," diye haykırdığı gündür.²⁹

Yukarıdaki "Kelim (Allah'la konuşan)" ve "Ruh" ibareleri Musa ve İsa'yı simgelemektedir.

Onun Kendi Zuhurunun yüce fitratına bir delil olsun diye, Hz.Bahauallah'ın Akdes Kitabında, Hz.Bab'ın Yazılarında bir kaç bölüm vardır. Bu bölümlerin bazılarının, "Allah'ın İzhar edeceği Kimse"nin* Emrinin Hz.Bab'ın Kendisinden önce yeryüzünde kurulacağını açıkça gösterdiğine işaret eder. Hz.Bahauallah bu Kitapta Hz.Bahauallah'ı inkar etmiş olan Beyan ehli arasında yanlış anlamaya sebep olan Hz.Bab'ın sözlerini açıklar.

Hz.Bab, " Allah'ın izhar edeceği Kimse" ye hitap ettiği bir Levihte³⁰, "Allah'ın izhar edeceği Kimsenin bakışları, ilk okulda bu harfi aydınlatsın" diye ifade eder.

Bazı Babiler, mademki bu Levih 'Allah'ın İzhar edeceği Kimse'ye ilk okulda verilecek, Onun bunu aldığı zaman henüz bir çocuk olduğu anlaşılmaktadır diye tartışılar. Hatta, madem ki, Hz.Bahauallah, Hz.Bab'dan da büyüktü, Hz.Bab'ın vadini yerine getiremezdi diye çekiştiler. Hz.Abdulbaha bir Levhinde³¹ adı geçen okulun cismani bir okul olmadığını ifade etmiştir. " Allah'ın izhar edeceği Kimse"nin okulu, okuma

* Bahauallah. cilt 1 bölüm 18' e bakınız.

yazma bilmeyenlerin okulu değildir. O, insanların erişmesinin çok ötesinde, ruhani okuldur ve bu tesadüfi dünyanın sınırlarından kutsallaştırılmıştır. Hz.Bahauallah, Hz.Bab'ın bir armağanı olan bu mektubu, insan havsalasının ötesinde olan Allah'ın okulunda görmüş olduğunu ifade eder.

Hz.Bahauallah, Akdes Kitabında Hz.Bab'ın Levhi ve okulla ilgili şöyle buyururlar:

Ey Ulu Kalem! Göklerin Yaradanı olan Rabbın emriyle Levhi üzerinde hareket et ve İlahi Birliğin Tanyeri olan Kimse'nin, adımlarını Üstün Vahdet Okuluna doğru yöneltmek istediği günleri anlat ki, kalbi temiz olanlar, Her Şeye Gücü Yeten ve Her Şeyi Bilen Rabbın perdelerin ardında gizli duran sırlarını, bir iğne deliğinden bile olsa, bir an için görebilsinler. Söyle: Gerçekten de, bütün yaratılan şeyler habersizken, Biz iç anlam ve açıklama Okulu'na gittik. Merhametli'nin gönderdiği sözleri gördük ve Tehlikeden Koruyan ve Kendi Kendine Var Olan Allah'ın, O'nun* Bize takdim ettiği ayetlerini kabul ettik ve O'nun Levhi'te içtenlikle teyit ettiğine kulak verdik. Biz bunu kesinlikle gördük. Kendi irademizle O'nun arzusunu kabul ettik, çünkü Biz, gerçekten de, emretmeye muktediriz.

Ey Beyan ehli! Siz yatıp uyurken Biz Allah'ın Okulu'na gittik ve siz derin uykudayken Biz Levhi okuduk. Tek gerçek Allah'a yemin olsun! Sizin daha haberiniz yokken Biz Levhi nazil olur olmaz okuduk ve siz daha doğmadan Bizim Kitap'tan kesinlikle haberimiz vardı. Bu sözler Allah'ın değil, sizin kapasitenize göredir. Buna, O'nun bilgisi içinde saklı

* Hz.Bab

olanlar tanıktır, keşke kavrayanlardan olsaydınız; ve buna Allah'ın dili tanıklık eder, eğer anlayanlardan olsaydınız. Allah'a yemin olsun, perdeyi kaldıracak olsak, şaşkınlıktan dona kalırdınız.

Allah ve O'nun Emri hakkında boş yere tartışmamaya dikkat edin. Çünkü O, geçmişin ve geleceğin her şeyini kaplayan büyük bir Vahiyle donatılmış olarak aranızda göründü. Maksadımızı Melekut sakinlerinin diliyle söyleyecek olsaydık, "Gerçekten de, Allah göğü ve yeri yaratmadan önce o Okul'u yarattı ve Biz oraya O ve L harfleri birleşip birbiriyle kaynaşmadan önce girdik."* 32

Fakat şurası ilginçtir ki Hz.Bahauallah Irak'tayken bu okulu ziyaret etti ve oradayken, Hz.Abdulbaha geldi ve Ona Hz.Bab'ın bu mektubunu verdi. Hz.Abdulbaha, bunun düzenlenmediğini ve tamamen bir tesadüf olduğunu söyledi.

* O ve L harflerinin önemi için cilt 1, S. 28 e bakınız.

AKDES KİTABI. 2. YENİ BİR DÜNYA NİZAMI

Hız.Bahaullah, Akdes Kitabında Zuhurunun meyvelerinden biri olarak dikkate alınabilen Yeni bir Dünya Nizamından söz eder. Hız.Bab, Farsça Beyan'da şunu buyurmuştur: **"Ne mutlu o kimseye ki, nazarını Hız.Bahaullah'ın nizamına çevirir ve Rabbına şükreder ! Çünkü O, mutlaka zuhur edecektir."**

Ve bunlar Akdes Kitabı'nda Hız.Bahaullah'ın sözleridir:

Bu Yeni ve büyük Dünya Düzeninin etkisiyle dünya düzeni bozulmuştur. Bu şaşılacak derecede güzel ve eşsiz sistem vasıtasıyledir ki, beşerin düzenli hayatı devrime uğramıştır. Bu sistem, gerçekten ölümlü gözlerin eşini görmediği bir sistemdir. 1

Hız.Bahaullah 1873'te bu sözleri söylediği zaman, insanların hayatındaki kargaşayı anlamak zordu. Fakat bugün, yüz seneyi aşkın bir zaman sonra, 'insanın düzenli hayatının değişime uğradığı' aşikardır. Beşerin kaderinin değişmesini tarif ederken, Hız.Şevki Efendi şöyle yazar:

" Çöküş, kargaşa, iflasın yığılan delilleri ile her taraftan, hayatın hemen hemen her mesleğinden ciddiyet sahibi kadın ve erkek, bugün olduğu gibi, devamlı olarak yavaş yavaş batmakta olduğu bu bataktan acaba kurtulabilir mi diye şüphe etmeğe başlıyorlar. İnsan ırkını birleştirmenin dışında, her yol denenmiş, tekrar tekrar denenmiş ve kusurlu bulunmuştur. Üst üste savaşlar olmuş, sayısız konferanslar yapılmış, müzakereler olmuştur. Antlaşmalar, paktlar ve ahitler özenle yapılmış, sonuçlanmış ve gözden geçirilmiştir. Hükümet şekilleri

sabırla denenmiş, devamlı olarak kalıptan kalıba girmiş ve yerine bir başkası konmuştur. Yeniden yapılanmanın ekonomik sistemleri dikkatle yapılmış ve titiz bir şekilde uygulanmıştır. Buna rağmen, kriz arkasından kriz gelmekte ve tehlikeli bir şekilde dengesi bozulan dünyanın düşüşünün hızı orantılı olarak artmaktadır. Derin ve dibi görünmez bir uçurum, hoşnut olan ve olmayan milletleri, demokrasi ve diktatörlüğü, patron ve işçileri, Avrupalı ve Asyalıyı, Yahudi olanı olmayanı, beyaz olanı ve olmayanı tek bir ortak felaketin girdabı içine almakla tehdit etmekte. Kelbiyyu'nun(cynic)* çok iyi müşahede edebildiği gibi, öfkeli Takdir-i İlahi, bahtsız bir arzı kendi kaderine bırakmış ve onun zevalini geri dönülmez bir biçimde tayin etmiştir. Bütün çabalar ve düş kırıklığı ile insanlık oriyantasyonunu şüphesiz yitirmiş, inanç ve ümidini de kaybetmiş gibi görünüyor. O, kanat çırpıyor, çobansız ve vizyonsuz felaketin eşliğinde duruyor. Çaresizlik duygusu onu istila ediyor gibi. Onun çalkantılı hayatının en karanlık bölümünün dış bağlarından uzaklaştıkça, daha derin bir kasvet onun kaderinin üzerine çöküyor."2

Yaklaşık elli yıl önce Hz.Şevki Efendinin tarif ettiği kasvet, daha da çok artmış ve bugün dünya, tehlikeli bir biçimde ve hızla bir felaketin kıyısına doğru hareket ediyor. Fakat, heyhat, beşer, genel olarak onların liderleri, entelektüelleri, kahinleri ve filozofları insanın hayatındaki ve bu arz üzerindeki böyle bir devrimin gerçek sebebinin henüz

* Sinik. Faziletin her şeye üstün ve nefse hakimiyetin her faziletin başı olduğunu iddia eden eski bir felsefe mesleğine mensup kimse (müstehzi), insandan hoşlanmayanlar. (S.G.)

keşfetmemişlerdir. Hz.Bahauallah bunun sebebini şu sözlerle tarif eder:

Bu devirde yeryüzünün bütün insanları arasında yeni hayat harekete geçmektedir; fakat, henüz hiç kimse, onun ne sebebini keşfetmiş ve ne de ne olduğunu anlamıştır.³

Bu devrin kargaşasının, eski düzenin parçalanmasının ve dünyanın dengesinin bozulmasının sebebini takdir etmek için tabiata dönüp, onun yasalarından bir şeyler öğrenmekten daha iyisini yapamayız. Daha önce de belirttiğimiz gibi, tabiat ve din konuları yakından birbirleriyle ilişkilidirler. Tabiatta olan her şey, ruhani bir şeyin yansımasıdır.

Mesela, yeni bir hayatın oluş prensibini ve embriyonun büyümesini inceleyelim. Bir yumurtanın tohumlanmadan önceki ve sonraki durumlarını inceleyelim. Yeni hayat başlamadan önce, yumurta normal halindedir ve iyi bir gıda içerir. Fakat içinde yeni bir hayat büyümeğe başladığı zaman içindeki durum kökünden değişir. Gıda kötüleşir ve kokar. Buna rağmen, yeni canlı bu kokuşmuş maddenin içinde büyür ve ondan beslenir. Önceleri bu değişim gözle görülmez. Fakat, yeni canlı büyüdükçe, içerdeki durum daha da dengesizleşir. Ve zaman gelir ki, artık yumurta bütün kalamaz. Yumurta nihayet kırılıp açılır; küçük varlık dünyaya gelir ve yumurta kırılmış bir kabuk haline gelir.

Bugün, beşer dünyasında da aynı şey oluyor. Binlerce yıldan beri insanlığın gelişmesi çok yavaş ve sınırlıydı ve milletlerin hayatında bir kaç değişim yer aldı. Daha sonra olanlarla karşılaştırıldığı zaman, dünya insanların, Hz.Bahauallah gelmeden önce, barış ve huzur içinde yaşadıkları sayılabılır.

Fakat, Hz.Bahauallah'ın misyonunu açıkladığı yüz yılı aşkın bir zamandan beri, beşer toplumunda yeni bir toplumun tohumlarını ekti. O anda, yeni bir hayat oluştu ve o günden beri

artık dünya aynı dünya değildir o, değişime uğramıştır. Hz.Bahaullah'ın zuhuru ile Onun Emrinin embriyonik kurumlarının büyüme ve gelişme süreci de harekete geçti. Şimdi, yeni dünya toplumu, eskinin rahminde büyüyor. O ne kadar büyür ve canlanırsa, beşer toplumu o kadar karanlığın ve çürümenin uçurumunun içine gömülecektir. Yüz yıl önce Hz.Bahaullah'ın haber verdiği gibi, yukarıdaki örnekte yumurtanın bozulması gibi, bozuluncaya kadar onun durumu çürümeğe devam edecektir. Bütün bu yıllar öncesi, Hz.Bahaullah yazılarında eski nizamın yıkıldığı zaman, insanların yaşamak zorunda kalacakları eziyet edici sıkıntıları açık ifadelerle tarif etmektedir.

Dünya şiddetli ağırlar içindedir ve ıstırapı her geçen gün daha da artmaktadır. Yüzü inatçılığa ve inançsızlığa dönmüştür. Onun kötü durumu böyle olacak. Onu şimdi açığa çıkarmak uygun değildir. Onun sapkınlığı uzun süre devam edecektir. Ve tayin edilen saat gelince, insanlığın uzuvlarını sarsacak şey birden bire görünecek ve Cennet Bülbülü nağmelerini şakiyacaktır. 4

Bir başka yerde Hz.Bahaullah şöyle söyler:

Bir zaman sonra, yeryüzündeki bütün hükümetler değişecek. Dünyayı sıkıntı saracak. Evrensel bir ihtilalden sonra, adalet güneşi, görünmeyen alemin ufkundan doğacak.5

Hz.Şevki Efendi Emrin kurumlarının beşer rahmine düşmesini şu kelimelerle tarif eder:

" Hz.Bahaullah'a emanet edilmiş olan bu Misyonun başlangıcına şahit olmakla göz kamaştırıcı bir çağ olan bu çağ, meyvelerini vermeden önce geçen arada, böyle moral ve sosyal kederle gölgelenmektedir. Gün geçtikçe, bu artarak belirginleşmektedir. Tek başına bu, pişmanlık

duymayan beşeri, varis olması için mukadder kıldığı ödül için hazırlayabilir.

Böyle bir periyotta biz şimdi sürekli ve karşikonulmaz şekilde hareket ediyoruz. Etrafımızda artarak toplanan gölgelerin ortasında, Hz.Bahaullah'ın ilahi egemenliğinin parıltılarının, tarihin ufkunda uygun bir şekilde ortaya çıktığını fark ediyoruz.

Dünyayı zaten saran keder derin olmakla beraber, dünyanın çekmesi gereken etkileyici ıstıraplar, hala hazırlanmaktadır. Onların karanlığı henüz tahmin edilemez. Biz, eski nizamın ölüm sancıları ve yeni bir nizamın doğum sancıları çektiği ihtilalleri aynı şekilde ilan ettiği bir çağın eşliğinde durmaktayız. Hz.Bahaullah tarafından Emrin yaratıcı etkisiyle bu Yeni Dünya Nizamının anlaşılabilirliği söylenebilir. Hali hazırda biz, doğum sancısı çeken çağın rahminde onun hareketlerini yaşayabiliyoruz - yükünü atmak ve en iyi meyvelerini vermek için tayin edilen saati bekleyen bir çağ.

Hz.Bahaullah, Bütün dünya hamilelik halindedir. En asil meyvelerini vereceği, ondan en ulu ağaçların, en büyüleyici çiçeklerin, en semavi inayetlerin fişkiracağı gün yaklaşıyor. İzzet Rabbının elbisesinden gelen esinti ölçülemez ölçüde yücedir. Çünkü bakınız, O onun güzel kokusunu teneffüs etmiş ve her şeyi yenilemiştir. Bunu anlayan kimseye ne mutlu!..diye yazar.

Hz.Abdulbaha şöyle söyler: Allah'ın çağrısı yükseldiği zaman insanlık bedenine yeni bir hayat üfler ve bütün dünyaya yeni bir ruh üfler. Bu sebeptendir ki, dünya kendi derinliklerine gitmiş ve insanların kalpleri ve bilinçleri harekete geçmiş bulunuyor. Çok geçmeden bu yeni neslin delilleri açıklanacak ve derin uykuda olanlar uyandırılacaklardır.6

Gerçi yakın gelecek çok karanlık ve korkuludur fakat sonucu gerçekten muhteşemdir - İsm-i A'zam toplumunun meydana gelmesi. Hali hazırda, dünya halkının çoğunluğu ya Emrin embriyonik kurumlarının varlığından habersizler, ya da, bu kurumlarda yatan muazzam potansiyelleri tam olarak takdir edemiyorlar. Onlar, insanlığın yönetme faaliyetindeki bu kurumların, tam iştiraklerini tahmin etmekte, maksadını ve mukadder olan rolü oynayacaklarını tam olarak anlayamazlar.

Gerçi, Hz.Bahauallah'ın Emri artarak, devamlı olarak insanlığa anlatılmaktadır, ancak, bu cehaletin sebebi, Emrin kurumlarının insanların dikkatini çekecek duruma henüz varmamış olmasıdır. 311. sayfadaki alıntıda, Hz.Bahauallah, Emrinin yücelmesini sıkıntı ve felaketlerin insanları vurduktan sonra yer alacağını bildirir ve şöyle ifade eder:

Tayin edilen saat geldiği zaman insanlığın uzuvlarını sarsacak olan şey birden bire görünecektir. İşte o zaman, İlahi sancak dalgalanacak ve Cennet Bülbülü kendi nağmesini şakıyacaktır.

Bu kehanet henüz vuku bulmadı. Yukarıdaki benzetmeye göre, yumurta yükünü atmak için henüz çatlamamıştır. Eski Nizam henüz, ölüm döşeginde can çekişiyor ve yeninin doğuş saati henüz çalmamıştır.

Bugün, Bahai toplumunun durumu, bahçesinin çiçekler ve ağaçlarla dolu olduğunu ve bahçesinin en güzel bahçe olduğunu iddia eden bahçıvanın durumuna benzer. Fakat, meraklı bir kimse bahçeyi gezdiği zaman hiç bir bitki işareti göremez. Bahçıvanın yapacağı tek şey, ekmiş olduğu tohumları göstermek ve zamanı gelince bitkilerin çıkacağını anlatmaktır.

Ancak Hz.Bahauallah'ın yeni nizamının doğum sancıları dindiği ve Emrin embriyonik kurumları ortaya çıktığı zaman, dünyanın insanları onları dikkate alacaklar ve onların potansiyelinin farkına varacaklardır. Eski nizamın dürülp kaldırılmasıyla yakinen ilişkisi olan bu meydana çıkış sadece

bir başlangıçtır ve ileri bir gelecekte Hz.Bahaullah'ın Dünya Nizamının bütün arz üzerinde kurulacağı o gün ile karıştırılmamalıdır. Emrin embriyonik kuruluşlarının ortaya çıkması tıpkı bir çocuğun doğuşuna benzer. Yeni doğan bir bebek kaslarını ve uzuvlarını etkin bir şekilde kullanamaz. Onun olgunluk ve yetişkinlik mertebesine gelinceye kadar uzun bir zaman geçmelidir. O halde, Bahai toplumunun bilinmezden çıkması ve onun kurumlarının gelişmesi, ileri bir gelecekte Hz.Bahaullah'ın Dünya Nizamının ortaya çıkmasından çok farklıdır.

Gerçekten de, mevcut nizamın dürülmesi ve Hz.Bahaullah'ın ifadesine göre, sarsıntının insanlığın uzuvlarını tutup yakalaması, bir yandan Küçük Barış'ın kurulması için yolu hazırlıyor, öte yandan, Bahai Dininin milli ve mahalli kurumlarının gelişmesine tanık oluyor.

Küçük Barış'ın* beşer üzerine getireceği inayetler, insanları savaş tehdidinden kurtaracak yeni bir politik yapı meydana getirmeği sağlayacaktır. Zaten çağın ruhu olmuş olan ve dünyanın aydın kişilerinin ileri sürmekte oldukları Hz.Bahaullah'ın sosyal ve insancıl öğretileri ve ilkeleri bu politik yapıda birleşeceklerdir. Kaynağının bilincinde olmadan, beşer hayatının her yönünde, artarak bu sosyal öğretileri adapte edeceklerdir. Bu ilkeler bir dünya federal sistemi, bir dünya devleti, bir evrensel yasa çıkaran meclisi, uluslar arası güçle desteklenen bir dünya hükümeti, bir dünya dili ve Hz.Bahaullah'ın öğretilerinde haber verdiği diğer kurumları içerecektir. Yüz yıldan fazla bir zaman önce, Hz.Bahaullah'ın serbest bıraktığı enerjiler, artan bir derecede beşer toplumuna öyle bir nüfuz edecektir ki, cinslerin (kadın, erkek) eşitliği, eğitimin mecburiyeti, aşırı fakirlik ve aşırı zenginliklerin

* sayfa 158.e bakınız.

ortadan kalkması ve bütün kurumlardaki benzer şeylerin, öğretilerle iş birliği etmekten başka bir tercih hakkı bırakmayacaktır. Bu, Bahai prensiplerinin, dünyadaki pek çok gelişen hareketlerinde uygulanmasıyla zaten ispatlanmıştır.

Bu yeni hükümet şekli, karanlık ve harap olmuş bugünkü nizamın harabeleri arasından çıkmalı ve Hz.Bahauallah'ın Emrinin henüz olgunlaşmamış kurumları olgunlaşmaya kadar, insanlığı idare etmelidir. İşte o zaman, Bahai Dünya Nizamı büyük azameti içinde kurulacaktır. Hz.Şevki Efendinin temelini attığı, çok uzak geleceklere uzanan vizyon gerçekleşecektir.

Bu büyük dünya çırpınılarının leş yığını keder ve hasarından, er veya geç sıyrılmaya mukadder bu dünya toplumunun imalarına, yönlerine ve genel karakterine daha önceki ifadelerimde zaten değinmişim. Bu tamamlamanın, tabiat itibariyle tedrici bir süreç olduğunu söylemek yeterlidir ve Hz.Bahauallah'ın Kendilerinin de buyurdıkları gibi, önce, yeryüzündeki milletler, henüz Onun Zuhurunun bilincinde olmadıkları halde ve Onun getirdiği ilkelerin farkında olmadan, genel ilkeleri yerine getiren o Küçük Barış'ın kurulmasına doğru götürmelidir. Onun teklifinin ve bütünlüğünün evrensel tanımının bir sonucu olarak, insanlığın yapılanmasını içeren bu tarihi ve ciddi adım, ardından kitlelerin ruhanileşmelerini getirecek ve insanlar, Hz.Bahauallah'ın Dininin iddialarının özellik ve doğruluğunu kabul edecekler - Bu, Onun Yeni Dünya Nizamının ortaya çıkmasını simgelemesi gereken, bütün ırkların, mezheplerin, sınıfların ve milletlerin en sonunda kaynaşmaları için, temel koşuldur.

İşte o zaman, bütün beşer ırkının olgunluğa erdiği ilan edilebilir ve yeryüzündeki bütün insanlar ve milletler tarafından kutlanır. O zaman En Büyük Barış bayrağı

göndere çekilir. O zaman - Oğulun haber verdiği Pederin Melekutunun Kurucusu, Ondan önce ve sonra Peygamberlerin söyledikleri- Hz.Bahauallah'ın dünyayı ihata eden saltanatı tanınacak, ilan edilecek ve muhkem bir şekilde kurulacaktır. O zaman bir dünya medeniyeti doğacak, büyüyecek ve devam edecektir. Bu medeniyet zamanı gelince, dünyanın bir eşini görmediği ve ne de şu anda tahayyül edemeyeceği bir medeniyet olacaktır. O zaman, Daimi Ahid, tamamlanmış olarak yerine gelecektir. O zaman, Allah'ın bütün Kitaplarında hıfz edilmiş vaad yerine gelecek ve geçmişteki bütün Peygamberlerin söyledikleri sözler yerine gelecek, kahinlerin ve şairlerin hayalleri gerçekleşecektir. O zaman, tek bir Allah'a inanan ve tek bir ortak Zuhura sadakatleriyle harekete geçen sakinlerinin evrensel inançlarıyla harekete geçen arz, kendisine yüklenen sınırlılıklar içerisinde Hz.Bahauallah'ın saltanatının parlak izzetini yansıtır; Ebha cennetinde ihtişamının kemalinde parlar; yücelerdeki tahtına bir basamak olur ve yeryüzü cenneti olarak alkışlanır; ezelden beri Yaraticısının sevgi ve hikmetiyle kendisi için değişmeyen mukadderatını yerine getirmeğe muktedir olur.⁷

Bahai İdari Nizamı

Emrin temel kurumları, Evrensel Adalet Evi ve Mahalli Adalet Evleri Hz.Bahauallah tarafından emrolunmuşlardır. Bunlar, Mahalli Adalet Evleri ile ilgili Onun Akdes Kitabındaki sözleridir:

Tanrı her şehirde bir Adalet Evi'nin kurulmasını farz kılmıştır. Bu Evlerde, Baha* sayısı

* Arapça'da 'Baha' kelimesinin sayısı dokuzdur. (A.T.)

kadar kişiler bir araya gelerek toplantı yapacaklardır. Bu sayının aşılması, gerekirse, bir mahzuru yoktur. Bu kimseler, imkan aleminde Rahman'ın eminleri ve bütün yeryüzünde bulunanlar için Tanrı'nın Vekilleri gibi davranıp kendi işleri etrafında meşveret yaptıkları gibi insanların işleri etrafında da Hak rızası için aynı şekilde danışıp, ona göre karar vermeleri gerekir. İzzet ve mağfiret sahibi Rabbimizin hükmü budur. Levihte açık ve kesin olarak bildirilen şeyi sakın bir yana atmayınız. Tanrı'dan çekininiz, ey görür göz sahipleri. 8

Mahalli Adalet Evleri, Mahalli Ruhani Mahfil adı altında embriyonik şekliyle bütün dünyada pek çok şehir ve köylerde zaten kurulmuş bulunmaktadırlar. Emrin ve onun kuruluşlarının büyümesi ve gelişmesi, organik büyümeye sahip her yaratılan şey gibi aynı örneği izler. O halde, bir bebeğin yetişkin olması gibi, bu kurumlar da, gelecekte Adalet Evlerine dönüşecekler ve bunun meydana gelmesi için zaman gerekmektedir.

Bugünkü Mahalli Ruhani Mahfiller, bir bölgede dokuz veya daha fazla yetişkin inananların buldukları yerlerde kurulurlar. Bu kurumlar, Bahai camiasının Bahai toplumunun yetişkin üyeleri tarafından seçilirler ve Emrin Yazılarında bulunan bazı ilkelere göre toplumun işlerini idare etmekle yükümlüdürler. Dua hali içerisinde yapılan Bahai seçimleri tabiat itibariyle ruhanidir ve bugün mevcut olan her hangi bir sistemden büyük bir ölçüde farklıdır.* Bir önceki bölümde

* Daha fazla bilgi için, 'Principles of Bahai Aministration' kitabına bakınız.

anlatıldığı gibi,* Bahai meşvereti de sevgi ve birlik havası içinde yer alması için düzenlenmiştir.

Hz.Bahau'llah'ın Devrinin eşsiz yönlerinden biri de beşer faaliyetinin her alanında, meşverete büyük bir önem verilmiş olmasıdır. Bahai toplumlari ve kurumları, ister mahalli, ister milli veya uluslararası olsun, Bahai meşvereti ile çalışırlar. Bu kurumlar sadece toplum işleri üzerinde meşveret yapmazlar, inananların bireysel hayatlarını etkileyen kişisel hususları ile de uğraşmaya yetkilidirler. Fakat, Hz.Bahau'llah meşvereti Kendi Emrinin kurumlarıyla sınırlandırmamıştır. Dostlar ve ehliyetli kişilerle kişisel hususlarda da meşveretin önemini belirtmiştir. Bunlar bu konuda Hz.Bahau'llah'ın Yazılarından alınmış sözlerdir:

Büyük Varlık buyurur: İlahi hikmet seması meşveret ve merhamet lambalarıyla aydınlanmıştır. Her hususta meşveret ediniz, öyle ki, meşveret yol gösteren rehberlik lambasıdır ve anlayışın vericisidir.

9

Meşveret daha büyük farkında olmayı ihsan eder ve zanları kesinliğe çevirir. O Parlayan bir ışıktır. Karanlık bir dünyada yol gösterir ve rehberlik eder. Var olan her şey için ve mükemmellik ve olgunluğun istasyonu olmaya devam edecektir. Anlayış armağanının olgunluğu meşveret yoluyla açığa çıkmıştır. 10

Her şeyde meşveret etmek elzendir. Sizin tarafınızdan ısrarla bu husus üstünde durulmalıdır. Öyle ki, meşveret herkes tarafından yapılsın. A'lâ'nın Yüce Kaleminden nazil olan şeyin maksadı odur ki,

* sayfa 63-66 ye bakınız.

farkında olmanın, uyanışın, iyiliğin sebebi olduğu ve olacağı kadar meşveret ahbaplar arasında tam olarak yapılınsın. 11

Hız.Abdulbaha da bu konuda çok yazmıştır. Bunlar pek çok pasajdan iki tanesidir:

Büyük küçük her şeyi meşveret yoluyla halledin. Kendi şahsi işlerinizde de, önce meşveret yapmadan önemli adım atmayınız. Birbirinize ilgi gösteriniz. Birbirinizin plan ve projelerine yardım ediniz. Birbirinizin derdine ortak olunuz. Bütün ülkede kimsenin muhtaç olmasına izin vermeyiniz. Hepiniz birbirinizle tek vücut olacak kadar birbirinizle dost olunuz... 12

Meşveretin maksadı, bir kaç kişinin görüşlerinin mutlaka bir kişininkine tercih edildiğini göstermektir. Çünkü, toplumun gücü elbette tek kişinin gücünden daha büyüktür. Böylece meşveret, Allah'ın katında makbuldür ve ahbaplara farz kılınmıştır, öyle ki, tabiat itibariyle genel ve evrensel olduğu kadar basit ve kişisel hususlarda da müzakere etsinler.

Örneğin, birinin bitirmek istediği bir proje olduğu zaman, arkadaşlarıyla meşveret etmelidir. Uygun olan elbette araştırılır ve onun gözleri önüne serilir ve gerçek ortaya çıkar. Aynı şekilde, daha yüksek seviyede, eğer bir köy halkı kendi işleri hakkında meşveret edecek olursa, doğru çözüm elbette ortaya çıkar. Aynı şekilde, her mesleğin üyeleri, endüstride olduğu gibi, meşveret etmelidirler. Ticaret erbabı da, iş konularında aynı şekilde meşveret etmelidirler. Kısacası, meşveret her şeyde ve her konuda arzu edilebilir ve kabul edilebilir.

Hız. Abdulbaha tarafından ' ikinci derecede Adalet Evleri ' olarak işaret edilen Mahalli Ruhani Mahfiller, üzerlerine Milli Ruhani Mahfillerin kurulduğu temel taşlardırlar. Bu Milli kurumlar bugün dünyanın pek çok ülkesinde kurulmuşlardır ve ' kendi bölgelerindeki bireylerin olduğu kadar, Mahalli Mahfillerin faaliyetlerine yön vermeğe, birleştirmeye, koordine ve stimüle etmeye yetkilidirler.'¹⁴ Aynı zamanda onların üyelerine, Hız. Bahauallah'ın Emrinin Yüce Kurumu olan ve Bahai Nazm-ı İdaresinin zirvesi olarak kabul edilen Umumi Adalet Evi'ni seçme sorumluluğu verilmiştir. İlk kez 1963 yılında kurulan bu kutsal kurum, Hız. Bahauallah tarafından ilahi yol göstericilik teminatı altında emredilmiştir. Onun kararlarına yanılmazlık payesi vermiş ve onlara, Kendisi tarafından açıkça söylenmemiş yasaları çıkarma yetkisini vermiştir.

Hız. Bahauallah'ın hayatının son yıllarında nazil olan İşrakat'ta (parlıtlar) O şöyle buyurur:

Bu pasaj şu anda Kalem-i Ala'dan nazil olup Kitab-ı Akdes'ten sayılır: Allah'ın Adalet Evi üyeleri, halkın işlerine memur edilmişlerdir. Gerçekten, onlar Allah'ın kulları arasında Onun eminleri ve Tanrı memleketlerinde otoritenin güneşleridirler.

Ey Tanrının Hizbi! Dünyanın müebbisi adalettir; çünkü adalet mücazat ve mükafat denilen iki sütuna dayanır. Bu iki sütun, insanlığın iki hayat kaynağıdır. Her gün yeni bir problem ve her problem için uygun bir çözüm olduğuna göre, bu gibi işler zamanın gereksinme gerekçelerine göre hareket etmesi için Umumi Adalet Evine aksedilmelidir. Tanrı hatırı için Emrin hizmetine kalkanlar görünmeyen alemde İlahi ilhamın alıcılarıdır

Herkesin onlara itaat etmeleri farzdır. İdare işleri Adalet Evine bırakılmalıdır. Fakat ibadet

hususları, Allah'ın Kitabında nazil olana göre tatbik edilmelidir.¹⁵

Eski nizamın kurumlarıyla Hz.Bahaullah'ın Nazm-ı İdaresi arasındaki temel farklardan birisi, ikincinin Allah'ın emrinin ruhu ile canlanmış olmasıdır. Halbuki birincisi, ruhu olmayan vücutlardırlar. İlahi olarak kurulan nizam canlı olup büyüyor; eski nizam ise parçalanıyor ve dünyanın sorunlarını çözüme yeteneği gittikçe azalıyor. Görevini başarı ile yürütmesi için insan yapısı kurum canlılık ve sağlıklı fonksiyon göstermelidir. Üyelerinden birisi işleri idare etmekte başarısız olursa, sistemin tamamının işi pekala etkisiz kalabilir. Bu, bütün parçaları randımanlı çalışmayan bir makineye benzetilebilir.

Düzgün çalışabilmesi için, parçaları arasında mükemmel bir koordinasyonun olması gereken cansız bir makineye karşın, genç ve canlı bir organizmanın mükemmel olmadan ve bütün hassaları tam olarak kemale ermeden de sağlıklı büyüdüğünü müşahade ederiz. Örneğin, bir çocuk olgun olmamasına bağlı olarak pek çok eksiklikleri olduğu halde büyür ve aktif olabilir. Onda hiç bir cansızın erişemediği bir canlılık ve hareket vardır. Gerçi o hatalar yapar, eşyanın düzenini bozar ve etrafında rahatsızlık yaratır ama hiç kimse ondan olgunluk ve mükemmellik beklemez ve hiç kimse onun çocuksu davranışlarına aldırmaz.

Gerçek Bahailer, Milli ve Mahalli kurumların tabiatının organik olduğunu bilirler. Emrin ruhuyla meydana gelen bu kurumların bebeklik devrinde olduğunu da bilirler. Geleceğin Milli ve Mahalli Adalet evlerinin embriyosu olan bu mahfillerin bazen hatalı kararlar aldıklarını ve bazen adaletsizce hareket ettiklerini görürler, fakat, bu eksikliklere rağmen, hayatîyetleri vardır ve her geçen gün güçlenip canlanıyorlar. Bahailer, onlara saldırı ve tenkitlerden çok uzak, onların etraflarını şefkat ve gururla sarıyorlar. Çünkü biliyorlar ki, Hz.Bahaullah Emrinin embriyonik kurumlarını koruması altına almıştır. Ve her canlı

varlık gibi, Emrin Mahalli ve Milli kurumlarının da, karşı karşıya oldukları problemler yavaş yavaş yok oluncaya kadar, büyüme sancılarının olması gerektiğinin farkındadırlar.

Dış dünyanın gözünde önemsiz görünen ve sayıca oldukça az olmasına rağmen bu Mahalli ve Milli mahfiller ileri doğru gitme yeteneklerini göstermişler, güç problemlerin üstesinden gelmişler, çok büyük gibi görünen engelleri aşmışlar ve zamanı gelince dünya halkı için sevgi ve adalet temellerini atacak bir noktaya doğru durmadan ilerlemektedirler.

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.

AKDES KİTABI. 3. İLAHİ EĞİTİM

Akdes Kitabında, inananları kutsal bir hayat yaşamaya ve kendilerini iyi karakter ve ilahi faziletlerle süslemelerine davet eden pek çok öğütler vardır.

Bahai olmayan, kendi geleneklerine göre dürüst bir hayat yaşamak için yetiştirilmiş olan pek çok insan vardır. Çocukluklarından itibaren saygılı, sevecen ve merhametli olarak yetiştirilmişlerdir. Kendilerinde bir alışkanlık haline gelinceye kadar telkin edilen pek çok iyi vasıflar gösterirler. Alışıldığı şekilde iyi amellerde bulunurlar. Böyle insanlar en yüce övgüye layıktırlar. Fakat, Allah'ın bu devir için gönderdiği Elçisinden doğan iman ruhundan mahrum oldukları için, yakılmamış muhteşem lambalara benzerler. Kişinin bir Bahai olarak hayatını yaşaması, kalbi Hz.Bahaullah'ın sevgisi ile aydınlandığı sürece farklıdır. Farklılığı kılan ve inananın Hz.Bahaullah'ın öğretilerini başkalarına yansıtması bu sevgidir. Bu olmadan, bir Bahainin bu hayatta yapabileceklerini başarması mümkün değildir. Hakikaten, her dinin hikayesi sevgi lisanı ile yazılmıştır. Bazı kimseler, Hz.Bahaullah'ı entelektüel olarak tanır; bu yeterli değildir. Kişi gerçek bir aşık olmadan Allah'ın Emrinde bugün tam olarak ruhani kapasiteyi kazanamaz.

' Kendinizi Benim Kalam Okyanusuma Batırınız.'

Fakat, bu hayatta büyüyen her şey gibi, Hz.Bahaullah'ın bu sevgisinin de her zaman bir başlangıcı vardır. Birey Emri kucakladığı zaman, yüreğinde iman kıvılcımı belirir. O zaman, Hz.Bahaullah'a doğru sevgi yolculuğuna başlar. Yüreğinin mumu işte o zaman tutuşmuştur. Fakat bu

sevginin büyümesine fırsat verilmelidir, bu tutuşmanın büyük bir ateş haline gelmesine izin verilmelidir.

Birisi sevdiği bir arkadaş bulursa, dostluk ve sevgi bağlarını güçlendirmenin tek yolu arkadaşını tanımak ve onunla daha samimi olmaktır. Uzak duracak ve umursamayacak olursa, dostluk devam etmez. Aşığın maşukuna olan yolculuğu basit bir tanışmayla başlar, fakat o, yakın ilişki ve bencillikten uzak sadakat sonucu derin bir aşka döner.

Aynı şekilde, inanan, Hz.Bahaullah'a olan sevgi yolculuğuna devam etmelidir. Bunu başarmanın en önemli adımı, Hz.Bahaullah ile konuşmak ve Onun Kutsal Şahsına cezbolmak için, Onun Yazılarını okumaktır. Hakikaten bu, Onun Akdes Kitabındaki emirlerinden biridir.O, sabah ve akşam olmak üzere günde iki kez Kelamını* okumalarını farz kılar ve onların Allah'ın Ahdine yeminlerini bozmamalarını buyurur. O Kitapta Onun sözleri şöyledir:

Her sabah ve akşam Allah'ın sözlerini okuyunuz. Her kim onları okumazsa Allah'ın Ahdine ve Misakına olan sözünü tutmamış olur. Ve bu günde, her kim ondan yüz çevirirse, gerçekten ezelden beri yüz çevirmiş demektir. Allah'tan korkunuz, ey Benim kullarımın topluluğu.

Fazla okumaktan sakınınız ve gece ve gündüz pek çok takva sizi mağrur etmesin. Bir kimse, Kutsal Kitaplardan tek bir cümleyi sevinç ve ferahlatıcı ruhla okursa, bu, Müheymin ve Kayyum olan Allah'ın tüm yazılarını yorgunluk içinde okumasından çok daha hayırlıdır. Allah'ın ayetlerini öyle bir ölçüde okuyunuz ki, yorgunluk ve bıkkınlık

* Hz.Bahaullah'ın kelamını okumakla dua okumayı birbirine karıştırmayınız. Dua tamamen ayrı bir emirdir.

duymayın. Bitkinliğe sebep olacak şekilde canınızı sıkıp keder vermesin. Bunun yerine, onları hafifletmeğe çalışın ki, vahy olan ayetlerin üzerinde Onun işaretlerinin ufkuna ulaşsınız. Bu Allah'a daha yakın olmaya sebep olur, keşke anlasaydınız. 1

Akdes Kitabında bir başka pasajda buyururlar:

Sözlerimin okyanusuna dalmız ki, sırlarını çözüp derinliklerinde gizli hikmet incilerini bulabilesiniz. 2

Hz.Bahaullah'ın sözlerini okumak, tıpkı gıdanın vücuda yaptığı etki gibi, aynı etkiyi ruha yapar. Yazıları günde iki kere muntazaman okumadan bir Bahai ruhen büyüyemez ve bu kaybın yerini dolduracak bir başka alternatif yoktur.

Hz.Bahaullah Akdes Kitabında buyururlar ki, yorgunken Onun Yazılarını okumanın bir faydası yoktur. Birkaç satırı sevinç ve güzel kokuyla okumanın, kitabın tamamını yorgun ve endişe ile okumaktan çok daha iyi olduğunu buyururlar. Bu emir insanın acıktığı zaman yemesiyle ilgili tabiat kanunuyla çok iyi uyum sağlar. Bir başka benzerlik de tabiatla insanın her gün muntazaman yemek yemesidir. Hayatta bir kere yemek yemek yeterli değildir. Ruhun gıdası olan Allah'ın kelamını okumak da aynı şeydir. Kutsal Yazıları arada bir okumak yeterli değildir. Hz.Bahaullah'ın farz kıldığı gibi, kişi ruhen büyümek istiyorsa, Levihlerinde Yazılan Onun kelamını günde iki kere okusun. Bu kelimelerin canlandırıcı bütün gücüyle kalplere nüfuz etmesine ve kişinin imanının kuvvetlendirilmesine bırakılmalıdır.

Hz.Bahaullah'ın sözlerinin her gün okunması, müminin Ona olan sevgisini her gün arttırmakla kalmaz, Emirde derinleşmesini de sağlar.

Emirde derinleşmek, çok zaman yanlış anlaşılmaktadır. Bu, kurslara, derslere ve entelektüel tartışmalara katılmak diye

anlaşılır. Çok zaman bu tartışmalarda kişi kendi düşüncelerini kattığı gibi modern teorileri de Hz.Bahauallah'ın öğretilerine katabilir ve ayrıntılı bilim teorisi gibi karmaşık bir görünüme sokar. Aslında Emrin mütalaası o kadar sadedir ki, idrak sahibi ve hatta eğitim görmemiş bir kimse onun hakikatini tamamen anlar, yeter ki, kalbi temiz olsun. Hz.Abdulbaha'nın Batı dünyasındaki konuşmalarına bakacak olursak derin konuları sade bir lisanla anlattığını görürüz.

İnanan, bir insanın değil de Allah'ın Kelimesini - o Kelime ki muazzam bir potansiyel ile şarj edilmiştir-okuduğunu bilerek, iman gözüyle Yazıları okuduğu zaman gerçek derinleşme meydana gelir. İnanan, Hz.Bahauallah'ın aşkıyla yanıp tutuşan birisiyle dostluk kurduğu zaman da derinleşme olur. Böyle bir kimse ile sırf dostluk kurmak bile insanın Allah'a olan imanını arttırır. Hz.Bahauallah Saklı Sözlerde şöyle buyuruyor: "**... Allah ile konuşmak isteyen bir kimse, Onun sevdikleriyle dostluk kursun; her kim Allah'ın sözünü duymak isterse, Onun seçkinlerinin sözlerine kulak versin.**" Bu nedenle Hz.Bahauallah'ın gerçek bir hizmetkârıyla tanışan bir kimse, çok zaman yeni bir ruhla dolar.

İnananlar, Emrin kahramanlık döneminde bir araya gelerek bilgilerini ve Hz.Bahauallah'a olan sevgilerini paylaşarak imanlarında derinleştiler. Onun huzuruna nail olmuş bulunan, kalbi Onun sevgisi ile dolmuş olan veya kendisine Ondan Levih nazil olmuş olan mümin bir Bahai, hararetini, imanını, bilgisini ve anladıklarını kendisi ile görüşen diğer kimselerle paylaşabilirdi. Fakat onların yürekleri onun sevgisi ile öylesine doluydu ki, pek çokları Onun yoluna canlarını verdiler.

Emri araştırmada bugün, fazlasıyla akademik ve hatta mekanik olmaya doğru bir meyil olabilir. Sadece entelektüel bir yaklaşım kalbi öylesine bulutlandırır ki, Hakikat Güneşi ışınları, onun içinde parlamaz. Emri bilginin yanı sıra, inananın ihtiyacı olan şey, kalbini Hz.Bahauallah'ın Zuhurunun etkilerine

açmak, Onun ruhuyla konuşmak, Onun ismiyle sevinmek ve özellikle Onun gerçek sevdiklerinin arkadaşlığını aramaktır. İman ruhu, hayatına zerk edilmeden; tevazu ile kalbini Hz.Bahaullah'a çevirmeden, kendisini Emirde derinleştiremez. Çünkü, Allah bilgisi önce insanın kalbinin içinde yansır ve sonra akli onu kavrar. Bu Yazılarda açıktır.

Ve şimdi, bu önemli konuyla ilgili uyarıda bulunulmalıdır. Önemli olmakla beraber, Hz.Bahaullah'ın yazılarını okumak Emre hizmet etmekle birleşmedikçe, asla ruhani gelişmeye sebep olamaz. Bir insan muntazaman ve bol miktarda yemek yer fakat hareket etmez ve her gün kaslarını kullanmazsa, çok geçmeden yatalak olur. Aynı şekilde, Yazıların etüdü amelle beraber gitmelidir. Bu ameller, Hz.Bahaullah tarafından öğreti ve yasalarında buyurulmuştur.

Hz.Bahaullah'ın makamını tanımış olan bir kimse, eğer kendisini Onun kelamının okyanusuna daldırır, kalbini Onun Zuhurunun nüfuzuna açarsa, Emirle tutuşan sadık Bahailerle dostluk kurarsa ve kendini dinsizlerden çekerse,* o zaman Hz.Bahaullah'a olan sevgisi her geçen gün artar ve derin bir Bahai olur.

Çocukların Eğitimi

Hz.Bahaullah Akdes Kitabında, çocukların iyi yetişmeleri için ebeveynlerine muazzam bir sorumluluk yüklemiştir. Bunlar, O Kitap'ta Onun sözleridir:

Kız veya erkek çocukların eğitim ve öğretimi ve Mukaddes Levihte yazılı görevler her babaya farz kılınmıştır. Baba bu görevini zengin olduğu halde ihmal ederse, Eminler çocukların eğitim ve

* Allah'ın öğretilerine ters düşen bir hayat yaşayan bir kimse Allah'a inandığını söyleyebilir, bazen de, kendilerine agnostik veya ateist diyen bir kimse de aslında Allahsız değildir.

öğretimleri için gerekli parayı babalarından alarak bu görevi üstlenmelidirler. Görevini ihmal eden baba yoksul ise, eğitim ve öğretim işi ve masrafı Adalet Evi'ne düşer. Gerçekten, Biz onu yoksullar ve muhtaçlar için bir barınak yaptık. Çocuğunu veya başka birinin çocuğunu eğiten ve öğreten, Benim çocuklarımdan birini eğitmiş ve okutmuş gibidir. Dünyayı saran Nurum, İnaletim, Rahmetim onun üzerine olsun. 3

HZ.Abdulbaha bir Levhinde⁴ buyururlar ki, ebeveynler eğer çocuklarını iyi yetiştirmeyi başaramazlarsa, Allah'ın affedemeyeceği bir günah işlerler.

HZ.Bahaullah'a göre çocukları yetiştirmek,sadece onlara iyi davranışlar öğretmek ve eğitimlerini düzenlemek değildir. Onun çok daha geniş anlamları vardır. Bahai eğitimi akademik olduğu kadar ruhani eğitimden de oluşur. Birincisi, dünyanın bütün okullarından elde edilebilir. Bahai görüşüne göre çok daha önemli olan ikincisi, Allah ve Onun Mazharları hakkında bilgi kazanmak, yaratılışın sırlarını anlamak, HZ.Bahaullah'ın öğretilerini iyi öğrenmek, iyi huylar edinmek, ve beşer dünyasına hizmet için iyi bir şekilde donanmaktır.

HZ.Bahaullah'ın Yazılarından alınan şu sözler, çocukların yetiştirilmesine verilen önemi gösterir.

Bilgi, insan yaşamında kanat ve yükselmesi için bir merdiven gibidir. Onun kazanılması herkes için farzdır. Fakat, bu gibi ilimlerin bilgisi yeryüzü insanların yararı için elde edilmelidir, sözle başlayıp sözle bitenler değil... Hakikatte, bilgi insanlar için değerli bir hazine ve izzet, inayet, ihsan sevinç, yücelik, mutluluk ve sevincin bir kaynağıdır. 5

Okullar ilk önce dinin ilkeleri üzerinde eğitmelidirler ki, Allah'ın Kitaplarında yazılı Vaatler

ve Tehditler onları yasaklardan men etsin ve onları emirler giysileriyle süslesinler; fakat bu ölçülü olmalıdır ki, cahilane fanatizm ve taassub ile sonuçlanmakla çocukları incitmesin. 6

Biz herkese, Allah'ın kelamının Onun kulları arasında yüceltmeğe götüreceği şeyi ve aynı şekilde varlık dünyasının ilerlemesini ve ruhların yükselmesini emrederiz. Bu sonuca varmak için en büyük araç eğitimidir. Herkes buna sıkı sıkıya yapışmalıdır. Biz size bu görevi Kutsal Kitabımda olduğu gibi pek çok Levhlerde verdik. Ne mutlu buna uyan o kimseye.

Kadim Güzelliğin Kaleminden çıkan ve inen bu kaçınılmaz emre uyan her bir kimseye yardım etmesini Allah'tan niyaz ederiz. 7

Hız. Abdulbaha da pek çok Levhinde çocuk eğitiminin önemi üzerinde durmuştur. Aşağıdakiler bunlara bir kaç örneklerdir:

Bundan dolayı bu yepyeni devirde, öğretme ve eğitime isteğe bağlı değil zorunlu bir iş olarak Allah'ın Kitabında yazılıdır. Demek ki, her baba ve anneye, sonsuz bir gayret göstererek kendi kız ve erkek çocuklarını eğitmeleri, onlara öğretmeleri ve bilgi memesinden onları emzirterek bilim ve sanat kucağında yetiştirmeleri kesin olarak emredilmiştir. Eğer bu konuda ihmal gösterirlerse Rabbin huzurunda sorumlu tutulacaklar ve azarlanmayı hak edeceklerdir. 8

Çocukları, ilk önce Tanrısal terbiye ile yetiştirip daima Allah'ı anmalarını onlara hatırlatmak gerekir ki, böylelikle, Tanrı sevgisi onların içlerine girip kalarak annenin sütüyle karışsın. 9

Çocukların hem bu dünyada ve hem de Melekut'ta ilerleyerek senin can ve gönlünün sevincine yol açabilmeleri için onların Bahai terbiyesi görmelerini isterim.

Gelecekte ahlak çok bozulacaktır. İki dünyanın mutluluğunu kazanmaları için çocukları Bahai terbiyesiyle yetiştirmek gerekir. Yoksa zorluk ve sıkıntıya düşeceklerdir, çünkü, insanlık aleminin mutluluğu Rahmani ahlaka bağlıdır. 10

Çocuk eğitiminde Bahai öğretileri annenin çocukları yetiştirmelerinde oynadıkları role büyük önem katar. Bunlar, annenin bu hayati rolü oynamasıyla ilgili Hz.Abdulbaha'nın sözleridir:

Bugün, çocukları okuma, yazma ve değişik bilgi alanlarında eğitmek ve gün be gün her alanda ileri gidebilmelerinde bilinçlerinin gelişmesi, Allah'ın sevgilileri için zorunludur ve onların mecburi görevidir.

Anne çocuğun ilk öğretmenidir. Çünkü çocuklar, yaşamın başlangıcında taze bir dal gibi taze ve narindir ve istediğiniz şekilde eğitilirler. Çocuğu doğru olması için yetiştirirseniz, mükemmel bir simetri içinde doğru olur. Annenin ilk öğretmen olduğu ve çocuğun karakter ve ahvalini tesis ettiği açıktır.

O bakımdan, siz ey seven anneler, biliniz ki, Allah'ın nazarında Ona tapmanın en iyi yolu, çocukları eğitmek ve beşerin bütün mükemmellikleriyle onları yetiştirmektir; bundan daha asil bir amel düşünülemez... 11

Çocuk eğitiminde ve ruhani eğitimde annenin rolünün önemli bir yönü, Bahai öğretilerinin kız çocuklarının eğitimine verdiği vurgulamada görülür. Çünkü onlar bir gün anne olacaklar ve çocuğun ilk eğitimcisi annedir.

Çocuk eğitimi üzerinde bu ve diğer temel öğretiler, gelecekteki eğitimcilerin Bahai eğitiminin bir programını şekillendirmelerini sağlayacaktır. Beşer toplumu, artarak Bahai ideallerine doğru yöneldikçe, bu öğretiler insanlık tarafından benimsenecektirler. Aşağıdaki sözler, Bahai eğitim programı ile ilgili bir soruya cevap olarak Emrin Velisi Hz.Şevki Efendi adına yazılmıştır:

" Siz, Bahai eğitimi programı ile ilgili ayrıntılı bilgi için Ondan (Şevki Efendi) sormuşsunuz; şu ana kadar Bahai müfredatı diye bir şey yoktur ve bu konuya hasredilmiş münhasıran bir Bahai yayını yoktur. Hz.Bahauallah ve Hz.Abdulbaha kesin ve ayrıntılı bir eğitim sistemi değil, ancak, sadece bazı temel ilkeleri sunmuşlardır. Onlar, Bahai öğretileri ruhu ile tam bir ahenk içinde olan ve yeterli eğitim müfredatı şekillendirecek olan bu eğitim ilkelerini verir ve böylece, modern çağın istek ve ihtiyaçlarını karşılar.

Bu temel ilkeler, Emrin Kutsal Yazılarında mevcuttur ve dikkatle incelenmeli ve yavaş yavaş bir takım kolej ve üniversite programlarına alınmalıdır. Fakat, resmi olarak tanınacak olan Bahai dünyasında böyle zorlanacak olan eğitim sistemini formüle etmek görevini bugünkü Bahai neslinin yapamayacağı açıktır. Bu, tedrici olarak Bahai bilim adamları ve gelecekteki eğitimciler tarafından tamamlanmak zorundadır. " 12

Bahai öğretilerinde çocukları ve gençleri eğitmek o kadar büyük bir önem taşır ki, Hz.Bahauallah öğretmen ve eğitimcilerin işlerini son derece övmüştür. Hz.Bahauallah, öğretmenlik mesleğini o kadar yüksek tutmuştur ki, Akdes Kitabı'nda vasiyetsiz ölme halinde mirasın yedi kategorideki insanlar arasında bölünmesini emretmiştir ve bu kişilerin altısı aileden olup sonuncusu ise öğretmen veya öğretmenleri

kapsamaktadır.¹³ Yazılarında, Emrini kabul etmiş olan ve ruhani ve akademik eğitimle uğraşan o öğretmenlere, inayet ve ihсанlarını yağıdırmıştır. Bunun bir örneğini daha önce görmüştük.*

Hz.Abdulbaha da aynı şekilde görevlerine sadık öğretmenlerin makamlarını övmüştür. Bir Levhinde O, onların hizmetlerini Allah'a gerçek bir ibadet olarak tarif eder ve buyururlar ki, *onlar öğrettikleri çocukların ruhani babalarıdır ve o halde onların işleri Allah'ın katında son derece makbuldür.* ¹⁴

Emrin Tebliğı

Pek çok Levhinde, Hz.Bahauallah taraftarlarının Emrini dünya halkına öğretmelerini emretmiştir. Akdes Kitabında da inananlarına Emrine hizmet etmeleri için ayağı kalkmalarını öğütler ve tebliğı, her doğru amelin taçlandırılmış izzeti olarak değinir.Daha önceki ciltte belirtildiğı gibi, tebliğın birinci maksadı, bir canı Allah'ına getirmektir ve bu nedenle Hz.Bahauallah tarafından 'bütün işlerin en sayğı değeri' olarak kabul edilmiştir.†

Tebliğın ön koşulları, Hz.Bahauallah ve Hz.Abdulbaha'nın Yazılarında bulunabilir ve Hz.Şevki Efendi, 'The Advent of Divine Justice' ¹⁵ adlı kitabında bunları sıralamıştır. Bunlar bir kaç kelimeyle şöyle sıralanabilir:

' Kişinin hayatını Bahai öğretilerine göre yaşaması.'
Hz.Bahauallah bir Levhinde buyururlar:

Allah Kendi Emrini yaymayı herkese farz kılmiştir. Bu görevi yerine getirecek olan kimse, söyleyeceğı sözlerin müstaid kimseler üzerinde tesir

* sayfa 115-116 bakınız.

† cilt 2, s. 105-121

yapabilmesi için, ilk önce güzel huylar süsü ile süslensin; aksi takdirde, sözünün tesiri olmaz. 16

Bu beyan şüpheye yer bırakmaz, çünkü Hz. Bahauallah buyuruyorlar: '**Aksi takdirde sözünün tesiri olmaz.**' '**Aksi takdirde**' sözü kesinlik ifade eder ve diğer herhangi bir metodu ortadan kaldırır. Hz. Bahauallah sayısız Levihlerinde benzer ifadelerde bulunmuşlardır.

Hz. Abdulbaha bir Levhinde şöyle der:

Maksat şudur: Öğretmenin niyeti halis, yüreği bağımsız, ruhu çekici, düşüncesi huzurlu, kararlılığı sağlam, alicenaplılığı yüce ve Allah sevgisinde parlayan bir meşale olmalıdır. Böyle olacak olursa, onun kutsileştirilmiş nefesi kayaları bile etkiler; aksi halde, hiç bir sonuç alınmaz. 17

Son cümlemin vurgulanması açıktır: 'aksi halde hiç bir sonuç alınmaz'. Hz. Abdulbaha'nın benzer ifadelerle sonuçlanan sayısız Levihleri vardır.

Hz. Şevki Efendi de pek çok mektubunda dikkatimizi bu gerçeğe çekmiştir. Önemli bir pasajı gözden geçirelim:

" Biz ne sayımızın gücü, ne bir dizi yeni ve asil prensiplerin ortaya konması, karakter itibarıyla ne kadar da dünya çapında olsa, ne tebliğin organize edilmiş kampanyası ve ne de iman gücümüz ya da gayretlerimizle asrın tenkit edici ve şüpheli nazarında Ebha Zuhurunun hakkını koruyabiliriz.. Bir şey ve sadece bir şey, bu kutsal Emrin şüphe götürmez zaferini başarıyla ve tek başına korur, o da bizim en iç yaşamımız ve özel karakterimizin Hz. Bahauallah tarafından ilan edilen ilkelerin ihtişamını bir çok yönleriyle yansıtmaya derecesidir. " 18

Burada, Hz. Şevki Efendi bu hayati ön koşul için başka bir alternatif vermez, çünkü, O, (Onun bu çifte ısrarını not

edelim) buyururlar: " **Bir şey ve sadece bir şey bu kutsal Emrin şüphe götürmez zaferini başarıyla ve tek başına korur...**"

Tebliğ için en önemli koşullardan birini konuştuğundan sonra şimdi tebliğ işinin kendisini inceleyelim.

Gerçi Emrin Sahibi, Hz.Abdulbaha ve Hz.Şevki Efendi tarafından bize bazı ilkeler ve yol gösteren çizgiler verilmiştir ama belli bir metot ve prosedür yoktur. Bu ilkeler ve talimatlar Emir dışında günlük standart ve metotlarla değişkendir. Burada insanları etkilemek ve değişik ideolojilere katmak için sık sık her uygun metot kullanılır.Hz.Bahaullah'ın Emri, Allah'ın Zuhurunun hakikati üzerine kurulmuştur ve gerçek, yanlış standartlara bürünemez. Satıcılık, propaganda, menfaat ve uzlaşma tekniğini kullanamaz. Ticaret dünyasında, sloganlar, had ifadeler ve benzeri sözlere dayanan müsrif ve duygusal neşriyat gibi, halkı yeni fikirlere cezbetmenin hepsi, Allah'ın Emrine yabancıdır.

Tebliğ işlerinde, bir Bahai, Hz.Bahaullah'ın mesajını bir krala hediye eder gibi sunmalıdır. Çünkü, tebliğde, onun ilk hedefi sayıları arttırmak değil,* bir canı onun Allah'ına getirmektir. Kişi arkadaşlarına sevgi ve tevazu duygularıyla yaklaşmalıdır ve bunun ötesinde, Hz.Bahaullah'ın değiştiren gücünü getirmelidir ve kendisinden hiç bir şey getirmemelidir.

Tebliğde başarı, kişinin yeteneğine ve Hz.Bahaullah'ın gücünden almak için hazır olmasına bağlıdır. Başka alternatif yoktur.Eğer inanan, Ona olan sevgisiyle, yaşamıyla ve sadakatle Onun Emrini tebliğ ederek Hz.Bahaullah için yolu açmazsa, Onun teyidi ve yardımı ona ulaşamaz ve Ona olan hizmetinde başarısız olur. Bahai mübelliğleri arasında önde gelen kimseler tebliğ faaliyetlerinin her alanında, daima Hz.Bahaullah'ın

* cilt 2 S. 108-109 a bakınız.

mevcudiyetinin bilincinde oldukları için hakikati arayanlara gerçek sevgi ve tevazu ile yaklaşabilmişler, onları imanlarının sıcaklığı ve sözlerinin yaratıcı gücü ile cezbetmişler. İşte bu şuurdur ki, Allah'ın yeni doğan Emrinin izzetini yaymaya, gerçekliğini sergilemeğe, çıkarlarını geliştirmeğe, düşmanlarının saldırılarına karşı dimdik ayakta durmaya ve Rabları için akıl almaz başarılar kazanmaya onları muktedir kılmıştır.

Çoğu kez Hz. Bahau'llah, taraftarlarına Emri nasıl tebliğ edecekleri konusunda öğüt vermiştir. Örneğin, Hacı Muhammed Tahiri onun huzurundan ayrılırken, ona, memleketi olan Yezd'de Emri tebliğ etmesini ve nasıl tebliğ yapacağı hakkında direktif verdi. Bu talimatın en başta geleni, arayıcı için dua etmesini ve Allah'ın teyidinin ona ulaşması ve Emrin hakikatine gözlerini açması için onun da dua etmesinde ısrar etmesiydi. Bir diğer öğüt, İkan Kitabında verilen hikayelere benzer biçimde, geçmiş dinlerin ve onların kurucularının tarihlerinin hikayeleri ile tebliğe başlamaktır. Bu, arayıcının kendi Dininin doğruluğunu ve hakikatini belki görebilir diye onun dinine bir iç görüş sağlayabilir. Bu seviyeye ulaşıldığı zaman birey, Allah'ın bugün için Emrini takdir etmeğe ve anlamaya hazır olabilir.*

Bir başka örneğe göz atalım: Hz. Bahau'llah'tan bir Levihinde¹⁹ Faris'in[†] (İskenderiye'de Emri kabul eden bir Suriyeli Hıristiyan) hikmetle tebliğ etmesini över. İlk baştan insanlara Emir hakkında her şeyi anlatmamasını, ancak, daha fazlasını hazmedinceye kadar azar azar tebliğ etmesini öğütler. Bu süreci, bebek güçleninceye ve başka yiyeceği hazmetmeğe başlayınca kadar her seferinde biraz süt vermeğe benzetir.

* cilt 1, S.164-5

† sayfa 11-17 a bakınız.

Hız.Bahauallah'ın bu öğüdü Allah'ın Emrini tebliğ etmenin temelidir. İçerilen ilkeler bir okul öğretmeninin öğrencilerinin kapasitelerine göre azar azar ders vermesine benzer. Herhangi bir kimseye Emri tebliğ etmeden önce, onun geçmişini ve kapasitesini bilmek önemlidir. En başarılı mübelliğler, bireyin inanç ve fikirleri hakkında bilgi edindikten sonra Emrin hakikatini yavaş yavaş anlatanlardır. Fakat paylaştıkları ne kadar da az olsa, doğru devadır ve bu ruhu etkileyecek ve harekete getirecek ve ileriye doğru bir adım atmasını sağlayacak ve daha fazlasını içine almaya hazırlayacak kadar güçlüdür.

Daha önce hizmetlerinden söz ettiğimiz tanınmış Bahai mübelliği Hacı Mirza Haydar Ali Akka'da Hız.Bahauallah ile yaptığı mülakatı, gelecek kuşaklar için hatıratına yazmıştır. Bu mülakat sırasında Allah'ın Emrini öğretmek için şunları buyurmuştur:

Öğretmek için yol, sevimli bir mizaca sahip olmak ve insanlara şefkatli bir ruhla muamele etmektir. Karşısındaki kişi her ne söylerse söylesin ve hatta körü körüne taklit ve saçma konuşmanın mahsulü inanç ve safsata da olsa, onu kabul etmelidir. Kişi ,diğer kişide inat ve kavga yaratacak delillerden veya onunla tartışmaya girmekten sakınmalıdır. Çünkü o, kendisini yenilgiye uğramış görür ve bu onun gerçekten daha da perdelenmesine yol açar ve onun inatçılığına eklenir.

Doğru olan, karşısındaki kişinin ifadesini kabul etmek ve sonra ona alternatif görüş açısını sunmak ve onun doğru olup olmadığını görmesi için araştırmaya davet etmektir. Elbette bu, ona, nezaket, sevgi ve şefkatle sunulduğu zaman, anlatılana kulak verecek ve cevap almak, delil aramak için savunma şeklinde düşünmeyecektir. Kişi, bu konuşmaların ardındaki maksadın kavga etmek veya tartışmayı kazanmak olmadığını, fakat, aksine, hakikati bildirmek, insanlık

vasıflarını ve ilahi mükemmellikleri bildirmek olduğunu anlayınca, elbette, o zaman hakkaniyet gösterecektir. Onun iç gözü, kulakları ve kalbi açılacak ve Allah'ın inayetiyle yeni bir yaratık olacak ve yeni göz ve kulak sahibi olacaktır.

Hz. Bahauallah, zıt tartışmaların ve tartışmada kazanan olma amacının kötülükleri hakkında çok şeyler söyledi. Sonra şöyle buyurdular: “ En büyük Dal herhangi saçma bir şeyi öyle bir dikkatle dinlerdi ki, ilgili kişi Onun kendisinden feyz aldığına inanırdı.. Fakat, yavaş yavaş, kişinin anlayamayacağı bir şekilde, Hz. Abdulbaha ona yeni bir görüş ve yeni bir anlayış ihsan ederdi.”†20*

Hz. Abdulbaha'nın Batıdaki konuşmaları, tebliğde hikmetin en güzel örneğini verir. O, Emrin başlangıcına ve tarihine hemen hemen yabancı olan ve onun Kurucusunun iddia ve makamından habersiz dinleyicilere hitap etti. Buna rağmen, onların anlama kapasiteleri ve daha sonra, Hz. Bahauallah'ın yüce mesajını tanımaları için ilk basamağı teşkil eden elzem gerçekleri onlara sade ve kısa olarak açıkladı. O, ilk merhalede , Hz. Bahauallah'ın makamı ve Onun Zuhuru ve yasalarını ve gelecekteki Dünya Nizamını açıklamaktan imtina etti. Onun yerine kabiliyetleri çerçevesinde herkese onun her şeyi kapsayan sevgisinden bir parça verdi. Bu, Batıda Emri kabul eden birkaç kişiye hayat verdi ve onları destekledi.

Belki de bir Bahai mübelliğ için bütün bilgisini arayıcıya dökmek, özellikle bilgili bir kimse ise, ve onu bir dizi derin sözler ve kendi tartışmasının hakikatini temin etme amacıyla bombardımana tutması bir dürtüdür. Böyle bir

* Abdulbaha

† Bunlar kelime ve kelime Hz. Bahauallah'ın sözleri olmamakla beraber, mesajı iletmektedir.

davranış Hz.Bahauallah'ın gücünün arayıcını kalbine erişmesi ve iman ışığı ile aydınlanma yolunu tıkar.

Hız.Bahauallah'ın Emrinin Yüce Örneği'nin izinden gidildiğinde görülecektir ki, birisi Hz.Abdulbaha'ya bir soru sorduğunda, çok zaman, o kişiye cevapların hepsini vermez. Nazik bir şekilde onu, konuyu anlamaya hazırlar. Örneğin, konuyla ilgisi yokmuş gibi görünen bir şey hakkında konuşurdu fakat, sonunda onu, hakikati kavramaya sevk ederdi. Hz.Abdulbaha, Amerika'yı ziyaret ettiği zaman, Ona cezbolan ve sonra Bahailiği kabul eden Unitarian papazı Howard Colby Ives'in örneğine bakalım. Onun 'Portals to Freedom' adlı cezbedici tarihini okuyan bir kimse, Hz.Abdulbaha'nın onu hakikat yoluna son derece nazik ve yavaşça sevk ettiğini anlar. Aşağıdaki hikaye bu kitapta yazılıdır:

Hız.Abdulbaha ile karşılaşma, Onu dinleme ve Onunla konuşma fırsatlarında, Onun insanları tebliğ etme metotlarından etkilenmiş ve devamlı olarak daha da derinden etkilenmişim. İşte kelime budur. O sadece zihne ulaşmaya teşebbüs etmedi. Kişiyi, tanıştığı herkesin hakikatini araştırdı. Evet, dinlediğim pek çok hitabelerde ve okuduklarımda olduğu gibi, bir konuyu sunmakta mantıklı ve hatta bilimsel olabilirdi . Fakat o bir okul adamının mantığı, ya da bir sınıfın fen bilgisi değildi. En basit kelimesi, kişiyle yaptığı en ufak dostluk, dinleyiciyi, aydınlatıcı bir ışınla daha yüksek bir bilinç merhalesine fırlatırdı. O konuştuğu zaman, içimizde kalbimiz yanardı. Tabii, O, hiç bir zaman ne münakaşa eder ve ne de bir nokta üzerinde ısrar ederdi. İnsanı rahat bırakırdı. Asla bir otorite tavrı yoktu. Aksine, O her zaman tevazuununecessümü idi. Sanki bir krala armağan sunar gibi tebliğ ederdi. Hiç bir zaman bana ne yapmam gerektiğini söylemedi, yaptığım şeyin doğru olduğunu söylemenin dışında. Ne de neye inanmam gerektiğini bana asla

söylemedi. Hakikat ve sevgiyi öylesine güzelleştirdi ve asilleştirdi ki, yürek ister istemez Ona, saygıyla eğildi. Varlığın temiz toprağından iyi amel ve kelimelerin mutlaka fıskıracağını bildiği için, sesi, davranışları, sabır ve tebessümü ile nasıl olmam gerektiğini bana gösterdi.

Uzun zaman sonra kaynağını anladığım tevazu ve asalet, en küçük kelimesinde veya hareketinde rahatlık ve gücün olduğu acayip bir karışım vardı. Rastladığım herhangi birinden Onu, o kadar farklı, o kadar üstün kılan şey neydi? 21

Konuya ışık tutan Colby Ives'in bir başka hikayesi:

Soğuk bir ilk bahar günün, kuvvetli doğu rüzgarı esiyordu. Hz. Abdulbaha'ya feragat hakkında soru sormak için özel olarak gittim. Doksan altıncı sokaktaki evi nerdeyse terkedilmiş olarak buldum. Anlaşılan, Hz. Abdulbaha yetmiş sekizinci sokaktaki bir ahababın evinde bir kaç gün geçiriyordu ve böylece oraya yürüdüm ve Onun biraz önce ayrıldığı eve dönmek üzere olduğunu gördüm. Fakat zorlukların beni alıkoymasına izin vermeyecek kadar görevimde kararlıydım. İranlı ahabaplardan birini aradım ve cebimde taşıdığım küçük bir cildin bir pasajını göstererek bu konuda Hz. Abdulbaha'nın benimle birkaç dakika konuşabilir mi diye sormasın rica ettim ve herhangi bir hata olmasın diye ona bu bölümü okudum: 'Feragat ufkuna dönmekten beni alıkoyma'

Dönüşte, kitabı bana iade ederek, Hz. Abdulbaha'nın, benim onunla birlikte doksan altıncı sokağa yürümemi ve yolda benimle konuşacağını buyurduğunu söyledi.

Hatırladığım kadarıyla, çoğunluğunu İranlı ahabapların oluşturduğu, fakat aralarında az sayıda başkalarının da olduğu bir düzine kadar küçük bir grup vardı; hatırlıyorum, bunlardan biri Lua Getsinger idi.

Doğu rüzgarı içime işliyordu. Hafif titreme sonucu paltomun düğmesini sıkıca düğmeledim Fakat Hz.Abdulbaha, rüzgarda abası savrularak uzun adımlarla yürüdü. Grubun önünde yürürken sorgularcasına bana hafif bir göz attı ve üşümüş gibi göründüğümü söyledi. Sözlerinin arkasından eğlenir gibi baktı. Bundan ben biraz rahatsız oldum. Soğuğu neden duymamalıydım? İnsanın havanın dahi üstünde yaşaması beklenebilir miydi? Fakat bu küçük ima anlamlıydı. Her zaman Onun en ufak bir kelimesi, beni bir emir gibi etkiledi. 'Kendini aş' der gibiydi.

Biz diğerlerinden bir kaç adım ilerde yürürken, uzun uzun Ufuklardan bahsetti. Hakikat Güneşinin nasıl cismani güneş gibi değişik noktalardan doğduğunu, Musa'nın Güneşinin bir noktadan, İsa'nın Güneşinin bir başka noktadan, Muhammed'in Güneşinin ve Bahauallah'ın Güneşinin ise daha başka noktalardan doğduklarını, fakat doğuş noktaları büyük ölçüde değiştiiği halde, Güneşin her zaman aynı güneş olduğunu anlattı. Her zaman güneşin ışığını aramamızı ve yeni Ruhani Baharda güneş yükseldiği zaman onun ihtişamını gözden kaçırmamak için, gözlerimizi onun doğuş noktasına sabitleştirmememiz gerektiğini söyledi. Bir iki kere durdu ve bastonuyla kaldırıma hayali bir ufuk resmi çizdi ve güneşin doğuş noktalarını belirtti. Bu, yoldan geçen biri için tuhaf bir manzara olmalıydı.

Büyük bir düş kırıklığına uğradım. Bu konuyu daha önce işitmiş ve Mufavazat-ı Abdulbaha kitabında okumuştum. Benim işitmek istediğim ufuklar değil, feragatti. Çok da canım sıkılmıştı çünkü düşündüm ki, benim bu konuda aydınlanmak istediğimi bilmeliydi ve ricamda o kadar açık olmamış olsam bile benim özlemime karşılık vermeliydi; ayrıca ricam da son derece

açıktı. Varacağımız yere yaklaşırken sustu. Benim düş kırıklığım ise çoktan büyük bir tatminkarlık içine karışıp gitmişti. Onunla birlikte olmak yeterli değil miydi? Henüz benim yüreğimde bile olmayan tatminkarlık hakkında bana ne diyebilirdi ki ? Belki de bunu öğrenmenin yolu, onu yapmakta idi ve bu da, Onun bana anlatma özlemimden vazgeçerek başlayabilirdi. Gerçekten, dış sessizlik derinleştikçe, yolda O benimle konuşurken yüreğim içimde yandı.

Nihayet, dış kapıya çıkan merdivenlere geldik. Küçük kafile Onu geçip içeriye girerken, Hz. Abdulbaha, bir ayağı alt basamakta durakladı. Hz. Abdulbaha onları takip eder gibi göründü fakat geri döndü ve merdivenin tepesinden, benim için her zaman derinliklerine inilmesi zor ve akıl çelici, en ufak sözüne eşlik eden sesinde ve gözlerinde parlayan bir manayla bana bakarak: Bu günün büyük şeylerin, çok büyük şeylerin günü olduğunu unutmamamı buyurdular.

Nutkum tutuldu. Cevap vermem mümkün değildi. Kelimelerin, sesi aksettiren sesin, derinlere işleyen bakışın ardında yatan şey hakkında, en ufak bir sezimim yoktu. Sonra döndü, merdivenden çıkar gibi göründü, Onun arkasından gitmek için ayağımı kaldırdım fakat yeniden durakladı. ve ışık saçan yüzünü bana doğru çevirdi. O dönünce, tabii ben de durakladım ve durmakla hareket etmek arasında bocaladım. Son derece etkileyici ve ciddiyetle bu günün çok büyük şeyler için olduğunu unutmamamı bana tekrarladı.

Ne demek isteyebilirdi ? Bu sade kelimelerin ardında ne gibi derin bir mana yatmaktaydı ? Neden bana öyle söylemeliydi? Acaba bunun, fedakarlığın hala cazibeli düşüncesiyle bir ilişkisi mi vardı ?

Hz.Abdulbaha yukarı çıkmak için tekrar döndü ve ben Onun arkasından gitmek istedim; fakat üçüncü kez durdu ve sanki ruhunun bütün ışığını serpercesine döndü ve tekrar konuştu fakat bu defa gök gürlercesine bir sesle, resmen şimşek gibi çakan gözler ve yukarı kalkan eliyle buyurdular : Bu günün çok büyük şeyler - ÇOK BÜYÜK ŞEYLER - için bir gün olduğu hakkındaki Onun sözlerini hatırlamam gerektiğini söyledi. Bu son üç kelime kulağımda trompet sesi gibi çınladı. Uzun şehir bloğu sanki onları yankıladı. Büyülenmişim. O güzel hükmedici heykel, o emredici ve etkileyici ses beni bir deniz gibi sararken ve içinde değersiz olan benle birlikte o değersiz dünya o an için beni yutarken durduğum yerde yavaş yavaş ufaldım ve neredeyse büzülüp kaldım. Büyük şeyler, çok büyük şeyler başarmak için davet edilecek ben kim ve neydim ? Hatta, bu çarpık dünyada nelerin büyük olduğunu bile bilmiyordum. Onun yanan gözleri, ruhumu sondaj ederken, bana çok uzun bir an gibi görüldükten sonra, nazikçe bana gülümsedi. Büyük an bitmişti. O yeniden nazik, merhametli, mütevazı ev sahibi, bildiğim Babaydı. Komik olduğunu düşüneceğim biçimde durması için sarığına dokundu, merdivenlerden hızla çıkarak açık kapıdan içeri girerken dudaklarında garip bir gülümseme vardı. Hemen Onun arkasından takip ettim. Holde bir kaç adım gittikten sonra merdivenlere vardık. Merdivenlerden yukarı Hz.Abdulbaha'yı izlerken hayret ve biraz da gıpta içinde, o bakışları hatırladım. Üst salon boştu ve Hz.Abdulbaha yıldırım gibi oradan geçti ve bir merdiven daha çıkarak üçüncü kattaki geniş odasına girdi. Ben hala Onu izliyordum. Eğer daha çok bilseydim ve daha az hissetseydim, buna cesaret etmezdim. Bir tabire göre, meleklerin yürümeğe korktuğu yerde deliler

koşar. Belki de delilerin deliliklerinin tedavi gördükleri yol budur

Hz.Abdulbaha'nın odasının kapısına geldik. Beni odasına davet etmemiştii, ne de, ben Onun ardından geliyor muyum diye bir kere dönüp arkasına bakmamıştı. O odaya girerken içimden gelen büyük bir titremeye eşikte durdum. Acaba hoşuna gitmez mi? Acaba, Hz.Abdulbaha'ya karşı saygı sınırlarını aştım mı? Fakat benim kalbim kendisine karşı mütevazıydı - O bunu bilmeliydi. Kapıyı ardına kadar açtı ve dönerek içeri girmem için işaret etti. Tekrar Hz.Abdulbaha ile yalnızdım. Yattığı bir yatak ve oturduğu bir sandalye vardı. Akşam güneşi hafifçe yere vuruyordu fakat ben hiç bir şey görmedim. Ben sadece Onun bilincindeydim ve Onunla yalnızdım. Oda çok sessizdi. Ne sokaktan, ne de aşağı kattan hiç ses gelmiyordu. Her zaman yüreğimi eriten o sevgi, her şeyi kapsayan anlayışlı bakışla bana bakarken, sessizlik daha da arttı. Göğsümde sanki küçük bir alev tutuştu. Sonra, Hz.Abdulbaha konuştu: Bana sadece feragatle ilgilenip ilgilenmediğimi sordu

Bundan daha beklenmedik bir şey olamazdı. Bir saat önce benim düşüncelerimde o kadar büyümüş olan soruyu tamamen unutmuştum. Yoksa feragat kelimesinin bahsedilmediği o saat içinde arzu ettiğim veya hakkında bilmek için ihtiyacım olan bana verilmiş miydi? Onun sorusunu cevaplayacak bir sözüm yoktu. İlgileniyor muydum ? İlgilendiğimi söyleyemezdim. Onun bütün varlığı beni sararken, ben Onun önünde sessiz durdum. Sonra bana sarıldı ve beni kapıya götürdü. Ruhum yücelerde uçarak Onun huzurundan ayrıldım. Bir an için kendimi sanki şehitlerin mertebesine ermiş gibi hissettim. Gerçekten güzel bir arkadaşlıktı. Uzun fedakarlık yılları boyunca Onunla yaptığım bu yürüyüşün anıları; Onun

anlamadığı benim düş kırıklığım ; Onun çınlayan mücadeleye daveti: Çok büyük şeyler için Gün bugündür; Onun beni isteyip istemediğini bilmeden o uzun merdivenlerde Onu takip etmem ve sonra, o yüce sevgi içine bürünmüş soru: Feragatle ilgileniyor musun sorusunun önüne çıkması; rahatlatıcı ve ilham verici mücadeleye davet. Gerçekten ilgileniyordum ve benim ilgim o günden bu güne kadar kuvvetini kaybetmemiştir. Fakat hiç bir zaman feragatin bu kadar azametli olabileceğini hiç hayal etmemiştim. 22

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.

AKDES KİTABI. 4. İBADET VE GÜNLÜK YAŞAM

Maşrık Üİ Ezkar (Zikrlerin Doğduğu Yer)

Akdes Kitabında, Hz.Bahauallah'ın emirlerinden biri, Onun Maşrık ül Ezkar (Zikrlerin Doğduğu Yer) diye adlandırdığı Mabet kurumunun kuruluşudur. Her mahalde, tamamen Allah'a ibadet maksadıyla en mükemmel bir şekilde bir binanın yapılmasıdır. Orada, kulakları neşelendirip zindeleştiren ve ruhları yücelten sırf Allah'ın kelamı okunsun veya makamla söylensin der; ebeveynlere de Mabetlerde makamla okusunlar diye, Onun tarafından nazil olan Allah'ın kelamını çocuklarına öğretmelerini öğütler.

Bunlar Hz.Bahauallah'ın Akdes Kitabındaki sözleridir:

Ne mutlu o kimseye ki, şafak vakti adımlarını Maşrık ül Ezkar'a doğru yöneltir, Onunla konuşur, Onu anar, Onun affına sığınır. Oraya girdikten sonra, Sultan, Ulu ve Övülen Allah'ın ayetlerine kulak vermek için sessizlikle otursun. Söyle: Maşrık ül Ezkar, şehirlerde ve köylerde Beni anmak için yükselen herhangi bir Ev'dir. Ve orada, Rahmanın ayetlerini en ahenkli bir tonla makamlı okuyan herkes, yer ve gök melekutlarının asla mukayese edemeyeceği bir yere girer. Ve orada, bu yüce Baha tarafından ihsan edilmiş olan kimsenin idrak edemediği alemlerimin hoş kokularını teneffüs eder. Söyle: gerçekten, Rahmanın ayetleri, lekesiz kalpleri, kelimeler ve sembollerle tarif edilemez o ruh alemlerine kaldırır. Kulak verenlere ne mutlu ! 1

Ve gene:

Azamet ve güç semalarından indirilmiş olanları çocuklarınıza öğretiniz ki, onlar Maşrik ül Ezkar koridorlarında, Rahman'ın Levihlerini en ahenkli seslerle okusunlar. Gerçekten, Rahman olan isminin sevgi mknatısı ile çekilmiş olan o, Allah'ın ayetlerini derin uykuya dalanların kalplerini kendilerinden geçirecek bir biçimde okuyacaktır. Ne mutlu o kimseye ki, Rahman olan Rabbin sözlerinden, ebedi hayatın seçkin şarabından içmiş olsun. Bu yüce ismin gücüyle her yüksek ve ulu dağ, toprağa çevrilmiştir. 2

Dikkat edersek, Hz.Bahauallah, taraftarlarına dualarını, özellikle ruhani yükselmeye vesile olan zamanda, günün doğduğu saatte, Maşrik ül Ezkar'da yapmalarını öğütlüyor. Emrin ilk günlerinde, toplum koşullarının İran'da iyi olduğu ve halkın istedikleri saatlerde çalıştıkları bir zamanda, inananlar çok zaman gün doğumunda Hz.Bahauallah'ın Yazılarını okumak için bir Bahai'nin evinde toplanırlardı. Şüphesiz, gelecekte Hz.Bahauallah'ın Dünya Nizami tam olarak her şehirde ve köyde yeterince Bahai mabetleri kurulduğu zaman, yeni bir toplum modeli ortaya çıkacaktır. Bu da insanların iş, dinlenme, eğlence ve Emre hizmet gibi alanlarda insanların yaşam tarzlarını düzenleyecek, güneş doğmadan önce kalkıp Allah'ı övmek ve sena etmekle meşgul olmasını sağlayacaktır. Ve bu, onun cismani ve ruhani ihtiyaçları arasında bir denge yaratmakla sonuçlanacaktır.

Gelecek toplumun ruhani faaliyetleri esas itibariyle Maşrik ül Ezkar kurumunun kendisi etrafında dönecektir. İnsani ve idari faaliyetleri ise, ona tabi olarak etrafında inşa edilecek bir dizi kurumların toplanmasına odaklanacaktır. Hz.Abdulbaha'ya göre bunlar, hastahaneler, yetimhaneler, okullar, üniversiteler, yurtlar ve benzeri kurumları içerecektir. Ruh ile beden arasındaki denge gibi, Bahai dini, insanın refahını yalnız başına garanti eden cismani ve ruhani yasaları yerine

getirmesini önerir. Maşrık ül Ezkar ve onun yan kuruluşları toplum içerisinde bu dengeyi temin eder. Birisi dua ve Allah'a şükranla meydana gelen ruhani güçlerin merkezi, ötekisi ise, toplum hizmetleri kurumları, tüm insanlık çalışmalarının sevgi ve şefkatin odak noktasıdır.

İlk Bahai mabedini Batıda Amerikalı Bahailer inşa ederlerken, Hz.Şevki Efendinin 1929 senesinde onlara yazdığı bir mektupta Maşrık ül Ezkar'ın bazı göze çarpan yönlerini açıkladı.

" Hatırlarda tutulmalıdır ki, Maşrık ül Ezkar'm, zamanı geldiğinde etrafında acı çekenleri ferahlatmak, fakirlere destek vermek, yolcuları barındırmak, kederlileri teselli etmek gibi sosyal hizmetlerin toplanacağı ana binası, bu ek binaların dışında Akdes Kitabında Hz.Bahaullah tarafından tesis edilen birkaç fakat kesin ilkelere göre Allah'a ibadet etmek için düzenlenmiş ve tamamen ona vakfedilmiş bir mabettir. Fakat bu genel beyandan, merkezi binanın içinin, kiliseler, camiler, sinagoglar ve diğer ibadet edilen mabetlerde yapılan ve geleneksel prosedürlerle bağlı olarak düzenlenen dini ayinler yığıntısına çevrilecektir neticesi çıkarılmamalıdır. Kubbesi altında, hepsinin merkezi salonda birleşen çeşitli yaklaşım yolları Hz.Bahaullah'ın evrensel Mabedinin ayrı olarak tarif edilen bölümleri içerisinde, katı kurallar ve her biri kendi usulüne göre çarpıtılmış insan yapısı hizipleri, kendi merasimlerini yapan, kendi dualarını okuyan, kendi abdestini alan, dininin özel sembollerini sergileyenleri kabul eden bir yer olarak hizmet vermeyecektir. Maşrık ül Ezkar, birbirini tutmayan, kafası karışmış hizipçi merasim ve ayinlerin ve Akdes'in koşullarına ve öğretti ruhuna tamamen zıt bir durumda Maşrık ül Ezkar çatısı altındaki merkezi Bahai mabedi tamamen sakin ruhani

atmosfer içinde sadece şaşaalı ve ifrat derecedeki tuzağa düşüren törenleri ebediyen terk edenleri bu çağda Hz.Bahaullah'ın şahsında tecelli eden tek Allah'a ibadet etmek isteyenleri eğitici duvarları içinde toplayacaktır. Maşrık ül Ezkar onlara Bahai dininin altında yatan temel hakkı sembolize edecek, yani, dinsel hakikat mutlak değil, izafidir; ilahi Zuhur son değil müterakkidir. Geçmişte ve insanlığın gelişiminin değişik kademelerinde insanlara ışık saçmak için Peygamberlerini göndermiş olan şefkatli ve koruyucu Peder, medeniyetlerinin bu kritik döneminde kendilerini saran ne ilmin ışığının, ne de insan zeka ve hikmetinin dağıtmayı başarabileceği bu karanlığın ortasında tamamen ihtiyaçları olan Yol göstericilikten çocuklarını mahrum edemez. Ve böylece, Hz.Bahaullah'tan neşrolan bu melekuti ışığın kaynağını tanıdıktan sonra, Onun Evinin barınağını aramak için, karşı konmaz bir duyguyla cezbolacaklar, merasimlerle engellenmeden ve hiziplere bağlanmadan, ebedi Hakikatin özü ve merkezi olan gerçek Allah'a sevgilerini sunmak ve ezelden bugüne kadar çeşitli koşullar altında ve değişik ölçülerde karanlık ve yolunu şaşırılmış dünyaya semavi Yol göstericiliği yansıtan Onun elçi ve Peygamberlerinin isimlerini yüceltmek ve anmak için orada toplanacaklar.

Bu yüce Mabedin merkezi Binasında, şahit olduğu gibi, Bahai ibadet kavramı ne kadar da ilham verici olsa, Hz.Bahaullah tarafından belirtildiği gibi, Bahai toplumunun organik hayatında oynaması amaçlanan tek ve hatta esas faktör olarak alınamaz. Maşrık ül Ezkar'ın ek binalarının etrafında toplanmış olan sosyal, hümeniteryen, eğitici ve ilmi uğraşlardan ayrılmış Bahai ibadeti, fikirlerinde ne kadar yüce, hararetinde ne kadar da tutkulu olsa, Maşrık ül Ezkar'ın ek binalarının

kolaylaştırmak ve ilerletmek olan yüce ayrıcalığının insanlığa dinamik ve çıkarsız hizmetlerini vermeğe dönüştürülünceye ve aktarılıncaya kadar, pasif ibadetçinin münzevi veya katılımcının tefekkürü ile meydana gelen zayıf ve çok zaman, geçici sonuçlarının ötesinde başarıya ulaşması asla ümit edilemez. Maşrık ül Ezkar'ın merkezinden ışık çıkan ve ruhaniyet vasıtasıyla yakın ve günlük katılım oluncaya kadar, ne kadar da tarafsız ve yorucu da olsa, gelecekteki Bahai toplumunun işlerini yönetmekle meşgul olacak kimselerin çabaları verimli olabilir ve gelişir. Maşrık ül Ezkar'ın kalbinin ortasındaki bu ibadet Evinden çıkan ruhani kuvvetlerle insanlığa hizmet etmek için işleri yürütenlerin bilinçli olarak sergiledikleri enerji arasındaki direkt ve sürekli etkileşimin dışında uzun zamandan beri ve acı bir şekilde insanlığı etkileyen hastalıkları ortadan kaldıracak gerekli ajanları temin etmesi mümkün değildir. Çünkü, Hz.Bahaullah'ın Zuhurunun faydalarının bilinciyle bir yandan Onun Ruhı ile konuşmak ve diğer yandan akılcı uygulama ve buyurdukları ilke ve yasaları sadakatle icraatı iledir ki karmaşa içindeki bir dünya kurtuluşu için en sonunda güvenmelidir. Onun kutsal İsmiyle ilişkisi olan bütün kurumlardan elbette Maşrık ül Ezkar'ın kurumlarından başka Bahai ibadet ve törenlerini tam olarak temin edemez, dünyanın yeniden canlanması için her ikisi de son derece ehemmiyetlidir. Burada yüceliğin, gücün Hz.Bahaullah tarafından tasarlanan Maşrık ül Ezkar'ın eşsiz pozisyonu yatar.³

Bahai Mabedi, Baha'nın* sayısının sembolü olarak dokuz köşelidir. Hz.Bahaullah, duvarlarına resim veya heykel

* S. 377 ya bakınız.

konulmasını yasaklamıştır. Emirde din adamları olmadığı için vaaz da olmaz. Bir başka yasak, müzik aletlerinin kullanılmasıdır. Allah'ın kelamını okumak veya makam ile okumak ve Onun ismini temcit etmek için sadece insan sesi kullanılır.

Namaz Duası

Bahai ibadeti Maşrık ül Ezkar'da ibadet ile sınırlı değildir. Hz.Bahauallah'ın Akdes Kitabı'ndaki emirlerinden biri günlük namaz duasıdır. On beş yaşından itibaren herkese odasının mahremliği içinde yapması için farz kılınmıştır. Bu, Hz.Bahauallah'ın dini vecibelerinden biridir. Fakat hiç bir bireyin veya Emrin kuruluşlarının kişiye yasayı uygulamasını zorlamaya hakkı yoktur. Allah'a karşı sadece inanan bu sadakat etkinliğinden sorumludur. Namaz kılarken, Bahai dünyasının Kiblesine* dönmek dahil, bütün şartları yerine getirilmelidir.

HZ.Bahauallah birey için üç namaz duası getirmiştir ve bunlardan birinin her gün okumasını farz kılmıştır. Bunlar, uzun, orta ve kısa namaz duaları olarak bilinmektedirler. İlk ikisinde, Hz.Bahauallah, insanın ibadetini arttıran ve Yaraticısına kulluk için düzenlenmiş, bazı diz çökme hareketlerini farz kılmıştır.

Bu hareketlerin önemini takdir etmek için, Allah'ın Mazharının insan kişiliğinin, kurduğu dinin şeklini etkilediğini hatırlayalım. Bu konuyu daha önceki ciltte işlemiştik.† Bir örneğe bakalım: Biliyoruz ki, Allah'ın sözü, iç anlamıyla yüce ve herhangi bir lisana bağlı değildir. O Vahiy Melekutundan

* Kelime anlamıyla : Tapınma noktasıdır. Hz.Bahauallah'ın makamı Kibledir. Dünyadaki Bahailer namaz kılarlarken yönlerini o tarafa dönerler.

† cilt 1 S. 20 bakınız

çıkar* ve öyle ki, kudretinde sınırsız ve cismani dünyadan arınmıştır. Ancak, bu ruhani varlık, sınırlı ve dünya insanına ait 'konuşulan kelime' giysisiyle giydirilmiştir. Allah'ın Mazharının kişiliği, dinin şekline etki yapan bir etkidir. Hz.Bahauallah İranlı olduğu için Allah Kelamı Farsça ve Arapça nazil olmuştur. Allah'ın Mazharı, bir başka ülkeden gelmiş olsaydı, vahy olan söz tamamen bir başka şekilde farz olunurdu. Onun dininin üzerindeki Mazharın kişiliğinin etkisi, Allah'ın Sözü'nü etkilemekte sınırlı değildir. O, dinin hemen hemen her yönünü etkiler. Namaz dualarında emredilen diz çökme hareketi bir örneği teşkil eder, çünkü bu önemli dini ibadet Hz.Bahauallah'ın kişiliği tarafından formüle edilmiştir. Bu diz çökmeler, sembolik olarak insanın Rabbına karşı davranışını ifade etmeğe niyetlenmiştir. Söylenen sözle bunu izleyen hareketin birleşimi Allah'ın saltanatının ve insanın bu hayattaki önemsizlik ve fakirliğinin daha büyük bilincini getirecektir.

Ancak, bu hareketlerin aldığı şekil, Hz.Bahauallah'ın kendi kişisel geçmişine dayanır. Onun yetiştirildiği toplumda lisan Farsça'ydı ve insanın el ve vücut hareketleriyle ifade ettiği bazı ifadeler vardı. Allah kelamının vahyinde Farsça lisanına benzer olarak Hz.Bahauallah bu hareketleri almış.

Sembolik olarak, tevazu, Allah'a yalvarı ve ibadet ifade etmek için bildiği bu hareketleri kullanmıştır.

Her kültürün kendine has lisan, örf ve adetleri vardır. Allah'ın Mazharının kişiliği, insan olarak Kendi çevresine uyar. Kendisini diğer yurttaşları gibi ifade eder. Rabbına dua ederken ellerini göğe doğru kaldırmak, veya tevazu göstergesi veya insanın O'nun önünde eğilmesi, İran kültüründe bir gelenektir. Hz.Bahauallah, namaz dualarında bunları, kulun Rabbına dua ederken hareket ve ibadetini arttırmak için ve gerek kelimelerle

* cilt 2, S. 202-3 e bakınız.

ve gerekse hareketlerle O'nun eşiğinde Kendi kulluk makamını gösterirken, Allah'ın yüceliğini, büyüklüğünü ve izzetini göstermek için koymuştur.

Hz.Bahauallah, namaz dualarına son derece önem vermiştir. Hz.Abdulbaha bir Levhinde⁴ bunu ' Allah'ın Emrinin başlıca temeli ' ve birey için 'ruhani hayatın sebebi ' olarak tarif etmiştir. Bir başka Levhte,⁵ namaz duası emrini yerine getirmek, herkes için vaciptir ve bir kimsenin zihnen sakat olması veya olağanüstü koşullar dışında, hiç bir mazeret kabul edilemez.

Herkes için vacip olan namaz duası dışında, Hz.Bab, Hz.Bahauallah ve Hz.Abdulbaha'ya ait değişik tabiatta ve okunmaları dini vecibe olmayan daha pek çok dualar vardır ve bunların okunmaları dinsel tören teşkil etmezler. Onların okunmaları ihtiyardır ve bireyin içinden geldiği zaman ister özel ister toplum içinde okunabilirler.

İslamiyet'te, namazın toplu olarak kılınması bir gelenektir. Hz.Bahauallah ölü namazı dışında toplu namazı yasaklamıştır. Hususi olarak kılınan namaz duasının tersine, ölüler için, özel namaz duası, toplu olarak okunur. Burada, toplum içinde okunan, Hz.Bab, Hz.Bahauallah ve Hz.Abdulbaha tarafından nazil olan normal dualarla Bahai dininin törenlerinden biri olan ve Hz.Bahauallah'ın onun toplum içinde okunmasına izin verdiği ölü namazı arasındaki farkı görürüz. 'Toplum olarak' kelimesi yanlış anlamaya sebep olabilir. Yani, toplumun tamamının bir ağızdan iştirak etmesi diye algılanabilir. Fakat öyle değildir. Ölü duası bir kişi tarafından toplumun huzurunda okunmalıdır. Diğer taraftan, Hz.Bahauallah ve Hz.Abdulbaha tarafından nazil olmuş, bir ağızdan okunan Levhler veya dualar vardır. Fakat bunlar herhangi bir merasimin bir parçası olmadıkları için onların bu şekilde okunmaları toplu ibadet anlamına gelmez.

İş İbadet sayılır

Akdes Kitabında Hz.Bahaullah'ın emir buyurdıkları bir başka ibadet şekli de, bir insanın, işini, insanlığa hizmet ruhuyla yapmasıdır. Din tarihinde bu öğretidir, ruhani ve maddi gelişmenin kaynağıdır.

Herkesin, sanat, ticaret ve benzeri bir iş ile meşgul olması gerektir. Böyle bir iş ile iştigaliniz, biricik gerçek Tanrı'ya ibadetten sayılır. Ey Kavim! Tanrı'nın rahmet ve lütfunu düşününüz; düşününüz de, sabah akşam O'na şükürler sununuz. Vaktinizi avarelik ve tembellik ile öldürmeyiniz; kendinize ve başkalarına yarar şeylerle uğraşınız. Ufkundan hikmet ve beyan güneşinin doğduğu bu levihte emir işte böyle sadır oldu.

Tanrı katında insanların en menfurı, oturup başkalarından isteyendir. Sebeplerin müsebbibi olan Tanrı'ya tevekkül eyleyerek sebeplere yapışınız. Her kim bir sanat veya kazanç sağlayacak bir iş ile meşgul olur ve amel eyler ise, böyle bir amel Tanrı'nın katında aynı ibadet sayılır. Bu, ancak O'nun herkese şamil büyük fazlındandır. 6

Gerçi Allah'a ibadet, insanın en başta gelen görevi ve yaşamının maksadıdır, ama Hz.Bahaullah bir Levhinde⁷ bir kimse hayatı boyunca Allah'a ibadet etse fakat Allah'ın Emrini ilerletecek ruhani sıfatlardan mahrum kalır ve iyi amellerden yoksun olursa, onun ibadetinin kendisine yararı olmayacağını ve bir sonuç vermeyeceğini buyururlar.

On Dokuz Gün Ziyafeti

Hz.Bab'dan kaynaklanan ve Hz.Bahaullah'ın Akdes Kitabında teyid ve tesis ettiği hayati bir önem taşıyan bir başka kurum On dokuz Gün ziyafetidir. Bahai toplumu, her Bahai

ayında* Levihler ve duaları içeren ruhani kısmı, meşveret ve ikram kısmına birleştiren, üç önemli yönü içeren Bahai ziyafetine iştirak ederler. Hz.Bahauallah buyururlar ki, On Dokuz gün ziyafetinin esas maksadı insanların kalplerinde sevgi ve birlik yaratmaktır.

Manastır Sistemi ve Günah Çıkarmanın Kaldırılması

Hz.Bahauallah Akdes Kitabında dilencilik ve koyu sofuluğu kesinlikle reddeder. İnzivaya çekilmeyi, kendine eziyet etmeyi ve vücuda zarar vermeyi uygulayanları kuvvetle reddeder. Bu gibi amellerin ruhani kazanca yardımı olmadığını ve Allah'ın nazarında makbul olmadığını tasdik ederler. Bu konuya daha önceki ciltte değinmiştik.† Hz.Bahauallah birkaç Levhinde bu önemli öğretiyi tekrarlamıştır. Mirza Haydar Ali adına nazil olan Kelimat-ı Firdevsiye'de (Cennet Sözleri) Hz.Bahauallah şöyle buyururlar:

Ey arzın sakinleri! İbadet maksadıyla inziva ve meşakkatli riyazet, kabul şerefiyle müşerref olmaz. Göz ve akıl sahipleri neşe ve ferahlık verecek şeylere bakarlar. Böyle şeyler, zan sulbünden ve vehim rahminden çıkıp doğar. Bu gibi hareketler, bilir kişilere yaraşır şeyler olmamıştır ve olamaz. Tarih boyunca bazı kimseler dağ kovuklarında yaşamışlar, kimisi de gecelerini mezarlıklarda geçirmişler. Söyle, Mazlum'un öğüdünü dinleyiniz, sizdekinden vazgeçip sözüne güvenilir Öğütçü'nün buyruğunu tutunuz. Sizin için yaratılmış olan şeylerden kendinizi mahrum etmeyiniz.8

* Bahai takviminde on dokuz ay ve her ayda on dokuz gün vardır. cilt 2 ye bakınız.

† cilt 2, S. 38-40

Hız.Bahaullah Beşaret'te Hıristiyan keşişlerin inzivalarından çıkıp, insanlığa hizmet etmek için yaşamalarını söyler. Bunlar Onun sözleridir:

(Tanrı'nın selam ve Behası Onun üzerine olsun!) Ruh hazretinin* milletine mensup rahip ve keşişlerin amelleri Tanrı katında anılmıştır; fakat, bugün artık inzivayı bırakıp halka karışmaları, gerek kendilerine ve gerekse başkalarına faidesi dokunacak şeyler ile meşgul olmaları gerektir. Hepsine evlenmek izni verdik; evlensinler ki, onlardan görünen ve görünmeyen şeylerin ve yüce Kürsinin Rabbi olan Tanrı'yı anacak kimseler meydana gelsin. 9

Hız.Bahaullah bir çok Levhinde, insanın yüce makamını tarif eder. Ona karakterinin aliliğini ve asaletini yüceltecek şeyleri tavsiye etmiştir. Akdes kitabında günah çıkarmayı yasaklamıştır. Bu, bireyin aşağılanmasına sebeptir. Onun yerine, günahkarın Allah'a karşı pişmanlık duymasını ve Ondandır af dilemesini emretmiştir. Bir Levhinde şöyle buyururlar:

Günah işlemiş olan bir kimse, kendisini Allah'tan başka her şeyden fariğ ve azade gördüğü bir sırada Tanrı'nın af ve mağfiretini dilemelidir. Bir kimsenin başkalarının yanında kendi suç ve günahından bahseylemesi caiz değildir; çünkü böyle bir itiraf o suç ve günahların Tanrı tarafından affına sebep olmaz; bundan başka, halk önünde böyle bir ikrar ve itiraf zillet ve hakareti mucip olur; Hak celle celalühü ise Kendi kullarının zilletini sevmez. O şefkatlidir, keremlidir. Günahkar, kendisi ile Tanrı

* Hz.İsa

arasında, rahmet denizinden, rahmet ve kerem semasından mağfired dileyerek şöyle demelidir:

' İlahi ! İlahi! Benim günahlarımı, babamın ve anamın günahlarını bağışla. Bunu, Senden, tatlı beyanına müncezip olarak yüce zirveye ve büyük şahadet meydanına koşan aşıklarının kanı yüzü hürmetine; ilminde gizli sırların yüzü hürmetine; ihsan denizinde saklı inciler yüzü hürmetine dilerim. Sen merhametliler merhametlisisin; Senden özge yarlgayıcı ve kerem sahibi bir Tanrı yoktur.

Rabbim ! Görüyorsun; suçun özü ihsan denizine, zayıf iktidar melekütüne ve yoksul zenginlik güneşine yöneldi. Rabbim! Onu, Kendi iyiliğine ve cömertliğine bakarak, umduğundan mahrum buyurma; onu, günlerine özgü feyizlerinden alıkoyma; onu, yerde ve gökte bulunanlara açtığın kapıdan kovma. Ah! Ah! Hatalarım beni mukaddes huzuruna yakın gelmekten meneyledi ve günahlarım beni celal çadırına yaklaşmaktan alıkoydu. Yapma dediğini yaptım, yap dediğini yapmadım. Beni Sana yaklaştıracak ve beni, benimle gufranın arasında hail olan suçlardan temizleyecek şeyi fazıl ve ihsan kaleminden benim için yazmanı İsimlerin Sultanı yüzü hürmetine Senden dilerim. Sen muktedirsin, Sen feyyazsın. Senden başka izzet ve fazıl sahibi bir İlah yoktur. ¹⁰

Akdes Kitabında Hz.Bahau'llah'ın ifşa ettiği ve Ona tiksindirici görünen bir başka fiili icraat da, kişinin, dini ve Allah'a ibadet etmeyi kendi özünün yükselmesi için kullanmasıdır. Geçmişte sayısız insanlar, liderlik elde etmek için din örtüsüne bürünmüşlerdi. Bazı hırslı insanlar, toplumun saygısını kazanmak için kutsal insanmış gibi göründüler. Bugün

bile aynı işi yapan pek çok insan vardır. Bugün, takva ve kutsallık kelimelerinin gerçek anlamı kaybolmuş, onun yerine, bu kelimeler, din kisvesi altında sanki dindar bir kişiymiş gibi hipokratların alameti farikası olmuştur. Halbuki, amelleri ve özel yaşamı sözlerinden çok farklıdır.

Mesela, Hz.Bahaullah'ın Dininin beşiği olan İran'da, pek çok kimse, bir din adamı için ruhaniyet ve kutsallığın simgelerinden birinin, halk arasında dolaşırken onun Kur'an ayetlerini mırıldanması olduğuna inanmaya yönlendirilmişlerdir. Çok zaman, din adamları, sokaklarda dudaklarını kıpırdatarak dua okur gibi görünüm sergilerlerdi. Hz.Bahaullah Akdes Kitabında bu icraatı yasaklamıştır. İran'da, Emrin ilk yıllarında pek çok insan arasında geçerli riyakarlığın bir başka şekli, halka takvalarını ilan etmek için alınlarına küçük bir dua tuğlası* damgasını vurmaktır. Cahil ve fanatik bir kimse, böyle birinin şişmiş alnını görünce, zamanının çoğunu namazla geçiren ve alnını bu tuğlaya koyarak böyle büyük bir kabartı oluşturan bu kutsal insana, hayranlıkla bakardı. Gerçi, temiz bir motive ile iyi bir hayatı olan çok din adamları vardı, fakat dindar ve kutsanmış gibi görünen bu iki yüzlü insanlar yaygındı.

Hz.Bahaullah öğretilerinde insanların motivelerine, düşünce ve davranışlarındaki samimiyetlerine büyük önem vermiştir. Akdes Kitabında, bir insanın ruhunu süslemesi gereken bazı faziletleri sayar:

* Mümin Müslümanlar camide namaz kılarken bir takım diz çökmelerde bulunur. Bunlardan birisi, secdeye varmaktır. Secdeye varmak, tevazu ve teslimiyetin bir işaretidir. Şii Müslümanlarda adet, secdeye vardıkları zaman kutsal türbelerin civarından alınan sözde kutsal topraktan yapılmış küçük bir tuğlanın üzerine başlarını koyarlar.

Başlarınızı emanet ve sadakat süsü, kalplerinizi Tanrı korkusu, dillerinizi mutlak doğruluk ve cisimlerinizi tevazu örtüsü ile süsleyiniz. Bunlar gerçekten insana yakışandır. N'olaydı düşünenlerden olaydınız. Ey Baha ehli ! Biricik ve gerçek Tanrı'nın hizmet ipine sarılız. Böylece Levihte makamınız belirlenecek, adlarınız yazılıp muhafaza edilecek, dereceleriniz yükseltilecek ve anınız yüceltilecektir. Dünya sakinleri sizi bu yüce makamdan alıkoymasın. Tanrı yasalarının Sabah yıldızının parladığı bu Mukaddes Levhimizde şimdi uyardığımız gibi pek çok Levihlerimizde de sizi böyle uyarıştık. O, sizin Kudretli ve Bilici Tanrınızdır. 11

Saklı Sözler'de ulemayı şöyle paylar:

Ey bilir geçinen bilmezler ! Niçin dışta çobanlık davasında bulunuyor ve içte koyunlarıma kurt oluyorsunuz ? Siz parlaklığı ile şehir ve diyarımın kervanlarını yoldan saptırıp ölüme sürükleyen yalancı tan yıldızına benzersiniz. 12

Ey dışı mamure ve içi virane! Siz, son derece temiz ve güzel görüldüğünüz halde gerçek bilirkişi eline düşünce, bir damlası bile kabul olunmayan acı ve tuzlu bir suya benzersiniz. Evet, güneş hem toprağa, hem aynaya vurur; fakat ikisinin arasında dağlar kadar ve belki de dünyalar kadar fark var. 13

Bir başka pasajda, bu Zuhurda Allah için makbul olan şeyin temiz ameller olduğunu belirtirler:

Ey dostlarım ! Dalâletin lambasını söndürüp, hidâyetin ebedi meşalelerini gönüllerde yakınız ki, çok geçmeden varlık sarrafları Mabud'un huzurunda halis takva ve temiz amelden başka bir şey kabul etmeyeceklerdir. 14

Sağlık ve Tıp : (Levh-i Tıp)

Hz.Bahaullah, Akdes Kitabında buyururlar ki, Allah, bu hayatta her şeyi başarmanın bir aracını halk etmiştir. İnsanları, onları kullanmaları için teşvik eder. Mesela, hastalandıkları zaman taraftarlarının uzman bir doktora danışmalarını söyler. Bu örnekte, hasta bir insanın, hastalığından kurtulması için tıp bir araçtır. Aynı şekilde, insanın fakirliğini, cehaletini veya başka bir problemini, yenebileceği vasıtalar vardır.

Elbette dua insanın hayatında önemli bir rol oynar fakat, hareket olmadan duanın az etkisi olur veya hiç olmaz. Her ikisi de el ele gitmelidir. Bir hedefe ulaşmak için, araçlara yapışmak ve dua etme yoluyla Allah'ın gücüne yaklaşmak, o kimsenin gayretlerini başarı ile taçlandırır. Hasta bir kişi, tedavi için uzman bir doktorun önerilerini yerine getirmeli ve aynı zamanda iyileşmek için dua etmelidir.

Hz.Bahaullah, dua yoluyla hastanın iyileşebileceğini buyurmuşlar ve bir kaç şifa duası yazmışlardır; fakat doktorun reçetesine alternatif olarak şifa için ruhani yaklaşımda bulunmamıştır. Hz.Bahaullah, bu noktayı vurgulamak için pek çok kez, dostlarına hasta olduklarında tedavi için Kendi ilahi gücünü kullanacağı yerde, doktora gitmelerini emretmiştir. Onlara hasta için dua etmelerini de buyurmuşlardır. Kendi ailesinden birisi hastalandığı zaman O doktor çağırırdı.

Şu da belirtilmelidir ki, Hz.Bahaullah, hastalar için duanın önemini vurgularken, imanla tedavi veya benzeri praktisyen tarafından uygulanan ruhani metotları tavsiye etmez. Hz.Şevki Efendi sekreteri aracılığı ile bir bireyin sorduğu soruya cevaben şöyle yazar:

Bahai tedaviler veya Bahai biçimi tedavi diye bir şey yoktur. Hz.Bahaullah en Kutsal Kitabı'nda (Akdes Kitabında) en iyi uzmanlara, yani tıbbi bilimsel sistemde okuyan doktorlara danışmanızı buyuruyor; O, hiç bir zaman bizim 'şifacılar' tarafından tedavi edileceğimiz

inancını vermedi, fakat tam tersine, dua yoluyla ve tıbbın yardımı ve onaylanmış tedavilerle olacağını söylemiştir. "

15

Hz.Bahaullah buyururlar ki, tıp bilimi ile tedavi sanatı geliştirilmelidir. Gelecekte tıp biliminin, pek çok hastalıkları yiyecek, bitkiler ve tabii devalarla tedavi edecek kadar mükemmelleşeceğini buyurmuşlardır. Gerçi, yiyecek ve sağlıkla uğraşma konularında yol göstermek Hz.Bahaullah'ın ana misyonu değil - bu devirde bu rol fen yoluyla oynanmalıdır - buna rağmen, diyet ve hijyen konusunda bazı temel öğütler vermiştir.

Yezdli bir doktor olan Ağa Mirza Muhammed Rıza-yı Tabib adına yazılan ve Levh-i Tıp diye bilinen bir Levihte, Hz.Bahaullah gerektiğinde tıbbi müdahale yapılmasını savunur, hastanın önce diyetle tedavisini önerir ve eğer bu fayda vermezse ilaca baş vurulmasını tavsiye eder. Bu Levihte iyi sağlık için bazı temel emirler sayar ve diyetle ilgili bazı önerilerde bulunur.* Aynı zamanda, her türlü koşullarda iyi sağlık için kanaatkar olmanın önemini vurgular. Elem ve kederin insanlar için en büyük perişanlığa sebep olacağını belirtir ve kıskançlık vücudu kemirir, kızgınlık ise ciğeri yakar diye uyarır.

Bu Levihte Hz.Bahaullah, doktorun hastasını tedavi etmek için önce Allah'a yönelip O'ndan yardım istemesini ve sonra reçete yazmasını öğütler. Allah'a inanan ve O'nun sevgisi ile dolan bir doktor öyle bir etki yaratır ki, onun sırf ziyaretinin bile hastaya sağlık vereceğini buyururlar.

* Burada bu öğütlere yer verilmedi, çünkü, bu, kitabın amacının dışında bazı tıbbi konulara yol açar.

Gerçekten de Ağa Mirza Muhammed Rıza, kendisi için nazil olan bu Levhin yüksek ideallerine göre yaşadı. Hacı Muhammed Tahiri onun için şöyle yazar:

Vahid diye bilinen Seyyid Yahya-ı Darabi Yezd'e geldiği zaman Emri kabul eden ilk inananlardan biri de, Ağa Mirza Muhammed Rıza-yı Tabib idi.O, uzman ve tanınmış bir doktor, asalet ve sebatın bir örneğiydi. En Yüce Kalem, Levh-i Tibbî onun adına vahyetti. Bu yüce Levihte Hz.Bahaullah buyururlar ki, O'nun sevgi şarabından içen bir doktorun bir ziyareti bile hastayı iyi edecektir. Mirza Muhammed Rıza, gerçekten de Hz.Bahaullah'ın bu sözlerinin hakikaten tahakkuk etmesidir. O hastayı çok basit ilaçlarla tedavi ederdi. Gerçekten, onu, İsm-i Azam toplumunda özel bir kişi yapan harika sıfatlara sahipti. Derin dindarlığından dolayı, Mirza Yahya Ahdi bozduğu zaman, çok rahatsız oldu. Sonuçta şaşkına döndü ve sersemledi; hatta kısa bir süre, Emirde tereddüde düştü. Sonra, sanki İlahi Takdir, Necefabadlı Molla Zeynul Abidin'i (Hz.Bahaullah ona Zeynül Mukarribin lakabını verdi†) onun huzursuzluğunu yatıştırmak ve şüphelerini ortadan kaldırmak için Yezd'e gönderdi. Zeynül Mukarribin önce Malamir bölgesinde bu kulun evinde kaldı, fakat Mirza Muhammed Rıza'nın duçar olduğu derin keder ve üzüntüyü duyunca, yerini değiştirdi ve onun evinde kaldı. Neticede, Mirza Muhammed Rıza, Hz.Bahaullah'ın Zuhurunun koşullarının tamamen bilincine vardı.‡ Daha sonra, En*

* cilt 1, ek 111

† cilt 1, S. 23-24

‡ Emrin başlarında haberleşmenin doğru dürüst olmadığı bir zamanda, Babiler dedikodu ve yanlış propagandayla

.....

Yüce Kaleminden pek çok Levihler aldı ve ömrünün sonuna kadar Hz.Bahaullah'ın Emrine sadakat ve sevgiyle hizmet etti. Öldüğü zaman, seksen yaşlarındaydı. 16

Hz.Bahaullah, Levh-i Tıp'ta, tıp ilmini bütün fen bilimlerinin en değerlisi olarak över ve beşerin refahı için, Allah'ın yarattığı bir araç olduğunu ifade eder. Bu Levh'in sonunda en tanınmış şifa münacatını vahy eder.

Ey İlahım! İsmiñ şifam, zikrin devam, Sana yakınlığım ümidim, Senin için sevgim arkadaşım, Rahmetin bu ve öbür dünyada devam ve kurtarıcımdır. Sen gerçekten Verici, Bilici ve Hikmetlisin.

Bu Levihte Hz.Bahaullah aynı zamanda Emrinde cesaretin ve sebatın önemini ve onu tebliğ etmenin hikmetini beyan eder. İnananlar, eğer sadakatle Onun emirlerini yürütmüş olsalardı, dünya halkının çoğunun Kendi gününde Emri kabul edeceklerini kati surette iddia eder.

Allah'ın Mazharlarına has Kutsal Ruhtan bahsetmeden tıp ve onun tedavideki rolü tam olamaz, o güç ki, herhangi bir cismani araç olmadan tedavi edebilir. Hz.İsa bu güce sahipti ve Hz.Bahaullah bugünde bunu tam olarak izhar etti. Hz.Bahaullah olsun veya aynı güçler Kendisine ihsan edilen Hz.Abdulbaha olsun, doktorların başarılı olmadığı hallerde onlar kişiyi mucize kabilinden iyileştirdiler.

Her ne kadar Hz.Bahaullah, taraftarlarının Kendisine mucizeler atfetmelerini yasaklamış idiyse de tedavi edilemezleri tedavi ettiği veya ölüleri dirilttiği koşulları tarif etmek suretiyle gelecek kuşaklara bırakılan pek çok olay vardır. Böyle bir olayı

aldatılıyorlardı. Gerçek bilgi sahibi ve Hz.Bahaullah'ın Zuhuru hakkında ilk elden haber alanlarla konuşmaktan daha inandırıcı bir şey yoktu.

bir önceki ciltte anlatmıştık.* Fakat bu tabiat üstü işlerin hiç biri tabileri tarafından Onun Emrinin bir ispatı olarak görülmemiştir. Aksi halde bu Onun yüce makamının küçültülmesi demek olurdu.

Hız.Abdulbaha da bu yüce güce sahipti. Hız.Abdulbaha'nın seçkin ve güvenilir sekreteri ve Hız.Bahaullah'ın Misakının habercilerinden biri olan Dr. Yunus Han† hatıralarında ilginç bir hikaye anlatır. Bu onun hatıralarının bir özeti:

Hız.Abdulbaha'yı pek çok kez tıp konusunda konuşurken işittim: (Hız.Bahaullah'ın sadık kardeşi) Cenab-ı Kelim'in bitki ilacı konusunda çok bilgili olduğunu ve bunu uyguladığını buyurlardı. İlk önceleri Hız.Abdulbaha da tedavi için Kendisine gelenlere ilaç tavsiye ederdi. Fakat sonra, inananlar tıp mesleğine yönelsinler ve ehliyetsiz kimselerden tıbbi öğüt alma alışkanlığı edinmesinler diye Hız.Bahaullah, Hız.Abdulbaha'ya hastalara ilaç önermemesi için talimat verdi. Hız.Bahaullah, Akdes Kitabındaki uzman bir doktora danışma emrinin gerçekleşmesi için böyle bir öğütte bulundu.

Gerçi biz hepimiz biliyoruz ki, Akdes Kitabındaki bu belirli emirden dolayı, ruhani hastalıkların tedaviciisi olan Hız.Abdulbaha, fiziksel hastalık için tavsiyede bulunmayacaktı, ancak doktorların tedavisinin fayda vermediği zamanlarda hasta, Hız.Abdulbaha'ya başvurur

* cilt 1 S. 294-5 e bakınız.

† Onun hayatının ve hizmetlerinin kısa bir özeti için Bahai World cilt XII, S. 679-81'e bakınız.' Ahdin Habercisi' lakabı, Ahd-i Misak'ı ilan eden müstesna kişilere bazen Hız.Abdulbaha ve Hız.Şevki Efendi tarafından verilmiştir.

ve bütün hastalıkların iyileştiricisi olan Allah'tan yardım istemesi için Ona yalvarırdı. Hz.Abdulbaha'nın merhamet yönü öyleydi ki, Kendisine baş vuran kişiden yardımını esirgemezdi. Prensip olarak, bu durumlarda hastayı iyileştirmek için bir yol bulurdu. Bunu bazı deva vermekle gerçekleştirdi ve böylece kişiye şifa verirdi. Hayret verici gerçek oydu ki, inananlar çekingen davranırlarken gerçek durumun farkında olmayan Bahai olmayan halk da çok zaman şifa için Ona gelirlerdi ve hiç biri düş kırıklığıyla geri dönmemişlerdi.

Hz.Abdulbaha'nın elinin altında bulunan ve pek çok hastaya sunduğu şifa araçlarından biri, nar ekşisiydi. Akka'da meyve, Rızvan bahçesinde yetişiyordu. Bahai olsun olmasın, Hz.Abdulbaha bu meyveyi verdiği herkese, bu narın, Rızvan bahçesinde Hz.Bahaullah'ın gözleriyle takdis edildiğini söylerdi. Fakat şifa veren koşullar nelerdi ? Hastanın tabiatında olan bir iyileşme miydi? İyileşme bu şurubun bir sonucu muydu? Yoksa sadece Hz.Abdulbaha'nın isteği miydi ? Bunun cevabını ben bilmiyorum fakat, bildiğim bir şey varsa, bu lezzetli meyve şurubu pek çok hastalıkların tedavisi olduğunu kanıtlamıştır. Bu, misafirhanede çok zaman ahbaplar arasında konuşulan konulardandı.

Hz.Abdulbaha'nın bazı kimselere verdiği bir başka öneri oruç tutmak veya bazı gıdaları kesmektir. Fakat insanların ruhani hastalıklarının şifa vericisi Hz.Abdulbaha'nın kullandığı bir başka metot daha vardı. O da hiç bir araç kullanmadan şifa vermek idi. Ben bir kere hiç maddi bir şey kullanmadan Onun tarafından tedavi oldum. İşte hikayesi:

“ Dr. Arastu Han Akka'da ve Misafirhanedeyken ben hastalandım... Gerçi bu hastalık uzun bir zaman sürdü ve ağrı dayanılmazdı ama ben Hz.Abdulbaha'dan şifa

istemedim. Onun yerine beni Dr. Arastu Han tedavi etti ve bildiği her tedavi yöntemini kullandı. Fakat fayda etmedi... Bir gece, dayanılmaz ağrılarım oldu. Acıdan benim feryatlarımı duyan bütün ziyaretçiler öyle telaşlandılar ki, gece yarısını iki saat geçmiş olmasına rağmen, misafirhanenin bekçisi Ağa Muhammed Hasan'ı, Hz.Abdulbaha'nın evine göndermeğe ve Ondan şifa istemesine karar verildi. Öyle de yaptık. O sırada O Zat uyanık mıydı, değil miydi bilmiyorum. Bildiğim bir şey varsa, Ağa Muhammed Hasan döndüğü zaman, ben derin bir uykuya dalmıştım. Öğleden sonra uyandığım zaman ağrım kalmamıştı ve yürüyebiliyordum. Yirmi beş gün kadar hasta yatmış ve son bir kaç gün yataktan hiç çıkamamıştım. Bu nedenle uzun süre Hz.Abdulbaha'nın huzuruna müşerref olmaktan mahrum kalmıştım. Bunun üzerine, yavaş yavaş, Onun evine doğru yürüdüm. Yolda Ona rastladım ve Onun huzuruna müşerref oldum. Sağlığımı sordu ve inayet ve ihsanlarını üzerime yağdırdı. Tamamen iyileşmemi ihsan etmesi için yalvarmanın fırsatı olduğunu düşündüm. Ve öyle yaptım. 'Pekala, ancak senin kan akıtma ameliyesi olman lazım, ya hacamat şişesi' veya kan alma yoluyla, ' diye buyurdular.*

Hacamat şişesi kelimesi beni ürküttü ve hacamat şişesi veya bıçağa tahammül edemeyeceğim anlamında şımarık bir çocuk gibi omuzlarımı kaldırdım ve yüzümü ekşittim. Bu haleti ruhiye içinde beni görünce,

* Hacamat şişesi, kan akıtmak için eski bir yöntemdir. Vücudun bir yeri kesilirse, genellikle sırtta, bir vantuzla kan çekilir. Kan akıtma, damarı kesmekle kanın akıtılması için kullanılan bir metottür.

eğlenircesine bir sesle, bana, ' Aman Allah'ım, ben seni, düşmanların kılıçlarıyla yüz yüze gelmeğe gönderiyorum, sen ise hacamat şişesinden korkuyorsun !' dedi.

Açık sözlü ve geveze huylu olduğum için şaka ile şöyle söyleme girişiminde bulundu; 'O durumda Allah bana bağışımı gösterecek! Fakat hacamat şişesini kullanacaksam, o zaman ,sizin huzurunuzda gelmeme ne gerek var?' Hz.Abdulbaha güldü. Bu benim için bir deva idi. Hiç bir maddi araç olmadan iyileştim." 17

Hz.Bahaullah'ın Akdes Kitabındaki emirlerinden biri de kusursuz temizliktir. Taraftarlarına, dünya insanları arasında temizliğin sembolü olmaları için çağrıda bulunur. Gerçi, Hz.Bahaullah'ın bu emri cismani temizlikle ilgilidir ve bundan dolayı insanın itibar ve payesine yardım ederse de ruhani haline de hatırı sayılır bir etki yapar. Çünkü dış temizlik, ruhani temizlik ve hayatiyetin bir işaretidir. Hz.Abdulbaha, hapishanede olsun, serbest kaldığı zamanki yaşamında olsun, hayatının her merhalesinde Hz.Bahaullah'ın bu önemli öğretisi doğrultusunda yaşadı. Dost ve düşmanın parlak takdir sunduğu Onun göze çarpan yönlerinden birisi tertemiz oluşu ve dış görünüşüydü.

Hz.Bahaullah Yazılarında kadın ve erkek bütün taraftarlarına lekesiz iffet emretmiştir. Bu önemli ahlak konusunu Akdes Kitabında tekrarlar. Dinsizlik güçlerinin dünyanın dört bir tarafını kasıp kavurduğu ve ahlakın sükut ettiği bir dönemde, Hz.Bahaullah'ın iffet öğretileri karanlıktaki bir ışık gibi parlar. Hz.Bahaullah'ın Levihlerinden birinde parlayan aşağıdaki pasaj taraftarlarına telkin ettiği en yüksek ahlak standartlarını sergiler:

Söyle : Dünyevi arzular peşinde koşan veya kalbini bu dünya şeylerine sabitleştirenler Baha ehlinde sayılmayacaklardır. Altın dolu bir vadiye gelince bir bulut gibi oradan gelip geçen ve

duraklamayan kimse Benim gerçek taraftarımdır. Böyle bir kimse mutlaka Bendendir. Onun elbisesinden, Mele-i Ala, kutsiyet rayihalarını içine çeker... Ve eğer kadınların en zarif ve alımlısına rastlasa bile onun güzelliği karşısında en ufak bir arzu duymaz. Böyle bir kimse, gerçekten lekesiz bir iffetin yaradılışıdır. İşte Kadim Günlerin Kalemî, Yüce, Bol Verici Rabbiniz tarafından böyle talimat verir. 18

Bahai Dininin Velisi Şevki Efendi, Hz.Bahau'llah'ın Yazılarını tetkik ettikten sonra, bu konuda Hz.Bahau'llah'ın öğretilerinden bazılarını özetler. Bunlar, Onun vardığı sonuçlardır:

“İffet ve kutsal yaşam, ister kendi camialarının fertleriyle olan sosyal ilişkilerinde olsun, isterse, dünya çapındaki ilişkilerinde olsun, bütün Bahailerin davranış, hal ve tavırlarında kontrol eden ilke olmalıdır. Hz.Bahau'llah'ın Mesajını yaymak ve işlerini idare etmek gibi o kimselerin gıpta edilecek pozisyonlarının bitmeyen çalışmalarını ve değerli gayretlerini süslemeli ve güçlendirmelidir. O dinin kademelerini teşkil eden kimselerin evlerinde olsun, yolculuklarında, klüplerinde, cemiyetlerinde, eğlencelerinde, okullarında, ve üniversitelerinde olsun onların hayatlarının her kademesinde tam bir istikamet ve koruma anlamında yüce tutulmalıdır. Her Bahai Yaz okulunun ve Bahai camia yaşamının düzenlendiği veya desteklendiği diğer fırsatlarının sosyal faaliyetlerinin idaresine özel bir özen gösterilmelidir. Bahai gençliğinin misyonu ile yakından ve devamlı olarak, hem Bahai camiasının yaşamı içinde bir eleman olarak, hem de gençlerin ülkelerinin gelecekte ilerlemesi oriyantasyonunda bir faktör olarak özdeşleştirilmelidir.

Tevazu, temizlik, kendine hakim olmak, nezaket ve açık fikirlilik anlamıyla böyle bir iffet ve kutsal yaşam gerek giyimde, gerekse lisan, eğlence, sanatsal ve edebi hobilerde ılımlılığı gerektirir. İnsanın cinsel arzuları ve kötü eğilimlerini kontrol etmede günlük ihtiyatı gerektirir. Saçma ve çok zaman kontrolsüz zevklere bağlı hafif meşrep halin terk edilmesini ister. Her türlü alkollü içkilerden, esrardan ve benzeri alışkanlık yaratan ilaçlardan sarfi nazar etmesini talep eder. Sanat ve edebiyatı kötü yola vakfetmeği, çıplaklığı, geçici evliliği, evlilikte zinayı ve her türlü rast gele cinsel ilişki, laubalilik ve cinsel rezaletleri reddeder, çürüyen çağın teorileri, standartları, alışkanlık ve ifratlarıyla uzlaşmaya tolerans göstermez. Fakat, bunun yerine, örneğin, dinamik gücüyle bu gibi teorilerin tehlikeli karakterini, bu standartların yanlışlığını, bu iddiaların boş olduğunu, bu gibi alışkanlıkların kötülüklerini ve bu gibi ifratların saygısızlığını sergilemeğe çalışır. " 19

Evlilik

HZ.Bahaullah insanları evliliğe teşvik etmiştir ve insan oğulları arasında iyilik ve birliğin sebebi olmasını buyurmuştur. Akdes Kitabında şöyle der:

Ey Kavim! Evleniniz ki ,sizlerden kullarım arasında Beni anacaklar meydana gelsin... 20

Bu pasajda belirtildiği gibi, Bahai öğretilerine göre, evliliğin esas maksadı dünyaya çocuk getirmektir.

Aileler arasında birliği yürütmek, anlaşmazlığı kaldırmak için evlenmede esas olan şey, iki tarafın rızasından sonra çiftlerin ebeveynlerinin rızasını almalarını Hz.Bahaullah farz kılmıştır. Ebeveynlerin rızası olmadan Bahai nikahı kıyılmaz. Bahai nikahı çok basit ve heyecan vericidir. Hali hazırda bu, Ruhani Mahfilin nezaretinde yapılır.

Bahai öğretileri, gerçek evliliğin karı ve koca arasında fiziksel ve ruhani düzeyde birlik yarattığını vurgular. Böyle bir evlilik ebedi bir ortaklık olur, kalplere mutluluk ve sevinç getirir.

Hz.Abdulbaha bir Levhinde şöyle yazar:

Halk arasında evlenme, cisimsel bir bağdan ibarettir ve sonunda cisimsel ayrılma mukadder olduğundan bu birleşme ve dayanışma geçicidir.

Fakat Baha Ehli'nin evlenmesi, hem cisimsel ve hem ruhsal, her ikisinin birleşimi olmalıdır; çünkü, karı ile koca her ikisi aynı Kadeh'ten sarhoş, aynı Eşsiz Yüz'e aşık, aynı Ruh'tan diri ve aynı Işık'tan aydınlılar. Onların arasındaki bu bağ ruhani olduğundan ötürü ebedi bir birliktir. Ayrıca, cisimsel dünyada da onların sağlam ve kuvvetli bağları vardır. Eğer evlenmenin temeli, hem beden ve hem ruh, her ikisinin üzerinde kurulursa işte o gerçek bir beraberliktir ve bundan dolayı ebedidir. Fakat eğer bu, sadece bedensel bir bağ ise kuşkusuz geçici olup sonunda ayrılmakla son bulacaktır.

O halde, Baha Ehli evlenince, onlar arasında gerçek bir birlik ve manevi bir bağlılık sağlanmalı, bedensel ve ruhsal olarak bir araya gelmelidirler ki, böylece, yaşamın tüm aşamalarında ve Tanrı'nın bütün dünyalarında bu birleşme ebedi olabilsin; çünkü bu gerçek birlik Tanrı sevgisinin ışığının bir tecellisidir.21

Ve gene:

Bahai evliliği, iki taraf arasındaki bağlantıdan ve gönüller ile düşüncelerin karşılıklı bağlılığından ibarettir. Fakat her iki taraf, son derece dikkat ederek birbirlerinin huylarını tanımalıdırlar ve aralarında bozulmaz bir anlaşma ve ebedi bağ sağlanmalıdır.

Onların amacı, birbirlerine sevgi göstererek eşlik etmek, birlik içerisinde bulunmak ve ölümsüz hayata kavuşmak olmalıdır.

Bahailerin gerçek evliliği şöyledir: Karı ile koca bedensel ve ruhsal olarak birleşmelidirler ki, böylece, Tanrı'nın tüm dünyalarında ebedi bir birlik içinde bulunup birbirlerinin ruhani yaşamlarını ilerletebilsinler. İşte budur Bahai evliliği. 22

Müzik: ' Kalplerin ve Canların Ruhani Gıdası. '

İslam toplumlarında müzik, din adamları tarafından reddedilmişti çünkü onun zevk almaya vesile olduğunu ve insanları şehvete yönelttiğini düşündüler. İran'da, Emrin ilk günlerinde müzisyenler, din adamları tarafından şeytanın ajanları olarak ilan edilmişlerdi. Müziğe vurulan bu damga o kadar nahoş idi ki, müzisyenler toplum içinde müzik aletlerini saklamak zorundaydılar. Örneğin, düğünlerde, halk, din adamlarının yanında bazı dini ayinler yapmak zorundaydılar. Fakat, hocaların işleri bitip oradan ayrılıncaya kadar, müzisyenlerin bir başka odada bekledikleri ve sonra gelip müzik aletlerini çalıp eğlence düzenledikleri çok iyi bilinen bir sırdı. Aşağıdaki hikaye, bu sanatla uğraşan herhangi bir kişinin uğraşısının ciddiyetini örneklemesine yardım eder. İran'da çarşılarında, kebab satan dükkanlar vardır. Et bir tahtanın üzerine konur ve parçalanır ve sonra, genellikle iki ucundan tutulan çok büyük bir bıçakla kıyma gibi kıyılır. Kıyma bıçağı tahtanın üstündeki ete vurduğu zaman büyük bir ses çıkarır. İşlek bir dükkanda en azından bir kişi sabahtan akşama kadar bu işi yapar.

Bu kapasitede çalışan Yezd şehrinde biri vardı. Fakat bu şahıs, kalben neşeli ve müziği seven bir insandı. Böylece, tahtaya vurduğu zaman açık bir şekilde bir ritim oluşturuyordu. Gerçi vurma seslerinden başka bir ses değildi ama kulağa hoş

geliyordu. Vücudunun ritmik hareketleriyle bu birleşince, gelip geçenler için ilginç bir manzara arz ediyordu. Bir süre, bu adam ve onun eti kıyma haline getirme şekliyle ilgili tartışma oldu. En sonunda, Yezd'in müçtehitlerinden* birisi bu din dışı harekete bir son vermeğe karar verdi. Zavallı adam çağırıldı ve bu hareketine devam ederse, ciddi bir şekilde cezalanacağı konusunda uyarıldı.

Hz.Bahauallah, böyle bir toplumda müziğin insan ruhunun yükselme ve sevinç duyacağı bir araç olduğunu Akdes Kitabında beyan eder. Şunlar Akdes Kitabında Onun sözleridir:

Biz sizin müzik dinlemenize ve şarkı söylemenize izin verdik. Dikkat edin bu müzik dinlemeler sizin edep ve vakar sınırlarınızı aşmasın. Benim İsm-i Azam'ımın sevinç ile sevinin. Onunladır ki, kalpler meftun olur ve güzellerin zihinleri cezbolur. Ruhlar yüce alemlere çıkabilsinler diye biz müziği merdiven yaptık. Onu ego ve ihtiras kanatlarına çevirmeyin. Cahillerden olmayasınız diye Allah'a sığıyorum. 23

Hz.Abdulbaha da müzik ve şarkı söylemeyi bir kaç Levhinde övmüştür. Bunların birinde şöyle yazar:

Bu harika çağ, batıl itikat perdelerini kaldırmış ve Doğu halkının taassubunu reddetmiştir.

Doğunun bazı milletlerinde, müzik ve ahenk tasvip edilmiyordu. Fakat, İzhar olan Işık, yani Hz.Bahauallah, bu azametli devirde, terennüm ve müziğin, kalbin ve ruhun ruhani gıdası olduğunu kutsal Levhlerinde buyurmuşlardır. Bu Zuhurda, müzik yüksek derecede

* İslam yasası alimi

tasvip görmüş sanatlardandır ve kederli ve hüznü kalplerin yücelmesinin sebebi olarak düşünülür.

Bu bakımdan... mısraları ve ilahi sözleri müziğe uygulayın ki, toplantılarda ruhu etkileyen melodilerle terennüm edilsinler ve dinleyenlerin ruhları hareketlensin, dua ve niyaz içinde Ebha Melekutuna yükselsinler. 24

Hiç Kimse Kendisini bir Başkasından Üstün Tutmasın

Hz.Bahauallah Akdes Kitabında her türlü mücadele, kavga ve şiddeti, çok kuvvetli ifadelerle tenkit eder. Taraftarlarına, zarar ve kargaşanın kokularının duyulabileceği herhangi bir şeyle meşgul olmalarını kesinlikle yasaklar. Hiç bir zaman nifak tohumları ekmemeleri veya insanlar arasında ayrılık yaratmamalarını öğütler. Bu bakımdan, Hz.Bahauallah'ın emirleri uzlaşamazdır. Her türlü huzursuzluk yaratan veya fitne yaratanın Kendisinden olmadığını ve Onun Emrine bağlı olduğunu iddia edemeyeceğini kesin olarak ifade eder.

Evveliyatı ne olursa olsun, Hz.Bahauallah dünya halkına sevgi ve birlik emreder. Akdes Kitabında şöyle der:

Tüm dinlerle dostluk ve ahenk içinde yaşayınız ki, sizden Tanrı'nın hoş kokusunu alsınlar. İnsanlar arasında bulunan cehalet ateşinin size tesir etmesinden sakınınız. Her şey Allah'tan gelir ve O'na döner. O her şeyin kaynağıdır ve her şey O'nunla biter. 25

Hz.Bahauallah aynı Kitapta hiç kimseye karşı gurur veya kibir göstermemeleri için taraftarlarını uyarır ve bütün insanların aynı maddeden var olduğunu ve hepsinin toprak olacağını onlara hatırlatır. O halde, kendilerini komşularına üstün tutmamalarını ve de kendileri için istemediklerini başkaları için istememelerini ısrarla söyler.

Hz.Bahaullah'ın Akdes Kitabında yasakladıklarından biri de esir ticaretidir. İnsanlar binlerce yıl esir aldılar. Fakat Hz.Bahaullah'ın gelişiyle Allah dünyaya birlik güçlerini saldı ve insan hakları eşitliğini bildirdi. Bunlar, şimdi bu devrin ruhu oldular ve insanlık asırlar boyu süren, esir ticaretini terk ederek son bir asırda uzun bir yol katettiler. Esirliği yasaklarken Hz.Bahaullah Akdes Kitabında bir insanın bir başka insanı satın alması yakışık almaz diye buyururlar. Çünkü herkes, tek bir gerçek Tanrının kullarıdır ve O'nun nazarında eşittirler.

Hz.Bahaullah Saklı Sözlerde dünya ehline şöyle buyurur:

Ey İnsan Oğulları ! Bilir misiniz sizi niçin bir topraktan yarattık ? Kimse kimseye iftihar etmesin diye. Her an yaradılışınızı düşününüz. Madem ki, Biz sizi aynı şeyden yarattık, sizin de tek bir şahıs gibi olmanız gerekir; şöyle ki, tek bir ayakla yürür, tek bir ağızla yer, tek bir toprakta oturur gibi davranmalısınız. Böyle davranırsanız, gerek varlıklarınızdan ve gerek eylem ve işlemlerinizden birlik alametleri ve teklik cevherleri görünür. Ey nur cemaati! Size öğüdüm budur. Bu öğüdümü tutarsanız, bulunmaz şeref ağacının nefis meyvelerinden yersiniz.

26

Ve gene :

Ey Kardeşler! Birbirinizle müdara ile geçiniz. Dünyadan gönül kaldırınız. İzzet ile övünmeyiniz ve zilletten utanmayınız. Cemalime yemin olsun ki, hepimizi topraktan yarattım ve yine toprağa döndüreceğim. 27

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.

AKDES KİTABI. 5. Hz.BAHAULLAH'IN SÖZLEŞMESİ

Hz.Bahaullah, Akdes Kitabı'nın bir kaç bölümünde taraftarlarını, Kendisinin bu dünyadan ayrılacağı zamana hazırladı ve Kendi ifadesiyle, ' Esmâ ehlinin gözlerinin görmediği başka melekutlara yükseleceğini,' söyledi.¹ Bu pasajların iki yerinde müminlerinin Kendisinden sonra Ahdinin merkezine dönmelerini açık açık belirtmiştir:

Hikmet Güvercini, övgü sığınağından, amacı olan saklı ikamet yerine kanatlanıp uçtuğunda, Kitap'ta anlayamadığınız her şeyi bu Yüce Soy'dan dallanan Kimse'ye sorunuz. ²

Ve gene :

Varlığımın okyanusu çekildiğinde ve Vahiy Kitabım tamamlandığında, yüzlerinizi Tanrı'nın tayin ettiği bu Ezeli Kök'ten dallanan kişiye çeviriniz.

3

Gerçi Hz.Bahaullah Akdes Kitabında bu iki pasajın ikisinde de Ahdinin Merkezini ismen belirlememiştir, fakat Hz.Bahaullah'ın Hz.Abdulbaha'dan başka bir kimseye işaret etmediği konusunda ahabpların fikrinde en ufak bir şüphe yoktu. Hz.Bahaullah, Ahd-i Misak diye bilinen vasiyetnamesinde yukarıdaki ayeti alıntılacağı zaman, bu

noktayı netliğe kavuşturdu ve bu sözlerle Gusn-u Azam'ı (Abdubaha'yı) kastettiğini ifade etti.*

Hz.Bahaullah Akdes Kitabı'nın bir başka pasajında† suudu ile ilgili eksilmez destek ve teyidlerini sevdiklerine vereceğini şu sözlerle teyid eder:

Varlığımın celali çekilip, beyanımın denizi sükunet bulunca muzdarip olmayınız. Varlığında bir hikmet, gıyabımda ise, sırrımı eşsiz ve bilici Tanrı'dan özge kimsenin bilmediği başka bir hikmet vardır. Emin olunuz ki, Biz size Ebha Meleketümüzden bakacak ve Emrimizin zaferi için ayaklananlara Mele-i Ala askerleriyle ve Tanrı tahtına yakın duran meleklerin bir alayı ile yardım edeceğiz. 4

Hz.Bahaullah Akdes Kitabında Kendisinden sonra gelecek kimsenin kim olduğunu söylemekle kalmadı, aynı Kitapta O, saklı anlamla Velilik Müessesesini de önceden haber verdi.‡ Gerçi aşağıdaki Akdes Kitabından pasaj Hukukullah§ hakkında ama, o Hz.Bahaullah'ın Dininin açığa çıkmasının bir modelini belirtir.

Hayır işleri için yapılan bağışlar, ayetleri ortaya çıkaran Tanrı'ya aittir. Vahyin Fecri'nin izni

* Hz.Bahaullah'ın Ahdi (Sözleşmesi) ve onun Merkezi olan Hz.Abdubaha bir sonraki ciltte ele alınacaktır.

† Bahailer Hz.Bahaullah'ın vefatı için suud kelimesini kullanırlar. Bu Onun ruhunun Allah'ın Ruhani alemlerine gittiğini ifade eder.

‡ Bu konuda daha fazla bilgi için Hz.Abdubaha'nın vasiyetnamesi ve Şevki Efendi'nin 'The Dispensation of Bahaullah' kitabına bakınız.

§ S. 95'e bakınız

olmadan, hiç kimsenin, onu kullanmaya hakkı yoktur. Ondan sonra yetki, Ağsan (Dallar) a; onlardan sonra da, eğer ülkelerde teşkili gerçekleşmişse, bu Emir'de yükselmiş yerlerdeki tasarruf hakkı, Kudret ve Kuvvet Sahibi olan Allah tarafından emredildiği gibi, Adalet Evine geçer. Eğer Adalet Evi kurulmamışsa, yetki, Tanrının izni olmadan konuşmayan, bu levhte Allah'ın hükmettiğinden başka hükmü olmayan Bahailere döner. Gökler ve yer arasındaki yardım sahipleri onlardır. Sevgili ve bağışı bol Tanrı tarafından, Kitap'ta belirtilen sınırlar içinde onları sarf ederler. 5

Ağsan kelimesinin anlamı (Gusn kelimesinin çoğul hali) 'dallar'dır. Bu kelime Hz.Bahauallah tarafından sadece Kendi soyundan gelen erkekler için kullanılırdı. Yukarıdaki alıntıda, Kendi Devrinde, Emrin Merkezi olabilecek birden fazla Gusn olabileceğini belirtmek için çoğul olarak kullanılmıştır. Sadece iki kişi ortaya çıktı, Hz.Abdulbaha ve Emrin Velisi Şevki Efendi. Bu pasajda, Ağsan çizgisinde bir kopma olacağına dair göze çarpan bir belirti vardır. Bu çizginin Yüce Adalet Evinin kurulmasından önce son bulabileceği ihtimali için hazırlık yapar - Hz.Şevki Efendi'nin 1957'de suudundan sonra gerçekten böyle bir durum oldu. Allah'ın Emrinin Elleri beş yıldan fazla bir zaman Emrin koruyucuları olarak Bahai toplumunun işlerini yönettiler. 1963'te Yüce Adalet Evi kuruldu ve Allah'ın Emrinin dizginlerini eline aldı.

Akdes Kitabında, Hz.Bahauallah'ın vefasız üvey kardeşi Mirza Yahya'ya hitap eden duygusal bir pasaj vardır. Küçük yaşta Hz.Bahauallah tarafından Hz.Bab'ın Emrinin gölgesi altına getirilmişti. Allah'ın Emrine sadakat ve samimiyetle hizmet etsin diye gençliğinin her aşamasında Hz.Bahauallah ona baktı. Fakat heyhat, onun liderlik hevesi, Hz.Bab'ın Ahdini bozmasına ve Allah'ın yüce Mazharına karşı koymak için ayağa

kalkmasına sebep oldu. Daha önceki ciltlerde onun iniş ve çıkışlarından ve Hz.Bahaullah'a vermiş olduğu dayanılmaz sıkıntılardan zaten bahsetmiştik.

Bu üvey kardeşin elinden Cemal-i Mübareğin çektiği ıstırap verici elemlere rağmen, Akdes Kitabında O, inayetinin bir işareti olarak Allah'ın Emrine layık bir araç olabilsin diye ona Emrin ilk zamanlarında nasıl baktığını hatırlatır. Hz.Bahaullah tarafından çağırıldığını ve nazil olan Allah'ın Levihlerini not ettiği zamanları hatırlamasını , Allah'ın Mazharına karşı hicap verici isyanından sonra Allah'a dönmesini öğütler ve şimdi pişmanlık duyup O'ndan af dilerse Allah'ın onu affedeceği konusunda onu temin eder.

Bu sözler sağır kulaklara değdi ve Mirza Yahya, efendisi Seyyid Muhammed'in desteğini kaybetmesine rağmen pişmanlık duymadı. O Hz.Bahaullah'tan daha fazla yaşadı ve Hz.Bahaullah'ın dininin prestijinin yükselmesine ve ışığının Batı dünyasında yayılmasına şahit olduktan sonra sefil bir halde 1912'de Kıbrıs adasında öldü.

Hz.Bahaullah'ın en önemli öğretilerinden biri, belki de en önemlisi, Onun sözlerini taraftarlarının tefsir etmelerini kesinlikle yasaklamasıdır. Akdes Kitabında şöyle buyurlar:

Her kim vahiy göğünden indirilene tevîl eder ve onun açık anlamını değiştirir ise, böyle bir kimse Tanrı'nın Yüce Kelimesini tahrif etmiş ve açık Manalı Kitapta ziyan üstüne ziyan görmüş olanlar arasına katılır. 6

Diğer Levihlerinde de hiç kimsenin Onun sözlerini tefsir etmeğe, tebdil veya değiştirmeğe hakkı olmadığını açıkça belirtmiştir. Daha önce de söylediğimiz gibi, Hz.Abdulbaha veya Hz.Şevki Efendinin Hz.Bahaullah'ın sözlerinin tefsirini yapmaya yetkileri vardı. Bunun Hz.Bahaullah'ın öğretilerinin en önemlisi olmasının sebebi, dinlerde her hizbin öncelikle liderlerin farklı tefsirlerinden doğmasıdır.

Tanınmış Bahai bilim adamı Mirza Ebul Fazıl, özellikle başka dinlerde bulunmayan Bahai öğretilerinin bazı önde gelen yönlerini açıklama teşebbüsünde bulunduğu, dokuz öğretiyi özetler ve muhtemelen önem sırasına göre, kısaca her birinin üzerinde durur. İlk ikisi bu konuyla ilgilidir. Bu onun sözlerinin bir tercümesidir:

Birincisi, özellikle Bahai dininin bir yönü ve diğer dinlerde olmayan bir emir, ' sözlü rivayetlere itibar etmekten kaçınmaktır.' Bilim adamları çok iyi bilirler ki, Yahudileri iki ana mezhebe bölen şey sözlü geleneklerdi. Bu gibi gelenekler, Talmud kitabının temelidir ve o milletin bölünmesinin sebebidir.

Aynı şekilde, Hıristiyan dininde hizip ve bölünmelerin esas sebebi bu sözlü geleneklerdi ki, bu 'otoritatif ' diye ifade edilirdi. Katolik, Ortodoks, Yakubi, Nesturi ve diğer kiliselerin her biri, Kutsal Kitabın metni olarak kilisenin papazları tarafından miras bırakıldığı ve onlara bıraktığı için onları uygulamak zorunda olduklarını kabul ederler...

Buna benzer olarak İslam dininde, iddia edilen, o dinin kurucusunun ölümünden sonra, kendisine atfedilen bu sözlü gelenekler, çeşitli mezheplere bölünme ve ayrılıkların sebebi olmuştur.

Bunların her biri kendi mezhepleri tarafından otantik olarak kabul edilen bir takım geleneklere bağlıdır.

Fakat, fitne fesat için en büyük araç olan bu kapıyı, Hz.Bahaullah dünya ehlinin yüzüne kapattı; çünkü O, açıkça ilan etmiştir ki, ' Allah'ın dininde bütün yazılı şeyler Kitap'tan bulunabilir ve yazılı olmayan şeyler de Yüce Adalet Evi'nin kararına bağlıdır.' Böylece, bütün hikayeler, ilişkiler ve sözlü rivayetlere Bahai toplumunda itibar edilmez ve cehennem kapılarının en büyüğü olan nifak ve kavgı kapısı kapanmış ve kilitlemiştir.

İkincisi: Bahai dinine has yasa ve emirlerden birisi, Allah'ın sözlerini tefsir etmeyi yasaklayan yasadır. Çünkü, sözün tefsiri ve kişisel fikrin ifadesi geçmiş dinlerde nifak ve kavganın en büyük araçlarından, iman ufğunun kararmasının sebebi ve Allah'ın Kitabı'nın anlamını saklamak olmuştur.

Tahsilli kişilerin fikirce farklı oldukları bilinen bir gerçektir ve Allah vergisi basiret ve zeka veya anlama ve idrak etme eksikliği insanlar arasında derece derece değişir. O halde, tefsir ve dış anlamıyla Kelamın yanlış açıklaması yapıldığı zaman acayip fikirler ve zıt tefsirler oluşur ve tek bir toplum ve tek bir din toplumu içinde farklı mezhepler meydana gelir.

Sonuçta, Hz.Bahaullah tefsir kapısını kapamalarını taraftarlarına açıkça emretmiş ve Levihlerde nazil olan Kelamı dış anlamına göre almalarını buyurmuş, öyle ki, geçmiş milletler arasında ortaya çıkmış olan olaylar Bahai toplumu arasında da meydana gelmesin ve mentalite ve görüş farklılıklarından dolayı, çeşitli mezhepler arasında görülen, hoş karşılanmayan olaylar Haşmetli Rabbin Günü olan bu yeni hayırlı günde kendini göstermesin. 7

Sözleşmede Bizim Payımız

Hz.Bahaullah'ın Emrinin ilerlemesi inananların hareketlerine bağlıdır. Her temiz amel, Hz.Bahaullah'ın teyidini cezbeder ki, bu da, Emre zafer getirir. Fakat birey adım atmadıkça Bahai toplumuna Allah'ın yardımı erişemez. Bu Allah'ın değişmez yasalarındandır. Bu sözleşmenin iki yönü vardır, insan ve Allah. Sözleşmenin Allah'a düşen yanı, insanınki ile karıştırılamaz. Allah inayetlerini ve ihsanını insanların üzerine yağdırır, fakat insan bunları almak için gereken harekette bulunmalıdır. O, kalbini açmaz ve kendisini ona vermezse, Allah'ın armağan ve ihsanları ona erişemez.

Hız.Bahauallah Saklı sözlerde bu sözleşmenin yasasını şu sözlerle koymuştur:

Sev Beni, seveyim seni. Sen Beni sevmezsen, sevgim seni sarmaz. Bunu bil ey kul. 8

Bu zuhurda Allah'ın, Kendi inayetinden bize iki şey verdiği söylenebilir. Birisi, Hız.Bahauallah'ın Zuhuru; diğeri ise Sözleşmenin merkezi olan o Zuhurun hazinesi Hız.Abdulbaha ve Emrin Velisi Şevki Efendidir. Bu devirde Allah'ın insanlara hediyesi olan bu ikisi Allah'a mahsus olan Sözleşmenin tarafını teşkil eder. Allah'ın inayetleri, bu devirde bu iki kaynaktan insanoğlunun üzerine yağar.

İnsanlara düşen pay, Hız.Bahauallah'ı Allah'ın Mazharı olarak kabul etmek ve sonra Onun emirlerine itaat etmektir. Birey bunu başardığı zaman, Allah'a olan Ahdinin kendine düşen kısmını tamamlamış olur. İşte o zaman imanı, Allah'ın emrine itaati ve bir Bahai hayatı yaşamı, Melekut-u Ebha'dan bol verici teyidi cezbedecektir; böyle bir kimse, Allah'ın Emrine zafer getirecektir. Sözleri yaratıcı olacak, amelleri öğretileri yansıtacak ve insanların ruhlarını etkileyecek ve kalplerini harekete getirecektir.

Büyük bir iç görüş ve anlayışa sahip olan Hacı Mirza Haydar Ali şöyle yazar:

Tabiat itibariyle insanlar cahil, zayıf, günahkar, isyankar ve hatakarlardır. Halbuki, otorite, güç, saltanat, affedicilik, efendilik, güzellik, azamet, asalet ve mükemmellik Allah'ın irade ve Kelimesinin etrafında döner. Allah'ın iradesi ve O'nun ihsanıyla kendimizi ne kadar O'nun sınırsız inayetlerinin gölgesi altına yerleştirirsek, bizim miras aldığımız eksikliklerimiz, hayvani karakterimiz, ihtiraslarımız ve cehaletimiz mükemmellik ve ilahi sıfatlara çevrilir. Bize bir ölçüde

kutsallık, bilgi, güç ve Melekutun bütün armağanlarını verir... 9

Gerçekten de bir Bahai için güç kaynağı Hz.Bahaullah'ın gücünden almaktır. İnananın etkileyici bir biçimde Onun Emrini iletmesinin tek yolu budur. Bu sınırsız ruhani enerjinin kaynağına girmenin temel koşulu, Hz.Bahaullah'a imanının olması ve bu gücün var olduğuna bütün kalbiyle inanmasıdır. Hz.Bahaullah'ın bu Devir için Allah'ın Mazharı olduğuna ve bütün insanların ruhlarını canlandırmak için amaçlanan bütün yaratıcı enerjilerin kaynağının O, ve sadece O olduğu samimi inancı olmadan bir Bahai bu semavi yüce güç deposunun tıpasını açmayı başaramaz. Bu, tabiatta da böyledir; insan kaynağını bilmeden nasıl herhangi bir enerjiyi kullanabilir ? Emirde güvenilirlik,* Hz.Bahaullah'ın gücünü çekmekte ilk koşuldur.

İkinci koşul, mütevazı olmak ve Allah ve O'nun Mazharı ile mukayese edildiği zaman, kendisinin bir hiç olduğunu anlamasıdır. Bunu anlamak için tabiat kanunlarına bakalım, çünkü bu cismani dünyanın yasa ve prensipleri, ruhani dünyanınkine benzer. Çünkü Allah'ın cismani ve ruhani yaratığı, tek bir varlıktır. Bir aşağı alemin yasaları, bir üst alemde mevcuttur; fakat onlar, daha üst düzeyde uygulanırlar. Enerji, seviye farkı olan iki nokta arasında üretilebilir. Su yüksekten aşağıya akar. Elektrik enerjisi devrenin iki noktası arasında potansiyel fark olduğu zaman meydana gelir.

Aynı şekilde, Hz.Bahaullah'tan enerji çekmek için inanan, Hz.Bahaullah'ın yüce makamına kıyasla kendisinin bir aşağı pozisyonda olduğunu farz etmelidir. Hz.Bahaullah dağın tepesine benzetilebilir, inananlar ise aşağıdaki vadiye. Su dağın tepesinden vadiye nasıl inerse, Hz.Bahaullah'ın vahiylerinin

* Bu konuda daha fazla bilgi için cilt 2, S. 233-8 e bakınız.

enerjisi ve Onun gücünün ve kudretinin işareti, Ona gerçek tevazu ve kulluk ruhuyla dönen Bahai'ye ulaşır. İnsanla, Yaratanı arasındaki bu ilişkiyi yöneten bu temel ilkeye, Emrin Merkezi Kişilerinin Yazıları bol bol delil taşır. Saklı Sözlerde Hz.Bahaullah şöyle buyurur:

Gönlünü Bana karşı alçalt ki, sana karşı gönül indireyim... 10

İnanan alçak gönüllülük pozisyonunu üstlendiği ve Allah'ına karşı tam bir hiçlik gösterdiği zaman Onunla münacat haleti ruhiyesi içinde konuşmanın özlemini duyacak, elinde olmadan dua ' hece ve seslerin mırıldanmasına çevrilecek', Allah'ı sena ve yüceltme duası olacaktır.

İman sahibi olmak, mütevazı olmak ve sesini dua ve Allah'ı yüceltmek için yükseltmek, Hz.Bahaullah'ın gücünü çekmek için yeterli ön koşullar değildirler. Kişinin yerine getirmesi gereken önemli bir başka koşul daha vardır, o da Emre hizmet etmek için ayağa kalkmaktır. Eğer o faaliyette bulunmazsa ihsan kanalları kapalı kalacaktır ve Hz.Bahaullah'a olan hiç bir sadakat ve önünde tevazuda bulunmak yücelerdeki güçleri salıveremez. Ayağa kalkma fiilinin bizzat kendisi, başlı başına Hz.Bahaullah'ın teyidini cezbetmek zorundadır. Hz.Bahaullah pek çok Levhinde, taraftarlarına temin etmişlerdi ki, Onun Emrini ileri götürmek için eğer iman ve sadakatle ayağa kalkarlarsa, Onun görünmeyen teyid askerleri, onların üzerlerine inecek ve onları muzaffer kılacaktır. Aşağıda Akdes Kitabında nazil olan bu pasaj bir çok beyanlardan birisidir:

Emin olunuz ki, Biz size Ebha Meleketumuzdan bakacak ve Emrimizin zaferi için ayaklananlara Mele-i Ala askerleriyle ve Tanrı tahtına yakın duran meleklerin bir alayı ile yardım edeceğiz. 11

İnananların tebliğ işinde ve Emrin kurumlarını kurmakta kendilerine düşen görevi yapmadan, sırf

HZ.Bahaullah'ın gücü ile Dinin bütün dünyada ilerlemesini ve kurulmasını başaracağı inancı yersizdir ve Allah'ın Sözleşme yasalarına tamamen karşıdır. Gerçekten de eğer birey, Onun Emrine hizmet etmek için ayağa kalkmazsa, HZ.Bahaullah'ın elleri bağlanır. HZ.Bahaullah Akka'dayken bazı Yazılarında¹² buyurmuşlardı ki, eğer bütün inananlar günlük yaşamlarında tam olarak Onun öğretilerini yapmış olsalardı, dünyanın büyük bir kısım halkı, Ona iman eder ve Onun zamanında Emri kabul ederlerdi.

HZ.Bab buyurmuşlardır ki,¹³ geçmişte Allah'ın her Zuhuru bir dünya dini olma potansiyeli ile süslenmişti. Bunun gerçekleşmemesinin sebebi, inananların her Zuhurda Peygamberlerinin öğretileri doğrultusunda yaşamadıkları gerçeğinden dolayıdır. O, İslamiyet ve Hıristiyanlığı örnek olarak gösterir. Her iki dinin de, o günkü keşfedilen dünya çapında yayılmamaları ve her ikisinin de, insanları kendi gölgeleri altına alamamaları, taraftarlarının sadakatle onların öğretilerini yerine getirmemelerindendi. Bütün bunlar şunu belirtir ki, Allah'ın Vahyi yüce ve insana tesir etmekle beraber, insanların kalplerine ekmek için uygun taşıyıcıya ihtiyaç vardır. Ruhlarda yeni bir ruh yaratma ve harekete getirme gücü Allah'ın Vahyinden meydana gelir. İnananlar, Allah'ın dininin canlandırıcı güçlerini hemcinslerine aktaran bir kanal görevini yaparlar.

Her ne kadar insan ırkının büyük bir çoğunluğu, HZ.Bahaullah'ın Dinini, Onun Gününde anlatılan sebeplerden dolayı kabul etmedilerse de, O, açıkça buyurmuşlardır ki, en sonunda Onun Mesajının, bütün dünyayı sarması, halkının kalplerini aydınlatması ve tek bir dinin etkisi - yani Kendisinin - altında onları birleştirmesi mukadderdir . HZ.Bahaullah Levh-i Dünya'da şu temin edici sözleri buyurur:

Allah'ın Emrinin çadırı ne kadar geniştir. Yeryüzünün bütün halkını gölgesi altına almış ve çok geçmeden bütün beşeri, çadırı altına toplayacaktır. 14

Bir başka Levihte buyururlar:

İnsanlar hakikati görmedikleri için kederlenme. Yakında, onların, beşerin Rabbi olan Allah'a yöneldiklerini göreceksin. Biz gerçekten en Yüce Kelime'nin gücüyle bütün dünyayı sardık ve Allah'ın yeryüzünde yaşayan insanların kalplerini yumuşatmak zorunda olduğu zaman yaklaşıyor. O gerçekten muktedir ve güçlüdür. 15

Hz.Abdulbaha, Şeyh Kazım-ı Samandari'ye* yazdığı bir Levihte¹⁶ Hz.Bahauallah'ın ömrünün sonuna doğru yaptığı bir kehanete göre, Allah, Emrini yaymak için yakında kutsal ve dünya bağlarından arınmış kimseleri halk edeceğini söyler. Hz.Bahauallah, bu kimselerin önderlik semalarında yıldız ve hakikat sabahının ışıkları gibi olacaklarını vaad etmiştir. Onlar, Allah'ın eliyle tutuşturulan meşaleler gibi yanacaklar ve karanlık dünyaya ışık saçan lambalar gibi olacaklar. Bu insanlar bir an bile durmayacaklar, ne de bu dünya şeylerine bağlı kalacaklar. Zamanlarını, Emri yaymak ve ilahi kokuları saçmakla geçirecekler. Yüzleri, Allah'ın vahyinin ışığı ile parlayacak ve kalpleri Onun sevgisi ile dolacaktır. Bütün dünyaya dağılacaklar, her ülkeye gidecekler, her lisanı konuşacaklar, Onun Mesajını her toplantıda ilan edecekler, ilahi sırları açıklayacaklar, Onun ışığını saçacaklar ve dünya halkı arasında Onun öğretilerini ilerletecekler. Hz.Abdulbaha bu Levihte, Hz.Bahauallah'ın vaad ettiği gibi, imanlarının gücü, amellerinin aliliği, bağımsızlıklarının kudreti ve Ruhul Kuds'un

* sayfa 112 e bakınız.

nefesleriyle Hz.Bahaullah'ın Emrine zafer getirsinler diye bu kimselerin yakında ayağa kalkmaları için bütün gücüyle dua eder.

Bugün, dünyanın her yerinden ve tahayyül edilebilen her türlü geçmişe sahip çok sayıda inananlar Bahai göçmen ve mübelliği olarak Allah'ın emrini yaymak için gayret ve bağlılıkla ayağa kalkmışlardır. Hz.Bahaullah'ın dini artık dünyanın her yerine yayılmıştır; onların özverileri, dünya bağlarından kopmaları ve imanlarıyla, bu erkek ve kadınlar, Hz.Bahaullah'ın gücünü çekerek, her yerde Emrin Allah tarafından mukadder kılınan kurumlarının çerçevesini kurmayı başarmışlardır. Şimdi, eskinin içinde, yeni bir dünya nizamının embriyosu büyüyor ve bu sebepten dünya, asla aynı olmayacaktır.

"Her zaman Sizinleyiz"

Bu Zuhurun başlangıcından bugüne kadar, Hz.Bahaullah'ın dininin başarmış olduğu her zafer, Onun teyid ve yardımlarından dolayı olmuştur. Emrin ilerlemesi ve onun embriyonik kurumlarının inşasından, Meleket-u Ebha'dan salıverilen güç sorumlu olmuştur. Çok az kaynakları olan, kolaylık ve insan gücü yokluğu ile handikaplı ve çok zaman bilgi ve öğrenimden yoksun binlerce kadın ve erkek, bütün dünyaya yayıldılar ve arzın en misafir sevmez bölgelerine muhaceret ettiler. Güçsüzlük ve yetersizliklerine rağmen bu insanlar Hz.Bahaullah'ın Emrinde hayret verici zaferler kazandılar. Sadakatle ayağa kalkan bütün bu insanlar, Hz.Bahaullah'ın teyidlerinin mucizevi yollarla kendilerine ulaştığını, Emri, tebliğ etmeği sağladığını, büyük ve bazen aşılması güç görünen engellere rağmen kurumları kurduklarını görmüşlerdir. Akdes Kitabında söz verilen teyidlerin akışı, açıkça inanan bireyin faaliyetleri şartına bağlıdır. Tek bir sihirli cümleyle özetlenebilen tek bir harekete bağlıdır: " Ayağa kalk ." İnananın tebliğ etme iç güdüsü ve "Ayağa kalkma "

hareketiyedir ki, Allah, Meleket-u Ebha'dan, onun sözlerini yaymak, gayretlerini desteklemek ve güçlendirmek için güçlerini salıvererek cevap verir. Emre hizmet etmek için, bir adım bile atmakla, insana, büyük inayetler yağar, zayıflığını güce, cehaletini hikmet ve anlayışa çevirir.

Hz.Bahauallah Levihlerinin bir çoğunda benzer vaatlerde bulunur. Örneğin teyid edici şu sözleri buyurur:

Hakka yemin olsun ki, bu Günde her kim ağzını açıp Rabbının ismini anarsa, İlahi ilham orduları bilici ve hikmetli İsmimin semasından onun üzerine iniverir. Aynı zaman da, her birinin elinde nurani bir kadeh olduğu halde, Mele-i Ala'da onun üzerine iner. Nurlular Nurlusu ve Güçlüler Güçlüsünün fermaniyle Emir Meleketundan işte böyle takdir buyuruldu. 17

Aşağıdaki örnekte de görüleceği gibi, bir çok Levihlerde, Hz.Abdulbaha'dan buna benzer vaatler, gelmiştir:

Meleket Rabbına yemin olsun! Bir kimse temiz bir kalple, Allah'ın aşkıyla dolup taşar ve dünya bağlarından arınmış olarak Allah'ın Kelamını iletmek için ayağa kalkarsa, Ordular Rabbi, mevcut varlıkların özüne nüfuz edecek bir biçimde ona yardım edecektir.

18

Ve Hz.Şevki Efendi de bu karşı konmaz vaatleri bir kere daha teyid eder. Sekreteri aracılığı ile şöyle yazmıştır:

" ... Bugün, daha önce hiç olmadığı kadar Meleket-u Ebha'dan takdisleri cezbeden mıknatis Allah'ın dinini tebliğ ediyor. Gökyüzü orduları, Bahai'nin Allah'ın Emrini temiz sadakat ve kendini vakfederek tebliğ etmesi için bir adım atsın da, onun yardımına koşsunlar ve destek olsunlar diye sabırla beklemektedirler. Ölümsüzlüğü başarmak isteyenler, ileri atılsınlar ve İlahi

Çağrıyla yükseltsinler. Kazanacakları ruhani zaferlerden hayrete düşecekler."19

Hz.Bahaullah'ın Kendi suuduna ve ahbaplara her zaman tükenmez desteklerini vereceğinden emin olmalarına işaret eden bir başka pasaj var :

Ey Cihan halkı ! Cemalimin Güneşi batıp, çadırımın seması gözlerinizden yok olunca, ümitsizliğe kapılmayınız. İnsanlar arasında Emrimi ilerletmeğe ve Kelimemi yüceltmeğe kalkınız. Biz her zaman sizinle beraberiz ve sizi hakikat kudretiyle teyid ederiz. Biz gerçekten Mutlak Muktediriz. Her kim Beni tanımış ise ayaklanır ve bütün yer ve gök kuvvetlerine meydan okuyacak bir azim ile Bana hizmet eder.20

Hz.Bahaullah bu pasajda, ' Biz her zaman sizinle beraberiz ve sizi hakikat kudretiyle teyid ederiz ' diye ifade eder. Onun gününde, havarilerinden pek çoğu bundan emindiler ve kelime anlamıyla Onun, her zaman onlarla beraber olduğunu kendi gözleriyle gördüler: Bunlardan birisi, Hacı Muhammed Tahiri Malmiri'nin* ayrıntılı olarak yazdığı hikayedir. Akka'ya yolculuğu sırasında meydana gelen bir olayla ve ilk defa Hz.Bahaullah'ın huzuruna çıktığı zaman Onun hitap ettiği sözlerle ilgilidir.

Hacı Muhammed Tahir, Akka'ya giderken memleketi olan Yezd'den Kirman'a gitti. Orada Akka'ya gitmekte olan Belucistan'ın yüksek makam sahiplerinden Beluçlu Hacı Muhammed Han ile tanıştı. Birlikte yolculuk etmeğe karar verdiler. Hacı Muhammed Tahir hatıralarında şöyle yazar:

* Sayfa 54n bakınız

Kirman'da üç ay kaldıktan sonra Sircan'a gittik ve orada kırk gün kaldık. Muhammed Han derviş kıyafetine girmişti ve dalgalanan saçları vardı. Bundan dolayı Sircan dervişleri her akşam ona gelirlerdi ve o, onları ağırlar ve yemek verirdi. Şehirdeki bu dervişlerden kurtulmak için saçlarını kısa kestirmesini ve saç modelini değiştirmesini önerdim. Önerimi kabul etti ve tavrını değiştirdi. Ondan sonra dervişler geldiği zaman onlara liderin gittiği söyleniyordu ve böylece yalnız kaldık. Sircan'dayken Ağa Muhammed Han adında bir inanan yolculuk sırasında kendisini özel hizmetkar olarak götürmesini istedi. Han bu öneriyi kabul etti... ve o da bizimle birlikte Akka'ya geldi... Bandar-i Abbas limanına doğru yola çıktık... Orada Belucistanlı yüz kadar Müslüman hacı adayıyla karşılaştık. Bu insanlar Han'ın limana geldiğini duyunca onun da Mekke'ye gideceğini sandılar. Böylece hepsi ona gelerek, Mekke'ye yolculuğunun ayrıntılarını sordular ve onunla yolculuk edecekleri için mutluluklarını ifade ettiler.†*

.....Muhammed Han bana yakalandığımızı ve hacılarla birlikte Mekke'ye gitmekten ve hac farizelerini yerine getirmekten başka alternatifini olmadığını ve oradan Akka'ya gideceğini ve bu yolun bir ikinci yol olan

* Zengin ve nüfuzlu olan Muhammed Han'ı dervişler dini lider olarak kabul ediyorlardı.

† O günlerde Bahailer inançlarını halka açıklamazlardı. Bu insanlar Muhammed Han'ın Bahai olduğunu ve Akka'ya gittiğini bilmiyorlardı. Han'ın bu yolculukta esas niyetinin ne olduğunu açıklaması son derece hikmet dışı olurdu; o bakımdan Mekke'ye gidiyormuş gibi göründü.

Cidde'ye (Bombay yoluyla) ve Port Said'e gitmekten daha kısa olduğunu söyledi .

Ben Han'a Mekke'ye gitmeyeceğimi söyledim. O yolun daha kısa olduğunu bir kere daha vurguladı, fakat ben reddettim. Mekke'ye gitmeğe onun da niyeti olmadığını, fakat şartların onu bu yola zorladığını açıkladı. Mekke'ye gitmeyecek olursa, haber eve ulaşacak ve bu onun ailesine utanç getirecekti... Ben kendi durumumu bir kere daha tekrarladım ve benim düşünceme göre Mekke'ye hacca gidemeyeceğimi söyledim. Burada ayrılmamızı ve benim Bombay yoluyla gitmemi onun ise arkadaşlarıyla Mekke yoluyla gitmesini önerdim.

*Fakat, inadımdan ya da Han'a karşı bir kin beslediğimden dolayı onu reddetmemiştim. Aslında onun arzusuna uymadığım için huzursuzluk duyuyordum. Mekke yoluyla gitmemizin daha kısa olduğunu da biliyordum. Fakat kalbim böyle bir davranış yolunu kabul etmiyordu. Bandar-ı Abbas'da on bir gün kaldık. Ve Han her akşam bunu konuştu ve fikrimi değiştirmem için ısrar etti.Fakat fikrimde kararlı idim. Ona şöyle diyordum: “ Benim bu yolculuktaki niyetim Hz.Bahaullah'ın en kutsal huzuruna varmaktır; yoksa Mekke'ye gidip Hacı olmak değil.”**

Han en sonunda vaz geçti; ve halkına Mekke'ye kendi başlarına gitmelerini önerdi.

... Bu insanlar ayrıldıktan sonra, Hanla ben Cemal-i Mübareğin huzuruna çıkmak üzere yola çıktık Bombay yoluyla Hayfa'ya vardık ve oraya vardığımız zaman kendimizi Bahai olarak tanıttık. Kaşanlı bakırcı Ağa Muhammed İbrahim'in evine götürüldük. Hz.Bahaullah

* Title given to those who perform the rites of pilgrimage in Mecca

bu inanana Hayfa'da ikamet etmesini, mektupları dağıtma işini yapmasını ve Bahai ziyaretçilerine yardım etmesini ve misafirperverlik göstermesini söylemişti. Üçümüzün geldiği haberi Hz.Bahauallah'a bildirildiği zaman, Mirza Ağa Can aracılığı ile Akka'da kardeşim Hacı Ali ile kalmam önerildi. Hz.Abdulbaha'nın faytonu ile Hayfa'dan Akka'ya getirildik... O gün ben çok mutluydum Sevinç ve vecd ruhumu doldurdu. †*

Oraya varışlarının üçüncü akşamı, üç ziyaretçi Hz.Bahauallah'ın huzuruna davet edildiler ve Onun tarafından şefkatle karşılandılar. Hacı Muhammed Tahir Hz.Bahauallah ile ilk karşılaşmasını şöyle yazar:

Onun huzuruna vardığım zaman ayaklarına kapandım. Bana inayetlerini yağdırdıktan sonra, ' İyi olmuş. Allah seni takdis etsin ! İnsanlar Mekke'ye giderken, sen Allah sevgisi için oraya gitmedin. Onun yerine, birinci derecede önemli olan Sicn-i Azam'a gelmeği düşündün. Gerçekten de senin idrakin doğrudu. Geçmişte, ‡ Mekke'ye hacca gitmek aynı ödüle sahip olabilirdi, ancak eğer bizim iznimizle yapılırsa; aksi halde hiç bir değeri yoktu.' §21

* Bahai World cilt IX S. 624-5 bölüm Hacı Ali Yezdi

† Hacı Muhammed Tahir'in Akka'ya gelişinin ayrıntıları için cilt 1 S. 132-3 ye bakınız.

‡ 'geçmiş' demek , İslamiyet'in geçerliliği dönemi, yani Hz.Bab'ın 1844 de Emrini açıklamasına kadar Dinlerin geçerliliği dönemi konusuyla ilgili fazla bilgi için S.335'e bakınız.

§ Hacı Muhammed eve dönmek için Akka'dan ayrılırken, Hz.Bahauallah onun Mekke'ye gitmesini ve orada haccın bütün şartlarını yerine getirmesini emretti. Böylece, Hz.Bahauallah'ın

Bu üç ziyaretçiye, Bandar-ı Abbas limanında olanlardan bahseden ve onları hayretler içinde bırakan Hz.Bahaullah'ın bu sözleri Onun her şeyi kapsayan bilgisinin ilk işaretleriydi. Bu sözler onların imanlarını daha da pekiştirmeğe yardım etti ve Akdes Kitabı ve diğer bir çok Levihlerde Kendisi tarafından teyid edildiği gibi her zaman onlarla beraber olduğuna kesin olarak inanmalarını sağladı.

Muhammed Han Emre büyük hizmetlerde bulundu. Allah'ın Mazharını tanıdıktan sonra boş oturamazdı. Hz.Bahaullah'ın Zuhurunun müjdesini dostlarına ve arkadaşlarına verdi. Aralarında, bir zamanlar İran'ın Başbakanı Mustavfiyyul Memalik Mirza Yusuf Han da vardı. Hz.Abdulbaha, Muhammed Han'ın emri kabul ettiği zamanki hikayesini anlatır, (Ona Hacı diye hitab ederdi) onun şevkini ve Mirza Yusuf Han ile tanışmasını şu kelimelerle tarif eder:

Böylece, Allah'ın Melektundan çağırıyor duymaz, 'Evet, hakikaten ! ' diye haykırdı ve çöl rüzgarı gibi gitti. Uzun mesafelere yolculuk yaptı, Sicn-i Azam'a vardı ve Hz.Bahaullah'ın huzuruna müşerref oldu. Gözleri o parlak Cemal'e takıldığı zaman anında Onun kölesi oldu. O yoldan gittiklerini itiraf eden, hakikati arayan kişilerle tanışmak ve sadakatle görevinin gerektirdiği gibi onlarla uğraşmak üzere İran'a döndü.

Giderken de, gelirken de Hacı, arkadaşlarının her birine uğradı, onlarla bir araya geldi ve her birine semadan gelen bu yeni şarkıyı duyurdu. Memleketine döndü ve aile işlerini yoluna koydu, hepsinin ihtiyaçlarını temin etti ve her birinin güvenlik, mutluluk

izniyle o hacı oldu. Yukarıdaki sözlerin harfiyen Hz.Bahaullah'ın olmadığını da not ediniz.

ve rahatını ayarladı. Sonra hepsiyle helalleşti. Akrabalarına, karısına, ve çocuklarına şöyle dedi: 'Beni artık aramayın; dönmemi beklemeyin.'

Eline bir asa alarak yollara düştü; dağları aştı, ovalardan geçti, mistikleri aradı buldu. İlk yolculuğunda, Tahran'da Mirza Yusuf Han'a gitti (Mustavfiyyul Memalik). Söyleyeceklerini söyledikten sonra, Yusuf Han bir istekte bulundu ve eğer o gerçekleşirse iman edeceğini söyledi; dileği bir oğlan çocuğunun olmasıydı. Böyle bir ihsan olacak olursa, Yusuf Han kazanılacaktı. Hacı bunu Hz.Bahaullah'a bildirdi ve cevap olarak kesin bir vaad aldı. Bunu üzerine Hacı ikinci seyahatinde Yusuf Hanla görüştüğü zaman onu kucığında bir çocukla buldu. Hacı haykırdı, ' Mirza, Allah'a şükürler olsun! Senin imtihanın gerçeği gösterdi. Sen sevinç kuşunu kapana kıştırdın.' ' Evet, delil açıktır. Ben kanaat getirdim. Bu yıl sen Hz.Bahaullah'ın yanına gittiğin zaman Onun inayet ve lütfunu bu çocuk için istediğimi söyle, öyle ki, Allah'ın koruyucu himayesinde güvenli kalsın.' 22

Hz.Abdulbaha bir Levhinde buyururlar ki,²³ bu istek Hz.Bahaullah'a bildirildiği zaman Muhammed Han'ın, özellikle Mirza Yusuf Han ile görüşmesi ve ona yemesi için bir parça şeker götürmesini ve ona Allah'ın kendisine bir erkek evlat vereceğinden emin olmasını bildirmesi için, Tahran yoluyla eve geri dönmesi konusunda direktif vermiş. Muhammed Han Arz-ı Akdes'e bu son dönüşünde bu vadin yerine geldiğini kendi gözleriyle gördü.

Muhammed Han, Hz.Bahaullah'ın aşkı ile yanıp tutuşan sadık bir inanandı. O Emri kabul ettiği zaman ve daha sonra Hz.Bahaullah'ın huzuruna müşerref olduğu zaman tamamen yeni bir varlık oldu. Halkı tarafından gördüğü büyük itibar ve

şeref, yaşantısındaki konfor ve zenginlik onun gözünde artık bir hiçti. En büyük arzusu her şeyden vazgeçip bir kapıcı olarak Hz.Bahaullah'ın hizmetkarı olmaktı. Arzusuna nail oldu ve bir kaç yıl Hz.Bahaullah'ın evinde bir hizmetkar oldu.

Onun hikayesini Hz.Abdulbaha şöyle anlatır:

Sonra, Hacı Muhammed geleceğin çok mutlu şehidi, Şehitlerin Şahı'na gitti ve kendisi, Hacı'nın, Hz.Bahaullah'ın kapısında bekçi olmasına Onun izin vermesi için aracı olmasını rica etti. Şehitlerin Şahı bu isteği bir mektupla ilettili, daha sonra Hacı Han Sicni Azam'a vardı ve sevgili Arkadaşının yakınında evini kurdu. Uzun süre bu zevki tattı ve daha sonra da Mezra bahçesinde sık sık Hz.Bahaullah'ın huzuruna müşerref oldu. Cemal-i Mübareğin suudundan sonra da hipokratlardan sakınarak Ahd ve Misak'a sadık kaldı. Bu Kul, nihayet Avrupa ve Amerika'da seyahat ederken Hacı, Haziret-ül Kuds'da misafirlere ev sahipliği yaptı; ve burada, Hz.Bab'ın makamının yanında, öteki dünyaya geç etti. 24

Bu ezeli tabiat üstü bilgiyle ilgili olarak, Hz.Bahaullah Nebil-i Ekber diye bilinen Molla Muhammed -i Kaini'ye Hikmet Levhinde şu sözleri söyler:

Sen bilirsin ki, Biz insanların kitaplarını okumadık ve onların katındaki ilimlere de vukuf hasıl etmedik. Biz ne zaman ulema ve hükemanın sözlerini zikretmek istersek alemde görünmüş şeyler, kitaplarda ve risalelerde yazılı olan sözler Senin Rabbının gözü önünde bir levha halinde serilir; o zaman biz gözün gördüğünü yazarız.

Bu Levih Görünmeyenin kalemiyle, görünmüş ve görünecek bütün bilgileri yazmıştır. Bu bilgiyi

Benim hayranlık verici dilimden başkası tercüme edemez. 25

Diğer hikaye, Naim lakabıyla bilinen, muazzam iman ve sadakat sahibi ve üstün vasıfta bir şair olan Mirza Muhammed'indir. Aşağıdaki hikaye onun şifahi hikayesi olup Hz.Bahaullah'ın "**Biz her zaman sizinleyiz** ' sözünün hakikatini gösterir:

Tahran'a vardıktan sonra 'Kurdun Oğlu ' kitabını okuyordum ve orada Hz.Bahaullah'ın çok güzel insanı etkileyen münacatını okudum. İçimden bu güzel sözlerin hiç bir değeri olmayan benim için Allah'ın Kaleminden nazil olmuş olmasını arzuladım. Aradan bir zaman geçti, ve bir gün Hacı Mirza Abdullah-i Sahih Furuş'tan bir mesaj aldım... Kendisi Bahailer arasında tanınmış bir kimse olup Arz-ı Akdes ile haberleşme kanalıydı - Bu mesajda Azamet dünyasından benim adıma bir Levih gelmiş olduğu ve Sebze Meydanındaki bürosuna şahsen gitmem ve Levhi almam söyleniyordu. Onun bürosuna koştum ve yüce bir Levih aldım... Bunun sonucu olarak duygularımın derinliklerine daldım. Kalbimde bir istekte bulunduğum an yukarıdaki duanın benim için vahy olduğunu anladım. Hz.Bahaullah'ın inayetleri Tahran'da bana doğru yönelmişti. Tam o anda aynı münacatı benim adıma tekrar söylemiş ve bana göndermişti. Arz-ı Akdes'ten Tahran'a haberleşmenin normal olarak aldığı zaman benim kalben istekte bulunmama Levhin varışı aynıydı. Azamet ve İhtişam Rabbi olan Allah'a senalar olsun ! Her ne kadar keder ve sıkıntı Azamet Dünyasını her yandan sarmış idiyse de gene de Onun inayetleri, Onun en küçük kullarına kadar veriliyor ve bu Onun '

*Hiç bir şey Onu başka bir şeyle meşgul olmaktan alıkoymaz** 26 sözlerinin hakikatini gösterir.

Naim'in arzuladığı münacatın metni şöyle:

Sübhansın Sen, ey İlahım ! Senin yolunda bela olmasa, Sana aşık olanların makamı nasıl belli olur? Senin sevginde musibet olmasa, Sana müştak olanların şanı ne ile sabit olur ? İzzetine yemin olsun, Seni sevenlerin enisi, onların göz yaşı; Seni arayanların munisi, kalplerin iniltisi; Sana doğru yola çıkanların yol azığı, kırık gönüllerinin parçalarıdır. Senin yolunda öldürücü zehir, Benim için ne lezzetli ! Kelimeni yüceltmek uğrunda düşmanlardan gelen oklar, Benim için ne aziz ! Ey İlahım ! Ey Efendim ! Emrinde irade buyurduğunu, Bana içir ve muhabbetinle takdir buyurduğunu, Benim üzerime indir. İzzetine yemin olsun, Ben ancak Senin istediğini ister ve ancak Senin sevdiğini severim. Her bir halde Sana tevekkül ettim. Sensin Gani, Sensin müteal..27

Bu Levihte Hz.Bahau'llah ona şefkat lisanı ile hitap eder, Kendi lütfunun bir nişanesi olarak münacatı yeniden izhar ettiğini ifade eder. Buyururlar ki, bu münacat daha önce bir başkası için vahy olduğu halde, cennet kuşlarının melodisiyle terennüm etsin ve gönüllerindeki arzuyu başaranlardan olsun diye onun için özellikle tekrar izhar ettiğini buyurmuşlardır.

Böyle bir şey yaşadktan sonra inananın imanında eminlik zirvesine çıkması ve neticede onun hiç bir insanın gösteremeyeceği cesareti göstermesi aşıkardır. Şehidin ve kahramanın cesareti budur. Allah'tan başka hiç kimse, bunu bir inanana yapamaz.

* Kur'an'ın bu sözlerinin açıklaması için cilt 1, S 266-7'e ve cilt 2, S. 438-9 a bakınız.

Naim, Hz.Bahauallah'ın gerçekten sadık bir hizmetkarıydı. Emri kabul etmenin bir sonucu olarak İsfahan'a yakın, kendi köyü olan Sidin'de büyük işkencelere maruz kaldı. Hocaların emriyle o ve dört başka Bahainin elleri vücutlarına bağlandı; sonra hepsi bir iple birbirlerine sıkı sıkıya bağlandılar ve köyün içinde yalın ayak yürütüldüler. Civar köylerden halk onların işkence edilmişlerini seyretmek için toplandılar. Kurbanlar on dört saat kadar sırayla yetkililer tarafından sopayla dövüldüler. Değişik renklere boyalı çıplak vücutları keskin kış soğuşuna maruz bırakıldılar ve o kadar feci bir şekilde dövüldüler ki, buna şahit olan pek çok izleyici dehşete düştü. İsfahan hapishanesinde bir süre kaldıktan sonra, evlerinden sürgün edildiler. Naim'e gelince, hiç bir boşanma işlemi yapılmadan, karısı ondan alınarak bir başka adamla evlendirildi.

Naim ve arkadaşları, yürüyerek İsfahan'dan ayrıldılar. Hiç paraları yoktu. Tahran'a gelinceye kadar yolda çok sıkıntı çektiler. Para kazanmak için Naim önceleri Hz.Bahauallah'ın Levihlerinin bir suretini yazmakla meşgul oldu. O günlerde baskı olanakları olmadığı için ahbablar bunları uygun bir fiyatla satın alıyorlardı. Geliri o kadar yetersizdi ki, bir süre büyük bir yoksulluk içinde yaşadı. Fakat sonra, edebi yeteneği sayesinde öğretmen olarak prestijini sağladı ve zengin oldu.

Fakirken olsun, zenginken olsun Emre sadıkane hizmet etmekten geri kalmadı. Bu hizmetleri, sonsuz sadakat ve fedakarlık ifade etti. Ömrünün sonuna kadar boş zamanlarının büyük bir kısmını hakikati arayanları tebliğ etmekle ve Bahaileri derinleştirmekle geçirdi. Faaliyetleri arasında, çoğunun Emirde tanınmış birer mübelliğ olduğu sınırlı sayıda Bahai gençlerini eğiten ve derinleştiren bir kaç yıl yönettiği özel bir sınıf vardı.

Naim'in Bahai edebiyatına katkıları olağanüstüdür. Haklı olarak, çok parlak olduğu kabul edilen şiirleri sadece

HZ.Bahaullah'ın dinini ve diğer dinleri derin anlayışına bağlıdır. Eserleri arasında HZ.Bahaullah'ın Dininin gerçekliğini dahiyane bir şekilde sergileyen manzum büyüleyici ispatlar kitabı vardır. Bu, HZ.Bahaullah'ın Dininin hakikatinin parlak bir sergilenişidir. Bu kitap, Emri bilgilerde derinleşmek ve geçmiş Kutsal Kitapların (özellikle Kur'an'ının) bazı muğlak bölümlerinin önemini anlamak, HZ.Bahaullah'ın Dininin doğruluğunu sergilemek ve ilahi kaynağın yetkisini ispat etmek için İran'da, pek çok inceleme çevrelerinde kullanılmıştır.

Son derece yetenekli olan inanan Naim'in gelecek kuşaklara bıraktığı o cevher gibi şiirler, şüphesiz her zaman hakikat arayıcıları için tebliğ malzemesi kaynağı olacak ve inananlar için de ilham kaynağı olacaktır.

En Kutsal Kitap Akdes Kitabı, HZ.Bahaullah'ın saltanatının en kudretli bir delili olarak ayakta kalacaktır. Bu Kitap üzerinde derin bir şekilde tefekkür eden bir Bahai için, HZ.Bahaullah ona beşerin hükümdarı gibi görünür. HZ.Şevki Efendinin buyurduklarına göre, taraftarlarının zaten kabul ettikleri şekilde, gelecek kuşaklar tarafından da O, aynı şekilde şöyle alkışlanacaktır :

" ... Tüm insanlığın Yargıcı, Yasa koyucusu ve Kurtarıcısı, bütün dünyanın Düzenleyicisi, İnsan evlatlarının Birleştiricisi, çoktandır beklenen bin yıllık barış ve selametın Getiricisi, yeni bir ' Evrensel Dönem'in' Başlatıcısı, en büyük barışın Kurucusu, en yüce adaletin Kaynağı, tüm insanıyetin rüşte ermesinin İlan Edicisi, yeni bir dünya düzeninin Yaratıcısı ve bir dünya medenıyetının ilham Vericisi ve Kurucusu Olandır. " 28

Hiç şüphe yok ki, evrensel olarak HZ.Bahaullah'ın makamı tanındığı zaman, gelecek kuşaklar, Onun hayat hikayesine şaşkınlık ve hayret içinde bakacaklardır. Geleceğin insanları, Onun günündeki insanların kör oluşlarına hayret

edecekler ve ona reva görülen davranışa şaşacaklardır. Onun makamının azameti, insanlığın gözünden perdeyi kaldırdığı zaman, Ordular Rabbının en ücra şehirlerde yaşamak zorunda bırakıldığını, Kutsal Peder'in yoldan çıkmış bir neslin elinde tutsak kaldığını ve Hükümdarlar Hükümdarının yaşanamayacak bir hücreye kapatılmış olduğunu düşünmeleri çok zor olacaktır. Buna rağmen, yaşamın her türlü lüksünden yoksun, hatta, doğru dürüst döşenmemiş o küçük odada, Akdes Kitabının 29 '**bütün insanlara en büyük bir delil olarak vahy edildiği**' Onun tarafından tarif edilir. Böyle bir odada, dünya tarafından bilinmeyen, hapisane şehrinin karanlık bir köşesinde, gelecekteki dünya medeniyeti için büyük ferman olan Akdes Kitabı gibi kudretli bir aracın doğmuş olması şaşırtıcı bir düşüncedir.

Gerçekten de Allah Kendisini bütün haşmetiyle gösterdiği halde, insanların Onun Dinine kör kalmasından daha büyük bir trajedi olamaz. Çok geç kalındığı zaman bu olayı fark etmekten daha büyük bir kayıp olamaz. Hz.Bahauallah Akdes Kitabında şöyle buyuruyorlar:

Dünya milletleri derin uykudadırlar. Uykularından uyanacak olsalar büyük bir şevk ile bilici ve hikmetli Tanrı'ya doğru koşarlar; Mevraları, kendilerini tek bir kelimeyle ansın diye, sahip oldukları her şeyi ve hatta bütün yer hazinelerini bile feda ederlerdi. Hiç bir yaratık gözünün görmediği ve ancak Kendi muktedir ve müheymin Nefsine ihsan edilen Levihteki gizli şeylerin ilmine vakıf olan Zat, işte size böyle bildiriyor. Nefislerinin kötü arzularını tatmin yolunda öyle sarhoşurlar ki, her bir yandan : 'Benden öze güçlü ve hikmetli Tanrı yoktur' diye seslenen Varlık Mevlasını tanımaktan acizdirler.

Söyle: Malik olduğunuz şeylerle sevinmeyiniz. Bu gece sizin olan bu şeylere yarın başkaları sahip

olacaktır. Her şeyi bilen ve her şeyden haberdar olan Kimse sizi böyle sakındırıyor. Söyle: Elinizdeki sonsuza dek, daima elinizde kalacağından emin misiniz ? Hayır! Rahman olan Nefsime yemin olsun ki, hayır ! Ömrünüzün günleri yel gibi geçiyor, sizden öncekilerin azamet ve haşmeti dürüldüğü gibi, sizin de azamet ve haşmetiniz dürülecektir. Düşününüz, ey kavim ! Geçmiş günleriniz, kaybolmuş asırlarınız nerede ? Ne mutlu Tanrı zikrine övgülenen günlere ! Ne mutlu Hikmetlinin övgüsüyle geçirilen saatlere ! Hayatıma yemin olsun ! Ne ihtişamların ihtişamında, ne zenginlerin zenginliğinde ve ne de günahkarların üstünlüğünde beka vardır. Onun tek bir kelimesiyle hepsi mahvolur. O güçlüdür, zorlayıcıdır, kudretlidir. İnsanoğullarının sahip oldukları dünyevi şeylerde ne menfaat var ? Gerçekten onlar, faydalanacakları şeyi yüzüstü bırakmışlardır. Yakında uykularından uyanacaklar ve o zaman, aziz ve övgü sahibi olan Rablarının günlerinde elden kaçırdıkları şeyi bulamayacaklardır. Bilseler, isimleri Onun tahtı önünde anılsın diye varlarından yoklarından vazgeçerlerdi. Onlar, gerçekten, ölümlerden sayılırlar. 30

Hz.Bahau'llah'ın makamını Onun gününde kabul edenler ve Onun taraftarlarından sayılanlar isimlerinin Onun huzurunda anılma fırsatından istifade ettiler ve bu paha biçilmez bir imtiyaz olarak kabul edilirdi. Çok zaman, Hz.Bahau'llah ile müşerref olmak için yola çıkan bir ziyaretçiden, isimlerini Ona bahsetmeleri için rica ederlerdi. Ziyaretçi bazen onların isimlerini bir liste yapar ve Hz.Bahau'llah'a verilmek üzere katibi olan Mirza Ağa Can'ın eline verirdi. Her seferinde Hz.Bahau'llah şefkat ve inayetlerinden bir miktar bu inananlara bahşederdi. Bunu ya sözlü olarak ya da çok zaman Levihlerinde

yapardı. Hz.Bahaullah'a yazan pek çok kimse de vardı ve mektuplar sırasında bazı inananların isimlerini zikrederdi. Bu gibi durumlarda, mektup yazana cevap olarak veya onun adına nazil olan Levihlerde adları verilenleri de ona dahil ederdi. Hz.Bahaullah'ın bir kimseyi sırf anması ve ona inayet etmesi o kişinin ruhunu sınırsız takdislerle süslemesi için yeterliydi. Bu semavi bir lütuftu ve eğer bir kişi hayatı yaşamada ve Emri ilerletmede temiz bir motive ile kendine düşeni iyi oynayabiliyorsa o ruhani bir dev ve sadık bir kul haline gelebilir.

Hz.Bahaullah'ın taraftarlarına tahmin edilemez imtiyazlardan biri de, onları, Emrine hizmet etmeleri için davet etmeleri idi. Geçmiş dinlerde Allah'ın Dini genellikle bir kaç kişi, dini liderler veya din adamları tarafından yönetilirdi. Halkın geri kalanı aynı fırsata sahip değillerdi. Fakat bu dinde Hz.Bahaullah'ın makamını tanıyan ve Onun Dinine kayıtlı her insan, ister genç olsun, ister yaşlı, ister okumuş olsun ister cahil, ister zengin olsun ister fakir, Allah'ın Emrine hizmet edebilirler. Hz.Bahaullah pek çok Levhinde Allah'ın Emrini iletme hususunda ayağa kalkmaları için inananları teşvik eder. Akdes Kitabında da buna bir kaç ithaf vardır. Emre hizmet etmenin sınırı yoktur. Kişinin hizmet etmesi için tahsilli olması veya toplumda etkisi veya mevkii olması gerekmez. Çok zaman, dünyanın sıradan insanları, bazen cahilleri, Hz.Bahaullah'ın Dininde çok yükseklerle çıkarlar.

Bu hayatta, Emre hizmet etmekten daha büyük bir ihsan olamaz, yeter ki, kişinin ameli temiz olsun.

Eğer hizmet bu dünyada ve hatta öteki dünyada* şan, şeref, nüfuz ve diğer kişisel çıkarlar ümidiyle yapılırsa, o zaman

* Öteki dünyaya bağlılıkla ilgili tartışma için cilt 2 sayfa 50-57 e bakınız.

o hizmet insan için büyük bir yük haline gelir. İnsanın hayatını üzüntü ve boşa uğraş ile doldurur. Hz.Bahaullah'ın Yazılarında buyurdıkları gibi, o Allah'ı hoşnut etmez, çünkü O'nun nazarında, sadece temiz ameller ve temiz motifler makbuldür.

Bugünde izhar olan Allah'ın Emri çok büyüktür. Sadakat ve fedakarlıkla onu ilerletme ve hizmet etme azmindeki insan gayretleri de öyle olmalıdır. İnanan, Hz.Bahaullah'ın yüce makamını tanıdığı derecede, Emrin hizmetinde amelini temizleyebilecek ve o derecede de ödüllendirilecektir. Hz.Bahaullah çok kere Zuhurunun şaşılacak karakterini açıkladı. Akdes Kitabında şu duygulandırıcı sözleri buyurur:

Ey dünya halkı ! Hak şahittir ki, Rabbınızın ağzından çıkan sözlerin tatlılığı, kayalardan suları taze ve tatlı akışlı nice ırmaklar fışkırttığı halde, sizler hala uykudasınız. Elinizdeki atınız, feragat kanatlarıyla yaratık ötesine uçup yükseliniz. Kaleminin hareketiyle insan ruhunu inkılaplara uğratan Yaratıklar Mevlası size böyle buyuruyor.

Rabbı Ebhanızın size nasıl bir yücelikten seslendiğini biliyor musunuz ? İsimlerin Mevlası olan Rabbınızın buyruğuna aletlik eden Kalemi tanıdığınızı mı sanıyorsunuz? Hayatıma yemin olsun ki, hayır ! Tanımış olsaydınız, dünyadan el çeker, bütün kalbinizle Cihan Sevgilisinin huzuruna koşardınız. Ruhlarınız Onun sözlerini işitmekle, şu küçücük dünya şöyle dursun, Büyük Dünyayı bile çalkalandırıp alt üst edecek şiddetle, bir cezbeye tutulurdu ! Şükür edenlerden olasınız diye, inayetimin eseri olarak, rahmetimin semasından cömertlik sağanaklarını üzerinize işte böyle boşandırdık...³¹

Hız.Bahauallah'ın havarilerinden bazıları imanının bu zirvesine ulaşmışlardı ve Hız.Bahauallah'ın makamının azametini kendileri keşfetmişlerdi. Bu arınmışlık timsalleri, Onun huzuruna vardıkları zaman, bu dünyanın ötesinde başka alemlere dalıyorlardı. Sadakatlerinin derinliklerini Rablarına ifade etmek istediler. Fakat onların sonsuz tevazuunu ve kendilerini geri planda tutmalarını ifade etmeğe kelimeler yetersizdir. Dahası, Hız.Bahauallah'ın haşmeti öyle büyüktü ki, O, onlara konuşmalarını emretmedikçe, onlar Onun huzurunda tek kelime etmekten acizlerdi. Bu nedenle, her kişi sevgisinin derecesini ve Onun yolunda hayatını vermeğe hazır olduğunu değişik fiiliyatla gösterdi. Bazıları Onun önünde diz çöktüler, diğerleri Onun ayağına kapandılar, bir diğerleri ise sessizce ayakta durup Onunla ruhen konuşma konumuna girdiler. İşte, Hacı Mirza Haydar Ali'nin Akka'da Hız.Bahauallah'ın huzurundayken kendi anlattığı bir hikaye:

Bir gün Onun huzuruna vardım. Ben ayakta duruyordum ve Cemal-i Mübarek odada bir aşağı, bir yukarı gidiyordu. Onun Kelam okyanusu kabarıyor ve Onun güneşinin bol verici lütufları aydınlatıcı ışınlarını ruhuma saçıyordu. Kendimi Onun huzurunda bulunca, bana, Onun ayaklarına kapanıp öpmek gibi bir fikir geldi, çünkü bu benim uzun zamandan beri arzuladığım bir şeydi. Bana doğru her yürüdüğünde, kendimi duvara çivilenmiş bir resim gibi hareketsiz buldum.*

Fakat O geri döndüğü zaman, Onun ayağına kapanmak niyetiyle bir iki adım ileri gidiyordum. Sonra geri dönüp bana doğru yürüyünce, Onun muhteşem kişiliğinin azamet ve hususu beni duvara doğru çekiyordu

* Doğuda birinin ayağına kapanmak demek, o kimseye karşı derin bir tevazu göstermesinin ifadesidir.

ve orada hareketsiz kalıyordum. Bu şekilde üç dört kere ileri doğru gittim ve tekrar duvara doğru geriledim. Bu, Cemal-i Mübareğin dikkatini çekti ve gülümseyerek:

'Sana ne oluyor ? Durmadan bir adım ileri gidiyor ve sonra geriliyorsun, ' dedi. Sonra bana eliyle yerimde kalmam için işaret etti.

Gerçi, bu benim hayatımın en büyük hevesi ve ruhumun en aziz tuttuğu bir istekti ama benim bunu yapmam engellendi. Bundan dolayı benim dış kırıklığına uğrayıp üzülmem gerekirdi. Ancak Onun söylediği bir kaç söz ve elinin hareketi bende öyle bir sevinç yarattı ki, ben ebediyete kadar mutlu kalacağım ve o günkü olanlardan büyük bir onur duyacağım. 32

Akdes Kitabı gerçekten bir okyanus gibidir ve o Kitapta vahy olan her şeyi tarif etmek güçtür. Şimdiye kadar bazı ana temalarına değindik. Daha önceleri Hz.Bahauallah'ın Akdes Kitabındaki bazı öğretiler ve kehanetlere de değinmiştik. Bu konular, Allah'ın bir sonraki Mazharının gelişini,* Emirde alim kişilerin methini,† Hz.Bahauallah'ın krallara, hükümdarlara ve din adamlarına çağrılarını,‡ insanlığın olgunlaşmalarının işaretlerini§ ve diğer konuları içerir.**

Akdes Kitabında açıklanan ruhani gerçekler sonsuzdur. Bu dünyada hiç kimse, Onda açıklanan kelimelerinin her birinde gizli kalan güçleri tam olarak anlayabileceğini iddia

* cilt 1, sayfa 284

† cilt 2, sayfa 282

‡ cilt 2, sayfa 322-3

§ S. 193 e bakınız

** Akdes Kitabında başka konular için cilt 1, S.44, 125-6, 218, 304-5, cilt 2, S138-9, 257, 373 355 ve bu ciltteki tartışmalar.

edemez. Çünkü, (kelime anlamıyla uygulanması gereken yasalar dışında) Akdes Kitabı, gizli imalarla doludur. Hz.Bahau'llah'ın Akdes Kitabından alınan aşağıdaki sözleri bunu açıklar:

Sözlerimin okyanusuna dahnız ki, sırlarını çözüp derinliklerinde gizli hikmet incilerini bulabilesiniz. Bu Emrin doğruluğunu kabul etmekte bir an tereddüt göstermeyiniz. Bu öyle bir Emirdir ki, Tanrı kudretinin imkanları onun kanalıyla görünmüş ve Hakkın saltanatı onunla kurulmuştur. Güler bir yüzle ona koşunuz. Ezeli ve ebedi Tanrı dini budur. Arayan ona ersin; aramak istemeyenler için ise: gerçekten Tanrı Kendi Kendine yeter ve yaratıklarına ihtiyacı yoktur.

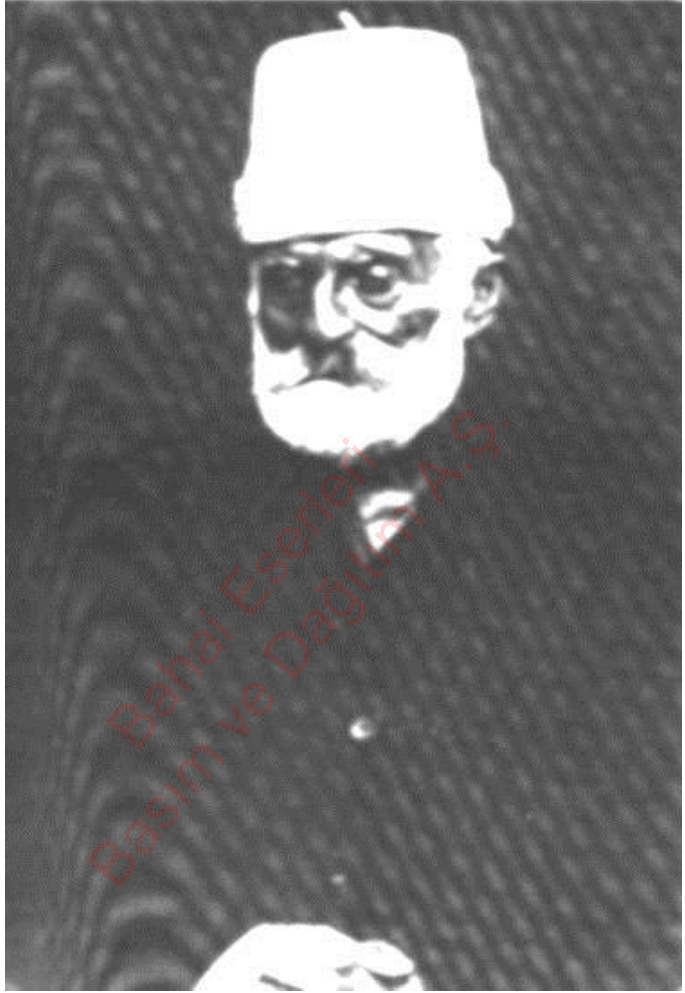
Söyle: Bu, Tanrı elinin tutmakta olduğu şaşmaz terazidir. Yerde, gökte olan herkes bu terazi ile tartılıp mukadderatı ona göre tayin edilir. Ancak iman ehli bu hakikati anlayabilir. Söyle: Fakirler onunla zenginleşir, bilginler onunla aydınlanır, arayıcılar onunla Tanrı huzuruna yükselir. Sakın onu aranızda anlaşmazlık nedeni yapmayınız . Her şeye Gücü Yeten ve Seven Rabbinizin Emrinde dağlar gibi sabit ve metin olunuz. 33

Hz.Abdulbaha bir Levhinde³⁴ buyururlar ki, Hz.Bahau'llah Kaleminden akan Allah'ın ayetlerini açıklarken ve öğretileri kesin ve açık bir şekilde ifade etmekle meşgulken Kelime'nin* vahyi ile serbest bırakılan güç, Onun kalbinde öyle

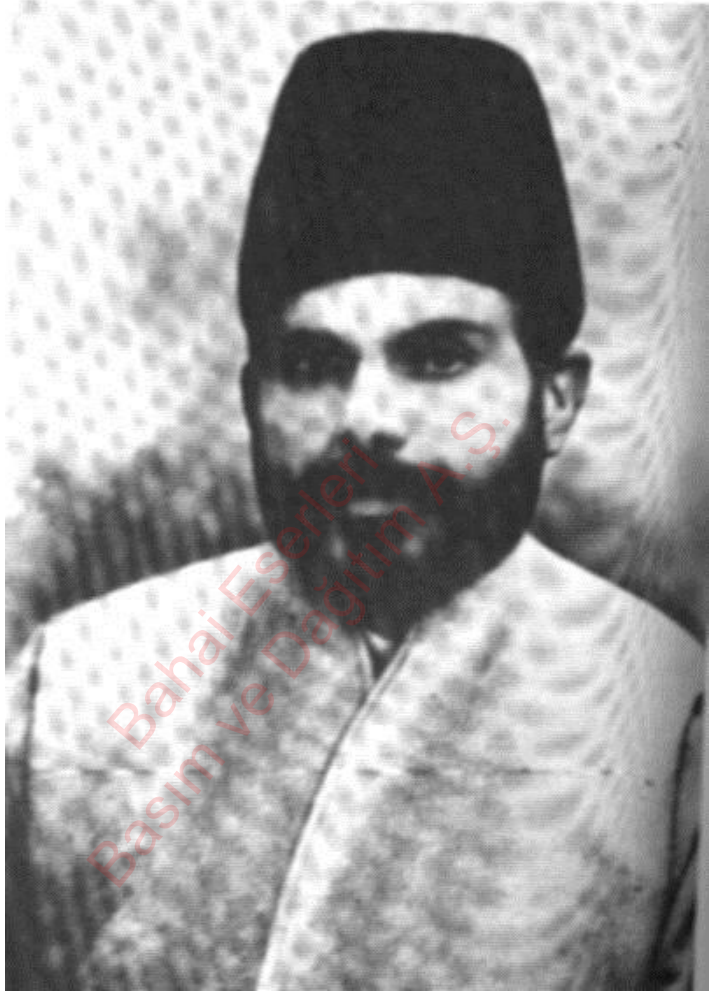
* Allah'ın Kelamının vahyi durumu hakkında daha fazla bilgi için cilt 1 bölüm 3'e bakınız.

bir heyecan yaratırdı ki, yemek yiyemezdi. Bazen çok az yedi ve bazı günler hiç yemek yiyemezdi.

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.

BELUÇ'LU HACI MUHAMMED HAN
Hz.Bahau'llah'a hizmetkarlık eden seçkin bir kişilik.

NAİM LAKABI İLE BİLİNER MİRZA MUHAMMED
Büyük bahai şair ve mübelliği

KALE İÇİNDE SON GÜNLER

Hız.Şevki Efendiye göre Hız.Bahaullah'ın görevinin en önemli eylemi olarak sıralanan Akdes Kitabının neşrine beşerin yeniden yaratılması için güçlü bir kaynak gözüyle bakılmalıdır. Bu Kitabın vahyinin dünyaya saldığı esrarengiz kuvvetler, Akka'da, Emrin ve onun Sahibinin kader med-cezirini değiştirmede ana faktör olduğu söylenebilir.

O günlerin tarihini gözden geçirecek olursak; İsm-i Azam camiası üzerine gölge düşüren utanç verici eylemin, Mirza Yahya taraftarlarından üç kişinin katlinin sonucu olarak, Hız.Bahaullah ve dostlarının mihnet denizi içinde nasıl yutulduklarını hatırlarız. Şimdi, bir yıl sonra, keder kalkıyor ve Emrin prestiji yükselmeğe başlıyordu. Bu iğrenç işin gerçek sorumluları olan yedi kişinin dışında, hapse atılan bütün inananlar serbest bırakıldılar. Bir kere daha sürgünlerin doğruluk ve dürüstlükleri, isimlerini geçici olarak kirleten yanlış suçlamaları ortadan kaldırmış ve şehir halkı içinde güveni sağlamıştı.

Hız.Abdulbaha'nın Münire hanım ile izdivacı,* Akdes Kitabının vahy olduğu aynı senede yer aldı. Daha önceleri korkusundan iki ev arasındaki bölme yi sağ lamlaştıran, Hız.Bahaullah'ın kapı komşusu, Abbud içinden gelerek, Hız.Abdulbaha ve geline yer açmak için kendi evinin bir odasını Hız.Bahaullah'ın evine ekledi. Ve sonra iki ev arasındaki bölme kaldırıldı ve Abbud kendi evini Hız.Bahaullah'a terk etti ve

* Cilt 2, S. 222-7 'a bakınız.

başka yerde oturmak üzere ayrıldı. Böylece Hz.Bahauallah ve ailesi için daha çok yer açılmış oldu.

Hz.Bahauallah, denize nazır, balkonlu daha geniş bir odaya çıktı ve Hz.Abdulbaha da, Hz.Bahauallah'ın o güne kadar işgal etmiş olduğu odaya taşındı. Hz.Bahauallah'ın yeni odası, eskiye nazaran şirin bir yerdi. Burada, balkonda yürürken denizi görebiliyordu. Ziyaretçiler de daha rahat ve aydınlık bir çevrede huzuruna çıkabiliyorlardı.

Bir süre, İran'dan gelen ziyaretçilerin Onun huzuruna çıktıkları, işte bu odaydı ve burada bir çok önemli Levihler nazil oldu.

Hz.Bahauallah'ın çok zaman, açık havada olabileceği ve denizi seyredebileceği odasının önündeki bu balkonda yürürdü. Bunu genellikle öğleden sonra yapardı. Onun mahpusluğunu ve sıkıntılarını büyük bir sevinç ve metanetle paylaşan, Akka'nın değişik yerlerinde oturan ve çalışan Bahailer, bu son gelişmeden son derece memnunlardı.

O günlerin olaylarına bizzat şahit olan Hacı Mirza Haydar Ali şu hatıralarını gelecek kuşaklara bıraktı:*

Oturanlar ve ziyaretçiler dahil, Akka'da yüze yakın Bahai vardı. Bunların bir çoğu bir çeşit iş ve ticaretle uğraşıyorlardı. Bu insanlar arasında muazzam bir sevgi ve birlik vardı. Onlar, birbirleriyle arkadaşlık etmekten büyük bir zevk duyuyorlardı ve birbirlerine hizmet etme imtiyazına sahip olmaktan büyük bir gurur duyuyorlardı. Bütün bunlar, onlara cennette yaşıyormuş duygusunu veriyordu.

Bazı ziyaretçileri huzuruna davet etmek, Hz.Bahauallah'ın rutin alışkanlıklarından biri haline

* Bu hikaye, Hz.Bahauallah Abbud'un evinden çıkıp, Mezra'a gitmeden bir kaç yıl önce 1877 yılına tekabül eder. (A.T.)

gelmişti. Genellikle bu, güneşin batmasına üç saat kala ile, güneş battıktan iki üç saat sonraya kadar devam ediyordu. O bakımdan, bütün Bahailer güneşin batmasından üç saat önce işlerini paydos ediyorlar ve Hz.Bahaullah'ın evinin önündeki sokakta toplanıyorlardı. Bazıları, evin önünde dolaşüyor, bazıları ayakta bekliyor ve bazıları da gruplar halinde çömeliyor oturuyorlardı. Bir kısmı da, bazı işler yapmak için Hz.Abdulbaha'nın odasında bulunuyorlardı...

İnananlar böylece, Rablarını evin balkonunda yürürken görürlerdi. Bir çok kez lütuf ve şefkatiyle, bazılarının Onun huzuruna çıkmaları için mübarek eliyle işaret ederdi... Ahbaplar arasında mevcut birlik öyleydi ki, sanki bir vücut gibiydiler; her biri bir diğeri için hayatını feda etmeğe hazır. Bu şekilde, bir kişi veya bir grup davet edildiği zaman, kalplerini dolduran sevinci tarif etmek mümkün değildi. O kişi içeriye öyle bir hızla koşardı ki, kapılar ve duvarlar bile heyecandan titrerdi. O anda o kişi öyle bir sevinirdi ki, gözü kimseyi görmezdi. Biri eğer ona seslense onu duymazdı. O, Rabbına kavuşmak, onu yaşamayanların göremedikleri, hissedemedikleri veya işitemedikleri cennetin kendisinden daha muhteşem olan, İlahi Huzurun cennetine yetişmek için yola koyulurdu. Hz.Bahaullah'ın huzurundan ayrılmasına izin verdiği zaman o kişi, o kadar kendinden geçmiş bir halde olurdu ki, tekrar arkadaşlarını hatırlayıp onlarla konuşmaya muktedir olduğu zamana kadar bir süre, kendine gelemezdi. Pek çoklarından belki de sadece bir kişi çok yetersiz bir şekilde Onun huzurunda işittiği sözleri anlatabilirdi. Fakat asla hiç bir kimse Rabbiyle görüşmesindeki ruhani yaşamı anlatmağa muktedir olmamıştır. 1

Hız.Bahauallah'ın arkadaşlarının Ona duydukları bağılılık ve sevgi hadsiz hesapsızdı. Akka'da, Mirza Muhammed Hadi-yi Sahhaf (kitap ciltçisi) adında biri vardı. Hız.Bahauallah odasından balkona çıktığı zaman, Onun gözlerinin, herhangi kirli bir şeye takılmadığından emin olmak isterdi. Gerçi o, Hız.Bahauallah'ın Kitap ve Levihlerini renkli resim ve harflerle süsleme işiyle meşgul olan olağanüstü bir sanatkardı, fakat, gene de, Abbud'un evinin etrafını süpürmek ve temizlemeği kendine görev edinmişti. * Hız.Abdulbaha onun hikayesini şöyle anlatır:

... Hicret edenler ve Hız.Bahauallah'a yakın olmak için gelip yerleşenler arasında sahaf Muhammed Hadi de vardı. Bu tanınmış insan İsfahanlıydı. Bir ciltçi ve tezhipçi olarak onun bir eşi daha yoktu. Allah'ın sevgisine kendisini feda ettiği zaman o yolda atik ve korkusuzdu. Evini terk etti ve berbat bir yolculuğa çıktı, büyük zorluklarla bir ülkeden bir ülkeye giderek nihayet Arz-ı Akdes'e vardı ve bir mahpus oldu. İtina ile süpürerek ve bekçilik yaparak Kutsal eşiği kendisine mekan yaptı. Devamlı gayretleri sayesinde, Hız.Bahauallah'ın evinin önündeki meydan, her zaman için süpürülmüş, sulanmış ve tertemizdi.

Çok zaman Hız.Bahauallah o yer parçasına bakar ve sonra gülümseyerek, ' Mirza Hadi, bu hapishanenin önünü, bir sarayın gelin çardağına çevirmiş. Bütün komşulara mutluluk getirmiş ve onların şükranlarını kazanmış, ' derdi.

* Akka sokakları toprakla kaplıydı. O günlerde doğru dürüst çöp toplama sistemi yoktu ve insanlar çok zaman çöplerini sokağa dökerlerdi. Bu nedenle pek çok ev sahibi evlerine giden yolu süpürürler ve yere su serperlerdi

Süpürme, yıkama, derleyip toplama işi bitince, çeşitli kitap ve Levhileri ciltleme ve tezhip işine koyulurdu. Böylece, beşerin Sevgilisinin huzurunda kalbi mutlulukla dolu olarak günler gelip geçti. O mükemmel bir kişiydi, dürüst, doğru, Rabbi ile birleşmenin inayetine layık ve dünyanın bulaşıcı illetlerinden münezzehtir...

O boyca kısa, makam ve fikren yüce bir insandı. Kalbi temiz ve ruhu parlaktı. Kutsal eşikte hizmet ettiği o günler boyunca, dostları tarafından sevildi ve Allah tarafından inayet gördü. Cemal-i Mübarek, zaman zaman, dudığında bir gülümseme ile kerem ve şefkatini ifade ederek onunla konuşurdu... 2

Mirza Haydar Ali'nin anlattığı gibi Hz.Bahau'llah'ın dostlarının, Onun için kalplerinde besledikleri olağanüstü sevgi ve bağlılıklar ve Onun huzuruna varma isteği, esas olarak iki şeye bağlıydı. Birisi Allah'ın yüce Mazharı olarak Hz.Bahau'llah'a olan imanlarının sebatıydı ve diğeri, kendi iradelerinin Onun iradesine tam bir teslimiyeti idi. Onun havarileri, bu iki sıfatı elde etme derecesine göre Ona yakın olabiliyorlardı. Hz.Bahau'llah'ın huzuruna kabul edilmeği kazanan, Onun vahyinin akışına şahit olan, Onun haşmeti karşısında, huşu ile şaşkına dönenler ve iman gücüyle dolan Bahailer de vardı. Fakat, bu dünya şeylerinden bağlarını koparamayanlar, benlik ve egolarını bastıramadıkları için, Onun bol bol nimetlerinden uzak kaldılar.

Hz.Bahau'llah, bir Levhinde³ buyururlar ki, bazı Bahailer gece gündüz* Onun huzuruna geldikleri halde, Ona

* Mirza Ağa Can bunun bir örneğidir. Günün büyük bir bölümü Hz.Bahau'llah'ın hizmetindeydi. Fakat sonunda, Ahdi

yakın gelmediler, çünkü ruhen uzak idiler. Ve bazıları görünüşte Onun huzuruna hiç gelmedikleri halde ruhen Ona yakın olmanın mutluluğunu yaşadılar.

HZ.Bahaullah, bu Levhinde huzuruna gelen samimi ve temiz bir inanan için Allah'ın mukadder kıldığı ödülün, dünyanın bütün iyi amellerinin bir araya getirilmesinden daha büyük bir ödül olduğunu söyler. Gerçekten buyururlar ki, böyle bir inayet için verilen ödül, kelimelerle tarif edilemez. Bunu ancak Allah bilir.

Gene bu Levihte HZ.Bahaullah buyururlar ki, hatta, Allah'ın Mazharının tahtının kurulduğu bu yeri ziyaret edenler bile gelecek dünyada bol bol takdis edilecekler, Onun huzuruna müşerref olanlar için ödül kim bilir ne kadar büyük olacaktır. İnsanın benliğini bastırması ve kendi iradesini Allah'ın Mazharının iradesine teslim etmesi, insanın başaracağı en zor iş olmalı. Kişi kendini Allah'a vermek gibi yüce hedefi başarabilirse, o zaman Onun sonsuz lütuflarının alıcısı olur.

Bütün canlı varlıklar, cismani anlamda kendilerini tabiatın güçlerine teslim ederler. Ağaç, yağmura ve güneşin ışınlarına karşı koymaz. Hayat veren enerjilerini alır ve bunun sonucu olarak büyür ve gelişir. Ruhani anlamda da eğer insan, Allah'ın lütuflarını almak istiyorsa, o da aynı şeyleri yapmalıdır. Tek farkı, diğer canlı varlıklar kendi iradeleri dışında tabiat güçlerine boyun eğdikleri halde, insan, kendi seçeneklerine karar vermek için serbest iradeye sahiptir.

HZ.Abdulbaha bir Levhinde⁴ bir inananın Allah'ın yolunda fedakarlığının en yüksek derecesinin, kendi iradesini tamamen Allah'ın iradesine terk etmesi ve Cemal-i Mübareğin sevdiklerinin gerçek bir hizmetkârı olmasıdır, diye buyurur.

bozanlardan oldu ve HZ.Bahaullah'a yaptığı kırk yıllık hizmeti kaybetti.

Çünkü Allah, kendi cevherinde, insanların O'na olan kulluklarının üstüne yüceltilmiştir. O halde, Allah'ın kulu olmak demek, o kimsenin, Allah'ın sevdiklerine hizmet etmesi demektir. Bu Levihte Hz. Abdulbaha Kendi hizmet makamını bir kere daha tekrarlar. Kalbinin derinliklerinde, Kendisini inananların en aşağı hizmetkarı olarak kabul ettiğini ve en büyük emelinin, ahbabların her birine teker teker sadıkane hizmet etmeğe muktedir olabilmek olduğunu belirtir.

Hz. Abdulbaha'nın hizmet etme hikayesini, Onunla karşılaşanlar çok iyi bilirler. Yazıları da, Onun hayatının insan ırkına yapmış olduğu eşsiz hizmetlerin büyük ölçüde bir delilini teşkil eder. Hz. Bahauallah'ın öğretilerinin 'mükemmel örneği', ' her Bahai'nin idealinin timsali', ' her Bahai faziletinin tecessüdü' olarak Hz. Abdulbaha'nın hayatı, zaten pek çok kimseye ilham kaynağı olmuş ve gelecekte de kendini düşünmeyen, tevazu ve hizmet hayatı yaşamak için çalışacak olan sayısız nesillere ilham kaynağı olmaya devam edecektir.

Dr. Yunus Han-ı Efruhte,* bir süre Akka'da Hz. Abdulbaha'ya hizmet etti. Hz. Abdulbaha'ya olan sevgisi ve onunla devamlı olarak teması, onun hayatı üzerinde kalıcı bir etki yaptı. O, bu dinin ruhani devlerinden biri, çekici kişiliği ve muazzam bir espri ve yetenekle süslenmiş ışık veren bir kimse oldu. Hatıralarında Hz. Abdulbaha hakkında çok şeyler yazmıştır. Orada, Hz. Bahauallah'ın suudundan sonra Nakızların Hz. Abdulbaha'ya karşı ayağa kalktıklarını belirtir. Onu küçük düşürmek ve itibarını sarsmak için ellerinden gelen her şeyi yaptılar. Emirde sabit olan inananların reaksiyonu ise, Hz. Abdulbaha'nın makamını abartma derecesine çıkarmak oldu. Bu Onu son derecede üzdü. Çünkü O, her zaman Kendisini sadece bir hizmetkar olarak kabul ederdi. Aşağıdaki alıntı

* sayfa 425'e bakınız.

HZ.Abdulbaha'nın makamı ve hizmeti ile ilgili Dr. Yunus Han'ın düşünce ve hatıralarının tercümesidir.

Nakızlar Hz.Abdulbaha'ya sıkıntı vermek için kampanyalarını yoğunlaştırıp, makamını küçültürlerken, sabit inananlardan pek çoğu, Ona olan muazzam sevgilerinden dolayı, Onun makamını abarttılar. Sonunda, bütün bunlar öyle bir duruma geldi ki, örneğin, eğer bir inanana Hz.Abdulbaha'nın hizmetleri hakkında bir şiir yazmak için ilham gelse, mutlaka Hz.Abdulbaha'nın sınırsız lütuflarının ihsanının alıcısı haline gelirdi. Fakat bunun aksine, eğer Onun övgülerini terennüm eder ve ismini yüceltirse, o zaman, O, bundan memnun olmaz ve hatta yazarın pişmanlık duymasını ve özür dilemesini isterdi.

Kendisi için kabul ettiği tek makam, Hz.Bahaullah'ın Yazılarının tayin edilmiş olan açıklayıcısı olmasıydı. Ve O bunu yaptı. Öyle ki, eğer bir kimse, Hz.Bahaullah'ın Onun için söylediği pek çok yüce makamlarına değinerek Onun makamını yüceltmek istese, O sadece, ' Ben Allah'ın Sözlerinin açıklayıcısıyım ve bütün bu unvanların tefsiri Abdulbaha'dır. (Bahaullah'ın hizmetkârı) diye buyururdu. Bir ara, Kendi hizmet makamıyla ilgili pek çok Levihler ve münacatlar yazdı.*

Bunların arasında şimdi Hz.Abdulbaha için ziyaretname olarak okunan bir münacat vardır. ' Her kim bu duayı içten gelen bir yalvarı ve yakarı ile okursa, bu Kulun kalbine sevinç ve mutluluk getirecektir; hatta, Onunla yüz yüze gelmiş gibi olacaktır. '

O, bu münacatta kendisinin hizmet makamını öyle bir mütevazı terimlerle tarif eder ki :

* cilt 2, S. 415-6

' Rabbım! Bana fanilik kadehinden içir, Bana fanilik libasını giydir ve Beni fanilik okyanusuna daldır. Sevdiklerinin gelip geçtikleri yerlerde Beni toz toprak eyle ve Senin yolunda, Senin seçkinlerinin ayaklarıyla şereflenen toprak için canımı verebilmemi Bana ihsan eyle...'

Sevgili okurlar ! Pek çok ahabap bu münacatı ezbere bilir ve her sabah onu okuma alışkanlığı vardır. Bu nedenle bu kul onun metninin tamamını burada alıntılıamadı. Benim şimdi size önerim, önce bu münacatı* okumak ve sonra aşağıdaki şu başlıklı alıntıyı okumaktır.

Acı-tatlı deneyimin hikayesi

O günlerde ahabaplar, İran'da, sevgi ateşiyle tutuşurken, aynı zamanda, garazkar insanların ve nakızların yarattığı o kıskançlık ve nefret, iftira ve karalama ateşinde yanarken, o ülkedeki Bahai şairleri ve tahsilli kimseler, Hz.Abdulbaha'yı öven ve yücelten şiirler yazarlardı. Onun yüce makamını alkışlamak için methi sena eden en belîğ lisanı kullanırlardı.

Fakat, Mele-i Ala'nın† etrafında tavaf ettiği nokta olan Akka'da oturmakta olan biz Bahailer Hz.Abdulbaha'nın mübarek Kişiliğinin saltanat ve efendiliğinin saltanatının makamı hakkında tek kelime etmemek için çok dikkat ediyorduk. Biz çok iyi biliyorduk ki, O, çok zaman şairlere, Onu methedici nağmeler söyleyecekleri yerde, Onun hizmet ve kendisini tamamen geri planda tutma makamını yükseltmelerini öğütliyordu.

* Hz.Abdulbaha'nın 'Ziyaretnamesi' dua kitaplarının bir çoğunda vardır.

† S. 221.e bakınız (A.T.)

Bu arada, bir gün, Allah'ın cariyelerinden birinden bir mektup aldım... Vezinle yazılmış ve methi sena tonundaki bu mektup, Allah'ın kutsal huzuruna müşerref olmak için Hz.Abdulbaha'ya hitap eden yalvarı şeklinde yazılmıştı. Bu şiiri, deniz kenarındaki evinin merdivenlerinden inmekte olan Hz.Abdulbaha'nın eline verdim. Bu mektubu ona vermenin doğru bir zaman olduğunu düşündüm.*

Fakat, O, daha bir kaç satır okumuştur ki, birden yüzünü bana çevirdi ve sonsuz üzüntü ve derin bir kederle: ' Sen bile bana bu çeşit mektuplar veriyorsun! İnsanların bana böyle yüce isimlerle hitap ettikleri zaman beni ne kadar acı ve üzüntü kapladığını bilmiyor musun ? Sen bile beni tanımamışsın! Sen bile bunu anlamazsan başkalarından ne beklenir ? ...Gece ve gündüz bütün yaptıklarımı ve mektuplarımda yazdığım her şeyi görmüyor musun ? ... Allah'a yemin olsun ki, Ben Kendimi Cemal-i Mübareğin sevdiklerinin her birinden daha küçük görüyorum. Bu benim sağlam inancımdır... Eğer yanılıyorsam söyle. Benim en büyük arzum budur. Bu iddiada bile bulunmak istemiyorum. Çünkü her türlü iddiadan nefret ederim.' Ve sonra kibleye dönerek şöyle dedi, ' Ey Cemal-i Mübarek ! Bana bu makamı ihsan et...'

Hz.Abdulbaha kızgınlıkla bu hal içinde öyle bir kudretle konuştu ki, neredeyse kalbim durdu. Boğulur gibi oldum, bütün vücudum tutuldu. Gerçekten de sanki canım çıkıyormuş sandım. Sadece nutkum tutulmadı, sanki nefes almaya dahi halim kalmamıştı. Keşke yer yarılıp beni yutsaydı da bir daha asla efendimi böyle

* Hz.Bahaullah erkek inananlara çok zaman, 'Allah'ın hizmetkarları' ve bayanlara, 'Allah'ın cariyeleri derdi. (A.T.)

keder içinde görmesem diye düşündüm. Hakikaten, bir an için bu dünyada mevcut değildim. Sadece, Hz.Abdulbaha aşağıya inmeğe başlayınca Onun, yağmur altında, ayakkabılarının sesi beni sarstı. Acele acele Onun arkasından gittim. Onun şöyle dediğini duydum:

' Ben nakızlara dedim ki, siz beni ne kadar incitiyorsanız, ahbablar da benim makamımı o kadar abartıyorlar...'

Böylece suç, ahbabların üstünden kalkıp nakızların boynunda kalınca, sanki bilincimi ve biraz da hayatiyetimi yeniden kazandım. Onun sözlerini dikkatle dinledim, fakat düşüncelerim başka bir yerdeydi. Şimdi anladım ki, duygularını ve hislerini kontrol edemeyen ahbablar arasında kuvvetli bir reaksiyon meydana getiren, bu insafsız Nakızlar tarafından icra edilen entrikalar ve yapılan zulümlerdi.

Benim bu acı deneyimim artık sona erdi. Hz.Abdulbaha holün bir ucundan bir ucuna gidip geliyor ve Nakızların entrikalarını anlattıkça anlatıyordu. Fakat doğru dürüst düşüncecek veya derin derin meditasyon yapacak durumda değildim. Hz.Abdulbaha'ya böyle bir keder verdiğim için çok üzgündüm ve ne yapacağımı bilmiyordum. Sonra bana şöyle dediğini duydum: ' Bu hiç bir şekilde ahbabların suçu değildir. Onlar, bunları sadakatlerinden, sevgilerinden ve bağlılıklarından ötürü söylüyorlar...'. Benim düşüncelerim, tekrar Onun sözlerine yöneldi. Sonra bana şöyle dediğini işittim: 'Sen Benim için çok değerlisin, v.s.'" Bu sözlerden anladım ki,

* Dr. Yunus Han'ın tevazuundan ötürü, Hz.Abdulbaha'nın ona yağdırdığı bütün övgü ve cesaret vermelerini söylemediği açıktır

asla ve asla hiç kimsenin incinmemesi Hz.Abdulbaha'nın tavrıydı. İşte beni rahatlatmanın ve cesaretlendirmenin tam zamanıydı. Yüreğimdeki baskı artık kalkmıştı. İçimde biriken bütün acılar artık gitmişti. Gözlerimden seller gibi akan yaşlar yanaklarımdan süzüldü ve Onu çok daha dikkatle dinledim. O, cesaretlendirmenin normal sınırlarının çok ötesinde, öyle bir kalbi ısıtan ve şefkat dolu ifadelerle inayetlerini bana yağdırırken Onun sözlerini işittim. Bana o kadar sevgi ve şefkat gösterdi ki, kendi sınırlı kapasitemi ve değerimi düşündüğüm zaman, Onu dinlemeğe tahammül edemedim; o bakımdan o sözlerin hatıratımda kaydedilmesine hiç izin vermedim. Bütün bunlara rağmen, öyle tarif edilmez bir sevinç ve vecd ile doldum ki, semanın kapılarının açılmasını ve yukarıdaki Melekuta yükselmeği istedim.

O, benim, huzurundan ayrılmama izin verdiği zaman Misafirhaneye doğru, sarhoş bir durumda ve heyecan içinde nereye gittiğimi bilmeden, Akka sokaklarında dolaşım.

*Evet, sevgili okurlarım, başıma gelen acı bir şeyin nasıl tatlıya bağlandığını şimdi anlayabilirsiniz. Beni yutmak için ne yer yarıldı, ne de benim yukarı çıkmam için gök yarıldı. Ve böylece, o günlerin hikayesini yazabilirim ve Onun parlayan cemalinin hatırasına size Allah-u Ebha diyebilirim.*⁶*

Hz.Bahauallah, Abbud'un evinde oturduğu zaman içinde, Onun sürgün dostları, tamamıyla Akka şehrine yerleşmiş ve pek çoğu mütevazı işlerinde başarılıydılar. Ahmet Tefvik beyin valiliği sırasında oldukça sakin bir hayat yaşadılar, fakat yeni vali Abdurrahman Paşanın gelmesiyle durum değişti. Çünkü o,

* Kelime anlamı: Allah en ihtişamlıdır

Hz.Bahaullah'a karşı en düşmanca davranan bir vali olduğunu gösterdi. O çok hasis biriydi. Sürgünler grubundan para sızdırma planları suya düşünce, İstanbul'daki yetkililere onları kızdırıcı bir rapor yazdı. Bahailerin Akka'da hapsedilmeleri gerekirken serbest olarak dolaştıklarını ve çalışmakta olduklarını belirtti. Bab-ı Aliden (baş vezirin İstanbul'daki ofisi) gelen cevapta, Sultanın fermanına uyulması gerektiği, onların bir mahkum oldukları ve çalışmaya hakları olmadığı bildirildi.

Aşçı Hüseyin hatıratında bu mektuba büyük bir yer verdi. Akka'da üç Ezelinin öldürülme olayına katıldığı için Ağa Hüseyin'in o sırada hapis yattığına dikkat edilmelidir, fakat bazı yetkililerin iyi niyetleri sayesinde her sabah aşçı olarak çalıştığı Hz.Bahaullah'ın evine gitmesine ve akşamları hapishaneye dönmesine izin verilmişti. Aşağıdaki onun hatıratından bir özetir:

Abdurrahman Paşa sürgünlerin hapsedilmesine hükmeden Bab-ı Alinin notunu alınca, bu onun gururunu destekledi. Bunu kendisine para temin etmek için bir yol olarak kullanmaya karar verdi. Bu işi başaramayınca, bir akşam Hz.Abdulbaha'nın meftunlarından Akka müftüsü Şeyh Ali-i Mir'i çağırttı ve sabahleyin Bahaileri tutuklama planını onunla paylaştı.. Onun planı, sabahleyin Bahailer dükkanlarını açmak için geldiklerinde onları tutuklamaktı. Hz.Abdulbaha'nın da şehirde serbestçe dolaşmasını sınırlamayı planladı. Bu planda Müftünün yardımını istedi... Aynı gece Müftü, Hz.Abdulbaha'ya gitti, Ona haberi verdi ve Valiye rüşvet vermesi için ısrar etti, yoksa sabahleyin bütün Bahailerin*

* Şehrin dini lideri. Çok zaman onun etki ve otoritesi validen daha çoktu.

tutuklanacaklarını söyledi. Müftünün çözümünü onaylamayan Hz.Abdulbaha, Allah'ın Rahman ve Rahim olduğundan emin olmasını ve bu işi Allah'a havale etmesini istedi. Onun eve gitmesini öğütledi ve sonuçtan müsterih olmasını söyledi. Gecenin geç vaktiydi ve Hz.Bahaullah da tam o sırada istirahata çekilmişti. Buna rağmen Hz.Abdulbaha, Ona gitti ve haberi verdi. Hz.Bahaullah, Bahailerin, sabahleyin dükkanlarına gitmemelerini emretti. Herkese haber verildi ve sabahleyin hepsi Hz.Abdulbaha'nın kabul odasında toplandılar.

O sırada ben hapishanedeydim... fakat her sabah Onun evinde aşçı olarak çalışmak üzere gitmeme izin verilir ve akşam tekrar hapishaneye dönerdim. O sabah, yolumun üstündeki bakırcı Ağa Muhammed İbrahim'in dükkanı kapalıydı. Ahbaplara ait diğer dükkanlar da kapalıydı. Çok şaşırđım ve acaba ne oldu diye düşündüm. Hz.Bahaullah'ın evine koştım. Orada, bütün dükkan sahiplerinin kabul odasında toplanmış olduklarını gördüm. Bana haberi verdiler ve çalışmak için mutfağa gittim. Adamın biri bastonunun ucuyla kapının önündeki perdeyi kenara çektiği zaman, güneşin doğmasından yaklaşık iki saat geçmişti. Yukarı baktım ve o kişi telgraf müdürü İskender Efendiydi. Telaş içindeydi, fakat, görünüşünde sevinç izleri seziliyordu. O sırada yukarda bulunan Hz.Abdulbaha'yı görmek istedi. Yukarı çıktım ve Onu Hz.Bahaullah'ın huzurunda buldum. Hz.Abdulbaha'ya İskender Efendinin kendisini görmeğe geldiğini ve onun sevinç içinde olduğunu söyledim.

Cemal-i Mübarek gülümsedi ve ' aşıya git Ağa onun iyi haberleri var. Hiç kimse Allah'ı maksadında düş kırıklığına uğratamaz,' dedi.*

Hız. Abdalbaha kabul odasına gitti. Orada, Abdurrahman Paşanın† azlini emreden yeni gelen telgrafı aldı. Bir kaç dakika sonra aceleyle yukarı çıktı. Merdivenlerin yarısında bana haberin ne olduğunu söyleyebilir mi diye sordum Gülümsedi ve yüksek sesle, ' Allah Paşaya şiddetli bir tokat attı, ' dedi. Haberi Hız. Bahauallah'a vermek üzere gitti.

Abdurrahman Paşaya gelince, sabahleyin yanında bir kaç askerle birlikte Bahaileri dükkanlarında tutuklatıp hapse göndermek üzere gitti. Dükkanların kapalı olduklarını görünce şaşırıldı. Önceleri geç açılmasının, belki de insanların işlerine geç gittikleri Ramazan ayına bağlı olduğunu düşündü. Sonra polis merkezine gitti ve dükkanların açılmasını bekledi. Bu arada Allah'ın müdahalesinden habersizdi. Yukarıda adı geçen telgraf, Akka Müftüsü Şeyh Aliy-i Miri'ye hitap ediyordu. O da telgrafın içeriğini paşaya haber verdi... Müftü, bu olaydan ötürü, gerçekten şaşırılmıştı. Çünkü Valinin planı su yüzüne çıktığı zaman akşamın geç saatleriydi ve sabah telgraf gelmişti. O bu olayı bir mucize olarak kabul etti. Serkar Ağa'ya şöyle dedi: ' Bu hikayeden ötürü nerdeyse aklımı oynatma sınırına geldim. Lütfen bana anlatın, o

* Hz. Bahauallah'ın Hz. Abdalbaha'ya verdiği lakaplardan biri. Genellikle Abdalbaha yerine Ona Ağa diye hitap ederdi.

† Telgrafhanenin bu gibi haberleri halkla paylaşması olağan üstü bir şey değildi. Çünkü başka haberleşme medyası yoktu. Hz. Abdalbaha'nın haberi Validen önce almış olması yetkililerin Ağa için derin düşüncelerini gösterir.

geç saatte Hz.Bahaullah'a plandan bahsettiğiniz zaman O ne dedi?' Hz.Abdulbaha ona, Hz.Bahaullah'ın ahabplara ertesi günü dükkanlarını açmamalarını ve işleri Allah'a havale etmelerini emretti diye cevap verdi. Hz.Bahaullah aynı zamanda buyurmuşlardır ki, bir kimse işlerini Allah'a havale ettiği zaman kendisi başka hiç bir şekilde karışmamalıdır, yoksa Allah'ın planını karıştırabilir. 7

Hz.Bahaullah bir Levhinde⁸ Abdurrahman Paşayı, Akka'da Allah'a hükmeden şeytanın timsali olarak tarif eder. Buyururlar ki, Allah onu, güç ve kudret ile aniden yakalayınca kadar, onu şeytani işlerinde bir süre için destekledi. Kovulan Valiye nasihat ederek, Hz.Bahaullah buyururlar ki, Allah'ın isteğini yerine getirmesini engellemeği başaramadığını ve ondan daha yüksek insanların bile, Onun maksadını bozmadıklarını ona hatırlatır. Aynı zamanda, Allah'ın gücüyle ya azledilmiş veya hastalığa tutulmuş diğer düşman valiler ve memurların kaderinden bahseder.

Abdurrahman Paşadan sonra gelen diğer Valiler dost idiler. Önce Esat Efendi Akka'ya gönderildi. Kısa bir süre Vali olarak görev yaptı ve özellikle sürgünlerin durumlarını araştırmak için tayin edilmişti. Gerçi Hz.Bahaullah, genel olarak, ahabın dışında hiç kimseye görüşmede bulunmuyordu, ancak, Esat Efendinin kendisini ziyaret etmesine izin verdi. Bu, Esat Efendinin devamlı istekleri ve Abbud'un aracı olması sonucu gerçekleşmişti. Esat Efendi, Hz.Bahaullah'ın cemalinin azametinden öyle etkilenmişti ki, Onun önünde diz çöktü ve ayrılırken de Onun eteğini öptü.

Bir sonraki Vali Fevzi Paşaydı. Daha önce ondan bahsetmiştik.* Akka'da iki ay gibi kısa süren Valiliği sırasında,

* sayfa 32 e bakınız.

Hız. Abdulbaha'nın hararetli hayranlarından oldu. Bir gün, Akka Müftüsü dahil bazı din liderleri Camide dini konuları tartışıyorlarken, onlara Hız. Abdulbaha'nın bu gibi dersleri idare etmek için orada bulunmamasından duyduğu memnuniyetsizliğini bildirdi. Bunun üzerine kendisine, Sultanın bu tür aktiviteleri yasaklayan fermanı olduğu bildirildi. Bir başka vesileyle, Hız. Abdulbaha'nın şehir sınırlarının dışına çıkmadığını görünce, Akka'nın dışında başka yerlere gitmekte serbest olduğu mesajını Ona gönderdi. Fevzi Paşa faal bir insandı. Hız. Abdulbaha'ya olan hayranlığı ve Ona destek olması, camianın prestijini arttırdı. Aşağıdaki alıntı Aşçı Hüseyin'in Fevzi Paşa hakkındaki anılarının bir özetidir:

Bir gün Serkar Ağa, Hız. Bahauallah'ın huzurundaydı ve Fevzi Paşa hakkında konuşuyordu. Serkar Ağa Fevzi Paşanın bazı faaliyetlerini ayrıntılı olarak anlatırken ve onun sadakatini, hizmetlerini ve içtenliğini anlattığı zaman ben ordaydım. Hız. Bahauallah buyurdular, ' Ağa bu paşa büyük bir şahsiyettir. Onun gibi büyük bir insanı burada fazla tutmazlar. Göreceksin, aniden bir telgrafla onu İstanbul'a çağıracaklar. Osmanlı devlet adamları arasında eğer bunun gibi bir kaç kişi olsaydı, hükümette büyük bir gelişme olurdu'

Sonra Hız. Abdulbaha ayrıldı ve aşığıya kabul odasına gitti. Aradan bir buçuk saat geçmemiştir ki, Bab-ı Aliden bir telgraf geldi ve Fevzi Paşanın İstanbul'a gitmesi emrediliyordu. Telgraf önce posta müdürü tarafından Hız. Abdulbaha'ya gösterildi ve sonra Valiye götürüldü... Paşa Allahaismarladık demek için geldiği zaman, yokluğunda sürgünler grubuna herhangi bir zorluk çıkarılacak olursa, o özellikle yardımlarını teklif etti. Kendisine telgraf göndermemizi ve elinden gelen yardımı yapacağını söyledi. Çok nüfuzlu bir kişiydi. Bize şefkatle

muamele etti ve bir çok toplantılarda camia hakkında çok iyi şeyler söyledi. 9

Fevzi Paşadan sonra, dost olan İbrahim paşa Vali olarak geldi ve ondan sonra da Mustafa Ziya Paşa geldi. Paşa, Hz.Abdulbaha ve tüm camiadan o kadar çok etkilenmişti ki, Sultanın fermanına ters düşmesine rağmen, Hz.Bahaullah'ın şehir kapılarının dışına çıkmakta serbest olduğunu söyledi. Fakat Hz.Bahaullah onun bu önerisini reddetti ve daha sonra da göreceğimiz gibi Akka Müftüsü 1877 Haziranında kelimenin tam anlamıyla dizlerinin üstüne çöküp Akka'dan ayrılması için Hz.Bahaullah'a yalvarıncaya kadar Abbud'un evinde kaldı.

Akka'ya varışından itibaren yaklaşık dokuz yıl Hz.Bahaullah mahbusiyet ikametgahından ayrılmadı. Daha önce de belirttiğimiz gibi, gerçi şehir suyu getirilmiş, hava temizlenmiş, kuyuların kötü suları temiz suya döndürülmüştü ama gene de her türlü yeşillikten yoksun şehir, kendi başına kasvetli bir haphishaneydi. Hz.Bahaullah'ın Yazılarından öğrendik ki, Allah'ın Mazharları insan idrakinin dışında ruhani bir alemde yaşarlar. O makamda, mahbusiyet ve felaketler Onun üzerinde hiç bir etki yapmaz. Fakat, Onların insan yönü, acı ve ıstırabı duyar.

Hz.Bahaullah'ın görevi sırasında olayları incelediğimiz zaman, Akka şehrinde geçen dokuz yıl, yeryüzü hayatında en can sıkıcı günler olarak kabul edilebilir. Çünkü o insan açısından, tabiatın güzelliklerine son derece aşıktı. Mis kokulu çiçekleri ve küçük süs ağaçlarıyla şark bahçelerini çok severdi. Gençliğinde, Hz.Bab'ın Zuhurunun doğuşundan önce, ta ki, her türlü varlığından mahrum edildiği Siyah Çal* zamanına kadar, ilkbahar ve yaz aylarının çoğunu açık kırlarda geçirirdi. Nur eyaletinin Takur köyünde atalarının evinde çok güzel bir

* cilt 1, S. 5-8'e bakınız

çevrede yaşadı. Günlerce vaktini harikulade güzellikteki bahçelerde geçirirdi. Babi dini doğduğu zaman inananları şahane malikanesinde ağırlardı.

Hız.Abdulbaha bir Levhinde¹⁰ bir yaz mevsimi, Hız.Bahaullah'ın kaldığı yazlık evin manzarasının güzelliğini tarif eder. Burası, Tahran'a yakın Alburz dağları civarında Şamiran bölgesinde bir köydeydi. Bu yerin çok güzel bahçeleri ve gölü vardı. Gölün ortasına taştan bir platform yapılmıştı. Bunun üzerine, etrafı çiçeklerle donanmış bir çadır kurulmuştu. Bu, Babi dinin ilk günlerindeydi. Bazen yüz ya da yüz elli ahbab buraya gelirdi. Hız.Bahaullah'ın huzurunda olmaktan mutlu bir halde etrafında oturur ve çevrenin güzelliği içinde ilahi mısraları terennüm ederlerdi. Bu Onun kırlarda vakit geçirmeye nasıl sevdiğini gösteren sadece bir örnektir.

Hız.Bahaullah'ın yıllarca sade bir hayat yaşadığı Bağdat'ta bile açık havada, Dicle nehri kıyısında gezmekte veya şehir dışında bazı bahçe parklarda çadırını kurup bir süre orada kalmakta serbestti. Hız.Bahaullah'ın, Edirne'de de kiraladığı bahçelerde bir süre kalabildiği fırsatları oldu. Fakat Akka'da dokuz yıl gönlünü sevindirecek bir ot bile görmemişti. Bir gün bu anlamda bir imada bulundu. Hız.Abdulbaha, Babasının sözlerinin yaratıcı gücüyle artık Onun Akka'dan ayrılma zamanının geldiğini anladı. Hız.Abdulbaha Hız.Bahaullah'ın mahbusiyetinin nasıl sona erdiğinin hikayesini şöyle anlatır:

Hız.Bahaullah kırların güzelliklerini ve yeşilliğini çok severdi. Bir gün şöyle dedi: 'Dokuz yıldan beri yeşillik görmedim. Kırlar canın, şehirler bedenin dünyasıdır.' Dolaylı olarak bu sözü işittiğim zaman Onun kırları özleyip olduğunu anladım ve bu arzuyu yerine getirmek için yapabileceğim her neyse bunda başarılı olacağımdan emindim. O zamanlar bize şiddetle karşı çıkan Muhammed Saffet Paşa adında biri vardı. Şehrin dört mil kuzeyinde onun etrafı bahçelerle çevrili

ve içinden bir akar su geçen, çok güzel bir yer olan , Mezra adında bir sarayı vardı. Bu paşayı gidip evinde ziyaret ettim. Ona, ' Paşa, siz sarayı boş bırakmışsınız ve Akka'da oturuyorsunuz.' dedim.

Cevap verdi : ' Ben felçliyim ve şehirden ayrılamam. Eğer oraya gidersem orası تنها ve arkadaşlarımdan ayrı kalırım.' ' Madem ki siz orda oturmuyorsunuz ve orası boş duruyor, bize kiralayın,' dedim. Bu teklif karşısında şaşırды, fakat, biraz sonra razı oldu. Evi çok az bir fiyata kiraladım, yaklaşık yıllıkını beş pound'a. Beş yıllık ücretini ödedim ve bir kontrat yaptım. Orayı tamir etmek, bahçeyi düzenlemek ve bir banyo yaptırmak için işçileri gönderdim. Cemal-i Mübareğın kullanımı için bir de araba hazırladım. Bir gün o yeri, kendim gidip görmeğe karar verdim. Hiç bir surette şehir surları dışına çıkmamamız için bir biri arkasından gelen fermanlarda tekrarlanan emirlere bakmayarak, şehir kapısından dışarı yürüdüm. Jandarmalar nöbetteydiler. Fakat hiç itiraz etmediler, böylece doğru saraya gittim. Gerçi şehir kapısını her iki yanında nöbetçiler ve gözcüler vardı ancak, ben, rahatsız edilmeden ve karşı konmadan, ertesi gün, bazı dostlarım ve yetkililerle birlikte tekrar dışarı çıktım. Bir başka gün, bir ziyafet düzenledim. Behçi'nin çam ağaçlarının altına bir masa yerleştirdim ve şehrin tanınmış kimselerini ve yetkililerini masanın etrafına topladım. Akşam hep birlikte şehre döndük.

Bir gün Cemal-i Mübareğın Kutsal huzuruna çıktım ve ' Mezra sarayı ve Sizi oraya götürecek olan fayton hazır, ' dedim. (O zamanlar Akka ve Hayfa'da faytonlar yoktu.) ' Ben bir mahpusum,'diyerek gitmeği reddetti. Sonra tekrar rica ettim fakat gene aynı cevabı aldım. Üçüncü kez rica edecek kadar ileri gittim, fakat gene,

'hayır !' dedi. Ve daha fazla ısrar etmeğe cesaret edemedim. Ancak Akka'da Hz.Bahaullah'ı çok seven ve Onun da pek çok lütuf gösterdiği oldukça nüfuzlu bir İslam Şeyhi vardı. Şeyhi çağırdım ve durumu ona anlattım. ' Sen cesaretlisin. Bu akşam Onun huzuruna git, Onun önünde diz çök, Onun ellerini tut, şehirden ayrılmaya söz verinceye kadar bırakma' dedim. O bir Araptı... Doğru Hz.Bahaullah'a gitti ve dizinin dibinde oturdu. Cemal-i Mübareğin ellerini tuttu, onları öptü ve: ' Neden şehirden ayrılmıyorsunuz ?' diye sordu. O da, 'Ben bir mahpusum.' dedi. Şeyh cevap verdi: ' Haşa ! Sizi hapsedecek kimin gücü var ? Siz Kendiniz Kendinizi mahpus olarak tutuyorsunuz. Hapsedilmek sizin Kendi isteğinizdi ve şimdi size yalvarıyorum, buradan ayrılın ve saraya gidin. Orası çok güzel ve yeşilliktir. Ağaçlar harika ve portakallar ateş topları gibiler!' Cemal-i Mübarek ne kadar ' Ben mahpusum,' diye tekrarladıysa da, Şeyh Onun ellerini tuttu ve öptü. Bir saat kadar Ona yalvardı. En sonunda Hz.Bahaullah, 'Heyli Hub' (peki) dedi ve Şeyhin sabır ve ısrarı ödüllendirildi. Hazretin razı olduğu güzel haberini Bana vermek için, büyük bir sevinçle bana geldi. Benim Cemal-i Mübarek ile görüşmemem ve herhangi temasta bulunmamam için Abdul Aziz'in sıkı fermanına rağmen, ertesi günü faytonu aldım ve Onunla birlikte saraya gittik. Hiç kimse bir itirazda bulunmadı. 11

Hikayenin kendisi başlı başına Hz.Bahaullah'ın ruhani yüceliğini, Onun azamet ve büyüklüğünü gösterir. Gerçi, despot Padişahın Onu yalnız bir hayata mahkum etmesi hala geçerliydi ancak, Akka'nın en itibarlı kişisi büyük bir tevazu ile önünde diz çöktü, şehirden ayrılması ve istediği yerde ikamet etmesi

için ısrar etti. Hz.Abdulbaha bu olayı, Hz.Bahaullah'ın en büyük bir mucizesi olarak gösterir. Şunlar Serkar Ağa'nın sözleridir:

İsm-i Azam mahpus olarak tutuldu ve Akka'nun kale şehrinde dokuz yıl hapsedildi. Kışlada ve daha sonra da evinin dışında her zaman muhafızlar Onu devamlı göz altında tuttular. Cemal-i Mübarek çok küçük bir evde kalıyordu ve o dar evin dışına hiç adım atmadı. Çünkü Ona zulmedenler, devamlı olarak kapıyı gözlüyorlardı. Fakat dokuz yıl geçtiği zaman, sabit ve önceden belirlenmiş günler geçmişti; ve o zaman müstebit Abdul Hamit ve adamlarının hepsinin kindar isteklerine karşı, Hz.Bahaullah kaleden otorite ve haşmetle çıktı ve şehrin ilerisindeki krallara layık kasra evini kurdu.

Her ne kadar Sultan Abdul Hamit'in politikası hiç olmadığı kadar sertti; her ne kadar tutukluların sıkı bir şekilde hapsedilmeleri üzerinde durulduysa da, Cemal-i Mübarek, herkesin bildiği gibi, şimdi kudret ve azametle yaşıyordu. Hz.Bahaullah zamanının bir kısmını Kasr'da ve gene Mezra'nın çiftlik köyünde geçirirdi; bir süre Hayfa'ya gider, bazen çadırı Kermil dağının yüceliklerine kurulurdu. Her yerden inananlar ziyarete gelir ve Onunla görüşürlerdi. Halk ve hükümet yetkilileri bütün bunlara tanık olurlardı, buna rağmen, ağızlarını açıp tek bir kelime söylemezlerdi. Ve işte bu, Hz.Bahaullah'ın en büyük mucizelerindendi: Yani, bir mahpus olan O, Kendisini siper olmak suretiyle koruyucu şeyle çevirmiş ve O gücü kullanmıştı. Hapishane saraya, hücrenin kendisi cennet Bahçesine dönmüştü. Böyle bir şey, tarihte meydana gelmemiştir; hiç bir devir bir benzerini görmemiştir; yani, hapse mahkum olan bir kimse otorite ve azametle dolaşsın; zincirlere vurulmuş bir kimse Allah'ın Emrinin şanını semalara yükseltmiş olsun, Doğuda ve Batıda muazzam

zafetler kazanmış olsun ve kudretli kalemiyle dünyayı kendine itaat ettirsin. Bu yüce tecellinin ayırt edilen yönü böyledir. " 12

Emrin Velisi Şevki Efendi de aynı Şeye temas etmiştir. Hz.Bahaullah ve Hz.Abdulbaha'nın sözlerinin bazı bölümlerini ele alarak Şöyle buyurmuşlar:

" Sürgün arkadaşlarından birinin ifadesine göre Hz.Bahaullah buyurmuştur: 'Sultan Abdulaziz Bizi büyük bir zillet içinde bu beldeye sürgün etti, maksadı Bizi yok etmek ve aŐağılamak olduğu için, karŐımıza çıkan izzet ve rahatlık imkanlarını reddetmedik.' Ayrıca Nebil tarihinde bir keresinde Şöyle söylediği yazılır : 'Allah'a hamd olsun ki, artık bu bölgelerin bütün insanları, Bize karşı teslimiyet göstermektedir.' Yine aynı tarihten : 'Osmanlı Sultanı, Bize haksız ve sebepsiz yere zulmetmeye girişti ve Bizi Akka kalesine yolladı. Sultanın fermanı, Bizimle hiç kimsenin görüşmemesini, Bizim herkesin nefretine maruz olmamızı emrediyordu. Ama İlahi Kudret Eli Bizim öcümüzü süratle aldı. Önce Padişahın yeri doldurulmaz iki veziri ve mahremi olan, Ali ve Fuat PaŐalar üzerine bela yelleri estiren bu El, daha sonra, Aziz'in kendine uzanıp onun defterini dürdü ve onu Kudret ve Kuvvet pençesi ile yakaladı.'

Hz.Abdulbaha aynı konuda Şöyle yazar: 'Düşmanları Onu hapsedmekle Mübarek Emri tamamen yok etmek niyetinde idiler, ama aslında bu hapishane, Emrin en büyük yardımcısı ve gelişme vasıtası oldu... Bu Őanlı Varlık, Emrini Sicn-i Azam'da yükseltti. IŞığı bu mahbesten parladı; ünü dünyayı fethetti ve Bahasının ilanı Doğuya ve Batıya ulaştı. Onun ışığı başlangıçta bir yıldızdı, Şimdi parlak bir güneş oldu. Bugüne kadar böyle bir Şey görülmemiştir.'

Onun Akka'daki yirmi dört yıllık sürgünlüğünün şartlarının böyle kayda değer şekilde değişmesi karşısında Hz.Bahaullah'ın Kendi kaleminden şu anlamlı sözlerin çıkmasına şaşılır mı ? **Her şeye Kadir Allah... bu Hapishaneyi En Yüce Cennete, Cenneti Ala'ya çevirdi.**" 13

Hız.Bahaullah'ın, Akka şehri duvarları arasında bu dokuz yıllık mahpusluğunda çektiği sıkıntılar ve özellikle kışlada geçirdiği iki yıl, görevinin en acı günleriydi. Bununla beraber, en önemli Yazıları bu dönemde Kaleminden nazil olmuştur. Hz.Şevki Efendinin 'Hz.Bahaullah'ın zihninin en parlak suduru ' diye tarif ettiği Hz.Bahaullah'ın Devrinin Ana Kitabı olan Akdes Kitabı, daha önce de yazdığımız gibi, en büyük keder ve üzüntüler sırasında vahy olmuştu. Mesajının dünya krallarına ve hükümdarlarına son ikmalî bu dönemde gitmişti. Dünyanın taç giymiş kişilerine çağrılarının bu hapishane şehri sınırları içinden yapılmış olması manidardır. Doğduğu ülkede, bir taraftan Bedi gibi şehitlerinin kahramanlıkları ve kendini feda etmesi ile, diğer taraftan, Mirza Ebul Fazıl gibi Emrinin özverili ve son derece yetenekli mübelliğlerinin ortaya çıkmaları ile Bahai camiasının temellerinin büyük ölçüde kuvvetlenmiş olması da bu dönemde olmuştur.

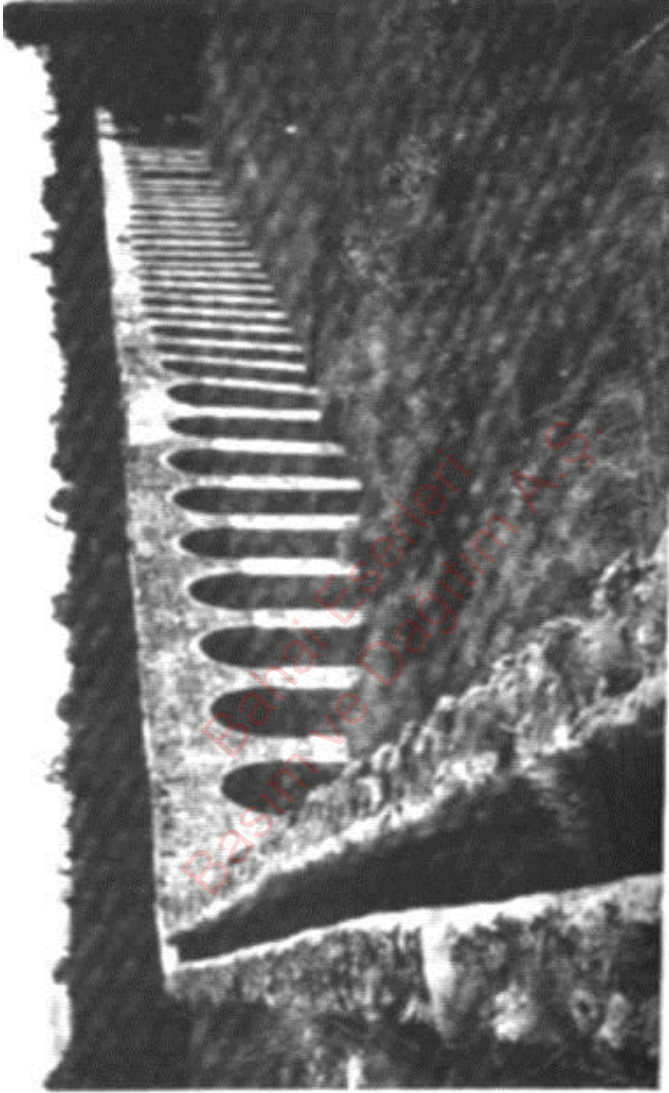
Ve anlamlı olarak, bu felaketli yıllarda ve bu Sicn-i Azam'da, Allah'ın Yüce Mazharının üzerine yığılmış keder ve sıkıntıların doğrudan bir sonucu olarak ki, geçmiş devirlerden beri, asırlar boyunca vurulan zincirlerden insanları kurtaracak muazzam ruhanî güçler serbest bırakılmıştı. Akka'da nazil olan Levihte aşağıda Hz.Bahaullah'ın da teyid ettiği gibi, daha henüz doğmamış olan nesillerin zulüm ve adaletsizliğin inkisarından kurtulmaları, gerçek hürriyet ve barış içerisinde yaşayabilmeleri için, Kendisinin zincirlere vurulmaya razı olduğunu buyurmuştur.

Cemal-i Kıdem, insanlık, esaret zincirlerinden kurtulsun diye, zincirlere vurulmağa razı oldu; dünya, hakiki hürriyete kavuşsun diye bu müstahkem kalede kalebentliği kabul buyurdu; Arzın sakinleri ebedi bir saadet ve refah görsün diye, hüznün ve keder bardağını son damlasına kadar içti. Bu, rahman ve rahim olan Rabbinizin rahmetindedir. Ey Tanrının birliğine inananlar ! Biz zilleti kabul ettik ki, siz izzet bulasınız; Biz darlığa katlandık ki, siz bolluğa çıkasınız. Bakınız, Tanrıya ortak koşanlar, dünyayı yeni baştan kurmağa gelmiş olan böyle bir Velinimeti, nasıl harap bir kasabada oturmağa mecbur tutmuşlardır ! 14

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.

HZ.BAHAULLAH'IN ABUD'UN EVİNDEKİ ÖZEL ODASI
Hz.Bahaullah'ın Başlığı divandaki genellikle oturduğu köşede

SU KEMERİ

Akka'ya temiz su getirilmesi için Hz. Bahauallah'ın isteği ile onarılan su kemeri

EK 1

Hz.Bab'ın Naaşının Transferi

Hz.Bab'ın ve kendisiyle birlikte şehit olan havarisi Mirza Muhammed Ali-yi Zunuzi'nin mübarek vücutları, 9 Temmuz 1850'de şehit edildikleri günün aynı akşamı, Tebriz şehrinin kapısının dışındaki kale hendeğine götürülmüş ve başına on nöbetçi konmuştu.

Hz.Bab ve arkadaşının, cenazelerinin kale hendeğinin kenarından götürülmesine araç olan kişi, Muhammed Şah'ın babasının hizmetinde çalışan bir subayın oğlu olan cesur ve mümin taraftarı Hacı Süleyman Han olmuştur. O çok nüfuzlu bir kişiydi. İnanan bir çok arkadaşlarının öldürülmelerine rağmen, zamanın başbakanı Emir Nizam, onun hayatının kurtulmasına sebep olmuştu.

Fakat, Efendisinin ölümünden iki yıl sonra, sevinçli kahramanlık ruhu içinde, o da şehit edildi ve Allah'ın bebeklik halindeki Emrine, büyük bir ışık saçtı. Vücudu kesilip, yaraların üzerine mumlar dikilen kişi oydu. Şehit olmazdan önce, vücudundan kanlar fışkırarak ve mumların alevi ile etleri yanarak Tahran sokaklarında gezdirilirken o, Rabbını öven nağmeler okudu.*

Şehit edilmeden önce, eğer imanını reddederse hayatının kurtulacağı kendisine söylendiği zaman söylediği şu sözler, Hz.Bab'ın hayatını tehdit eden yakın tehlikeden Onu korumak için Tahran'dan Tebriz'e doğru yola çıkan bir kimsenin cesaret ve sadakatının bir işaretidir. İki gün geç kalınca, onun yerine Hz.Bab'ın naaşını düşmanların elinden kurtarmak gibi tehlikeli ve son derece zor bir işi yaptı.

* Ayrıntılar için Nebil Tarihine bakınız.

'Damarlarımda kan dolaştığı sürece, ben asla Sevgilime olan imanımı reddetmek istemem ! İmam Alinin bir leşe benzettiği bu dünya, beni asla kalbimin Arzusundan alıkoyamaz.'* Ne şekilde ölmek istediği kendisinden soruldu. Ani cevabı şöyleydi: *' Vücutuma delikler açın ve her yaraya bir mum yakın. Vücutumun her yerinde dokuz mum yansın ve bu şekilde beni Tahran sokaklarında dolaştırın. Şehadetimin azametini şahit olmaları için halkı davet edin, öyle ki, ölümümün hatırası kalplerinde yer etsin ve benim felaketimin kesafetini hatırladıkları zaman, benim kucakladığım Işığı tanımaları için onlara yardım etsin. Ben darağacının dibine vardıktan sonra, vücudumu ikiye ayırın ve Tahran kapısının iki yanına asın, altından geçen kalabalık Hz.Bab'ın Dininin havarilerinin kalplerinde tutuşturduğu sevgiye şahit olsunlar ve onların sadakatlerinin ispatına baksınlar.'*¹

Tam istediği gibi öldü.

Ancak, Tebriz'e vardıktan bir kaç saat sonra, Hacı Süleyman Han şehrin belediye başkanının yardımıyla, (şahsi arkadaşıydı), Hz.Bab'ın naaşının kurtarılması için stratejisini planlamayı başardı. Belediye başkanı, arkadaşına bu hizmeti yapması için cesur ve cüretkar Hacı Allah-yar'ı çağırdı. Gece yarısı, Hacı Allah-yar Milan'dan (Azerbaycan eyaletinde bir kasaba) iki Babi eşliğinde bir kaç adamını Hz.Bab ve havarisinin naaşının bulunduğu yere götürdü. Cesetleri koruyan askerler, Hacinin adamlarıyla mücadele etmeğe cüret edemediler ve sabahleyin vahşi hayvanların cesetleri parçalayıp yediklerini söylemekten başka bir seçenekleri olmadı !

* İmam Ali (A.T.)

Kutsal naaş, ahbablardan birinin abasına* sarıldı ve Hacı Süleyman Han'a verildi. O da Milanlı Hüseyin'in yardımı ile Milanlı Hacı Ahmed'in ipek fabrikasına getirdi. Milanlı Hüseyin (o tarihi gecede Hacı Allah-Yar'a eşlik eden iki inanandan biriydi) daha sonra, Hacı Süleyman Han'ın Sevgilisinin yoluna canını verdiği gün, Tahran'da şehit edildi. Cenazeler iki gün ipek fabrikasında kaldı. Cesetler, bezlere sarılı olarak ipek balyalarının altına saklanmışlardı. Daha sonra özel tabuta konarak güvenli bir başka yere aktarıldı. Hacı Süleyman Han, Hz.Bahaullah ile haberleşti ve Onun talimatlarını bekledi.

Hacı Süleyman Han'nın gelişinin, Hz.Bahaullah tarafından yönlendirilmiş bir ilahi takdir olduğunu anlamak önemlidir. Hz.Bab'ın şehit edileceğinin yakın olduğu Ona haber verilir verilmez, Hz.Bahaullah, Hacı Süleyman Han'ı huzuruna çağırması ve ona derhal, acilen Tebriz'e gitmesi için talimat vermişti.

Şimdi, son haber Ona ulaştığı zaman, sadık kardeşi Mirza Musa'ya (Akay-ı Kelim) güvenilir birini Tebriz'e göndermesi ve tabutu Tahran'a getirmesi için talimat verdi. Denildiği gibi oldu ve kutsal naaş, Zencan yoluyla (orada bir akşam kaldı) Tahran'a getirildi. Hz.Bahaullah Tahran'dan Kerbela'ya ayrıldığı bir zamanda tabut geldi. Onun talimatları doğrultusunda, Hz.Bab ve arkadaşının naaşının bulunduğu sandık, Akay-ı Kelim'e teslim edildi. O da güvenilir bir yerde olan İmam Zade Hasan'ın† türbesine yerleştirdi. Bu işle görevlendirilmiş tek kimse Mirza Ahmed diye bilinen Kazvinli Mirza Abdul kerim idi.

* O zamanlar İran'da erkeklerin giyindiği bir çeşit palto

† Tahran'da bir Müslüman türbesi.

Bir süre sonra onu Hacı Süleyman Han'ın evine transfer ettiler; daha sonra İmam Zade Masum'un türbesine yerleştirildi. Türbenin kuzey köşesine kondu ve önüne duvar çekildi. Bu insanların dışında hiç kimse, onun nerede olduğunu bilmiyordu. Fakat Mirza Abdul Kerim ve Hacı Süleyman Han, her ikisi de 1852 yılında Nasreddin Şah'ın hayatına yapılan suikast teşebbüsünden sonra Babilere karşı yapılan büyük katliamda şehit oldular. Naaşın nerede olduğunu tam olarak bilen tek kişi Akay-ı Kelim idi.

Kutsal sandık, İmam Zade Masum'un türbesinde hicri 1284'e (Miladi 1867-68) kadar saklı kaldı. Hz.Bahauallah, Kaşanlı Mirza Aka'ya (Münip*) naaşı başka bir yere nakletmesi için Edirne'den talimat verdi. Akay-ı Kelim tam olarak naaşın yerini söyledi, fakat Münip o yeri bulamadı. Bunun üzerine Hz.Bahauallah Hacı Ahund diye bilinen Şahmirzadlı Molla Ali Ekber'e† ve Cemal-i Burujirdi'ye‡ bir Levih gönderdi ve sandığın derhal oradan götürülmesi için talimat verdi. Nerede olduğu konusundaki ayrıntıları gene Akay-ı Kelim verdi.

Daha sonra naaşın transferinin, Hz.Bahauallah tarafından direktif verilen bir ilahi takdir işlemi olduğu ispatlandı. Çünkü kısa bir süre sonra, İmam Zade Masum'un türbesinin bakıcıları geniş bir onarım işi başlattılar ki, bu, o türbenin duvarların birinin arkasındaki o değerli emanetin sırrını mutlaka açığa çıkaracaktı. Böyle bir buluş kutsal naaşın korunması için, korkunç sonuçlar verebilirdi.

* cilt 1 S. 287-91 ye bakınız

† Daha sonra Emrin Eli olarak tayin edildi. Onun hayatı ve hizmetlerinden bir sonraki ciltte bahsedeceğiz.

‡ Emrin ileri gelen mübelliğlerindendi. Dana sonra nakız oldu. cilt 2 'ye bakınız.

Hacı Ahund ve Cemal sandığı bulmayı başardılar ve onu, İmam Zade Masum'un türbesinden aldılar. Onu Tahran'ın dışında tanınmış Şah Abdul Azim'in türbesinin bulunduğu köye götürdüler. Sandığın o bölgede bırakılması koşullarını uygun bulmadıklarından onu, Çeşm-i Ali köyüne doğru götürdüler. Yolda halkın pek uğramadığı eski ve yıkılmış Maşallah camiine rastladılar. Güneş batıncaya kadar orada beklediler. Hacı Ahund sandığı açtı ve alaca karanlıkta Dinin Şehit Peygamberinin kalıntlarına göz attı. Korkuyla karışık ne büyük bir huşu , saygı ve keder onun ruhuna inmiş olsa gerekti ve o anda onun kalbinde ne gibi duygular uyanmış olmalıydı, kimse bilemez. Fakat, onun imanının derecesini ve Emre olan sadakatini ve kişiliğinin titreşen tabiatını bildiğimiz için, böyle büyük bir olayın onun ruhuna yaptığı baskıyı tahmin edebiliriz. Söylenişine göre, eski kefene yerleştirilmiş bir çiçek kurusunu bulmuş, belki de Hacı Süleyman Han'ın sevgi dolu sadakatinin bir sembolüydü.

Hacı Ahund ve Cemal naaşı ipekli bir kefene daha sardılar ve sandığı kapadılar. Onu duvarın bir oyuğuna yerleştirdiler ve o yıkık binada bulunan eski tuğlalarla duvar ördüler.

O gece o ikisi yakındaki bir köye döndüler. Ertesi gün başkente gitmeden önce o yeri ziyaret etmeğe karar verdiler. Oraya vardıkları zaman, dehşet içinde gördüler ki, birisi duvarın o kısmını açmış ve sandığı kırmış. Fakat çok geçmeden sandıktaki naaşa dokunulmamış olduğunu gördüler. Bu, iki kişinin sandığı eski binaya yerleştirdiğini gören ve bunun bir çeşit hazine olduğunu düşünen ve öyle bir şey olmadığını anlayan birinin işi olmalıydı. Hacı Ahund ve Cemal derhal sandığı kapatıp onu oradan aldılar. Her ikisi de eşeğe binmişlerdi; bunlardan birisi, sandığı önünde tutuyordu ve böylece Tahran'a doğru yollandılar.

O günlerde şehir kapılarındaki muhafızlar şehre giren insanları ararlardı. Görevliler sandığı açarlar diye Hacı Ahund ve Cemal son derece endişeliydi. Fakat, bu olayda İlahi takdir kendine düşeni yaptı. İkiisi şehir kapısına yaklaşırken, beklenmedik şiddetli bir fırtına baş gösterdi, sağanak yağmur ve her taraftan sert rüzgarlar esmeğe başladı. Kalabalık halk sığınacak bir yer bulmak için şehir kapısından içeri koşular ve Hacı Ahund'la Cemal de onlarla birlikte gittiler.

Sandığı tanınmış bir inanan olan Mirza Hasan-ı Vezir'in evine götürdüler. Hacı Ahund, o evi kiraladı ve o kutsal emanetin bekçisi olarak evde oturdu. Kutsal naaş, yaklaşık on dört ay, o evde saklandı, fakat, bir süre sonra, onun nerede olduğu artık gizli değildi. Ülkenin her yerinden evi ziyaret etmek üzere inananlar geldiler ve onun bulunduğu odanın eşliğinde dualar ettiler. Bunun açığa çıkmasından meydana gelecek olan sonuçlardan paniğe kapılan Hacı Ahund, o zamanlar Akka kalesinde kalebent olan Hz.Bahauallah'a olayı bildirdi. Hz.Bahauallah haberi alır almaz, Emmini olan Hacı Şah Muhammed'in, derhal Tahran'a gitmesini ve kutsal naaşın, güvenilir bir başka yere nakledilmesini buyurdu.

Bunun hemen akabinde, Hacı Muhammed Tahran'a gitti. Hz.Bahauallah'ın Hacı Ahund'a hitap eden Levhini kendisine verdi. Bu Levihte Hz.Bahauallah sandığı Hacı Şah Muhammed'e teslim etmesi talimatını veriyordu. Vurgulama gizlilik üzerineydi ve Hz.Bahauallah, bu kutsal emanetin sahibine, saklayacağı yer hakkında herhangi bir soru sormamasını emrediyordu. Hacı Ahund sandığı Hz.Bahauallah'ın Eminine teslim ettikten sonra, hangi yöne götürüldüğüne bile dönüp bakmadı.

Hacı Şah Muhammed bir inananın yardımıyla sandığı, İmam Zade Zeyn'in türbesinin iç bölümüne gömmeği başardı ve orada on altı yıl kaldı.

Hicri 1301 (1884-85) de Hz.Bahauallah Tahran'da oturan inananlardan biri olan İsfahanlı Mirza Asadullah'a,* naaşın, İmam Zade Zeyn'den alınarak, güvenli bir başka yere nakledilmesi için talimat verdi. Sandığın tam olarak yeri Hz.Bahauallah tarafından planlanmış ve bu plan Mirza Asadullah'a gönderilmişti. Şu hatırlarda tutulmalıdır ki, bir tabutun hiç kimse görmeden bir İslam türbesine gömülme işlemi ve daha sonra, aynı şartlar altında onun oradan nakli, büyük bir hikmet, dikkat ve cesaret gerektiriyordu. Hiç şüphe yoktur ki, bu önemli görevi yapmak için görevlendirilen kimseler, ilahi Takdirin görünmez güçleriyle desteklenmiştir.

Hz.Bab'ın naaşının, bu evlere götürülme tarzı ilginçtir. Bu gösterir ki, onun korunması için görevlendirilen kişiler, işlerini, büyük bir hikmet ve dikkatle yapmışlardır.

Aşağıdaki hikaye, Hz.Bab'ın naaşının İsfahanlı Mirza Hüseyin Ali'nin evine naklinin, kendi şifahi hikayesinin bir çevirisidir:

İsfahanlı Mirza Asadullah ve karısı, Tahran'da benim evimde kalmak üzere geldikleri zaman, yaklaşık 1269 Şemsi, (1871 miladi) senesiydi... Bir kaç gün sonra Arz-ı Akdes'e doğru yola çıkacaklarını bana bildirdiler ve bazı önemli şeyleri ihtiva eden bir kutuyu bana emanet etmek istediklerini söylediler. Dönüşlerinde onu geri alacaklarını belirttiler. Kabul ettim. Ertesi gün, karısıyla birlikte tahta bir sandık getirdiler ve büyük bir huşu ile onu evimin girişinin bitişiğindeki odaya yerleştirdiler.

* Münire hanımın (Hz.Abdulbaha'nın eşi) kız kardeşi ile evlenmişti. Dr. Ferid onların oğluydu. Onun rezilce davranışları Hz.Abdulbaha'yı çok üzmüş ve sonunda o, nakızlardan olmuştu. Mirza Asadullah da ömrünün sonuna doğru bozulmuştu.

Odanın kilitletlenmesini bir iki gün oraya kimsenin girmemesini rica ettiler. Odayı kilitledik ve anahtarı aldı.

Ertesi gün, Mirza Asadullah ve karısı boş bir çelik sandık getirdiler. Odaya girdiler ve perdeleri çektiler. İçerde ne yaptıklarını kimse göremiyordu. Dört saat kadar odada kaldılar. Sonra kapıyı açtılar ve beni içeri çağırıldılar ve şöyle dediler: ' Bu sizin göz kulak olmanız için verilen bir emanettir.'

Yeni olan çelik sandığın odanın ortasına yerleştirilmiş, asma kilit vurulup mühürlenmiş olduğunu gördüm; kuvvetli bir gül yağı kokusu odayı doldurmuştu. Sandığı odadaki boşluğun içine yerleştirdik. Bir duvarcı ustası olan bir Bahai genç tuğlalarla duvardaki oyuğu ördü.*

Her hangi bir emanetin korunması ve güvenli saklanması zor bir iştir, özellikle kendisine emanet edilen şeylerin Hz.Bab ve Hz.Bahaullah'ın el yazılarıyla yazılı Kutsal Yazılar ve Levihler olduğunu bilir.

İşte bu bakımdan, Mirza Asadullah'ın ayrılmasından sonra, bütün kalbimle onun emanetini muhafaza etmeğe kendimi adadım. Bir süre o odada yattım, fakat bir zaman sonra o odada yatmaktan vazgeçtim.

Tahran'da Emrin düşmanları Bahailere karşı işkencelerini yeniden başlatıp ve bazı inananları hapse atmaya başladıkları zaman, iki yıl kadar geçmişti... Ahbapların evlerinin talan edilebilecekleri hakkında bazı söylentiler vardı.

* O günlerde, ahbapların, kutsal Yazıları, çelik bir kutuya koyup yere veya duvarın bir oyuğuna yerleştirmeleri ve tuğla ile veya başka bir maddeyle örmeleri olağan bir şeydi.

Düşmanlar eve saldıracak ve bize emanet edilen sandığı alacaklar diye bu haber, bizde büyük bir endişe yarattı. Bunun üzerine bir aile meşvereti yaptık ve onun daha emin bir yere saklanması gerektiğine karar verdik. Sandığı derhal bir başka odaya taşıdık. Duvarlardan birine bir delik açtık, sandığı ortasına dikine olarak koyduk ve sandığın önüne duvar ördük ve geceleyin sıvadık. Hatta, sabaha kadar sıva kurusun ve duvarın diğer kısımlarından farklı görünmesin diye odada büyük bir ateş yaktık. O akşam Mirza Asadullah'a bir mektup yazarak fanatik çapulcuların Tahran'da yarattıkları huzursuzlukları ve kabadayuların bu mazlum topluma zarar vermek için tehdit ettiklerini ve imkan bulurlarsa inananların evlerine saldıracaklarını ve yağma edeceklerini bildiren bir mektup yazdım... O bakımdan mümkün olduğu kadar çabuk Tahran'a dönmesini ve emanetini geri almasını önerdim.

Bir zaman sonra, Mirza Asadullah'dan, uygun bir zamanda durumu Hz.Abdulbaha'ya bildireceğini ve izin verildiği zaman sandığı geri almak için geri dönebileceğini söyleyen bir cevap geldi. Yaklaşık bir yıl sonra, Tahran'a vardı ve bizim eve geldi. Sandığı delikten çıkardık ve ona teslim ettik. Sandığı dikkatle inceledikten sonra alıp götürdü ve başka bir inananın, Ağa Muhammed Kerim-i Attar'ın evine yerleştirdi.

Yaklaşık altı ay sonra, Mirza Asadullah'tan dört yıl boyunca bana emanet edilen sandığı korumaktaki bütün gayretlerim için bana teşekkür eden bir mektup aldım. Benim evimde saklanan emanetin son derece değerli olduğunu ve hatta gelecekte benim torunlarımın o evde muhafaza edilmesinden gurur duyacaklarını söyleyerek sözlerine devam etti... Sonra, sandığın, Hz.Bab'ın kutsal vücudunun kalıntılarını ihtiva ettiğini bana açıkladı ! ...

Bu mektubu okuduktan sonra derhal bazı inananları eve davet ettim ve onlara mektubu okudum. Eşi az görülen muhteşem bir toplantı oldu... Dünyanın Sevgilisinin aşıkları çok mutluydular. O kutsal yerde secde ettiler ve sevinçli şarkılar ve münacatlar okudular.

HZ.Bab'ın kalıntıları hicri 1316 (miladi 1899) tarihine kadar Aga Muhammed Kerim-i Attar'ın evinde kaldı. Hz.Abdulbaha'nın talimatları üzerine, sandığın içinde ne olduğunu bilmeyen bir kaç inananın yardımlarıyla Mirza Asadullah, kutsal kalıntıları Bağdat, Şam ve Beyrut üzerinden Akka'ya gönderdiler. 31 Ocak 1899 tarihinde selamle Akka'ya vardılar.

Kutsal kalıntılar, on yıl boyunca gizlice Arz-ı Akdes'de, bir süre Akka'da Hz.Abdulbaha'nın evinde ve daha sonra Kermil dağında bir yerde saklandılar. Bu arada, bütün zorluklara rağmen ve düşmanların yarattıkları huzursuzlukların ortasında ve Nakızların kötü hareketlerine rağmen, Hz.Abdulbaha, Hz.Bahau'llah'ın Kermil dağında seçmiş olduğu arsada Hz.Bab'ın türbesi için altı oda yaptırmayı başardı.* Hz.Abdulbaha Rangoon Bahailerine mermerden bir lahit'in yapılmasını ısmarladı. Bu yapıldı ve lahit Hz.Abdulbaha'ya hediye olarak gönderildi. Tek taştan oyuldu ve yan tarafına Mişkin Kalemin† el yazısıyla İsm-i Azam kazındı. Bu ve bununla beraber sert tahtadan bir tabut deniz yoluyla Hayfa'ya ulaştı. Onun nakli için vasıta olmadığından, lahdi içeren sandık, tahta silindirlerin üzerine yerleştirildi ve limandan dağın tepesine kadar insan gücüyle çekildi.

* Bir sonraki ciltte Hz.Bahau'llah'ın Kermil dağına ziyaretiyle ilgili olarak bu konuya ayrıntılarıyla anlatacağız.

† cilt 1, S. 24-6

Emrin Velisi Hz.Şevki Efendi, Hz.Abdulbaha'nın Kermil dağında yaptırdığı türbeye Hz.Bab ve arkadaşının kutsal kalıntılarının ebedi istirahatgahına yerleştiği zamanı, tarihi ve duygulandırıcı olayı şöyle tarif eder:

" Nihayet, saltanat sahibi düşmanın tahtını kaybettiği yıl içinde ve ilk Amerikan Bahai Konvansiyonunun, Maşriku-l Ezkar inşası için daimi bir milli teşkilat kurmak amacıyla Şikago'da toplandığı sırada, iç ve dış düşmanların durmak bilmeyen manevralarına rağmen, Hz.Abdulbaha teşebbüsünü başarı ile sona erdirdi. Hicri 28 Sefer 1327 (1909) gününe rastlayan, mahbusiyetinin sona ermesini izleyen ilk Nevruz bayramının birinci günü, Hz.Abdulbaha mermer lahdi hazırlanmış olan mahzene büyük bir emekle naklettirdi ve akşam tek bir lambanın ışığında, Doğudan ve Batıdan gelen müminlerin huzurunda, hem vakur, hem duygulandırıcı bir hava içinde, Hz.Bab'ın ve arkadaşının mübarek naaşlarının bulunduğu tahta tabutu, Kendi elleriyle lahde yerleştirdi.

Her şey bitip, Şiraz'lı Şehit Peygamberin cismani kalıntısı, sonunda, Allah'ın kutsal dağının bağrındaki ebedi istirahat mahalline güven içinde tevdi edildikten sonra, sarığını, pabuçlarını ve cüppesini çıkartmış olan Hz.Abdulbaha, hala açık bulunan lahdin üzerine eğildi, gümüş rengi saçları yüzünün çevresinde dalgalanarak, siması aydınlık ve şekil değiştirmiş bir vaziyette, alnını tahta tabutun kenarına dayadı, yüksek sesle hıçkırdı ve oradaki herkesi Kendisiyle beraber ağlatan bir ağlayışla ağladı. O geceyi duygularının ağırlığı altında uykusuz geçirdi.

Sonradan, bu yüce zaferi müminlerine haber veren bir Levihte buyuruyor: ' En sevindirici haber şu ki, Hz.Bab'ın mübarek ve parlak naaşı... düşmanların üstünlüğü

yüzünden ve hainlerin korkusundan altmış sene oradan oraya nakledilip rahat ve huzur görmedikten sonra, Ebha Cemalin rahmetiyle Nevruz günü, kutsal tabut içinde Kermil Dağındaki Mübarek Türbeye törenle yerleştirildi... Tuhaf bir tesadüfle, Aynı Nevruz* günü Şikago'dan çekilen bir telgraf, Amerikan merkezlerinden her birindeki müminlerin birer delege seçerek o şehre gönderdiklerini ... ve Maşrık-ul Ezkar'ın yeri ve inşaatı için kesin karara varıldığını haber veriyordu.' 2

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.

* cilt 1 S.272 - o gün, başka bir önemli olay için (A.T.)

EK II

GULPAYEGAN'LI MİRZA EBUL FAZIL

Mirza Ebul Fazıl'ın Hz.Bahaullah'ın Dinine katılması 5.bölümde anlatılmıştır. O Emrin ileri gelen bilim adamı olacaktı.

Mirza Ebul Fazıl'ın tebliğ aktiviteleri, Emri kabul ettikten hemen sonra başladı. Hemen hemen kırk yıldan fazla bir zamana uzanan bütün Bahai kariyeri, halka Emri öğretmek ve Bahaileri, Emrin hakikatinde derinleştirmekle geçti.

Mirza Ebul Fazıl ahbablara katıldıktan yaklaşık beş yıl sonra, Hz.Bahaullah, onun adına yazılmış bir Levihde¹ ona ayağa kalkmasını ve dünya halkına, 'En Büyük Bildiri' haberini anlatmasını, onlara 'En Yüce Ufkun' görünümünü göstermesini ve onları, bu günde 'Allah'ın Sesine' kulak vermeye davet etmesini emretmiştir.

Bu Levih ve Hz.Bahaullah'ın emri, Mirza Ebul Fazıl üzerinde onu derhal harekete geçiren bir etki yarattı. Bir zaman sonra, bu Levhi alıntılanarak ve Hz.Bahaullah'ın teyidinin, onu her taraftan saracağını bilerek dünya halkına hitap eden şu meydan okuyucu sözleri yazdı:

Ve son zamanlarda Yaradılış Rabbinin kulları arasında kendisini bir hiç olarak gören ve İkan denizinden sadece bir damla içen bu kul , Rablar Rabbinin yukarda alıntıdaki hayırlı sözlerini hatırında tutarak, her hangi bir milliyetten, herhangi birini, bu büyük Dinden haberdar etmeğe ve o kişinin dininin hakikatinin de kurulmuş olduğu açık delillere dayanan geçerliliğini ispat etmeğe hazırdır. Eğer o kimse felsefe ve mantık ehlindense, entelektüel ve rasyonel ispatlarla*

* Onun için nazil olan Hz.Bahaullah'ın bir Levhine referanstır.

ispatlar ve eğer karşı ve mücadelecisi ise, onu ikna edici ve bağlayıcı ispatlar ileri sürmekle onu ikna eder ve sustururum. Bu, doğru yol yanlış yoldan, hakikat yalandan, sağlık hastalıktan ayırt edilsin diyedir. Biz bunu söylerken, Allah'a güveniriz, Yüceler olsun O'nun şanına. 2

Bu büyük ve tanrısal kişinin ileri gelen eserlerinden biri olan Feraid'de yazıp neşrettiği sözler, boş sözler değildir. Söylediği her şey gibi de hayatını yaşadı. Değişik geçmişe sahip ve değişik dinlerden sayısız kimselerle yalnız konuşmalar yapmakla kalmadı, yüzlercesini Emre getirdi, ayrıca, her görüş açısından Bahai ispatlarının temellerini de , henüz doğmamış olan nesiller onlardan öğrenirler ve Hz.Bahauallah'ın Dininde bilgilerini ve anlayışlarını derinleştirirler diye gelecek kuşaklara bıraktı.

Mirza Ebul Fazıl bilgisi ile tanınmıştır. Müslümanken aldığı Ebul Fazıl ismi bilginin babası anlamına gelir. Hz.Abdulbaha bir Levhinde ona bilginin babası, onun anası ve kardeşi diye hitap eder. Fakat onu tanıyan kişiler bilgi ve anlayış söz konusu olduğu zaman onun Bahai olmazdan önce ve sonrası arasında muazzam bir fark olduğuna şahadet etmişlerdir. Hz.Bahauallah'ın Diniyle tanışmadan önce boş hayaller ve hurafelerin timsali olduğunu ve vizyonunun bunlarla örtülü olduğunu kendisi de teyit etmiştir. Hacı Mirza Haydar Ali onun için şöyle yazar:

Saygı değer ve çok sevilen Ebul Fazıl, İsfahan şehrini varlığı ile süslemiştir. Daha önce İsfahan'da öğrenciliğinden beri bilim adamları ve okumuş insanlar tarafından tanınmış bir kimsedir. Bu insanlar onunla tanışmışlar ve geçmişteki kişiyle onun aynı kişi olmadığını anlamışlardı. Onun geniş bilgisi, ilmi ve konuşma gücü ile herkesten önde geldiğini itiraf ederler. Geçmişte o, bir damlaydı, şimdi, o, dalgalanan bir

denizdir. O zaman sade bir zerre ve şimdi, parlayan bir yıldız.... 3

Mirza Ebul Fazıl, Hz.Bahau'llah'ın Dinini kabul ettikten hemen sonra, Tahran'daki Teoloji kolejinin başkanlık görevini bırakmaya zorlanır. O zamana kadar halk arasında olduğu kadar hükümet ve din adamları çevresinde sahip olduğu yüksek makam ve şeref, aşağılanma ve eziyetlere dönüştü. İki kez hapsedildi, ikincisi yirmi iki ay sürdü. Çok mütevazı bir hayat sürdü ve çok zaman bir yazıcı olarak* az bir para kazandı. Hz.Bahau'llah'a olan bağlılığı sınır tanıımıyordu. Fakat Rabbına bağlı olduğu kadar da bu dünyadan arınımıştı, yalnızca bu, Onun bütün güç ve sıfatlarını ona bahşetti. Dua ve münacat onun hayatının köşe taşıydı ve onlarla kalbinin aynasını öyle bir mükemmellikle parlattı ki, onunla tanışan kimselere Hz.Bahau'llah'ın Dininin ışığını yaydı.

Mısır'da iken önce imanını açıklamadı. Ona bunu Hz.Abdulbaha tavsiye etmişti. Meşhur El Ezher üniversitesinin pek çok bilginleri ve profesörleri ve başkaları onun bilgisinin derinliğini ve büyüklüğünü gördüler ve onun kişiliğine cezboldular. Onun bir Bahai olduğundan şüphe etmediklerinden, taassupları yoktu ve büyük sayılarla etrafında toplandılar. Onun dudaklarından akan ruhani bilginin akışı o kadar büyüktü ki, büyülenmiş gibi dizinin dibine oturmuşlardı ve bazıları Kur'an ve diğer ruhani konuların hakikatlerinin açıklamaları ile kendilerinden geçmişlerdi.

Bilim adamlarının Mirza Ebul Fazıl'a gösterdikleri saygıya bir örnek olarak aşağıdaki şu alıntı zamanın

* O günlerde okuma yazma bilmeyenler kendilerine mektup yazması için bir yazıcının hizmetini isterlerdi. Mirza Ebul Fazıl, inananların büyük ihtiyacı olan Bahai kutsal kitaplarını kopya etmek suretiyle de az bir para kazanırdı.

bilginlerinden ve gazeteci Abdurrahman-ı Barakuki tarafından yapılan bir övgüdür:

Sekiz yıl önce, İran'dan gelen Ebul Fazıl adında bilgin birinin Kahire'de oturmakta olduğunu işittik. Bilim adamları için bir hayranlık noktası ve bilgi, anlayış peşinde koşanlar için ziyaret merkezi olduğu bize söylendi. Kaldığı yeri araştırdık ve onu görmeğe gittik. Orada ince yapılı ve orta boylu birini gördük. Yaşlıydı, yetmiş yaşının üstünde, fakat canlılık, şevk, zeka ve iç görüş keskinliği açısından otuz yaşında bir adam gibiydi... Sözlerinin tılsımı ve konuşmalarının letafeti ile zihinlerimizi fethetti. Çok geçmeden onun sadık havarileri olduk, öyle ki, onun dizinin dibinde oturmaktan daha çok arzu edilecek bir şey yoktu ve onun anlattıklarından daha tatlı bir hikaye bulunamazdı. Onunla birlikte oldukça ve kişiliğini inceledikçe, ona o kadar çok saygı duyduk ve onun yüce makamının bilincine vardık. 4

Mirza Ebul Fazıl'a büyük saygı duyan o bilim adamları arasından bazıları onun, sadece Allah'ın seçkin kişilerine ihsan edilen ilahi güçlerle bezenmiş olduğuna inanacak kadar ileri gittiler. Bunlardan biri, Şeyh Bedreddin-i Gazzi idi. Mirza Ebul Fazıl'ın Bahai olduğunu öğrenen diğer otuz kadar bilim adamı gibi daha sonra o da, hararetle bir Bahai oldu.

Şeyh Bedreddin, Mirza Ebul Fazıl'ın konuşmalarını dinlerken nasıl vecde geldiğini anlatır. Bir süre sonra Mirza Ebul Fazıl'ın büyük bir ruhani makama sahip ve diğer kimselerin üzerine yüceltilmiş, Allah'ın seçilenlerinden olduğu sonucuna vardı. Bir çok ahababa şifahi ifadelerinde şöyle söyledi:

Onun makamını sordum ve makamı olmadığını söyledi. Bir gün ona sade bir şekilde, 'Ey hocam neden benden saklıyorsun ? Eğer sen Allah'ın bir seçkiniysen ve

bir makamın varsa, lütfen bana söyleyin çünkü ben seni kabul edeceğim ve arkandan gideceğim.' Benim bu sözüm güldü ve bu sırrın cevabını başka bir zamana erteledi. Aradan zaman geçti ve ben Filistin'e gitmek üzere ayrılmalıydım. Oradayken Hz.Abdulbaha'nın huzuruna varmamı söyledi. İtaat ettim, Onun huzuruna çıktım ve Emrin gerçeğini keşfettim.

Bir kaç yıl geçti ve ben Mirza Ebul Fazıl'ı görmedim. Mısır'a döndüğüm zaman ona orada rastladım ve ona dedim: ' Geçmişte sizinle tanıştığım zaman, sizin eşsiz bir kimse ve bu dünyada eşi olmayan biri olarak kabul ettim, fakat Serkar Ağa'nın kutsal huzuruna müşerref olduğum zaman, o dalgalanan denizin yanında sizin bir damladan başka bir şey olmadığını gördüm.' Bunu duyunca, Mirza Ebul Fazıl sevinçle doldu ve mutluluk içerisinde kollarını boynuma doladı ve bana: ' Şimdi biliyorum ki, sen hakikati tanımışsın, ' dedi 5

Mirza Ebul Fazıl'ın hayatının göze çarpan yönü, onun, Rabbının iradesine mutlak teslimiyetiydi. Ahd-i Misak'a olan sebatı ve Hz.Bahaullah ile Hz.Abdulbaha'nın isteklerine itaati sınır tanıımıyordu. Emrin öğreti ve sözlerinden bir az dahi olsa sapmayı düşünmektense ölmeği tercih ederdi. Mirza Ebul Fazıl'ı tanıyan Hüseyin Ruhi Efendi adında bir inananın kaydettiği bir hikaye bu noktayı açıkça örnekler.

Ben Akka'dayken, Muhammed-Hüseyin Vekil adına yazılan, Hz.Abdulbaha'nın Levh-i Dukhan diye bilinen Levhinin bir kopyası elime geçti... Mısır'a vardığım*

* Batıda bu Levih 'Temizlik Levhi' diye bilinir ve Abdulbaha, Selections kitabının S.145-50 de yayınlanmıştır. Bahai Dininde sigara yasaklanmamıştır. fakat temizlik ve sağlık açısından Hz.Abdulbaha sigara kullanmamak için insanları uyarmıştır.

zaman, sigara içmeği onaylamayan bu Levhin içeriğini Mirza Ebul Fazıl ile paylaştım.

Ona Levhi okumayı henüz bitirmemiştim ki, sigara tabakasını çıkardı sokağa fırlattı ve sigara tiryakisi olduğu halde, bunun onun için son olduğunu söyledi. Kendi sigarasını elle kendisi sarar, birisi bitmeden ötekini öncekinden yakar ve sabahtan akşama kadar aralıksız içerdi. Bana şöyle dedi:

'Ey Ruhi Efendi, Elli beş senedir sigara içerim ve buna bağımlıyım. Yakında nikotinin etkisi ile vücudumun bir kısmının felç olacağını göreceksin.'

Kollarından birinin paralize olması ve onu oynatamaması uzun sürmedi. Bu iki yıl sürdü. Doktorlar tekrar sigaraya başlamasını ısrarla söylediler fakat o, ' Hz.Abdulbaha'ya itaatsizlik etmektense ölmeği tercih ederim, ' diye cevap verdi. 6

Aşağıdaki Levh-i Dukhan'dan bir parçadır :

Bakınız, Allah'ın nazarında temizlik ne kadar hoş a gidendir ve Peygamberlerin kitaplarında özellikle nasıl vurgulanmıştır; çünkü Kutsal Yazılar temiz olmayan bir şeyi yemeği ve kullanmayı yasaklamıştır. Bu yasakların bazıları mutlak ve herkes için geçerlidir ve verilen yasayı her kim çiğnerse Allah'tan menfur kılınır ve inananlar tarafından dışlanır. Örneğin bu gibi şeyler kati surette yasaklanmış, bu suçların işlenmesi çok ciddi bir günah sayılır. Aralarında o kadar iğrenç eylemler vardır ki, onların isimlerinden bahsetmek dahi utandırıcıdır.

Fakat yasaklanmış başka şeyler vardır ki, hemen zarar verecek şeylere sebep olmazlar ve onların zarar veren etkileri ancak yavaş yavaş ortaya çıkar; böyle eylemler de Rabba karşı tiksindiricidir ve Onun nazarında ayıplandır ve iticidir. Fakat bunların

mutlak kanunsuzlukları, Kitap'ta açıkça konmamıştır, ancak onlardan imtina etmek temizlik, saflık, sağlığı korumak ve müptelalıktan serbest olmak için lazımdır.

Bunlardan arasında en sonda bahsedilen, kirli, kokucu, itici olarak tütün içmektir. - kötü bir alışkanlık ve zararlılıklarından birisi yavaş yavaş herkese aşikar olmasındır. Her uzman doktorlar ve testlerle de bu sabittir - Tütünün bileşenlerinden birisi ölümcül zehirdir ve sigara içen kimse, pek çok değişik hastalıklara açıktır. Bu nedenle sağlık açısından tiksindiricidir...

Benim söylemek istediğim, tütün içmek onaylanmayan, tiksindirici, son derece pistir; derece derece de olsa, sağlığa son derece zararlıdır. Aynı zamanda fuzuli para ve zaman kaybıdır ve kullanımı, zararlı bir alışkanlığın avı yapar. O halde, Ahd-i Misak'da sabit kalanlara bu alışkanlık, mantık ve deneyimle kınanmıştır. Bundan vazgeçmek bütün insanlara iç rahatlığı, beyin huzuru getirecektir. Dahası, temiz bir ağız ve lekesiz parmaklar ve kötü ve itici kokulu saçtan ari kalmayı mümkün kılacaktır. Bu uzun mektubu aldıktan sonra mutlaka ahbablar, ne şekilde olursa olsun ve hatta bir zaman sonra bu kötü alışkanlıktan vazgeçerler. Benim ümidim böyledir.

Afyon'a gelince, o pis ve melundur. Allah onu kullanana verdiği cezadan bizi korusun. En Kutsal Kitab'ın açık metnine göre, o yasaklanmıştır ve onun kullanımı tamamen yasaklanmıştır. Sebep, afyon kullanımının bir çeşit delilik olduğunu gösterir ve deneyim kullanan kişinin, beşer aleminden tamamen irtibatının kesildiğini doğrular. Allah böyle iğrenç bir eylemin suç işlemesine karşı herkesi korusun. İnsan

olmanın temellerini harabe halinde bırakan bir eylem ve kullanımı ilelebet mal ve mülkünden eder. Çünkü afyon cana bağlanır, öyle ki, kullanan kişinin bilinci ölür, aklı gider, algulamaları aşınır. Yaşayanı ölüye çevirir. Tabii ıstıyı söndürür. Afyonun yaptığından daha büyük bir zarar düşünülemez. Onun adını dahi anmayan kimseler ne kadar şanslıdırlar; o halde düşünün onu kullanan kişi ne kadar sefildir...

O halde büyük gayret gösteriniz. Her şey bir yana, Hz.Abdulbaha tarafından aziz tutulan, saflık ve kutsallık Baha ehlini ayırt edecektir; her türlü mükemmellikte Allah'ın ehli diğer bütün insanları geçecektir; hem dış ve hem de iç görünüşleriyle, diğerlerinden üstün olduklarını kanıtlayacaklardır; paklık, lekesizlik, arıtma ve sağlığı korumak, bilen kişilerin öncü kıtalarının liderleri olacaktır. Ve esareten kurtulmakla, onların bilgileri, kendilerini kontrol etmeleri, saf, hür ve hikmetliler arasında birinci olacaklardır. 7

Ve sonuçta, Mirza Ebul Fazıl'ın eserleri gösterir ki, onun kişiliği Hz.Bahau'llah'ın teyid ve gücüyle desteklenmişti. Hz.Bahau'llah'ın Dininin edebiyatında, Kutsal Yazılar ve Emrin Velisi Şevki Efendi'nin yazılarının dışında, onun eserlerinin, en ilham verici, en bilgi verici, en meydan okuyucu ve en hacimli olduğunu iddia etmekle abartılmamış olur. O, kendisini, Hz.Bahau'llah'ın Vahiy okyanusuna batırmış en yetenekli ruhani dalğıç ve -derinliklerinde saklı yatan gerçekleri ve sırları sayısız kitaplarının sayfalarını hakikatleriyle dolduran - bol miktarda sonsuz değerli incileri çıkaran biri olarak tarif edilebilir. Doğuda hemen hemen bütün Bahai mübelliğleri onun kitaplarını genel olarak dinin daha derin incelenmesine ve özellikle Hz.Bahau'llah'ın Dininin ispatları için taban olarak kullanmışlardır. Onun açıklamaları ve geçmiş dinlerden Kutsal

Kitaplarından çok bol alıntıları ile Emrin savunması için kendisinin yazmış olduğu savunmalar, bilginler ve Doğulu ve Batılı yazarlar tarafından kullanılmıştır.

Onun geniş ölçüde eserlerini sıralamak veya onları takdir etmek için yazmak bu kitabın konusu dışındadır. Şu kadarını söylemek yeterlidir ki, sırf edebiyat açısından, zamanın kritikleri tarafından süper olarak nitelendirilmişler, içerikleri ise, bir taraftan ahabplara ve akılı selim sahibi kişilere ilham vermiş ve diğer taraftan, düşmanları mağlup etmiş ve susturmuştur. Hakikaten, Emrin savunmasında, Hz.Bahau'llah'ın Dininin ilerlemesi ve korunması için, en büyük bağışlarından birisi, onun muazzam başarısıdır. Düşmanlar ne zaman Emre karşı çıktılar ve iftirada bulundularsa, onun kalemi kuvvet yönünden kendisini hissettirircesine savunmaya hazırды. Bu düşmanları şaşrtır ve dostları güçlendirirdi. Orijinal karalaması üzerinde herhangi bir düzeltme yapılmadan basılan 800 sayfanın üstündeki Feraid kitabı, en güzel bir örnektir.

Hz.Bahau'llah, Emrini savunmak için ayağa kalkanlara övgü için şöyle buyurmuştur:

Tanrının Emrine saldırıp onu reddeyleyenlere karşı kaleme sarılarak müdafaada bulunan kimseye bütün Mele-i Ala'nın imreneceği bir makam inayet kılınır. O makamı ne kalem tasvir edebilir, ne dil tavsif. Her kim bu gün, bu mukaddesler mukaddesi , yüceler yücesi ve kutlular kutlusu Emirde sebat ve istikamet gösterirse, ona bütün yerde ve gökte bulunanlara karşı durabileceği bir iktidar verilir. Buna Tanrı Kendisi şahittir. 8

Ek III

GUSNULLAH UL ATHAR VE Hz.ABDULBAHA' NIN ANNESİNİN DEFNİ

(**Ruhiye Rabbani'nin bir makalesinden**)¹

Bahçe karanlık. Alacakaranlık, Kermil dağının üzerine düşmüş ve akşam karanlığının örtüleri, Akka koyunun üzerinde artmış. Merdivenlerin dibinde bir grup erkek, bahçe kapısının yanında ayakta durmaktalar. Birden bire bir hareket başlar, bahçıvan girişi aydınlatmak için koşar ve ışığın beyaz huzmeleri arasında bir yürüyüş başlar. Siyahlar giyinmiş bir adam, cenazenin ağırlığını omuzlarında taşır. O, Emrin Velisidir ve o Hz.Bahaullah'ın sevgili oğlu Gusnullah ul Athar'ın cismani kalıntılarını taşır. O ve taşıyıcı arkadaşları, yavaşça dar patikadan tırmanırlar ve sessizlik içinde Varaka-i Ulya'nın istirahatgahına bitişik eve yaklaşır. Sadık bir hizmetkar elinde bir halı ve Kutsal Türbelerden alınmış büyük şamdanlarla koşarak öne çıkar ve yavaşça odayı hazırlar. Kapıdan girerken, o değerli ağırlığı omzunda taşıyan Emrin Velisinin, zarif, güçlü çehresi görünür, ve tabut, geçici olarak, yüzü Bahailerin kiblesi Behçi'ye dönük bir şekilde, sade bir odaya konur. O sadık hizmetkarlar, Velilerinin yönetiminde, tekrar bahçe kapısına dönerler ve tekrar bir başka kutsal yükle patikadan tırmanırlar, bu defa cenaze, Hz.Bahaullah'ın haremî, Serkar Ağa'nın annesidir.

Bu sade cenaze alayı ile, ne güzel mutluluk dalgası gelmekte! Ortalığı, derin sevecenlik ve acınma duygusu uyandıran, nitelik ile tarif edilemez bir sevinç sarmış. Karanlık dağın kenarında, yanar gibi görünen ve beyaz bir inci gibi duran, Behiye Hanımın mezarını işaretleyen mermer anıt, reflektörlerinin ışığı altında parlamakta ve yaklaşmakta olan o iki kişinin son istirahatgahını aydınlatmakta ve izlemekte.

Ayrıldıklarından beri, saygı gösterilen ve özlenen o sevgililere saygılarımızı sunmak için içeri girdiğimizde, onların varlığı sanki odayı dolduruyordu. Nihayet, yetmiş yıl sonra, o aziz anne, oğlunun yanında yeniden birleşerek yatmakta. Onun hakkında Hz.Bahauallah şöyle yazar: ' O Baha'nın ışığından yaratılmıştır.' Yüzleri Akka'ya dönük, odayı dolduran, Hz.Şevki Efendinin sürdüğü gül yağının tatlı kokusu içinde, yan yana yatmaktalar. Onların üzerinde, kokulu mumların titreyen ışığı altında Varakay-ı Ulya'nın resmi asılı. Onun güzel gözleri öylesine sevgi dolu ve kendisi iyilik olan o saflık, annesi ve kardeşine bakıyor. Sevinç ve şükran için ne büyük bir neden !

Sıkıntılar içinde doğan, sürgünlerde büyüyen o hassas genç, ivedilikle tenha bir yere gömüldü ! İşte şimdi burada yatmakta, Babasının Emrinin Velisinin elleriyle topraktan çıkarılmış ve uzun zaman önce gömülmüş olduğu Arap mezarlığının yalnız kalmış tenha yerinden buraya nakledilmiş ve ablası ve annesinin yanına konmuştu. O anne, sevgi ile Büyük Hanım diye bilinirdi. İnce, asil, beyaz tenli, mavi gözlü ve siyah saçlı, bakmaya doyum olmayan bir kimseydi; Hz.Bahauallah Tahran'da zindana atıldığı zaman, dost ve düşman tarafından terk edilen ve elbisesinin altın düğmelerini satarak çocuklarına yiyecek alan oydu; Hz.Bahauallah'ın arkasından sürgüne giden ve o zamanlar dört yaşında narin bir çocuk olan bu oğlunu geride bırakmak zorunda bırakılan oydu; iş yapmaya alışık olma ve ailesinin çamaşırını yıkarken kanayan onun nazik elleriydi; hayatının sonuna kadar sabırlı, sadık ,sakin kendini düşünmeyen bir kimseydi ve Akka'da oğlundan uzak bir mezarlıkta yatıyordu ve şimdi onun yanında ve ebediyete kadar kalacak.

Dokunmuş kumaşa sarılı ve Hz.Bab'ın Makamının eşiğinden alınma yasemin ile kaplı bu iki etkili tabutun yanında tefekkür ederken, her şeyi saran, onların ruhlarının mevcudiyetiydi - ya da çiçekler solarken saçılan parfüm

kokusu, belki de onların hatıralarıydı. Kısa bir süre istirahat ettikleri odanın ta kendisi bir türbenin tatlı huzuruyla dolmuştu.

Emrin Velisi, doğru mezarlarında istirahat etmeleri için, onları, bütün dünyanın onların onur ve ihtişamlarını görebilecekleri yere koymakla kalmadı, aynı zamanda, gizemli bir şekilde onları bize geri verdi. Uzun bir zaman önce suud ettiler. O günlerin karmaşa ve sıkıntıları içinde, sessizce gömüldüler, onların yerleri, en azından biz Batılılar için, Dinimizin tarihinin yazılı sayfalarında idi. Fakat şimdi, onların yerleri, bizim kalplerimizdedir. Bizi ayıran zaman örtüsü ve belirsizlik bir yana atıldı ve biz sevinç ve hayretle, kutsal ve parlayan bu iki kişinin bize yakınlaştıklarını, hayatlarımıza girdiklerini ve onların ve bizim Rabbımız olan Hz.Bahaullah'a giden yolda, bize yardıma hazır olduklarını görüyoruz...

Hız.Bahaullah ölmekte olan oğluna, yaşamak mı istiyorsun? diye sordu, fakat o, onun tek isteğinin, ahbabların, Efendilerini ziyaret edebilmeleri için, hapisane kapılarının açılması olduğu cevabını verdi. Hz.Bahaullah o gencin çok istediği arzusunu ihsan etti ve onu, mezarlığa hazırlarken, en küçük oğlunun yanında oturdu ve o hazin şartlarda şu sözler nazil oldu : ' Şu anda onu Sicn-i Azam'da kurban ettikten sonra, gözlerimin önünde yıkıyor...' ' Senalar olsun Sana, ey Rabbim, Allah'ım ! Sen Beni düşmanlarımın ellerinde görüyorsun ve Oğlum gözümün önünde kanlar içindeydi ! ' Cemal-i Mübarek çocuğuna bakarken Onun kalbinden bu gibi cümleler çınladı. Fakat sonra, şu harikulade sözler gürleyerek geldi: ' Rabbim, Senin Bana verdiğini, Ben Sana verdim ki, Senin kulların harekete geçsinler ve yeryüzünde yaşayan herkes birleşsinler. ' Bu sözlerin muazzam anlamı kaçınılmaz; İlan ettiği bütün insanların birleşmelerinin gerçekleşmesi için Hz.Bahaullah, Kendi evladının kanını verme rolünü belirtir. İbrahim'in İsak'ı kurban etmesi tamamlanmıştır.

Gizlilik, fakirlik ve aceleyle Gusnullah ul Athar defnedildikten sonra, pek çok keder ve mahrumiyetlerin kurbanı olan nazik annesi, çok üzüldü ve durmadan ağladı. Onun kötü durumunu öğrenen Hz.Bahauallah ona geldi ve üzülmeye için bir nedeni olmadığını, çünkü Allah, sadece inananların Rablarına yakın gelmeleri için değil, insanoğlunun bütün evlatlarını birleştirmek için bu değerli evladı, Kendisinin Fidyesi olarak kabul ettiğinden emin olmasını söyledi. O aziz hanım, bu sözleri duyduktan sonra çok rahatladı ve ağır kaybının yasını tutmaktan vazgeçti.

Ve böyle bir anne kimdi ? Sadece Allah'ın yolunda her şeyini feda etmeğe istekli, kutsal ve imanlı bir kadın değil, İşaya'nın 54. bölümünde söylediği gibi* ' Çünkü kocan seni yaratandır, onun ismi orduların RABBİDİR; ve seni fide ile Kurtaran İsrail'in Kuddusudur; ona bütün dünyanın Allah'ı denecektir. ', ' Çünkü dağlar yerinden kalkar ve tepeler sarsılır; fakat, inayetim, senin üzerinden kalkmaz ve selamet ahdim sarsılmaz, sana merhamet eden RAB diyor' Hz.Bahauallah şunları onun için söyledi: ' Bir kere daha bana kulak ver, Allah senden çok razı. Bütün dünyalarında o seni Onun arkadaşı olarak seçti ve Onun ismi, Onun hatırlaması ve Onun Melekutu ve İmparatorluğu devam ettiği sürece, Onun seninle buluşması devam edecek ve O,huzuruyla seni besleyecek.'

Bu Anne ve oğulun o küçük odada yan yana yattıkları günler ne kadar hızlı ve değerli ! Onun yakınında olma imtiyazı asla unutulmayacak bir şeydir. Ruh uçup gittikten sonra, sevdiklerinin kalıntılarının bulunduğu tabuta o acayip ve acıklı yakınlık, bizim olağan cismanilik ve ebediyetimizin bir işareti ve hatırlatıcısıdır. Binlerce kişi, onları ebedileştirmek için,

* Bu beyanın söz sahibi Hz.Abdulbaha'nın 'Tablets of Abdulbaha, cilt 1, S. 105'deki sözleridir.

Hız.Bahauallah ve Hız.Abdulbaha'nın bu münacatlarını okuyacaklardır. Kendi adlarına aracı olmaları için, o parlak ruhlarla yalvaracaklardır. Tevazu ile onların asil izini takip edeceklerdir. Fakat bana göre, Behiye Hanımın izleyen gözlerinin altında, birlikte yattıklarını görmek kadar tatlı ve dokunaklı bir şey olamaz.

Mezarları dağın tek parça kayası üzerinde kazılırken, Emrin Velisi, Hız.Abdulbaha'nın annesi ve kardeşini yeni mezarlara nakletmeğe, Bahailerin hakkı olmadığı konusunda Nakızların protesto ettiklerini öğrendi. Aslında, işin şaşılacak yönü,hükümete, ölen kişilerin akrabaları olduklarını iddia etme cesaretinde bulunmalarıdır. Ancak, sivil yetkililere olayın gerçekliği açıklanır açıklanmaz – ki, bu aynı akrabaların, Serkar Ağa'nın ve ailesinin baş düşmanları oldukları, Hız.Bahauallah'ın Dininin hakikatini bırakıp, kendi yollarını seçtikleri ve Hız.Abdulbaha'nın vasiyetnamesinde reddedildikleri anlatılınca, Emrin Velisinin planını onayladılar ve cenazelerin çıkarılması için gerekli kağıtları derhal imzaladılar. Daha fazla riske girmeden, Şevki Efendi iki gün sonra bizzat kendisi Gusnullah ul Athar'ı ve annesini Kermil dağına taşıdı. Orada, inananların sevgi dolu bağlılıklarının izlenimleriyle ve her türlü aşağılanma veya zarar görme tehlikesinden korunarak Behiye Hanımın türbesine yakın yerde, yeniden gömülmelerini gerçekleştirdi.

İki mezara son taş yerleştirildi, döşemeler mermerle kaplandı, baş uçlarına belirten isim tabelası yerleştirildi, toprak düzeltildi, onların son istirahatgahına giden patika yapıldı, fakat fırtına ve aralıksız yağın yağmurun dağın yüzeyinden aşağı akması, Noel'den bir gün önceye kadar son çalışmaları erteledi. O günün , tayin edilen gün olduğunu işaret edercesine hava açık ve berraktı. Gün batarken, hepimiz o mütevazı, iki kez takdis edilmiş evin etrafında toplandık. Hız.Şevki Efendinin emri üzerine dua okuyan Yakın Şarkın en eski ve yaşlı inananının sesini duyduk. Titrek, soluk, fakat gene de tarifi güç ve asla

unutulamayacak keskin iman ve sevgiyle dolu bir sesle dua okudu. Ses arkasından ses birbirini kovaladı ve bir tanesi Emrin Velisinin kendi sesiydi, sanki insan o münacatların nakaratını, görünmeyen Mele-i Ala tarafından zafer sevinci ile terennüm ediliyormuş gibi duyabiliyordu.

Ve şimdi, gene Emrin Velisinin omuzları üzerinde, Hz.Bab'ın Kutsal Türbesinde gömülmek üzere taşınmışlardı. Yan yana, bu dünyanın ulularından çok daha azim bir şekilde, Behçi'ye nazır o kutsal eşğin yanında, baş uçlarında mumlar ve ayak uçlarında çiçekler olduğu halde yatmaktadırlar. Hz.İsa'nın doğduğu günün akşamıydı. İşıya'nın kehanette bulunduğu o hanım, Hz.İsa'nın: 'Fakat, Hakikat ruhu olan o geldiği zaman sizi bütün hakikatlere yönlendirecek ' dediği Kişinin oğlu, burada, toprak onları insanların gözlerinden ebediyete kadar gizlemeden önce, son gecelerini sakın bir şekilde geçirecekler.

Ertesi günü güneş batımında, tekrar Kutsal Türbe'de toplandık. Emrin Velisi Ziyaretnameyi önce Hz.Bab'ın türbesinde ve sonra Abdulbaha'nın türbesinde okuyor. Hayfa'ya ziyarete gelen şanslı ahbablar bu kutsal olay için ikinci kez Emrin Velisi ile birlikte Hz.Bab'ın türbesine girme imtiyazına sahip oluyor. Yavaşça, eller üstünde, değerli yükünü hiç bırakmayan Şevki Efendinin liderliğinde, önce Abdulbaha'nın annesi ve sonra Gusnullah ul Athar'ı Kutsal Noktadan alıyorlar. Türbeleri bir kere tavaf ediyorlar, Şevki Efendi tarafından desteklenen sevgili Mehdi'nin tabutu, arkasından Abdulbaha'nın annesinininki yavaşça önümüzden geçiyorlar. Türbenin etrafından , beyaz patikadan aşağı , ayın aydınlattığı yoldan o görkemli alay geçiyor. Sanki kendi başlarına hareket ediyormuş gibi onları takip edenlerin başlarının üstünden tabutlar yollarına devam ediyorlar. Merdivenleri tırmanıyorlar ve bir kere daha, Behiye Hanımın istirahatgahına giden bahçe kapısından içeri giriyorlar. İntizamsız bulutların, dolun ayla alay eden gece göğünün ardında, bir siluet gibi önümüzden geçiyorlar. Emrin

Velisinin yüzü, taşıdığı o eşsiz yüke yakın bir şekilde yaklaşıyor. Bekleyen taşlara doğru gitmeğe devam ediyor.

Şimdi Gusnullah ul Athar'ı istirahatgahına koyuyor. Şevki Efendi, bizzat kendisi, halı döşeli kemerli kabrin içine giriyor ve yavaşça tabutu daha önce tayin edilen yere dikkatle yerleştiriyor. Bizzat kendisi, onu, çiçeklerle kaplıyor, onu seven son eller, Serkar Ağa'nın annesi de, komşu kemerli kabrin içine aynı şekilde Şevki Efendi tarafından yerleştiriliyor. İstirahatgâhların arası altı adım bile yoktur. Lambaların parlak ışıkları altında, sessiz ahbabların yüzleri, bekleyen bir daire teşkil ediyorlar. Mezarları mühürlemek için duvarcılar çağırılıyor. Onlar saygıyla ve ustaca görevlerini tamamlıyorlar. Mezarların üzerine çiçekler yığılıyor ve Emrin Velisi onların üzerine ufak bir şişe gül yağı serpiyor. Keskin koku, rüzgar tarafından alınıyor ve yüzlerimizi yıkıyor. Ve şimdi Hz.Bahauallah tarafından yazılan ve onların mezarlarında okunması mukadder olan o Levihleri makamla okurken Şevki Efendinin sesi yükseliyor

Elbette bu bir rüya olmalı ! Ben burada durup kadim Kermil dağının yüreğinde yatan bu yeni yapılan mezarlara bakarken, bu mümkün değil ! Aşağıda sonsuz bir manzara uzanıyor . Körfezin karşısında Akka beyaz görünüyor. Bir zamanlar, bu ikisinin uzun zaman mahpus kaldıkları ve bir zamanlar yakınında gömüldükleri yer. Denizin uzantısıyla ova önümde uzanmakta, Kutsal Arz, Peygamberlerin Ülkesi, Allah'ın sevdiklerinin Ülkesi, bu en muhteşem günde, Allah'ın Kavisinin Mekanı olarak seçilen dağlarının eteklerine, ayın gümüşe çevirdiği yere açılıyor. Bu anne, kız, Abdulbaha'nın kardeşinin etrafında, onların hayat veren Dinlerinin aktiviteleri, ilelebet ve artarak bir araya toplanacaklardır. Onlara yakın, onların türbeleri odaklanarak, beşerin vücut ve ruhunu kuvvetlendirmek için büyük kurumlar yükselecektir. Bu kurumlarla ebediyete kadar, birbiriyle dokunan hatıralar ve bu

EK II

üç kutsal kişinin örnekleri olacaktır. Onların yolu bizim yolumuz olmuştur, bize rehber olmaya devam edecekler, Hz.Bahau'llah'ın saflarına önder olacaklardır

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.

BİBLİOGRAFI

- ABDULBAHA. Mekatib-i Abdulbaha (Abdulgaha'nın mektupları) cilt 3, Kahire: 1921; cilt 4. İran: BE 121 (m s. 1965) cilt 8, İran: BE 134 (M.S. 1978)
- ___ Memorials of the Faithful. Orijinal Farsça metinden tercüme edilmiş ve Marzieh Gail tarafından notlar ilave edilmiş. Wilmette, Illinois: Bahai Publishing Trust, 1971.
- ___ Selections from the Writings of Abdulbaha. Yüce Adalet Evi Araştırma Bölümü tarafından derlenmiş; Bahai Dünya Merkezinde bir heyet ve Marzieh Gail tarafından tercüme edilmiştir. Haifa: Bahai Dünya merkezi, 1978.
- ___ Abdulbaha Abbas efendinin Levihleri. 3 cilt. Birincisi 1906-16 da neşredilmiş. New-York: Bahai Neşriyat Heyeti, 1930.
- ___ Tablets of the Divine Plan, Hz.Abdulgaha tarafından Kuzey Amerika Bahaileri için nazil olmuş. Wilmette, Illinois: Bahai Publishing Trust, düzeltilmiş tabbı 1977.
- ___ Hz.Bab'ın hikayesini anlatan A Traveller's Narrative. E.G.Brown tarafından çevrilmiş. 1930, RP mesterdam: Philo matbaası 1975.
- ___ Hz.Abdulgaha'nın vasiyetnamesi. Wilmette, Illinois: Bahai Yayın heyeti, 1944.
- EBUL FAZİL, MİRZA. Bahai ispatları. Şikago: Grier basım evi tarihi belirsiz.
- ___ The Brilliant Proof. Suriye: 1911.
- ___ Kitab-ı Feraid. Kahire, tarihi belirsiz. Hicri 1315 (miladi 1899) yazılmış.
- ___ Risaley-i İskenderiye. (yayınlanmamış tez)

BİBLİOGRAFİ

- AFRUHTE, DR YUNUS HAN. Hatırat-i nuh - Saliy-i Akka (Akka'da dokuz yılın Hatıraları 1942 de yazılmış. Tahran tarih belirsiz
- BAB, Bab'ın Yazılarından Seçmeler. Yüce Adalet Evi Araştırma Bölümü tarafından derlenmiş ve Bahai Dünya Merkezindeki bir heyetin yardımıyla Habib Taherzadeh tarafından tercüme edilmiştir.
- Haifa: Bahai Dünya Merkezi, 1976.
- Bahai eğitimi: Bir derleme . Yüce Adalet Evi Araştırma Bölümü. Wilmette, İllinois; Bahai Publishing Trust, 1977.
- Bahai World, The . Uluslar arası Kayıt. Cilt III.1928-30. New Yor, Bahai Neşriyat Heyeti 1930. Cilt VIII. 1938-40. Wilmette, İllinois: Bahai Neşriyat Heyeti,1942. Cilt IX. 1940-44. Wilmette, İllinois: Bahai Yayın Heyeti, 1945.
- Bahai World Faith. Hz.Bahau'llah ve Abdulbaha'dan Seçme Yazılar. Wilmette, İllinois: Bahai Yayın Heyeti, 1943.
- Müzik üzerine Bahai Yazıları. Yüce Adalet Evi Araştırma Bölümü tarafından derlenmiş. Oakham, İngiltere: Bahai Publishing Trust, tarih konmamış.
- BAHAULLAH. Asar-ı Kalem-i Ala (Yüce Kalemin eserleri. Bahau'llah'ın Yazılarının bir araya toplanması. Cilt 1, BE 120 (miladi1963); cilt 4, BE 125 (MİLADİ 1968)
- Kurdun Oğlu. Tercüme. Şevki Efendi tarafından. Wilmette, İllinois: Bahai Publishing Trust, 1935; gözden geçirilmiş nüshası. 1952. Londra: Bahai Publishing Trust, 1949.
- Saklı Sözler. Bazı İngiliz ahbablarının yardımıyla Şevki Efendi tarafından tercüme edilmiştir. İlk önce 1932 de İngiltere'de neşredildi. Londra: Bahai

BİBLİYOGRAFI

- Publishing Trust, 1949. Wilmette, İllinois: Bahai Publishing Trust, gözden geçirilmiş baskısı. 1954.
- ___ İşrakat (Bahauallah'ın Levihlerinin) bir araya toplanması. Hindistan: Hicri 1310 (Miladi 1892-3) .
- ___ Akdes Kitabı. Bahauallah'ın en Kutsal Kitabı Akdes Kitabından özetler ve alıntılarda Şevki Efendinin tercüme ettiği parçalar.. Hayfa: Bahai Dünya Merkezi, 1973.
- ___ İkan Kitabı. Şevki Efendi tarafından tercüme edilmiştir. Wilmette, İllinois: Bahai Publishing Trust, gözden geçirilmiş baskısı 1974.
- ___ Mecmuay-i Elvah (Bahauallah'ın Levihlerinin derlemesi) Kahire 1920.
- ___ Bahauallah tarafından yazılan dua ve münacatlar. Wilmette, İllinois: Bahai Publishing Trust, 6. gözden geçirilmiş baskısı 1974.
- ___ Bahauallah'ın Dünya Krallarına ve Liderlerine İlanı. Hayfa: Bahai dünya merkez, 1967.
- ___ Kad İhtirakal Muhlisin. Ateş Levhi. Londra: Bahai Publishing Trust, 1980.
- ___ Akdes Kitabından sonra nazil olan Bahauallah'ın Levihleri. Yüce Adalet Evi Araştırma Bölümü tarafından derlenmiş ve Bahai Dünya Merkezinde bir Heyetin yarımalarıyla Habib Taherzadeh tarafından tercüme edilmiştir. Hayfa: Bahai Dünya Merkezi, 1978.
- BALYUZİ, H.M. Bahauallah. The King of Glory. Oxford: George Ronald, 1980.
- Meşveret : Derleme. Bahauallah, Abdulbaha, Şevki Efendi'nin ve Yüce Adalet Evinin yazılarından ve sözlerinden parçalar . Adalet Evinin Araştırma bürosu tarafından derlenmiş. Wilmette, İllinois: Bahai Publishing Trust, 1980.

BİBLİOGRAFİ

- ESSLEMONT, J.E. Bahau'llah ve Yeni Devir. Londra: Bahai Publishing Trust. gözden geçirilmiş baskısı, 1974.
- FAZIL-I MAZENDERANİ, ASADULLAH, MİRZA., Emr ve Halk (Emir ve Yaradılış) Tahran: Bahai Publishing Trust. cilt 3 BE 128 (Miladi 1971).
- Esrarul Asar. Bahai terimler lügatı. Tahran: Bahai Publishing Trust. 5 cilt. BE 124-9 (MİLADİ 1967-72).
- FAİZİ, MUHAMMED ALİ. L'aliy-i Draşan. Bahau'llah'ın bazı yazılarına notlar. Tahran: Bahai Publishing Trust, BE 123 (1966)
- HAYDAR ALİ, HACI MİRZA. Behçet-i Şudur. Hatıralar ve otobiyografi. Bombay: 1913.
- Kişi ve Tebliğ. İlahi Çağrıyı yükseltmek. Bahau'llah, Abdulbaha ve Şevki Efendi'nin yazılarından parçalar.. Yüce Adalet Evi Araştırma bürosu tarafından derlenmiş. Wilmette, İllinois: Bahai Publishing Trust: 1977. İŞRAK HAVARİ, ABDUL HAMİD. Rahik-i Mahdum. Şevki Efendi'nin bir mektubu üzerine yorum. 2 cilt. Tahran, Bahai Publishing Trust., BE 103 (Miladi 1946) 3. baskı BE 121 (Miladi 1964)
- IVES, HOWARD COLBY. Portals to Freedom. Londra: George Ronald, 1967. KUR'AN. GEORGE sale tarafından tercüme edilmiştir. Londra: Frederick Warne & Co. tarih konmamış.
- Maidey-i Asamani. Bahai eserlerinin bir derlemesi. Abdul Hamid İşrak Havari tarafından derlenmiştir. 9 cilt ve bir içindekiler cildi. Tahran: Bahai Publishing Trust, BE 129 (Miladi 1974)

- MELİK HOSRAVİ, MUHAMMED ALİ . Tarih-i Şuhadeyi Emr. (EMİR TARİHİNİN ŞEHİTLERİ) CİLT 3, be 130 (Miladi1974).
- MEHRABHANİ, RUHULLAH. Şerh-i Ahval-i Mirza Ebul-Fazıl-i Gulpeygani (Gulpeyganlı Mirza Ebul Fazıl'ın biyografisi) İran: BE 131 (Miladi 1975)
- MUEYYED , Dr. HABİB. Hatırat-ı Habib (Habib'in hatıraları) Tahran: 1961.
- MUHAMMED-TAHİR-İ-MALMİRİ, HACI.Yezd eyaletinde Emrin tarihi. Neşredilmemiştir.
- NEBİL-İ AZAM (Muhammed-i Zarand). Nebil Tarihi. Nebil'in Bahai Dininin İlk Günlerinin Hikayesi Wilmette, İllinois: Bahai Publishing Trust, 1932.
- OLPHANT, LAURANCE. Hayfa, veya Kutsal Arzda Hayat 1882-85. Kusüs: Cnaan Yayın Evi, gözden geçirilmiş baskısı. 1976.
- Dua , Münacat ve İbadet tavrı. Bahauallah, Abdulbaha ve Şevki Efendiden parçalar. Yüce Adalet Evinin Araştırma bürosu tarafından derlenmiştir. Wilmette, İllinois: Bahai Publishing Trust, 1980.
- Principles of Bahai Aministration (Bahai Nazm-ı İdaresinin ilkeleri) Londra: Bahai Publishing Trust, gözden geçirilmiş baskısı 1976.
- SEMENDER, ŞEYH KAZIM. Tarih-i Semender (Semender Tarihi) Tahran: Bahai Publishing Trust, BE 131 (Miladi1974).
- ŞEVKİ EFENDİ. The Advent of Divine Justice (İlahi Adaletin Gelişi. İlk kez 1939 da neşredildi. Wilmette İllinois: Bahai Publishing Trust, gözden geçirilmiş baskısı 1963.
- Bahai Administration (Bahai Nazm-ı İdaresi. 5inci baskısı. Wilmette, İllinois: Bahai Publishing Trust.

BİBLİOGRAFİ

- ___ Bahailiğin Birinci Yüz yılı. Wilmette, İllinois: Bahai Publishing Trust, 1944.
- ___ Messages to America (Amerika'ya mesajlar) Kuzey Amerika Bahailerine hitap eden mektup ve telgraflardan seçmeler. 1932-1946. Wilmette, İllinois: Bahai Publishing Heyeti 1947.
- The Promised Day is Come. (Beklenen Gün Geldi) İlk kez 1941 de basıldı. Wilmette, İllinois: Bahai Publishing Trust yeni baskısı 1961.
- Bahau'llah'ın Dünya Nizamı. İlk kez 1938 de neşredildi. Wilmette, İllinois: Bahai Publishing Trust, yeni baskısı 1955.
- SÜLEYMANİ, AZİZULLAH. Mesabih-i Hidayet. Bazı ilk Bahailerin biyografisi. Tahran: Bahai Publishing Trust, cilt 7, BE 129(Miladi 1972)
- YÜCE ADALET EVİ. Yüce Adalet evinden Mesajlar 1968-1973. Wilmette, İllinois: Bahai Publishing Trust, 1976.
- ZARKANİ, MİRZA MAHMUDİ Kitab-ı Bedayiul-Asar. Abdülbaha'nın Avrupa ve Amerika seyahatlerinin günlüğü, sekreteri tarafından yazılmıştır. Bombay: cilt I, 1914: cilt II, 1921.

REFERANSLAR

BÖLÜM 1 : HZ.BAHAULLAH'IN AKKA'YA VARIŞI

- 1 Bahauallah, Şevki Efendi tarafından aktarılan, Bahai Dininin 1 nci Yüz Yılı S.192
- 2 Bahauallah'ın neşredilmeyen Levhi.
- 3 Arapça Saklı Sözler no. 4.
- 4 Şevki Efendi tarafından aktarılmış, Advent, S. 67.
- 5 Bahauallah, Şevki Efendi tarafından aktarılmış, Bahailiğin Birinci Yüz Yılı, S. 192
- 6 Bahailiğin Birinci Yüz yıl, S. 190-191
- 7 İşrak Havari tarafından aktarılmış, Rahik-i Mahtum, cilt 2, S. 771.
- 8 Mazenderanlı Fazıl'da rapor edilmiş, Esrarul Asar, cilt 4. S. 349.
- 9 Rahik-i Mahdum'dan alıntı, cilt 1, S. 367.
- 10 Şevki Efendi tarafından aktarılmış. Bahai Dinin Birinci Yüz Yıl S.193.
- 11 Bahauallah'ın neşredilmemiş Levhi.
- 12 Feraid, S.523-4 Haze Fenanapezir tarafından tercüme edilmiş.
- 13 Neşredilmemiş anılar.
- 14 Bahauallah'ın Sesi, 1987 Baskısı S. 153
- 15 Kitab-ı Akdes'in Yasa ve Kurallarının Özet ve Derlemesi, S.25 Prg.20
- 16 Esrarul Asar, cilt 1, S.103.
- 17 Bahauallah'ın Sesi, S.12,B.13

BÖLÜM 2 : ALLAH'IN EMRİ EZİYETLERLE GELİŞECEK

- 1 Yayınlanmamış
- 2 Bahauallah'ın Sesi, S.25, B.17
- 3 Bahauallah'ın yayınlanmamış Levhi.
- 4 Bahauallah'ın yayınlanmamış Levhi.
- 5 Bahauallah'ın Sesi, S.23,B.16

REFERANSLAR

- 6 Maidey-i-Asamani, cilt 5, S.156.
- 7 Saklı Sözler, Farsça No: 57.(Baha Basım Dağıtım San Ve Tic.A.Ş. 2.Baskı Kasım 1998)
- 8 Yayınlanmamış hatıralar, Habib Taherzadeh tarafından çevrilmiştir.
- 9 Yayınlanmamış.
- 10 Yayınlanmamış, son kısmı dışında, Şevki Efendi tarafından tercüme edilen bir münacat' Prayers and Meditation ', no.153.
- 11 Kur'an, ii. 154-5
- 12 . Şevki Efendi tarafından aktarılmış, 'Advent', S67.
- 13 Bahai Dininin 1. Yüz Yılı, S. 340
- 14 Vasiyetname.
- 15 Şevki Efendi tarafından alıntılanmış, 'Bahai Administration ' S.21-2

BÖLÜM 3 : MAHPUS

- 1 İşrak Havari'de yayınlanmış, Risaley-i Eyyam-ı Tis'ih, S313.
- 2 Bahauallah'ın Sesi, S.133, B.124
- 3 27 Ekim 1914, Mueyyed tarafından rapor edilmiş, Hatırat-ı Habib, S. 171-2
- 4 Yayınlanmamış hatıralar.

BÖLÜM 4 : HZ.BAHAULLAH'IN MUTEMETLERİ

- 1 Müminlerin Hatıraları, S. 46.
- 2 The Proclamation of Bahauallah, S.22.
- 3 Bahauallah'ın Levihleri(İng.Baskı), S.207
- 4 Zerkani, Bedaiyyul Asar, cilt 2, S. 395-7
- 5 Bahauallah'ın Levihleri(İng.Baskı), S.53

BÖLÜM 5 : FUAD LEVHİ

- 1 Şevki Efendi tarafından alıntılanmış, 'The Promised Day is Come ' S.63
- 2 Bahauallah'ın Sesi, S.165, B.154
- 3 Kitab-ı Akdes'in Yasa ve Kurallarının Özet ve Derlemesi S. 15 Prg.8
- 4 Semender tarafından alıntı, Tarih-i Semender, S.204
- 5 İkan Kitabı, S. 1
- 6 Risaley-i İskenderiye'den alıntı
- 7 Hacı Mirza Haydar Ali'nin yayınlanmamış Mirza Ebul Fazıl-ı Gulpaygani'nin biografisinden
- 8 Kitab-ı Akdes'in Yasa ve K. Özet Derlemesi S. 14.
- 9 The Bahai World, cilt IX, S.858.
- 10 Mehrabhani'den alıntı, Şerh-i Ahval-i Mirza Ebul Fazıl-ı Gulpaygani, S. 342
- 11 The Bahai World, cilt IX, S.856.
- 12 Evvelce bahsi geçen kitapta. S.860.
- 13 Bahai ispatları, S. 244-5

BÖLÜM 6 : DÜNYANIN EN GÜÇLÜ HÜKÜMDARLARI

- 1 Şevki Efendi' tarafından alıntılanmış, Bahailiğin 1.Yüz Yılı, S. 221.
- 2 Şevki Efendi tarafından alıntılanmış, 'The Promised Day is Come, S.28.
- 3 Şevki Efendi tarafından alıntılanmış, 'The Promised Day is Come, S.29-30.
- 4 S. bu kitabın 67.68. sayfasında
- 5 Bahauallah'ın Sesi, S.166, B.158
- 6 Kurdun Oğlu, S. 45-6.
- 7 The Proclamation of Bahauallah, S. 83-5
- 8 The Promised Day is Come,S. 55-6
- 9 Proclamation, S.27-8

REFERANSLAR

- 10 Proclamation S.29.
- 11 Proclamation, S. 27.
- 12 Yayınlanmamış hatıralar.
- 13 Proclamation, S. 33
- 14 Proclamation, S.34
- 15 Bahauallah'ın Sesi, S.129, B.119
16. 'The Unfoldment of World Civilization', The World Order of Bahauallah, S.162-3.
- 17 Bahauallah'ın Sesi, S.130, B.120
- 18 Aynı kitaptan aynı bölüm.
- 19 'The Goal of a New World Order', The World Order of Bahauallah, s.33-4.
- 20 Bahauallah'ın Levihleri(İng.Baskı), s.209
- 21 Kur'an, viii.63.

BÖLÜM 7 : HEYKEL SURESİ

- 1 Şevki Efendi tarafından alıntılanmış, 'The Promised Day is Come, S.47-8.
- 2 Fazıl-ı Mazenderani'den alıntı, Esrarul Asar, cilt 5, S.277.
- 3 Şevki Efendi tarafından alıntılanmış, 'The Dispensation of Bahauallah'. The World order of Bahauallah, S.109.
- 4 . Bahauallah'ın Sesi, S.20, B.14
- 5 Şevki Efendi tarafından alıntılanmış, 'Dispensation, idem, S109-10
- 6 Aynı kitaptan. S. 110.
- 7 Aynı kitaptan. S. 109.
- 8 Aynı kitaptan. S. 138.
- 9 Aynı kitaptan. S. 107.
- 10 Aynı kitaptan. S. 117.
- 11 Aynı kitaptan. S. 117.
- 12 Şevki Efendiden, Bahai Dininin 1. Yüz Yılı, S. 260.

- 13 Aynı kitaptan S. 105.
- 14 Şevki Efendi tarafından aktarılmış, 'Dispensation', The World Order of Bahauallah, S.109.
- 15 Şevki Efendi tarafından aktarılmış, Advent, S.66
- 16 Şevki Efendi tarafından aktarılmış, 'Dispensation ', The World Order of Bahauallah, S.113
- 17 Aynı kitaptan, S.97
- 18 Şevki Efendi tarafından aktarılmış, The unfoldment of World Civilisation ', The World order od Bahauallah,S.169

BÖLÜM 8 : KRALLAR VE DİN ADAMLARI

- 1 Kitab-ı Akdes'in Yasa ve Kurallarının Özet ve Derlemesi, S. 17. Prg.13
- 2 Aynı kitaptan. S, 19
- 3 Aynı kitaptan. S. 20
- 4 Aynı kitaptan. S. 18
- 5 Şevki Efendi tarafından alıntılanmış 'Unfoldment ', The World Order of Bahauallah, S. 178.
- 6 Kitab-ı Akdes'in Yasa ve Kurallarının Özet ve Derlemesi, S. 20
- 7 ' Unfoldment ' aynı yazardan. 173-6.
- 8 Kitab-ı Akdes'in Yasa ve Kurallarının Özet ve Derlemesi, S.19-20
- 9 Bahauallah'ın Sesi, S.128, B.118
- 10 Şevki Efendi'den alıntılanmış, The Promised Day is Come, S.72.
- 11 Aynı kitaptan
- 12 Bahauallah'ın Levihleri(İng.Baskı), S.26
- 13 Şevki Efendi'den alıntılanmış. The Promised Day is Come, S.76
- 14 Aynı kitaptan S.73.
- 15 Kitab-ı Akdes'in Yasa ve Kurallarının Özet ve Derlemesi, S. 18
- 16 Yayınlanmamış hatıralar.
- 17 Yayınlanmamış hatıralar.
- 18 Şevki Efendi'den alıntılanmış, The Promised Day is Come. S. 91.

REFERANSLAR

- 19 Kitab-ı Akdes'in Yasa ve Kurallarının Özet ve Derlemesi, S. 21-22
- 20 Aynı kitaptan. S. 24-25
- 21 Şevki Efendi tarafından alıntılanmış The Promised Day is Come, S. 85-86
- 22 Aynı kitaptan S. 76-7
- 23 Ku'an, xxiii.14.
- 24 Mirza Azizullah Cezzab, Süleymani tarafından söylenmiş, Mesabih-i Hidayet, cilt 7.

BÖLÜM 9 : ŞEHİTLERİN GURURU

- 1 Balyuzu tarafından çevrilmiş ve alıntılanmış, Bahauallah The King of Glory,S. 299.
- 2 Faizi tarafından alıntılanmış, L'aliy-i Derahşan, S. 396.
- 3 Asar-ı Kalem-i Ala, cilt 1 S.166
- 4 Aynı kitaptan.S.169
- 5 Aynı kitaptan. S.189
- 6 Behcatu's- Sudur, s.243.
- 7 Aynı kitaptan s.244.
- 8 Aynı kitaptan s.245.
- 9 Melik Hosravi tarafından alıntılanmış, Tarih-i Şuday-i Emr. cilt 3 s. 368.
- 10 Balyuzı tarafından tercüme edilmiş, Bahauallah the King of Glory, s.304-9
- 11 Maidey-i-Asamani, cilt4, s. 175-6
- 12 yayınlanmamış tarih.
- 13 Nebil Tarihi, S.119-20-21
- 14 Asar-i Kalem-i Ala, cilt1, s.208.
- 15 Maidey-i- Asamani, cilt 4, s.34.
- 16 Faizi tarafından alıntılanmış, L'aliy-i Derahşan, s. 411-12
- 17 Maidey-i-Asamani, cilt 4, s.34.

- 18 İşrakat, derleme, s.247.
 19 yayınlanmamış hatıralar.
 20 Asar-ı- Kalem-i Ala, cilt 1, s. 189-91.
 21 Muhammed Ali-yi Faizi tarafından alıntılanmış, L'aliy-i Derahşan, s. 191.

BÖLÜM 10 : GUSNU ATTAR'IN ÖLÜMÜ

- 1 yayınlanmamış hatıralar
 2 Aynı kitaptan.
 3 şevki Efendi tarafından alıntılanmış, 21 Aralık, 1939. ' The Spiritual Potencies of that Consecrated Spot ', Messages to America, s.34.
 4 Bahai Dininin 1. Yüz Yılı, s.196.
 5 Doğu ahbaplarına mektup, 25 Aralık,1939.
 6 Doğu ahbaplarına mektup, Rızvan 89 (=Nisan 1933)
 7 Messages to America' da alıntılanmış, S. 34.
 8 25 Aralık, 1939.
 9 . Messages to America, s.33-4
 10 Messages to America da alıntılanmış, s. 33-4
 11 Hacı Mirza Haydar Ali tarafından alıntılanmış, Mirza Ebul fazıl'ın yayınlanmamış biografisinden, s.150.
 12 Bahauallah'ın Levihleri(İng.Baskı), S.126.
 13 Bahauallah'ın Levihleri(İng.Baskı). s.257.
 14Bahauallah'ın Levihleri(İng.Baskı) s.88

BÖLÜM 11: DÜNYANIN MAZLUM KİŐİŐİ

- 1 Kad İhtaraka'l Muhlisun (Ateş Levhi)
 2 Aynı Levihten.
 3 İşrakat'ta , bir derleme, s.15
 4 Bahauallah'ın Sesi, S.144, B.130

REFERANSLAR

- 5 Şevki Efendi tarafından alıntılanmış., The Promised Day is Come, S. 42-3
- 6 Aynı kitaptan. S. 47.
- 7 yayınlanmamış.
- 8 Bahai Dininin 1. Yüz Yılı. S. 197-9
- 9 Kitab-ı Akdes'in Yasa ve Kurallarının Özet ve Derlemesi, S. 21
- 10 . s. (190)
- 11 Bahaullah'ın Sesi, S.45-46, B.36
- 12 Fazıl-ı Mazenderani tarafından alıntılanmış, Esrarul- Asar, cilt 2, s. 164-5
- 13 Kur'an, vi. 59
- 14 Aynı kitaptan xix. 18
- 15 Aynı kitaptan. iii.183
- 16 Risaley-i İskenderiye, Mirza Ebul Fazıl tarafından bir inceleme.
- 17 Behçetus Sudur, s. 158.
- 18 Maidey-i-Asamani, cilt 7, s.236-8

BÖLÜM 12 : İSLAM TOPLUMU DIŞINDA İLK DİN DEĞİŞTİRENLER

- 1 Nebil Tarihi,
- 2 Aynı kitaptan.
- 3 Maidey-i-Asamani, cilt 4., s.362.
- 4 Memorials of the Faithful, S. 8.
- 5'History of the Faithful in the Province of Yezd' yayınlanmamış.
- 6 Bahai Dinin 1.Yüz Yılı, S. 95-6
- 7 Tarih-i Semender, S. 348.
- 8 yayınlanmamış.
- 9 A Traveller's Narative, S. 34.
- 10 Mecmuay-i Elvah, S. 259.
- 11 Bahaullah'ın Sesi, S.108, B.106

12 The Promised Day is Come kitabından alıntı, s.79-80

BÖLÜM 13 : AKDES KİTABI I.LALLAHIN KANUNU

- 1 Şevki Efendi tarafından alıntı, Bahai Dininin 1. Yüz Yılı, S. 225.
- 2 Aynı kitaptan,
- 3 Fazıl-ı Mazenderan'dan alıntı, Emr ve Halk, cilt1, S.8.
- 4 Aynı kitaptan. S. 10.
- 5 Kitab-ı Akdes'in Yasa ve Kurallarının Özet ve Derlemesi, S.3-4
- 6 Bahai Dininin 1. Yüz Yılı, S.223.
- 7 Principles of Bahai Administration'dan alıntı, S.7.
- 8 23 Şubat, 1976 tarihli mektup
- 9 Kitab-ı Akdes'in Yasa ve Kuralları Özet ve Derlemesi, S. 6
- 10 Aynı kitaptan(Kitabın önsözü)
- 11 Principles of Bahai Administration dan alıntı.S. 6-7
- 12 Maidey-i-Asamani, cilt 7 S. 119
- 13 Kitab-ı Akdes'in Yasa ve Kurallarının Özet ve Derlemesi, S.11
- 14 . Aynı kitaptan. S. 11-12
- 15 ' The Unfoldment of world civilization', The World Order of Bahauallah, s. 199
- 16 Kitab-ı Akdes'in Yasa ve Kuralları Özet ve Derlemesi, S.11
- 17 Bahauallah'ın Levihleri(İng.Baskı), S. --
- 18 . Saklı Sözler, Arapça no.2.
- 19 Levh-i Maksud , Bahauallah'ın Levihleri(İng.Baskı) kitabında S. 164.
- 20 Maideyi-Asamani, cilt 7. S. 119-25.
- 21 Kitab-ı Akdes'in Yasa ve Kurallarının Özet ve Derlemesi, S. 12
- 22 Aynı kitaptan. S. 16
- 23 Aynı kitaptan, S, 23
- 24 Yayınlanmamış hatıralar
- 25 Aynı kitaptan

REFERANSLAR

- 26 Yayınlanmamış hatıralar.
- 27 . Aynı kitaptan.
- 28 Emrin Eli, Ali Ekber Furuten, bu hikayeyi birkaç kez Seyyid Mehdi'den işitti ve onu hatıralarından birine kaydetti.
- 29 Kitab-ı Akdes'in Yasa ve Kurallarının Özet ve Derlemesi, S. 17
- 30 . THA Bab, Selections, S.6-8.
- 31 Maidey-i Asamani, cilt 2, S.79.
- 32 Selections from the Writings of the Bab'dan alıntı. S. 6-7.

BÖLÜM 14 : AKDES KİTABI 2. YENİ BİR DÜNYA DÜZENİ

- 1 Kitab-ı Akdes'in Yasa ve Kurallarının Özet ve Derlemesi, S.25
- 2 . 'The Unfoldment of World Civilization ', The World Order of Bahauallah'ın içinde, S. 190.
- 3 Şevki Efendi tarafından alıntılanmış, aynı kitaptan. S. 202.
- 4 Şevki Efendi tarafından alıntılanmış, 'The Goal of a New World Order, The world Order of Bahauallah, S. 33.
- 5 Şevki Efendi tarafından alıntılanmış, The Promised Day is come, S.121
- 6 'The Unfoldment of World Civilization', The World Order of Bahauallah, S. 168-9
- 7 The Promised Day is Come, S. 128-9
- 8 Kitab-ı Akdes'in Yasa ve Kurallarının Özet ve Derlemesi, S.13
- 9 Levh-i Maksud, Bahauallah'ın Levihleri(İng.Baskı)nde, S. 168.
- 10 Meşveret : Bir Derleme, S. 3.
- 11 Aynı kitaptan.
- 12 Aynı kitaptan.
- 13 Aynı kitaptan. S. 8-9.
- 14 Şevki Efendi, Bahai Dininin 1. Yüz Yılı S. 349
- 15 Bahauallah'ın Levihleri(İng.Baskı),S. 128-9.

BÖLÜM 15 : AKDES KİTABI 3. İLAHİ EĞİTİM

- 1 Dua, münacat ve İbadet tavrı, S.1
- 2 Kitab-ı Akdes'in Yasa ve Kurallarının Özet ve Derlemesi, S. 25
- 3 Aynı kitaptan, 15
- 4 Mekatib-i Abdalbaha, cilt 3, S.333.
- 5 Bahauallah'ın Levihleri(İng.Baskı), S. 51-2.
- 6 Bahauallah'ın Levihleri(İng.Baskı) S. 68.
- 7 Bahai Eğitimi, S.2.
- 8 Hz.Abdalbaha'nın Yazılarından Seçmeler, S. 100
- 9 Aynı kitaptan, S.100
- 10 Aynı kitaptan, S.100
- 11 Bahai Eğitimi, S.52.
- 12 Onun adına yazılan bir mektuptan, 7 Haziran, 1939, Bahai Education'da alıntılanmış. S.70.
- 13 Kitab-ı Akdes'in Yasa ve Kurallarının Özet ve Derlemesi, S. 40
- 14 Mekatib-i Abdalbaha, cilt 8. S. 51.
- 15 S. 18-34
- 16 Bahauallah'ın Sesi, S.167, B.158
- 17 Tablets of the Divine Plan, S. 51
- 18 Bahai Administration, S. 66.
- 19 Fazıl-ı Mazenderan'lı tarafından alıntılanmış, Emr ve Halk, cilt 3, S.121.
- 20 Behçetu-s Suttur, S. 257.
- 21 Portals to Freedom, S. 39-40.
- 22 Aynı kitaptan. S. 54-9

BÖLÜM 16 : AKDES KİTABI 4. İBADET VE GÜNLÜK YAŞAM

- 1 Müzik üzerine Bahai Yazıları, S.3.
- 2 Aynı kitaptan.
- 3 Bahai World, cilt III, S. 159-63.

REFERANSLAR

- 4 Fazıl-ı Mazenderani tarafından alıntılanmış, Emr ve Halk, cilt 4., S. 92
- 5 Aynı kitaptan. S. 93.
- 6 Hz.Bahaullah'ın Levihleri, S. 25-26 (On ikinci Beşaret)
- 7 Maidey-i Asamani, cilt 4, S. 33.
- 8 Hz.Bahaullah'ın Levihleri, S.37 (Firdevs-i Ala'da Tanrı'nın onuncu yaprağa yazılı sözü)
- 9 Aynı kitaptan S. 24 (Sekizinci Beşaret)
- 10 Aynı kitaptan S. 24-5 (Dokuzuncu Beşaret)
- 11 Kitab-ı Akdes'in Yasa ve Kurallarının Özet ve Derlemesi, S.22
- 12 Saklı Sözler (Farsça), no.24
- 13 Saklı Sözler (Farsça), no.25
- 14 Saklı Sözler (Farsça), no. 35
- 15 8 Haziran 1948 tarihli mektup.
- 16 yayınlanmamış hatıralar.
- 17 Hatırat-ıNoh Sali-i Akka, S. 336.
- 18 Şevki Efendi tarafından alıntılanmış, The Promised Day is Come, S. 26-7.
- 19 Aynı kitaptan. S. 25.
- 20 Kitab-ı Akdes'in Yasa ve Kurallarının Özet ve Derlemesi, S.17 Prg.12
- 21 Hz.Abdulbaha'nın Yazılarından Seçmeler, S. 93
- 22 Aynı kitaptan S. 93-4
- 23 Bahai Writing on Music, S. 3.
- 24 Bahai World Faith , S. 378.
- 25 Kitab-ı Akdes'in Yasa ve Kurallarının Özet ve Derlemesi, S. 23
- 26 Saklı Sözler (Arapça), no.68
- 27 Saklı Sözler (Farsça), no.48

BÖLÜM 17 : AKDES KİTABI 5. HZ.BAHAULLAH'IN SÖZLEŞMESİ

- 1 Şevki Efendi tarafından alıntılanmış, Bahai Dininin 1. Yüz Yılı. S.231.
- 2 Kitab-ı Akdes'in Yasa ve Kurallarının Özet ve Derlemesi, S.25
- 3 Aynı kitaptan S.22-23
- 4 Aynı kitaptan, S.15 Prg.10
- 5 Yüce Adalet Evi tarafından alıntılanmış, 7 Aralık, 1969.
- 6 Kitab-ı Akdes'in Yasa ve Kurallarının Özet ve Derlemesi, S.22
- 7 The Brilliant Proof, S. 24-5.
- 8 Saklı Sözler (Arapça), no.5
- 9 Behcatu's Sudur, S. 242-3
- 10 Saklı Sözler (Arapça), no.42
- 11 Kitab-ı Akdes'in Yasa ve Kurallarının Özet ve Derlemesi, S.16
- 12 Levh-i Tıb, Mecmuay-ı Elvah'dan (Bahauallah'ın Levihleri (İng.Baskı))
- 13 Penc Şa'n.
- 14 Bahauallah'ın Levihleri (İng.Bsk.), S. 84.
- 15 Bahauallah'ın Levihleri (İng.Bsk.), S. 263-4.
- 16 yayınlanmamış.
- 17 Bahauallah'ın Sesi, S.142, B.129
- 18 Tablets of Abdulbaha, S. 348, Individual and Teachin'de alıntılanmış.S. 9.
- 19 28 Mart, 1953 The individual and Teaching'de alıntılanmış, s. 32.
- 20 Kitab-ı Akdes'in Yasa ve Kurallarının Özet ve Derlemesi, S.14
- 21 yayınlanmamış hatıralar.
- 22 Hatıralar, S.92-3.
- 23 Maidey-i-Asamani, cilt 5S.280.
- 24 Hatıralar, S.93.
- 25 Bahauallahın Levihleri (İng.Bsk), S.148-9
- 26 Kur'an, iv.29. Bu şifahi hikaye Gulzar-i Na'im'de yayınlanmıştır, S.9.

REFERANSLAR

- 27 Kurdun oğlu Risalesi, S.76.
- 28 Bahai Dininin 1. Yüz Yılı, S. 96
- 29 Aynı kitaptan, S. 225.
- 30 Kitab-ı Akdes'in Yasa ve Kurallarının Özet ve Derlemesi, S.14-15
- 31 Aynı kitaptan. S. 16.
- 32 Behcatu's- Sudur, S. 249.
- 33 Kitab-ı Akdes'in Yasa ve Kurallarının Özet ve Derlemesi, S.25-26
- 34 Maidey-i-Asamani, cilt 9, S.26

BÖLÜM 18 : KALE İÇİNDE SON GÜNLER

- 1 Behçetus- Sudur, S. 156-7
- 2 Memorials, S. 67-9
- 3 Maidey-i-Asamani, cilt 1. S. 59-60
- 4 Mekatib-i Abdalbaha, cilt 4, S. 14
- 5 Şevki Efendi, ' The Dispensation of Bahauallah ', The World Order or Bahauallah, S. 134.
- 6 Hatırat-ı Noh Saliy-i Akka, S. 331-6
- 7 yayınlanmamış hatıralar
- 8 Maidey-i-Asamani, cilt 8, S.63
- 9 yayınlanmamış hatıralar.
- 10 Başıru's Sultana bir Levih.
- 11 Esslemont'ta alıntılanmış, Bahauallah ve Yeni Devir, S. 34-5.
- 12 Memorials, S. 26-7
- 13 Bahai Dininin 1. Yüz Yılı, S. 203-4
- 14 Bahauallah'ın Sesi, S.52,B.45

EK 1 : HZ.BAB'IN NAŞİNİN TRANSFERİ

- 1 Nebil-i Azam, Nebil Tarihi. S. 617-18.
- 2 Bahai Dininin 1. Yüz Yılı, S. 287.

EK 2 : GULPEYGAN'DAN MİRZA EBUL FAZİL

- 1 Kitab-ul Feraid'den alıntılanmış, S.424.
- 2 Aynı kitaptan, S. 429.
- 3 Mirza Ebul Fazıl'ın yayınlanmamış biyografisi.
- 4 Mecillatu'l Beyan'dan bir makale Şevval ve Zilkadi ayları, Hicri 1313.
- 5 Mehrabhani, Şerh-i Ahval-i-Mirza Ebul Fazl-i Gulpeygani, S.16-17.
- 6 Aynı kitaptan, S. 328-9.
- 7 Abdulbaha, Selections, S. 147-50.
- 8 Bahauallah'ın Sesi, S.166, B.154

EK 3: GUSNUL ATTAR VE HZ ABDULBAHA'NIN
ANNESİNİN DEFNİ

- 1 The Bahai World, cilt VIII de basılmıştır. S.253-8.

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.